The Book on Mediums

Guide for Mediums and Invocators

Containing

the special instruction of the spirits on the theory of all kinds of manifestations; the means of communicating with the invisible world; the development of mediumship; the difficulties and the dangers that are to be encountered in the practice of spiritism.

Allan Kardec

İçindekiler

Başlık Sayfası

Telif hakkı

Sayfalar

İçindekiler

Arka Kapak

EXPERIMENTAL SPIRITISM.

Book on Mediums;

OR,

GUIDE FOR MEDIUMS AND INVOCATORS:

CONTAINING

THE SPECIAL INSTRUCTION OF THE SPIRITS ON THE THEORY OF ALL KINDS OF MANIFESTATIONS; THE MEANS OF COMMUNICATING WITH THE INVISIBLE WORLD; THE DEVELOPMENT OF MEDIUMSHIP; THE DIFFICULTIES AND THE DANGERS THAT ARE TO BE ENCOUNTERED IN THE PRACTICE OF SPIRITISM.

BY

ALLAN KARDEC.

TRANSLATED BY EMMA A. WOOD.

WEISER BOOKS
Boston, MA/York Beach, ME

First published in 1874

First published in 1970 by
Red Wheel/Weiser, LLC
York Beach, ME
With offices at
368 Congress Street
Boston, MA 02210
www.redwheelweiser.com

First paper edition, 1978

08 07 06 05
19 18 17 16 15 14 13 12

Library of Congress Catalog Card Number: 77-16630

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from Red Wheel/Weiser. Reviewers may quote brief passages.

ISBN 0-87728-382-6
MG

Printed in the United States of America

The paper used in this publication meets the minimum requirements of the American National Standard for Information Sciences—Permanence of Paper for Printed Library Materials Z39.48-1984.

ÇEVİRMENİN ÖNSÖZÜ.

Allan Kardec gibi çok ünlü bir yazarın ve yabancı ülkelerdeki spiritüelistler arasında sadece spiritüel çalışmalardaki bilimsel başarıları için değil, aynı zamanda yaşam ve karakter saflığı için de çok sevilen birinin eserinin çevirisini halka sunarken, bu görev için kendi yetersizliğimi hissediyorum - kendi yetersizliğim, ancak girişimimle ilgilenen Ruhlardan aldığım yardım için. Orijinalin tam anlamını sadakatle aktarmaya çalıştım ve çeviri işinin bir sevgi emeği olduğunu ve kendi halkımız arasında yapacağından emin olduğum iyiliklerle bana tam olarak geri ödendiğini içtenlikle söyleyebilirim.

CONTENTS.

PAGE

INTRODUCTION 7

PART FIRST.
PRELIMINARY IDEAS.

CHAPTER I.

ARE THERE SPIRITS? 13

CHAPTER II.

THE MARVELOUS AND SUPERNATURAL . . . 21

CHAPTER III.

METHOD 33

Manner of proceeding with Materialists. — Materialists from System, and Materialists from Want of something Better. — Skeptics from Ignorance, from Ill-will, from Interest and Insincerity, from Pusillanimity, from Religious Scruples, from Deceptions. — Three Classes of Spiritists: Experimental Spiritists, Imperfect Spiritists, Christian or True Spiritists. — Order in Spirit Studies.

CHAPTER IV.

SYSTEMS 48

Different Modes of Viewing Spiritism. — Negative Systems: Charlatanism, Insanity, Hallucination, Muscle Cracking, Physical Causes, Reflex Action. — Affirmative Systems: System of the Collective Soul; Somnambulic, Pessimist, Diabolic or Demoniac, Optionist, Unispirit or Monospirit, Multispirit or Polyspirit Systems; System of the Material Soul.

PART SECOND.
SPIRIT MANIFESTATIONS.

CHAPTER I.

ACTION OF SPIRITS ON MATTER 69

CHAPTER II.

PHYSICAL MANIFESTATIONS. — TURNING TABLES 76

CHAPTER III.

INTELLIGENT MANIFESTATIONS 80

CHAPTER IV.

THEORY OF PHYSICAL MANIFESTATIONS . . 84

Movements and Levitations. — Noises. — Increase and Diminution of the Weight of Bodies.

CHAPTER V.

SPONTANEOUS PHYSICAL MANIFESTATIONS . 99

Noises, Racket, and Disturbances. — Objects thrown. — Phenomenon of Materialization. — Dissertation of a Spirit on Materialization.

CHAPTER VI.

VISUAL MANIFESTATIONS 127

Questions on Apparitions. — Theoretic Essay on Apparitions. — Globular Spirits. — Theory of Hallucination.

CHAPTER VII.

BI-CORPOREITY AND TRANSFIGURATION . . 151

Apparitions of the Spirit of the Living. — Double Men. — St. Alphonse de Liguori and St. Antoine of Padua. — Vespasian. — Transfiguration. — Invisibility.

CHAPTER VIII.

LABORATORY OF THE INVISIBLE WORLD . . 162

Clothing of Spirits. — Spontaneous Formation of Tangible Objects. — Modification of the Properties of Matter. — Magnetic Curative Action.

CHAPTER IX.

HAUNTED PLACES 172

CHAPTER X.

NATURE OF COMMUNICATIONS 178

Gross, Frivolous, Serious, or Instructive Communications.

CHAPTER XI.

SEMATOLOGY AND TYPTOLOGY 183

Language of Signs and Rappings. — Alphabetic Typtology.

CHAPTER XII.

PNEUMATOGRAPHY, OR DIRECT WRITING. — PNEUMATOPHONY 190

CHAPTER XIII.

PSYCHOGRAPHY 196

Indirect Psychography: Baskets and Planchettes. — Direct or Manual Psychography.

CHAPTER XIV.

OF MEDIUMS 201

Mediums for Physical Effects. — Electrical Persons. — Sensitive or Impressible Mediums. — Auditive Mediums. — Speaking Mediums. — Seeing Mediums. — Somnambulic Mediums. — Healing Mediums. — Pneumatographic Mediums.

CHAPTER XV.

WRITING OR PSYCHOGRAPHIC MEDIUMS . . 219

Mechanical; Intuitive; Semi-mechanical; Inspired or Involuntary Mediums, and Mediums for Presentiments.

CHAPTER XVI.

SPECIAL MEDIUMS. 225

Special Aptitudes of Mediums. — Synoptical List of the Different Varieties of Mediums.

CHAPTER XVII.

FORMATION OF MEDIUMS 246

Development of Mediumship. — Change of Writing. — Loss and Suspension of Mediumship.

CHAPTER XVIII.

INCONVENIENCES AND DANGERS OF MEDIUMSHIP 265

Influence of the Exercise of Mediumship on the Health; on the Brain; on Children.

CHAPTER XIX.

RÔLE OF THE MEDIUM IN SPIRIT COMMUNICATIONS 269

Influence of the Personal Spirit of the Medium. — System of Inert Mediums. — Aptitude of some Mediums for Things they do not know: the Languages, Music, Drawing, &c. — Dissertation of a Spirit on the Rôle of Mediums.

CHAPTER XX.

MORAL INFLUENCE OF THE MEDIUM . . . 285

Various Questions. — Dissertation of a Spirit on Moral Influence.

CHAPTER XXI.

INFLUENCE OF THE SURROUNDINGS. 296

CHAPTER XXII.

OF MEDIUMSHIP IN ANIMALS 300

CHAPTER XXIII.

ON OBSESSION 308

Simple Obsession. — Fascination. — Subjugation. — Causes of Obsession. — Means of combating it.

CHAPTER XXIV.

IDENTITY OF SPIRITS 328

Possible Proofs of Identity. — Distinction of Good and Bad Spirits. — Questions on the Nature and Identity of Spirits.

CHAPTER XXV.

ON INVOCATIONS 353

General Considerations. — Spirits who may be invoked. — Language to hold with Spirits. — Utility of Special Invocations. — Questions on Invocations. — Invocations of Animals. — Invocations of Living Persons. — Human Telegraphy.

CHAPTER XXVI.

QUESTIONS THAT MAY BE ADDRESSED TO SPIRITS 386

Preliminary Observations. — Questions Sympathetic or Antipathetic to Spirits. — Questions on the Future. — On Past and Future Existences. — On Moral and Material Interests. — On the Fate of Spirits. — On the Health. — On Inventions and Discoveries. — On Hidden Treasure. — On other Worlds.

CHAPTER XXVII.

CONTRADICTIONS AND MYSTIFICATIONS . . 407

CHAPTER XXVIII.

CHARLATANISM AND JUGGLERY 420

Interested Mediums. — Spiritist Frauds.

CHAPTER XXIX.

REUNIONS AND SPIRITIST SOCIETIES . . . 434

Of Reunions in General. — Of Societies so called. — Subjects of Study. — Rivalry among Societies.

NOTES 457

GİRİŞ

Bugün, geçmişte olduğu gibi, Spiritizm fenomenleri hakkındaki yanlış bilgi ve yanlış yorumlama, üstesinden gelinmesi gereken en önemli ve en büyük zorluklar olmaya devam ediyor. Genellikle hem medyum hem de medyum, konu ve uygulaması konusunda anlaşamıyor. Medyumlar, kendileri de fikir ayrılığına düşmüş durumda. Allan Kardec'e, Spiritizm'in tüm aşamalarını ayrıntılı bir şekilde inceleyip, onu basit, açık sözlü ve anlaşılır bir dile indirgemek kalıyor.

Belki de Spiritizm pratiğini sürdürmeye çabalayanların neredeyse ezici bir arzusu, sözde ölülerin ruhlarıyla temas kurmaktır. Bu nedenle, az da olsa hassas olan biri medyumluk rolünü üstlenir ve arayıcı, arzularına rağmen çoğu zaman çekincelerle, umutla ölmüş bir sevgiliden bir kırıntı cesaret isteyen bir bakıcıya dönüşür.

Allan Kardec'in çalışmasının da belirttiği gibi, medyumluğa giden kraliyet yolu yoktur. Başarılı bir uygulayıcı medyum olmanın nasıl yapılacağını anlatan bir nasıl yapılır rehberi yoktur. Bir ouija tahtası veya bir plan-chette, istekli bir eldeki bir kalem veya bir masanın üzerinde hafifçe duran iki el, ara sıra hassas olanlar için sonuçlar getirebilir, ancak genel olarak, her zamanki yetersiz talimatları izleseler bile, katılımcılar genellikle hayal kırıklığına uğrarlar.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP

Bununla birlikte, her birey kendi içinde medyumluğa yol açan doğuştan gelen niteliklere sahiptir. Doğal olarak bu nitelikler farklı derecelerde ortaya çıkar. Sözde bir sezgi, bireyin sahip olabileceği tek şey olabilir, ancak bu bile kendi başına, psişik yeteneğin özünün mevcut olduğunun ve

tamamen uykuda olmadığının yeterli kanıtıdır. Her müzisyen bir Mozart olmayacak. Her şair bir Tennyson olmayacak. Her sanatçı bir Michelangelo olmayacak. Dolayısıyla her hassasın bir Bayan Piper olmayacağı sonucu çıkar.

Son elli yıldır, Spiritizme olan ilgi giderek artmaktadır. Bir zamanlar gizlice bir araya gelerek ruhsal tezahürlere, doğrudan sesli medyumluğa, ruhsal fotoğrafçılık ve masa çevirmeye tanıklık eden küçük, seçilmiş gruplarla sınırlı olan şey, psişik araştırma çalışanlarının dikkatini çeken fenomenlerden sadece birkaçını saymak gerekirse, artık açığa çıkarılıyor. Kolejler ve üniversiteler kanıtları inceliyor ve parapsikoloji adıyla onurlandırıyor. Artık gizlice yaklaşmak ilgi çekici değil; daha ziyade en saygın filozoflarımızın ve psikologlarımızın bazılarının zihnini meşgul eden insanın oluşumunun bir aşaması.

Ancak bu gizlenmemiş ve takdire şayan ilgiye rağmen, Ruh Dünyası'nda neler olduğunu bilme arzusunda ciddi bir tehlike vardır. Bu tehlike, bu görünmez düzlemle temas kurmak isteyenlerin deneyimsizliğidir. Acemi, kendisine söylenen her şeyi, muhbirin doğruluğunu araştırmadan kabul etmeye çok yatkındır. Acemi hassas kişi genellikle

erken deneyimlerin kanıtları karşısında şaşkına dönmüştür. Ya onu tamamen bir kenara atar ya da yardım almadan uygular. Her iki durumda da yanlış bir sonuca ulaşmıştır.

Bu nedenle, Allan Kardec'in bu eseri eşsizdir. Yüzeysel olarak okunmaması gereken, olağanüstü pratik talimatlar içeren bir kitaptır. Öğrenci, kapsamlı bir çalışmadan sonra deneyimlerinin etkilerini daha iyi anlayacaktır. Belki

de bu eserle ilgili en önemli şey, özellikle medyumlar için olmamasıdır. RUHÇULUĞU ANLAMAK İÇİN GERÇEK BİR KARARLILIK GÖSTEREN HERKES İÇİNDİR.

Kardec'in çalışmalarının incelenmesi, kendini adamış medyumun yeteneğini tanımasını sağlayacaktır. Durugörü ve duruişiti kolayca tanınabilir. Ancak, hassas olanın, eğer uygun şekilde yönlendirilirse, faaliyet gösterdiği birçok kategori vardır. Sadece birkaçını saymak gerekirse - kalem ve kağıt kullanmadan doğrudan ruh aracılığıyla yazı üreten pnömatografçılar; maddi fenomenler üreten medyumlar; rehber olmadan hareket eden uyurgezerler; hayatlarını ruhsal şifaya adayan medyumlar; ve önceden edinilmiş fikirlerine yabancı düşünce iletişimleri yoluyla mesajlar alan ilham edilmiş medyum. Hassas olan sonunda Platon'un şu öğüdünün yerine geldiğini fark edecektir: "Kendini bil!"

Ruhlardan teselli ve tavsiye arayan kişi için bu çalışma, birincil amacı hizmet olan bencil olmayan medyumu tanımasına yardımcı olacaktır. Ona güven ve güvence verecektir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP

oturma ayrıcalığına sahiptir. Eğer oturan kişi medyumla uyumsuzsa, ruhlar bunu aşmak zorundadır.

Belirtildiği gibi, Spiritizm uygulaması birçok zorlukla ve hatta olası tehlikelerle kuşatılmıştır. Bu nedenle, amatörlük teşvik edilmez. Ciddi çalışma, görünmez dünyayla iletişimin nihai amacına ulaşan tek yoldur. Böyle bir uygulamayı, sofistike ve bilgisiz insanlar arasında sıklıkla olduğu gibi, bir spor haline getirmek hoş karşılanmaz. Ayrıca, sadece yapılıp yapılamayacağını görmek için meraktan ruh dünyasıyla iletişim kurmaya

çalışmak da hoş karşılanmayan bir uygulamadır. Çalışmaya ciddiyet ve iletişimciye ve iletişimciye karşı derin bir saygı eşlik etmelidir.

Bu eserde, Spiritizm'e gönül vermiş öğrencilere, bilinçli çalışma ve deneyim yoluyla kazanılan birçok avantaj sunulmaktadır.

Burada biraz tereddütle sunulsa da, sadece birkaç kişiye uygulanabilir olsa da, yapılması gereken önemli bir nokta var. Hiçbir zaman hafiflikle veya özel bir neden olmadan bir deney yapmayın. Acemi için etkisi felaket olabilir. Geçerli bir neden olmadan eleştirel olabilir veya hatta itilebilir. Konuya ciddi bir şekilde yaklaşma isteğinden mahrum bırakılır ve Spiritizmin ona keder ve stres zamanlarında verebileceği teselliden mahrum bırakılır.

Günümüzde masa çevirme ve benzer yaklaşımlara çok az zaman harcanıyor. Spiritizm

GİRİŞ

araştırmacıları daha üst bir seviyeye taşıdı; aslında, birçok durumda felsefi olarak düşünülür. Genellikle medyum, Çember'in üyesi olma ayrıcalığına sahip olanlara yüksek ruhsal nitelikteki tüm bir öğretiyi getirme yetkisine sahiptir. Medyumun sesi aracılığıyla paha biçilmez talimatlar alınır. Teyp bu güzel dersleri kaydetmiştir ve şimdi Çember'in dışındaki birçok kişi bunlardan faydalanmaktadır. Ruh dünyası teyp kaydediciyi kolayca kabul etti ve sahiplendi. Onlara göre dünyalılar mesajlarını daha doğru bir şekilde kaydetmek için bu mekanik cihazı kullanmakta yavaştı. Her zaman hazırdılar - sevdiklerinin görünmez dünyadan gelen mesajları sesle yakalamanın kolay bir yolunu bulmasını sabırla bekliyorlardı.

Bilimsel ruh araştırmaları ve dürüstlüğüyle büyük beğeni toplayan Allan Kardec'in bu MEDYALAR KİTABINDA, Spiritizmin pratik tarafı vurgulanıyor. Okuyucu tezahürlere katılmak istese de, tanık olunmuş olabilecek herhangi bir olgu hakkında tarafsız, eleştirel bir yargıda bulunmak istese de, bu çalışma paha biçilmezdir. Bu ayrıntılı bilgiyle güçlendirildiğinde, karşılaşılabilecek herhangi bir soru başarıyla önlenebilir.

İlk baskının yayınlanmasından sonra Kardec bazı tutarsızlıklar olabileceğini düşündü. Oldukça doğal bir şekilde ruh dünyasına yöneldi. Onların onun çağrısına kulak verdiği ve ruhların kendilerinin de onaylarına uymayan her şeyi titizlikle düzelttiği bilinmektedir. Ayrıca şunu da eklediler:

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP

paha biçilmez öneme sahip olduğu kanıtlanan bazı talimatlar. Şüphesiz ki bu kitap, belirgin ölçüde, onların eseridir, çünkü neredeyse her sayfada dolaylı olarak alıntılanmıştır. Bazen doğrudan alıntılar keşfedilir. Bu nedenle, Görünmez Dünya, spiritist için talimatlarını yazması için Allan Kardec'i seçti ve onu yayınıyla özdeşleşmeye teşvik etti. Eşsiz bir alçakgönüllülüğe sahip çok sadık bir Spiritist olduğu için eser yaşamaya devam etti. 1874'ten beri sürekli talep görmüştür. Öyle hevesle aranmıştır ki bir koleksiyoncu öğesi haline gelmiştir. Şimdi bir kez daha, günümüz öğrencisi için ulaşılabilir hale gelmiştir. Ciddi, yoğun bir çalışmayı hak ediyor.

Yeni Yıl 1969

SİBİL FERGUSON

DENEYSEL SPİRİTİZM.

BİRİNCİ KISIM.

ÖN FİKİRLER.

Bölüm I.

RUHLAR VAR MI?

i. Ruhların varlığına ilişkin şüphenin ilk nedeni, onların gerçek doğalarına ilişkin cehalettir. Genellikle yaratılışta ayrı varlıklar olarak düşünülürler ve zorunlulukları gösterilmez. Birçok kişi onları yalnızca çocukluklarında duydukları fantastik hikayelerle tanır, neredeyse tarihi romanlardan bilmek gibi: bu hikayelerin gülünç aksesuarlardan arındırılmış haldeyken bir gerçeklik temeli üzerinde durup durmadığını bulmaya çalışmadan, yalnızca saçma tarafı onları etkiler: acı kabuğu soyup bademi bulma zahmetine girmedikleri için, bütünü reddederler; tıpkı dinde, bazı kişilerin belirli suistimaller karşısında şoka uğrayıp hepsini aynı kınama içinde karıştırmaları gibi.

Kişinin ruhlar hakkındaki fikri ne olursa olsun, bu inanç zorunlu olarak madde dışında akıllı bir ilkenin varlığına dayanmaktadır: bu ilkenin mutlak reddiyle bağdaşmaz. O halde, hareket noktamızı varoluştan,

H

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

hayatta kalma ve ruhun bireyselliği, ki Spiritualizm teorik ve dogmatik bir gösteridir ve Spiritizm tezahürdür. Bir an için tezahürlerin, uygun şekilde adlandırılan bir soyutlamasını yapalım ve tümevarım yoluyla akıl yürüterek, hangi sonuçlara varacağımızı görelim.

2. Ruhun varlığı ve ölümden sonraki bireyselliği kabul edildiği andan itibaren, birincisi, bedenden farklı bir doğaya sahip olduğu, çünkü bir kez ayrıldığında artık bedenin özelliklerine sahip olmadığı kabul edilmelidir:

ikincisi, kendisine mutluluk veya acı atfedildiği için kendi bilincine sahip olduğu; aksi takdirde hareketsiz bir varlık olurdu ve bizim bir tane edinmemizin hiçbir faydası olmazdı. Bunu kabul ettiğimizde, bu ruh bir yere gider. Ondan ne olur ve nereye gider? Yaygın inanca göre cennete veya cehenneme gider. Fakat cennet ve cehennem nerededir? Başka zamanlarda, cennetin yukarıda ve cehennemin aşağıda olduğu söylenirdi: fakat dünyanın yuvarlaklığı bilindiğinden beri evrende yukarıda ve aşağıda ne vardır; belirli bir anda yukarıda olanı on iki saat içinde aşağıya dönüştüren yıldızların hareketi; gözün ölçülemez mesafelere daldığı uzayın sonsuzluğu? Alçak yerlerden aynı zamanda dünyanın derinliklerini de anladığımız doğrudur; Peki ya jeoloji tarafından araştırıldığından beri o derinliklere ne oldu? "Ateş cenneti", "Yıldız cenneti" olarak adlandırılan o eşmerkezli kürelere ne oldu? Çünkü dünyanın dünyaların merkezi olmadığı, güneşimizin kendisinin uzayda parlayan milyonlarca güneşten sadece biri olduğu ve her birinin bir gezegen sisteminin merkezi olduğu biliniyor. Bu uçsuz bucaksızlıkta kaybolan dünyanın önemi ne oldu? Hangi haksızlıkla?

RUHLAR VAR MI?

15

Boyutu, konumu veya herhangi bir özel karakteri ile ayırt edilemeyen bu algılanamayan kum tanesinin, yalnızca akıllı varlıklarla dolu olması durumunda, tanımlanabilir bir ayrıcalık olur mu?

Akıl, sonsuzun bu yararsızlığını kabul etmeyi reddeder ve her şey bize bu dünyaların meskun olduğunu söyler. Eğer meskunlarsa, o zaman ruhlar dünyasına oranlarını verirler: ama yine de, astronomi ve jeoloji kendilerine tahsis edilen meskenleri yok ettiğine göre, ve her şeyden önce, dünyaların çokluğuna dair çok rasyonel teori onları sonsuza kadar çoğalttığına göre, bu ruhların sonu ne olur?

Ruhların yerelleştirilmesi doktrini bilimsel gerçeklerle uyuşmadığından, daha mantıklı bir doktrin onlara alan olarak belirlenmiş ve sınırlandırılmış bir nokta değil, evrensel bir uzay atar: içinde yaşadığımız, bizi çevreleyen ve her zaman bizimle yakın temas halinde olan, tümüyle görünmez bir dünyadır. Bunda bir imkânsızlık var mıdır—akla aykırı bir şey? Hiç de değil; tam tersine, her şey bize bunun başka türlü olamayacağını söyler.

Fakat, o zaman, gelecekteki acılar ve ödüller, — eğer onların özel yerlerini ellerinden alırsanız, onlara ne olur? Bu acılar ve ödüllerin yerlerine ilişkin kuşkunun genellikle kabul edilemez koşullarda sunuldukları için uyandırıldığını unutmayın: fakat bunun yerine, ruhların mutluluklarını veya sefaletlerini kendi içlerinde bulduklarını, kaderlerinin ahlaki durumlarına tabi olduğunu; iyi ve sempatik ruhların bir araya gelmesinin bir mutluluk kaynağı olduğunu; arınma derecelerine göre, kaba ruhların önünde kaybolan şeylere nüfuz edip onları gördüklerini — ve herkesin bunu sorunsuz bir şekilde anlayacağını söyleyin. Tekrar söyleyin, ruhlar en yüksek dereceye ancak

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Kendilerini geliştirmek için gösterdikleri çabalar ve arınmalarına hizmet eden bir dizi denemeden sonra; meleklerin çabayla herkesin ulaşabileceği en yüksek dereceye ulaşmış ruhlar olduğu; meleklerin evren boyunca tasarımlarının yürütülmesini gözetmekle görevli Tanrı'nın elçileri olduğu; bu görkemli görevlerde mutlu oldukları ve onların mutluluğuna, sürekli bir yararsızlıktan başka bir şey olmayacak olan sürekli bir tefekkürden daha yararlı ve çekici bir nesne verdiğiniz. Tekrar söyleyelim ki, iblisler kötü insanların ruhlarıdır, henüz arınmamışlar, ancak diğerleri gibi arınabilirler; ve bu, kötülük için yaratılmış olma ve sürekli olarak kötülüğe adanmış olma doktrininden daha çok adalete ve Tanrı'nın iyiliğine uygun görünecektir.

Yine de, en ciddi akıl, en kesin mantık, tek kelimeyle sağduyu, bunu kabul edebilir.

Fakat insanların uzayda gördüğü bu ruhlar tam olarak ruhlar olarak adlandırılanlardır: ruhlar, o zaman, bedensel zarflarından sıyrılmış insanların ruhlarından başka bir şey değildir. Eğer ruhlar ayrı varlıklar olsaydı, varoluşları daha varsayımsal olurdu; fakat ruhların var olduğunu kabul edersek, ruhlardan başka bir şey olmayan ruhları da kabul etmeliyiz: eğer ruhların her yerde olduğunu kabul edersek, ruhların her yerde olduğunu da kabul etmeliyiz. O halde, ruhların varlığı, ruhların varlığını inkar etmeden inkar edilemez.

3. Bu, doğrudur, sadece bir teoridir, diğerinden daha rasyoneldir: ancak ne akıl ne de bilim tarafından çelişmeyen bir teoriye sahip olmak çok daha önemlidir: daha da fazlası, eğer olgularla doğrulanırsa, kendisi için akıl yürütme ve deneyimin onayına sahiptir. Bu olguları, böylece ruhun varlığının açık kanıtları olan ruhsal tezahürlerin fenomenlerinde buluruz ve

dünyevi bedenin hayatta kalması. Fakat birçok kişide inanç bu noktada biter; ruhların ve dolayısıyla ruhların varlığını tamamen kabul ederler; fakat onlarla iletişim kurma olasılığını reddederler, çünkü derler ki, maddi olmayan varlıklar madde üzerinde etki edemezler. Bu şüphe, ruhların gerçek doğasının cehaletine dayanır, ki bunlar hakkında genellikle çok yanlış bir fikir edinilir; çünkü onlar yanlış bir şekilde soyut, belirsiz ve belirsiz varlıklar olarak hayal edilirler, ki aslında değillerdir.

Önce ruhun bedenle birleşmesinden bahsedelim. Ruh, düşünen ve hayatta kalan varlık olduğu için başlıca varlıktır; beden, o zaman, ruhun yalnızca bir

aksesuarıdır — bir zarf, bir giysi, yıprandığında terk eder. Bu maddi zarfın yanı sıra, ruhun onu birinciye bağlayan ikinci, yarı maddi bir zarfı daha vardır: ölümde, ruh birinciyi çıkarır, ancak ikinciyi çıkarmaz, buna iperisprit adını veririz. İnsan formundaki bu yarı maddi zarf, ruh için akışkan bir buharlı beden oluşturur, ancak normal halinde bizim için görünmez olmasına rağmen, yine de maddenin bazı özelliklerine sahiptir. Öyleyse ruh, bir nokta, bir soyutlama değil, sınırlı ve sınırlandırılmış, yalnızca insanlara benzemek için görünür ve elle tutulur olma özelliklerinden yoksun bir varlıktır. Öyleyse, neden madde üzerinde etkide bulunamıyor? Bunun nedeni bedeninin akışkan olması mıdır? Fakat en nadir akışkanlardan, hatta ölçülemez olarak kabul edilenlerden, örneğin elektrikten, insanın en güçlü motorlarını bulduğu şey değil midir? Ölçülemez ışık, ölçülebilir madde üzerinde kimyasal bir etki yapmaz mı? Perispritin özel doğasını bilmiyoruz; fakat elektriksel maddeden veya eşit derecede alt maddeden oluştuğunu varsayalım.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Bir kiremit, bir vasiyetname ile yönetildiğinde neden aynı mülkiyete sahip olmasın?

4. Ruhun ve Tanrı'nın varlığı, yani birbirinin sonucu, tüm üst yapının temeli olduğundan, ruhsal bir tartışmaya girmeden önce, muhatabımızın bu temeli kabul edip etmediğinden emin olmamız gerekir.

Eğer bu sorulara, —

Tanrıya inanıyor musun?

Ruhunuzun olduğuna inanıyor musunuz?

Ölümden sonra ruhun yaşamaya devam ettiğine inanıyor musunuz? — olumsuz yanıt verir, ya da sadece, "Bilmiyorum; umarım öyledir, ama emin değilim" derse — saygıdeğer önyargılar denen şeyleri çok ani bir şekilde şok etmekten kaçınmak için daha az saldırgan bir biçim altında gizlenmiş, nazik bir olumsuzlamanın en sık kullanılan eşdeğeri — ışığın özelliklerini, ışığın varlığını kabul etmeyen kör bir adama göstermeye kalkışmak kadar işe yaramaz olurdu; çünkü, son olarak, ruhsal tezahürler, ruhun özelliklerinin etkilerinden başka bir şey değildir: böyle bir insanla, eğer zaman kaybetmek istemiyorsanız, tamamen farklı bir düşünce düzenine girmelisiniz.

Eğer temel, bir olasılık olarak değil de, olumlu olarak ilan edilmiş, tartışılmaz bir şey olarak kabul edilirse, ruhların varlığı doğal olarak bundan kaynaklanır.

5. Şimdi geriye ruhun insanla iletişim kurup kuramayacağını bilmek sorusu kalıyor; yani, insanla fikir alışverişinde bulunup bulunamayacağını bilmek. Ve neden olmasın? İnsan, bir bedene hapsedilmiş bir ruh değilse nedir? Özgür ruh, zincirlenmiş biriyle özgür insanın iletişim kurması gibi, tutsak ruhla neden iletişim kurmasın? Ruhun hayatta kaldığını kabul ederken, bu rasyonel midir?

RUHLAR VAR MI?

19

Sevgilerin hayatta kalmasını kabul etmemek mi? Ruhlar her yerde olduğundan, hayatı boyunca bizi sevmiş bir varlığın ruhunun bize yaklaşması ve bu amaçla elindeki araçları kullanması doğal değil midir? Hayatı boyunca bedeninin maddesi üzerinde hareket etmedi mi? Hareketlerini yönlendiren o değil miydi? Öyleyse, ölümünden sonra, bir bedene bağlı başka bir ruhla uyum içinde olduğunda, neden bu bedeni, bir

dilsizin kendini anlaşılır kılmak için bir konuşmacıyı kullanması gibi, düşüncesini ortaya koymak için ödünç almasın?

6. Bir an için, bizim için şeyi tartışılmaz kılan olguların bir özetini yapalım; bunu basit bir hipotez biçiminde kabul edelim; şüphecilerden, basit bir olumsuzlamayla değil, çünkü onların kişisel görüşleri bir yasa oluşturmaz, ama kesin gerekçelerle, bunun olamayacağını bize kanıtlamalarını istiyoruz.

Biz onların toprağına yerleşiyoruz ve onlar da maddi yasaların yardımıyla manevi gerçekleri değerlendirmek istiyorlarsa, o cephanelikten bazı matematiksel, fiziksel, kimyasal, mekanik, fizyolojik gösteriler çıkarsınlar ve her zaman ruhun varoluşu ve bekası ilkesinden başlayarak a artı b ile kanıtlasınlar, —

Birincisi. Yaşarken içimizde düşünen varlığın, öldükten sonra artık düşünmemesidir.

İkincisi: Eğer düşünürse, sevdiklerini düşünmesin.

Üçüncüsü: Eğer sevdiklerini düşünüyorsa, onlarla iletişim kurmak istememelidir.

Dördüncüsü. Her yerde olabiliyorsa, yanımızda olamaz.

Beşincisi. Eğer yanımızda olursa bizimle iletişim kuramaz.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Altıncısı. Akışkan zarfı sayesinde hareketsiz maddeye etki edemez.

Yedinci. Eğer cansız madde üzerinde etki yapabiliyorsa, canlı bir varlık üzerinde etki yapamaz.

Sekizinci. Eğer canlı bir varlık üzerinde etkide bulunabiliyorsa, elini ona yazdıracak şekilde yönlendiremez.

Dokuzuncusu: Yazdırabildiği halde, sorularına cevap veremez, düşüncelerini ona iletemez.

Spiritizm'in muhalifleri, Galileo'nun güneşin dünya etrafında dönmediğini kanıtladığı kadar açık nedenlerle bunun mümkün olmadığını bize gösterdiklerinde, o zaman şüphelerinin yerinde olduğunu söyleyebileceğiz. Ne yazık ki, bugüne kadar tüm argümanları şu sözlerden ibarettir: "Buna inanmıyorum; bu nedenle imkansızdır." Şüphesiz, tezahürlerin gerçekliğini kanıtlamanın bize ait olduğunu söyleyeceklerdir. Biz bunu onlara akıl yürütme ve olgularla kanıtlıyoruz: Eğer ne birini ne de diğerini kabul ederlerse, hatta gördüklerini bile inkar ederlerse, bizim akıl yürütmemizin yanlış olduğunu ve olgularımızın imkansız olduğunu kanıtlamak onlara düşer.

Bölüm II.

HARİKA VE DOĞAÜSTÜ.

7. Ruhlara ve onların tezahürlerine olan inanç izole bir kavram, bir sistemin ürünü olsaydı, biraz mantıklı bir görünümle yanılsama olduğundan şüphelenilebilirdi; ancak bize neden tüm insanlarda, eski ve modern, kutsal kitaplarda ve tüm bilinen dinlerde sürekli olarak bu kadar güçlü bir şekilde vurgulandığının söylenmesini isterdik? Bazı eleştirmenler, bunun, insanın her zaman harikulade olanı sevmesinden kaynaklandığını söylüyor. Öyleyse, harikulade olanı ne olarak görüyorsunuz? Doğaüstü olan her şey. Doğaüstü derken neyi anlıyorsunuz? Doğa yasalarına aykırı olan her şey. Öyleyse, bu yasalarla o kadar iyi tanışmışsınız ki, Tanrı'nın gücüne bir sınır koymanız mümkün mü? Öyleyse, ruhların varlığının ve tezahürlerinin doğa yasalarına

aykırı olduğunu; bu yasalardan biri olmadığını ve olamayacağını kanıtlayın. Ruh öğretisini takip edin ve onun, felsefenin yasalarının şimdiye kadar çözemediği her şeyi çözen, hayranlık uyandıran bir yasanın bütün özelliklerine sahip olup olmadığına bakın.

Düşünce, ruhun niteliklerinden biridir; madde üzerinde etkide bulunma, duyularımız üzerinde bir izlenim bırakma ve dolayısıyla düşüncesini iletme imkânı, kendimizi ifade edecek olursak, onun fizyolojik yapısından kaynaklanır; o zaman bu olguda ne doğaüstü ne de olağanüstü bir şey yoktur.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Bir insan öldüğünde, tamamen öldüğünde, bedensel olarak yeniden canlandığında, dağılmış uzuvları yeniden birleşip bedenini yeniden oluşturduğunda, bu harikulade, doğaüstü, fantastik bir şeydir; bu, Tanrı'nın ancak bir mucizeyle gerçekleştirebileceği gerçek bir aşağılama olurdu; ancak ruh öğretisinde böyle bir şey yoktur.

8. Yine de, bir ruhun bir masayı kaldırabileceğini ve onu desteksiz olarak uzayda tutabileceğini kabul ediyorsunuz; bu, yerçekimi yasasının bir ihlali değil midir? Evet, bilinen yasaya; ancak Doğa son sözünü söyledi mi? Bazı gazların yükseliş kuvveti keşfedilmeden önce, birkaç adam taşıyan ağır bir makinenin çekim kuvvetini yenebileceğini kim söyleyebilirdi? Bu, kalabalığın gözlerine harikulade, şeytani görünmez miydi? Yüz yıl önce, beş yüz fersah öteye bir haber göndermeyi ve birkaç dakika içinde bir cevap almayı öneren bir kişiye aptal denirdi: bunu yapmış olsaydı, emrinde şeytan olduğu düşünülürdü; çünkü o zamanlar yalnızca şeytan bu kadar hızlı seyahat edebiliyordu. Öyleyse, bilinmeyen bir sıvının, belirli koşullar altında, hidrojenin balonun ağırlığını dengelemesi gibi, ağırlığın etkisini dengeleme özelliği neden olmasın?

Bunun, geçerken belirtelim, bir benzetme olduğunu, bir özümseme olmadığını ve sadece benzetme yoluyla, olgunun fiziksel olarak imkansız olmadığını göstermek için olduğunu. Şimdi, tam da bu olguları gözlemlerken, bilginler özümseme yoluyla ilerlemek istediklerinde, yanlış yola sapmışlardır. Geri kalanına gelince, olgu oradadır: tüm inkarlar onu yok edemez; çünkü inkar etmek kanıtlamak değildir. Bizim için, bunda doğaüstü hiçbir şey yoktur; şu anda söyleyebileceğimiz tek şey budur.

9. Eğer gerçek doğrulanırsa, kabul ettiğimiz söylenebilir; hatta sizin atadığınız sebebi bile kabul ediyoruz, — bilinmeyen bir sıvının sebebini, — ama ruhların müdahalesini kanıtlayan nedir? Orada harikulade, doğaüstü olan yatar.

Burada, yerinde olmayacak ve ayrıca çift iş yapacak olan tam bir gösteri gerekli olurdu; çünkü kitabın diğer bölümlerinde bulunacaktır. Sadece birkaç kelimeyle özetlemek gerekirse, teoride, bu ilkeye dayandığını söyleyeceğiz - tüm zeki etkilerin zeki bir nedeni olmalıdır; pratikte, bu gözleme - ruhsal olarak adlandırılan fenomenlerin, zeka kanıtları verdikten sonra, nedenlerinin madde dışında olması gerektiği; bu zekanın, yardımcıların zekası olmadığı için - bu deneyimin bir sonucudur - onların dışında olması gerektiği: hareket eden varlık görülemediği için, görünmez bir varlık olmalıdır. Böylece, gözlemden gözleme, ruh adını verdiğimiz bu görünmez varlığın, bedensel olarak yaşamış olanların ve ölümün kaba, görünür zarflarını soyup, onlara sadece normal halinde görünmez, eterik bir zarf bıraktığı kişilerin ruhundan başka bir şey olmadığını öğrendik. O halde, burada harikulade ve doğaüstü olan en basit ifadelerine indirgenmiştir.

Görünmez varlıkların varlığı bir kez kanıtlandığında, madde üzerindeki eylemleri akışkan zarflarının doğasından kaynaklanır: bu eylem zekidir, çünkü ölürken sadece bedenlerini kaybetmişlerdir, ancak özleri olan zekayı

korumuşlardır; bu, hatalı bir şekilde bildirilen tüm doğaüstü fenomenlerin anahtarıdır. Ruhların varlığı, o halde, önceden tasarlanmış bir sistem, olguları açıklamak için hayal edilmiş bir hipotez değildir;

gözlemlerin bir sonucudur ve ruhun varlığının doğal sonucudur: bu nedeni inkar etmek ruhu ve onun niteliklerini inkar etmektir. Bu zeki etkilere daha rasyonel bir çözüm getirebileceklerini düşünenler, — her şeyden önce, tüm olgular için bir neden sunarak, — bunu yapsınlar ve sonra her birinin değerleri tartışılabilir.

io. Maddeyi doğadaki tek güç olarak görenlerin gözünde, maddenin yasalarıyla açıklanamayan her şey harikulade veya doğaüstüdür ve onlar için harikulade, batıl inançla eş anlamlıdır. Bu tür kişiler için, maddi olmayan bir ilkenin varlığına dayanan din, bir batıl inançlar dokusu olurdu; bunu yüksek sesle söylemeye cesaret edemezler, ancak yumuşak bir şekilde söylerler ve halk için ve çocukları iyi yetiştirmek için bir dine ihtiyaç olduğunu kabul ederek görünüşü kurtarmayı düşünürler; ancak iki şeyden biri, dini ilke ya doğrudur ya da yanlıştır; eğer doğruysa, tüm dünya için doğrudur; eğer yanlışsa, cahil için aydınlanmış için olduğundan daha iyi değildir.

is. Spiritizme, harikuladelik adı altında saldıranlar, genellikle maddeci ilkeye dayanırlar; çünkü, tüm maddi olmayan etkileri inkar ederek, ruhun varlığını da inkar ederler: düşüncelerinin en derinlerine inin, sözlerinin anlamını iyice inceleyin, bu ilkenin, kategorik olarak formüle edilmemişse bile, onu örtbas ettikleri sözde rasyonel felsefenin altından neredeyse her zaman göründüğünü göreceksiniz.

Böylece, ruhun varlığından kaynaklanan her şeyi, harikuladelik nedeniyle reddederek, kendileriyle tutarlıdırlar; nedeni kabul etmedikleri için, sonuçları da kabul edemezler: bundan dolayı, onları sağlam bir şekilde yargılamaktan alıkoyan önceden edinilmiş bir görüş vardır.

Spiritizm, çünkü onlar maddi olmayan her şey için bir olumsuzlama ilkesinden yola çıkarlar. Bizler ise, ruhun varlığının sonucu olan tüm etkileri kabul ederken, harikulade olarak adlandırılan tüm olguları kabul etmemiz gerektiği, tüm hayalperestlerin, tüm ütopik projelerde, tüm sistematik tuhaflıklarda ustalaşmamız gerektiği anlamına mı gelir? Böyle düşünmek için Spiritizm hakkında çok az şey bilmek gerekir; ancak rakiplerimiz ona bu kadar yakından bakmıyorlar; bahsettikleri şeyi bilme zorunluluğu, en az önemsedikleri şey. Onlara göre harikulade olan saçmadır; Spiritizm harikulade olgulara dayanır; dolayısıyla Spiritizm saçmadır: bu, onlar için itiraz edilemeyecek bir yargıdır. St. Medard'ın kasılmaları, mağaraların camisardları, Loudun'un rahibeleri arasında bilgili araştırmalar yaptıktan sonra, hiç kimsenin reddetmediği açık sahtekarlık kanıtları keşfettiklerinde, cevaplanamaz bir argüman sunmayı düşünüyorlar; ama bu tarihler Spiritizmin müjdecisi midir? Taraftarları, şarlatanlığın bazı gerçekleri kendi çıkarları için kullandığını mı inkar ettiler? Hayal gücünün yarattığını ve fanatizmin bunların çoğunu abarttığını mı? Adına işlenen aşırılıklardan, gerçek bilimin cehaletin suiistimallerinden ve gerçek dinin fanatizmin aşırılıklarından daha fazla sorumlu değildir.

Birçok eleştirmen Spiritizmi yalnızca masallar ve halk efsaneleriyle yargılar, ki bunlar onun uydurmalarıdır: Aynı şekilde tarihi de tarihi aşk romanları veya trajedilerle yargılarlar.

12. Temel mantıkta, bir şeyi tartışmak için onu bilmek gerekir; çünkü bir eleştirmenin görüşü, ancak nedeni mükemmel bir şekilde bilerek konuştuğu

sürece bir değere sahiptir; ancak o zaman, onun görüşü, hatalı olsa bile, dikkate alınabilir: ancak hiçbir şey bilmediği bir konuda bu görüşün ağırlığı nedir? Gerçek bir eleştirmen,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Yalnızca bilginin değil, aynı zamanda konunun bölümleri hakkında derin bilginin, sağlam bir yargının ve her duruşmada tarafsızlığın kanıtını verin; aksi takdirde herhangi bir kemancı Rossini'yi yargılama hakkını, bir ressam da Raphael'i eleştirme hakkını kendine mal edebilirdi.

13. Spiritizm, o halde, harika veya doğaüstü olarak kabul edilen tüm gerçekleri kabul etmez; bundan çok uzak, çok sayıda gerçekliğin imkansızlığını ve tam anlamıyla batıl inanç oluşturan belirli inançların saçmalığını gösterir. Kabul ettiği şeylerde, şüphecilere göre tamamen harika olan, aksi takdirde batıl inanç olarak adlandırılan şeyler olduğu doğrudur. Öyle olsun; ancak en azından sadece bu noktaları tartışın, çünkü diğerleri hakkında söyleyecek hiçbir şeyi yoktur ve siz de dönmüşlere vaaz veriyorsunuz. Kendini çürüten şeye saldırarak, konuyla ilgili cehaletinizi kanıtlıyorsunuz ve argümanlarınız yerle bir oluyor. Ancak, denebilir ki, Spiritizmin inancı nerede bitiyor? Okuyun, gözlemleyin ve bileceksiniz. Hiçbir bilim, zaman ve çalışma olmadan edinilmez; ve felsefenin en ciddi sorularına, toplumsal düzenin tüm dallarına değinen, aynı anda hem fiziksel hem de ahlaki insanı kapsayan Spiritizm, başlı başına bütün bir bilim, bütün bir felsefedir ve diğer herhangi bir bilimden daha fazla birkaç saatte öğrenilemez. Spiritizmin tamamını masa çevirmede görmek, fiziğin tamamını belirli oyuncaklarda görmek kadar çocukça olurdu. Çünkü yüzeyin ötesine nüfuz etmek isteyen biri için, tüm gizemlerini araştırmak için saatler değil, aylar ve yıllar gerekir. Bilgi derecesine ve yargılama hakkını

kendilerine atfedenlerin görüşlerinin değerine göre karar verin, çünkü bir veya iki deneye tanık olmuşlardır, çoğu

genellikle sadece oyalanma veya eğlence yoluyla. Şüphesiz, bu çalışmaya gerekli tüm zamanı vermek için boş zamanlarının olmadığını söyleyeceklerdir. Öyle olsun; hiçbir şey onları kısıtlamaz; ancak, o zaman, bir şeyi öğrenmek için zamanları olmadığında, saçmalık ile suçlanmak istemiyorlarsa, bu konuda konuşmasınlar, daha da az yargılamasınlar; bilimde kişi ne kadar yüce bir konuma sahipse, bilmediği bir konuyu hafife almak o kadar az mazur görülebilir.

14. Aşağıdaki önermeleri özetliyoruz: —

Birincisi. Bütün manevi olguların ilkesi, ruhun varlığı, bedenin bekası ve onun tezahürleridir.

İkincisi. Bu olgular, bir doğa yasasına dayandıklarından, bu sözcüklerin olağan kabulüne göre, bunlarda olağanüstü veya doğaüstü hiçbir şey yoktur.

Üçüncüsü. Birçok olgu, yalnızca nedenleri bilinmediği için doğaüstü olarak kabul edilir. Spiritizm, nedenlerini belirlerken onları doğal olgular alanına sokar.

Dördüncüsü. Doğaüstü denilen olgular arasında, Spiritizm'in imkânsızlığını gösterdiği ve batıl inançlar arasına yerleştirdiği pek çok olgu vardır.

Beşincisi. Spiritizm birçok popüler inancın bir hakikat temeli olduğunu kabul ederken, hayal gücünün yarattığı tüm fantastik hikayelerin sorumluluğunu kesin olarak reddeder.

Altıncı. Spiritizmi, kabul etmediği bir şeyle yargılamak cehaletin delilidir ve kişinin görüşünün bütün değerini yok eder.

Yedinci. Spiritizm tarafından kabul edilen olguların, bunların sebeplerinin ve ahlaki sonuçlarının açıklanması, ciddi, sebatlı ve araştırıcı bir çalışmayı gerektiren bütün bir bilim, bütün bir felsefeyi oluşturur.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Sekizinci. Spiritizm, ancak her şeyi görmüş, her şeyi incelemiş, her şeyi araştırmış, bunu da vicdanlı bir gözlemcinin sabrı ve azmiyle başarmış; bu konuda en aydınlanmış inanan kadar bilgi sahibi olabilecek; dolayısıyla bilgisini bilimin romantiklerinden başka bir yerden almış; aşina olmadığı hiçbir olguyu, incelemediği hiçbir argümanı dikkatine getiremeyecek; reddetmelerle değil, daha kesin argümanlarla çürütebilecek; kısacası, iddia edilen olgulara daha mantıklı bir neden atayabilecek birini ciddi bir eleştirmen olarak görebilir. Böyle bir eleştirmen henüz bulunamadı.

15. Mucize kelimesini zikrettik: Bu bölümde mucizeler hakkında kısa bir gözlem yapmak yerinde olacaktır.

İlkel kabulünde ve etimolojisine göre mucize kelimesi olağanüstü bir şey anlamına gelir; görülmeye değer bir şey; ancak bu kelime, diğer birçok kelime gibi, orijinal anlamından sapmıştır ve şimdi Akademi'ye göre, doğanın genel yasalarına aykırı ilahi bir güç eylemidir. Aslında, genel kabulü böyledir ve şimdi yalnızca karşılaştırma ve metafor yoluyla, bizi şaşırtan ve nedeni bilinmeyen genel şeylere uygulanmaktadır. Tanrı'nın, belirli koşullar altında, kendisi tarafından konulan yasaları bir kenara koymanın yararlı olduğuna karar verip vermediğini incelemek bizim görüşlerimize girmez; amacımız yalnızca ruhsal olguların, ne kadar olağanüstü olurlarsa olsunlar, bu yasaları bir kenara koymadıklarını

göstermektir - mucizevi bir karaktere sahip değildirler; ne de harikulade veya doğaüstüdürler. Bir mucize açıklanamaz; aksine, ruhsal olgular en rasyonel şekilde açıklanırlar; onlar

o zaman mucizeler değil, genel yasalarda sebepleri olan basit etkilerdir. Bir mucizenin bir başka karakteri daha vardır; yalıtılmış ve izole edilmiş olma karakteri. Fakat bir olgu, tabiri caizse, isteğe göre ve farklı kişiler tarafından yeniden üretildiği andan itibaren mucize olamaz.

Bilim her gün cahillerin gözünde mucizeler yaratır; bu yüzden, eskiden, sıradan sürüden daha fazlasını bilenler büyücü olarak kabul edilirdi ve tüm insanüstü bilimin şeytandan geldiği düşünüldüğü için onları yakarlardı. Şimdi, insanlar çok daha uygar olduklarında, onları deliler evine göndermekle yetiniyorlar.

Başlangıçta söylediğimiz gibi, gerçekten ölmüş bir adamın ilahi bir müdahaleyle hayata geri döndürülmesi — bu gerçek bir mucizedir, çünkü doğa yasalarına aykırıdır. Fakat eğer insan sadece ölüm görünümüne sahipse, eğer içinde biraz gizli canlılık kalmışsa ve bilim veya manyetik etki onu yeniden canlandırmayı başarmışsa, bu, aydınlanmış kişilerin gözünde doğal bir fenomendir; fakat cahil kişilerin gözünde bu olgu mucizevi olarak kabul edilecek ve yaratıcısı, bireylerin karakterine göre taşlarla takip edilecek veya saygı duyulacaktır. Bazı ülkelerde, bir doğa filozofu elektrikli bir kağıt uçurtmayı uçursa ve yıldırımın bir ağaca çarpmasına neden olsa, bu yeni Prometheus şeytani bir güçle silahlanmış olarak görülecektir; ve geçerken Prometheus'un bize Franklin'i tek başına engellediği söylenebilir; fakat Joshua'nın güneşin veya daha doğrusu dünyanın hareketini durdurması — bu gerçek bir mucizedir; çünkü böyle bir mucizeyi gerçekleştirecek yeterli güce sahip bir mıknatıslayıcı bilmiyoruz. Tüm

ruhsal olgular arasında, çelişkisiz bir şekilde en sıra dışı olanlardan biri, doğrudan yazıdır ve

en açık biçimde, gizli zekâların eylemini gösterir; fakat, olgu görünmez varlıklar tarafından üretildiği için, görünmez etkenlerden kaynaklanan diğer olgulardan daha mucizevi değildir, çünkü uzayda yaşayan bu gizli varlıklar, doğanın güçlerinden biridir — eylemi hem maddi hem de ahlaki dünya üzerinde aralıksız olan bir güç.

Spiritizm, bu güce ışık tutarak, bize açıklanamayan ve başka hiçbir yolla açıklanamayan, geçmişte harikalar olarak kabul edilen bir sürü şeyin anahtarını verir: manyetizma gibi, bilinmeyen değilse bile en azından güçlükle anlaşılan bir yasayı ortaya çıkarır; veya daha iyi ifade etmek gerekirse, etkileri bilinmektedir, çünkü bunlar tüm zamanlar boyunca üretilmiştir; ancak yasa bilinmiyordu ve batıl inançları doğuran bu yasanın cehaletidir. Bilinen yasa, harikulade olan ortadan kaybolur ve fenomenler şeylerin doğal düzenine geri döner. Bu yüzden ruhlar, bir masayı çevirmek veya yazmakla bir mucize yaratmaz, tıpkı bir doktorun ölmekte olan bir adamı canlandırması veya bir doğa filozofunun yıldırım düşmesine neden olması gibi. Bu bilimin yardımıyla mucizeler yarattığını iddia eden kişi, ya bu şeyden habersizdir ya da bir sahtekârdır.

16. Sebepler bilinmeden önce, ruhsal olgular ve manyetik olgular kolayca harikalar olarak kabul edilebilirdi; ancak şüpheciler, özgür düşünürler, yani akıl ve sağduyu ayrıcalığına sahip olanlar, anlayamadıkları hiçbir şeyin mümkün olduğuna inanmadıkları için, harikulade olarak kabul edilen tüm olgular onların alay konusu olur ve din bu türden çok sayıda olgu içerdiği için, dine inanmazlar; ve buradan

mutlak şüpheciliğe geçiş sadece bir adımdır. Spiritizm, bu olguların büyük bir kısmını açıklarken onlara bir neden atar. O zaman, artık mucizevi bir karaktere sahip olmasalar da, daha az olağanüstü olmayan bazı olguları göstermede dinin yardımına koşar; ve Tanrı, yasalarını bir kenara bırakmadığı için daha az yüce, daha az güçlü değildir. Aziz Cupertin'in askıya alınmaları hangi şakaların konusu olmamıştır! Fakat ağır cisimlerin eterik askıya alınması, ruh yasasıyla açıklanan bir olgudur: Bizler şahsen görgü tanıkları olduk ve Bay Home ve tanıdığımız diğer kişiler, çeşitli zamanlarda Aziz Cupertin'in olgusunu yeniden ürettiler. Böylece bu olgu, doğal şeylerin düzenine girer.

17. Bu türden olgular arasında, en sık görülenler oldukları için, hayaletler ön sıraya yerleştirilmelidir. Din adamlarının bile bölündüğü La Salette olayı, bizim için izole bir olgu değildir. Kesinlikle gerçekleştiğini iddia edemeyiz, çünkü bunun için maddi bir kanıtımız yok; ancak bizim için mümkündür, çünkü milyonlarca yakın tarihli benzer olgu bize bilinmektedir; onlara inanıyoruz, yalnızca gerçeklikleri bize kanıtlandığı için değil, aynı zamanda bunların nasıl üretildiğini mükemmel bir şekilde bildiğimiz için. Herhangi biri, daha sonra verdiğimiz hayaletler teorisine iyice baksın, bu olgunun, yalnızca anahtarları bilinmediği için harika olan bir dizi fiziksel olgu kadar basit ve makul hale geldiği görülecektir. La Salette'de kendini gösteren kişiye gelince, bu başka bir sorudur; kimliği hiç de kanıtlanmamıştır: biz sadece bir hayaletin gerçekleşebileceğini söylüyoruz; geri kalanıyla hiçbir ilgimiz yok. Herkesin bu konuda kendi kanaatleri olabilir. Spiritizm

onlara karışmak zorunda değildir; biz sadece Spiritizm tarafından üretilen olguların bize yeni yasalar gösterdiğini ve doğaüstü görünen bir sürü şeyin

anahtarını verdiğini söylüyoruz: Eğer mucizevi olarak geçenlerden bazıları burada mantıklı bir açıklama buluyorsa, anlamadığımız şeyi inkar etmekte acele etmememiz için bir neden daha var.

Bazı kişiler, ruhsal olgulara itiraz ederler çünkü bunlar genel hukukun dışında görünür ve bunları kendilerine açıklayamazlar. Onlara mantıklı bir temel verin ve şüphe ortadan kalkar. Kelimelerin tatmin etmediği bu çağda açıklama, o zaman, inanç için güçlü bir nedendir. Böylece, her gün, tek bir eyleme bile tanık olmamış, bir masanın döndüğünü görmemiş, bir medyumun yazdığını görmemiş ve sadece okuyup anladıkları için bizim kadar ikna olmuş kişiler görüyoruz. Eğer kişi yalnızca gözleriyle gördüğü şeye inanırsa, inançları çok az bir şeye indirgenir.

YÖNTEM.

18. Her inananın çok doğal ve övgüye değer arzusu —fazlasıyla teşvik edilemeyecek bir arzu— proselitler yaratmaktır. Onların görevlerini kolaylaştırmak amacıyla, bu amaca ulaşmak için fikirlerimize göre en emin yolu burada incelemeyi ve onları boşuna çabalardan kurtarmayı öneriyoruz.

Spiritizmin bütün bir bilim, bütün bir felsefe olduğunu söylemiştik: Bunu ciddi bir şekilde bilmek isteyen kişi, o zaman, ilk koşul olarak, kendisini ciddi bir çalışmaya zorlamalı ve kendisini, başka hiçbir bilimden daha fazla sporla öğrenilemeyeceğine inandırmalıdır. Spiritizmin, insanlığı ilgilendiren tüm sorulara değindiğini söyledik; alanı çok geniştir ve onu özellikle sonuçları açısından görmeliyiz. Ruhlara olan inanç, şüphesiz, onun temelini oluşturur; ancak bu inanç, aydınlanmış bir spiritist yapmaya yetmediği gibi, Tanrı'ya olan inanç da bir ilahiyatçı yapmaya yetmez. O zaman, bu talimatlarda, en kesin şekilde kanaate varmak için en uygun işlem biçiminin ne olduğuna bakalım.

İnananlar bu talimat sözcüğünden korkmasınlar; kürsüden veya mahkemeden verilenden başka bir öğreti vardır; basit bir konuşma da vardır. Başkalarını ikna etmeye çalışan her kişi, ister açıklamalarla ister deneylerle olsun, talimat verir: bizim istediğimiz, onun sıkıntısının

meyve verecektir ve bu amaçla, kendilerini eğitmek isteyenlerin de yararlanabileceği bazı öğütler veriyoruz; burada amaçlarına daha kesin ve daha çabuk ulaşmanın yollarını bulacaklar.

19. Genellikle, ikna etmek için gerçekleri göstermenin yeterli olduğuna inanılır. Bu, gerçekten de en mantıklı yol gibi görünür, ancak deneyim bunun her zaman daha iyi olmadığını gösterir; çünkü çoğu zaman en elle tutulur gerçeklerin asla ikna edemeyeceği kişileri görürüz. Bunun nedeni nedir? Göstermeye çalışacağız.

Spiritizmde ruhlar sorusu ikincil ve ardışıktır; başlangıç noktası değildir; ve tam da burada, düştüğümüz ve belirli kişilerde başarısızlığa uğramamıza neden olan hata vardır. Ruhlar insanların ruhlarından başka bir şey olmadığına göre, gerçek başlangıç noktası, o zaman, ruhun varlığıdır. Fakat bir materyalist, kendisinin sadece madde olduğuna inanırken, maddi dünyanın dışında varlıkların var olduğunu nasıl kabul edebilir? İçinde bir tane olduğuna inanmazken, kendisinin dışında ruhlara nasıl inanabilir? En elle tutulur kanıtları onun gözleri önüne yığmanız boşunadır; hepsini sorgulayacaktır, çünkü ilkeyi kabul etmemektedir. Tüm metodik öğreti bilinenden bilinmeyene doğru ilerlemelidir: materyalist için bilinen maddedir; öyleyse, maddeyle başlayın ve her şeyden önce, onu gözlemlettirirken, ona içinde madde yasalarından kaçan bir şey olduğuna

ikna etmeye çalışın; kısacası, onu bir spiritist yapmadan önce, onu bir spiritist yapmaya çalışın. Ancak bunun için tamamen farklı bir olgu düzeni, tamamen özel bir öğreti gereklidir, ki bunda başka yollarla ilerlememiz gerekir. Ona ruhlar hakkında konuşmak, bir ruhu olduğuna ikna olmadan önce, sondan başlamak demektir, çünkü o sonucu kabul edemez.

YÖNTEM .

35

Eğer öncülleri kabul etmezse, şüpheciyi ikna etmeye girişmeden önce, olgularla bile olsa, onun ruh hakkındaki görüşünden emin olmak gerekir; yani, eğer onun varlığına, bedenin hayatta kalmasına, ölümden sonra bireyselliğine inanıyorsa; eğer cevabı olumsuzsa, onunla ruhlardan bahsetmek boşa çaba olacaktır. Kural şudur: Hiçbir istisna olmadığını söylemiyoruz, ama o zaman muhtemelen onu daha az inatçı yapan başka nedenler vardır.

20. Materyalistler arasında iki sınıf vardır. İlkine sistemden böyle olanları koyarız; onlarla birlikte şüphe değil, kendi tarzlarına göre akıl yürüttükleri mutlak olumsuzlamadır; onların gözünde insan, kurulduğu sürece çalışan, düzeni bozulan ve ölümden sonra geriye sadece leşi kalan bir makinedir. Neyse ki, sayıları çok sınırlıdır ve hiçbir yerde cesurca kabul edilmiş bir okul yoktur; böyle bir doktrini popülerleştirmenin toplumsal düzene verdiği acınası sonuçlar üzerinde ısrar etmeye gerek yoktur; Ruhlar Kitabı'nda (No. 147 ve sonuç, § hi.) bu konu hakkında yeterince konuştuk.

Şüphecinin rasyonel bir açıklama karşısında şüphesinin sona erdiğini söylediğimizde, saf materyalistleri hariç tutmalıyız - madde dışındaki tüm gücü ve tüm akıllı ilkeleri inkar edenler: büyük çoğunluğu, kendi görüşlerinde gurur yoluyla kendilerini doğrularlar ve öz sevgilerinin bu

görüşte kalmaya bağlı olduğunu düşünürler. Bunu, tüm karşıt kanıtlara rağmen ve onlara karşı yaparlar, çünkü teslim olmak istemezler. Bu tür insanlarla hiçbir şey yapılamaz; hatta, Bana göster ve inanacağım diyenlerin sahte görünen samimiyetine bile aldanmamalıyız. Bazıları daha açık sözlüdür ve açıkça, İnanmayacağım şeyi görmek isterim derler.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

21. İkinci sınıf materyalistler ve açık ara en kalabalık olanlar, —çünkü gerçek bir materyalizm doğal olmayan bir duygudur— kayıtsızlıkla böyle olanlardır ve daha iyisinin olmaması nedeniyle, kasıtlı bir amaçtan dolayı böyle olmadıklarını ve inanmaktan daha iyisini istemediklerini söyleyebiliriz, çünkü belirsizlik onlar için bir işkencedir. İçlerinde geleceğe yönelik belirsiz bir özlem vardır; ancak bu gelecek onlara akıllarının kabul edemeyeceği renkler altında sunulmuştur; bundan şüphe ve şüphenin bir sonucu olarak şüphecilik. Onlar için inançsızlık bir sistem değildir; onlara rasyonel bir şey gösterin ve bunu hevesle kabul ederler; bu kişiler bizi anlayabilirler, çünkü kendilerinin varsaydıklarından bize daha yakındırlar. İlki ne vahiyden, ne meleklerden ne de cennetten bahseder; sizi anlamazlar; ancak kendinizi onların yerine koyun, önce onlara fizyoloji yasalarının her şey için bir sebep vermekten aciz olduğunu kanıtlayın; gerisi gelecektir. Şüphecilik doğrulanmadığında durum başkadır, çünkü o zaman inanç kesinlikle boş değildir; kötü otlarla dolu gizli bir tohumdur, ancak bir kıvılcım onu yeniden canlandırabilir; kör olana görme yeteneği verilebilir ve bir kez daha gün ışığını görmenin sevincini yaşayabilir; kazazedeye bir güvenlik tahtası uzatılabilir.

22. Maddecilerin yanı sıra, uygun şekilde adlandırılan, üçüncü bir inançsız sınıfı daha vardır ki, bunlar, isimsiz spiritüalistler olsalar da, daha az inatçı değillerdir; bunlar kasıtlı inançsızdırlar. İnanmak onları üzer, çünkü bu

onların maddi zevklerindeki huzurlarını bozar; hırslarının, egoizmlerinin ve zevklerini oluşturan insani kibirlerinin kınanmasını görmekten korkarlar;

YÖNTEM.

37

gözlerini kapatsınlar ki görmesinler, kulaklarını kapatsınlar ki duymasınlar. İnsan onlara ancak acıyabilir.

23. Sadece dördüncü bir kategoriden bahsedeceğiz, bunlara ilgili inanmayanlar veya samimiyetsizlikten olanlar diyeceğiz. Bunlar Spiritizmi çok iyi anlarlar, ancak görünüşte kişisel çıkar güdüleriyle kınarlar. Onlar hakkında söylenecek hiçbir şey yoktur, çünkü onlarla yapılacak hiçbir şey yoktur. Gerçek materyalist kendini aldatırsa, en azından samimiyet bahanesi vardır; hatası gösterilerek kurtarılabilir: burada, tüm argümanların boşa çıktığı, kararlaştırılmış bir şeydir; zaman gözlerini açacak ve onlara, belki de kendi bedelleri karşılığında, gerçek çıkarlarının nerede oluştuğunu gösterecektir; çünkü gerçeğin yayılmasını engelleyemedikleri için, sel tarafından sürüklenecekler ve onlarla birlikte kurtarmayı düşündükleri çıkarlar da sürükleneceklerdir.

24. Muhaliflerin bu çeşitli kategorilerine ek olarak, aralarında şüpheci olanlar korkaklıktan dolayı sayılabilir; başkalarının yanmadığını gördüklerinde cesaretleri gelecektir; şüpheci olanlar dinsel kaygılardan dolayı; aydınlanmış bir çalışma onlara Spiritizmin dinin temeline dayandığını ve tüm inançlara saygı duyduğunu öğretecektir; etkilerinden biri de dini duygulara sahip olmayanlara dini duygular vermek, bunları kararsız olanlarla güçlendirmektir: sonra şüpheci olanlar gururdan, çelişki ruhundan, kayıtsızlıktan, anlamsızlıktan, vb., vb. gelir.

25. Şüpheci olarak adlandıracağımız bir sınıfı aldatmacadan mahrum bırakamayız. Bu, hayal kırıklıkları yaşadıkları için abartılı bir güvenden şüpheciliğe geçmiş kişileri içerir; sonra cesaretleri kırılmış, her şeyi terk etmişlerdir,

Hepsi reddedildi. Aldatıldığı için tüm samimiyeti reddeden kişinin konumundadırlar. Tekrar, bu Spiritizm'in eksik bir çalışmasının ve bir deneyim eksikliğinin sonucudur. Ruhlar tarafından şaşkına çevrilen kişi, genellikle, onlara söylememeleri veya söyleyememeleri gereken şeyleri soran veya gerçeği sahtekarlıktan ayırt edecek kadar konu hakkında net olmayan kişidir. Ayrıca, birçok kişi Spiritizm'de sadece yeni bir kehanet yöntemi görür ve ruhların falcılar için yaratıldığını düşünür; bu yüzden hafif ve alaycı ruhlar, kendilerini onların pahasına eğlendirirlerse suçlanamazlar. Bu şekilde genç kızlara kocalar, hırslılara onurlar, miraslar, gizli hazineler vb. öngörürler; buradan sıklıkla, ciddi ve ihtiyatlı bir adamın kendini nasıl koruyacağını her zaman bildiği nahoş aldatmacalar ortaya çıkar.

26. Çok kalabalık bir sınıf, hepsinden daha kalabalık olan, ama rakipler arasına yerleştirilemeyen, kararsızlardır; bunlar genellikle prensipte spiritüalistlerdir; çoğunda ruh fikrine dair belirsiz bir sezgi, tanımlayamadıkları bir şeye yönelik bir özlem vardır; sadece düşüncelerinin düzenlenmesi ve formüle edilmesi gerekir; onlar için spiritüalizm bir ışık parıltısı gibidir; sisleri dağıtan gün ışığıdır; bu yüzden onu hevesle yakalarlar, çünkü onları belirsizliğin acılarından kurtarır.

27. Şimdi, çeşitli inanan sınıflarına bir göz atarsak, ilk olarak, bilmeden spiritistleri bulacağız: bu, tam anlamıyla, önceki sınıfın bir çeşidi veya gölgesidir. Ruh doktrinini hiç duymamış olmalarına rağmen, ondan akan

büyük prensiplerin doğuştan gelen duygusuna sahiptirler ve bu duygu, onların bazı pasajlarında yansıtılmıştır.

YÖNTEM.

yazıları ve söylevleri o kadar büyük ki, onları dinlerken, bunların tamamen inisiye olduklarını varsayabiliriz. Bunların sayısız örneğini kutsal ve din dışı yazarlarda, şairlerde, hatiplerde, ahlakçılarda, antik ve modern filozoflarda buluruz.

28. Doğrudan bir incelemenin ikna ettiği kişiler arasında, — ayırt edebiliriz.

Birincisi. Salt ve basitçe tezahürlere inananlar. Spiritizm onlar için basit bir gözlem bilimidir, az çok ilginç bir dizi olgudur: onlara deneysel spiritistler diyeceğiz.

İkincisi. Spiritizmde gerçeklerden başka bir şey görenler; felsefesini kavrayanlar, ondan akan ahlaka hayran kalırlar, ama onu uygulamazlar. Karakterleri üzerindeki etkisi önemsiz veya boştur; alışkanlıklarından hiçbirini değiştirmezler, kendilerini tek bir zevkten bile mahrum etmezler; cimriler sefil, kibirliler kendini beğenmiş, kıskanç ve hasetçiler her zaman düşmanca kalırlar; onlar için Hıristiyan hayırseverliği sadece güzel bir düsturdur: bunlar kusurlu spiritistlerdir.

Üçüncüsü. Ruh ahlakına hayranlık duymakla yetinmeyen, onu uygulayan ve tüm sonuçlarını kabul edenler. Dünyevi varoluşun geçici bir sınav olduğuna ikna olmuş bir şekilde, bu kısa anları değerlendirmeye, onları ruhlar dünyasının hiyerarşisinde yükseltebilecek tek şey olan ilerleme yolunda yürümeye çalışırlar, kendilerini iyilik yapmaya ve kötü eğilimlerini bastırmaya zorlarlar. Anlattıkları her zaman doğrudur, çünkü inançları

onlardan tüm kötülük düşüncelerini alır. Her şeyde hayırseverlik davranışlarının kuralıdır. Bunlar gerçek ruhçulardır, ya da daha iyisi, Hıristiyan ruhçulardır.

Dördüncüsü. Son olarak, yüce ruhçular vardır. İnsan türü, yalnızca

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Şeylerin iyi tarafı. Herhangi bir şeyde abartı zararlıdır; Spiritizmde, görünmez dünyadaki şeylere karşı çok kör ve çocuksu bir güven verir ve yansımanın ve incelemenin saçma veya imkansız olduğunu gösterdiği şeylerin çok kolay kabul edilmesine neden olur; ancak coşku yansıtmaz - göz kamaştırır. Bu tür, Spiritizm davasına yararlı olmaktan çok zararlıdır; onları ikna etmek daha az kolaydır çünkü kendi yargılarından şüphe ederler ve haklıdırlar; ister gizemli ruhların, ister onların safdilliğini kullanmak isteyen insanların olsun, çok samimi kandırılmışlardır. Eğer sonuçlarına tek başlarına katlansalardı, kötülük sadece yarı yarıya olurdu; en kötüsü, istemeden, her zaman bazılarının tüm aptallığını tüm şüphecilere yüklemek için fırsat arayan şüphecileri silahlandırmalarıdır. Bu, şüphesiz, ne adil ne de mantıklıdır; ancak, Spiritizmin muhaliflerinin yalnızca kendi akıllarını iyi altın olarak kabul ettikleri ve konuştukları konuyu iyice bilmek, endişelerinin en küçüğüdür.

29. İkna araçları bireylere göre aşırı derecede değişir; birini ikna eden şey bir başkası için hiçbir şey değildir; bazıları belirli maddi tezahürlerle, diğerleri akıllı iletişimlerle ikna edilir; büyük kısmı akıl yürütmeyle. Hatta akıl yürütmeyle hazırlanmayanların büyük kısmı için maddi olguların pek az ağırlığı olduğunu bile söyleyebiliriz. Bu olgular ne kadar sıra dışıysa ve bilinen yasalardan ne kadar uzaksa, o kadar fazla muhalefetle karşılaşırlar ve bunun çok basit bir nedeni vardır: İnsan doğal olarak rasyonel bir yaptırımı olmayan bir şeyden şüphe etmeye meyillidir; her biri bunu kendi

bakış açısından görür ve kendi tarzında açıklar: materyalist onda tamamen fiziksel bir neden veya bir batıl inanç görür;

YÖNTEM.

41

Cahil ve batıl inançlılar şeytani veya doğaüstü bir neden görürler; oysa gerçek bir açıklama bu önyargıları yıkar ve gerçeği olmasa bile en azından olasılığı gösterir; onu görmeden önce anlarlar; ve olasılığı fark edildiği andan itibaren inanç dörtte üç oranında gerçekleşmiş olur.

30. İnatçı bir inanmayanı ikna etmeye çalışmaya değer mi? Bunun inançsızlığının nedenlerine ve doğasına bağlı olduğunu söylemiştik; genellikle birini ikna etmek için yapılan ısrarlı çabalar onun içindeki kişisel önem fikrini güçlendirir ve artan inatçılığının nedeni haline gelir. Eğer biri ne akıl yürütmelerle ne de gerçeklerle ikna edilemiyorsa, bu onun hala şüphecilik sınavına katlanmak zorunda olduğunu gösterir; onun için daha elverişli koşulları bir araya getirme işini İlahi Takdire bırakmalıyız: ışığı almak isteyen çok sayıda insan var; onu reddedenlerle zaman kaybetmeye değmez. Öyleyse, sayısı sanıldığından daha fazla olan isteklilere hitap edin; ve onların örneği çoğaldığında, sözlerden daha fazla direnci yenecektir. Gerçek bir spiritistin yapacak iyiliği asla eksik olmaz — yatıştırılacak acılı kalpler, verilecek teselliler, yatıştırılacak umutsuzluklar, gerçekleştirilecek ahlaki reformlar: bu onun misyonudur; burada da gerçek tatminini bulacaktır. Spiritizm havada; olayların yasasıyla yayılır ve bunu iddia edenleri mutlu eder. Sistematik muhalifleri, bunu kendi çevrelerinde, hatta dostları arasında bile yankılanırken duyduklarında, kendi yalnızlıklarını fark edecekler ve sessiz kalmaya veya onay vermeye zorlanacaklardır.

31. Devam etmek için: Spiritizm öğretisinde, tıpkı sıradan bilimlerde olduğu gibi, üretilebilen tüm fenomenler dizisi yeniden aktarılmalıdır.

görünüm, en basitinden başlayarak ve ardışık aşamalarla en karmaşığa ulaşarak; ancak bu yapılamaz, çünkü fizik veya kimya dersi gibi deneysel bir Spiritizm dersi vermek imkansız olurdu. Doğa bilimlerinde kaba madde üzerinde çalışırız, onu istediğimiz gibi manipüle ederiz ve etkilerini düzenleyebileceğimizden neredeyse her zaman emin oluruz; Spiritizmde özgür olan ve her an kaprislerimize uymak zorunda olmadıklarını bize kanıtlayan zekalarla uğraşırız; sonra gözlemlemeli, sonuçları beklemeli, geçerken yakalamalıyız: bu yüzden burada, bunları istediği gibi elde etmekle övünen herkesin ya cahil ya da sahtekâr olması gerektiğini duyuruyoruz. Bu yüzden gerçek Spiritizm asla kendini bir gösteriye dönüştürmez ve asla kürsüye çıkmaz. Ayrıca, ruhların bir geçit töreni yapmak ve merak nesnesi olarak araştırmaya tabi olmak için geldiklerini varsaymakta mantıksız bir şey vardır. Bu nedenle, olgular ya istediğimizde tamamen başarısızlığa uğrayabilir ya da arzu ettiğimizden tamamen farklı bir düzende sunulabilir. Tekrar ekleyelim ki, bunları elde etmek için özel yeteneklerle donatılmış kişilere ihtiyacımız var ve bu yetenekler bireylerin yeteneklerine göre sonsuz bir şekilde değişir; ve bir kişinin tüm yeteneklere sahip olması son derece nadir olduğu için, bu daha da büyük bir zorluktur, çünkü her zaman elimizin altında gerçek bir ortam koleksiyonuna ihtiyacımız olacaktır ki bu da neredeyse imkansızdır.

Bu sakıncayı gidermenin yolu çok basittir: Önce teoriden başlamak gerekir; orada bütün olgular gözden geçirilir; bunlar açıklanır, hesaba katılabilir, olasılıkları anlaşılır, hangi koşullar altında üretilebilecekleri ve hangi engellerle karşılaşabilecekleri bilinir; sonra ne olur?

koşullar onları hangi sıraya sokarsa soksun, sürpriz yaratacak hiçbir şey olmayacaktır. Bu yöntem bir başka avantaj daha sunar — operatörü sayısız hayal kırıklığından kurtarır; zorluklara karşı önceden uyarıldığında, tetikte olabilir ve çok büyük bir maliyetle deneyim edinmekten kaçınabilir.

Spiritizmle meşgul olduğumuzdan, bize gelen kişilerin sayısını ve bunların arasında en bariz gerçekler karşısında kayıtsız veya şüpheci kalan ve sonradan sadece makul bir açıklama ile ikna olan kaç kişi gördüğümüzü söylemek zor olacaktır; akıl yürütme yoluyla ikna olmaya yatkın olan kaç kişi daha vardır; ayrıca, görmeden, sadece anladıkları için ikna olan kaç kişi vardır. Dolayısıyla, Spiritizmi öğretmenin en iyi yönteminin gözlere hitap etmeden önce akla hitap etmek olduğunu söylediğimizde deneyimden bahsediyoruz. Derslerimizde izlediğimiz yöntem budur ve sadece övebiliriz.

32. Teorinin önceki çalışmasının başka bir avantajı daha vardır; bir bakışta sonun ihtişamını ve bilimin kapsamını gösterir. Masaların döndüğünü veya vurulduğunu görerek başlayan kişi, alay etmeye daha yatkındır, çünkü bir masadan insanlık için yenileyici bir doktrinin çıkabileceğini hayal bile edemez. Görmeden inananların, ancak okuyup anladıkları için yüzeysel olmaktan uzak olduklarını, aksine, en çok düşünenler olduğunu her zaman belirttik; temel ilkelere formdan daha fazla güvenerek, onlar için felsefi kısım esastır, fenomenler sadece aksesuarlardır; ve kendi kendilerine, bu fenomenler var olmasaydı bile,

daha azı, şimdiye kadar çözümsüz kalmış sorunları çözebilen tek bir felsefe olarak kalır; tek başına insanın geçmişi ve geleceği hakkında en rasyonel teoriyi veren; hiç açıklamayan veya kötü açıklayan bir doktrini, açıklayan bir doktrinden daha çok tercih ederler. Düşünceli bir kişi, tezahürlerin tamamen ortadan kaldırılabileceğini ve doktrinin yine de kalacağını kolayca anlayacaktır; tezahürler onu doğrular, onaylar, ancak onun özsel temeli değildir; ciddi bir gözlemci onları reddetmez, aksine, onların bir tanığı olması için elverişli koşulları bekler. İleri sürdüğümüz şeyin kanıtı, tezahürleri duymadan önce çok sayıda kişinin bu doktrinin sezgisine sahip olmasıdır, ki bu sadece fikirlerine bir gövde, bir birlik kazandırmıştır.

33. Aynı zamanda, teoriyle işe başlayanların pratik gözlem için konulardan yoksun olduklarını söylemek kesinlikle doğru olmayacaktır; tam tersine, onların tahminlerinde, gözlerinin önünde üretilebilecek olanlardan daha fazla ağırlığa sahip olması gereken çok sayıda konu vardır: bunlar, aşağıdaki bölümlerde bahsedeceğimiz kendiliğinden ortaya çıkan sayısız olgudur.

Bunlar hakkında, sadece kulaktan dolma bilgilerle bile olsa, bir miktar bilgisi olmayan çok az kişi vardır; birçoğunun, kendilerine pek dikkat etmedikleri deneyimleri olmuştur. Teorinin bu etkisi vardır — bunları açıklar; ve bu gerçeklerin yenilmez tanıklığa dayandıklarında büyük bir ağırlığa sahip olduklarını söyleriz, çünkü o zaman ne hazırlık ne de suç ortaklığı varsayılabilir. Eğer indüklenen olgular var olmasaydı, kendiliğinden oluşan olgular yine de mevcut olurdu ve Spiritizm, bunların rasyonel bir çözümünü vermekten başka bir sonuç elde edemese bile, çok şey yapıyor olurdu. Bu nedenle, çoğu

Okuyanların bu gerçekleri hatırlayarak teoriyi doğruladıkları görülmektedir.

34. Gerçekleri ihmal ettiğimiz varsayılırsa, fikirlerimiz garip bir şekilde yanlış anlaşılırdı; teoriye gerçekler aracılığıyla ulaştık; birkaç yıl süren titiz bir çalışmanın ve binlerce gözlemin gerekli olduğu doğrudur; ancak gerçekler bize hizmet ettiğinden ve günlük olarak hizmet ettiğinden, özellikle onları duyurmak amacıyla bir kitap yazıyor olduğumuz için, bunların önemini inkar etmek tutarsız olurdu. Sadece, akıl yürütmeden, bunların kanaat üretmeye yetmeyeceğini; önyargıları yok ederek ve bunlarda akla aykırı hiçbir şey olmadığını göstererek, daha önceki bir açıklamanın, onları kabul etmeye hazır hale getireceğini söylüyoruz. Bu o kadar doğrudur ki, deneysel bir seansa katılabilen on kişiden, tamamen acemi olanlardan, inananlar için en tatmin edici seans olsa bile, dokuzu ikna olmadan ayrılırdı, bazıları öncekinden daha da şüpheci olurdu, çünkü deneyler beklentilerini karşılamamıştır. Önceki teorik bilgiden bunları anlayabilenler için durum tamamen farklı olurdu; eleştirme aracıdır, ancak hiçbir şey onları şaşırtmaz, hatta başarısız olmaları bile, çünkü gerçeklerin hangi koşullarda üretildiğini bilirler ve verilemeyen şeyleri sormamaları gerektiğini bilirler. Gerçekler hakkında önceden bilgi sahibi olmak, böylece tüm anormallikleri yargılamalarını sağlar, ancak her şeyden önce, onlar için ikna edici olan ve cahil gözlemcinin gözünden kaçan, genellikle çok hassas tonlarda olan çok sayıda ayrıntıyı yakalamalarına izin verir. Deneysel seanslarımıza yalnızca ne yapıldığını anlayacak kadar hazırlık fikirlerine sahip olan kişileri kabul etmemizin nedenleri bunlardır, herhangi bir

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Başkaları zamanlarını kaybederler ve bizim de zamanımızı kaybetmemize neden olurlar.

35. Eserlerimizi okuyarak ön bilgi edinmek isteyenlere şu sıralamayı tavsiye ederiz: —

İlk olarak. Spiritizm Nedir? Sadece yüz sayfadan oluşan bu risale, ruh öğretisinin ilkelerinin özet bir açıklaması, genel bir bakış olup, bütünü kısa bir taslakta kavramamızı sağlar. Birkaç kelimede sonu görürüz ve kapsamını yargılayabiliriz. Her şeyden önce, burada acemilerin yapmaya meyilli olduğu başlıca sorulara veya itirazlara cevaplar bulunabilir.

Çok az zaman gerektiren bu ilk bölüm, daha derinlemesine bir çalışmayı kolaylaştıran bir giriş niteliğindedir.

İkincisi. Ruhlar Kitabı. Ruhların kendileri tarafından dikte edilen doktrini, tüm felsefesini ve tüm ahlaki sonuçlarını içerir; insanın açığa çıkarılmış kaderidir, ruhların doğasına ve mezarın ötesindeki yaşamın gizemlerine giriştir. Bunu okuduğunuzda, Ruhçuluğun ciddi bir amacı olduğu ve anlamsız bir eğlence olmadığı görülecektir.

Üçüncüsü: Ruhlarla iletişim kurmanın doğru yollarının bilgisi yoluyla tezahürlerin uygulanmasında yol göstermeyi amaçlayan Medyumlar Kitabı; hem medyumlar hem de çağırıcılar için bir rehberdir ve Ruhlar Kitabı'nın tamamlayıcısıdır.

Dördüncüsü. İncelenen Ruh. Bu, önceki iki eserde söylenenleri tamamlayan ve bir bakıma bunların uygulaması olan çeşitli gerçekler, teorik açıklamalar ve ayrı parçalar koleksiyonudur. Aynı anda okunabilir, ancak daha karlı ve daha anlaşılır olacaktır, özellikle

YÖNTEM.

Özellikle Ruhlar Kitabı'ndan sonra. Söyleyebileceğimiz tek şey bu. Bir bilimi iyice anlamak isteyenler, mutlaka, konu hakkında yazılmış olan her şeyi veya en azından başlıca şeyleri okumalı ve kendilerini tek bir yazarla sınırlamamalıdırlar; hatta farklı sistemleri bilmek, karşılaştırma yaparak yargılayabilmek için hem lehte hem aleyhte olanları, hem eleştirmenleri hem de savunucuları okumalıdırlar. Bu bağlamda, hiçbir eseri ne yüceltiyoruz ne de eleştiriyoruz, oluşabilecek görüşü etkilemek gibi bir isteğimiz yok; taşımızı binaya getirerek kendimizi saflara yerleştiriyoruz: yargıç ve müşteri olmak bize düşmez ve ışığın tek dağıtıcısı olma gibi saçma bir iddiada bulunmayız; okuyucunun iyiyle kötüyü, doğruyla yanlışı ayırt etmesi gerekir.

SİSTEMLER.

36. Spiritizmin garip fenomenleri üretilmeye başlandığında, ya da daha doğrusu bu son zamanlarda yeniden üretildiğinde, uyandırdıkları ilk duygu gerçekliklerinden bile şüphe duymaktı ve daha da büyük bir şüphe, sebeplerindendi. Bunlar kesin kanıtlarla ve herkesin kendisi için yapabileceği deneylerle kanıtlandığında, her biri bunları kendi tarzında, kişisel fikirlerine, inançlarına veya önyargılarına göre yorumladı; bundan, daha dikkatli bir gözlemin haklı değerlerine indirgemesi gereken çeşitli sistemler ortaya çıktı.

Spiritizm'in muhalifleri, spiritistlerin kendi aralarında anlaşamadıklarını söyleyerek bu görüş ayrılığında bir argüman bulmayı düşünmüşlerdir. Bu, yeni doğan tüm bilimin adımlarının, görüşü belirleyebilecek olguları bir araya getirmek ve koordine etmek için zaman verilene kadar zorunlu olarak belirsiz olduğu düşünüldüğünde çok zayıf bir argümandır: olgular tamamlandıkça ve daha iyi gözlemlendikçe, erken fikirler silinir ve en azından temel noktalarda, tüm ayrıntılarda olmasa da, birlik sağlanır.

Spiritizm için olan budur; genel hukuktan kaçamazdı ve doğası gereği, yorum çeşitliliğine diğerlerinden daha fazla kendini ödünç vermelidir. Hatta bu açıdan daha hızlı ilerlediğini bile söyleyebiliriz

48

SİSTEMLER.

49

Diğer bilimlerden daha yaşlıdır; örneğin, hâlâ en bilginleri bile bölen tıp.

37. Yöntemsel bir düzende, fikirlerin ilerici yürüyüşünü takip etmek için, listenin başına olumsuzlama sistemleri olarak adlandırılabilecek olanları, yani Spiritizm karşıtlarınınkileri koyabiliriz. Onların itirazlarını Ruhlar Kitabı'nın girişinde ve sonucunda, ayrıca Spiritizm Nedir? başlıklı küçük çalışmada çürüttük. Tekrar buna girmek gereksiz olacaktır; sadece birkaç kelimeyle, dayandıkları temelleri hatırlayacağız. Ruh fenomenleri iki türdür, fiziksel ve zeki etkiler. Ruhların varlığını kabul etmemeleri, çünkü madde dışında hiçbir şeyi kabul etmemeleri nedeniyle, zeki etkileri reddettikleri, bunları kendi bakış açılarından yorumladıkları ve argümanları aşağıdaki sistemlerde özetlenebilir: —

38. Şarlatanlık Sistemi. Rakiplerimiz arasında birçoğu bu etkileri sahtekarlığa bağlar, çünkü bazıları taklit edilmiştir. Bu varsayım, kişilerin konumlarına, karakterlerine, bilgilerine ve itibarlarına bakılmaksızın tüm spiritistleri aptallara, tüm medyumları dolandırıcılara dönüştürürdü. Eğer bu bir cevabı hak ediyorsa, fizikteki bazı fenomenlerin hokkabazlar tarafından da taklit edildiğini ve bunun gerçek bilime karşı hiçbir şey kanıtlamadığını söyleyebiliriz. Ayrıca, karakterleri sahtekarlıktan şüphe edilemeyecek kadar iyi olan kişiler vardır ve onlara şarlatanlığın suç ortakları olduklarını söylemeye cesaret edebilmek için iyi terbiye ve

nezaketin her zerresinden yoksun olmak gerekir. Çok saygın bir salonda, iyi yetiştirilmiş bir beyefendi, bu doğayı yansıtmaya izin verdiğinde, evin hanımı şöyle dedi

ona, "Memnun olmadığınız için efendim, paranız kapıda size iade edilecektir," dedi ve bir el hareketiyle ne yapması gerektiğini anlamasını sağladı. Bu, içinde hiçbir suistimal olmadığı anlamına mı geliyor? İnsanların mükemmel olduğunu kabul etmemiz gerektiğini düşünmek.

Her şey kötüye kullanılıyor, en kutsal şeyler bile; öyleyse neden Spiritizm kötüye kullanılmasın? Fakat bir şeyin kötü kullanımı, o şeye karşı önyargıya yol açmamalıdır; insanların samimiyetini yargılayabileceğimiz tek yol, hareket ettikleri güdülerdir. Spekülasyonun olmadığı yerde, şarlatanlık yer bulamaz.

39. Delilik Sistemi. Bazı kişiler küçümseyerek dolandırıcılık şüphesini ortadan kaldırmak isterler ve aldatmayanların kendilerinin de aldatılmış olduklarını iddia ederler; bu da onların deli olduklarını söylemekle eşdeğerdir. Şüpheciler törensiz konuştuklarında, "Ah, onlar deli!" derler ve böylece sağduyu ayrıcalığını yalnızca kendilerine mal ederler. Bu, öne sürmek için iyi bir nedeni olmayanların büyük argümanıdır. Bu saldırı biçimi o kadar uzun süredir hizmet ediyor ki gülünç hale geldi ve onu çürütmek için zaman harcanmasını hak etmiyor. Ayrıca, spiritistler bununla pek uğraşmazlar; cesurca tavırlarını alırlar ve talihsizlikte yoldaşları olarak, değerleri tartışılamayan birçok insanın olduğunu bilerek kendilerini avuturlar. Bu deliliğin, eğer delilikse, çok tuhaf bir karaktere sahip olduğu kabul edilmelidir; bu, tercihen, Spiritizmin bugüne kadar inananlarının büyük çoğunluğunu saydığı aydınlanmış sınıfa saldırmasıdır. Sayının içinde

bir eksantrik bulursak, bu, deli din adamlarının dine karşı çıkmasından daha fazla doktrine aykırı değildir; deli

müzikseverler müziğe karşı, çılgın matematikçiler matematiğe karşı. Tüm fikirler abartılı fanatikler bulmuştur ve bir şeyin abartılılığını o şeyin kendisiyle karıştırmak için çok körelmiş bir yargıya sahip olmak gerekir. Bu konunun daha geniş bir açıklaması için, Spiritizm Nedir? adlı kitabımıza (Giriş, par. XV.) başvuralım.

40. Halüsinasyon Sistemi. Daha az rahatsız edici olan, biraz bilimsel renge sahip başka bir görüş ise, tüm olguları duyuların yanılsaması hesabına yerleştirmekten ibarettir; bu nedenle gözlemci tamamen samimidir, sadece görmediği şeyi gördüğünü düşünür. Bir masanın yükseldiğini ve desteksiz bir şekilde havada durduğunu gördüğünde, masa gerçekten yerinden ayrılmamıştır; onu havada bir tür serap veya kırılma etkisiyle görür, tıpkı bir yıldızı veya suda bir nesneyi gerçek yerinden uzakta görmek gibi. Bu mümkün olabilir, ancak bu olguya tanık olanlar, yerden kalkmamış olsaydı bunu yapmanın zor olacağı asılı masanın altından geçerek izolasyonu doğrulamışlardır. Öte yandan, aşağı inerken masanın kırıldığı birçok kez olmuştur: buna optik yanılsama da denir mi?

Bilinen bir fizyolojik neden, hiç kuşkusuz, bir kimsenin hareket etmeyen bir şeyin döndüğünü görmesine veya hareket etmediği halde kendisinin döndüğünü düşünmesine neden olabilir; fakat bir masanın etrafındaki birkaç kişi o kadar hızlı bir hareketle sürüklenir ki, hareketi takip edemezler, hatta bazıları yere düşerse, hepsinin, evinin önünden

uzaklaştığını sanan sarhoşunkine benzer bir baş dönmesine kapıldığını mı söyleyecekler?

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

41. Kas-çıtlatma Sistemi. Görme için böyle olabilirse, işitme için aynı olamaz ve vurulan darbeler tüm bir topluluk tarafından duyulduğunda, makul bir şekilde yanılsamaya atfedilemez. Anlayın, tüm sahtekarlık fikrini bir kenara bırakıyoruz ve dikkatli gözlemin bunların tesadüfi veya maddi bir değişimden kaynaklanmadığını kanıtladığını varsayıyoruz. Bilgili bir hekimin olumlu bir açıklama yaptığı doğrudur: (Not 1) şöyle der: "Bunun nedeni, ayak bileği eklemi kasının tendonunun istemli veya istemsiz kasılmalarıdır." Bu konuyla bağlantılı olarak, bu tendonun bu sesleri nasıl üretebildiğini, davulun vuruşunu taklit edebildiğini ve hatta ritmik havalar çıkarabildiğini göstermek için en eksiksiz anatomik ayrıntılara girer; buradan, bir masada vurulan darbeleri duyduklarını düşünenlerin, ya mistifikasyonun ya da yanılsamanın kurbanı oldukları sonucuna varır. Gerçek, kendi başına yeni değildir; bu sözde keşfin yazarı için talihsiz bir şekilde, teorisi her durumda geçerli değildir. Öncelikle, ayak bileği eklemini veya başka bir kası istediği zaman çıtlatma veya bu yolla melodi çalma gibi tekil bir yeteneğe sahip olanların istisnai kişiler olduğunu, masa vurmaya neden olanların ise çok yaygın olduğunu ve son yeteneğe sahip olanların ilk yeteneğe sahip olanlardan neredeyse hiç zevk almadıklarını söyleyelim. İkinci olarak, bu bilgili doktor, hareketsiz ve masadan izole edilmiş bir kişinin kas çıtlatmasının, dokunulduğunda hissedilebilen titreşimler üretebileceğini; bu sesin, yardımcıların isteğiyle, masanın farklı bölümlerine, diğer mobilyalara, duvarlara, tavana vb. nasıl fırlatılabileceğini; son olarak, bu kasın hareketinin dokunulmayan bir masaya nasıl uzanabileceğini ve onu nasıl hareket ettirebileceğini açıklamayı unutmuştur. Bu açıklama

Eğer gerçekten öyle olsaydı, bu sadece rap yapma olgusunu geçersiz kılabilirdi, ancak diğer tüm iletişim biçimlerini ilgilendirmez. Görmeden veya iyice veya iyi görmeden yargıladığı sonucuna varalım. Bilim insanlarının, gerçekler açıklamalarını yalanlayabildiğinde, anlamadıkları şeyler hakkında aceleci bir görüş bildirmeleri her zaman pişmanlık duyulacak bir durumdur. En azından bilgileri, onları yargılarında, bilinmeyenin sınırlarını ortadan kaldırdığı kadar daha dikkatli hale getirmelidir.

42. Fiziksel Nedenler Sistemi. Burada mutlak olumsuzlama sistemini bırakıyoruz. Olayların gerçekliği kanıtlandıktan sonra, onları görenlerin aklına gelen ilk düşünce, hareketleri manyetizmaya, elektriğe veya bir tür sıvının etkisine; kısacası, tamamen fiziksel ve maddi bir nedene bağlamaktı. Bu görüşte mantıksız hiçbir şey yoktu ve olaylar tamamen fiziksel etkilerle sınırlı olsaydı bu görüş geçerli olurdu. Bir durum bunu doğruluyor gibi görünüyordu; bazı durumlarda, gücün kişi sayısına göre artması; bu nedenle her biri bir insan elektrik yığınının unsurlarından biri olarak düşünülebilirdi. Gerçek bir teoriyi karakterize eden şeyin, her şey için bir neden verme gücü olduğunu söyledik; ancak tek bir olgu bununla çelişirse, yanlış, eksik veya çok mutlak olmalıdır. Bu örnekte bu olmuştur. Bu hareketler ve bu vuruşlar, iradeye itaat ederek ve düşünceye cevap vererek zeka belirtileri göstermiştir; o zaman, akıllı bir nedenleri olmalıdır. Sonuç salt fiziksel olmaktan çıktığı anda, nedenin tam da bu nedenle başka bir şeye sahip olması gerekir.

kaynak: böylece maddi bir etkenin münhasır eylemi sistemi terk edildi ve yalnızca a priori yargılayanlar arasında ve görmeden bulunur. O halde asıl mesele, akıllı eylemi doğrulamaktır; ve bunu gözlemleme zahmetine katlanacak herkes buna ikna olabilir.

43. Refleks Eylem Sistemi. Zeki eylem bir kez tanındığında, bu zekanın kaynağı açıklanmayı bekliyordu. Işığın veya ses ışınlarının yansıttığı gibi, ortamın veya yardımcıların yansıtılabileceği düşünülüyordu. Bu mümkündü; yalnızca deneyim karar verebilirdi. Ancak, öncelikle, bu sistemin tamamen materyalist fikri bir kenara bıraktığını belirtelim, çünkü yardımcıların zekasının dolaylı bir şekilde yeniden üretilebilmesi için, organizmanın ötesinde insanda bir ilkenin varlığını kabul etmeliyiz. Eğer ifade edilen düşünce her zaman yardımcıların düşüncesi olsaydı, refleks teorisi doğrulanabilirdi; ancak fenomen, o orana indirgenmiş olsa bile, en yüksek ilgiyi çekmez miydi? Düşünce hareketsiz bir bedene yansıtıldığında ve hareket ve sesle tercüme edildiğinde, bu çok dikkat çekici bir şey değil miydi? Bunda, bilgililerin merakını uyandıracak bir şey yok muydu? Öyleyse, neden onu küçümsüyorlardı, kendilerini bir sinir lifi arayışında tüketenler?

Deneyim tek başına bu teorinin yanlışlığını ya da doğruluğunu gösterebilir; ve deneyim onun yanlışlığını göstermiştir; çünkü her an ve en kesin olgularla, ifade edilen düşüncenin yalnızca yardımcıların düşüncesine yabancı olmakla kalmayıp, çoğu zaman tam tersi olabileceğini; tüm önceden tasarlanmış fikirlerle çeliştiğini, tüm öngörüleri altüst ettiğini; aslında, beyaz düşündüğümde ve bana siyah yanıt verildiğinde, bunu söylemek zordur.

Cevabın kendimden geldiğine beni inandır. Argüman, ifade edilen düşünce ile yardımcıların düşüncesi arasındaki bazı özdeşlik durumlarına dayanmaktadır; ancak bu, yardımcıların iletişim kuran zekâ ile aynı şeyi düşünebileceği dışında neyi kanıtlar? Her zaman zıt görüşte olmaları gerektiği söylenmemiştir. Konuşma sırasında muhatap sizin düşüncenize benzer bir düşünce ifade ettiğinde, bu nedenle bunun kendinizden geldiğini mi söyleyeceksiniz? Bu teorinin mutlak olamayacağını kanıtlamak için iyi doğrulanmış bazı zıt örneklere sahip olmak yeterlidir. Ayrıca, nasıl yazılacağını bilmeyen kişilerin ürettiği yazıyı, okuma yazma bilmeyen kişiler tarafından elde edilen en yüksek felsefi anlayışa sahip cevapları, zihinsel sorulara verilen veya ortamın bilmediği bir dilde verilen cevapları ve tezahür eden zekânın bağımsızlığı konusunda şüphe bırakmayacak binlerce başka olguyu düşünce yansımasıyla nasıl açıklayabilirsiniz? Karşıt görüş yalnızca bir gözlem kusurunun sonucu olabilir. Yabancı bir istihbaratın varlığı cevabın doğası tarafından ahlaki olarak kanıtlanırsa, doğrudan yazma olgusuyla maddi olarak kanıtlanır; yani, kalem veya kurşun kalem olmadan, temas olmadan ve hileye karşı bir garanti olarak alınan tüm önlemlere rağmen kendiliğinden elde edilen yazma ile. Olayın zeki karakterinden şüphe edilemez; o zaman akışkan bir eylemden başka bir şey vardır. Son olarak, beklenti olmadan, soru sorulmadan ifade edilen düşüncenin kendiliğindenliği, onda yardımcıların yansımasını görmemize izin vermez. Refleks eylem sistemi, iyi yetişmiş kişilerin bir araya gelmesinde uygunsuz bir şekilde ortaya çıktığında bazı durumlarda yeterince kabadır

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

iğrençliği nedeniyle iğrenç olan iletişimlerden biri; bunun yardımcılardan birinden geldiğini iddia etmek yardımcılara karşı çok kötü bir iltifat olurdu ve muhtemelen her biri bunu reddetmek için acele ederdi. (Bkz. Ruhlar Kitabı, Giriş, par. XVI.)

44. Toplu Ruh Sistemi. Bu, öncekinin bir varyasyonudur. Bu sisteme göre, medyumun tek ruhu tezahür eder; ancak, mevcut veya mevcut olmayan diğer birkaç canlının ruhuyla özdeşleştirilir ve her birinin yeteneğini, zekasını ve bilgisini birleştirerek toplu bir bütün oluşturur. Bu teorinin ortaya konulduğu risale ışık (?) olarak adlandırılsa da, bize çok belirsiz bir üslupta görünüyor. Bunu neredeyse kavrayamadığımızı itiraf ediyoruz ve sadece hafızamızdan bahsediyoruz. Ayrıca, diğer birçokları gibi, çok az mürit edinen bireysel bir görüştür. Email Tirpse adı, yazarın temsil ettiği toplu varlığı belirtmek için kullandığı addır. O, "Bilinmeyecek hiçbir gizli şey yoktur" sloganını benimser. Bu önerme açıkça yanlıştır, çünkü insanın bilemeyeceği ve bilmemesi gereken birçok şey vardır: Tanrı'nın sırlarına nüfuz etmeye kalkışması çok küstahça olurdu.

45. Somnambulic System. Bu sistem daha fazla taraftara sahip olmuştur ve hatta bazılarını sayar. Önceki gibi, tüm akıllı iletişimlerin kaynağının medyumun ruhu veya ruhu olduğunu kabul eder; ancak bilgisinin ötesindeki konuları ele alma yeteneğini açıklamak için, çoklu bir ruh varsaymak yerine, gücünü zihinsel yeteneklerin geçici bir heyecanına, zekasını yücelten ve geliştiren bir tür uyurgezer veya vecd haline bağlar. Bazılarının

durumlar bu nedenden etkilenir; ancak çok sayıda medyum gördükten sonra, herhangi biri bunun tüm gerçekleri çözmeyeceğine ve istisnayı

oluşturduğuna ve kural olmadığına ikna olacaktır. Eğer medyum her zaman ilham almış veya coşkulu bir kişinin havasına sahip olsaydı, öyle düşünülebilirdi — eğer bir rol yapmak isterse, kesinlikle her zaman taklit edebileceği bir görünüm; ancak medyum bir makine gibi yazdığında, ne yazdığının en ufak bir bilinci olmadan, en ufak bir duygu olmadan, ne yaptığını düşünmeden, gülerek veya bir şeyden ve diğerinden bahsederek yazdığında, ilhama nasıl inanılır. Fikirler durumunda heyecan hayal edilebilir, ancak nasıl yazacağını bilmeyen bir kişiyi nasıl yazabileceğini anlamak kolay değildir ve iletişimler vuruşlarla veya bir planşetin veya bir sepetin yardımıyla iletildiğinde daha da azdır. Bu çalışmanın sonunda, medyumun fikirlerinin etkisine hangi rolü vermemiz gerektiğini göreceğiz; ancak yabancı bir istihbaratın tartışmasız işaretlerle açığa çıktığı durumlar o kadar çok ve o kadar açıktır ki, bu konuda hiçbir şüpheye yer bırakamazlar. Spiritizmin kökenine ilişkin karma sistemlerin çoğundaki hata, birkaç izole olgudan genel sonuçlar çıkarmış olmalarıdır.

46. Karamsar, Şeytani veya Şeytani Sistem. Burada başka bir fikir düzenine giriyoruz. Yabancı bir istihbaratın müdahalesi kabul edildiğinde, bu istihbaratın doğasını bilmek gerekiyordu. Şüphesiz en basit yol, bunu kendisinden istemekti; ancak bazı kişiler bunu yeterli bir garanti olarak görmediler ve tezahürlerde yalnızca şeytani bir çalışma gördüler; onların görüşüne göre, yalnızca şeytan veya iblisler iletişim kurabilir. Bu sistem çok az

yankıları günümüzde, en azından onu üstün kılmaya çalışanların karakterinden anlık bir itibar kazanmıştır. Şeytani sistemin taraftarlarının Spiritizm'in muhalifleri arasında sayılmaması gerektiğini her zaman anlamalıyız; tam tersine. İletişim kuran varlıklar şeytanlar veya melekler

olsun, onlar bedensizdir: şeytanların tezahürünü kabul etmek, her zaman görünmez dünyayla iletişim kurma olasılığını kabul etmektir, tıpkı bu dünyadaki bir kişiyle olduğu gibi.

Şeytanların münhasıran iletişim kurduğuna olan inanç, ne kadar mantıksız olursa olsun, ruhların insanlık dışında yaratılmış olduğu düşünüldüğünde imkansız görünemezdi; ancak ruhların yaşamış olanların ruhlarından başka bir şey olmadığını bildiğimizden, tüm prestijini ve hatta tüm olasılığını yitirmiştir; çünkü bundan, tüm bu ruhların, bir babanın, bir oğlun veya bir arkadaşın ruhları olsalar bile şeytanlar olduğu ve bizlerin de ölürken şeytan olacağımız sonucu çıkar — çoğu insan için ne pek de hoş ne de teselli edici bir öğreti. Bir anneyi, kaybettiği ve ölümünden sonra sevgisinin ve kimliğinin kanıtlarını vermek üzere gelen çok sevdiği çocuğunun Şeytan'ın bir ajanı olabileceğine ikna etmek zor olacaktır. Ruhlar arasında, şeytan dediğimiz ruhlardan çok daha değerli olmayan çok kötü ruhların olduğu doğrudur, bunun çok basit bir nedeni vardır: çok kötü insanlar vardır ve ölüm onları hemen daha iyi hale getirmez; soru, bunların iletişim kurabilen tek kişiler olup olmadığını bilmektir. Böyle düşünenlere şu soruları yönelteceğiz: —

Birincisi. İyi ve kötü ruhlar var mıdır?

İkincisi. Tanrı kötü ruhlardan ya da iblislerden daha mı güçlüdür, eğer öyle adlandırmak istiyorsanız?

Üçüncüsü. Kötünün tek başına iletişim kurduğunu iddia etmek, iyinin iletişim kuramayacağını söylemektir: eğer öyleyse, o zaman iki şeyden biri: ya Tanrı'nın iradesiyle ya da iradesine aykırı olarak gerçekleşir. Eğer O'nun

iradesine aykırıysa, kötü ruhlar O'ndan daha güçlü olmalı; eğer O'nun iradesiyleyse, neden O, sevgi dolu nezaketiyle, iyinin diğerlerinin etkisini dengelemesine izin vermesin?

Dördüncüsü. İyi ruhların iletişim kurma güçsüzlüğüne dair hangi kanıtı sunabilirsiniz?

Beşinci olarak. Bazı iletişimlerde gösterilen bilgi teorinize karşı gösterildiğinde, şeytanın tüm maskeleri takındığını, ihanet etmek için daha iyi olduğunu söylersiniz. Dillerine sahte bir iyilik cilası veren ikiyüzlü ruhların olduğunu biliyoruz; ancak cehaletin gerçek bilgiyi taklit edebileceğini ve kötü bir doğanın gerçek erdemi taklit edebileceğini, böylece sahtekarlığı açığa vuracak hiçbir şeyin görünmeyeceğini kabul ediyor musunuz?

Altıncı. Eğer iblis tek başına iletişim kurabiliyorsa, o Tanrı'nın ve insanların düşmanıdır, o halde neden bize Tanrı'ya dua etmemizi, O'nun iradesine boyun eğmemizi, hayatın sıkıntılarına mırıldanmadan katlanmamızı, ne onur ne de zenginlik arzulamamamızı, hayırseverlik yapmamızı ve Mesih'in tüm ilkelerini uygulamamızı; kısacası, kendi imparatorluğunu yok etmek için gereken her şeyi yapmamızı tavsiye ediyor? Eğer böyle bir tavsiyeyi veren iblis ise, kurnaz olduğu kadar, kendisine karşı silah sağlamakta çok beceriksiz olduğunu kabul etmeliyiz. (3)

Yedinci. Ruhlar iletişim kurdukları için, bu Tanrı'nın onlara izin vermesidir; iyi ve kötü iletişimleri görünce, Tanrı'nın kötü iletişimlere bizi denemek, iyi iletişimlere de bize öğüt vermek için izin verdiğini düşünmek daha mantıklı değil midir?

Sekizinci. Çocuğunu kötü niyetli sınavların insafına bırakan bir baba hakkında ne düşünürdünüz?

turtalar ve öğütler, ve kim ondan almalı ve onu kötülükten döndürebilecek olanlarla görüşmesini yasaklamalı? İyi bir babanın yapmayacağı şeyi, iyiliğin mükemmelliği olan Tanrı'nın yapacağını mı düşünmeliyiz?

Dokuzuncu. Kilise, Meryem Ana ve diğer azizlerin, hayaletler, vizyonlar, sözlü iletişimler vb. yoluyla gerçekleşen belirli tezahürlerini otantik olarak kabul eder; bu inanç, yalnızca iblislerin iletişimine aykırı değil midir? Bazı kişilerin bu inancı içtenlikle benimsediğine inanıyoruz; ancak birçok kişinin, yalnızca insanların bu şeylerle meşgul olmasını engellemek amacıyla, kötü iletişimler alabilecekleri için bunu iddia ettiğine de inanıyoruz; yalnızca şeytanın kendini gösterdiğini söyleyerek, bir çocuğa "Ona dokunma; yanar" dediğimiz gibi onları korkutacaklardır. Niyet övgüye değer olabilir, ancak amaç kayıptır; çünkü yasak merak uyandırır ve şeytan korkusu çok az kişiyi engeller; onu görmek isterler, en azından nasıl yaratıldığını görmek için ve düşündükleri kadar siyah olmadığını görünce çok şaşırırlar.

Bu teorinin başka bir gerekçesi daha olamaz mı?

Herkesin kendi fikrinde olmayan yanlış düşündüğünü düşünen kişiler vardır; tüm iletişimlerin iblisin işi olduğunu iddia edenler de, ruhların her noktada kendileriyle aynı fikirde olmaması korkusuyla hareket etmiyorlar mı — bu dünyanın çıkarlarını ilgilendiren konularda, diğer dünyanın çıkarlarından daha mı fazla? Gerçekleri inkar edemedikleri için, onları korkutucu bir şekilde sunmak istiyorlar; ancak bu araç onu diğerlerinden daha fazla engelleyemedi.

alay edilme korkusu güçsüzdür, olayların kendi akışına bırakılmasına razı olmalıyız.

Bir ruhun Kuran'a karşı konuştuğunu duyan Müslüman, kesinlikle onu kötü bir ruh olarak düşünürdü; bir Yahudi için de Musa'nın belirli yasalarına ilişkin olarak aynı şey geçerli olurdu. Katoliklere gelince, birinin iletişim kuran ruhun yalnızca şeytan olabileceğini, çünkü dünyevi güç konusunda onunla aynı fikirde olmadığını, ancak aynı zamanda yalnızca hayırseverlik, hoşgörü, komşuyu sevme ve bu dünyadaki şeylerden feragat etmeyi vaaz ettiğini, bunların hepsinin Mesih tarafından öğretilen ilkeler olduğunu söyledi.

Ruhlar sadece insanların ruhları olduğundan ve insanlar mükemmel olmadığından, bundan, karakterleri iletişimlerine yansıyan kusurlu ruhların olduğu sonucu çıkar. Aralarında kötü, kurnaz ve son derece ikiyüzlü ruhların olduğu tartışılmaz bir gerçektir ve bunlara karşı dikkatli olmalıyız; ancak dünyada kötü insanlarla karşılaştığımız için, kendimizi toplumdan geri çekmemiz için bir neden mi var? Tanrı bize ruhları ve insanları takdir etmemiz için akıl ve yargı vermiştir. Spiritizm uygulamasının sunabileceği tehlikelere karşı önlem almanın en iyi yolu, onu yasaklamak değil, anlaşılır kılmaktır. Hayali bir korku sadece bir an için etkiler ve çok azını etkiler; açıkça gösterilen gerçeklik herkes tarafından anlaşılır.

47. İyimser Sistem. Fenomenlerde sadece iblislerin eylemlerini görenlerin yanında, onlarda sadece iyi ruhların eylemlerini görenler de vardır. Ruhun maddeden kopmuş olması nedeniyle onun için hiçbir engelin olmadığını; egemen bilime ve egemen bilgeliğe sahip olması gerektiğini varsaydılar. Görünmez varlıkların bu mutlak üstünlüğüne olan kör güvenleri

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Dünya, birçok aldatmacanın büyük bir kaynağı olmuştur; bazı ruhlara ve bazı insanlara karşı dikkatli olmayı, kendi zararlarına öğrenmişlerdir.

48. Unisprit veya Monosprit Sistemi. İyimser sistemin bir çeşidi, tek bir ruhun insanlarla iletişim kurduğuna ve bu ruhun dünyanın koruyucusu olan Mesih olduğuna inanmaktan oluşur. En önemsiz türden, iğrenç derecede kaba, kötülük ve kötülükle dolu iletişimleri gördüğümüzde, bunların mükemmel iyilik ruhundan kaynaklandığını varsaymak küfür ve dinsizlik olurdu. Buna inananlar, kusursuz iletişimler dışında hiçbir zaman iletişim kurmamış olsalardı, kişi onların yanılsamasını kavrayabilirdi; ancak çoğu, kendilerine saçma şeyler dikte etmenin iyi ruhun onlara yaşattığı bir sınav olduğunu söyleyerek açıkladıkları çok kötü iletişimler yaşadıklarını kabul eder: böylece, bazıları tüm iletişimleri, onları ayartmak için iyi şeyler söyleyebilecek şeytana atfederken, diğerleri onları denemek için kötü şeyler söyleyebilecek tek kişinin İsa olduğunu düşünür. Bu iki zıt görüş arasında kim karar verecek? Sağduyu ve deneyim. Deneyim diyoruz, çünkü bu kadar seçkinci düşünceler ortaya koyanların, her tarafı eksiksiz görmüş olmaları mümkün değildir.

Kimlik olgularını, akrabaların, arkadaşların veya tanıdıkların varlığını yazılı, görsel veya başka türlü tezahürlerle ortaya koyduğumuzda, her zaman aynı ruhun, bazılarına göre şeytanın, diğerlerine göre Mesih'in, her türlü biçimi aldığını söylerler; ancak diğer ruhların neden iletişim kuramadığını, Hakikat Ruhu'nun neden kendisini sahte görünümler altında sunup, zavallı bir anneyi kandırmak, onun ağladığı çocuk olduğuna yanlış bir şekilde inandırmak için ortaya çıktığını söylemezler.

Akıl, Kutsal Ruh'un böyle bir komediyi oynamak için alçaltılması gerektiğini kabul etmeyi reddeder. Ayrıca, tüm diğer iletişim olasılıklarını reddetmek, Spiritizm'in en büyük cazibesi olan, acı çekenlerin tesellisi olan şeyi elinden almıyor mu? Basitçe böyle bir sistemin mantıksız olduğunu ve ciddi bir incelemeyi sürdüremeyeceğini söyleyelim.

49. Çoklu Ruh veya Çoklu Ruh Sistemi. Olumsuz olanları hariç tutarak gözden geçirdiğimiz tüm sistemler, eksik ve kötü yorumlanmış olsa da, bazı gözlemlere dayanır. Bir ev bir tarafta kırmızı, diğer tarafta beyazsa, yalnızca bir tarafını görmüş olanlar onun beyaz veya kırmızı olduğunu doğrulayacaklardır; ve hem yanılacaklar hem de haklı olacaklardır: ancak her iki tarafını da görmüş olan kişi onun kırmızı ve beyaz olduğunu söyleyecek ve yalnızca kendisi haklı olacaktır. Spiritizm'in oluşturduğu görüşe ilişkin olarak da aynı şey geçerlidir; belirli ışıklar altında doğru olabilir ve kısmi bilgiden genelleme yaparsak yanlış olabilir - yalnızca istisna olanı kural, yalnızca bir parça olanı bütün olarak alırsak. Bu yüzden, bu bilimi ciddi bir şekilde incelemek isteyen birinin çok şey ve uzun süre göreceğini söylüyoruz: yalnızca zaman, ayrıntıları kavramasına, hassas tonları yakalamasına, kendisine ışık ışınları gibi olacak çok sayıda karakteristik gerçeği gözlemlemesine izin verecektir; ancak yüzeyde durursa, erken ve dolayısıyla hatalı bir yargıya varabilir. İşte tam bir gözlemden çıkarılan ve şimdi, diyebiliriz ki, spiritistlerin çoğunluğunun inancını oluşturan genel sonuçlar, çünkü kısıtlayıcı sistemler artık sadece izole görüşlerdir.

Birincisi; ruhsal olaylar beden dışı zekâlar, yani ruhlar tarafından üretilir.

İkincisi. Ruhlar görünmez dünyayı oluştururlar; onlar

her yerdeler: uzay sonsuza kadar onlarla doludur; etrafımızda her zaman temas halinde olduğumuz bazıları vardır.

Üçüncüsü: Ruhlar, fiziksel ve manevi dünyada sürekli olarak tepki gösterirler ve doğanın güçlerinden biridirler.

Dördüncüsü. Ruhlar tabiatları itibariyle ayrı varlıklar değildirler; onlar bu dünyada veya diğer alemlerde yaşamış ve bedensel zarflarını bir kenara bırakmış olanların ruhlarıdırlar; bundan da insanların ruhlarının enkarne olmuş ruhlar olduğu ve öldüğümüzde ruh haline geldiğimiz sonucu çıkar.

Beşincisi. Her derecede iyi ve kötü, bilgili ve cahil ruhlar vardır.

Altıncı. Hepsi ilerleme yasasına tabidir ve hepsi mükemmelliğe ulaşabilir; ancak, özgür iradeleri olduğundan, zaman, çabalarına veya başka türlü davranmalarına bağlı olarak az ya da çok uzundur.

Yedinci. Bu yaşam boyunca yaptıkları iyi veya kötü şeylere ve ulaştıkları ilerleme derecesine göre mutlu veya mutsuz olurlar. Mükemmel ve alaşımsız mutluluk, yalnızca en üst mükemmellik derecesine ulaşmış olan ruhların payıdır.

Sekizinci. Bütün ruhlar, belirli koşullar altında, kendilerini insanlara gösterebilirler: iletişim kurabilenlerin sayısı sınırsızdır.

Dokuzuncu. Ruhlar, kendilerine araç ve yorumcu olarak hizmet eden medyumların müdahalesiyle iletişim kurarlar.

Onuncu. Ruhların üstünlüğü veya aşağılığı dillerinden anlaşılır: iyi öğüt verenler sadece iyi şeyler söylerler; her şey hakkında

SİSTEMLER.

Onlara yücelik ispat eder; kötüler aldatır ve onların bütün sözleri kusur ve cehaletin izlerini taşır.

Ruhların geçtiği farklı dereceler Ruh Ölçeği'nde (Ruhlar Kitabı, Kitap 2, Bölüm 1, No. 100) belirtilmiştir. Bu sınıflandırmanın incelenmesi, kendilerini gösteren ruhların doğasını, iyi ve kötü niteliklerini takdir etmek için vazgeçilmezdir.

50. Maddi Ruh Sistemi, yalnızca ruhun en iç doğasına ilişkin özel bir görüşten oluşur. Bu görüşe göre, ruh ve perisprit ayrı şeyler değildir; ya da daha açık bir şekilde söylemek gerekirse, perisprit yalnızca çeşitli göçlerle kademeli olarak arıtılmış ruhun kendisidir, —tıpkı alkolün çeşitli damıtmalarla arıtılması gibi— oysa ruh doktrini perispriti yalnızca ruhun veya ruhun akışkan zarfı olarak ele alır. Perisprit çok eterik olsa da bir madde olduğundan, ruh böylece arınma derecesine göre az veya daha az özsel bir maddi doğaya sahip olurdu. Bu sistem, ruh doktrininin temel ilkelerinden hiçbirini geçersiz kılmaz, çünkü ruhun kaderini hiçbir şekilde değiştirmez: gelecekteki mutluluğunun koşulları aynı kalır; ruh ve perisprit, meyve adı altında embriyo ve perispermin bir oluşturması gibi, ruh adı altında bir bütün oluşturur, tüm soru, iki ayrı parçadan oluşması yerine, bütünün homojen olarak düşünülmesine indirgenir. Görüldüğü gibi, bunun pek bir önemi yoktur ve kesin olarak kelimelerin basit bir yorumu olan yeni bir okul görmeye meyilli kişilerle karşılaşmamış olsaydık bundan bahsetmezdik. Çok sınırlı bir görüş olan bu görüş, daha da genel olsaydı, ışığın yayılması veya dalgalanması hakkındaki iki teorinin fizikçiler arasında bir ayrılık oluşturmasından daha fazla spiritistler arasında bir ayrılık oluşturmazdı.

Böylesine önemsiz bir soru için ayrı bir parti oluşturmak isteyenler, tek başına bununla, aksesuara ana maddeden daha fazla önem verdiklerini ve iyi olamayacak ruhlar tarafından bölünmeye zorlandıklarını kanıtlamış olurlar; çünkü iyi ruhlar asla kin ve anlaşmazlık solumazlar: bu yüzden tüm gerçek spiritistlerden benzer önerilere karşı dikkatli olmalarını ve bazı önemsiz şeylere hak ettiklerinden daha fazla önem vermemelerini rica ediyoruz; temel, esas noktadır. Yine de, birkaç kelimeyle, ruhu ve perispriti iki ayrı şey olarak görenlerin görüşünün neye dayandığını açıklayacağız. Bu, bu konuda asla değişmeyen ruhların öğretilerine dayanmaktadır. Aydınlanmış ruhlardan bahsediyoruz, çünkü aralarında bunun hakkında insanlardan daha fazla şey bilmeyenler ve hatta bazıları daha az şey bilenler var; zıt teori ise insani bir anlayıştır. Perispriti fenomenleri açıklamak için ne icat ettik ne de varsaydık; varlığı bize ruhlar tarafından ifşa edildi ve gözlem bizi bu konuda doğruladı. {Ruhlar Kitabı, No. 93.) Ayrıca, ruhlar arasındaki duyumların incelenmesine (Ruhlar Kitabı, No. 257) ve özellikle de diğer görüşe göre ruhun bileşen parçalarının katılaşmasını ve parçalanmasını ve sonuç olarak da dağılmasını içeren somut görünümler fenomenine dayanır. Ayrıca, duyuların erişebileceği bu maddenin kendisinin, bedeni ruhla veya giysiyi bedenle karıştırmaktan daha rasyonel olmayan akıllı ilke olduğunu kabul etmek gerekir. Ruhun doğuştan gelen doğasına gelince, bu bizim için bilinmemektedir. Maddi olmadığını söylediğimizde, bunun mutlak değil, göreceli bir anlamda anlaşılması gerekir, çünkü mutlak maddi olmama hiçbir şey olurdu;

fakat ruh veya tin bir şeydir; onun özünün o kadar üstün olduğunu, madde dediğimiz şeyle hiçbir benzerliğinin olmadığını ve bu yüzden bizim için maddi olmadığını söylerdik. {Ruhlar Kitabı, No. 23 ve 82.)

51. Bu konu hakkında bir ruhun verdiği cevap şöyledir.

“Bazılarının perisprit dediği şey, diğerlerinin maddi akışkan zarf dediği şeydir. Daha mantıklı bir şekilde anlaşılmak için, bu akışkanın duyuların mükemmelliği olduğunu söyleyeceğim - görme ve fikirlerin uzantısı. Burada yüce ruhlardan bahsediyorum. Aşağı ruhlara gelince, dünyevi akışkanlar hala tamamen onların doğasında vardır: gördüğünüz gibi madde de öyledir. Buradan açlıktan, soğuktan vb. kaynaklanan acılar gelir, üstün ruhların katlanmadığı acılar, çünkü dünyevi akışkanlar düşüncenin etrafında arınır; yani ruh. Ruh, ilerlemesi için her zaman bir etkene ihtiyaç duyar; etkensiz ruh sizin için hiçbir şeydir veya daha doğrusu sizin tarafınızdan kavranamaz. Perisprit, bizim gibi gezgin ruhlar için, dolaylı olarak bedeniniz veya perispritiniz aracılığıyla veya doğrudan ruhunuza olsun, sizinle iletişim kurduğumuz etkendir; buradan sonsuz medyum ve iletişim tonları gelir. Şimdi geriye bilimsel bakış açısı, yani perispritin kendisinin özü kalıyor: bu başka bir mesele. Öncelikle, ahlaki olarak, geriye sadece sıvıların doğası hakkında bir tartışma kalıyor ki bu da şu anda açıklanamıyor: bilim bunu bilmiyor, ancak bilim Spiritizmle el ele yürürse buna gelecektir. Perisprit değişebilir ve sonsuza kadar değişebilir; ruh düşüncedir; doğasını değiştirmez: bu konuda daha ileri gitmeyin; açıklanamayan bir noktadır. Düşün

sen ben senin gibi aramam? Sen perisprit'i arıyorsun> biz ruhu. O zaman bekle. Lamenais.”

Böylece, gelişmiş sayılabilecek ruhlar henüz ruhun doğasını kavrayamamışlardır: bunu nasıl yapabiliriz? O halde, Ruhlar Kitabı'nda (No. 17, 49) söylendiği gibi, Tanrı'nın sırları olan ilk prensipleri araştırmaya çalışmak zaman kaybıdır. Spiritizm'in yardımıyla henüz insanlığın yetki alanı içinde olmayan bir şeye burnunu sokmaya çalışmak, onu gerçek amacından uzaklaştırmak demektir; bu, yaşlı bir adam kadar çok şey bilmek isteyen bir çocuk gibidir. İnsan, Spiritizm'i ahlaki gelişimi için kullansın: esas nokta budur: bundan fazlası, tatmini ona bir adım bile ilerleme kazandırmayacak kısır ve çoğu zaman boş bir meraktan ibarettir; ilerlemenin tek yolu daha iyi olmaktır. Adlarını taşıyan kitabı yazdıran ruhlar, Tanrı'nın geçilmesine izin vermediği sınırlar içinde, şeylerin temelleriyle ilgili her şeyde kendilerini koruyarak bilgeliklerini kanıtladılar ve sistemci ve küstah ruhlara, sağlam olmaktan çok baştan çıkarıcı olan ve bir gün insan beyinlerinden çıkan diğerleri gibi aklın önüne düşecek olan hatalı teorilerin sorumluluğunu bıraktılar. Onlar sadece insanın kendisini bekleyen geleceği anlamasını sağlamak ve böylece onu iyiliğe teşvik etmek için gerekeni söylediler. (Bkz. Bölüm 2, Bölüm 1, Ala tier'deki Ruhların Eylemi.)

İKİNCİ KISIM.

RUHSAL TEZAHÜRLER HAKKINDA.

Bölüm I.

RUHLARIN MADDE ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.

52. Maddeci görüş akıl ve gerçekler tarafından hemen kınandığı için geri çekildiğinde, tüm soru ruhun ölümden sonra yaşayanlara kendini gösterip gösteremeyeceğini bilmektir. Bu şekilde en basit ifadesine indirgenen soru, tek başına özgürdür. İlk olarak, doğaları gereği görünmez olsalar da, bir

şekilde aramızda yaşayan zeki varlıkların neden varlıklarını doğrulamamaları gerektiği sorulabilir. Basit akıl, bunda kesinlikle imkansız hiçbir şey olmadığını ve bunun kazanılmış bir şey olduğunu söyler. Ayrıca, bu inanç tüm insanların onayına sahiptir, çünkü bunu her yerde ve her çağda buluruz: bir sezgi, bir şeye dayanmadan bu kadar genel olamaz veya zamana dayanamaz. Dahası, kutsal kitapların ve Kilise Babalarının tanıklığıyla onaylanmıştır ve onu batıl inanca mahkûm etmek için çağımızın şüpheciliği ve maddeciliği gerekmiştir; eğer biz yanılıyorsak, bu otoriteler de öyledir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Fakat bunlar sadece ahlaki düşüncelerdir. Bizimki gibi olumlu bir çağda, insanların her şeye bir sebep vermeye inandığı, her şeyin nedenini ve nasılını bilmek istediği bir çağda, şüpheyi güçlendirmeye yardımcı olan bir neden, diğerlerinin hepsinden daha fazladır; bu, ruhların doğası ve kendilerini nasıl gösterebilecekleri konusunda cehalettir. Bu edinilen bilgi, tezahürlerin gerçeği artık şaşırtıcı değildir ve doğal olgular düzenine girer.

53. Ruhların oluşturduğu fikir, ilk bakışta, tezahürlerin fenomenlerini anlaşılmaz kılar. Bu tezahürler yalnızca ruhun madde üzerindeki etkisiyle gerçekleşebilir; bu yüzden ruhun tüm maddelerin yokluğu olduğuna inananlar, biraz mantıklı görünerek, onun maddi olarak nasıl hareket edebildiğini sorarlar. Ancak hata buradadır, çünkü ruh bir soyutlama değildir; tanımlanmış, sınırlı ve sınırlandırılmış bir varlıktır. Bedende enkarne olan ruh, ruhu oluşturur; ölümde bedeni terk ettiğinde, onu tamamen bir zarftan sıyrılmış halde bırakmaz. Hepsi bize insan formunu koruduklarını söyler ve aslında, bize göründüklerinde, onları tanıdığımız formdadırlar.

Onları bu hayattan ayrıldıkları anda dikkatle gözlemleyin; sıkıntılı bir durumdadırlar, etraflarındaki her şey karışmıştır; ölüm türüne göre bedenlerini bütün veya parçalanmış olarak görürler: öte yandan kendilerini görürler ve yaşadıklarını hissederler. Bir şey onlara bedenin kendilerine ait olduğunu söyler ve ondan ayrılabileceklerini anlamazlar. Kendilerini ilkel formlarında görmeye devam ederler ve bu görüntü, bazılarında, kendilerinin hala yaşadığına inanmaları gibi tekil bir yanılsama yaratır; yeni durumlarının deneyimi

RUHLARIN MADDE ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.

71

Onları gerçekliğe ikna etmek için gereklidir. Bu ilk sıkıntılı an dağıldığında, beden onlar için soydukları ve artık pişman olmadıkları eski bir giysi gibi olur; kendilerini daha hafif hissederler ve sanki bir yükten kurtulmuş gibi; artık fiziksel acılar hissetmezler ve kendilerini yükseltmenin, uzayı aşmanın gücüyle mükemmel bir şekilde mutlu olurlar, tıpkı yaşarken rüyalarında binlerce kez yaptıkları gibi. Dördüncüsü. Bu arada, bedenin yokluğuna rağmen, kişiliklerini fark ederler; bir biçimleri vardır, ancak onları ne rahatsız eden ne de utandıran bir biçim; benliklerinin ve bireyselliklerinin bilincine sahiptirler. Ne sonuca varmalıyız? Ruhun her şeyi tabutta bırakmadığı ve beraberinde bir şeyler taşıdığı.

54. Daha sonra bahsedeceğimiz çok sayıda gözlem ve tartışmasız gerçek, şu sonuca varmamızı sağlamıştır: İnsanlarda üç şey vardır: birincisi, ahlaki duygunun bulunduğu ruh veya tin, akıllı ilke; ikincisi, geçici olarak giydirildiği, belirli ilahi görüşlerin gerçekleştirilmesi için kullanılan kaba, maddi zarf olan beden; üçüncüsü, ruh ve beden arasında bir bağlantı görevi gören yarı maddi, akışkan zarf olan perisprit.

Ölüm, daha kaba zarfın, yani ruhun terk ettiği zarfın yıkımı, daha doğrusu parçalanmasıdır; diğeri çözülmüştür ve ruhu izler, böylece ruh her zaman bir zarfın sahibi olur; bu sonuncusu, akışkan, eterik, buharlı, normal halinde bizim için görünmez olsa da, daha az madde değildir, her ne kadar onu henüz yakalayıp analize tabi tutamamış olsak da.

Ruhun bu ikinci zarfı —perisprit— bedensel yaşam boyunca mevcuttur; aracıdır

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Ruhun algıladığı tüm duyumlardan, ruhun iradesini dışarıya ilettiği ve organlar üzerinde etki ettiği şey. Maddi bir karşılaştırma yapmak gerekirse, düşüncenin alınması ve iletilmesi için hizmet eden iletken, elektrik ipliğidir; son olarak, ekonomide çok büyük bir rol oynayan ve fizyolojik ve patolojik olgularda çok az düşünülen, sinir sıvısı olarak adlandırılan gizemli, ele geçirilemez etkendir. Tıp, yalnızca maddi, düşünülebilir unsuru dikkate alarak, olguların değerlendirilmesinde, sürekli bir eylem nedeninden yoksundur. Ancak bu, bu soruyu incelemenin yeri değildir; sadece perisprit bilgisinin, şimdiye kadar açıklanamayan bir sürü sorunun anahtarı olduğunu belirtmek isteriz.

Perisprit, bilimde bazen bir olgunun açıklanması için başvurulan hipotezlerden biri değildir; varlığı yalnızca ruhlar tarafından ortaya çıkarılmaz; göstermemiz gereken bir fırsat olduğu gibi, gözlemlerin bir sonucudur. Şimdilik ve anlatmamız gereken olguları önceden tahmin etmek için değil, ruhun bedenle birleşmesi sırasında veya ayrıldıktan sonra olsun, perispritinden asla ayrılmadığını söylemekle sınırlıyız.

55. Ruhun bir alev, bir kıvılcım olduğu söylenmiştir; bu, sözde ruh için, entelektüel ve ahlaki bir ilke olarak anlaşılmalıdır ve ona belirli bir biçim

atfetmeyi bilmiyoruz; ancak hangi ölçüde bulunursa bulunsun, her zaman bir zarf veya perispritle örtülüdür; doğası, hiyerarşide arındırıldığı ve yükseltildiği ölçüde aynı ölçüde eterikleştirilir; öyle bir şekilde ki biçim fikri, ruh fikrinden ayrılamaz ve birini diğeri olmadan kavrayamayız.

RUHLARIN MADDE ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.

73

Böylece psişik ruh, tıpkı bedenin insanın ayrılmaz bir parçası olması gibi, ruhun ayrılmaz bir parçasıdır: fakat psişik ruh tek başına ruh değildir, tıpkı bedenin tek başına insan olmaması gibi; çünkü psişik ruh düşünmez; ruh için bedenin insan için olduğu şeydir; onun eyleminin etkeni veya aracıdır.

56. Perispritin formu insan formudur ve bize göründüğünde genellikle ruhu yaşamı boyunca tanıdığımız formdur. Bundan, perispritin bedenin tüm parçalarından bağımsız olarak bir şekilde ona şekillendiği ve böylece izini koruduğu düşünülebilir; ancak öyle görünmüyor. İnsan formu, bazı farklılıklarla ve varlığın yaşamaya çağrıldığı ortamın gerekli kıldığı organik değişikliklerle, tüm dünyadaki tüm sakinler arasında bulunur; en azından ruhların söylediği budur: aynı şekilde, sadece perisprite sahip olan tüm enkarne olmamış ruhların formudur; meleklerin ve saf ruhların her zaman temsil edildiği formdur: buradan, insan formunun, ait oldukları dereceye kadar tüm insanların tip formu olduğu sonucuna varırız. Fakat perispritin ince maddesi, bedenin sıkı maddesinin ne dayanıklılığına ne de katılığına sahiptir; kendimizi böyle ifade edebilirsek, esnek ve genişleyebilirdir; bu yüzden aldığı biçim, bedenin biçimine karşı çizilmiş olsa da, mutlak değildir; ruhun isteğine göre değişir, o ise kendi isteğine göre kendine şu veya bu görünümü verebilirken, katı zarf aşılmaz bir direnç sunar. Onu sıkıştıran bu zincirlerden kurtulan perisprit, uzar veya daralır, dönüşür, kısacası iradeye göre her türlü başkalaşıma kendini ödünç verir.

Bu, onun üzerinde hareket eden akışkan zarfının bu özelliğinin bir sonucudur ki, tanınmak isteyen ruh, gerektiğinde, yaşarken sahip olduğu tam görünümü, hatta tanınmanın işaretleri olabilecek bedensel kazaların görünümünü bile alabilir.

O halde ruhlar, görülebileceği gibi, bize benzeyen varlıklardır ve normal durumda görünmez olan etrafımızda bütün bir topluluk oluştururlar; çünkü, göreceğimiz gibi, bu görünmezlik mutlak değildir.

57. Perisprit y'nin doğasına geri dönelim, çünkü bu, vermek zorunda olduğumuz açıklama için esastır. Akışkan olmasına rağmen, daha az bir madde türü olmadığını söylemiştik; ve bu, geri döneceğimiz elle tutulur görüntüler gerçeğinden kaynaklanmaktadır. Bazı ortamların etkisi altında, ısıya sahip, elle tutulabilen, sizi kavrayabilen ve aniden bir gölge gibi kaybolan, canlı ellerin tüm özelliklerine sahip eller ortaya çıkmıştır. Belli hareketleri yaparken, hatta bir enstrümanda hava çalarken bile açıkça bir iradeye itaat eden bu ellerin akıllı eylemi, onların görünmez bir varlığın görünür kısmı olduğunu kanıtlamaktadır. Elle tutulurlukları, sıcaklıkları, kısacası duyular üzerinde bıraktıkları izlenim, — zira deri üzerinde iz bıraktıkları, acı verici darbeler indirdikleri veya nazikçe okşadıkları bilinmektedir — bunların bir tür maddeden olduklarını kanıtlar: özellikle de bir anda ortadan kaybolmaları, bu maddenin son derece incelikli olduğunu ve katı halden sıvı hale ve tam tersine dönüşümlü olarak geçebilen bazı maddelere benzediğini kanıtlar.

58. Ruhun, uygun şekilde adlandırılan mahrem doğası, yani düşünen varlığın doğası, bizim için tamamen bilinmezdir: bize yalnızca eylemiyle açığa çıkarılır,

ve eylemleri maddi duyularımıza ancak aracı bir madde aracılığıyla ulaşabilir. Doğrudan aracı olarak perispriti vardır, tıpkı bir insanın bedenine sahip olması gibi ve perispriti maddedir, göreceğimiz gibi. Ayrıca, aracı ajan olarak evrensel sıvıya sahiptir — tıpkı genişleme, kavrama, itme veya titreşimlerin yardımıyla belirli etkiler üretmek için havaya etki ettiğimiz gibi, onun da etki ettiği bir tür araç.

Bu ışık altında görüldüğünde, ruhun madde üzerindeki etkisi kolayca kavranabilir: bundan, ondan kaynaklanan tüm etkilerin doğal olgular düzenine girdiğini ve içlerinde hiçbir harikulade şey olmadığını anlarız. Bunlar yalnızca neden bilinmediğinde doğaüstü görünür; neden bilindiğinde harikulade olan ortadan kaybolur; ve bu neden tamamen perispritin yarı-maddi özelliklerinde yatar. Yeni bir yasanın açıklamaya geldiği ve kısa bir süre içinde, elektrikle birkaç dakika içinde uzaktan gelen bir yazışmaya şaşırdığımızdan daha fazla kimseyi şaşırtmayacak olan yeni bir olgular düzenidir.

59. Belki de ruhun, bu kadar incelikli bir maddenin yardımıyla, ağır ve kompakt cisimler üzerinde nasıl etki edebildiği, masaları kaldırabildiği vb. sorulabilir. Elbette, böyle itirazları yapabilecek bir bilim adamı olamaz; çünkü, bu yeni etkenin sahip olabileceği bilinmeyen özelliklerden bahsetmeden, gözümüzün önünde benzer örnekler yok mu? Sanayinin en güçlü motorları, en seyreltilmiş gazlarda, en ölçülemez sıvılarda bulunmuyor mu? Havanın yapıları devirdiğini, buharın muazzam kütleleri taşıdığını, gazlaştırılmış tozun kayaları kaldırdığını, elektriğin ağaçları kırdığını ve duvarları deldiğini gördüğümüzde, ruhun, perisprit'inin yardımıyla bir masayı kaldırabildiğini kabul etmekte daha tuhaf ne olabilir? Her şeyden önce, bu perisprit'in görünür, elle tutulur hale gelebileceğini ve tamamen katı bir cisim gibi davranabileceğini bildiğimizde.

FİZİKSEL BELİRTİLER. — DÖNÜŞ

TABLOLAR.

60. Fiziksel Tezahürler adı, sesler, katı cisimlerin hareketi ve yer değiştirmesi gibi duyusal etkilerle gösterilenlere verilmiştir. Bazıları kendiliğindendir, yani tüm iradeden bağımsızdır; diğerleri çağrıştırılır.

Şimdilik yalnızca sonunculardan söz edeceğiz.

En basit etki ve ilk gözlemlenenlerden biri, bir masaya verilen dairesel hareketten oluşur. Bu etki diğer nesnelerde de oldukça iyi üretilebilir, ancak en sık kullanılanı masa olduğu için, çünkü en kullanışlısıydı, bu tür bir olgunun adlandırılması olarak dönen masalar adı yaygınlaştı.

Bu etkinin gözlemlenen ilk etkilerden biri olduğunu söylediğimizde, bu son zamanlardaki etkileri kastediyoruz, çünkü her türlü tezahürün en uzak zamanlardan beri bilindiği çok kesindir ve başka türlü olamazdı; bunlar doğal etkiler olduğundan, her çağda üretilmiş olmaları gerekir. Tertullian, açıkça, masaların dönmesinden ve konuşmasından söz eder.

Bu olgu bir süre salondakilerin merakını besledi; sonra başka eğlencelere bırakıldı, çünkü sadece bir eğlence konusu haline getirildi. Terk edilmesine iki neden katkıda bulundu: nadiren kutsayan, hafifmeşrep kişiler için moda

aynı eğlenceye iki kış ve -onlar için muazzam!- buna üç veya dört kış vermişler. Ciddi ve gözlemci kişiler için, ciddi bir şey ortaya çıktı ve galip geldi; eğer döner tablaları ihmal ettilerse, bunun nedeni sonuçlarında aksi halde çok önemli olan sonuçlarla meşgul olmalarıdır; alfabeyi bilime

bıraktılar: alaycılarımızın bu kadar vurgu yaptığı görünürdeki terk edişin tüm sırrı buradadır. Bu ne olursa olsun, döner tablalar yine de ruh doktrininin başlangıç noktasıdır; ve bu bakımdan onlara bazı gelişmeler borçluyuz, daha iyisi, fenomenleri en büyük sadelikleriyle sunarak, nedenlerin incelenmesi daha kolay olacak ve teori bir kez kurulduğunda, bize en karmaşık etkilerin anahtarını verecektir.

61. Olayların üretimi için, özel bir yetenekle donatılmış bir veya birkaç kişinin ve adlandırılmış medyumların müdahalesi gereklidir. İşbirlikçilerin sayısı önemsizdir; sadece, bir sayıda, bazı bilinmeyen medyumlar bulunabilir. Medyumlukları sıfır olanlara gelince, onların varlığı sonuçsuzdur ve hatta sıklıkla beraberlerinde getirdikleri zihin yapısından dolayı yararlı olmaktan çok zararlıdır.

Medyumlar, bu bağlamda, genellikle daha büyük veya daha az bir güce sahiptirler ve dolayısıyla az veya çok belirgin etkiler üretirler: genellikle güçlü bir medyum olan bir kişi, tek başına, birleşmiş yirmi kişiden daha fazlasını üretebilir; ellerini masaya koyması, masanın anında hareket etmesi, ayağa kalkması, devrilmesi, takla atması veya şiddetle kendi etrafında dönmesi için yeterlidir.

62. Ortanca yeteneğe dair bir endeks yoktur; bunu bize yalnızca deneyim gösterebilir. Bir yeniden-

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Birlik, bir deneme isteniyorsa, sadece bir masanın etrafına oturmak ve elleri düz bir şekilde masanın üzerinde tutmak, baskı veya kas yoğunluğu olmadan gereklidir. Başlangıçta, olgunun nedenlerinden habersiz olarak, kesinlikle işe yaramadığı bilinen birkaç önlem belirtildi; örneğin, cinsiyetlerin değişmesi veya farklı kişilerin küçük parmaklarının kesintisiz

bir zincir oluşturacak şekilde temas etmesi gibi. Bu son önlem, bir tür elektrik akımının etkisine atfedildiği sırada gerekli görünüyordu; ancak deneyim o zamandan beri faydasızlığını kanıtladı. Kesinlikle zorunlu olması gereken tek reçete, düşüncenin yoğunlaşması, mutlak sessizlik ve her şeyden önce, eğer etki beklenecekse sabırdır. Birkaç dakika içinde üretilebilir veya yarım saat veya bir saat olabilir; bu, ortak katılımcıların ortalama gücüne bağlıdır.

63. Daha da ileri giderek, masanın biçimi, yapıldığı madde, metallerin varlığı, yardımcıların giysilerindeki ipek, günler, saatler, karanlık veya ışık, vb. yağmur veya güzel hava kadar önemsizdir. Masanın tek başına boyutu bir miktar önem taşır, ancak yalnızca ortanca güç direnci yenmek için yetersiz olduğunda; aksi durumda, tek bir kişi, hatta bir çocuk, yüz kilometrelik bir masayı kaldırabilir; ancak, daha az elverişli koşullar altında, bir düzine kişi en küçük standı bile hareket ettiremez.

Bu halde iken, etki kendini göstermeye başlayınca, genellikle masanın çeşitli şekillerde temas etmeden hareket ettirilmesine devam edildiğinden, hafif bir çatırtı sesi duyulur.

Bazı durumlarda masa yükselir ve

bazen tek ayak üzerinde, bazen diğer ayak üzerinde durur, sonra yavaşça doğal pozisyonuna döner. Diğer zamanlarda dengelenir, savrulma ve yuvarlanma hareketini taklit eder. Diğer zamanlarda, yine, -bu önemli bir medyanimik güç gerektirse de- zeminden tamamen ayrılır ve desteksiz olarak uzayda dengede tutulur; bazen tavana yükselir, böylece kişiler altından geçebilir, sonra yavaşça iner, kendini bir kağıt parçası gibi dengeler; veya bazen yere sertçe düşer ve kırılır, bu da optik bir yanılsamadan kaynaklanmadığını çok kesin bir şekilde kanıtlar.

64. Ortamın doğasına göre çok sık üretilen bir diğer olgu, masanın hareket etmemesiyle, ahşabın dokusuna yapılan vuruşlardır; bazen çok zayıf, bazen de çok güçlü olan bu vuruşlar, odanın diğer mobilyalarında, duvarlarda ve tavanda da duyulur. Buna hemen geri döneceğiz. Bunlar masada gerçekleştiğinde, masada parmaklar tarafından çok algılanabilir ve kulağa uygulandığında çok belirgin bir titreşim üretirler.

AKILLI TEZAHÜRLER.

65. Gördüğümüz şeylerde, hiçbir şey kesinlikle bilinmeyen bir gücün müdahalesini ortaya koymaz ve bu etkiler manyetik veya elektrik akımının veya bir tür sıvının etkisiyle mükemmel bir şekilde açıklanabilir. Aslında bu, bu olgulara verilen ilk çözümdü ve mantıklı olarak kabul edilebilirdi. Diğer olgular yetersizliğini kanıtlamasaydı, çelişkiye düşmeden geçerli olurdu. Bu olgular verilen zekanın kanıtlarıdır; çünkü tüm akıllı etkilerin akıllı bir nedeni olması gerektiğinden, elektrik veya başka bir sıvının bunda rol oynadığını kabul etsek bile, yine de başka bir neden olduğu açıktı. Neydi? Bu zeka neydi? Gözlemlerin devamının ortaya çıkardığı şey budur.

66. Bir tezahürün zeki olması için, onun belagatli, nüktedan veya bilgili olması gerekmez; özgür ve gönüllü bir eylem olması, bir niyeti ifade etmesi veya bir düşünceye cevap vermesi yeterlidir. Kesinlikle, rüzgar tarafından hareket ettirilen bir rüzgar gülü gördüğümüzde, sadece mekanik bir dürtüye uyduğu kesindir; ancak hareketlerinde kasıtlı sinyaller fark edersek, — sağa veya sola, hızlı veya yavaş, emir üzerine dönerse — rüzgar gülünün zeki olduğunu değil,

AKILLI TEZAHÜRLER.

ama bir zekaya itaat ediyor. Masada olan da bu.

67. Masanın hareket ettirildiğini, kaldırıldığını, bir veya birkaç medyumun etkisi altında darbeler indirdiğini gördük. Fark edilen ilk akıllı etki, bu hareketlerin emir sözüne itaat ettiğini görmekti; böylece, yerini değiştirmeden, masa belirlenen ayak üzerinde dönüşümlü olarak yükselecek, sonra aşağı inerken, bir soruya cevap vererek gereken sayıda darbe indirecekti. Diğer zamanlarda, masa, kişisel temas olmadan, yardımcıların emriyle çeşitli hareketler yaparak, sağa veya sola, ileri veya geri giderek odanın karşısına geçecekti. Sahtekarlık varsayımını bir kenara bıraktığımız, yardımcıların şerefleri ve mükemmel tarafsızlıklarıyla kanıtlanmış olan mükemmel sadakatlerini kabul ettiğimiz çok açıktır. Yakında, korunması gereken sahtekarlıklardan bahsedeceğiz.

68. Vuruşlar ve her şeyden önce, bahsettiğimiz içsel vuruşlar aracılığıyla, bir davulun vuruşlarının taklidi, rütbe ve müfrezenin ateş ettiği, top atışı yapılan küçük bir savaş; sonra testerenin gıcırtısı, çekiç darbeleri, farklı havaların ritmi, vb. gibi daha da akıllı etkiler üretilir. Tahmin edilebileceği gibi, keşif için açılmış muazzam bir alandı. Burada bilinmeyen bir zeka olduğu için, soruları cevaplayabilmesi gerektiği söylendi; ve aslında, belirli sayıda vuruş aracılığıyla Evet veya Hayır cevabını verdi. Bu cevaplar çok önemsizdi, bu da alfabenin harflerini belirleme ve böylece kelimeler ve ifadeler oluşturma fikrine yol açtı.

69. Bu gerçekler, her ülkede binlerce kişi tarafından istenildiği zaman yenilenebildiğinde, şüpheye yer bırakmayacak şekilde

Bu tezahürlerin zeki doğası. Sonra, bu zekanın medyumun, sorgulayıcının veya hatta yardımcıların zekasından başka bir şey olmadığı yeni bir sistem ortaya çıktı. Zorluk, bu zekanın masaya nasıl yansıtılabildiğini ve darbelerle nasıl tercüme edilebildiğini açıklamaktı. Bu darbelerin medyum tarafından vurulmadığı kanıtlanır kanıtlanmaz, düşünce tarafından vuruluyordu; ancak düşünce darbeleri vurmak, daha önce tanık olduklarından daha da muazzam bir olguydu. Deneyim, bu görüşün kabul edilemezliğini kısa sürede kanıtladı. Aslında, cevapların çoğu zaman yardımcıların düşüncelerine tamamen zıt olduğu, medyumun entelektüel gücünün ötesinde olduğu ve hatta bilmediği bir dilde veya herkesin bilmediği gerçeklerle ilgili olduğu bulundu. Örnekler o kadar çok ki, Spiritizmle biraz olsun meşgul olan herhangi birinin buna birçok kez tanık olmaması neredeyse imkansız. Sadece bir görgü tanığının bize getirdiği bir tanesini aktaracağız.

70. Çin Denizlerinde konuşlanmış olan Fransız imparatorluk donanmasının bir gemisinde, denizcilerden kurmay subayına kadar tüm mürettebat masaları konuşturmakla meşguldü. Aynı geminin yaklaşık iki yıl önce ölmüş bir teğmeninin ruhunu çağırma fikrine kapıldılar. Geldi ve herkesi hayrete düşüren çeşitli iletişimlerden sonra, kapıyı tıklatarak şunları söyledi: "Kaptan'a derhal borcumu ödemenizi rica ediyorum" (bu miktardan bahsetti) "ve ölümümden önce ödeyemediğim için üzgünüm." Kimse gerçeği bilmiyordu; kaptanın kendisi borcu unutmuştu, bu arada çok küçük bir miktardı, ama hesaplarına baktığında, teğmenin borcunu buldu, belirtilen miktar

kesinlikle doğru. Soruyoruz, bu kimin düşüncesinin yansıması olabilir?

71. Alfabetik vuruşlarla iletişim kurma eylemi mükemmelleştirildi, ancak süreç her zaman çok uzundu; ancak bu yolla ruhlar dünyasından çok ilginç

vahiyler elde ettiler. Bunlar başka araçları gösterdi ve yazılı iletişimler için onlara borçluyuz.

Bu türden ilk iletişimler, bir kalemin masanın ayağına yerleştirilmesi ve hafifçe bir kağıt parçasının üzerine tutulmasıyla oluyordu. Bir ortamın etkisiyle hareket eden masa, önce harfleri, sonra kelimeleri ve cümleleri çizmeye başladı. Bu süreç, el büyüklüğünde, özel olarak yapılmış küçük masalar, sonra sepetler, kart sepetleri ve sonrasında basit planşetlerin kullanılmasıyla, sırayla basitleştirildi. Yazma, elle olduğu kadar akıcı, hızlı ve kolaydı, ancak daha sonra bu nesnelerin aslında sadece ekler, kalem tutucular olduğu ve kalemi tutarak kendi başlarına dağıtabildikleri keşfedildi: istemsiz bir hareketle taşınan el, ruhun verdiği dürtüyle ve ortamın iradesinin veya düşüncesinin uyuşması olmadan yazdı. Bundan böyle, mezarın ötesinden gelen iletişimlerin, yaşayanlar arasındaki yazışmalardan daha fazla sınırı yoktu.

Bu farklı süreçlere geri döneceğiz ve bunları ayrıntılı olarak açıklayacağız; olguların ardışıklığını göstermek için bunları hızla taslak halinde sunacağız ve bu olgularda bilinmeyen zekâların, aksi takdirde ruhların müdahalesini kanıtlayacağız.

FİZİKSEL MANİFESTASYONLAR TEORİSİ.

Hareketler ve Havada Kalmalar. — Sesler. — Cisimlerin Ağırlığının Artması ve Azalması.

72. Ruhların varlığı akıl yürütme ve olgularla ve madde üzerinde etki etme olasılıklarıyla gösterildiğinden, şimdi bu eylemin nasıl gerçekleştirildiğini ve masaları ve diğer hareketsiz cisimleri nasıl hareket ettirdiklerini bilmek kalıyor. Doğal olarak bir düşünce ortaya çıkıyor ve bu bizimkiydi: bize oldukça farklı bir açıklama veren ruhlar tarafından çeliştirildiği için, hiç

beklemediğimiz bir açıklama, onların teorisinin bizim fikrimiz olmadığının açık bir kanıtıdır. İlk düşünceye gelince, herkes, bizim kadar, muhtemelen buna sahip olabilir; ancak ruhlar teorisine gelince, bunun hiçbir zaman kimsenin aklına gelmediğine inanıyoruz. Bizimkinden daha üstün olduğu kolayca anlaşılacaktır, daha az basit olsa da, çünkü fikrimizde tatmin edici bir açıklama bulamayan bir sürü başka olgunun çözümünü veriyor.

73. Ruhların doğası, insan biçimleri, perispiritin yarı-maddi özellikleri, madde üzerinde sahip olabilecekleri mekanik etki, hayalet olguları arasında, akışkan ve hatta elle tutulabilen ellerin nesneleri kavradığı ve taşıdığı görüldüğü andan itibaren, ruhun sadece ellerini kullanarak bir şeyler yaptığına inanmak doğaldı.

masayı döndürdü ve kolunun gücüyle havada tuttu. Fakat bu durumda, bir medyuma ne gerek vardı? Ruh tek başına hareket edemez mi? Çünkü medyum, ellerini çoğu zaman harekete zıt bir şekilde dinlendiren veya hiç dinlendirmeyen, açıkça herhangi bir kas hareketiyle ruhu destekleyemez. Öncelikle, bu konuda soru sorduğumuz ruhların konuşmasına izin verelim.

74. Aşağıdaki cevaplar bize St. Louis'in ruhu tarafından verilmiştir: bunlar o zamandan beri başkaları tarafından da doğrulanmıştır.

1. Evrensel sıvı İlahiyat'tan gelen bir yayılım mıdır?

" HAYIR."

2. İlahi bir yaratım mıdır?

“Allah hariç her şey yaratılmıştır.”

3. Evrensel akışkan aynı zamanda evrensel element midir?

"Evet; bu her şeyin temel ilkesidir?"

4. Etkilerini bildiğimiz elektrik sıvısıyla bir ilgisi var mıdır?

"Onun unsurudur."

5. Evrensel akışkanın bize en saf haliyle sunulduğu hal hangisidir?

"Onu mutlak saflığında bulmak için, saf ruhlara çıkmalısınız; sizin dünyanızda o, sizi çevreleyen kompakt maddeyi oluşturmak üzere her zaman az ya da çok değişir; aynı zamanda onun saflığa en çok yaklaştığı halin, sizin hayvansal manyetik sıvı dediğiniz sıvı hali olduğunu söyleyebilirsiniz!"

6. Evrensel sıvının yaşamın kaynağı olduğu söylenmiştir; aynı zamanda zekanın da kaynağı mıdır?

"Hayır; bu sıvı sadece maddeyi canlandırır."

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

7. Perispriti oluşturan bu akışkan olduğundan, bir noktaya kadar maddeye benzeyen, yoğunlaştırılmış bir halde orada görünüyor.

"Söylediğin gibi belli bir noktaya kadar, çünkü bütün niteliklerine sahip değil: dünyalara göre az ya da çok yoğunlaşmış."

8. Bir ruhun katı bir bedeni hareket ettirmesini sağlayan işlem nedir?

“Evrensel sıvının bir kısmını, bu amaca uygun ortamdan çıkan sıvıyla birleştirir.”

9. Ruhlar masayı, üyelerinin bir dereceye kadar katılaşmış yardımıyla mı kaldırırlar?

“Bu cevap henüz arzuladığınız şeye yol açmayacak. Ellerinizin altında bir masa hareket ettirildiğinde, çağrılan ruh evrensel sıvıdan masayı yapay bir yaşamla canlandıran şeyi çeker. Bu şekilde hazırlanan masayı ruh çeker ve iradesiyle dışarı atılan kendi sıvısının etkisi altında hareket ettirir. Hareket ettirmek istediği kütle onun için çok ağır olduğunda, kendisiyle aynı durumda olan ruhları yardımına çağırır. Ruhun kendisi, eterik doğası gereği, aracı olmadan, yani onu maddeye bağlayan bağ olmadan kaba madde üzerinde hareket edemez: sizin perisprit dediğiniz bu bağ, size tüm maddi ruh fenomenlerinin anahtarını verir. Sanırım kendimi sizin anlayabileceğiniz kadar açık bir şekilde ifade ettim.”

Not. Bu ilk cümleye dikkatinizi çekiyoruz: bu cevap henüz istediğiniz şeye yol açmayacak. Ruh, önceki tüm soruların yalnızca buna ulaşmak için sorulduğunu mükemmel bir şekilde anlamıştı ve aslında beklenen düşüncemize atıfta bulundu.

Tamamen farklı bir cevap, yani ruhun masayı hareket ettirme yöntemine ilişkin fikrimizin doğrulanması.

10. Yardımına çağırdığı ruhlar aşağı mıdır? Onun emri altında mıdır?

"Eşittir, hemen hemen her zaman; bazen kendiliğinden ortaya çıkarlar."

11. Bütün ruhlar bu tür olayları meydana getirebilir mi?

"Bu etkileri üreten ruhlar her zaman aşağı ruhlardır, maddi etkilerden tamamen kopmamışlardır."

12. Üstün ruhların kendilerinden aşağıda olan şeylerle meşgul olmadıklarını anlıyoruz; ancak, daha maddi olmayan bir yapıya sahip olmaları nedeniyle, iradeye sahip olsalardı güce sahip olur muyduk diye soruyoruz?

“Onların manevi güçleri var, tıpkı diğerlerinin fiziksel güçleri olduğu gibi; bu güce ihtiyaç duyduklarında, bu güce sahip olanları kullanırlar. Size, hamalları kullandığınız gibi, onların da aşağı ruhları kullandıklarını söylemediler mi?”

Açıklama. Perispritin yoğunluğunun, eğer böyle ifade edilebilirse, dünyaların durumuna göre değiştiği söylenmiştir; aynı dünyada bireylere göre de değiştiği görülmektedir. Ahlaki olarak gelişmiş ruhlar arasında, daha inceliklidir ve yüce ruhların yoğunluğuna yaklaşır: aşağı ruhlar arasında ise, tam tersine, maddeye yaklaşır, bu da düşük durumdaki bu ruhların dünyevi yaşamın yanılsamalarını bu kadar uzun süre korumalarının nedenidir; hala yaşıyormuş gibi düşünür ve hareket ederler; aynı arzulara ve neredeyse aynı şehvete sahip olduklarını söyleyebiliriz. Perispritin bu kaba yapısı, ona maddeyle daha fazla yakınlık kazandırarak,

fiziksel tezahürlere daha uygun olan aşağı ruhlar. Aynı sebepten ötürü, zekanın emeğine alışmış, vücudu narin ve hassas olan bir dünya adamı bir hamal gibi ağır bir yükü taşıyamaz. Madde, onda, bir bakıma, daha az sıkıdır, organlar daha az dirençlidir; daha az sinir sıvısına sahiptir. Perisprit, ruh için bedenin insan için olduğu şeydir ve yoğunluğu ruhun aşağılık derecesine göre olduğundan, kas gücünün yerini alır; yani, tezahürler için gerekli olan sıvılara göre, ona doğası daha eterik olanlardan daha büyük bir güç verir. Eğer yüce bir ruh böyle etkiler üretmek isterse, aramızdaki hassas insanların yaptığını yapar; bunu bir meslek ruhuna yaptırır.

13. Söylediklerinizi iyice anladıysak, yaşamsal ilke evrensel sıvıda bulunur; ruh bu sıvıya, perisprit>sini oluşturan yarı-maddi zarfı çeker ve bu sıvı aracılığıyla hareketsiz madde üzerinde etki eder. Öyle mi?

“Evet; yani, maddeyi bir tür yapay yaşamla canlandırır; madde hayvansal yaşamla canlandırılır. Ellerinizin altında hareket eden masa hayvan gibi yaşar; akıllı varlığa itaat eder. Onu bir insanın yükü ittiği gibi iten o değildir; masa kaldırıldığında, onu kol gücüyle kaldıran ruh değildir, ruhun verdiği dürtüye itaat eden canlandırılmış masadır.”

14. Bu konuda medyumun rolü nedir?

“Söyledim ya; medyumun sıvısı, ruhun biriktirdiği evrensel sıvıyla birleşir; bu iki sıvının birleşmesi zorunludur; yani, hayvanlaştırılmış sıvı, evrensel sıvıyla birleşir.

akışkan, masaya hayat vermek. Ancak bu hayatın sadece anlık olduğunu unutmayın; eylemle birlikte ve genellikle eylemin sonundan önce, onu canlandırmak için yeterli miktarda akışkan olmadığında söner.”

15. Ruh, bir medyumun yardımı olmadan hareket edebilir mi?

“Ortama rağmen hareket edebilir; yani, şüphesiz birçok kişi belirli fenomenler için ruhlara yardımcı olarak hizmet eder. Ruh, ihtiyaç duyduğu hayvansal sıvıyı bir kaynaktan olduğu gibi onlardan çeker; bu nedenle, anladığınız şekliyle, ortamın bir araya gelmesi her zaman gerekli değildir; bu özellikle kendiliğinden oluşan fenomenlerde geçerlidir.”

16. Animasyonlu masa zekayla hareket ediyor mu? Düşünüyor mu?

“O, sizin akıllı bir işaret yaptığınız sopadan daha fazlasını düşünmez; ancak canlandırıldığı canlılık, bir zekanın dürtüsüne itaat etmesine izin verir. Hareket eden masanın ruha dönüşmediğini ve kendi başına ne düşüncesi ne de iradesi olduğunu anlayın.”

Not. Benzer bir ifadeyi günlük dilimizde sık sık kullanırız; hızlı dönen bir çark için onun hızlı bir hareketle canlandırıldığını söyleriz.

17. Bu olgunun ortaya çıkmasında baskın olan sebep ruh mudur, sıvı mı?

“Ruh sebeptir, sıvı araçtır; ikisi de gereklidir.”

18. Bu durumda medyumun iradesinin rolü nedir?

“Ruhları çağırmak ve sıvıya verilen dürtüde onlara destek olmak.”

İradenin eylemi her zaman vazgeçilmez midir?

"Gücü artırır, ancak her zaman gerekli değildir,

Zira hareket o iradeye karşı ve ona rağmen gerçekleşebilir; bu, ortamdan bağımsız bir sebebin varlığının kanıtıdır.”

Not. Bir nesneyi hareket ettirmek için ellerin teması her zaman gerekli değildir. İlk dürtüyü vermek daha sık gereklidir; ancak nesne bir kez canlandırıldığında, maddi temas olmadan iradeye itaat edebilir; bu, ya ortamın gücüne ya da ruhun doğasına bağlıdır. İlk temas bile her zaman vazgeçilmez değildir; bunun kanıtı, hiç kimsenin ortaya çıkarmayı hayal etmediği kendiliğinden hareketlerde ve yer değiştirmelerdedir.

19. Neden herkes aynı etkiyi yaratamıyor? Ve neden tüm ortamlar aynı güce sahip değil?

“Bu, organizasyona ve akışkanların birleşiminin işleyebildiği daha büyük veya daha az kolaylığa bağlıdır; o zaman medyumun ruhu, kendisinde gerekli akışkan gücünü bulan yabancı ruhlarla daha fazla veya daha az sempati duyar. Bu güç, mıknatıslayıcılarınki gibi, daha fazla veya daha azdır. Bu ilişki altında, tamamen inatçı olan kişiler vardır; diğerlerinde, birleşim yalnızca iradelerinin bir çabasıyla işler; son olarak, diğerlerinde, bu

o kadar doğal ve o kadar kolay gerçekleşir ki, bunun farkında olmazlar ve daha önce söylediğimiz gibi, iradelerine karşı araç olarak hizmet ederler." (Kendiliğinden Tezahürler üzerine bir sonraki bölüme bakın.)

Açıklama. Manyetizma, şüphesiz, bu fenomenlerin ilkesidir, ancak bizim genellikle anladığımız gibi değildir. Kanıtı, bir sehpayı hareket ettiremeyen çok güçlü manyetizörlerin ve mıknatıslayamayan kişilerin, hatta çocukların bile, onu hareket ettirmek için sadece parmaklarını ağır bir masaya değdirmenin yeterli olduğudur; bu nedenle, eğer ortanca güç

mıknatısın sebebi başka bir sebebin olmasıdır.

20. Elektrik olarak adlandırılan kişiler medyum olarak kabul edilebilir mi?

"Bu kişiler, fenomenlerin üretimi için gerekli olan sıvıyı kendilerinden çekerler ve yabancı ruhların yardımı olmadan hareket edebilirler. Bu nedenle, bu kelimeye bağlı anlamda medyum değillerdir; ancak bir ruh onlara yardımcı olabilir ve doğal eğilimlerinden faydalanabilir."

Not. Uyurgezerler gibi, yabancı bir ruhun katılımıyla veya katılımı olmadan hareket edebilen kişiler vardır. (Medyumlar bölümündeki Uyurgezer Medyumlarla ilgili makaleye bakın.)

21. Katı cisimlere etki eden ruh, cisimlerin maddesinin içinde midir, yoksa dışında mıdır?

"Her ikisi de; maddenin ruhlar için bir engel olmadığını söylemiştik; onlar her şeye nüfuz ederler; perispritin bir kısmı, tabiri caizse, nüfuz ettiği nesneyle özdeşleşmiştir."

22. Ruh nasıl vurur? Maddi bir nesneyi kullanır mı?

“Masayı kaldırmak için kollarından fazlası yok. Emrinde bir çekici olmadığını gayet iyi biliyorsunuz. Çekici, hareket etmek veya vurmak için harekete geçirilen birleşik sıvıdır. Hareket ettiğinde, ışık size hareketlerin görüntüsünü getirir; vurduğunda, hava size sesi getirir.”

23. Sert bir cisme vurduğunda bunu anlayabiliriz; ama havadaki sesleri veya anlaşılır sesleri bize nasıl duyurabilir?

“Madde üzerinde hareket edebildiği için, masa üzerinde olduğu kadar hava üzerinde de hareket edebilir. Sesleri ifade etmeye gelince, diğer tüm sesleri taklit edebildiği gibi, onları da taklit edebilir.”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

24. Ruhların masayı kaldırmak için ellerini kullanmadıklarını söylüyorsunuz; ancak, belirli görsel tezahürlerde, parmakları bir piyanonun klavyesi üzerinde gezinen, tuşları hareket ettiren ve sesler çıkaran ellerin ortaya çıktığı görülmüştür. Bu durumda tuşların hareketinin parmakların basıncıyla üretildiği görülmez mi? Bu basınç, kendimizde hissedildiğinde, bu eller deri üzerinde izler bıraktığında, doğrudan ve gerçek değil midir?

“Ruhların doğasını ve hareket tarzlarını ancak size eksik bir fikir veren karşılaştırmalarla anlayabilirsiniz ve onların süreçlerini her zaman kendi süreçlerinizle özdeşleştirmeyi istemek yanlıştır. Süreçleri, organizasyonlarıyla ilişkili olmalıdır. Size perispritin sıvısının maddeye nüfuz ettiğini ve onunla özdeşleştiğini, onu yapay bir yaşamla canlandırdığını söylemedim mi? Pekala, ruh parmaklarını tuşlara koyduğunda, onları gerçekten oraya koyar ve hatta hareket ettirir; ancak tuşa basması kas gücüyle olmaz: masayı canlandırdığı gibi onu canlandırır ve iradesine itaat eden tuş hareket eder ve akoru çalar. Anlamakta zorlanacağınız bir şey var; şu: bazı ruhlar o kadar az gelişmiştir ve yüce

ruhlara kıyasla o kadar maddidir ki, hala dünyevi yaşamın yanılsamalarına sahiptirler ve bedenleri varmış gibi davrandıklarına inanırlar; ürettikleri etkilerin gerçek nedenini, bir köylünün çıkardığı seslerin teorisini açıklayamayacağı gibi açıklayamazlar; onlara piyanoyu nasıl çaldıklarını sorun, size parmaklarıyla vurduklarını söyleyeceklerdir, çünkü vurduklarına inanırlar; etki, onlar bilmeden, içgüdüsel olarak onlarda üretilir.

ve yine de kendi istekleriyle. Sana söz işittirdiklerinde, aynı şeydir/'

Not. Bu açıklamalardan, ruhların bizim kendimiz ürettiğimiz tüm etkileri üretebilecekleri, ancak bunu kendi organizasyonlarına uygun araçlarla yapabilecekleri sonucu çıkmaktadır: onlara uygun olan belirli kuvvetler, bizim hareket etmemiz için gerekli olan kasların yerini alır; tıpkı dilsiz bir kişide jestlerin, onda olmayan konuşmanın yerini alması gibi.

25. Gizli bir gücün faaliyetini kanıtlamak için sıralanan olgular arasında, bilinen tüm doğa yasalarına açıkça aykırı olanlar da vardır; o zaman, şüpheye yer yok gibi görünüyor?

“Çünkü insan doğanın tüm yasalarını bilmekten uzaktır; eğer hepsini bilseydi üstün bir ruh olurdu. Ancak her gün, her şeyi bildiklerini sanarak doğaya sınır koymaya kalkışanlar yalan söylüyor; ve yine de kibirliler. Tanrı, sürekli olarak yeni gizemleri açığa çıkararak insanları kendi ışıklarından şüphe etmeleri konusunda uyarıyor, çünkü en bilgililerin biliminin bir araya getirileceği gün gelecektir. Her gün yerçekimi kuvvetini yenebilecek bir hareketle canlanan cisimlerin örnekleri yok mu? Havaya atılan kurşun, bu kuvveti bir anlığına yenmiyor mu? Kendinizi çok bilgili sanıp aptalca kibirleri her an altüst olan zavallılar, hala çok küçük olduğunuzu biliyorlar.”

75. Bu açıklamalar açık, kategorik ve belirsizliğe yer vermeyecek şekildedir; bunlardan şu önemli nokta çıkar: Yaşam ilkesinin içinde yaşadığı evrensel sıvı, tezahürlerin başlıca etkenidir ve bu etken, ister bedenlenmiş ister geziniyor olsun, dürtüsünü ruhtan alır. Bu sıvı

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Yoğunlaştırılmış, ruhun yarı-maddi zarfı olan perispriti oluşturur. Enkarnasyon halinde, perisprit bedenin maddesine birleşmiştir; gezinme halinde özgürdür. Ruh enkarne olduğunda, perispritin özü az çok bağlıdır, az çok yapışıktır, eğer öyle ifade edebilirsek. Bazı kişilerde, bu sıvının organizasyonlarından bir tür yayılımı vardır; ve bu, tam anlamıyla, fiziksel tezahürler için ortamları oluşturan şeydir. Hayvanlaştırılmış sıvının yayılımı az çok bol olabilir, birleşimi az çok kolay olabilir, buradan ortamlar az çok güçlüdür; kalıcı değildir, bu da gücün aralıklı olmasını açıklar.

76. Bir karşılaştırma yapalım. Birinin belirli bir noktada uzaktan maddi olarak hareket etme isteği olduğunda, isteyen düşüncedir; ancak düşünce tek başına o noktaya vuramaz; yönlendirdiği bir aracı gereklidir - bir sopa, bir mermi, bir hava akımı, vb. Ayrıca, düşüncenin sopa üzerinde doğrudan hareket etmediğini, çünkü dokunulmazsa tek başına hareket etmeyeceğini unutmayın. İçimizdeki enkarne ruhtan başka bir şey olmayan düşünce, perisprit aracılığıyla bedene birleşmiştir; ancak perisprit olmadan beden üzerinde hareket edemez, tıpkı beden olmadan sopa üzerinde hareket edememesi gibi; perisprit üzerinde hareket eder çünkü en büyük yakınlığa sahip olduğu maddedir; perisprit kaslar üzerinde hareket eder, kaslar sopayı kavrar ve sopa hedefine vurur. Ruh enkarne olmadığında, yabancı bir yardımcı gereklidir; bu yardımcı, nesneyi iradesinin dürtüsünü takip edecek şekilde uydurduğu sıvıdır.

77. Bu nedenle, bir nesne hareket ettirildiğinde, havaya kaldırıldığında veya fırlatıldığında, ruh onu kavramaz, itmez veya hareket ettirmez.

onu, yapmamız gerektiği gibi, elle kaldırır; bir bakıma, onu kendi sıvısıyla, ortamın sıvısıyla birleştirerek doyurur ve böylece bir an için canlandırılan nesne, yaşayan bir varlık gibi davranır; şu farkla ki, kendi iradesi olmadığı için, ruhun iradesinin dürtüsünü izler.

Ruh tarafından bir şekilde yayılan yaşamsal sıvı, hareketsiz cisimlere yapay ve anlık bir hayat verdiğinden; perisprit de aynı yaşamsal sıvı olduğundan, ruh enkarne olduğunda, perispriti aracılığıyla bedene hayat verenin o olduğu; organizasyon izin verdiği sürece ona bağlı kaldığı; geri çekildiğinde bedenin öldüğü sonucu çıkar. Şimdi, eğer bir masa yerine tahtadan bir heykel yapılsa ve masa gibi hareket ettirilse, hareket edecek, vuracak, hareketleriyle ve darbeleriyle cevap verecek bir heykelimiz olurdu; kısacası, yapay bir hayatla anlık olarak canlandırılan bir heykelimiz olurdu; konuşan masalar derdik, konuşan heykeller de diyebilirdik. Bu teori, şimdiye kadar çözümü olmayan bir fenomenler kalabalığına ne büyük bir ışık tutuyor! Kaç tane alegori ve gizemli etkiyi açıklamıyor?

78. Fakat desteksiz masa kaldırma olgusunun imkansız olduğu, çünkü yerçekimi yasasına aykırı olduğu şeklindeki inanılmaz nesne. Onlara, birincisi, inkarlarının bir kanıt olmadığını; ikincisi, eğer olgu varsa, bilinen tüm yasalara aykırı olabileceğini; bunun bir şeyi kanıtlayacağını, bilinmeyen bir yasaya dayanması gerektiğini ve inkar edenlerin doğanın tüm yasalarını bildiklerini iddia edemeyeceklerini kanıtlayacağını söyleyeceğiz. Bu yasayı az önce açıkladık, fakat bunun onlar tarafından kabul edilmesi için bir sebep yok, çünkü bu yasa, hala bu yasaya sahip olan ve bu yasayı taşıyan ruhlar tarafından değil, dünyevi giysilerini terk etmiş ruhlar tarafından verilmiştir.

Akademide koltuklar. Öyle bir şekilde ki, Arago'nun ruhu bu yasayı vermiş olsaydı, gözleri kapalı kabul ederlerdi; ama Arago'nun ruhu tarafından verildiğinde, bu bir Ütopya'dır; ve neden? Çünkü onlar, Arago öldüğüne göre, içindeki her şeyin öldüğüne inanırlar. Onları caydırma iddiasında değiliz; ancak, bu itiraz bazı insanları utandırabileceğinden, kendimizi onların bakış açısına koyarak, yani bir an için yapay canlandırma teorisini soyutlayarak, buna cevap vermeye çalışacağız.

79. Pnömatik makinenin çanının altındaki alan boşaltıldığında, bu çan öyle bir kuvvetle yapışır ki, üzerinde duran hava sütununun ağırlığı nedeniyle onu kaldırmak imkansızdır. Havanın girmesine izin verin ve çan son derece kolaylıkla yükselir, çünkü alttaki hava üstteki havayı dengeler; aynı zamanda, kendi haline bırakıldığında, yerçekimi kuvveti sayesinde platformda kalacaktır. Şimdi, alttaki hava yukarıdakinden daha büyük bir yoğunluğa sahip olana kadar sıkıştırılsın, çan yerçekimine rağmen yükselecektir; hava akımı hızlı ve şiddetliyse, bir şelalede çırpınan oyuncaklar gibi, görünür bir destek olmadan uzayda sürdürülebilir. Öyleyse, tüm maddenin elementi olan evrensel sıvı, masanın etrafında biriktiğinde, neden özgül göreli ağırlığını azaltma veya artırma özelliğine sahip olmasın, tıpkı pnömatik makinenin çanı için hava, balonlar için hidrojen gazı gibi, yerçekimi yasasına aykırı olarak değerlendirilmeden? Bu sıvının tüm özelliklerini ve tüm gücünü biliyor musunuz? Hayır: açıklayamadığınız bir gerçeği inkar etmeyin.

80. Hareket teorisine geri dönelim

masa. Eğer belirtilen araçlarla ruh bir masayı kaldırabiliyorsa, başka herhangi bir şeyi de kaldırabilir; örneğin bir sandalyeyi. Eğer bir sandalyeyi kaldırabiliyorsa, yeterli bir kuvvetle aynı anda üzerinde oturan bir kişiyi de kaldırabilir. Bu, Bay Home'un yüzlerce kez kendisinde ve diğer kişilerde yarattığı bu olgunun açıklamasıdır; Londra'ya yaptığı bir yolculuk sırasında bunu yeniledi ve seyircilerin bir optik illüzyonun oyuncağı olmadığını kanıtlamak için duvara bir kalemle bir işaret koydu ve altından kişiler geçti. Bay Home'un fiziksel etkiler için güçlü bir ortam olduğu söylenir; bu durumda o, etkin neden ve nesneydi.

Ağırlığın olası artışından bahsettik; bu, aslında, bazen üretilen ve çanın atmosfer sütunu altındaki muazzam direncinden daha anormal bir şey olmayan bir fenomendir. Bazı ortamların etkisi altında, ışık gibi nesnelerin aynı direnci gösterdiği, sonra aniden en ufak bir çabaya boyun eğdiği bilinmektedir. Yukarıda belirtilen deneyde, çan gerçekte kendi başına ne daha fazla ne de daha az ağırlığa sahiptir, ancak üzerinde etki eden dış nedenin etkisinden dolayı daha ağır görünür; burada da muhtemelen aynıdır. Masanın her zaman aynı içsel ağırlığı vardır, çünkü kütle artırılmamıştır, ancak hareketine yabancı bir kuvvet karşı koymaktadır; ve bu neden, çanın görünür ağırlığını artıran veya azaltan şeyin havada olması gibi, içine nüfuz eden ortam sıvılarında olabilir. Pnömatik çan deneyini cahil bir köylünün önünde yapın; etki edenin görmediği hava olduğunu anlamadığı için, onu bunun şeytan olduğuna ikna etmek zor olmayacaktır. Belki de bu sıvının ölçülemez olması nedeniyle, birikiminin

bir nesnenin ağırlığını artıramaz. Kabul edilir; ancak birikim sözcüğünü kullandığımızda bunun karşılaştırma yoluyla olduğunu ve havaya mutlak benzetme yoluyla olmadığını unutmayın. Ölçülemez; öyle olsun: aynı

zamanda bunun böyle olduğunu kanıtlayan hiçbir şey yoktur; onun en iç doğası bizim için bilinmezdir ve onun tüm özelliklerini bilmekten çok uzağız.

Havanın ağırlığı üzerinde deneyler yapmadan önce, hiç kimse aynı ağırlığın etkilerinden şüphelenmedi. Elektrik de ölçülemez akışkanlar arasında yer alır; ancak bir cisim elektrik akımı tarafından geri tutulabilir ve onu kaldırmak isteyen birine güçlü bir direnç gösterebilir: görünüşte ağırlığı artmıştır. Hiçbir desteğin olmadığı sonucuna varmak çok mantıksız olurdu, çünkü onu göremiyoruz. Öyleyse, ruhun bizim bilmediğimiz kaldıraçları olabilir; Doğa bize gücünün duyularımızın kanıtlarıyla sınırlı olmadığını her gün kanıtlıyor.

Sadece benzer bir neden ile açıklayabiliriz ki, bunun birkaç örneği olan, genç, zayıf ve narin bir kişinin, iki parmağıyla, çaba harcamadan ve bir tüy gibi, güçlü, gürbüz bir adamı oturduğu sandalyeyle kaldırması gibi tekil bir olguyu. Bu, kişiye yabancı bir suçtur; bu, yeteneğin kesintiye uğramasıdır.

Bölüm V.

KENDİLİĞİNDEN FİZİKSEL BELİRTİLER.

Gürültüler, gürültü ve rahatsızlık. —■ Fırlatılan nesneler, vb.

82. Bahsettiğimiz olgular indüklenir, ancak bazen iradenin katılımı olmadan kendiliğinden gerçekleşirler; bundan uzaktır, çünkü sıklıkla çok ısrarcı hale gelirler. Bunların ruh fikirleri tarafından aşırı uyarılmış bir hayal gücünün etkisi olabileceği düşüncesi, ruh fikirlerini hiç duymamış kişiler arasında ve en beklemedikleri anda üretildikleri gerçeğiyle tamamen dışlanır. Pratik doğal Spiritizm olarak adlandırılabilecek bu olgular çok önemlidir; çünkü suç ortaklığından şüphelenilemez; bu yüzden ruh olgularıyla uğraşan kişilerden, bilgilerine gelen bu doğanın tüm gerçeklerini toplamalarını, ancak her şeyden önce, koşulların ayrıntılı bir incelemesiyle gerçekliklerini

dikkatlice doğrulamalarını istiyoruz, böylece bunların yanılsama veya mistifikasyonun sporu olmadığından emin olabilirler.

83. Bütün ruhsal tezahürler arasında en basit ve en sık görülenler sesler ve vuruşlardır; özellikle burada bir yanılsamadan korkmalıyız, çünkü bir dizi doğal neden bunları üretebilir — bir nesneyi ıslık çalan veya hareket ettiren rüzgar, farkına varmadan hareket ettirdiğimiz bir beden, akustik bir etki, gizli bir hayvan,

böcek, vb.; hatta kötü soytarıların şakaları. Ruh sesleri her zaman kendine özgü bir karaktere, ses yoğunluğuna ve çok çeşitli tona sahiptir, bu da onları kolayca tanınır hale getirir ve bunların ahşabın çatırtısı, ateşin çıtırtısı veya sarkaçın monoton tik-tak'ıyla karıştırılmasına izin vermez: bunlar kuru darbelerdir, bazen içi boş, zayıf ve hafif, bazen açık, belirgin ve gürültülü, yerden yere değişen ve mekanik bir düzenlilikle tekrarlanan darbelerdir. Emin olmak için tüm araçlar arasında en etkili olanı, kökenleri konusunda hiçbir şüphe bırakmayan şey, iradeye itaat etmeleridir. Darbeler belirlenmiş bir yerden geliyorsa, düşünceye sayı veya yoğunluklarıyla yanıt veriyorlarsa, bunlar için akıllı bir neden reddedilemez; ancak bunlardaki itaat eksikliği her zaman bunun tersi bir kanıt değildir.

84. Şimdi, küçük bir doğrulamayla, seslerin veya diğer etkilerin gerçek tezahürler olduğu kesinliğinin elde edildiğini kabul edelim; onlardan korkmak mantıklı mıdır? Hayır, kesinlikle; çünkü her durumda bunlarda en ufak bir tehlike olamazdı: yalnızca şeytan olduğuna ikna edilmiş kişiler, bunlardan korkunç bir şekilde etkilenebilirdi, tıpkı çocukların lonp-garou, insan-kurt veya Croque-mitaine'den korkması gibi.

Bu tezahürlerin, belirli koşullar altında, çok nahoş bir kalıcılık ve oran kazandığını ve bunlardan kurtulmak için çok doğal bir istek yarattığını kabul etmek gerekir. Bu konu için bir açıklama gereksizdir.

85. Fiziksel tezahürlerin amacının dikkatimizi bir şeye çekmek ve bizi insandan üstün bir gücün varlığına ikna etmek olduğunu söyledik. Ayrıca, yüceltilmiş

ruhlar bu tür tezahürlerle meşgul olmazlar; onları üretmek için aşağı ruhları kullanırlar, tıpkı bizim kaba işler için hizmetçileri işe almamız gibi ve bunu da belirttiğimiz sebepten yaparlar. Bu amaç bir kez elde edildiğinde, maddi tezahür sona erer, çünkü artık gerekli değildir. Bir veya iki örnek bu şeyi daha iyi anlaşılır hale getirecektir.

86. Birkaç yıl önce, Spiritizm üzerine çalışmalarımın başlangıcında, bir akşam bu konuda bir çalışma yaparken, etrafımda dört saat boyunca tıkırtılar duyuldu; benzer bir şeyin başıma ilk kez geldiği zamandı. Bunun tesadüfi bir nedenden kaynaklanmadığından emin oldum, ancak o anda daha fazlasını bilmiyordum. O zamanlar, sık sık mükemmel bir yazma medyumu görme fırsatım olmuştu. Ertesi gün, bu medyum aracılığıyla iletişim kuran ruha tıkırtıların nedenini sordum. "Bu," diye cevapladı, "seninle konuşmak isteyen, senin yakın ruhun." "Peki bana ne söylemek istiyor?" "Kendin sorabilirsin, çünkü o orada."

Daha sonra o ruhu sorguladıktan sonra, kendini alegorik bir adla tanıttı (o zamandan beri, diğer ruhlardan, onun çok yüce bir düzene ait olduğunu ve dünyada çok önemli bir rol oynadığını öğrendim); çalışmamdaki hataları işaret etti, bunların nerede bulunacağını bana gösterdi, bana yararlı ve bilgece tavsiyelerde bulundu ve onu sorgulamak istediğimde çağrıma geldi.

O zamandan beri, aslında, bu ruh beni hiç terk etmedi. Bana büyük üstünlüğünün birçok kanıtını verdi ve onun hayırsever ve etkili müdahalesi, özellikle metafizikle ilgili olanlarda, maddi yaşam meselelerinde benim için tezahür etti. Ancak ilk konuşmamızdan itibaren, vuruşlar durdu. Ne istiyordu

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Etkilemek için mi? Benimle düzenli bir iletişime girmek için; bunun için beni uyarması gerekir. Verilen uyarı, sonra açıklandı, düzenli ilişkiler kuruldu, vuruşlar işe yaramaz hale geldi: bu yüzden sona erdiler. Askerler bir kez ayağa kalktığında onları uyandırmak için artık davul çalınmıyor.

Arkadaşlarımızdan birinin başına da neredeyse benzer bir olay geldi. Bir süre odası çeşitli seslerle yankılandı ve bu çok rahatsız edici hale geldi. Babasının ruhunu bir yazma aracıyla sorgulama fırsatı çıktığında, ne istendiğini tespit etti, tavsiye ettiği şeyi yaptı ve bundan sonra hiçbir şey duyulmadı. Şunu belirtmek gerekir ki, ruhlarla düzenli ve kolay bir iletişim aracına sahip olan kişiler, kolayca kavranabilen bu tür tezahürlere çok daha az maruz kalırlar.

87. Spontan tezahürler her zaman gürültü ve tıkırtılarla sınırlı değildir; bazen gerçek gürültü ve kargaşaya dönüşürler; devrilen mobilyalar ve çeşitli nesneler, dışarıdan atılan her türlü mermi, görünmez eller tarafından açılıp kapanan kapılar ve pencereler, kırılan fayanslar, ki bunlar yanılsamaya bağlanamaz. Devirme genellikle çok etkilidir, ancak genellikle sadece görüntü vardır. Bir kargaşa duyulur, bir şeyin düşüp çatlayarak kırılma sesi, tahta bloklar yerde yuvarlanır: oraya doğru koşarken, her şey sakin ve düzenli bulunur; sonra dışarıda, kargaşa yeniden başladığında.

88. Bu tür tezahürler ne nadirdir ne de yenidir; bu tür bir tarihe sahip olmayan hemen hemen hiçbir yerel kronik yoktur. Korku, şüphesiz, gerçekleri abartmıştır; bu gerçekler,

gülünç derecede devasa boyutlarda, ağızdan ağıza geçerken; batıl inançların da yardımıyla, bunların gerçekleştiği evlerin şeytan tarafından perili olduğu söylenir ve bu yüzden de hayaletlerin tüm harika veya korkunç hikayeleri. Hilekarlık, kendi adına, safdillik üzerinde çalışmak için böylesine mükemmel bir fırsatı kaçırmamıştır ve bu da sıklıkla kendi kişisel çıkarları için faydalıdır. Ayrıca, bu tür gerçeklerin, gerçeğe indirgense bile, eğitimle batıl inançlı fikirlere yatkın hale gelen zayıf karakterler üzerinde nasıl bir izlenim bırakabileceği kolayca hayal edilebilir. Önlenemez oldukları için olası rahatsızlıkları gidermenin en kesin yolu gerçeği duyurmaktır. Nedenleri bilinmediğinde en basit şeyler bile korkutucudur. İnsanlar ruhlarla tanıştıklarında ve kendilerine tezahür ettirilenler artık peşlerinde bir iblis ordusu olduğuna inanmadıklarında, artık korkmayacaklardır. “Revue Spirite”de bu türden birçok gerçek olguya yer verildiği görülebilir; bunların arasında, kötü oyunları sekiz yıldan fazla süren Bergzabern'in rap ruhunun tarihi (Mayıs, Haziran ve Temmuz 1858 sayıları); Dibbelsdorf'un tarihi (Ağustos 1860); Paris'teki Noyers Caddesi'nin tarihi (Ağustos 1860); Cehennemin Tarihi başlığı altında Castelmarnau-dary ruhunun tarihi (Şubat 1860); St. Petersburg imalatçısının tarihi (Nisan 1860); ve daha birçokları yer alır.

89. Bu tür işlemler sıklıkla gerçek bir zulüm karakteri taşır. Birlikte yaşayan altı kız kardeşin, birkaç yıl boyunca her sabah elbiselerinin dağılmış, çatının altında saklanmış, yırtılmış ve parçalanmış olduğunu, onları kilit ve anahtar altına almak için ne önlem alırlarsa alsınlar, bulduklarını biliyoruz. Yatakta ve tamamen azvale olan kişilerin,

perdelerinin sarsıldığını, örtülerinin ve yastıklarının şiddetle üzerlerinden çekildiğini, şiltelerinin üzerine kaldırıldığını ve hatta bazen yataktan atıldığını gördüler. Bu eylemler inanıldığından daha sık gerçekleşiyor; ancak çoğu zaman, kurban olanlar alay edilme korkusuyla bunlardan bahsetmeye cesaret edemiyorlar. Kendi bilgimize göre, bazı kişiler halüsinasyon olduklarını düşündükleri şeylerden kurtulmak için akıl hastalığı tedavisine tabi tutulmuş ve böylece gerçekten delirmişler. Tıp bu şeyleri anlayamaz, çünkü neden olarak yalnızca maddi unsuru kabul eder; çoğu zaman bundan en ölümcül hatalar çıkar. Tarih, bir gün, tıpkı şimdi orta çağın bazı süreçlerini anlattığı gibi, on dokuzuncu yüzyılın bazı tedavi biçimlerini anlatacaktır. Bazı şeylerin kötü niyetin veya art niyetin işi olduğunu tamamen kabul ediyoruz; ancak, her araştırmadan sonra, bunun insan işi olmadığı kanıtlanırsa, bazılarının söyleyeceği gibi, şeytanın işi olduğu kabul edilmelidir; Ruhlardan bahsedeceğiz; ama hangi ruhlardan?

90. Üstün ruhlar, ciddi ve ciddi insanların burada yaptıklarından daha fazla charivarilerle eğlenmezler. İnsanları bu şekilde rahatsız etmelerinin sebebini araştırabilmek için sık sık bazılarını çağırdık. Çoğunun eğlenceden başka bir şeyi olmadı; bunlar kötü ruhlardan ziyade hafif ruhlardır, yarattıkları korkulara ve kargaşanın sebebini bulmak için yapılan yararsız araştırmalara gülerler. Sık sık, sinirlendirmek istedikleri bir bireye saldırırlar ve onu evden eve takip ederler; diğer zamanlarda, kapristen başka bir sebep olmaksızın, kendilerini bir yere bağlarlar. Bazen, ayrıca, uygulayacakları bir intikamdır, göreceğimiz gibi

gösterme fırsatı. Bazı durumlarda niyetleri daha övgüye değerdir; dikkat çekmek ve ilişkiye girmek isterler, ya kişiye yararlı bir uyarıda bulunmak ya

da kendileri için bir şey istemek için. Bazılarının dua istediğini, bazılarının yerine getiremedikleri bir yeminin kendi adlarına yerine getirilmesini istediğini, bazılarının da bu hayattayken işledikleri bir kötülüğü onarmak istediğini sık sık gördük. Genel olarak korkmak yanlıştır; onların varlığı uygunsuz olabilir, ancak tehlikeli değildir. Elbette bundan kurtulmak için güçlü bir istek vardır ve genellikle bu amaçla yapılan şey tam tersi bir etki yaratır. Eğer kendilerini eğlendiren ruhlarsa, şey ne kadar ciddiye alınırsa, o kadar ısrar ederler, tıpkı gördükleri sabırsız ve korkakları korkutmayı seven kişilere daha fazla eziyet eden yaramaz çocuklar gibi. Kötü hallerine gülecek kadar akıllı biri olsaydı, yorulur ve giderlerdi. Birini tanıyoruz, sinirlenmekten uzak, onları heyecanlandıran, şu veya bu şeyi yapmaya meydan okuyan, böylece birkaç gün sonra bir daha gelmeyen. Fakat, dediğimiz gibi, motivasyonu daha az anlamsız olanlar da var. Bu nedenle, ne istediklerini bilmek her zaman faydalıdır. Eğer bir şey sorarlarsa, arzuları tatmin edilebilir hale gelir gelmez ziyaretlerinin sona ereceği kesindir. Bu konuda bilgi edinmenin en iyi yolu, iyi bir yazma aracının aracılığıyla ruhu çağırmaktır; onun cevaplarıyla kiminle ilişki kurmamız gerektiğini hemen göreceğiz ve buna göre hareket edebileceğiz. Eğer mutsuz bir ruhsa, hayırseverlik bizi ona hak ettiği saygıyla davranmaya zorlayacaktır; eğer tembel bir soytarıysa, ona törensiz davranabiliriz; eğer kötü niyetliyse, Tanrı'ya onu iyileştirmesi için dua edebiliriz. Her

durumda, dua her zaman iyi bir sonuç verecektir. Ancak, şeytan çıkarma biçimlerinin ciddiyeti onları güldürür ve onlar bunlarla ilgili hiçbir şey umursamazlar. Onlarla iletişime girebilirsek, bazen bir kişinin saflığını etkilemek için üstlendikleri burlesque veya korkutucu niteliklere güvenmemeliyiz.

Bu konuyu daha detaylı olarak ele almak ve bazen duayı etkisiz kılan sebeplerden bahsetmek için Perili Yerler ve Saplantı bölümlerinde tekrar döneceğiz.

91. Bu fenomenler, aşağı ruhlar tarafından gerçekleştirilse de, genellikle daha yüksek bir düzenin ruhları tarafından, insanları insandan üstün bir güce sahip maddi olmayan varlıkların varlığına ikna etmek amacıyla harekete geçirilir. Aşağıdaki rapor, hatta yarattığı dehşet bile, dikkat çeker ve en şüphecilerin gözlerini açarak son bulur. Bunlar, bu fenomenleri hayal gücüne yerleştirmeyi en kolay bulurlar - çok uygun bir açıklama ve başkalarını yapma zorunluluğunu ortadan kaldıran bir açıklama; ancak nesneler ters çevrildiğinde veya başınıza fırlatıldığında, böyle şeylerin var olduğunu varsaymak için çok kayıtsız bir hayal gücü gerekir, oysa değillerdir. Bir tür etki görülür; bu etkinin, zorunlu olarak, bir nedeni vardır: eğer soğukkanlı ve sakin bir gözlem bize bu etkinin tüm insan iradesinden ve tüm maddi nedenlerden bağımsız olduğunu gösteriyorsa - dahası, bize zeka ve özgür iradenin en karakteristik işareti olan açık işaretlerini veriyorsa - bunu bilinmeyen bir zekaya atfetmek zorunda kalırız. Bu gizemli varlıklar nelerdir? Spiritist çalışmalar bize en az tartışılabilir şekilde, bize onlarla iletişim kurmamız için verdikleri araçlarla bunu öğretiyor. Bu çalışmalar bize her şeyden önce, gerçek olanı, phe-

açıklayamayacağımız nomena. Eğer izole bir etki üretilirse, —gürültü, hareket veya hatta görüntü— ilk düşünce, bunun tamamen doğal bir nedenden kaynaklandığı olmalıdır, ki bu en olası olanıdır: o zaman bu neden azami dikkatle aranmalı ve ruhların müdahalesi yalnızca iyi niyetle kabul edilmelidir: bu aldatılmamanın yoludur. Örneğin, yanında hiç kimse yokken, kulağına bir tokat yiyen veya sırtına sopayla vurulan, bilindiği gibi, görünmez bir varlığın varlığından şüphe edemez.

Kişi yalnızca az ya da çok abartılı olabilecek anlatılara karşı değil, kendi izlenimlerine karşı da dikkatli olmalı ve anlayamadığı her şeyi gizli bir kökene atfetmemelidir. Çok basit ve çok doğal nedenlerin sonsuzluğu ilk bakışta tuhaf etkiler üretebilir ve mobilyaları devirmekle, tabakları kırmakla, bin bir ev sıkıntısını kışkırtmakla meşgul ruhları hayal etmek gerçekten batıl inanç olurdu; bu, dikkatsizliğin hesabına koymak için en mantıklı olan şeydir.

92. Hareketsiz cisimlerin hareketine ilişkin verilen açıklamalar doğal olarak tüm kendiliğinden oluşan etkilere uygulanır. Masanın vurma seslerinden daha güçlü olsalar da, seslerin aynı nedeni vardır; nesneler herhangi bir nesneyi kaldıran aynı kuvvet tarafından fırlatılır veya yerlerinden oynatılır. Bu teoriyi desteklemek için burada bir durum devreye girer. Şu sorulabilir, Bu durumda ortam nerede? Ruhlar bize, bu gibi durumlarda, her zaman iradesi dışında gücü kullanılan birilerinin olduğunu söylediler. Kendiliğinden oluşan tezahürler çok nadiren izole yerlerde üretilir; neredeyse her zaman meskun evlerde ve

istemedikleri halde bir etkiyi algılayabilen kişilerdir; bu kişiler, kendileri bu etkiden habersiz olan gerçek medyumlardır ve bu nedenle onlara doğal medyumlar deriz; onlar diğer medyumlara, doğal uyurgezerlerin manyetik uyurgezerlere olduğu gibidirler ve onları gözlemlemek de aynı derecede meraklıdır.

93. Bu fenomenleri üretmek için özel bir yeteneğe sahip bir kişinin gönüllü veya gönülsüz müdahalesi, çoğu durumda gerekli görünmektedir, ancak ruhun tek başına hareket ettiği durumlar da vardır; ancak o zaman hayvanlaştırılmış sıvıyı başka bir yerden ve mevcut bir kişiden değil de çekebilir. Bu, bizi sürekli çevreleyen ruhların neden her an rahatsızlık

üretmediğini açıklar. Öncelikle ruhun bunu istemesi gerekir; bir amacı, bir nedeni olmalıdır; bunlar olmadan hiçbir şey yapmaz. Sonra da, tam olarak hareket etmek istediği yerde, onu destekleyecek uygun bir kişi bulmalıdır - nadir bir tesadüf. Böyle bir kişi beklenmedik bir şekilde geldiğinde, bundan faydalanır. Tüm bu olumlu koşulların bir araya gelmesine rağmen, istediği gibi hareket etmesine izin vermeyen üstün bir irade tarafından engellenebilir. Kişiye ancak belli sınırlar içinde ve bu tezahürlerin, muhatabı olan kişi için bir mahkûmiyet veya dava aracı olarak yararlı sayılacağı bir durumda hareket etmesi caiz olabilir.

94. Bu konuda yalnızca Haziran 1860'ta Paris'teki Noyers Caddesi'ndeki gösterilerle ilgili konuşmayı aktaracağız. Ayrıntılar Ağustos 1860 tarihli Revue Spirite'de bulunabilir.

1. St. Louis'e. "Lütfen bize söyler misiniz?

Noyers Caddesi'nde meydana geldiği söylenen olaylar gerçek mi? Olasılığa gelince, şüphemiz yok”

“Evet, bu olaylar gerçektir; yalnızca insanların hayal gücü onları abartır, ya korkudan ya da ironiden; ama tekrar ediyorum, bunlar gerçektir. Bu tezahürler, orada yaşayanların pahasına kendini biraz eğlendiren bir ruh tarafından ortaya çıkarılmıştır.”

2. “Evde bu belirtilerin sebebi olabilecek biri var mı?”

“Bunlar her zaman saldırdıkları kişinin varlığından kaynaklanır; ya saldıran ruh, bulunduğu yerde yaşayan kişiye karşı kin besliyor ve onunla oyun oynamak istiyor, ya da belki de onu uzaklaştırmaya çalışıyordur.”

3. “Evdeki kişiler arasında, kendiliğinden ve istemsiz bir medyanmik etkiyle bu olayların sebebi olabilecek birinin olup olmadığını soruyoruz.”

"Öyle olmalı; olmasaydı bu şey meydana gelemezdi.

“Ruh, sevdiği yerde yaşar; orada uygun bir tabiat bulunmadığı sürece hareketsiz kalır; kişi oraya gelince, elinden geldiğince eğlenir.”

4. “Kişinin o yerde bulunması vazgeçilmez midir?”

"Genellikle böyledir ve bu durumda da öyledir; bu yüzden bu olmadan olayın gerçekleşemeyeceğini söyledim; ancak genelleme yapmak istemedim; anında hazır bulunmanın gerekli olmadığı durumlar vardır."

5. “Bu ruhlar her zaman alt düzeyde olduklarından, kişinin onlara yardımcı olarak hizmet etmeye uygun olması onun için olumsuz bir işaret midir? Bu, o doğadaki varlıklara sempati duyduğunu gösterir mi?”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Hayır, tam olarak değil; çünkü bu uygunluk fiziksel bir eğilimden kaynaklanır; aynı zamanda, çoğu kez, sahip olunmaması tercih edilecek maddi bir eğilimi de gösterir; çünkü kişi ahlaki açıdan ne kadar yüksekse, iyi ruhları o kadar çok çeker ve bu iyi ruhlar da zorunlu olarak kötü ruhları uzak tutar."

6. “Ruh, kullandığı mermileri nereden alır?”

“Bu şeyler çoğunlukla bir yerde veya yakınlarda alınır; bir ruhtan gelen bir güç onları fırlatır ve onlar o ruhun belirlediği yere düşerler.”

7. “Kendiliğinden ortaya çıkan tezahürlere, ikna etme amacıyla sıklıkla izin verildiğinden veya hatta uyandırıldığından, bize öyle geliyor ki, eğer bazı şüpheci insanlar kişisel olarak onların hedefi olsaydı, bu tür kanıtlara boyun eğmek zorunda kalırlardı. Bazen kesin gerçeklere asla tanık

olmadıklarından şikayet ederler; ruhların onlara bazı mantıklı kanıtlar vermesi gerekmez miydi?”

“Ateistler ve materyalistler her an Tanrı'nın gücünün ve düşüncenin etkilerinin tanıkları değil midir? Bu, onları Tanrı'yı ve ruhu inkar etmekten alıkoymaz. İsa'nın mucizeleri tüm çağdaşlarını ikna etti mi? Ona, 'Efendim, bize bir işaret göster' diyen Ferisiler, zamanımızda sizden tezahürleri görmelerini isteyenlere benzemedi mi? Yaratılışın harikalarına ikna olmazlarsa, ruhlar onlara en açık şekilde görünse bile ikna olmazlar, çünkü gururları onları huzursuz atlar gibi yapar. Samimiyetle arasalardı, görme fırsatları eksik olmazdı. Tanrı, onlar için samimi olanlardan daha fazlasını yapmayı uygun görmez.

KENDİLİĞİNDEN PI/VS. MANİFESTASYONLAR. Hasta

Sadece öğreti arayın, çünkü ödül yalnızca istekli olanlara aittir. Onların şüpheciliği Tanrı'nın iradesinin gerçekleşmesini engellemeyecektir; doktrinin yayılmasını engellemediğini açıkça görüyorsunuz.

"Onların muhalefetinden rahatsız olmayı bırakın, ki bu doktrine göre gölge resme göre neyse, ona daha güçlü bir ışık verir. Zorla ikna edilmelerinde ne gibi bir erdemleri olacak? Tanrı onları inatçılıklarının tüm sorumluluğuna bırakacak ve bu sorumluluk düşündüğünüzden daha korkunç olacak. ' İsa'nın dediği gibi, görmemiş ve yine de inanmış olanlar kutsanmıştır, çünkü Tanrı'nın gücünden şüphe etmiyorlar."

8. “O ruhu çağırmanın, ondan bazı açıklamalar istemenin faydalı olacağını düşünüyor musun?”

"İstersen onu çağır, ama o aşağı bir ruhtur, sana ancak çok önemsiz cevaplar verecektir.

95. Noyers'in rahatsız edici ruhuyla sohbet

Sokak.

1. Dua.

"Beni neden çağırdın? Taşlarla mı vurulmak istiyorsun? O zaman cesur tavrına rağmen güzel bir kaçış görmeliyiz."

2. “Buraya taş getirirseniz, bu bizi korkutmaz; hatta sizden rica ediyoruz, eğer buraya taş getirebilirseniz.”

"Burada yapamadım belki; seni gözeten bir koruyucun var."

3. “Noyers Caddesi’nde, evdeki insanlara oynadığınız kötü oyunlarda size yardımcı olan bir kişi var mıydı?”

“Elbette; iyi bir araç buldum ve beni engelleyecek hiçbir eğitimli, bilge ve ihtiyatlı ruh yok. Ben neşeliyim. Kendimi eğlendirmeyi seviyorum.”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

4. “Sizin aracınız olarak hizmet eden kişi kimdi?”

"Bir hizmetçi."

5. “Size kendi isteği dışında mı hizmet etti?”

"Ah, evet; zavallı kız! En çok korkan oydu."

6. “Bu şekilde düşmanca bir niyetle mi hareket ettiniz?”

"Benim düşmanca bir amacım yoktu; fakat beni yakalayan adamlar

her şeyi kendi lehlerine çevireceklerdir.”

7. "Bununla ne demek istiyorsun? Seni anlamıyoruz."

"Kendimi eğlendirmeye çalışıyordum; ama sen bunu inceleyeceksin ve var olduğumuzu gösteren bir gerçeğe daha sahip olacaksın."

8. “Düşmanca bir amacınız olmadığını söylüyorsunuz ve yine de evdeki tüm camları kırdınız; böylece gerçek bir kayba neden oldunuz”

"Bu sadece bir ayrıntı."

9. “Attığın nesneleri nereden temin ettin?”

"Çok yaygındırlar. Bunları

avluda ve yanındaki bahçelerde.”

10. “Hepsini mi buldun, yoksa bazılarını mı yaptın?” (Bölüm VIII’e bakınız.)

"Hiçbir şey yapmadım, hiçbir şey bestelemedim."

11. “Onları bulmasaydın, yapabilir miydin?”

"Daha zor olurdu; ama gerçeği söylemek gerekirse, işler karışabilir ve bir şeyler ortaya çıkabilir."

12. “Şimdi bize onları nasıl attığını anlat.”

"Ah, bunu söylemek daha zor. O kızın elektriksel doğası bana yardımcı oldu, benimkine bağlıydı, daha az maddi; bu yüzden aramızda farklı konuları taşıdık."

13. "Sanırım bize bir şey söylemek istersin

Kendin hakkında. Söyle bakalım, eğer uzun zaman önce öldüysen/'

“Yeterince uzun; elli yıldan fazla.”

14. “Yaşarken ne idin?”

"Pek iyi bir şey değildi; buralarda paçavralar topluyordum ve bazen Goodman Noe'nun kırmızı şarabını çok sevdiğim için beni azarladılar; bu yüzden hepsini kovmak isterdim."

15. “Sorularımıza kendi isteğinizle mi, özgür iradenizle mi cevap verdiniz?”

"Bir hocam vardı."

16. “Öğretmeniniz kimdir?”

"Sevgili Kral Louis."

Açıklama. Bu soru, bu ruhun kapasitesinin ötesinde görünen bazı cevaplar nedeniyle ortaya atıldı, fikirlerin derinliği ve hatta dilin biçimi. Bize biraz talimat vermek için bu fırsattan yararlanmak isteyen daha aydınlanmış bir ruhun ona yardım etmiş olması hiç de şaşırtıcı değil. Bu çok sıradan bir olaydır, ancak bu durumdaki dikkate değer bir özellik, diğer ruhun etkisinin yazıda bile kendini hissettirmesidir; müdahale ettiğinde cevapların etkisi daha düzenli, daha akıcıdır; paçavra toplayıcınınki köşeli, kaba, düzensiz, çoğu zaman zar zor okunabilir ve tamamen farklı bir karaktere sahiptir.

17. “Şimdi ne yapıyorsun; geleceğin düşüncesi seni meşgul ediyor mu?”

“Henüz değil; dolaşıyorum. Dünyada beni o kadar az düşünüyorlar ki, kimse benim için dua etmiyor; yardım edilmediğim için çalışmıyorum.”

Açıklama. Ne kadarını başardığımızı zamanla göreceğiz.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Dua ve öğütlerle aşağılık ruhların ilerlemesine ve teselli bulmasına katkıda bulunabiliriz.

18. “Yaşadığınız dönemde adınız neydi?”

“Jeannet.”

19. “Peki Jeannet, senin için dua edeceğiz. Duamızın sana zevk verip vermediğini veya seni rahatsız edip etmediğini söyle bize?”

"Daha ziyade hoş, çünkü siz iyi adamlarsınız; neşeli karaciğerler, biraz sert olsalar da; yine de beni dinlediniz. Ben tatmin oldum.

“Jeannet.”

Maddeleşme Fenomeni?i.

96. Bu olgu, bahsettiğimiz olgulardan yalnızca, onları yaratan ruhun nazik niyeti, nesnelerin doğası, neredeyse her zaman zarif bir karakter ve getirildikleri tatlı ve neredeyse nazik tavırla farklılık gösterir. Bulunduğunuz yerde olmayan nesnelerin kendiliğinden getirilmesinden oluşur; bunlar çoğunlukla çiçekler, bazen meyveler, şekerlemeler, mücevherler vb. olur.

97. Öncelikle bu fenomenin en kolay taklit edilenlerden biri olduğunu ve dolayısıyla sahtekarlığa karşı dikkatli olmamız gerektiğini söyleyelim. Bu tür konularda el çabukluğunun ne kadar ileri gidebileceğini biliyoruz; ancak bu meslekten biriyle işimiz olmadan, ustaca bir manevranın kolayca kurbanı olabiliriz. Tüm garantilerin en iyisi, sonuçları elde eden kişinin karakterinde, bilinen onurunda, mutlak tarafsızlığındadır; ikinci olarak, bunların üretildiği tüm koşulların dikkatli bir şekilde incelenmesindedir; son olarak,

Yalnızca şüphelenilmesi gereken şeyleri keşfetmemizi sağlayabilecek olan, aydınlanmış Spiritizm bilgisinde.

98. Maddeleşme olgusunun ve genel olarak fiziksel tezahürlerin teorisi, iletişimleri tartışmasız bir derinlik ve mantık mührü taşıyan bir ruh tarafından aşağıdaki tezde dikkat çekici bir şekilde özetlenmiştir. Bunlardan birkaçı bu çalışma sırasında bulunacaktır. Kendisini Erastus ismiyle, Aziz Paul'ün bir müridi olarak ve kendisine tercüman olarak hizmet eden medyumun ruh koruyucusu olarak tanıttı.

“Bu fenomenleri elde etmek için, duyarlı diyeceğim medyumların olması gerekir; yani, en yüksek derecede genişleme ve nüfuz edilebilirlik gibi medyanimik yeteneklerle donatılmışlardır; çünkü bu medyumların bazılarının kolayca uyarılabilen sinir sistemleri, onların belirli titreşimler aracılığıyla, hayvansal sıvılarını etraflarına bol miktarda yansıtmalarına izin verir.

"Etkilenebilir doğalar, doğaları en ufak duyguya, en küçük duyuma titreşen, ahlaki veya fiziksel etki, içsel veya dışsal, kolayca etkilenen kişiler, elle tutulurluk ve maddeleşmenin fiziksel etkileri için mükemmel ortamlar olmaya çok yatkın öznelerdir. Aslında, sinir sistemleri, bu sistemi en çok enkarne olmuş varlıklar arasında izole eden inatçı zarftan neredeyse tamamen yoksun bırakılmış olması, onları bu çeşitli fenomenlerin gelişimi için uygun hale getirir.

"Sonuç olarak, diğer yetenekleri medyanizasyona karşı olmayan bu doğadaki konularla, elle tutulurluk olguları daha kolay elde edilecektir; duvarlara ve mobilyalara vurulan tıkırtılar, akıllı

hareketler ve hatta en ağır, hareketsiz maddenin uzayda askıya alınması. A fortiori, bu sonuçlar, bir ortam yerine, eşit derecede iyi donatılmış birkaç ortam elde edilirse elde edilecektir.

“Fakat bu fenomenlerin üretiminden maddeleşmelerin elde edilmesine kadar, bütün bir dünya vardır; çünkü, bu durumda, sadece ruhun emeği daha karmaşık, daha zor olmakla kalmaz, bundan da öte, ruh sadece tek bir ortam vasıtasıyla işleyebilir; yani, aynı fenomenin üretiminde aynı anda birkaç ortam bir araya gelemez. Tam tersine, bazen işleyen ruha karşı antipatik olan kişilerin varlığı onun işini kökten engeller. ' Gördüğünüz gibi, önemlerinden hiçbir şey kaybetmeyen bu nedenlere, maddeleşmenin her zaman daha büyük bir konsantrasyonu ve aynı zamanda, sadece en iyi donanımlı ortamlardan, kısacası, elektro-medyanimik makineleri en iyi şartlandırılmış olanlardan elde edilebilen belirli sıvıların daha büyük bir yayılmasını gerektirdiğini ekleyin.

“Genel olarak, bu etkiler son derece nadirdir ve öyle kalacaktır. Size neden diğer elle tutulur etkilerden daha az sıklıkta olduklarını ve olacaklarını kanıtlamama gerek yok; söylediklerimden, siz kendiniz bu sonucu çıkaracaksınız. Ayrıca, bu fenomenler öyle bir doğaya sahiptir ki, sadece tüm medyumlar uygun değildir, hatta tüm ruhlar bile bunları üretemez. Aslında, ruh ile etkilenen medyum arasında belirli bir yakınlık, belirli bir analoji, kısacası belirli bir benzerlik bulunmalıdır ki bu, enkarne olanın perispritaltik (Not 5) sıvısının genişleyen kısmının, etkiyi üretmek isteyen ruhun sıvısıyla karışmasına, birleşmesine, birleşmesine izin verir.

KENDİLİĞİNDEN FİZİKSEL BELİRTİLER. II7

Bu kaynaşma, ortaya çıkan kuvvetin, tabiri caizse, bir olması şeklinde olmalıdır; tıpkı kömür üzerinde etki eden elektrik akımının tek bir alev, tek bir parlaklık üretmesi gibi. Neden bu birleşme? Neden bu kaynaşma diyor

musunuz? Bu olguların üretimi için, işleyen ruhun temel özelliklerinin, medyumlaştırılmış olanların bazılarıyla artırılması gerekir; tüm medyumsal olguların üretimi için vazgeçilmez olan yaşamsal sıvı, enkarne olanın münhasır bir parçasıdır; ve sonuç olarak, ruh operatörü bununla emprenye edilmek zorundadır. Bu nedenle, o, sizin bilmediğiniz ortam sıvınızın belirli özellikleri aracılığıyla, belirli maddi nesneleri ve hatta enkarne olanların kendilerini izole edebilir, görünmez kılabilir ve hareket ettirebilir.

“Şu anda, sizi çevreleyen gazları ve sıvıları yöneten bu özel yasaları size açıklamama izin verilmiyor; ancak uzun yıllar geçmeden, bir insan nesli tamamlanmadan önce, bu yasaların ve bu olguların açıklaması size açıklanacak ve medyumların yeni bir düzeninin ortaya çıktığını göreceksiniz; medyumlaştırılır yaratılmaz bunlar özel bir duruma düşecekler.

"Bu fenomenlerin üretiminin ne kadar çok zorlukla çevrili olduğunu görüyorsunuz; bundan, çok mantıksal olarak, bu tür fenomenlerin, dediğim gibi, aşırı derecede nadir olduğu sonucunu çıkarabilirsiniz ve daha da büyük bir sebeple, ruhlar nadiren kendilerini bunların üretimine ödünç verirler, çünkü bu onların tarafında yarı-maddi bir emek gerektirir, bu onlar için bir can sıkıntısı ve yorgunluktur. Öte yandan şu da var: çok sık, enerjilerine ve iradelerine rağmen,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Ortamın durumu ise aşılmaz bir bariyerle karşı karşıyadır.

"Böylece açıktır ve şüphesiz sizin akıl yürütmeniz de bunu doğrulamaktadır, vurmaların, hareketlerin, askıya alınmaların elle tutulur gerçekleri, belirli sıvıların yoğunlaşması ve genişlemesiyle işleyen ve bu işe uygun medyumların iradesi ve çalışmasıyla, dost ve nazik ruhlar tarafından

desteklendiğinde ortaya çıkarılıp elde edilebilen basit fenomenlerdir; maddeleşme gerçekleri ise çok sayıda, karmaşıktır, özel koşulların bir araya gelmesini gerektirir, yalnızca tek bir ruh ve tek bir ortam tarafından işleyebilir ve elle tutulurluk gereksinimlerinin ötesinde, maddeleşmeye tabi nesneyi veya nesneleri izole etmek ve görünmez kılmak için çok özel bir koşul kombinasyonu gerektirir.

"Siz tüm spiritüalistler açıklamalarımı anlarsınız ve hareket kabiliyeti ve hareketsiz maddenin elle tutulabilirliği için bu özel sıvıların yoğunlaşmasının nedenini mükemmel bir şekilde anlayabilirsiniz; buna, medyanimik olguların benzetmelerle dolu olduğu ve bir bakıma, onun kutsanması ve gelişmesi olan elektrik ve manyetizma olgularına inandığınız gibi inanırsınız. Şüphecilere -ve şüphecilerden daha kötü olan bilim insanlarına- gelince, onları ikna etmekle hiçbir ilgim yok; onlarla ilgilenmiyorum: Bir gün, kanıtların gücüyle ikna olacaklar, çünkü spiritüalist olguların oybirliğiyle tanıklığı önünde eğilmek zorunda kalacaklar, tıpkı ilk başta reddettikleri diğer olgular önünde yapmak zorunda kaldıkları gibi.

"Özetle: elle tutulur olgular sık görülürken, maddeselleşme olguları çok nadirdir, çünkü koşulları çok zordur; dolayısıyla hiçbir ortam, "Böyle bir saatte, böyle bir zamanda" diyemez.

an, bir maddeleşme elde edeceğim; çünkü sıklıkla ruhun kendisi işine bir engel bulur. Bu fenomenlerin kamusal alanda iki kat daha zor olduğunu eklemeliyim, çünkü neredeyse her zaman ruhun çabalarını ve daha da büyük bir sebeple medyumun eylemini felç eden enerjik olarak inatçı unsurlarla karşılaşılır. Aksine, bu fenomenlerin neredeyse her zaman özel olarak, kendiliğinden, çoğunlukla medyumlar tarafından bilinmeden ve önceden düşünülmeden ve çok nadiren medyumlar tarafından önceden haber verildiğinde üretildiğinden emin olun; buradan, bir medyumun

istediği zaman bunları elde edebileceğini söylediğinde şüphe duymanın meşru bir nedeni olduğu sonucuna varabilirsiniz; başka bir deyişle, ruhlara hizmetçi olarak emir verebileceğini, ki bu tamamen saçmadır. Tekrar, genel bir kural olarak, bu ruh fenomenlerinin bir gösteri veya meraklıları eğlendirmek için verilmediğini kabul edin. Bazı ruhlar bu tür şeylere yatkınsa, bu yalnızca basit fenomenler için olabilir ve maddeleşme ve benzeri diğerleri gibi istisnai koşullar gerektirenler için olamaz.

"Unutmayın, spiritüalistler, eğer mezarın ötesindeki tüm fenomenleri sistematik olarak reddetmek saçmaysa, hepsini körü körüne kabul etmek de akıllıca değildir. Elle tutulurluk, belirme, görünürlük veya maddeleşme fenomeni kendiliğinden tezahür ettiğinde ve sanki anında, onu kabul edin: ama size yeterince sık tekrarlayamam, hiçbir şeyi körü körüne kabul etmeyin; her eylemin ince, araştırıcı, sert bir incelemeye tabi tutulmasına izin verin; çünkü inanın bana, yüce ve görkemli fenomenlerle bu kadar zengin olan Spiritizm, yetenekli hokkabazların taklit edebileceği o küçük tezahürlerden hiçbir şey kazanamaz.

"Bana ne söyleyeceğini çok iyi biliyorum, —

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

bu olgular şüphecileri ikna etmek için yararlıdır; ancak şunu bilin ki, eğer ikna etmek için başka bir aracınız olmasaydı, bugün sahip olduğunuz spiritistlerin yüzde birine bile sahip olmazdınız. Yüreğe konuşun; bu sayede en ciddi dönüşümleri gerçekleştireceksiniz. Eğer bazı kişiler için maddi olgularla hareket etmeyi yararlı buluyorsanız, en azından bunları yanlış yorumlanamayacak koşullar altında sunun ve her şeyden önce bu olguların normal durumundan ayrılmayın; çünkü kötü koşullar altında sunulan olgular, şüphecileri ikna etmek yerine onlara argümanlar sağlar. Erastus.”

99. Bu fenomen çok çarpıcı bir özellik sunar, yani belirli medyumlar bunu yalnızca uyurgezerlik halinde elde ederler. Bu kolayca açıklanabilir: Bir uyurgezerde doğal bir kopukluk, ruhun ve perispritin bir tür izolasyonu vardır ve bu da gerekli sıvıların birleşmesini kolaylaştırmalıdır. Tanık olduğumuz maddeleşmelerde durum böyledir. Aşağıdaki sorular onları üreten ruha yöneltildi, ancak cevapları tatmin edici olmadığından, teori konusunda çok daha aydınlanmış olan ve çok akıllıca açıklamalarla bunları tamamlayan ruh Erastus'a sunduk. Biri işçi, diğeri bilim adamıdır; ve bu iki zekanın karşılaştırılması öğretici bir çalışmadır, çünkü sadece bir ruh olmanın her şeyi kavramak için yeterli olmadığını kanıtlar.

1. “Lütfen bize yaptığınız maddeleşmelerin neden sadece ortamın manyetik uykusu sırasında üretildiğini söyler misiniz?”

"Bu, ortamın doğasına bağlıdır;

"Uyku halindeyken ürettiğim etkileri, uyanıkken de başka bir medyumla aynı derecede iyi üretebilirdim."

2. “Bizi neden bu kadar beklettin? Ve neden medyumun açgözlülüğünü tahrik ediyorsun, vaat edilen nesneyi elde etme arzusunu tahrik ediyorsun?”

"Maddeleşmeye yarayan sıvıları hazırlamak için zamana ihtiyacım var; uyarılmaya gelince, bu çoğu zaman sadece orada bulunanları ve uyurgezeri eğlendirmek içindir."

Erastus'un notu. "Cevap veren ruh daha iyisini bilmiyordu; bu açgözlülüğün nedenini, etkisini anlamadan içgüdüsel olarak kışkırttığı için akıl yürütmüyordu; eğlendirdiğini sanıyordu, oysa gerçekte hiç kuşkusuz daha büyük bir sıvı yayılımına neden oluyordu; bu, olgunun sunduğu zorluğun sonucudur; özellikle bazı ortamlarda kendiliğinden olmadığında her zaman daha büyük bir zorluk."

3. “Olayların üretimi, ortamın özel doğasıyla mı ilgilidir? Ve diğer ortamlarla daha kolay ve hızlı bir şekilde üretilebilir mi?”

“Üretim, ortamın doğasına ilişkindir ve yalnızca uygun doğalarla üretilebilir; çabukluk açısından, aynı ortamla sık sık uyumlu olma alışkanlığımız bize büyük bir yardımdır.”

4. “Mevcut kişilerin etkisi herhangi bir şeye yarar mı?”

"Şüphecilik, muhalefet olduğunda çok rahatsız olabiliriz: kanıtlarımızı inananlara ve Spiritizm konusunda bilgili kişilere sunmayı daha çok severiz; ama ben

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Bununla kötü niyetin bizi tamamen felç edebileceğini kastetmiyorum."

5. “Getirdiğin çiçekleri ve şekerlemeleri nereden aldın?”

“Bahçelerden, hoşuma giden yerlerden çiçekler topladım.”

6. “Ve şekerlemeler? Şekerlemeci onları kesinlikle özlerdi.”

“Onları istediğim yerden aldım; tüccar onları hiç özlemedi, çünkü onların yerine başkalarını koydum.”

Erastus'un Notu. "Bunun, cevap veren ruhun yetersizliği nedeniyle çok yetersiz bir şekilde açıklandığını düşünüyorum. Bu nedenle, gerçek bir haksızlığa neden olmuş olabilir; ancak ruh, herhangi bir kişiye ne olursa olsun haksızlık yapacak biri olarak görünmek istemez. Bir nesne, yalnızca aynı biçimde, aynı değerde özdeş bir nesneyle değiştirilebilir; sonuç olarak, bir ruh aldığı nesneye benzer bir nesneyi yerine koyma yeteneğine sahip

olsaydı, onu almak için hiçbir nedeni olmazdı ve yerine koymada kendisine hizmet eden şeyi verebilirdi."

7. “Başka bir gezegenden çiçek getirmek mümkün müdür?”

“Hayır, benim için mümkün değil.”

(Erastus'a .) " Başka ruhların da gücü olabilir mi ?"

"Hayır, çevredeki atmosferlerin farklılığı nedeniyle bu mümkün değildir."

8. “Başka bir yarımküreden, örneğin tropiklerden çiçek getirebilir misin?”

"Dünyanın neresinden olursa olsun."

9. “Getirdiğin eşyaların kaybolmasını sağlayıp geri götürebilir misin?”

"Ne güzel ki onları getirdim. Onları istediğim gibi alabilirim."

10. “Bu olgunun üretimi size herhangi bir sorun — herhangi bir rahatsızlık veriyor mu?”

“İzin aldığımızda bize hiçbir sorun çıkarmaz; ancak yetkimiz olmadan etki üretmek isteseydik, bize çok şey çıkarabilirdi.”

Erast'ın açıklamaları. "Sorununu kabul etmek istemiyor, çok gerçek olsa bile, çünkü maddi bir operasyon denebilecek bir şeyi gerçekleştirmek zorunda."

11. “Karşılaştığınız zorluklar nelerdir?”

"Kötü akışkan eğilimlerden başka bir şey değil, bu da olabilir

"Bize karşı çıkın."

12. “Nesneyi nasıl getiriyorsun? Ellerinde mi tutuyorsun?

"Hayır, onu kendi içimize sarıyoruz."

Erastus'un notu. "O, işleyişini açıkça açıklamaz, çünkü nesneyi kendi kişiliğiyle sarmaz; ancak kişisel sıvısı genişleyebilir, nüfuz edilebilir ve genişletilebilir olduğundan, bu sıvının bir kısmını ortamın hayvanlaştırılmış sıvısının bir kısmıyla birleştirir ve bu birleşimde, maddeleşmeye tabi nesneyi gizler ve taşır. Dolayısıyla, onu kendi içinde sardığını söylemek doğru değildir."

13. "Aynı kolaylıkla, örneğin elli kilometre gibi önemli bir ağırlıktaki bir nesneyi getirebilir misiniz?"

"Ağırlık bizim için hiçbir şey değildir; çiçek getiririz çünkü bu, büyük bir ağırlıktan daha hoş olabilir."

Erastus'un notu. "Bu doğru; bir veya iki yüz kilometrelik nesneleri getirebilirdi; çünkü sizin için var olan ağırlık onun için iptal edilmiştir; ancak burada yine olan bitenin nedenini vermiyor. Birleşik sıvıların kütlesi nesnelerin kütlesine orantılıdır; kısacası, kuvvet

dirençle orantılıdır; bundan şu sonuç çıkar ki, eğer ruh sadece bir çiçek veya hafif bir nesne getirirse, bu çoğu zaman, daha büyük bir çaba için gerekli unsurları ne ortamda ne de kendisinde bulamadığı içindir."

14. "Bazen nedeni bilinmeyen nesnelerin kaybolması da olur mu, bu ruhların işi olabilir mi?"

"Bu çok sık olur; düşündüğünüzden daha sık; ve kaybolan nesneyi geri getirmesi için ruha yalvararak bu durum düzeltilebilir."

Erast'ın bize söylediği şey. "Bu doğru; ancak bazen götürülen şey iyi götürülür; çünkü bu tür nesneler, evde bulamadığımızda, genellikle çok uzaklara götürülür. Aynı zamanda, nesneleri götürmek, onları getirmekle hemen hemen aynı koşulları gerektirdiğinden, yalnızca özel yeteneklerle donatılmış medyumların yardımıyla gerçekleşebilir: bu nedenle, bir şey kaybolduğunda, muhtemelen ruhların aptallığından çok sizin kendi aptallığınızdır."

15. “Ruhların eylemlerinden kaynaklanan, doğal olaylar olarak kabul edilen etkiler var mıdır?”

“Günleriniz, düşünmediğiniz için anlamadığınız bu tür etkilerle dolu. Biraz düşününce, bunları daha iyi anlayabilirsiniz.”

Erastus'un sözü. "İnsanlığın eseri olan şeyi ruhlara atfetmeyin, ama onların etrafınızda eylemlerinizin, varlığınızın gerçekleşmesi için gerekli olan binlerce durumu, binlerce olayı canlandıran gizli ve sürekli etkilerine inanın."

16. Getirilen nesneler arasında, ruhlar tarafından yapılmış olabilecek olanlar yok mudur; yani;

"Ruhların sıvıya veya evrensel elemente tabi tutabildiği değişikliklerle kendiliğinden ortaya çıkar."

"Benim tarafımdan değil, çünkü bunu yapma iznim yok; bunu ancak yüce bir ruh yapabilir."

17. “Geçen gün o nesneleri nasıl tanıttın? Çünkü oda kapalıydı.”

"Onları benimle birlikte içeri aldım, tabiri caizse, kendi varlığımla sarılmış halde; size daha fazlasını uzun uzadıya anlatmam mümkün değil."

18. “Bir an önce görünmez olanı nasıl görünür kılmayı başardın?”

"Onları saran maddeyi alıp götürdüm."

Eras ins.'in şu yorumu: "Onları saran, gerçek anlamda madde değil, kısmen ortamın ruhundan, kısmen de işleten ruhun ruhundan çekilen bir sıvıdır."

19. (Erastus'a) "Bir nesne,

"Tamamen kapalı bir yer mi? Kısacası, ruh maddi bir nesneyi ruhsallaştırabilir mi, böylece maddeye nüfuz edebilir mi?"

"Bu soru karmaşıktır. Ruh, getirilen nesneleri görünmez kılabilir, ancak nüfuz edilemez hale getiremez; maddenin bir araya gelmesini parçalayamaz, bu da

000J

nesnenin yıkımı olabilir. Görünmez kılınan bu nesneyi istediği zaman getirebilir ve uygun zamanda onu ortaya çıkarmak için devre dışı bırakabilir. Oluşturduklarımız için durum farklıdır; yalnızca madde öğelerini tanıttığımız gibi ve bu öğeler esasen nüfuz edilebilir olduğundan, kendimiz en yoğun cisimlere bile güneş ışınlarının cam panellerden geçtiği kadar kolaylıkla nüfuz edip içinden geçtiğimizden, gerçekten de şunu söyleyebiliriz ki,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“Nesneyi bir yere, ne kadar sıkı bir şekilde kapatılmış olursa olsun, yerleştirebiliriz; ancak yalnızca bu durumda bunu söyleyebiliriz.”

Not. — Nesnelerin kendiliğinden oluşumu teorisi için daha sonra, Ruhsal Dünyanın Laboratuvarı başlıklı bölüme bakınız.

Bölüm VI.

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

Görünüşler Üzerine Sorular. — Görünüşler Üzerine Teorik Deneme. — Küresel Ruhlar. — Halüsinasyon Teorisi.

ioo. Tüm ruh tezahürleri arasında en ilgi çekici olanı, şüphesiz, ruhların kendilerini görünür kılabildikleridir. Bu olgunun açıklamasıyla, diğerlerinden daha doğaüstü olmadığı görülecektir. Önce ruhların bu konudaki sorulara verdiği cevapları verelim.

1. “Ruhlar kendilerini görünür hale getirebilirler mi?”

"Evet; özellikle uyku sırasında: aynı zamanda bazı kişiler onları uyanıkken de görürler; ancak bu daha nadirdir."

Açıklama. Beden dinlenirken, ruh maddi bağlarından kurtulur; daha özgürdür ve iletişime girdiği diğer ruhları daha kolay görebilir. Rüyalar bu durumun anılarıdır; hiçbir şey hatırlanmadığında, rüya görmediği söylenir; ancak ruh yine de özgürlüğünü görmüş ve tadını çıkarmıştır. Burada uyanık haldeki hayaletlerden daha özel olarak bahsediyoruz.

2. “Görüntüye yansıyan ruhlar, bir sınıfa mı aittir yoksa diğerine mi?”

"Hayır; en üst sınıftan en alt sınıfa kadar her sınıfa ait olabilirler."

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

3. “Bütün ruhlara kendilerini görünür şekilde gösterme yetkisi verilmiş midir?”

"Herkes yapabilir; ama her zaman izinleri veya istekleri olmayabilir."

4. “Kendilerini görünür kılan ruhların amacı nedir?”

"Bu, koşullara bağlıdır; koşulların niteliğine göre, saik iyi veya kötü olabilir."

5. “Eğer amaç kötü olsaydı bu izin nasıl verilebilirdi?”

“Bu, kendilerine göründükleri kişileri denemek içindir. Ruhun niyeti kötü olabilir, ama sonucu iyi olabilir.”

6. “Kötü niyetli ruhların kendilerini göstermelerinin amacı ne olabilir?”

"Korkutmak ve çoğu zaman intikam almak."

"İyi niyetle gelen ruhların durumu nedir?"

“Kendilerine pişman olanları teselli etmek, var olduklarını ve yanınızda olduklarını ispat etmek, öğüt vermek ve kendileri için yardım talep etmek.”

7. “Ruhları görme olasılığı kalıcı ve genel olsaydı ne gibi bir sakınca olabilirdi? Bu, en şüphecilerin şüphelerini gidermenin bir yolu olmaz mıydı?”

“İnsan sürekli olarak ruhlarla çevrili olduğundan, onların aralıksız görüşü onu rahatsız eder, eylemlerini engeller, çoğu durumda inisiyatifini yok eder; yalnızca kendisine inandığı halde, daha özgürce hareket eder. Şüphecilere gelince, eğer bunlardan faydalanmak isterlerse ve gurur tarafından kör edilmemişlerse, ikna olmak için bolca yolları vardır. Çok iyi biliyorsunuz ki, görmüş olan ve buna inanmayan kişiler vardır, çünkü bunun bir yanılsama olduğunu söylerler.

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

O insanlar için üzülmeyin. Allah onların nazarından korur.”

Açıklama. Ruhları her zaman yanımızda görmek, etrafımızı saran havayı veya etrafımızda ve üzerimizde uçuşan sayısız mikroskobik hayvanı görmek kadar büyük bir rahatsızlık olurdu. Buradan Tanrı'nın yaptığı şeyin iyi yapıldığı ve bizim için neyin uygun olduğunu bizden daha iyi bildiği sonucuna varırdık.

8. “Eğer ruhların görülmesi sakıncalı ise neden bazı durumlarda buna izin veriliyor?”

“Bu, her şeyin bedenle birlikte ölmediğinin, ruhun ölümden sonra bireyselliğini koruduğunun bir kanıtını sunmaktır. Bu geçici görüş, bu kanıtı sunmak için yeterlidir ve yakınınızdaki dostlarınızın varlığını doğrular, ancak kalıcılığın sakıncalarını taşımaz.”

9. “Bizimkinden daha gelişmiş dünyalarda, ruhların görülmesi daha mı sıktır?”

“İnsan ruhsal doğaya ne kadar yakın olursa, ruhlarla ilişkiye girmesi o kadar kolay olur: Zarfınızın kaba yapısı, eterik varlıkların algılanmasını en zor ve en nadir hale getirir.

10. “Bir ruhun ortaya çıkması karşısında dehşete kapılmak mantıklı mıdır?”

“Düşünen kişi, bir ruhun, ne olursa olsun, yaşayan bir kişiden daha az tehlikeli olduğunu anlamalıdır. Ayrıca, ruhlar her yere gider ve yanımızda olabileceklerini bilmek için onları görmeye gerek yoktur. Zarar vermek isteyen ruh, kendini göstermeden bunu yapabilir ve hatta daha da kesin bir şekilde; o bir ruh olduğu için tehlikeli değildir, düşüncede uygulayabildiği etki nedeniyle onu iyilikten uzaklaştırıp kötülüğe yöneltebilir.”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Açıklama. Yalnızlıktan veya karanlıktan korkan kişiler, korkularının nedenini nadiren düşünürler; korktuklarını söyleyemezler, ancak kesinlikle ruhlarla karşılaşmaktan daha çok insanlarla karşılaşmaktan korkmaları gerekir; çünkü bir suçlu, öldükten sonra olduğundan daha tehlikelidir. Tanıdığımız bir hanım, bir akşam, odasında o kadar belirgin bir hayalet gördü ki, bunu bir insan sandı ve ilk hareketi korku oldu. Orada kimsenin olmadığından emin olduktan sonra, kendi kendine, "Görünüşe göre sadece bir ruh. Rahat uyuyabilirim." dedi.

n. “Kendisine bir ruh görünen kişi onunla sohbet edebilir mi?”

“Tamamen iyi; ve bu gibi durumlarda her zaman yapılması gereken şey budur, ruha kim olduğunu ve ne istediğini ve ona nasıl faydalı olabileceğimizi sormak. Eğer ruh mutsuzsa ve acı çekiyorsa, bizim acımız onu rahatlatır; eğer iyiliksever bir ruhsa, bize iyi tavsiyelerde bulunma niyetiyle gelebilir.”

"Bu durumda ruh nasıl cevap verebilir?"

“Bunu bazen yaşayan bir insan gibi anlaşılır seslerle, çoğunlukla da düşünce aktarımıyla yapıyor.”

12. “Kanatlarla görünen ruhların gerçekten kanatları var mıdır, yoksa bu kanatlar sembolik görünümler midir?”

“Ruhların kanatları yoktur; onlara ihtiyaçları yoktur; çünkü ruhlar olarak kendilerini her yere taşıyabilirler. Kendilerini gösterdikleri kişiyi etkilemek istedikleri şekilde görünürler: bazıları sıradan kostümlerle, diğerleri örtülerle sarılmış olarak; bazıları kanatlarla, temsil ettikleri ruhlar kategorisinin nitelikleri olarak.”

13. “Rüyalarda gördüğümüz kişiler her zaman göründükleri gibi midir?”

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

131

"Ruhunuzun bulmaya gittiği veya sizi bulmaya gelen kişiler neredeyse her zaman bu kişilerdir"

14. “Alaycı ruhlar, bizi yanıltmak için, bize yakın olan kişilerin görünümüne bürünemezler mi?”

"Onlar sadece sizin zararınıza eğlenmek için fantastik görünüşler takınırlar; fakat onların eğlenmesine izin verilmeyen şeyler de vardır."

15. Düşünce bir tür yakarış olduğundan, ruhun varlığını çağrıştırdığı kolayca anlaşılabilir; fakat neden çoğu zaman en çok düşündüğümüz, görmeyi hararetle arzuladığımız kişiler rüyalarımızda gelmiyor da, bize karşı kayıtsız olan ve hiç düşünmediğimiz kişileri görüyoruz?”

“Ruhların kendilerini görmede, hatta rüyalarda bile, her zaman gösterme olasılığı yoktur ve onları görme arzusuna rağmen: iradelerinden bağımsız nedenler onları engelleyebilir. Ayrıca, çoğu zaman en ateşli arzunun bile aşamayacağı bir denemedir. Kayıtsız kişilere gelince, eğer siz onları düşünmezseniz, onlar sizi düşünebilir. Ayrıca, ruhlar dünyasının ilişkileri hakkında hiçbir fikriniz olamaz; orada uyanık haldeyken hakkında hiçbir fikriniz olmayan, eski ve yeni, yakın tanıdıklardan oluşan bir kalabalıkla karşılaşırsınız.”

Açıklama. Görüntüleri veya hayaletleri kontrol etmenin bir yolu olmadığında, şüphesiz halüsinasyonlar olarak görülebilirler; ancak olaylar tarafından doğrulandıklarında, hayal gücüne atfedilemezler; örneğin, düşünmediğimiz kişilerin ölüm anında, ister rüyalarında ister uyanık halde

olsunlar, hayaletleri ve çeşitli işaretlerle, ölümlerine eşlik eden tamamen beklenmedik koşulları ortaya koyarlar. Atlar

sürücülerini dehşete düşüren hayaletlerin varlığında, genellikle dikilip ilerlemeyi reddettikleri bilinmektedir. Eğer hayal gücü insanlar için bir şey ifade ediyorsa, hayvanlar için kesinlikle edemez. Ayrıca, rüyalarda görülen imgeler her zaman uyanıkken algılanan şeylerin bir etkisi olsaydı, düşüncelerimizde en sık gördüğümüz şeyleri neden asla rüyamızda görmediğimizi hiçbir şey açıklayamazdı.

16. “Bazı vizyonlar hastalıkta neden daha sık görülür?”

“Bunlar mükemmel sağlık durumunda da aynı şekilde gerçekleşir, ancak hastalıkta maddi bağlar gevşer; bedenin zayıflığı ruha daha fazla özgürlük tanır ve diğer ruhlarla daha kolay iletişime geçer.”

17. “Spontane hayaletler bazı ülkelerde daha sık görülüyor. Bazı insanların bu tür tezahürlere sahip olmak için diğerlerinden daha mı yetenekli oldukları?”

“Her bir görünümün ayrıntılarını biliyor musunuz? Görünümler, sesler, tüm tezahürler aslında tüm dünyaya eşit olarak yayılmıştır; ancak aralarında yer aldıkları insanlara göre belirgin karakterler sunarlar. Örneğin, yazı hakkında çok az bilgisi olanlar arasında hiçbir yazı ortamı yoktur; diğerleri arasında bol miktarda bulunurlar: başka yerlerde akıllı iletişimlerden çok sesler ve hareketler vardır, çünkü bunlar orada daha az değer görür ve daha az aranır.”

18. “Hayaller neden geceyi tercih eder? Bu, hayal gücünde sessizliğin ve karanlığın bir etkisi olamaz mı?”

"Geceleri yıldızları görmenizin sebebi de aynıdır, onları gündüzleri göremezsiniz. Büyük parlaklık hafif bir görüntüyü silebilir; ama

gecenin bununla bir ilgisi olduğuna inanmak bir hatadır. Onları görenlere sorun, çoğunluğunun gündüz gerçekleştiğini göreceksiniz."

Açıklama. Hayaletler inanılandan çok daha sık ve geneldir; ancak birçok kişi alay edilme korkusuyla bunu itiraf etmez; diğerleri bunları yanılsamaya bağlar. Bazı insanlar arasında daha çok görünüyorlarsa, bunun nedeni orada, neredeyse her zaman harikulade olana duyulan sevgiyle abartılmış, doğru veya yanlış gelenekleri daha dikkatli bir şekilde korumalarıdır; safdillik, onların en sıradan olaylarda doğaüstü olanı görmelerini sağlar; ıssız yerlerin sessizliği, uçurumların derinlikleri, ormanın inlemeleri, fırtınanın çığlıkları, dağların yankısı, bulutların fantastik biçimi, gölgeler, serap, hepsi basit ve saf hayal gücünün yanılsamasına yardımcı olur ve gördüklerini veya gördüklerini düşündüklerini son derece içtenlikle anlatırlar. Ancak bu kurgunun yanında gerçeklik vardır; Spiritizm'in ciddi bir şekilde incelenmesi, onu batıl inancın tüm saçma aksesuarlarından kurtarma eğilimindedir."

19. "Ruhların görülmesi normal bir durumda mı meydana gelir, yoksa sadece vecit halinde mi?"

"Bu, tamamen normal koşullarda gerçekleşebilir; aynı zamanda bunları gören kişiler çoğu kez, kendilerine bir tür çift görüş sağlayan, vecit sınırında tuhaf bir durumda olurlar." (Ruhlar Kitabı, No. 447.)

20. "Ruhları görenler onları gözleriyle mi görüyorlar?"

yy

gözler r

"Bunu yaptıklarına inanıyorlar; ama gerçekte gören ruhtur ve bunu kanıtlayan şey, onları gözleri kapalıyken görebilmeleridir."

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

21. “Ruh kendini nasıl görünür kılabilir?”

“İlke, bütün tezahürlerin ilkesiyle aynıdır; ruhun iradesiyle çeşitli değişikliklere uğrayabilen perispritin özelliklerinden gelir.”

22. “Ruh kendisi görünür kılınabilir mi, yoksa kendini yalnızca perispritin yardımıyla mı görünür kılabilir?”

“Maddi durumunuzda ruhlar kendilerini ancak yarı-maddi zarflarının yardımıyla gösterebilirler; bu, duyularınız üzerinde etki ettikleri aracıdır. Bazen insan formunda, bazen başka bir şekilde, ya rüyalarda ya da uyanıklık halinde, bu zarfın altında belirirler.”

23. “Perisprit sıvısının yoğunlaşmasıyla ruhun görünür hale geldiği söylenebilir mi?”

“Yoğunlaşma kelimesi doğru kelime değildir; daha ziyade olguyu anlamanıza yardımcı olabilecek bir karşılaştırmadır, çünkü gerçekte yoğunlaşma yoktur. Sıvıların birleşimiyle, perispritte sizin için hiçbir benzetmesi olmayan ve onu algılanabilir kılan tuhaf bir mizaç üretilir.”

24. “Görünen ruhlar her zaman elle tutulamayan ve dokunulamayan mıdır?”

“Normal hallerinde, bir rüyada olduğu gibi elle tutulamazlar; aynı zamanda dokunulduğunda bir izlenim bırakabilirler ve varlıklarının izlerini

bırakabilirler ve hatta bazı durumlarda bir an için elle tutulur hale gelebilirler, bu da sizinle onlar arasında bir madde olduğunu kanıtlar.”

25. “Herkes ruhları görebilir mi?”

“Uykuda evet, ama uyanıkken değil. Uykuda ruh aracısız görür; uyanıkken her zaman organlardan az ya da çok etkilenir; bu yüzden koşullar tamamen aynı değildir.”

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

135

26. “Uyanıkken ruhları görme yeteneği neye dayanır?”

“Bu yetenek organizasyona bağlıdır; gören kişinin sıvısının ruhun sıvısıyla birleşmek için sahip olduğu az ya da çok kolaylığa bağlıdır. Bu nedenle ruhun kendini göstermeyi istemesi yeterli değildir; kendisini göstermek istediği kişide gerekli yeteneği bulması gerekir.”

"Bu yetenek egzersizle geliştirilebilir mi?"

“Diğer tüm yetenekler gibi olabilir; ancak hayal gücünü harekete geçirme korkusuyla, doğal gelişimini hızlandırmaktansa beklemenin daha iyi olduğu yeteneklerden biridir. Ruhların genel ve kalıcı görüşü istisnaidir ve insanın normal bir durumu değildir.”

27. “Ruhların görünmesi çağrılabilir mi?”

"Bazen olabilir, ama çok nadiren; neredeyse

her zaman kendiliğindendir; ve bunun için özel bir yeteneğe sahip olmak gerekir.”

28. “Ruhlar kendilerini insan formundan başka bir formda gösterebilirler mi?”

“İnsan formu normal formdur; ruh görünümünü değiştirebilir, ama her zaman insan tipindedir.”

"Alev kılığında kendilerini gösterebilirler mi?"

“Varlıklarını kanıtlamak için alevler, ışıklar ve diğer tüm etkileri üretebilirler; ancak bu ruhun kendisi değildir. Alev çoğu zaman sadece bir seraptır veya perisprit'ten bir yayılımdır; her durumda sadece bir parçadır; perisprit sadece vizyonlarda bütün olarak görünür.”

29. “İgnis fatnus’un ruhların veya maneviyatın varlığına atfedildiği inancı hakkında ne düşünüyorsunuz?”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Cehaletten kaynaklanan hurafe. Ignis fat 2ms'nin gerçek nedeni iyi bilinmektedir."

“Servius Tullius’un çocukken başında belirdiği söylenen mavi alev bir masal mı yoksa gerçek mi?”

“Gerçekti; anneyi uyarmak isteyen tanıdık ruh tarafından üretilmişti. Bu anne -bir gören medyum- çocuğunun koruyucu ruhunun bir ışınını gördü. Tüm gören medyumlar aynı derecede görmezler, tıpkı sizin yazan medyumlarınızın hepsinin aynı şeyi yazmaması gibi. Bu annenin sadece bir

alev gördüğü yerde, başka bir medyum ruhun tüm bedenini bile görmüş olurdu.”

30. “Ruhlar kendilerini hayvan biçiminde gösterebilirler mi?”

"Bu olabilir, ancak bu görünümleri alan her zaman yalnızca çok aşağı ruhlardır. Her durumda, yalnızca anlık bir görünüm olabilir, çünkü herhangi bir hayvanın bir ruhun enkarnasyonu olabileceğine inanmak saçma olurdu. Hayvanlar her zaman yalnızca hayvandır ve daha fazlası değildir."

Açıklama. Batıl inanç tek başına bazı hayvanların ruhlar tarafından canlandırıldığı inancını üretebilir; her şeyde biraz tuhaf bir şekilde doğaüstü bir şey görmek çok yardımsever veya çok canlı bir hayal gücü olmalı; ancak korku çoğu zaman var olmayan bir şeyi görmenize neden olur. Yine de korku her zaman bu fikrin kaynağı değildir; başka konularda çok zeki olan ve doğasının hayvanın üstünde olduğuna inandığı için büyük bir kara kediyi ölçüsüzce seven bir hanım tanıyorduk; Spiritizm hakkında bir şey bilseydi, böyle bir başkalaşımın imkansızlığını kanıtlayarak, ona öngörüsünün nedeninin saçmalığını gösterirdi.

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

137

Hayaletler Üzerine Teorik Deneme.

101. En sıradan belirgin tezahürler uyku sırasında rüyalar aracılığıyla gerçekleşir; bunlar vizyonlardır. Rüyaların sunabileceği tüm özellikleri incelemek planımıza girmez; bunların mevcut veya mevcut olmayan şeylerin gerçek bir vizyonu olabileceğini söyleyerek özetliyoruz; geçmişe dair geriye dönük bir vizyon; ve bazı istisnai durumlarda, geleceğin bir önsezisi. Ayrıca, sıklıkla, ruhların gözlerimizin önünden geçirmesine neden oldukları, iyi

ruhlarsa bize yararlı uyarılar veya yararlı öğütler vermek için; veya kusurlu ruhlarsa bizi hataya sürüklemek veya tutkularımızı okşamak için alegorik resimlerdir. Aşağıdaki teori, diğer tüm görüntü vakaları gibi rüyalar için de geçerlidir. (Bkz. Ruhlar Kitabı, No. 400 ve sonrası.)

Rüya tabirleri denilen şeyin bütün saçmalıklarını çürütmeyi, okuyucularımızın sağduyusuna bir hakaret saymalıyız.

102. Gerçek görünümler uyanıklık halinde, yeteneklerin tam ve özgür olduğu sırada gerçekleşir. Genellikle buharlı ve saydam bir biçimde, bazen belirsiz ve belirsiz bir biçimde sunulurlar; genellikle ilk başta ana hatları yavaş yavaş geliştirilen beyaz bir ışıktır. Diğer zamanlarda biçimler mükemmel bir şekilde tanımlanır ve en küçük özellikler ayırt edilebilir, böylece bunların kesin bir tanımı verilebilir. Biçim, görünüm, ruhun yaşarken olduğuyla aynıdır.

Her türlü görünümü alabilecek olan ruh, eğer arzusu buysa, kendisini en kolay tanınabileceği şekilde sunar. Böylece, bir ruh olarak bedensel bir sakatlığı olmasa da, kendini sakat, topal, kambur, yaralı, yara izleriyle gösterecektir.

Eğer kimliğini belirlemek için bu gerekliyse. Örneğin, Esop bir ruh olarak deforme olmamıştır; ancak Atsop olarak çağrılırsa, o zamandan beri birçok varoluşa sahip olsa bile, geleneksel kostümüyle çirkin ve kambur görünecektir. Dikkat çekici bir şey, bazı özel durumlar hariç, en az tanımlanmış parçaların alt düzey üyeler olması, baş, gövde, kollar, eller ise her zaman mükemmel bir şekilde gösterilmesidir; ayrıca nadiren yürürken görülürler, ancak gölgeler gibi kayarlar. Kostüme gelince, genellikle uzun, uçuşan kıvrımlarla biten bir örtüden veya akan, zarif buklelerle saçlardan

oluşur, dünyevi şeylerden hiçbir şey saklamamış ruhların görünümü; ancak bilinen sıradan ruhlar, genellikle yaşamlarının son kısmının kostümünü giyerler. Genellikle, melek olarak kabul edilebilecek kişiler için bir hale veya kanatlar gibi, yükselmelerinin karakteristik özelliklerine sahiptirler, diğerleri ise dünyevi mesleklerini hatırlatan özelliklere sahiptir; böylece bir savaşçı zırhıyla, bir bilgin kitaplarıyla, bir suikastçı hançeriyle vb. görünebilir. Üstün ruhlar güzel, asil ve dingin bir yüze sahiptir; daha aşağı olanlar vahşi ve vahşidir ve bazen işledikleri suçların veya katlandıkları cezaların izlerini hala taşırlar. Kostüm ve tüm bu aksesuar nesnelerinin sorunu belki de en şaşırtıcı olanıdır. Buna özel bir bölümde geri döneceğiz çünkü diğer çok önemli gerçeklerle birleştirilmiştir.

103. Bir hayaletin buhar gibi bir görünüme sahip olduğunu söyledik; bazı durumlarda bu, folyosuz bir camda yansıyan görüntüye benzetilebilir ve bu, berraklığına rağmen camın arkasındaki nesnelerin yansıyan ışıktan görülmesini engellemez.

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

139

Görüntü. Genellikle görme medyumları onları bu şekilde ayırt eder; onların gidip geldiklerini, bir odaya girdiklerini veya çıktıklarını, yaşayanların kalabalığı arasında dolaştıklarını, etraflarında olup biten her şeye aktif olarak katıldıklarının, kendilerinin de ilgi duyduklarının, söylenenleri dinlediklerinin havasına sahip olduklarını görürler. Genellikle bir kişiye yaklaştıklarını ve fikirler fısıldadıklarını, etkilediklerini, iyiyse teselli ettiklerini, kötüyse alay ettiklerini, elde ettikleri sonuçlardan üzgün veya memnun göründüklerini görürler; tek kelimeyle, bedensel dünyanın ikizi gibidir. Bizi çevreleyen bu gizli dünya böyledir, ortasında bilmeden, mikroskobik dünyanın binlercesinin ortasında yaşadığımız kadar

düşünmeden yaşarız. Mikroskop bize şüphelenmediğimiz küçük şeylerin sonsuzluğunun dünyasını gösterdi; Görme medyumlarının yardımıyla spiritizm bize doğanın aktif güçlerinden biri olan ruhlar dünyasını gösterdi. Görme yeteneğine sahip medyumların yardımıyla, kör insanların görme yeteneğine sahip insanların yardımıyla görünür dünyayı inceleyebilmeleri gibi, biz de görünmeyen dünyayı inceleyebildik, onun geleneklerine alıştık. (Daha fazla bilgi için, Medyumlar bölümüne, görme yeteneğine sahip medyumlarla ilgili makaleye bakınız.)

104. Görünmek isteyen veya görünebilen ruh bazen daha da mükemmel bir biçim alır, katı bir bedenin tüm görünümüne sahip olur ve tam bir yanılsama yaratır, bir kişinin önünde cismani bir varlığın durduğunu düşünmesine neden olur. Bazı durumlarda ve belirli koşullar altında, elle tutulur olan gerçek olabilir; yani canlı bir varlıkta olduğu gibi aynı direnci, aynı sıcaklığı dokunabilir, elle tutabilir, hissedebiliriz.

.R*

şimşek hızıyla kaybolmasını engellemeyen bir bedendir. O zaman artık

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Gözlerle varlıkları doğrulanır, ancak dokunarak. Basitçe görsel görüntü İllüzyona veya bir tür büyülenmeye atfedilebilirse, onu kavrayabildiğinizde, tutabildiğinizde, sizi yakaladığında ve sizi sıkıca tuttuğunda şüpheye izin verilmez. Elle tutulur görüntülerin gerçekleri en nadir olanlardır; ancak bu son günlerde bazı güçlü medyumların (diğerleri arasında Bay Home) etkisiyle gerçekleşen ve istisnasız tanıkların tüm gerçekliğine sahip olanlar, tarihte ölümden sonra görülen kişilerin gerçekliğin tüm görünümleriyle birlikte anlatıldıklarını kanıtlar ve açıklar. Yine de, daha önce de söylediğimiz gibi, bu fenomenler ne kadar olağanüstü olursa olsun, bunların

üretilme biçimini bildiğimizde ve bunların Doğa yasalarının bir ihlali olmaktan çok, yalnızca yeni bir uygulaması olduğunu anladığımızda tüm harikalar ortadan kalkar.

105. Perisprit, doğası ve normal hali gereği görünmezdir ve varlığını bildiğimiz ancak hiç görmediğimiz birçok sıvıyla ortak bir özelliğe sahiptir; ancak aynı zamanda, diğer bazı sıvılar gibi, bir tür yoğunlaşma veya moleküler düzende bir değişiklik yoluyla onu görmeyle algılanabilir kılan değişikliklere uğrayabilir: o zaman bize buhar biçiminde görünür. Yoğunlaşma (bu kelime tam anlamıyla alınmamalıdır; bunu yalnızca başka bir şey olmadığı için ve karşılaştırma amacıyla kullanıyoruz), — yoğunlaşma, diyelim ki, perispritin katı ve elle tutulur bir cismin özelliklerini edinmesi şeklinde olabilir; ancak anında eterik ve görünmez haline geri dönebilir. Bu hali, görünmezlikten sis haline, sonra sıvıya, sonra katıya ve tam tersine geçebilen buhar hali olarak anlayabiliriz. Bu farklı

perisprit, ruhun iradesinin sonucudur ve gazlarımızda olduğu gibi dışsal bir fiziksel neden değildir. Ruh bize göründüğünde, perispritini onu görünür kılmak için gerekli duruma getirir; ancak bunun için tek başına iradesi yeterli değildir, çünkü perispritin değişimi onun ortamın sıvısıyla birleşmesiyle gerçekleşir; ancak bu birleşme her zaman mümkün değildir, bu da ruhların görünürlüğünün neden genel olmadığını açıklar. Ruhun görülmek istemesi yeterli değildir; bir kişinin onu görmek istemesi yeterli değildir; iki sıvının birleşebilmesi, aralarında bir tür yakınlık olması gerekir; belki de, kişinin sıvısının yayılımının perispritin dönüşümünü gerçekleştirmek için yeterince bol olması gerekir; ve muhtemelen bizim bilmediğimiz başka koşullar da vardır; ayrıca ruhun kendisini kişiye görünür kılma iznine sahip olması gerekir, ki bu her zaman verilmez veya yalnızca

belirli koşullar altında verilir, bunun nedenleri her zaman takdir edemeyebiliriz.

106. Perispritin bir diğer özelliği ve onun eterik doğasına ait olan şey, nüfuz edilebilirliktir. Madde bir engel değildir; ışığın şeffaf cisimlerden geçmesi gibi her şeyin içinden geçer. Bu yüzden hiçbir kapanış ruhları dışarıda bırakamaz; onlar hücresindeki mahkûmu açık arazideki adam kadar kolay ziyaret ederler.

107. Uyanık haldeki hayaletler ne nadirdir ne de yenidir; her çağda meydana gelmiştir; tarih çok sayıda hayalet anlatır; ancak bu kadar uzağa gitmeden, günümüzde de sık görülürler ve birçok kişi, ilk bakışta halüsinasyon olarak adlandırmanın uygun olduğu düşünülen şeyleri yaşamıştır. Bunlar, özellikle akrabalarını veya arkadaşlarını ziyaret eden kayıp kişilerin ölümü durumunda sık görülür; genellikle

belirli bir nedeni yok gibi görünüyor; ancak genel olarak, görünen ruhların sempati tarafından cezbedildiği söylenebilir. Herkes hafızasını araştırsa, bu türden bazı gerçekler hakkında bilgisi olmayan ve gerçekliğinden şüphe edilemeyen çok az kişi olduğunu görecektir.

108. Önceki düşüncelere, küresel ruhların tekil sistemini ortaya çıkaran bazı optik etkilerin incelenmesini ekleyeceğiz.

Hava her zaman mutlak bir berraklıkta değildir ve gaz halindeki moleküllerin akımlarının ve ısının ürettiği çalkantılarının mükemmel bir şekilde görülebildiği koşullar vardır. Bazı kişiler bunu uzayda hareket eden ruh kütleleri olarak almışlardır; bu görüşün sadece anılması onu çürütmek için gereken tek şeydir; ancak daha az saçma olmayan başka bir yanılsama türü daha vardır ki, buna karşı da önceden uyarılmak aynı derecede iyidir.

Gözün sulu mizahı, şeffaflığını yitirmiş, zar zor algılanabilen noktalar sunar. Bu noktalar, sıvıda asılı duran ve hareketlerini takip ettikleri opak cisimler gibidir. Havada ve belli bir mesafede, genişleme ve kırılmanın etkilerinden, çapı bir ila on milimetre arasında değişen ve atmosferde yüzüyormuş gibi görünen küçük disklerin görünümünü üretirler. İnsanların bu diskleri ruhlar olarak aldıklarını, her yere onları takip edip eşlik ettiklerini ve coşkularında neredeyse ayda bir şekil görmek kadar mantıklı olan iris tonlarını figürler olarak aldıklarını gördük. Bu insanların kendilerinin sağladığı basit bir gözlem, onları gerçeklik diyarına götürürdü.

Bu disklerin veya madalyonların onlara sadece eşlik etmediğini, aynı zamanda tüm hareketlerini takip ettiğini söylüyorlar;

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

sağa, sola, yukarı, aşağı veya dur, başın hareketine göre: bu şaşırtıcı değil, çünkü görünümün merkezi göz küresindedir; tüm hareketlerini takip etmelidir. Eğer ruh olsalardı, özgür ve zeki varlıklar için tamamen mekanik bir bölümle sınırlı kalacakları kabul edilmelidir - çok sıkıcı bir bölüm, aşağı ruhlar için bile ve kesinlikle üstün ruhlar hakkındaki fikirlerimizle tamamen bağdaşmaz. Bazıları, siyah noktaların kötü ruhlar olduğunu düşünüyor. Bu diskler, siyah noktalarla aynı şekilde, asla belirli bir açıdan değişmeyen dalgalı bir harekete sahiptir ve görüş çizgisini katı bir şekilde takip etmemeleri yanılsamaya katkıda bulunur. Nedeni çok basittir. Olayın birincil nedeni olan sulu mizahın opak noktaları, dediğimiz gibi, sanki askıda tutuluyor ve her zaman alçalma eğilimindedir; yükseldiklerinde, bu, gözün alçaktan yükseğe doğru hareketinin bir sonucudur; Ancak, belirli bir mesafeye ulaştıktan sonra, göz sabitlenirse, diskler kendiliğinden iner ve sonra durur. Hareket kabiliyetleri aşırıdır, çünkü gözün fark edilmeyen bir

hareketi, yönlerini değiştirmeleri ve nesnenin üretildiği uzaydaki yayın tüm genişliğini hızla kat etmeleri için yeterlidir. Bir görüntünün kendi kendine kendiliğinden ve akıllı bir harekete sahip olduğu kanıtlanmadığı sürece, onda yalnızca basit bir optik veya fizyolojik fenomen görülebilir. Bazen göz kaslarının kasılmasıyla az çok sıkı demetler ve demetler halinde üretilen ve muhtemelen irisin fosforesan elektriğinden kaynaklanan kıvılcımlar için de aynı şey geçerlidir, çünkü genellikle o organın diskinin çevresiyle sınırlıdırlar. Benzer yanılsamalar ancak

eksik gözlemin sonucu olabilir. Her kim pratik bilimin verdiği tüm araçlarla ruhların doğasını ciddi bir şekilde incelemiş olursa, onların çocuksuluğunu anlayacaktır. Tezahürlerin saldırıya uğradığı teorilerle mücadele ederken, bu teoriler olguların cehaletine dayandığında, aynı zamanda, düşünceden çok coşku gösteren ve bu şekilde, zaten gülünç olanı aramaya meyilli olan şüphecilere faydadan çok zarar veren yanlış fikirleri de yok etmeye çalışmalıyız.

109. Perisprit, görülebileceği gibi, tüm tezahürlerin ilkesidir; bilgisi bir fenomenler kalabalığının anahtarını vermiştir; Spiritizm biliminde muazzam bir adım atmanın aracı olmuştur ve ondan tüm harika karakteri alarak yeni bir yola girmesine neden olmuştur. Bunu ruhların kendileri aracılığıyla bulduk, çünkü dikkatlice hatırlayın, bize ruhun madde üzerindeki etkisinin, hareketsiz cisimlerin hareketinin, gürültülerin ve hayaletlerin açıklamasını verenler onlardır. İletişimlerin uygun çalışmasına geçmeden önce incelememiz gereken birkaç başka fenomeni daha onda bulacağız. İlk nedenlerin nedeni daha iyi olduğu kadar bunlar da daha iyi anlaşılacaktır. Bu ilke iyice kavranmışsa, her biri gözlemciye sunulabilecek çeşitli gerçeklerin uygulamasını kendisi için kolayca yapabilir.

110. Verdiğimiz teoriyi mutlak ve son söz olarak kabul etmekten uzağız; şüphesiz yeni çalışmalarla tamamlanacak veya düzeltilecektir; ancak bugün ne kadar eksik veya kusurlu olursa olsun, en azından doğaüstü hiçbir şeye sahip olmayan nedenlerle olguların olasılığını göstermeye yardımcı olabilir: eğer bir hipotez ise, akılcılığın ve

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

145

Olasılık tümüyle reddedilemez; ve ruhsal olgularda her şeyin bir yanılsama, hayalet gösterisi ve hileden ibaret olduğunu kanıtlamaya çalışanların yaptığı bütün açıklamalardan daha değerlidir.

Halüsinasyon Teorisi.

in. Bedensiz ve görünmez dünyayı kabul etmeyenler, her şeyi halüsinasyon kelimesiyle açıklamayı düşünürler. Bu kelimenin tanımı iyi bilinir; bir yanılgıdır, gerçekte sahip olmadığı algılara sahip olduğunu düşünen bir kişinin yanılsamasıdır (Latince hallucinari, yanılmak, ad lucent kelimesinden türetilmiştir); ancak bilim adamları, bildiğimiz kadarıyla, fizyolojik sebep göz önüne alındığında henüz bunu yapmadılar.

Optik ve fizyolojinin artık onlardan gizleyecek başka bir sırrı kalmamış gibi görünüyor; o halde, zihne belirli koşullar altında sunulan imgelerin doğasını ve kaynağını nasıl açıklayamamışlardır?

Her şeyi madde yasalarıyla açıklamak istiyorlar: öyle olsun; öyleyse, o yasalarla bir halüsinasyon teorisi üretsinler; iyi veya kötü, her halükarda bir açıklama olacaktır.

112. Rüyaların nedeni bilim tarafından hiçbir zaman açıklanmamıştır; onları bir hayal gücüne bağlar, ancak bize hayal gücünün ne olduğunu veya bazen

bize görünen bu kadar net ve mükemmel imgeleri nasıl ürettiğini söylemez; bilinmeyen bir şeyi, eşit derecede bilinmeyen başka bir şeyle açıklamaktır; soru dokunulmadan kalır. Bunun, uyanık halimizin meşguliyetlerinin bir anısı olduğunu söylerler; ancak bir çözüm olmadığını kabul ederek, yine de şeylerin izlenimini bu kadar koruyan bu sihirli aynanın ne olduğunu göstermek kalır; her şeyden önce, asla gerçek olmayan şeylerin o vizyonlarını nasıl açıklarız

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Uyanıkken görülen veya düşünülen bir şey mi? Sadece spiritizm, ayaklar altına aldığımız tüm doğa harikaları gibi, çok sıradan olduğu için fark edilmeden geçen bu garip olgunun anahtarını bize verebilir.

Bilim adamları halüsinasyonu araştırmayı küçümsemişlerdir; gerçek olsun ya da olmasın, fizyolojinin yetersizliğini itiraf etme acısıyla açıklayabilmesi gereken bir olgudur. Eğer bir gün bir bilgin bunun bir tanımını değil, anlaşılacağı üzere fizyolojik bir açıklamasını yapmaya girişirse, teorisinin tüm vakaları çözüp çözmediğine bakmalıyız; özellikle de kişilerin ölüm anındaki hayaletleri gibi çok yaygın olguları ihmal etmezlerse, hayaletin kişinin ölümüyle çakışmasının nereden geldiğini söylesinler. Eğer bu izole bir olgu olsaydı, şansa atfedilebilirdi; ama çok sık görülür; şansın bu yenilenmelerden hiçbiri yoktur. Eğer hayaleti gören kişinin hayal gücü, kişinin öleceği fikriyle çarpılmışsa, öyle olsun; ama görünen kişi çoğunlukla en az düşündüğü kişi olur; o zaman hayal gücünün hiçbir önemi kalmaz. Ölümün koşulları, hakkında hiçbir fikrin olmadığı, hayal gücüyle daha da az açıklanabilir. Halüsinasyoncular, ruhun (eğer bir ruhu kabul ederlerse) yetenekleri yüceltildiğinde aşırı heyecan anları yaşadığını mı söyleyecekler? Biz de onlara katılıyoruz; ancak görülen şey gerçek olduğunda, bu bir yanılsama değildir. Ruh, yüceltilmesi sırasında mevcut olmayan bir şeyi

görürse, bunun nedeni taşınmış olmasıdır; ancak ruhumuz yok olan bir kişiye doğru taşınabiliyorsa, neden yok olan kişinin ruhu bize doğru taşınmasın? Halüsinasyon teorilerinde, bu gerçekleri özellikle dikkate alsınlar,

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

*47

ve zıt olguların karşı çıktığı bir teorinin zorunlu olarak yanlış veya eksik olduğunu unutmamalıyız.

Açıklamalarını beklerken bu konu üzerinde bazı fikirler ortaya koymaya çalışacağız.

113. Gerçekler, ruh teorisinin mükemmel bir gerekçe sunabileceği ve organizmanın dışında hiçbir şeyi kabul etmeyenlerin tek başına inkar edebileceği gerçek görüntülerin var olduğunu kanıtlıyor; ancak gerçek vizyonların yanında bu kelimeye bağlı anlamda halüsinasyonlar var mı? Bu şüphesiz. Kaynakları nedir? Ruhlar bizi bilme yoluna koyacak, çünkü açıklama bize aşağıdaki sorulara verilen cevaplarda tamamlanmış görünüyor: —

"Vizyonlar her zaman gerçek midir ve bazen halüsinasyonun etkisi değil midir? Rüyalarda ve başka şekillerde, örneğin şeytanı veya var olmayan diğer fantastik şeyleri gördüğümüzde, bu hayal gücü tarafından üretilmiyor mu?"

“Evet, bazen: İnsanlar okuduklarından etkilendiklerinde veya şeytanlık hikayelerinden etkilendiklerinde, onları hatırlarlar ve var olmayan bir şeyi gördüklerini düşünürler. Fakat biz ayrıca yarı-maddi zarfının altındaki ruhun kendini göstermek için her türlü biçimi alabileceğini de söyledik.

Böylece alaycı bir ruh, safça eğlenmek için boynuzlarla veya pençelerle görünebilir, tıpkı iyi bir ruhun kanatlarla ve parlak bir yüzle kendini gösterebilmesi gibi.”

"Yarı uykuda veya sadece gözler kapalıyken ortaya çıkan figürler ve diğer imgeler, hayalet olarak kabul edilebilir mi?"

“Duyular köreldiği anda, ruh özgürleşir ve gözleriyle göremediği şeyleri, uzakta veya yakında görebilir. Bu imgeler çoğu zaman vizyonlardır; ancak, aynı zamanda,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Belirli nesnelerin görüntüsü beyinde bir iz bırakmıştır ve beyin seslerin izlerini koruduğu gibi izlerini de korur. Özgürleşmiş ruh, daha sonra, kendi beyninde, bir dagerreyotipin plakasında olduğu gibi sabitlenmiş bu izleri görür. Çeşitlilikleri ve karışımları, onları korumak için yapılan çabalara rağmen neredeyse hemen silinen garip ve kaçak bütünler oluşturur. Benzer bir nedene, hakkında hiçbir gerçek olmayan, genellikle bir hastalık durumunda üretilen bazı fantastik hayaletler atfedilmelidir.”

Belleğin beyinde saklanan izlenimlerin sonucu olduğu kesindir; fakat bu kadar çeşitli, bu kadar çok izlenimlerin birbirine karışmasını hangi garip fenomen engelliyor? Bu, anlaşılması zor bir gizemdir, fakat havada birbirini kesen ve yine de belirgin kalan sesli dalgalanmalardan daha garip değildir. Sağlıklı ve iyi organize olmuş bir beyinde bu izlenimler açık ve kesindir: daha az elverişli bir durumda silinir ve karışırlar; bundan dolayı hafıza kaybı veya fikir karışıklığı. Frenolojide olduğu gibi, beynin her bir parçasının ve hatta her bir lifinin özel bir varış noktası olduğu kabul edilirse, bu daha da az sıra dışı görünür. Gözler aracılığıyla beyne ulaşan imgeler, orada sanki birinin önündeymiş gibi bir resmi hatırlatan bir izlenim bırakır; fakat bu

yalnızca bir hafıza meselesi değildir, çünkü görülmez; ancak belirli bir özgürleşme durumunda, ruh beynin içine bakar ve orada bu imgeleri, özellikle de zihnin meşguliyetlerinin veya eğilimlerinin doğasına göre en derinde yerleşmiş olanları tekrar bulur. Böylece dini, şeytani, dramatik, dünyevi sahnelerin izlenimlerini bulur; resimde veya hikayede başka bir çağda görülen garip hayvan figürleri; resitaller için,

GÖRSEL TEZAHÜRLER.

Ben49

Ayrıca, izlenimler bırakır. Böylece ruh gerçekten görür ama sadece beyinde dagerreyotiplenmiş bir görüntü görür. Normal durumda, bu görüntüler geçici ve geçicidir, çünkü tüm beyin parçaları serbestçe hareket eder; ancak bir hastalık durumunda beyin her zaman az ya da çok zayıftır, denge artık tüm organlar arasında mevcut değildir; bazıları yalnızca aktivitelerini korurken, diğerleri bir şekilde felç olmuştur; buradan, normal durumda olduğu gibi, dış yaşamın meşguliyetleri tarafından silinmeyen belirli görüntülerin kalıcılığı gelir. Gerçek halüsinasyon ve sabit fikirlerin birincil nedeni budur.

Görülebileceği gibi, bu anormalliğin nedenini iyi bilinen ve tamamen fizyolojik bir yasa olan beyinsel izlenimler yasasıyla verdik; ancak her zaman ruhu dahil etmek zorunda kaldık; ve eğer materyalistler bu fenomenin tatmin edici bir çözümünü henüz vermedilerse, bunun nedeni ruhu kabul etmemeleridir: bu yüzden çözümümüzün hiçbir işe yaramadığını, çünkü tartışmalı bir ilkeye dayandığımızı söyleyebilirler. Kim tarafından tartışılıyor? Onlar tarafından, ancak yeryüzünde insanlar olduğundan beri büyük çoğunluk tarafından kabul ediliyor; ve bazılarının inkarı yasa oluşturamaz.

Açıklamamız iyi mi? Başkalarının yokluğunda, ve eğer isterseniz, daha iyisini beklerken, basit bir hipotez yoluyla, değeri neyse onu veriyoruz. Olduğu gibi, tüm görme vakalarını açıklıyor mu? Kesinlikle hayır; ve tüm fizyologlara meydan okuyoruz, yalnızca kendi bakış açılarından, hepsini çözen tek bir tane vermeye; çünkü aşırı heyecan ve coşkunun kabalistik kelimelerini söylediklerinde, hiçbir şey söylemediler. O zaman, eğer tüm halüsinasyon teorileri tüm

gerçekler, halüsinasyondan başka bir şeyin daha olması gerektiğidir. Teorimizi tüm vizyon vakalarına uygularsak yanlış olur, çünkü hala bununla çelişecek bir şey vardır. Belirli gerçeklerle sınırlıysa doğru olabilir.

Bölüm VII.

Bİ-KURUMSALLIK VE DÖNÜŞÜM.

Yaşayanların Ruhunun Görünüşleri. — Çift İnsanlar. — Aziz Alphonse de Liguori ve Aziz Antoine de Padua. — Vespasian. — Başkalaşım. — Görünmezlik.

114. Bu iki olgu görsel tezahür olgusunun çeşitleridir ve ilk bakışta ne kadar harikulade görünürlerse görünsünler, bunlara verilebilecek açıklamayla, doğal olguların düzeninin dışında olmadıkları kolayca algılanacaktır. Her ikisi de şu ilkeye dayanır: ölümden sonra ruhun özellikleri hakkında söylenen her şey yaşayanların ruhu için de geçerlidir. Uyku sırasında ruhun kısmen özgürlüğünü geri kazandığını biliyoruz; yani bedenden izole edilmiştir; ve onu birçok kez gözlemleme fırsatı bulduğumuz durum da budur. Ancak ruh, ister ölü ister yaşayan olsun, her zaman yarı-maddi bir zarfa sahiptir ve bu zarf, tanımladığımız aynı nedenlerle görünürlük ve elle tutulurluk kazanabilir. Çok olumlu gerçekler bu konuda şüpheye yer

bırakmaz; kendi kişisel bilgimizden, doğruluğunu garanti edebileceğimiz bazı örnekler vereceğiz; herkes şüphesiz hafızasını tarayarak benzerlerini hatırlayabilir.

115. Arkadaşlarımızdan birinin karısı, mahallenin meyve tüccarıydı ve onu birkaç kez ziyaret etti.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Görünüş olarak tanıdığı ama hiç konuşmadığı biri, geceleyin odasına girer, ışığı olsun ya da olmasın. Bu hayalet ona büyük bir dehşet verdi, daha da büyük çünkü o zamanlar Spiritizm hakkında hiçbir bilgisi yoktu ve bu fenomen çok sık oluyordu. Ama tüccar tamamen hayattaydı ve muhtemelen o saatte uyuyordu: maddi bedeni evdeyken, ruhu ve akışkan bedeni bu hanımla birlikteydi; hangi sebeple? Kimse bilmiyor. Böyle bir durumda, bu tür şeylere inisiye olmuş bir spiritist ona sorardı; ama hanımın bundan haberi yoktu. Her seferinde hayalet nasıl olduğunu bilmeden kayboluyordu ve her seferinde, kaybolduktan sonra, kapılara gidip kapıların tamamen kapalı olduğundan ve odasına kimsenin giremeyeceğinden emin oluyordu. Bu önlem ona tamamen uyanık olduğunu ve bir rüyanın oyuncağı olmadığını kanıtladı. Başka zamanlarda da aynı şekilde tanımadığı bir adam görüyordu; ama bir gün o sırada Kaliforniya'da olan kardeşini gördü. Gerçek bir insana o kadar benziyordu ki, ilk anda geri döndüğünü ve onunla konuşacağını düşündü; ancak ona zaman tanımadan ortadan kayboldu. Daha sonra gelen bir mektup, onun ölmediğini kanıtladı. Bu hanım, doğal görme medyumu denen bir şeydi, ancak o zamanlar, dediğimiz gibi, medyumlardan hiç haberi yoktu.

116. Kırsalda yaşayan başka bir hanım, çok ciddi bir şekilde hasta olduğundan, bir akşam saat on civarında, aynı kasabada yaşayan, bazen toplumda karşılaştığı ama yakın bir tanışıklığı olmayan yaşlı bir beyefendi

gördü. Bu beyefendi, yatağının ayak ucundaki bir koltuğa oturmuştu ve zaman zaman enfiye çekiyordu; izliyor gibiydi.

Böyle bir saatte böyle bir ziyaret, bunun nedenini sormak istedi; ama adam ona konuşmamasını, uyumasını işaret etti: birkaç kez ona hitap etmek üzereydi, ama her seferinde aynı sonuçla. Sonunda uykuya daldı. Birkaç gün sonra, iyileşirken, aynı beyefendiden bir ziyaret aldı, ama daha uygun bir saatte; ve bu sefer kendisiydi: aynı şekilde giyinmişti, aynı enfiye kutusunu taşıyordu, aynı tavırları vardı. Hastalığı sırasında geldiğine ikna olmuş bir şekilde, ona katlandığı zahmet için teşekkür etti. Çok şaşıran beyefendi, onu çok uzun zamandır görme zevkine erişemediğini söyledi. Ruh fenomenlerini anlayan hanım, ne olduğunu hemen gördü, ama ona açıklamak istemediğinden, muhtemelen rüya gördüğünü söylemekle yetindi. "Çok muhtemelen," diyecektir şüpheci, güçlü fikirli, onlar için akıl adamının eşanlamlısı; ama hiç uyumadığı kesin, öncekinden daha fazla değil. Sonra uyanıkken rüya gördü; başka bir deyişle, halüsinasyon gördü. Bu büyük sözdür, anlaşılmayan her şeyin evrensel açıklamasıdır. Bu itirazı zaten çürüttüğümüz için, bizi anlayabilenlere hitap ederek devam edeceğiz.

117. İşte bir başka ve daha karakteristik gerçek ve bunun hayal gücü oyunuyla nasıl açıklanabileceğini görmek için meraklı olmalıyız. Kırsalda yaşayan bir beyefendi, ailesinin ısrarlarına rağmen asla evlenmek istememişti. Sürekli olarak komşu bir kasabada yaşayan ve hiç görmediği bir kişi lehine ısrar etmişlerdi. Bir gün odasındayken, kendisini beyazlar giymiş, başı çiçeklerle taçlandırılmış genç bir kızın huzurunda bulduğunda şaşırdı. Kız ona onun

Nişanlısı, elini ona uzattı, o da elini tuttu ve üzerinde bir yüzük gördü. Birkaç dakika içinde kayboldu. Bu görüntü karşısında şaşıran ve tamamen uyanık olduğundan emin olan adam, gün içinde birinin gelip gelmediğini sordu, ancak kimsenin görülmediği yanıtını aldı. Bir yıl sonra, bir akrabasının yenilenen ricalarına boyun eğerek, kendisine önerilen kişiyi görmeye gitmeye karar verdi. Fete-Dieu (Corpus Christi günü festivali) günü geldi. Alaydan döndüler ve eve girerken gördüğü ilk kişilerden biri, kendisine aynı şekilde giyinmiş olarak görünen genç bir kızdı: çünkü görüntünün olduğu gün aynı zamanda FUe Dien günüydü. Adam konuşamadı ve genç kız şaşkınlıkla bir çığlık attı ve bayıldı. Kendine geldiğinde, bu beyefendiyi bir önceki yılın aynı gününde gördüğünü söyledi. Evlilik akdedildi. Bu olay 1835 yılı civarındaydı; o zamanlar ruhlar konusunda hiçbir soru yoktu ve ayrıca her ikisi de aşırı pozitivizme sahip kişilerdi ve hayal güçleri mümkün olduğunca en düşük seviyedeydi.

Belki de her ikisinin de zihinlerinin önerilen birleşme fikriyle meşgul olduğu ve bu meşguliyetin bir halüsinasyona yol açtığı söylenebilir; ancak unutulmamalıdır ki, koca o kadar kayıtsızdı ki bir yıl boyunca nişanlısını görmeye gitmedi. Bu hipotezi bile kabul etsek, çifte hayaletin açıklanması gerekir, kostümün Fete-Dieu günüyle çakışması ve daha sonra birbirlerini hiç görmemiş kişiler arasındaki fiziksel tanışma — hayal gücünün etkisi olamayacak koşullar.

118. Daha ileri gitmeden önce, hemen cevap vermeliyiz.

Aslında sorulması gereken bir soru vardır; bu, ruh yokken bedenin nasıl yaşayabileceğini bilmektir. Bedenin, ruhun varlığından bağımsız olan organik yaşamla yaşayabileceğini söyleyebiliriz ve bunun kanıtı, bitkilerin yaşaması ve ruha sahip olmamasıdır; ancak şunu da eklemek isteriz ki, yaşam boyunca ruh bedenden asla tamamen ayrılmaz. Ruhlar, bazı gören

medyumlar gibi, yaşayan bir kişinin ruhunu bedenine bağlı ışıklı bir trenle tanırlar; bu, beden öldüğünde asla gerçekleşmeyen bir olgudur, çünkü o zaman ayrılık tamamlanır. Dolayısıyla, beden ruhun yokluğunda asla ölemez ve ruhun geldiğinde, bazı romancıların peri hikayelerinde söylediği gibi, kapıyı kapalı bulması asla mümkün olamaz. {Ruhlar Üzerine Kitap, No. 400 ve devamı.)

119. Konumuza dönecek olursak. Bedeninden ayrılmış yaşayan bir kişinin ruhu, ölü bir kişinin ruhuyla aynı görünebilir ve gerçekliğin tüm görünümüne sahip olabilir; ve ayrıca, açıkladığımız aynı nedenlerden dolayı, anlık bir elle tutulurluk kazanabilir. İki bedenlilik denen bu olgu, çift adamların, yani aynı anda iki farklı yerde varlığı doğrulanmış bireylerin hikayelerine temel oluşturmuştur. İşte popüler efsanelerimizden değil, kilise tarihinden alınmış iki örnek.

Aziz Alphonse de Liguori, aynı anda iki ayrı yerde görüldüğü ve bunun bir mucize sayılması nedeniyle normal zamandan önce aziz ilan edildi.

St. Antoine de Padua İspanya'daydı ve vaaz verdiği sırada, Padua'da bulunan babası cinayetle suçlanarak işkenceye gidiyordu. Bu sırada St. Antoine ortaya çıktı ve masumiyetini gösterdi

babasının ve daha sonra cezalandırılan gerçek suçlunun kim olduğunu gösterdi. St. Antoine'ın İspanya'yı terk etmediği kanıtlandı.

Bu gerçekle ilgili olarak bize çağrılan ve sorguya çekilen Aziz Alphonse bize şu cevapları verdi: —

1. “Bu olgunun açıklamasını bize verebilir misiniz?”

“Evet; insan, erdemiyle tamamen maddesellikten çıktığında, ruhunu Tanrı’ya doğru yükselttiğinde, aynı anda iki yerde ve bu şekilde görünebilir. Enkarne olmuş ruh, uykunun geldiğini hissederek, Tanrı’dan kendisini özel bir yere götürmesini isteyebilir. Ruhu, ya da sizin dediğiniz gibi canı, daha sonra bedenini terk eder, ardından perisprit’inin bir kısmı gelir ve kirli maddeyi ölüme yakın bir durumda bırakır. Ölüme yakın diyorum, çünkü bedende perispriti ve ruhu maddeye bağlayan bir bağ kalır ve bu bağ tanımlanamaz. Beden daha sonra istenen yerde belirir. Sanırım bilmek istediğiniz tek şey bu.”

2. “Bu bize perispritüelin görünürlüğü ve elle tutulurluğu hakkında bir açıklama sağlamaz.

“Ruh, maddeden kurtulmuş olarak, yükseldiği dereceye göre maddeyi elle tutulur hale getirebilir.”

3. “Ruhun başka yerlerde görünmesi için bedenin uyuması zorunlu mudur?”

“Ruh, bedenin bulunduğu yerden farklı bir yere götürüldüğünü hissettiğinde kendini bölebilir. Bedenin uyumaması da olabilir, ancak bu çok nadirdir; ancak o zaman beden tamamen normal bir durumda değildir; her zaman az ya da çok coşkulu bir durumdadır.”

Not. Ruh kendini ikiye bölmez.

Kelimenin gerçek anlamı; farklı yönlere doğru yayılır ve böylece bölünmeden birçok noktada görünebilir; aynı anda birçok camdan yansıtılabilen bir ışık gibidir.

4. “Bir adam uyurken ruhu başka bir yerde görünürse, aniden uyandırılsa ne olur?”

“Bu olamazdı, çünkü eğer birinin böyle bir niyeti olsaydı, ruh bedene geri döner ve niyeti önceden görürdü, çünkü ruh düşünceyi okur.”

Aynı açıklama bize, ölü veya yaşayan kişilerin ruhları tarafından birkaç kez verilmiştir. Aziz Alphonse bu çift varlığın olgusunu açıklar, ancak bunun görünürlüğü ve elle tutulurluğu teorisini vermez.

120. Tacitus benzer bir olguyu aktarır. Vespasian'ın İskenderiye'de bahar rüzgarlarının periyodik dönüşünü ve denizin güvenli hale geleceği mevsimi beklemek için geçirdiği aylar boyunca, göklerin lütfunu ve tanrıların bu prense ilgi gösterdiğini gösteren birkaç mucize gerçekleşti.

Bu harikalar Vespasian'da tanrının kutsal meskenini ziyaret etme, imparatorluk hakkında ona danışma isteğini iki katına çıkardı. Tapınağın herkese kapatılmasını emretti, kendisi içeri girdi ve kehanet duyurulmak üzereyken arkasında önde gelen Mısırlılardan biri olan Basilide'i gördü, Basilide'in İskenderiye'den birkaç günlük yolculuktan sonra hasta bırakıldığını biliyordu. Rahiplere Basilide'in o gün tapınağa gelip gelmediğini sordu ve yoldan geçenlere şehirde görülüp görülmediğini sordu; sonunda atlı birkaç adam gönderdi.

geri döndü ve o anda seksen mil uzakta olduğuna dair güvence aldı. Sonra artık vizyonun doğaüstü olduğundan şüphe duymadı ve Basilide ismi onun için bir kahin yerine geçti. (Tacitus, Histories, Book IV., Chap. 81, 82. Burnouf'un çevirisi.)

121. Aynı anda iki farklı yerde görülen bireyin, o zaman, iki bedeni vardır, ancak bunlardan yalnızca biri gerçektir; diğeri sadece bir görünümdür;

birincisinin organik hayata, ikincisinin ruhun hayatına sahip olduğunu söyleyebiliriz; uyanışta, iki beden yeniden birleşir ve ruhun hayatı maddi bedene yeniden girer. Mümkün görünmüyor, en azından buna dair bir örneğimiz yok ve mantık bunu gösteriyor gibi görünüyor, ayrılık halinde iki beden aynı anda ve aynı derecede aktif ve zeki bir hayat yaşayabilir. Dahası, söylediklerimizi gösteriyor - gerçek beden, görünür beden görünür kalırsa ölemezdi; ölümün yaklaşması, sadece bir an için bile olsa, ruhu her zaman bedene geri çağırır. Aynı şekilde, görünür bedenin öldürülemeyeceği de ortaya çıkar, çünkü organik değildir ve et ve kemikten oluşmamıştır; bir kişi onu öldürmek isteyebileceği anda yok olurdu.

122. İkinci fenomene, başkalaşıma geçiyoruz. Bu, canlı bir bedenin görünümünün değişmesinden oluşur. Bu bağlamda, mükemmel gerçekliğini garanti edebileceğimiz ve 1858 ve 1859 yıllarında gerçekleşen bir olgu vardır. 1° St. Etienne banliyölerinde, on beş yaşında genç bir kız, başkalaşıma uğramanın, yani belirli anlarda, ölmüş belirli kişilerin tüm görünümlerini almanın eşsiz yeteneğinin tadını çıkardı; yanılsama o kadar eksiksizdi ki, insanlar karşılarındaki kişinin yüz hatları, ifadesi,

sesin sesi ve hatta konuşma. Bu fenomen yüzlerce kez tekrarlandı, genç kızın iradesi hiçbir şey ifade etmiyordu. Birkaç kez, yıllar önce ölmüş olan kardeşinin görünümünü aldı; sadece yüzüne değil, aynı zamanda vücudunun boyuna ve büyüklüğüne de sahipti. Ülkenin bir doktoru bu garip etkilere birçok kez tanık oldu ve bir illüzyonun sporu olmadığından emin olmak isteyerek, aşağıdaki deneyi yaptı.

Gerçekleri kendisinden, genç kızın babasından ve diğer birkaç onurlu ve güvenilir görgü tanığından edindik. Kızı normal halinde, sonra da yirmi yaşından büyük ve çok daha iri ve güçlü olan kardeşinin görünümüne sahip olduğunda, dönüşüm halinde tartma fikrini tasarladı. Eh, sonuncusunda

ağırlığın neredeyse iki katına çıktığı bulundu. Deney kesindi ve görünümü basit bir optik illüzyona bağlamak imkansızdı. Bir zamanlar mucize olarak adlandırılacak olan ve bizim basit bir fenomen olarak adlandırdığımız bu gerçeği açıklamaya çalışalım.

123. Bazı durumlarda, başkalaşım, kişinin tanınmayacak hale gelmesine yol açacak şekilde yüze tamamen farklı bir ifade verebilen basit bir kas kasılmasıyla meydana gelebilir. Bunu uyurgezerlerde sık sık gördük, ancak bu gibi durumlarda dönüşüm radikal değildi; bir kadın genç veya yaşlı, güzel veya çirkin görünebilirdi, ancak her zaman bir kadın olurdu; ve kilosu ne artar ne de azalırdı. İncelediğimiz durumda bunun daha fazlası olduğu çok açıktır: kalem ruhu teorisi bizi doğru yola koyacaktır.

Ruhun her türlü görünümü verebileceği kabul edilir.

perispritine bir geçiş; moleküler düzenlemenin bir değişikliğiyle ona görünürlük, elle tutulurluk ve dolayısıyla opaklık verebileceği; bedenden izole edilmiş yaşayan bir kişinin perispritinin aynı dönüşümlere uğrayabileceği; bu durum değişiminin sıvıların birleşimiyle gerçekleştiği. Şimdi, izole edilmemiş, ancak bir buhar gibi onu saracak şekilde bedenin etrafından yayılan yaşayan bir kişinin perispritini hayal edin: bu durumda ayrılmış gibi aynı değişikliklere uğrayabilir; şeffaflığını kaybederse, beden kaybolabilir, görünmez hale gelebilir ve sisin içine dalmış gibi örtülebilir. Hatta görünüşünü değiştirebilir, parlak hale gelebilir, eğer ruhun iradesi veya gücü böyleyse. Kendi sıvısını birincisiyle birleştiren başka bir ruh, kendi görünümünü öyle bir şekilde değiştirebilir ki gerçek beden, görünüşü ruhun isteğine göre değişebilen dışsal bir sıvı zarfın altında kaybolabilir. Bu, garip ve nadir görülen bir fenomen olan başkalaşımın nedeni gibi görünüyor. Ağırlık farkına gelince, bu, hareketsiz cisimler için olduğu gibi

aynı şekilde açıklanıyor. Cismin içsel ağırlığı değişmez, çünkü madde miktarı artmamıştır; yukarıda, 78 ve sonrasında açıkladığımız gibi, göreceli ağırlığı artırabilen veya azaltabilen dışsal bir etkenin etkisi altındadır. Dolayısıyla, başkalaşım küçük bir çocuk biçiminde gerçekleşmiş olsaydı, ağırlığın orantılı olarak azalması muhtemeldir.

124. Vücudun daha büyük veya aynı boyutta bir görünüm alabileceği düşünülebilir, ancak daha küçük bir görünüm, daha önce söylediğimiz gibi küçük bir çocuk görünümü nasıl alınabilir? Bu durumda, gerçek vücut görünen vücudu aşmaz mı? Ancak, etkinin

üretilebilir; özgül ağırlık teorisine geri dönerek, görünür ağırlığın azalacağını göstermek istedik sadece. Olayın kendisine gelince, ne onun olasılığını ne de imkansızlığını onaylıyoruz; ancak gerçekleştiği durumda, tatmin edici bir çözüm verilmemiş olması, şeyi geçersiz kılmaz; bilimin başlangıcında olduğumuzu, bu noktada, diğer birçok konuda olduğu gibi, henüz son sözünü söylemediğini unutmamalıyız. Ayrıca, fazlalık olan parçalar mükemmel bir şekilde görünmez hale getirilebilir.

Görünmezlik olgusunun teorisi, önceki açıklamalar ve maddeleşme üzerine verilen 96. ve sonraki açıklamalar içinde çok doğal bir şekilde yer almaktadır.

125. İlk bakışta olağanüstü görünse de, diğerlerinden daha doğaüstü olmayan ageneres'in tekil fenomeninden bahsetmek kalıyor. Ancak Revue Spirite'de (Şubat 1859) açıkladığımız gibi, bu eserdeki ayrıntıları yeniden üretmeyi yararsız buluyoruz; sadece bunun elle tutulur bir görüntü çeşidi olduğunu söyleyeceğiz; bu, tam bir yanılsama yaratmak için bir anlığına

yaşayan bir kişinin biçimini alabilen bazı ruhların durumudur. (Yunanca a privive ve geine, geinomai'den, doğurmak; ki doğurulmamıştır.)

Bölüm. VIII.

GÖRÜNMEZ DÜNYANIN LABORATUVARI.

Ruhların Giydirilmesi. — Somut Nesnelerin Kendiliğinden Oluşumu. — Maddenin Özelliklerinin Değiştirilmesi. — Manyetik İyileştirici Etki.

126. Ruhların kendilerini tunikler, kumaşlar veya hatta sıradan giysileriyle gösterdiklerini söyledik. Kumaşlar ruh dünyasında genel bir kostüm gibi görünür; ancak, Yaşarken giydiklerine tıpatıp benzeyen giysileri, tuvaletin tüm aksesuarlarıyla birlikte nereden buldukları sorulur. Bunları yanlarında taşımadıkları çok kesindir, çünkü gerçek nesneler tam gözlerimizin önündedir; peki diğer dünyada giydikleri şeyler nereden geliyor? Bu soru sıklıkla sorulmuştur; ancak çoğu kişi için basit bir merak meselesidir; yine de büyük önem taşıyan bir ilkeyi doğrulamıştır; çünkü çözümü bizi, maddi dünyamızda uygulamasını bulan genel bir yasanın yoluna koymuştur. Birçok gerçek bunu karmaşık hale getirmiş ve denenen teorilerin yetersizliğini göstermiştir.

Bir noktaya kadar kostüm için bir sebep gösterilebilir, çünkü bir bakıma bireyin bir parçası olarak düşünülebilir; aksesuarlar için aynı şey geçerli değildir, örneğin, bahsettiğimiz hasta kadının enfiye kutusu, No. 117.

Bu konuda, burada bir ölüden değil, bir yaşayandan söz edildiğini ve bu beyefendinin şahsen tekrar geldiğinde, buna tamamen benzeyen bir enfiye kutusu olduğunu belirtelim. Peki, ruhu hasta kadının yatağının ayağında bulunanı nerede buldu? Ölülerin veya yaşayanların ruhlarının baston, silah,

pipo, fener, kitap vb. gibi çeşitli nesnelerle göründüğü birçok vakayı sıralayabiliriz.

Aklımıza, hareketsiz cisimlerin görünmez dünyada eterik benzerlikleri olduğu; cisimleri oluşturan yoğunlaştırılmış maddenin duyularımızdan kaçan çok rafine bir parçası olabileceği düşüncesi geldi. Bu teori olasılıksız değildi, ancak tüm olgular için bir neden vermekten acizdi. Tüm yorumları şaşırtmak zorundaymış gibi görünüyordu. O zamana kadar yalnızca imgeler veya görünümler söz konusuydu: Perispritin maddenin özelliklerini edinebileceğini ve elle tutulur hale gelebileceğini gördük, ancak bu elle tutulurluk yalnızca anlıktır ve katı cisim bir gölge gibi kaybolur. Bu çok olağanüstü bir olgudur, ancak çok ötesinde, çok sayıda gerçek olgunun kanıtladığı gibi, katı, kalıcı maddenin üretildiğini görmek ve özellikle doğrudan yazının, özel bir bölümde ayrıntılı olarak konuşacağımızı görmek çok daha fazlasıdır. Yine de bu olgu önümüzdeki konuyla yakından bağlantılı olduğundan ve en olumlu uygulamalarından biri olduğundan, hangi sırayla gelmesi gerektiğini tahmin edeceğiz.

127. Doğrudan yazma veya pnömatografi, bir medyumun eli veya kaleminin yardımı olmadan kendiliğinden üretilen şeydir. Tüm gerekli önlemlerle yapılabilen bir beyaz kağıt parçası almak, ihanetin kurbanı olmamak için katlayıp bir yere, bir çekmeceye veya hatta bir masaya koymak yeterlidir; ve koşullar uygunsa,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Daha uzun veya daha kısa bir zamanın sonunda, kağıda çizilmiş, karakterler, çeşitli işaretler, kelimeler, ifadeler, hatta söylemler, çoğunlukla kurşun görünümünde gri bir maddeyle, diğer zamanlarda kırmızı kalemle, sıradan mürekkeple veya hatta baskı mürekkebiyle bulunacaktır. Gerçek tüm sadeliğiyle oradadır; ve çok yaygın olmasa da, yine de çok nadir

değildir, çünkü onu kolayca elde eden kişiler vardır. Kağıda bir kalem konulsaydı, ruhun yazmak için onu kullandığı varsayılabilirdi; ancak kağıt tamamen yalnız olduğunda, yazının biriktirilmiş bir maddeden oluştuğu açıktır; ruh bu maddeyi nereden elde eder? İşte daha önce bahsedilen enfiye kutusu tarafından çözümüne götürüldüğümüz soru budur.

128. St. Louis'in ruhu bize çözümü şu cevaplarda vermiştir: —

1. “Yaşayan bir kişinin hayaletinin örneğini aktardık. Bu ruhun bir enfiye kutusu vardı ve enfiye çekiyordu. Enfiye çekme hissini deneyimledi mi?”

" HAYIR."

2. ' Bu enfiye kutusu, onun her zaman kullandığı ve evde bulunan biçime sahipti. Elindeki neydi?"

“Bir görünüm; durumun olduğu gibi fark edilmesi ve hayaletin kişinin sağlık durumu tarafından üretilen bir halüsinasyon olarak alınmaması içindi. Ruh, bu hanımın onun varlığının gerçekliğine inanmasını istedi; gerçekliğin tüm görünümlerini aldı.”

3. “Bir görüntü olduğunu söylüyorsun; ama bir görüntü gerçek değildir; bir tür optik illüzyondur: Bu enfiye kutusunun gerçekliği olmayan bir görüntü mü olduğunu, yoksa maddi bir şeye mi sahip olduğunu bilmek isteriz?”

"Elbette, bu maddi ilkenin yardımıyla

“ruhun, yaşarken giydiği giysilere benzer bir görünüm alması.”

Açıklama. Görünüş kelimesinin burada görünüm, taklit anlamında anlaşılması gerektiği açıktır. Gerçek enfiye kutusu orada değildi; ruhun tuttuğu şey sadece onun temsiliydi; bu nedenle orijinaline kıyasla bir görünüştü, ancak maddi bir ilkeden oluşmuştu.

Deneyim bize ruhların kullandığı belirli ifadeleri her zaman kelimesi kelimesine almamamız gerektiğini öğretir; bunları kendi fikirlerimize göre yorumlarken büyük hatalara maruz kalırız: bu yüzden en ufak bir belirsizlik sundukları her seferinde kelimelerinin anlamını derinlemesine incelemeliyiz; bu, ruhların kendilerinin bize sürekli olarak verdiği bir tavsiyedir. Ortaya koyduğumuz açıklama olmadan, benzer durumlarda sürekli olarak yeniden üretilen görünüm kelimesi yanlış bir yoruma yol açabilir.

4. “Cansız madde kopyalanabilir mi? Görünmeyen dünyada gördüğümüz nesnelerin biçimini giydirebilecek özsel bir madde var mıdır? Kısacası, bu nesnelerin görünmez dünyada ruhlar tarafından temsil edildiği gibi, eterik ikizleri olabilir mi?”

“İşin aslı öyle değil: Ruh, atmosferinizin her yerine yayılmış elementler üzerinde, şüphelenmediğiniz bir güce sahiptir. İstediği zaman bu elementleri yoğunlaştırabilir ve onlara tasarımlarına uygun görünen şekli verebilir.”

Açıklama. Bu soru, görülebileceği gibi, düşüncemizin tercümesiydi; yani, bu nesnelerin doğası hakkında oluşturduğumuz fikrin. Cevaplar, bazılarının iddia ettiği gibi, düşüncenin yansımasıysa,

Aksine bir teori yerine, kendi teorimizin doğruluğunu teyit etmiş olmamız gerekirdi.

5. “Her türlü ikilemi önlemek için soruyu tekrar ve kategorik bir şekilde soruyorum: Ruhların örtüldüğü giysiler bir şey midir?”

"Bana öyle geliyor ki, önceki cevabım bu soruyu çözüyor. Perispritin kendisinin bir şey olduğunu bilmiyor musun?"

6. “Bu açıklamadan, ruhların kendi istekleri doğrultusunda eterik maddeyi dönüşümlere uğrattıkları ve bu nedenle, örneğin, ruhun enfiye kutusunu hazır olarak bulmadığı, fakat ihtiyaç duyduğu anda kendi iradesiyle kendisi yaptığı ve onu bozabileceği sonucu çıkar: Aynı durum, giysiler, mücevherler vb. gibi diğer tüm nesneler için de geçerli olmalıdır.”

"Elbette öyle."

7. “Enfiye kutusu bu hanım için gayet net bir şekilde görülebiliyordu; acaba ruh onu onun için elle tutulur hale mi getirmişti?”

"Yapabilirdi."

8. “Olay böyle olunca, bu hanım elinde gerçek bir enfiye kutusu tuttuğunu sanarak bunu eline almış olabilir mi?”

" Evet."

9. “Eğer açsaydı, içinde muhtemelen enfiye bulurdu; eğer bu enfiyeyi içseydi, hapşırmasına sebep olur muydu?”

" Evet."

10. “O halde ruh yalnızca biçimi değil, aynı zamanda özel nitelikleri de verebilir mi?”

“Eğer isterse: sadece bu ilke sayesinde önceki sorulara olumlu cevap verdim. Madde üzerinde güçlü eylem ruhunun egzersizlerinin kanıtlarına sahip olacaksınız ve size söylediğim gibi, bundan şüphelenmekten çok uzaksınız.”

11. “Peki, zehirli bir madde yapmak isteseydi ve bir kimse bunu alsaydı; zehirlenir miydi?”

“Bunu yapabilirdi, fakat yapmadı; buna izin verilmezdi.”

12. “Hastalık durumunda tedavi edici, yararlı bir madde yapma gücüne sahip miydi ve bu hiç mümkün müdür?”

"Evet, çok sık."

13. “O halde, bir besin maddesi de yapabilirdi: diyelim ki bir meyve, herhangi bir tür yemek yapmış olsaydı; bir kişi bundan yiyip açlığını giderebilir miydi?”

“Evet, evet; ama anlaşılması çok kolay olanı bulmak için bu kadar uğraşmayın. Güneşin bir ışını bile, içinde yaşadığınız boşluğu dolduran o maddi parçacıkları kaba organlarınız için algılanabilir hale getirebilir; havanın su buharları içerdiğini bilmiyor musunuz? Onları yoğunlaştırın, onları normal duruma geri döndürün; onları ısıdan mahrum bırakın ve bu elle tutulamayan ve görülemeyen moleküller katı, çok katı bir beden haline gelir ve kimyagerlerinizin daha da şaşırtıcı harikalar çıkardığı birçok başka madde, sadece ruh sizinkinden daha mükemmel araçlara sahiptir - irade ve Tanrı'nın izniyle.”

Açıklama. Tatmin sorusu burada çok önemlidir. Sadece geçici varoluşu ve özellikleri olan bir madde açlığı nasıl ve hangi şekilde tatmin edebilir? Bu madde, mideyle temasıyla, tatminin se 7 isation'ını üretir, ancak tokluktan kaynaklanan tatmini üretmez. Eğer böyle bir madde ekonomi üzerinde etki edebiliyor ve hastalıklı bir durumu değiştirebiliyorsa, mide üzerinde de etki edebilir ve tatmin duygusu üretebilir. Aynı zamanda

Eczacılardan ve lokantacılardan kıskanç olmamalarını ve içkilerin işlerini mahvedeceğine inanmamalarını rica etmemizin zamanı geldi: Bu durumlar nadirdir, istisnaidir ve asla iradeye bağlı değildir; aksi takdirde insanlar çok ucuza beslenebilir ve tedavi edilebilirdi.

14. “Ruhun iradesiyle elle tutulur hale getirilen nesneler kalıcılık ve istikrar karakterine sahip olabilir ve yararlı olabilir mi?”

“Olabilir ama bu mümkün değil; kanunların ötesinde.”

15. “Bütün ruhlar nesneleri elle tutulur kılma konusunda aynı güce sahip midir?”

"Ruh ne kadar yüksek olursa, bu sonucu o kadar kolay elde edeceği kesindir; ancak bu yine de koşullara bağlıdır; düşük ruhlar bile bu güce sahip olabilir."

16. “Ruh, giysilerini veya görünümünü verdiği diğer nesneleri nasıl ürettiğini her zaman tam olarak bilir mi?”

"Hayır; kendisi yeterince aydınlatılmamışsa, çoğu zaman kavrayamadığı içgüdüsel bir eylemle onların oluşumuna yardımcı olur."

17. “Eğer ruh, tüm bu şeyleri yapmak, bu şeylere, özellikleriyle birlikte, geçici bir gerçeklik vermek için gerekli olan malzemeleri evrensel unsurdan çekebiliyorsa, aynı şekilde ondan yazmak için de gerekli olanı çekebilir; ve dolayısıyla bu, bize doğrudan yazma olgusunun anahtarını veriyor gibi görünmektedir.”

"İşte sonunda buradasın!"

Not. Aslında, tüm ön sorularımızı orada bulmak istedik; cevap, ruhun düşüncemizi okuduğunu kanıtlıyor.

18. “Ruhun kullandığı madde kalıcı değilse,

Peki, yazının izlerinin kaybolmaması nasıl mümkün oluyor?

“Sözcükleri sonsöz haline getirmeyin. İlk olarak, asla demedim; orada hacimli bir maddi nesneden bahsediyordum; burada ise korunması yararlı olan izlenmiş işaretlerden bahsediyorum ve bunlar korunuyor. Ruhlar tarafından bu şekilde oluşturulan nesnelerin, gerçekte sizin katı bedenleriniz gibi madde kümelenmesine sahip olmadıkları için, kullanılacak nesneler olamayacağını kastettim.”

129. Yukarıdaki teori şu şekilde özetlenebilir; ruh madde üzerinde hareket eder; evrensel kozmik maddeden, kendi isteğiyle, yeryüzünde var olan çeşitli cisimlerin görünümüne sahip nesneleri oluşturmak için gerekli elementleri çeker. Aynı şekilde, kendi isteğiyle, temel madde üzerinde ona belirli özellikler kazandıran samimi bir dönüşüm gerçekleştirebilir. Bu yetenek, çoğu zaman, gerektiğinde, içgüdüsel bir eylem olarak, düşünmeden uygulayan ruhun doğasında vardır. Ruh tarafından oluşturulan nesnelerin, onun isteğine veya zorunluluğa tabi olan geçici bir varoluşu vardır; onları istediği zaman yapabilir ve bozabilir. Bu nesneler, bazı durumlarda, yaşayan kişilerin gözlerine gerçekliğin tüm görünümlerini verebilir, yani, anlık olarak görülebilir ve hatta elle tutulur hale gelebilir. Oluşum vardır, ancak yaratım yoktur; ruh boşluktan hiçbir şey çekemez.

130. Tek bir temel maddenin varlığı artık bilim tarafından neredeyse genel olarak kabul ediliyor ve gördüğümüz gibi ruhlar tarafından doğrulanıyor. Bu madde doğanın tüm bedenlerini doğurur: geçirdiği dönüşümlerle, aynı bedenlerin çeşitli özelliklerini de üretir; bu şekilde sağlıklı bir madde basit bir değişiklikle zehirli hale gelebilir; kimya bize sayısız örnek sunar. Her-

vücut, iki masum maddenin belirli oranlarda bir araya geldiğinde zararlı bir madde üretebileceğini bilir. Her ikisi de zararsız olan bir kısım oksijen ve iki kısım hidrojen su oluşturur; bir oksijen atomu ekleyin ve aşındırıcı bir sıvı elde edersiniz. Oranları değiştirmeden, genellikle moleküler agregasyon yönteminde basit bir değişiklik özellikleri değiştirebilir; böylece opak bir vücut şeffaf hale gelebilir ve tam tersi. Ruhun tek iradesiyle temel madde üzerinde çok güçlü bir etkisi olduğundan, sadece maddeler oluşturamayacağı, aynı zamanda özelliklerini denatüre edebileceği, burada reaktif bir etki yaratabileceği düşünülebilir.

131. Bu teori bize manyetizmadaki iyi bilinen ama şimdiye kadar açıklanmamış bir olgunun çözümünü verir — suyun özelliklerinin iradeyle değişmesi. Hareket eden ruh, çoğunlukla yabancı bir ruh tarafından desteklenen manyetizörün ruhudur; manyetik sıvının yardımıyla bir dönüşüm gerçekleştirir, ki bu, daha önce söylendiği gibi, kozmik maddeye veya evrensel elemente en yakın maddedir. Eğer suyun özelliklerinde bir değişiklik yapabilirse, organizmanın sıvıları üzerinde de benzer bir fenomen üretebilir ve buradan da manyetik eylemin düzgün bir şekilde yönlendirilmesinin iyileştirici etkisi ortaya çıkar.

Manyetizma fenomenlerinin hepsinde iradenin oynadığı büyük rolü biliyoruz; ama bu kadar incelikli bir etkenin maddi eylemini nasıl açıklayabiliriz? İrade bir varlık, bir töz değildir; hatta en eterik maddenin bir özelliği bile değildir; irade zihnin, yani düşünen varlığın temel niteliğidir. Bu kaldıraç yardımıyla temel madde üzerinde etki eder ve ardışık bir eylemle bileşikleri üzerinde tepki verir, böylece bunların yakın özellikleri dönüştürülebilir.

İrade, hem enkarne olanın hem de enkarne olmayanın niteliğidir.

gezgin ruh; oradan mıknatıslayıcının gücü, iradenin gücüne orantılı olduğunu bildiğimiz bir güç. Temel madde üzerinde etki edebilen enkarne ruh, o zaman, özelliklerini belirli sınırlar içinde değiştirebilir: burada, ellerin üzerine konarak iyileştirme yeteneğini açıkladık — bazıları tarafından az ya da çok sahip olunan bir yetenek. (Medyumlar hakkındaki bölüme bakın, Şifa Medyumları ile ilgili makale. Ayrıca Revue Spirite'e bakın, Temmuz 1859, sayfalar-184 ve 189.)

Bölüm IX.

PERİLİ YERLER.

132. Her zaman ortaya çıkan kendiliğinden tezahürler ve bazı ruhların belirli yerlerde görünürde varlıklarını gösteren işaretler vermedeki ısrarları, perili yerlere olan inancın kaynağıdır. Bu konu hakkındaki sorulara aşağıdaki cevaplar verilmiştir: —

1. “Ruhlar kendilerini yalnızca kişilere mi bağlarlar, yoksa aynı zamanda nesnelere de bağlanırlar mı?”

"Bu onların yüksekliğine bağlıdır. Bazı ruhlar dünyevi nesnelere bağlanabilir; örneğin hazinelerini saklamış ve yeterince maddi olmayan hale gelmemiş cimriler, onları hala gözetleyebilir ve koruyabilir."

2. “Gezgin ruhlar belirli yerleri mi tercih ederler?”

"Hala aynı prensip. Artık var olmayan ruhlar

yeryüzünde sevdikleri bir şey buldukları yere giderler; maddi nesnelerden çok kişilere çekilirler; yine de, geçici olarak, belirli yerleri tercih edebilirler; ama bunlar her zaman aşağı ruhlardır.”

3. “Ruhların bir yere bağlanması aşağılık belirtisi olduğuna göre, aynı zamanda onların kötü ruhlar olduğunun da kanıtı mıdır?”

“Elbette hayır. Bir ruh çok az gelişmiş olabilir, ama yine de kötü olmayabilir; insanlar arasında da aynı şey geçerli değil midir?”

PERİLİ YERLER.

173

4. “Ruhların harabeleri tercih ettiği inancının herhangi bir temeli var mıdır?”

“Hayır; ruhlar bu yerlere her yere gittikleri gibi giderler; ancak hayal gücü bu yerlerin kasvetli görünümünden etkilenir ve onların varlığına çoğunlukla çok doğal bir etki atfeder. Korku kaç kez bir ağacın gölgesini bir hayalet, bir hayvanın çığlığını veya rüzgarın nefesini bir hayalet olarak almamıştır! Ruhlar insanların varlığını severler; bu yüzden izole edilmiş yerlerden ziyade meskun yerleri ararlar.”

"Ancak, ruhlar arasındaki karakter çeşitliliğini bildiğimiz kadarıyla, aralarında yalnızlığı tercih eden mizantroplar da olabilir."

"Soruya kesin bir şekilde cevap vermedim mi? Dedim ki, Onlar her yerde olduğu gibi ıssız yerlere gidebilirler ve oraya gidenlerin istedikleri için gittikleri çok açıktır; ancak bu, harabelerin onlar için tercih edilen yerler olması için bir sebep değildir; çünkü, gerçekten de, ormanların ortasında olduğundan çok daha fazla sayıda şehirlerde ve saraylarda vardır."

5. “Genellikle popüler inançların temeli hakikattir ve bu hakikat perili yerlerin kaynağı olabilir.”

“Hakikatin temeli, insanın her zaman içgüdüsel olarak inandığı ruhların tezahürüdür; ancak, dediğim gibi, bu melankolik yerlerin görünümü onun hayal gücünü etkiler ve bunları doğal olarak doğaüstü olarak gördüğü varlıklarla ilişkilendirir. Bu batıl inanç, şairlerin anlatımları ve çocukluğunu beşiğinde beşik gibi sallayan fantastik hikayelerle canlı tutulur.”

6. “Bunun için belirli gün ve saatlerde bir araya gelen ruhlar var mıdır?”

"Hayır; günler ve saatler zamana aittir, çünkü zamanın kullanımı için

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“İnsanlar ve bedensel yaşam için vardır; fakat ruhların buna ihtiyacı yoktur ve onlar bununla ilgili olarak kendilerini üzmezler.”

7. “Ruhların tercihen geceleri geldiği fikrinin kökeni nedir?”

“Sessizlik ve karanlığın hayal gücünde yarattığı izlenim. Tüm bu inançlar, Spiritizm'in rasyonel bilgisinin yok etmesi gereken batıl inançlardır. Kendileri için en hayırlı olduğuna inandıkları günler ve saatler için de aynı şey geçerlidir; gece yarısının etkisinin hikayeler dışında hiçbir zaman var olmadığına inanırlar.”

"Eğer öyleyse, neden bazı ruhlar o saat ve bazı günler, örneğin Cuma günü, gelişlerini ve tezahürlerini duyuruyorlar?"

"Saflığı suistimal eden ve bununla eğlenen ruhlar vardır. Aynı sebepten dolayı bazıları şeytanmış gibi davranır veya kendilerine cehennem isimleri takarlar. Onlara kandırılmadığınızı gösterin, geri dönmeyeceklerdir."

8. “Ruhlar, tercihen bedenlerinin dinlendiği mezarın yakınına mı dönerler?”

"Vücut sadece bir örtüdür; onlar, kendilerine acı çektiren zarfı, tutsağın zincirlerini umursamadığı kadar umursamazlar. Kendilerine yakın olan kişileri anmak, değer verdikleri tek şeydir."

"Onların kabirleri başında yapılan dualar, diğerlerine göre daha mı hoşlarına gidiyor, daha mı çekici geliyor?"

"Dua, ruhları çeken bir çağrıdır, bunu çok iyi biliyorsunuz. Dua, ateşli ve içten olduğu ölçüde daha büyük bir etkiye sahiptir; saygı duyulan bir mezarın önünde düşünce daha yoğunlaşır: kalıntıların korunması, ruha karşı bir sevginin kanıtıdır, ki o buna her zaman duyarlıdır. Her zaman düşünce,

PERİLİ YERLER.

175

“Ruh üzerinde etki eder, maddi nesne üzerinde değil; bu nesneler, dua edenin dikkatini yoğunlaştırarak, ruh üzerinde olduğundan daha fazla etki yaparlar.”

9. “Buna göre, perili yerlere olan inanç kesinlikle yanlış görünmüyor mu?”

"Bazı ruhların maddi şeyler tarafından çekilebileceğini söylemiştik; belirli yerlerde, onları oraya sürükleyen koşullar sona erene kadar, kendilerine mesken seçtikleri gibi görünerek, bunu başarabilirler."

"Onları oraya götürebilecek koşullar nelerdir?"

“Orada bulunan bazı kişilere karşı sempati duymaları veya onlarla iletişim kurma istekleri. Ancak niyetleri her zaman bu kadar övgüye değer değildir: kötü ruhlar olduklarında, şikayet nedenleri olan belirli kişilerden intikam almak isteyebilirler. Bazıları için belirli bir yerde kalmak, özellikle orada bir

suç işlemişlerse, kendilerine verilen bir ceza olabilir, böylece bu suç sürekli gözlerinin önünde olabilir.”

10. “Mekanlar her zaman eski sakinleri tarafından mı perili kalır?”

“Bazen, ama her zaman değil; çünkü eğer önceki sakin yüce bir ruhsa, dünyevi meskenini bedeninden daha fazla önemsemez. Belirli yerleri mesken tutan ruhların genellikle kapristen başka bir motivasyonu yoktur; en azından, belirli kişilere duydukları sempati nedeniyle oraya çekilmezlerse.”

"Bir insanı veya ailesini korumak için orada kalabilirler mi?"

"Elbette, eğer iyi ruhlarsa; ama bu durumda, asla hoş olmayan şeylerle varlıklarını göstermezler."

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

176

11. “* Beyaz Kadın'ın tarihinde gerçek olan herhangi bir şey var mı?”

"Binlerce gerçek olgudan oluşan bir hikaye."

12. “Ruhların musallat olduğu yerlerden korkmak mantıklı mıdır?”

"Hayır; belirli yerleri mesken tutan ruhlar ve

orada bir gürültü yapın, kötülük yapmaktansa safdillik ve korkaklık pahasına kendilerini eğlendirmeye çalışın. Ayrıca, unutmayın, her yerde ruhlar vardır ve nerede olursanız olun, en barışçıl evlerde bile sürekli yanınızdadırlar. Sadece varlıklarını göstermek için bir fırsat buldukları için belirli evleri rahatsız ederler.”

13. “Onları kovmanın bir yolu var mıdır?”

“Evet; ancak çoğu zaman kullanılan araçlar onları uzaklaştırmak yerine çeker. Kötü ruhları uzaklaştırmanın en iyi yolu iyileri çekmektir. Mümkün olduğunca çok iyilik yaparak iyi ruhları kendinize çekin ve kötüler gidecektir; çünkü iyi ve kötü birbiriyle bağdaşmaz. Her zaman iyi olun ve her zaman yanınızda iyi ruhlar olacaktır.”

“Fakat kötü ruhların azabına uğrayan birçok iyi insan da vardır.”

“Eğer bu kişiler gerçekten iyiyse, sabırlarını zorlamak ve onları daha da iyi hale getirmek sadece bir deneme olabilir: ama inanın bana, erdemden en çok bahsedenler, erdemin çoğuna sahip olanlar değildir. Gerçek niteliklere sahip olan kişi, çoğu zaman bunlardan habersizdir veya bunlardan hiç bahsetmez.”

14. “Kötü ruhları perili yerlerden uzaklaştırmak için şeytan çıkarma işleminin etkililiğine ilişkin olarak neye inanılmalıdır?”

"Hiç bu yöntemin başarılı olduğunu gördünüz mü? Aksine, gürültünün ikiye katlandığını görmediniz mi?

PERİLİ YERLER.

şeytan çıkarma töreninden sonra! Şeytan sanılmaktan eğleniyorlar.”

“Kötü niyetle gelmeyen ruhlar da gürültüyle ve hatta kendilerini görünür kılarak varlıklarını gösterebilirler, ancak asla rahatsız edici bir gürültü yapmazlar. Bunlar genellikle acı çeken ruhlardır, onlar için dua ederek onları yatıştırabilirsiniz; diğer zamanlarda size yakın olduklarını kanıtlamak isteyen iyiliksever ruhlardır; veya hafif, neşeli ruhlar olabilirler. Gürültülü, rahatsız edici ruhlar neredeyse her zaman kendilerini eğlendirenler olduğundan, yapılacak en iyi şey onlara gülmektir: sizi ne

korkutabildiklerini ne de rahatsız edebildiklerini görürlerse yorulurlar. (Bölüm V'e bakın, Kendiliğinden Fiziksel Tezahürler.)

Yukarıdaki açıklamalar, belirli yerlere bağlı olan ve tercihlerinden dolayı orada kalan, ancak varlıklarını belirgin etkilerle göstermeleri gerekmeyen ruhların olduğunu göstermektedir. Herhangi bir yer, ister zorla isterse de tercihten dolayı, bir ruhun, hatta kötü bir ruhun, hiçbir zaman herhangi bir tezahür üretmeden, kalıcı yeri olabilir.

Mekanlara veya maddi şeylere bağlı olan ruhlar asla üstün ruhlar değildirler, ancak üstün olmadan da kötü olamazlar veya herhangi bir kötü niyete sahip olamazlar; hatta bazen zararlı olmaktan çok yararlı yoldaşlardır, çünkü eğer kişilerle ilgileniyorlarsa onları koruyabilirler.

Bölüm X.

İLETİŞİMİN DOĞASI.

Kaba, Ciddi, Ciddi veya Öğretici İletişimler.

133. Nedeninde özgür iradenin bir eylemini ortaya çıkaran her etkinin, eylem ne kadar önemsiz olursa olsun, akıllı bir nedenin güvencesini verdiğini söyledik. Bu nedenle, düşüncemize cevap veren veya kasıtlı bir karakter gösteren bir masanın basit bir hareketi akıllı bir tezahür olarak düşünülebilir. Sonuç bununla sınırlı olsaydı, bu fenomenlerde salt maddi bir eylemden daha fazlasının olduğunu kanıtlayacak bir şey her zaman olurdu; ancak pratik faydası bizim için geçersiz veya en azından çok sınırlı olurdu; bu zeka, düşüncelerin düzenli bir alışverişine ve bağlantısına izin veren bir gelişme elde ettiğinde durum tamamen farklıdır; o zaman artık basit tezahürler değil, gerçek iletişimler. Şu anda kullanılan araçlarla, insanlarda sürdürdüğümüz araçlar kadar geniş, açık ve hızlı bir şekilde elde edilebilirler.

Eğer ruhlar arasında var olan sonsuz çeşitlilik, zekâ ve ahlakın ikili görüşü altında, ruh ölçeğine (Livre des Esprits, No. 100) göre iyice düşünülürse, iletişimlerinde bulunması gereken fark kolayca kavranabilir; bunlar, yüceliği veya alçaklığı yansıtmalıdır.

fikirlerinden, bilgilerinden ve cehaletlerinden, kusurlarından ve erdemlerinden; kısacası, vahşiden en aydın Avrupalıya kadar insanlarınkinden daha fazla birbirlerine benzememelidirler. Sundukları tüm tonlar, en belirgin özelliklerine göre dört ana kategoride gruplandırılabilir; kaba, anlamsız, ciddi veya öğreticidirler.

134. Kaba iletişimler, terbiyeyi şok eden ifadelerle verilenlerdir. Bunlar yalnızca düşük bir durumdaki ruhlardan, hala maddenin kirlilikleriyle kirlenmiş olanlardan yayılabilir ve kötü ve kaba adamlar tarafından verilebilecek olanlardan hiçbir farkı yoktur. En ufak bir duygusal inceliğe sahip olan herkes için iğrençtirler; çünkü ruhların karakterine göre önemsiz, kirli, müstehcen, küstah, kibirli, kötü niyetli ve hatta dinsizdirler.

135. Hafif, alaycı, yaramaz ruhlardan kaynaklanan anlamsız iletişimler, kötülükten çok haylazdır ve söylediklerine önem vermezler. Bunlarda yakışıksız hiçbir şey olmadığından, onlarla eğlenen bazı kişileri memnun ederler ve hiçbir şey söylememek için çok sayıda sözcüğün kullanıldığı sonuçsuz sohbetlerinden zevk alırlar. Bu ruhlar genellikle aniden esprili, alaycı çıkışlar yaparlar ve sıradan şakaların ortasında, neredeyse her zaman doğrudan hedefe giden sert gerçekleri söylerler.

Bu hafif ruhlar etrafımızda çoğalır ve iletişimlere karışmak için her fırsatı değerlendirir; gerçek onların en az önemsediği şeydir: bu yüzden zayıf

olanları ve bazen sözlerine inanmaya cüret edenleri şaşırtmaktan haylazca bir zevk alırlar. Bu tür iletişimlerden zevk alan kişiler doğal olarak ışığa ve aldatıcı

ruhlar; ciddi ruhlar onlardan uzaklaşır, tıpkı aramızda ciddi adamların sersemlerin toplumundan uzaklaşması gibi.

136. Ciddi iletişimler, konu ve yapılış biçimleri bakımından ciddidir. Hafifliği ve kabalığı dışlayan ve yararlı bir amaca sahip olan, hatta kişisel çıkar sağlayan her iletişim ciddidir, ancak her şeye rağmen hatadan her zaman muaf değildir. Ciddi ruhlar her zaman aynı derecede aydınlanmamışlardır; bilmedikleri ve tüm samimiyetleriyle aldatılabilecekleri birçok şey vardır: bu yüzden gerçekten üstün ruhlar, tüm iletişimleri sürekli olarak aklın ve en katı mantığın incelemesine tabi tutmamızı tavsiye ederler.

O halde, gerçek-ciddi iletişimleri sahte-ciddi iletişimlerden ayırmak gerekir ve bu her zaman kolay değildir, çünkü dilin ciddiyeti altında bile bazı ruhlar, kendini beğenmiş veya sahte bilim adamları, en sahte fikirlere ve en saçma sistemlere öncelik vermeye çalışırlar; ve daha fazla itibar ve önem elde etmek için, en saygın ve hatta en çok saygı duyulan isimleri kullanmaktan çekinmezler. Bu, pratik bilimdeki en büyük tehlikelerden biridir; daha sonra, bu kadar önemli bir konunun gerektirdiği tüm gelişmelerle buna geri döneceğiz; aynı zamanda, sahte iletişim tehlikesine karşı korunma yollarını göstereceğiz.

137. Öğretici iletişimler, başlıca nesneleri ruhlar tarafından bilimler, ahlak, felsefe vb. üzerine verilen bir tür talimat olan ciddi iletişimlerdir. Bunlar, ruhun yükselme ve maddi olmayan hale gelme derecesine göre az veya çok derindir. Gerçek bir avantaj elde etmek için

bu iletişimler düzenli olmalı ve sebatla takip edilmelidir. Ciddi ruhlar, eğitilmek isteyenlere bağlanır ve onları desteklerler, bu tezahürlerde sadece geçici bir dikkat dağıtma görenleri eğlendirme işini ise hafif ruhlara bırakırlar. Sadece iletişimlerin düzenliliği ve sıklığı sayesinde, konuştuğumuz ruhların ahlaki ve entelektüel değerini ve hak ettikleri güven derecesini takdir edebiliriz. İnsanları yargılamak için deneyim gerekliyse, ruhları yargılamak için daha da gereklidir.

Bu iletilere öğretici niteliğini vererek, bunların doğru olduğunu varsayıyoruz; çünkü doğru olmayan bir şey, en etkileyici dilde söylenmiş olsa bile öğretici olmazdı. O halde, bu kategoriye, onları dikte eden, bilgili olmaktan çok küstah ruhların yardımıyla yanılsama yaratmayı umdukları, çoğu zaman abartılı ve vurgulu biçimden başka hiçbir ciddi yanı olmayan belirli öğretileri koyamayız; ancak bu ruhlar, kendilerinde eksik olan temeli sağlayamadıkları için, rollerini uzun süre sürdüremezler; zayıf taraflarını kısa sürede ele verirler; çünkü iletilerinin çok azının bir devamı vardır veya aşırı sınırlarına kadar zorlanabilirler.

138. İletişim kurmanın yolları çok çeşitlidir. Organlarımız ve duyularımız üzerinde etki eden ruhlar, kendilerini görünürlük olarak görmede, elle tutulur izlenimlerle dokunmada, gizli veya görünür seslerle duymada, kokularla koklamada, bilinen bir neden olmaksızın gösterebilirler. Bu son tezahür yöntemi, çok gerçek olmasına rağmen, çelişkisiz bir şekilde, hataya yol açabilecek sayısız nedenden dolayı en belirsiz olanıdır; bu yüzden burada duracağız.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Dikkatle incelenecek olan, iletişimleri elde etmenin çeşitli yollarıdır; yani, düzenli ve düşüncelerle takip edilen bir alışveriş. Bu araçlar, rap-pingler, konuşma ve yazmadır. Bunları özel bölümlerde geliştireceğiz.

Bölüm XI.

SEMATOLOJİ VE TİPTOLOJİ.

İşaret ve Vuruş Dili . — Alfabetik

Tipoloji.

139. İlk akıllı tezahürler, vurmalar veya tipoloji ile elde edildi. Sanatın bebeklik döneminde gelen bu ilkel araçlar, çok sınırlı kaynaklar sunuyordu ve bununla birlikte iletişimler, belirli sayıda vurmanın yardımıyla Evet veya Hayır gibi tek heceli cevaplarla sınırlıydı. Daha önce de söylediğimiz gibi, daha sonra mükemmelleştirildi.

Vuruşlar iki şekilde elde ediliyordu, özel medyumlar aracılığıyla; ve bu çalışma biçimi için genellikle fiziksel tezahürler için belirli bir yetenek gerekiyordu. Salıncak tipolojisi olarak adlandırılabilecek ilki, bir tarafına doğru yükselen, sonra ayağına vurarak düşen masanın hareketlerinden oluşur. Bunun için medyumun ellerini masanın kenarına koyması yeterlidir: eğer herhangi bir özel ruhla sohbet etmek isterse, bir dua etmelidir; aksi bir durumda, sunulan ilk gelen veya gelme alışkanlığı olan kişidir.

Örneğin, Evet için bir rap ve Hayır için iki rap konusunda anlaştıktan sonra, -bu kayıtsız- sormak istedikleri sorular ruha yöneltilir. Daha sonra,

hangilerinden uzak durmanın uygun olduğunu göreceğiz. Fark, yanıtların kısalığındadır ve

Soruyu Evet veya Hayır olarak cevaplanabilecek şekilde formüle etmekte zorluk çekiyoruz. Diyelim ki ruha, "Ne istiyorsun?" diye soruyoruz. O sadece bir cümleyle cevap verebilir; bu yüzden, "Bir şey istiyor musun?" "Hayır." "Başka bir şey?" "Evet;" demeliyiz — ve yakında.

140. Bu araçların kullanımında, ruhun sıklıkla bir tür pantomime katıldığı, yani onaylama veya reddetme enerjisini vuruşların gücüyle ifade ettiği belirtilmelidir. Ayrıca, kendisini canlandıran duyguların doğasını da ifade eder; şiddeti, hareketlerinin kabalığıyla; öfke ve sabırsızlığı, bir kişinin öfkeyle ayağıyla vurması gibi, bazen masayı yere fırlatarak, tekrarlanan darbeleri kuvvetle vurarak. Nazik ve kibar ise, oturmanın başında ve sonunda masayı selamlamak için eğer; eğer çemberdeki bir kişiye hitap etmek isterse, masayı ona doğru yumuşaklıkla veya şiddetle eğer, sevgi veya antipati ifade etmek istediğine göre. Bu, tam anlamıyla sematoloji veya işaretlerin dilidir, tıpkı tipolojinin vuruşların dili olması gibi.

Aşağıdaki, sematolojinin kendiliğinden kullanımına dair dikkate değer bir örnektir: Tanıdığımız bir beyefendi, birkaç kişinin tezahürlerle meşgul olduğu bir gün salonundayken bizden bir mektup aldı. Mektubu okurken, deney yapmaya yarayan sehpa aniden ona doğru geldi. Mektubu okumayı bitirdikten sonra, odanın diğer ucundaki bir masaya koymaya gitti; sehpa onu takip etti ve mektubu koyduğu masaya doğru eğildi. Bu tesadüfe şaşıran beyefendi, bu hareketle mektup arasında bir ilişki olması gerektiğini düşündü. Ruha sordu, o da şöyle cevap verdi:

o bizim tanıdık ruhumuzdu. Bu beyefendi bize durumu bildirdikten sonra, biz de sırayla ruha yaptığı ziyaretin nedenini söylemesini istedik; o da, "İhtiyaç halinde size ve onlara gerekli uyarıları verebilmek için, sizinle ilişki içinde olan kişileri görmeye gitmem doğaldır." diye cevap verdi.

Bu nedenle ruhun onun dikkatini çekmek istediği ve orada olduğunu ona bildirmek için bir fırsat aradığı açıktır. Dilsiz bir kişi bundan daha iyisini yapamazdı.

141. Tipoloji, daha eksiksiz bir iletişim aracı olan alfabetik tipoloji ile mükemmelleştirilip zenginleştirilmekte gecikmedi. Alfabe harflerini vuruşlarla belirtmekten oluşur; kelimeler, ifadeler ve hatta bütün söylemler bu şekilde elde edilebilirdi. Bir kurala göre, masa her harfi belirtmek için belirli sayıda vuruş yaptı; yani, a için bir, b için iki, vb.: bu süre zarfında, kişi harfleri belirtildikleri şekilde yazar. Ruh bitirdiğinde, üzerinde anlaşılan bir işaretle bunu onlara bildirir.

Bu işlem biçimi, görülebileceği gibi, çok uzundur ve herhangi bir uzunluktaki iletişimler için muazzam bir zaman gerektirir; yine de bunu birkaç sayfanın dikte edilmesi için kullanacak sabrı olan kişiler vardır; ancak uygulama, daha büyük bir hıza izin veren kısaltma araçlarının keşfini getirdi. En çok kullanılanı, bir alfabenin, ayrıca birimleri işaretleyen bir dizi rakamın yazılmasıdır; ortam masada iken, bir kelime söz konusuysa başka bir kişi alfabeyi veya bir sayı söz konusuysa rakamları sırayla gözden geçirir; gerekli harfe ulaşıldığında, masa kendini vurur ve kişi

mektubu yazar; sonra tekrar başlar, ikinci, üçüncü ve benzeri için. Eğer bir harf yanlış yazılmışsa, ruh birkaç vuruşla veya masanın bir hareketiyle uyarır ve tekrar başlarlar. Pratikle oldukça hızlıdır, ancak cümlenin anlamıyla bilinen, başlayan kelimesinin sonunu tahmin ederek çok kısaltılır: eğer herhangi bir belirsizlik varsa, ruha böyle veya böyle bir kelimeyi kastettiği sorulur ve o da Evet veya Hayır diye cevap verir.

142. Yukarıda belirtilen tüm etkiler, daha da basit bir şekilde, masanın tahtasına, hiçbir hareket yapmadan vurularak elde edilebilir; bunu Fiziksel Tezahürler bölümünde, No. 64'te anlattık.

Bu içsel tipolojidir. Tüm ortamlar bu son iletişim biçimine eşit derecede uygun değildir; çünkü sallanarak sadece vurmalar elde eden birçok kişi vardır; yine de, pratik yaparak, çoğu bunu başarabilir ve bu yöntemin, gönüllü baskıya atfedilebilecek olan diğerinden daha hızlı ve şüpheye daha az açık olma gibi iki avantajı vardır. İçsel vurmaların samimiyetsiz bir ortam tarafından taklit edilebileceği doğrudur. En iyi şeyler taklit edilebilir, bu da onlara karşı hiçbir şey kanıtlamaz. (Cilt sonunda, Sahtekarlıklar ve Aldatmacalar başlıklı bölüme bakın.) Bu yöntem ne kadar mükemmel hale gelirse gelsin, asla yazmanın hızına ve kolaylığına ulaşamaz ve artık çok az kullanılmaktadır; yine de bazen bir fenomen olarak, özellikle acemiler için çok ilginçtir ve ortamın düşüncesinden mutlak bağımsızlığını kesin bir şekilde kanıtlama avantajına sahiptir. Bu şekilde, cevaplar o kadar öngörülemez, amaca o kadar çarpıcı bir şekilde elde edilmiştir ki, bu, fikrinde çok inatçı bir kişi olmalı

delile boyun eğmemek: bu yüzden birçok kişi için güçlü bir ikna aracıdır. Fakat ruhlar, kendilerini yersiz sorularla kanıtlamak isteyenlerin kaprislerine bu araçtan daha fazla yanaşmazlar.

143. Ortamın düşüncesinden bağımsızlığını daha iyi güvence altına almak için, elektrikli telgrafın kadranları gibi harflerin izlendiği kadranlardan oluşan çeşitli araçlar tasarlanmıştır. Ortamın etkisiyle, bir iletken iplik ve bir makara yardımıyla hareket ettirilen bir iğne harfleri gösterir. Bu araçları yalnızca Amerika'da yayınlanan çizimler ve açıklamalarla bildiğimiz için, bunların değeri hakkında bir şey söyleyemeyiz; ancak karmaşıklıklarının bile bir sakınca olacağını düşünüyoruz; ortamın düşüncesinden bağımsızlık, tüm maddi araçlardan çok, içsel vuruşlarla ve daha da çok tepkilerin öngörülemeyen doğasıyla oldukça iyi bir şekilde kanıtlanmıştır. Öte yandan, her yerde tuzaklar ve hazırlıklar görmeye her zaman meyilli olan şüpheciler, bunları tüm aksesuarlardan yoksun ilk masayı almaktan çok, özel bir mekanizmada varsaymaya çok daha yatkındırlar.

144. Sahtekarlıklar bölümünde göreceğimiz gibi, samimiyetsizliğin kolayca kötüye kullanabileceği daha basit bir makine, Madame Emile de Girardin'in elde ettiği birçok iletişimde aracı olarak kullandığı kullanımın anısına Table Girardin adıyla tanımlayacağımız bir makinedir; zira Madame de Girardin, entelektüel biri olduğu için, ruhlara ve onların tezahürlerine inanma zayıflığına sahipti. Bu alet, çapı otuz ila kırk santimetre arasında değişen, serbestçe ve kolayca dönen üst hareketli bir standdan oluşur.

ekseni, bir rulet gibi. Yüzeyde ve çevrede, bir kadranda olduğu gibi, harfler, rakamlar ve evet ve hayır sözcükleri çizilmiştir. Ortada sabit bir iğne vardır.

Ortam parmaklarını masanın kenarına koyar, bu döner ve istenen harf iğnenin altına geldiğinde durur. Gösterilen harflere dikkat edilir ve böylece kelimeler ve ifadeler hızla oluşturulur. Masanın parmakların altından kaymadığı, ancak üzerinde kalan parmakların masanın hareketlerini takip ettiği belirtilmelidir. Belki de güçlü bir ortam bağımsız bir hareket elde edebilir; bunun mümkün olduğunu düşünüyoruz, ancak buna hiç tanık olmadık. Deney bu şekilde yapılabilseydi, sonsuz derecede daha kesin olurdu, çünkü aldatma olasılığını ortadan kaldırırdı.

145. Şimdi, tüm vuruşlarla iletişim kuran ruhları, vuruş yapan ruhlarla karıştırmaktan oluşan, oldukça yaygın bir hatayı ortadan kaldırmamız gerekiyor. Tipoloji, diğerleri gibi bir iletişim aracıdır ve yazmaktan veya konuşmaktan daha yüce ruhlar için değersiz değildir. İyi veya kötü tüm ruhlar, diğer yöntemler gibi bunu kullanabilir. Üstün ruhları karakterize eden şey, düşüncelerin yüceltilmesidir, onları iletmek için kullandıkları araç değil; şüphesiz en uygun ve her şeyden önce en hızlı aracı tercih ederler, ancak kalem ve kağıt olmadığı için sıradan konuşma masasını kullanmaktan çekinmezler; ve kanıtı, en yüce şeylerden bazılarının bu şekilde elde edilmiş olmasıdır. Biz kendimiz kullanmıyoruz; onu hor gördüğümüzden değil, sadece bir olgu olarak bize bilebileceğimiz her şeyi öğrettiği için; inançlarımıza hiçbir şey katamaz,

ve aldığımız iletişimlerin boyutu tipolojiyle bağdaşmayan bir hız gerektiriyor.

Bu nedenle rap yapan tüm ruhlar rap yapan ruhlar değildir; bu isim, meslekleri rapçi olarak adlandırılabilecek ve bu yolla bir çevreyi eğlendirmekten veya ısrarlarıyla onları rahatsız etmekten hoşlananlar için saklanmalıdır. Onların tarafında, bazen ruhsal şeyler alınabilir, ancak asla çok derin bir şey alınamaz; onlara herhangi bir bilimsel veya felsefi soru

sormak zaman kaybı olurdu; cehaletleri ve aşağılıkları, onlara diğer ruhlar tarafından verilen unvanı kazandırmıştır - ruhlar dünyasının palyaçoları veya şarlatanları. Şunu da ekleyelim ki, çoğu zaman kendi hesaplarına hareket etseler de, maddi etkiler üretmek istediklerinde, üstün ruhlar tarafından da sıklıkla kullanılırlar.

Bölüm XII.

PNÖMATOGRAFİ VEYA DOĞRUDAN YAZMA.

— PNÖMATOFONİ.

Doğrudan Yazma.

146. Pnömatografi, ruhun bir vasıta olmaksızın doğrudan doğruya ürettiği yazıdır; psikografiden farklıdır; sonuncusu, ruhun düşüncesinin bir vasıtanın eliyle yazı vasıtasıyla iletilmesidir.

Doğrudan yazma olgusu, çelişkisiz bir şekilde, Spiritizm'deki en sıra dışı olgulardan biridir; ancak ilk bakışta ne kadar anormal görünürse görünsün, artık kanıtlanmış ve tartışılmaz bir gerçektir. Eğer teori, genel olarak ruh olguları için bir neden vermek için gerekliyse, daha da fazlasıdır, belki de bu durumda, kesinlikle şimdiye kadar sunulmuş en tuhaf olanlardan biridir, ancak ilke anlaşıldıkça doğaüstü görünmeyi bırakır.

Bu olgunun ilk ortaya çıkışında, baskın fikir şüpheydi; aldatma fikri anında zihne girdi; aslında herkes, başlangıçta tamamen görünmez olan izleri belirli bir zamanın sonunda ortaya çıkabilen sözde sempatik mürekkeplerin eylemini biliyordu. İnancın kötüye kullanılması çok kolaydı ve bunun hiçbir zaman yapılmadığını iddia etmiyoruz; hatta bazı kişilerin, ister paralı askerlik amaçlı olsun, ister sadece

Kendini sevme ve başkalarını kendi güçlerine inandırma arzusu, bu hileleri kullanmıştır. (Aldatmacalar bölümüne bakınız.)

Fakat bir şey taklit edilebildiği için, o şeyin var olmadığı sonucuna varmak saçma olurdu. Bu son günlerde, uyurgezerin berraklığını taklit etmenin ve mükemmel bir yanılsama yaratmanın bir yolu bulunmadı mı? Ve bu hokkabazlık bütün panayırlarda sergilendiği için, gerçek uyurgezerlerin olmadığı sonucuna mı varmalıyız? Bazı tüccarlar sahte şarap satıyor diye, saf şarap olmaması için bir sebep mi bu? Doğrudan yazıda da durum aynıdır; ayrıca, gerçekliğini garanti altına almak için alınan önlemler çok basit ve kolaydı ve bu önlemler sayesinde artık şüphe konusu olamaz.

147. Bir ortam olmadan yazma olasılığı ruhun niteliklerinden biri olduğundan ve ruhlar her zaman var olduğundan ve bildiğimiz çeşitli fenomenleri her zaman ürettiğinden, bugün olduğu gibi eski zamanlarda da doğrudan yazı üretmiş olabilirler; ve böylece Belshazzar'ın sarayında üç kelimenin belirmesi açıklanabilir. Mucizeler açısından çok verimli olan ancak kazıkta boğulan orta çağlar, doğrudan yazıyı biliyor olmalı ve belki de VIII. Bölüm'de geliştirdiğimiz ruhların maddede gerçekleştirebileceği değişiklikler teorisinde, metallerin dönüştürülmesi inancının ilkesi bulunabilir.

Çeşitli zamanlarda elde edilen sonuçlar ne olursa olsun, doğrudan yazının söylenmesi ancak tezahürler yaygınlaştığından beridir. Bunu son günlerde duyurmuş görünen ilk kişi, bu konuda çok ilginç bir çalışma yayınlamış olan Paris'teki Baron de Guldenstubbe'dir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

(Not 7.) Bu fenomen Amerika'da bir süredir biliniyordu. Baron Guldenstubbe'nin sosyal konumu, bağımsızlığı, en yüksek toplumda sahip

olduğu saygınlık, gönüllü dolandırıcılık şüphesini tartışmasız ortadan kaldırıyordu, çünkü onun çıkarcı bir amacı olamazdı.

Kendisinin bir yanılsamanın konusu olduğuna inanmak daha kolay olabilirdi; ama bir gerçek buna kesin bir şekilde cevap veriyor: Aynı olgu, her türlü aldatmacadan ve her türlü hata nedeninden kaçınmak için gerekli tüm önlemleri alarak başkaları tarafından da elde edildi.

148. Doğrudan yazı, kendiliğinden olmayan ruhsal tezahürlerin çoğu gibi, düşünce, dua ve yakarışın yoğunlaşmasıyla elde edilir. Genellikle kilisede, mezarlarda, çağrılan kişilerin heykellerinin veya imgelerinin dibinde elde edilmiştir; ancak yerelliğin daha büyük bir düşünce derecesi ve daha derin bir düşünce yoğunlaşması üretmekten başka bir etkisinin olmadığı açıktır; çünkü gerekli ahlaki koşullar bulunursa ve gerekli medyanimik yetenek yaşanırsa, bu aksesuarlar olmadan ve en yaygın yerlerde, basit bir ev mobilyası parçası üzerinde de elde edilebileceği kanıtlanmıştır.

Başlangıçta, kağıda bir kalem koymanın gerekli olduğu düşünüldü; gerçek, daha sonra, belirli bir noktaya kadar, açıklanabildi. Ruhların nesnelerin hareketini ve yer değiştirmesini etkilediği, bazen onları alıp uzağa fırlattıkları bilinmektedir; o zaman, kalemi alıp yazmak için de kullanabilirlerdi; ona, medyumun elinde, bir planşetin, vb. itkisini verdikleri gibi, bunu doğrudan bir şekilde de yapabilirlerdi. Ancak kısa süre sonra bir kalemin,

gerekli değil; katlanmış olsun ya da olmasın, üzerinde birkaç dakika sonra yazının bulunacağı basit bir kağıt parçası yeterliydi. Bu, olgunun görünümünü tamamen değiştirir ve bize şeylerin tamamen yeni bir düzenini verir; karakterler bir tür maddeyle çizilmişti; ruha hiçbir şey sağlanmadığına göre, bunu kendisi yapmış, kendisi bestelemiş olmalıydı; bunu nereden buldu?

Sorun buydu işte.

Bölüm VIII., No. 127 ve 128'de verilen açıklamaya geri dönün ve orada bu olgunun tam teorisi bulunacaktır. Bu yazıda ruh ne bizim özümüzü ne de araçlarımızı kullanır; kendisi ihtiyaç duyduğu maddeyi ve aracı yapar, malzemelerini evrensel ilkel elementte toplar ve bunları kendi iradesiyle üretmek istediği etki için gerekli değişikliklere uğratır.

Elbette, siyah kalem kadar kırmızı kalemler, matbaa mürekkebi veya sıradan mürekkep de yapabilir; hatta gördüğümüz gibi, kabarık bir izlenim bırakacak kadar sağlam yazı bile yazabilir. Tanıdığımız bir beyefendinin kızı -on iki veya on üç yaşında bir çocuk- boya kalemi gibi bir maddeyle yazılmış bütün sayfalar elde etti.

149. Bölüm VII, No. ii6'da anlatılan enfiye kutusu olgusunun bizi götürdüğü sonuç budur ve bir dereceye kadar üzerinde durduk, çünkü bunda Spiritizmin en ciddi yasalarından birini araştırmak için bir fırsat gördük - bu yasanın bilgisi, görünür dünyada bile birden fazla gizemi açıklığa kavuşturabilir.

Bu nedenle, görünüşte ortak olan bir olgu, ışığı ortaya çıkarabilir; gerekli olan tek şey, dikkatle gözlemlemektir ve herhangi biri,

kendilerini sadece sonuçları görmekle sınırlamazlar, nedenlerini araştırmadan. İnancımız her geçen gün güçleniyorsa, bu anladığımız içindir; o zaman insanlara anlatın, eğer ciddi müritler yaratmak istiyorsanız.

Nedenlerin bilinmesinin bir başka sonucu daha vardır; hakikat ile batıl inanç arasında bir sınır çizgisi çizer.

Doğrudan yazıya sunabileceği avantajlar açısından bakarsak, şimdiye kadar başlıca faydasının ciddi bir gerçeğin maddi doğrulaması olduğunu söyleyebiliriz: bu şekilde kendini göstermenin bir yolunu bulan gizli bir gücün müdahalesi. Ancak bu şekilde elde edilen iletişimler nadiren herhangi bir ölçüdedir; genellikle kendiliğindendir ve kelimelerle, cümlelerle, sıklıkla anlaşılmaz işaretlerle sınırlıdır; tüm dillerde elde edilmiştir - Yunanca, Latince, Süryanice, hiyeroglifler, vb.; ancak psikografinin veya medyumlar tarafından yazılanların izin verdiği o sürekli ve hızlı konuşmalara henüz verilmemiştir.

Pnömatofoni.

150. Gürültü ve tıkırtılar çıkarabilen ruhlar, aynı zamanda yanımızda veya havada, insan sesini taklit eden herhangi bir doğa sesini, vokal sesleri de çıkarabilirler: bu fenomene pnömatofoni adını veriyoruz.

Ruhların doğası hakkında bildiklerimize göre, alt düzeydeki bazılarının kendilerini aldattıklarına ve hayattaymış gibi konuştuklarına inandıkları düşünülebilir. (Bkz. Revue Spirit e, Şubat 1858: History of the Ghost of Mile. Clarion.)

Bilinen bir nedeni olmayan tüm sesleri veya kulaklarda basit bir çınlama olduğunu düşünmeyi ve her şeyden önce, ruh sesleri olduğunu düşünmeyi önlemek gerekir.

Kulaklardaki çınlamanın birinin bizim hakkımızda konuştuğunu bize haber verdiğine dair yaygın inanıştaki en ufak bir gerçeklik. Sebebi tamamen fizyolojik olan bu çınlamaların ayrıca hiçbir anlamı yoktur, oysa pnömatofonik sesler düşünceleri ifade eder; ve yalnızca bu sayede onları akıllı bir nedene bağlı olarak değil, tesadüfi bir nedene bağlı olarak tanıyabiliriz. Açıkça akıllı etkilerin yalnızca ruhların müdahalesini

doğrulayanlar olduğu ilkesine güvenebiliriz; diğerlerine gelince, bunların tesadüfi nedenlerden kaynaklanma olasılığı en az yüz şanstır.

151. Yarı uykuda kelimeleri, isimleri, hatta bazen tüm ifadeleri açıkça telaffuz edilmiş ve üstelik bizi irkilterek uyandıracak kadar yüksek sesle duymamız sıklıkla olur. Bazı durumlarda bu gerçekten bir tezahür olsa da, halüsinasyon teorisinde geliştirdiğimiz, Bölüm VI, Nos. hi, vb.'ye benzer bir nedene atfedilmesini engelleyecek kadar olumlu hiçbir şey yoktur. Bu şekilde duyulan şeyin ayrıca bir devamı yoktur; tamamen uyanıkken olduğu gibi değildir, çünkü o zaman, eğer kendini duyuran bir ruhsa, hemen hemen her zaman bir düşünce alışverişi ve düzenli bir konuşma olabilir.

Ruh veya pnömatofonik seslerin üretilmesinin iki çok belirgin yöntemi vardır; bazen ruhta yankılanan bir sestir; ancak kelimeler açık ve belirgin olsa da, içlerinde maddi hiçbir şey yoktur; diğer zamanlarda dışsaldırlar ve yanımızdaki bir kişiden geliyormuş gibi belirgin bir şekilde eklemlenirler. Hangi şekilde üretilirlerse üretilsinler, pnömatofoni fenomeni neredeyse her zaman kendiliğindendir ve çok nadiren tetiklenebilir.

Bölüm XIII.

PS YKOGRAFİ Y.

Dolaylı Psikografi. — Sepetler ve Planşetler. — Doğrudan veya Manuel Psikografi.

152. Ruh bilimi diğer tüm bilimler gibi ilerlemiştir, ancak diğerlerinden daha hızlıdır; çünkü bizi önemsiz bir şekilde konuşma masaları olarak adlandırılan o ilkel ve eksik araçlardan sadece birkaç yıl ayırır; ve ruhlarla iletişim, insanların birbirleriyle olduğu kadar kolay ve hızlı bir şekilde ve aynı araçlarla -yazma ve konuşma- kurulabilir. Yazmanın, görünmeyen bir gücün müdahalesini daha somut bir şekilde gösterme ve kendi

yazışmalarımızda yaptığımız gibi koruyabileceğimiz izler bırakma avantajı vardır. Kullanılan ilk araç, planşet veya kalemle donatılmış sepetlerdi.

153. Özel bir yeteneğe sahip bir kişinin bir masaya veya herhangi bir nesneye bir dönme hareketi uygulayabileceğini söylemiştik; şimdi bir masa yerine küçük bir sepet alın (tahtadan veya söğütten; hangisi olursa olsun, madde fark etmez). Eğer bir kalem bunun altından geçirilir ve ucu dışarıya doğru sağlam bir şekilde tutturulursa, o zaman kalemin ucunun tamamını bir kağıt parçasına yerleştirip, parmakları sepetin kenarına dayayarak, hareket etmeye başlayacaktır; ancak bunun yerine

dönerek, kalemi kağıt üzerinde çeşitli şekillerde, önemsiz karakterlerle veya yazıyla taşıyacaktır. Bir ruh çağrılırsa ve iletişim kurmak isterse, tipolojide olduğu gibi vurmalarla değil, yazılı kelimelerle cevap verecektir. Sepetin hareketi artık döner masalarda olduğu gibi otomatik değildir; zeki hale gelir. Bu şekilde, kalem satırın sonuna ulaştığında, başka bir satıra başlamak için geri dönmez; dairesel olarak devam eder, böylece yazı satırları bir spiral oluşturur ve yazılanı okumak için kağıdın birkaç kez döndürülmesi gerekir. Böylece elde edilen yazı çok okunaklı değildir, kelimeler ayrılmamıştır; ancak ortam, bir tür sezgiyle, onu kolayca çözer. Ekonomi için, sıradan kağıt ve kalem yerine bir tahta ve tahta kalem kullanılabilir. Bu sepete corbeille-toupie diyoruz. Bu sepet için bazen bir kart ikame edilir, kalem teetotumun eksenini oluşturur.

154. Aynı sonucu güvence altına almak için başka yollar da düşünülmüştür. En uygun olanı, sepete bir geminin pruva direği konumunda eğik bir tahta parçasının uyarlanmasından oluşan, gagalı sepet (corbeille-a-bec) adını

vereceğimizdir. Bu çubuğun veya gaganın ucuna delinmiş bir delikten, ucu kağıt üzerinde duracak kadar uzun bir kalem geçirilir. Ortamın parmakları sepetin kenarına değdiğinde, tüm makine hareket eder ve kalem yukarıdaki durumda olduğu gibi yazar, ancak şu farkla ki, yazı genel olarak daha okunaklıdır, kelimeler ayrılır ve satırlar o kadar sarmal değildir, ortam kalemi bir satırdan diğerine kolayca götürür. Birkaç sayfalık tezler bu şekilde elle olduğu kadar hızlı elde edilir.

155. Hareket eden zekâ genellikle kendini gösterir

diğer kesin işaretlerle. Sayfanın sonuna ulaştığında, kalem kendiliğinden dönerek bir hareket yapar; aynı sayfadaki veya başka bir sayfadaki önceki bir pasajdan bahsetmek isterse, bunu parmakla olduğu gibi kalemin ucuyla arar, sonra altını çizer. Ruh yardımcılardan birine hitap etmek isterse, tahta gagasının ucu ona doğru yönelir. Özetlemek gerekirse, evet ve hayır kelimelerini genellikle bizim kafa ile yaptığımız gibi onaylama ve olumsuzlama işaretiyle ifade eder; öfke veya sabırsızlık ifade etmek isterse, kalemin ucuyla kuvvetlice vurur ve genellikle onu kırar.

156. Bazı kişiler sepet yerine, bu amaçla yapılmış, üç ayağı olan, bir ayağı kalem tutan bir tür küçük masa kullanırlar; diğer ikisi yuvarlaktır veya kağıt üzerinde düzgünce kaymasını sağlamak için küçük bir fildişi topla donatılmıştır. Diğerleri basit bir planşet, üçgen, dikdörtgen veya oval kullanırlar; bir kenarında kalem için eğik bir delik vardır; yazmak için yerleştirildiğinde eğimlidir ve kağıdın üzerinde bir tarafı durur; bu taraf bazen hareketi kolaylaştırmak için iki küçük silindirle tamamlanır. Bu düzenlemelerin hiçbirinde mutlak bir şey olmadığı kolayca düşünülebilir; en uygun olan en iyisidir.

Bütün bu makinelerde hemen hemen her zaman iki kişiye ihtiyaç vardır; ancak ikinci kişinin medyanimik yeteneğe sahip olması gerekmez: bu yalnızca dengeyi sağlamak ve medyanın yorgunluğunu azaltmak içindir.

157 • Bu şekilde elde edilen yazıya dolaylı psikografi diyoruz, doğrudan veya manuel psikografinin aksine, medyumun kendisi tarafından elde edilir. Sonuncuyu anlamak için, bu işlemde ne olduğunu fark etmek gerekir. İletişim kuran ruh

PSİKOGRAFİ.

199

medyum üzerinde etki eder, bu etki altında, kolunu ve elini yazmaya yöneltir, (en azından sıradan durumlarda) ne yazdığının en ufak bir bilinci olmadan; el sepet üzerinde etki eder ve sepet kalem üzerinde etki eder. Dolayısıyla, akıllı hale gelen sepet değildir; bir zeka tarafından yönlendirilen bir araçtır; gerçekte, bir kalem tutucu, ele bir eklenti, el ile kalem arasında bir aracıdır; bu aracıyı bastırın ve kalemi elinizde tutun, çok daha basit bir mekanizma ile aynı sonucu elde edersiniz, çünkü medyum normal koşullarda yaptığı gibi yazar, bu nedenle bir sepet, plan-chette veya başka bir nesnenin yardımıyla yazan herkes doğrudan yazabilir.

Tüm iletişim araçları arasında, elle yazma —bazıları tarafından istemsiz yazma olarak adlandırılır— çelişkisiz bir şekilde en basit, en kolay ve en kullanışlı olanıdır, çünkü hiçbir hazırlık gerektirmez ve sıradan yazıda olduğu gibi, en uzun süreli geliştirme için kullanılabilir. Ortamlardan bahsederken buna geri döneceğiz.

158. Tezahürün başlangıcında, bu konu hakkında daha az kesin fikirler varken, Communications of a Basket, of a Planchette, of a Table, &c. başlıklı birkaç yazı yayınlandı. Bu ifadelerdeki yetersiz ve hatalı olan her şey artık

karakterlerinin yeterince ciddi bir görüşü olmadığı şeklinde anlaşılıyor. Aslında, görüldüğü gibi, masalar, plan-chette'ler ve sepetler sadece akılsız araçlardır, ancak anlık olarak yapay bir yaşamla canlandırılırlar ve kendilerinden hiçbir şey iletemezler; etkiyi neden, aracı da temel olarak alırlar; bir yazarın başlığına ekleyebileceği gibi

eserinin çelik kalemle veya kaz tüyüyle yazılmış olması.

Ayrıca, bu araçlar mutlak değildir; tarif ettiğimiz sepet yerine, içinden kalem geçirdiği boyunlu bir huni kullanan bir kişi tanıyoruz. Bir huninin, bir güvecin veya bir salata tabağının iletişimleri denebilirdi. Eğer bunlar tıkırtılarla verilmişse ve bu tıkırtılar bir sandalye veya bastonla yapılmışsa, artık konuşan bir masa değil, konuşan bir sandalye veya bastondur. Bilinmesi gereken, aracın doğası değil, elde etme yöntemidir. Eğer iletişimler yazıyla gerçekleşiyorsa, kalemlik ne olursa olsun, bizim için psikografidir; tıkırtılarla gerçekleşiyorsa, tipolojidir. Spiritizm, bir bilimin boyutlarını aldığı için, bilimsel bir dil gerektirir.

Bölüm XIV.

MEDYALAR.

Fiziksel Etkiler İçin Medyumlar. — Elektriksel Kişiler. — Hassas veya Etkilenebilir Medyumlar. — İşitme Medyumları. — Konuşma Medyumları. — Görme Medyumları. — Uyurgezer Medyumlar. — Şifa Medyumları. — Pnömatografik Medyumlar.

159. Ruhların etkisini herhangi bir derecede hisseden her kişi bir medyumdur. Bu yetenek insanda doğaldır ve dolayısıyla ayrıcalıklı bir

ayrıcalık değildir; bu yüzden bunun bazı temellerinin bulunmadığı çok az kişi vardır.

Bu nedenle hemen hemen herkesin bir medyum olduğu söylenebilir. Genellikle, bu nitelendirme yalnızca medyum yeteneğinin açıkça karakterize edildiği ve az ya da çok hassas bir organizasyona bağlı olan belirli bir yoğunluktaki görünür etkilerle gösterildiği kişilere uygulanır. Bu yeteneğin herkeste aynı şekilde ortaya çıkmadığı belirtilmelidir; medyumlar genellikle, tezahür türleri kadar çeşitlilik yaratan şu veya bu fenomen düzeni için özel bir yeteneğe sahiptir. Başlıcaları şunlardır: fiziksel etkiler için medyumlar; hassas veya etkilenebilir medyumlar; işitsel; konuşma; görme; uyurgezer; iyileştirme; pnömatografik; yazma veya psikografik.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

I. Fiziksel Etkiler İçin Ortamlar.

160. Fiziksel Etkiler için Ortamlar, özellikle hareketsiz cisimlerin hareketleri, gürültüler vb. gibi maddi olguları üretmeye daha uygundur. İsteğe bağlı ortamlar ve istemsiz ortamlar olarak ayrılabilirler. (Bkz. Bölüm II., Bölüm II. ve IV.)

İsteğe Bağlı Ortamlar, güçlerinin bilincinde olan ve iradelerinin gücüyle ruhsal fenomenleri üretenlerdir. Bu yetenek, daha önce de söylediğimiz gibi, insan türüne özgü olsa da, hepsinde aynı derecede mevcut olmaktan uzaktır; yine de, bu yeteneğin kesinlikle geçersiz olduğu birkaç kişi varsa, uzayda ağır cisimlerin askıya alınması, havadan hareket ve her şeyden önce hayaletler gibi büyük etkiler üretebilenler daha da nadirdir. En basit etkiler, bir nesnenin dönmesi, nesnenin kaldırılmasıyla çarpma veya hatta kendi özü içinde gerçekleşen etkilerdir. Bu fenomenlere birincil önem vermeden, onları ihmal etmemeye çalışıyoruz; ilginç gözlemlere yol açabilir ve kanaate

yardımcı olabilirler. Ancak, fiziksel etkiler üretme yeteneğinin, yazma ve konuşma gibi daha mükemmel iletişim araçlarına sahip olanlarda nadiren mevcut olduğu belirtilmelidir. Genellikle, yetenek bir anlamda diğerinde geliştiği oranda azalır.

161. İstemsiz veya doğal medyumlar, etki kendi iradeleri dışında uygulanan kişilerdir. Güçlerinin bilincinde değillerdir ve etraflarındaki anormal olaylar genellikle onlara sıra dışı bir şey gibi görünmez; bu, ikinci görüşe sahip ve bundan asla şüphelenmeyen kişiler gibi, kendilerinin bir parçasıdır. Bu konular gözlemlenmeye çok değerdir; ve toplanıp incelenmeye

Bilgimize gelebilecek bu tür gerçekler ihmal edilmemelidir; bunlar her yaşta, hatta çok küçük çocuklarda bile kendini gösterir. (Bkz., V. Bölüm, Kendiliğinden Ortaya Çıkanlar.)

Bu yetenek, kendi başına, patolojik bir durumun göstergesi değildir, çünkü mükemmel sağlıkla bağdaşmaz değildir. Eğer bu yeteneğe sahip olan kişi acı çekiyorsa, bu yabancı bir nedenden kaynaklanır; ayrıca terapötik araçlar da onu sona erdirmek için güçsüzdür. Bazı durumlarda, belirli bir organik zayıflıkla ardışık olabilir, ancak asla etkili neden değildir. O halde, hijyenik bir bakış açısından makul bir şekilde hiçbir rahatsızlık hissedilemez; ancak özne, isteğe bağlı bir ortam haline geldiğinde, kullanımını kötüye kullanırsa rahatsızlık yaratabilir, çünkü bu durumda, hayati sıvının aşırı miktarda salgılanmasından dolayı organların zayıflaması olabilir.

162. Akıl, bilimin bazen zayıf ve narin varlıklara, ihanetleri olup olmadığını saptamak için uyguladığı ahlaki ve bedensel işkence fikrine isyan eder; çoğu zaman kötü niyetle yapılan bu deneyler, hassas organizasyonlara her zaman

zarar verir; ekonomide ciddi bozukluklara yol açabilir; bu tür denemeler yapmak hayatla eğlenmektir. Samimi bir gözlemcinin bu araçlara ihtiyacı yoktur; ayrıca, bu olgulara aşina olan bir kişi, bunların fiziksel düzene göre daha çok ahlaki düzene ait olduğunu ve çözümlerinin kesin bilimlerimizde boşuna aranacağını bilir. Bu olguların ahlaki düzene ait olması nedeniyle, hayal gücünü aşırı derecede heyecanlandırabilecek her şeyden en titiz bir özenle kaçınılmalıdır. Korktuğumuz kazaların nelere yol açabileceğini biliyoruz ve insanlar, kökeni

kurt ve Croquemitanie hikayeleri; peki, eğer bunun şeytan olduğuna ikna edilirsek ne olacak?

Bu tür fikirleri onaylayanlar, üstlendikleri sorumluluğun farkında değiller; öldürebilirler. Ancak tehlike yalnızca özne için değil, aynı zamanda evlerinin şeytanların yuvası olduğu düşüncesinden korkan etrafındakiler için de geçerlidir. Cahillik zamanlarında bu kadar çok vahşet eylemine neden olan bu ölümcül inançtır. Aynı zamanda, biraz daha fazla ayırt etmeyle, şeytan tarafından ele geçirildiği varsayılan bedeni yakarak şeytanı yakamayacaklarını bilirlerdi. Şeytandan kurtulmak istedikleri için, öldürmeleri gereken kişi odur: Ruh öğretisi, tüm bu olayların gerçek nedeni konusunda bizi aydınlatarak ona ölümcül darbeyi indirir. Dolayısıyla, bu fikri teşvik etmekten çok, ahlak ve insanlık görevi olarak, var olduğu yerde onunla mücadele etmeliyiz.

Böyle bir yetenek bir bireyde kendiliğinden geliştiğinde yapılması gereken, olgunun doğal seyrini izlemesine izin vermektir. Doğa insandan daha ihtiyatlıdır: ayrıca, İlahi Takdirin kendi görüşleri vardır ve en küçüğü bile en büyük tasarımların bir aracı olabilir. Ancak bu olgunun bazen herkes için yorucu ve rahatsız edici boyutlara ulaştığı kabul edilmelidir (Not 8); her

durumda yapılması gereken şey şudur. V. Bölümde, Kendiliğinden Fiziksel Tezahürler'de, bu konu hakkında daha önce bazı tavsiyelerde bulunmuştuk ve ruhla ilişki kurmaya çalışmanın, ondan ne istediğini öğrenmenin gerekli olduğunu söylemiştik. Aşağıdaki yöntem de gözleme dayanmaktadır. Varlıklarını etkilerle ortaya koyan görünmez varlıklar, genellikle, ruhların alt seviyesindedir ve

Ahlaki üstünlük tarafından yönetilir; elde etmeye çalışmamız gereken üstünlük budur.

Bunu elde etmek için, öznenin doğal halden isteğe bağlı ortama geçirilmesi gerekir. Sonra uyurgezerlikte meydana gelene benzer bir etki üretilir. Doğal uyurgezerliğin genellikle manyetik uyurgezerlikle değiştirildiğinde sona erdiği bilinmektedir. Ruhun özgürleştirici yeteneği durdurulmaz, ancak başka bir yola çevrilir. Medyanik yetenek için de durum aynıdır. Sonra, nadiren başarılı olan ve her zaman tehlikesiz olmayan fenomenleri durdurmak yerine, medyumun ruhu korkutarak onları istediği zaman üretmesi için teşvik edilmesi gerekir; bu sayede onu kontrol edebilir ve biraz zalim bir yöneticiden onu bağımlı ve genellikle çok uysal bir varlık haline getirebilir. Dikkat çekmeye değer ve deneyimle doğrulanan bir gerçek, bu gibi durumlarda bir çocuğun bir yetişkinden daha fazla ve hatta daha fazla otoriteye sahip olmasıdır; Ruhun yalnızca beden yoluyla çocuk olduğu ve kendi başına, gerçek enkarnasyonundan önce zorunlu olarak bir gelişme gösterdiği öğretisindeki bu ana noktayı destekleyen yeni bir kanıt; bu gelişme ona, kendisinden aşağıda olan ruhlar üzerinde üstünlük sağlayabilir.

Üçüncü etkili ve deneyimli bir kişinin tavsiyeleriyle ruhun ahlaksallaştırılması, eğer medyum bunu yapabilecek durumda değilse, çoğu zaman çok etkili bir araçtır: buna daha sonra döneceğiz.

163. Bu medyumlar kategorisine, doğal elektrikle donatılmış kişiler -gerçek insan torpidoları- ait gibi görünüyor, basit temasla, tüm çekim ve itme etkilerini üretiyorlar. Ancak, onları medyum olarak görmek yanlış olurdu, çünkü

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Gerçek medyumluk, bir ruhun doğrudan müdahalesini varsayar; ancak söz konusu durumda, kesin deneyler, elektriğin bu olayların tek etkeni olduğunu kanıtlamıştır.

Bu garip yetenek, neredeyse bir hastalık olarak adlandırılabilir, bazen medyumlukla ilişkilendirilebilir, tıpkı Bergzabern'in rap yapan Ruhu'nun tarihinde görülebileceği gibi; ama çoğu zaman tamamen bağımsızdır. Dolayısıyla, dediğimiz gibi, ruhların müdahalesinin tek kanıtı, tezahürlerin zeki karakteridir; bu karakterin var olmadığı her yerde, onları tamamen fiziksel bir nedene atfetme hakkı vardır.

Soru şu ki, elektrikli kişilerin fiziksel etkilere aracı olma konusunda daha büyük bir yeteneğe sahip olup olmadıklarını bilmek; biz öyle düşünüyoruz, ancak bu deneyimin bir sonucu olacaktır.

2. Hassas veya Etkilenebilir Medyumlar.

164. Ruhların varlığını belirsiz bir izlenimle, tüm vücutta bir tür hisle algılayabilen kişiler, bunun için hiçbir sebep gösteremezler, bu şekilde adlandırılırlar. Bu çeşitliliğin çok belirgin bir karakteri yoktur; tüm medyumlar zorunlu olarak etkilenebilirdir: etkilenebilirlik, belirli bir

nitelikten ziyade genel bir niteliktir; diğerlerinin hepsinin gelişimi için vazgeçilmez olan ilkel bir yetenektir; karıştırılmaması gereken, salt fiziksel ve sinirsel etkilenebilirlikten farklıdır; çünkü hassas sinirleri olmayan ve yine de ruhların varlığını az çok hisseden kişiler vardır; ve çok sinirli, onlara dair en ufak bir algıya sahip olmayan diğerleri vardır. Bu yetenek alışkanlıkla gelişir ve öyle bir incelik kazanabilir ki, bu yeteneğe sahip kişi

hissettiği izlenimle, sadece yanındaki ruhun iyi veya kötü doğasını değil, aynı zamanda bireyselliğini de tanır, tıpkı kör bir kişinin, bilinmeyen bir duyuyla, şu veya bu kişinin yaklaşımını tanıması gibi; ruhlarla ilgili olarak, gerçek bir hassas bitki haline gelir. İyi bir ruh her zaman nazik ve hoş bir izlenim bırakır; kötü bir ruhunki ise, tam tersine, acı verici, endişeli ve nahoştur; sanki bir kirlilik kokusu vardır.

3. İşitme Medyumları.

165. Ruhların sesini duyarlar: bu, pnömatofoniden bahsederken söylediğimiz gibi, bazen ruhta duyulan içsel bir sestir; diğer zamanlarda ise canlı bir kişinin sesi gibi açık ve belirgin bir dış sestir. İşitsel bir medyum ruhlarla sohbete girebilir. Belirli ruhlarla iletişim kurmaya alıştıklarında, sesin karakterini hemen tanırlar. Bir kişi bu yeteneğe sahip değilse, tercümanlık görevini üstlenen işitsel bir medyum aracılığıyla bir ruhla iletişim kurabilir.

Bu yetenek, medyum yalnızca iyi ruhları veya yalnızca çağırdıklarını duyduğunda çok hoştur; ancak kötü bir ruh sürekli peşinde olduğunda ve her an en tatsız ve sıklıkla en uygunsuz şeyleri duymasına neden olduğunda

aynı şey olmaz. O zaman, Saplantı bölümünde belirttiğimiz araçlarla ondan kurtulmak gerekli hale gelir.

4. Konuşan Medyumlar.

166. Sadece duyduklarını ileten işiten medyumlar, tam anlamıyla konuşan medyumlar değildir; bunlar çoğu zaman hiçbir şey duymazlar; onlarla birlikte

ruh, yazma medyumlarının elleri üzerinde hareket ettiği gibi, konuşma organları üzerinde de hareket eder. İletişim kurmak isteyen ruh, en esnek bulduğu organ üzerinde hareket eder; birinin eli, diğerinin konuşması, diğerinin duyması. Konuşan medyum genellikle ne söylediğinin bilincinde olmadan kendini ifade eder ve sıklıkla alışılmış fikirlerinin, bilgisinin veya hatta zekasının zirvesinin tamamen ötesinde şeyler söyler.

Her ne kadar tamamen uyanık ve normal bir durumda olsa da, konuştuklarını nadiren hatırlar; kısacası, konuşma, onun için, ruhun kullandığı araçtır ve başka bir kişi, işiten bir medyumun araya girmesiyle iletişim kurabilir.

İşitme ortamının edilgenliği her zaman bu kadar tam değildir; sözcükleri telaffuz ettikleri anda ne söylediklerini sezebilenler vardır. Sezgisel ortamları ele aldığımızda bu çeşitliliğe geri döneceğiz.

5. Medyumları Görmek.

167. Görme medyumları, ruhları görme yetisine sahiptir. Bazıları bu yetiyi normal hallerinde yaşarlar; sonra tamamen uyanık olurlar ve onu tam olarak hatırlarlar; diğerleri ise bunu sadece uyurgezer bir halde veya uyurgezerliğe yakın bir halde yaşarlar. Bu yeti nadiren kalıcıdır; neredeyse

her zaman anlık ve geçici bir krizin etkisidir. İkinci görüşe sahip olan tüm kişiler görme medyumları kategorisine yerleştirilebilir. Rüyalarda ruhları görme olasılığı kesinlikle bir tür medyumluktan kaynaklanır, ancak tam anlamıyla görme medyumları oluşturmaz.

Bu olguyu Görsel Tezahürler adlı VI. Bölümde açıklamıştık.

Gören medyum, çift görüşe sahip olanlar gibi, gözleriyle gördüğünü düşünür; ama gerçekte gören ruhtur, çünkü gözleri kapalıyken de açıkken de görür; bundan, kör bir kişinin, gözlerini kullanabilen biri kadar iyi ruhları görebileceği sonucu çıkar. Bu son nokta, bu yeteneğin körlerde daha sık olup olmadığını bilmek için ilginç bir çalışma konusu olabilir. Kör olmuş ruhlar, yaşarken, ruhları aracılığıyla, belirli nesneleri algıladıklarını ve karanlık bir karanlığa gömülmediklerini bize söylemişlerdir.

168. Tesadüfi ve kendiliğinden belirmeler ile ruhları görmenin gerçek yeteneği arasında bir ayrım yapılmalıdır. İlki, özellikle sevilen veya bilinen kişilerin ölüm anında sık görülür ve artık dünyada olmadıklarını bize bildirmek için gelirler. Bu tür olgulara dair sayısız örnek vardır, uyku sırasında vizyonlar sayılmadan. Diğer zamanlarda, daha uzun veya daha kısa bir süre önce ölmüş olsalar da, bizi bir tehlikeden uyarmak, tavsiyede bulunmak veya bir hizmet istemek için ortaya çıkan akrabalar veya arkadaşlar. Bir ruhun talep edebileceği hizmet, genellikle yaşarken yapamayacağı bir şeyi başarmaktan veya dualaların yardımından oluşur. Bu belirmeler, her zaman bireysel ve kişisel bir karaktere sahip olan ve gerçek bir yetenek oluşturmayan izole olgulardır. Yetenek, kalıcı olmasa bile en azından çok sık, herhangi bir ruhu, hatta tamamen yabancı birini bile görme olasılığından oluşur. Gerçek anlamda medyumları görmeyi oluşturan yetenek budur.

Gören medyumlar arasında sadece çağırdıkları ve tarif ettikleri kişileri görenler vardır.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

mükemmel bir ayrıntıyla; jestlerini, yüz ifadelerini, özelliklerini, kostümlerini ve hatta kendilerini harekete geçiren duyguları en küçük ayrıntısına kadar anlatırlar. Diğerlerinde bu yetenek daha da geneldir; çevredeki tüm ruh nüfusunun gittiğini, geldiğini ve denebilir ki, işleriyle ilgilendiğini görürler.

169. Bir akşam, çok iyi bir görsel medyayla Oberon operasının temsilindeydik. Salonda oldukça fazla boş koltuk vardı, ancak birçoğu sahnede paylarını alıyor gibi görünen ruhlar tarafından işgal edilmişti; bazıları seyircilerin belirli bir kısmına yaklaştı ve konuşmalarını dinliyor gibi göründü. Sahnede başka bir sahne geçiyordu; oyuncuların arkasında birkaç esprili, neşeli ruh onları taklit ederek eğleniyor, jestlerini grotesk bir şekilde taklit ediyordu; daha ciddi olan eterler, şarkıcılara ilham veriyor ve onlara enerji vermek için çabalıyor gibiydi. Bunlardan biri sürekli olarak baş kadın şarkıcılardan birinin yakınındaydı; niyetlerinin biraz hafif olduğunu düşündük. Perde indikten sonra onu çağırdıktan sonra yanımıza geldi ve aceleci kararımız için bizi biraz sert bir şekilde kınadı. "Ben sizin düşündüğünüz gibi değilim," dedi; "Ben onun rehberi ve ruh koruyucusuyum; onu yönlendirmekle görevli olan benim." Çok ciddi bir konuşmanın ardından, "Elveda! O evde. Ona göz kulak olmam gerek." diyerek yanımızdan ayrıldı.

Daha sonra operanın yazarı Weber'in ruhunu çağırdık ve ona eserinin icrası hakkında ne düşündüğünü sorduk. "Çok da kötü değil," dedi; "ama uysal; oyuncular şarkı söylüyor - hepsi bu; ilham yok. Bekle!" diye ekledi; "Onlara biraz kutsal ateşten vermeye çalışacağım." Sonra gördük

Sahnede, oyuncuların üzerinde asılı duruyordu: Sanki ondan bir nefes çekilip onların üzerine yayıldı ve aralarında gözle görülür bir enerji artışı yaşandı.

170. İşte ruhların insan üzerinde istedikleri gibi etki ettiklerini kanıtlayan bir gerçek daha. Daha önce olduğu gibi, başka bir görme medyumuyla tiyatro gösterimindeydik. Bir ruh izleyicisiyle sohbete daldıktan sonra bize, "Şu özel locadaki iki hanımı yalnız görüyor musunuz? Size garanti ediyorum ki onları tiyatrodan çıkaracağım." dedi.

Böyle dedi, kısa süre sonra locaya girdi, iki hanımla konuştu; aniden, oyuna çok dikkat etmiş olmalarına rağmen, birbirlerine baktılar, birbirlerine danıştılar ve sonunda dışarı çıktılar ve geri dönmediler. Ruh bize komik bir hareket yaptı, sözünü tuttuğunu göstermek için, ama geri dönmedi, böylece daha fazla açıklama isteyebiliriz.

Böylece ruhların yaşayanlar arasında oynadıkları role birçok kez tanık olduk: onları birçok toplantıda gördük - balo, konser, kilise, cenaze, düğün, vb. ve her yerde onları kötü tutkuları harekete geçirirken, anlaşmazlık yaratırken, kavga çıkarırken ve kendi becerilerinden dolayı sevinirken bulduk; diğerleri ise, aksine, bu zararlı etkiyle mücadele ettiler, ancak nadiren dinlendiler.

171. Ruhları görme yeteneği şüphesiz geliştirilebilir, ancak hayal gücünün aldatmacası olmak istenmiyorsa, onu çağırmaya çalışmadan doğal gelişimini beklemek en iyisidir. Bir yeteneğin tohumu var olduğunda, kendiliğinden ortaya çıkacaktır; ilke olarak, imkansızı aramadan Tanrı'nın bize bahşettikleriyle yetinmeliyiz; çünkü o zaman, sahip olmayı isterken

çok fazla olursa, sahip olduklarımızı kaybetme riskine gireriz. Kendiliğinden belirmelerin sık olduğunu söylediğimizde, bunların çok yaygın olduğunu söylemek istemedik; medyumları görmeye gelince, bunlar daha da nadirdir ve bu yeteneğe sahipmiş gibi davrananlara karşı çok dikkatli olmalıyız; onlara yalnızca olumlu kanıtlara dayanarak güvenmek ihtiyatlıdır. 108. maddede tanımladığımız küresel ruhların gülünç yanılsamasına kapılanları değil, ruhları rasyonel bir şekilde gördüklerini iddia edenleri kastediyoruz. Bazı kişiler, şüphesiz, tüm samimiyetleriyle aldatılmış olabilirler, ancak diğerleri bu yetiyi öz sevgi veya çıkar nedeniyle taklit edebilirler. Bu durumda, karakter, ahlak ve alışılmış samimiyet konusunda özel bir hesaba yer verilmelidir; ancak özellikle ayrıntılarda en kesin test bulunabilir, çünkü bunlar şüpheye yer bırakmayacak türden olabilir; örneğin, medyumun canlı olarak hiç tanımadığı ruhların tanımının doğruluğu gibi. Aşağıdaki gerçek bu kategoriye aittir: —

Kocasının sık sık kendisiyle iletişim kurduğu dul bir kadın, bir gün kendisini ve ailesini tanımayan bir medyumla karşılaşır: Medyum kadına, “Senin yanında bir ruh görüyorum” der.

"Ah!" dedi kadın, "Bu, şüphesiz, beni nadiren terk eden kocamdır."

"Hayır," diye cevapladı medyum; "yaşlı bir kadın; başlığı çok sıra dışı; alnında beyaz bir bant var."

Bu özel ve diğer tanımlayıcı ayrıntılardan, hanımefendi, düşünmediği büyükannesini açıkça tanıdı. • Eğer medyum bu yeteneği taklit etmek isteseydi, hanımın düşüncesini takip etmek kolaydı, oysa koca yerine

düşündüğü grup, başlığında tuhaf bir şey olan bir kadın görür, ki hiçbir şey ona fikir vermemiştir. Bu gerçek başka bir şeyi kanıtlar, —görüntü, ortamla birlikte, herhangi bir kişinin düşüncesinin yansıması değildi. (Bkz. No. 102.)

6. Uyurgezer Medyumlar.

172. Uyurgezerlik, medianimik yeteneğin bir çeşidi olarak düşünülebilir veya daha doğrusu, bunlar çok sık bir arada bulunan iki fenomen düzenidir. Uyurgezer kendi ruhunun etkisi altında hareket eder; özgürleşme anlarında duyuların sınırlarının dışında gören, duyan ve algılayan kendi ruhudur; ifade ettiği şeyleri kendisinden alır; fikirleri, genel olarak, normal durumdan daha doğrudur, bilgisi daha geniştir, çünkü ruhu özgürdür; tek kelimeyle, öngörüyle, ruhların hayatını yaşar.

Medyum ise, tam tersine, yabancı bir zekanın aracıdır; edilgendir ve söyledikleri kendisinden gelmez. Özetlemek gerekirse: uyurgezer kendi düşüncesini, medyum ise bir başkasının düşüncesini ifade eder. Fakat sıradan bir medyumla iletişim kuran ruh, bir uyurgezerle de iletişim kurabilir; çoğu zaman ruhun özgürleşme hali bu iletişimi daha kolay hale getirir. Birçok uyurgezer ruhları mükemmel bir şekilde görür ve onları gören medyumlar kadar kesin bir şekilde tasvir eder; onlarla konuşabilir ve düşüncelerini bize iletebilirler; kendi bilgi çemberlerinin ötesinde söyledikleri şeyler çoğu zaman onlara başka ruhlar tarafından telkin edilir. İşte uyurgezerin ruhunun ve yabancı ruhun çift eyleminin en açık şekilde kendini gösterdiği dikkate değer bir örnek.

173. Arkadaşlarımızdan biri uyurgezer olarak on dört veya on beş yaşlarında, çok sıradan zekaya sahip ve son derece sınırlı eğitime sahip genç bir oğlan çocuğu tutuyordu. Yine de uyurgezerlikte olağanüstü berraklık ve büyük bir kavrayışa sahip olduğunun kanıtlarını verdi. Özellikle hastalıkların tedavisinde üstündü ve imkansız olarak görülen birçok tedaviyi başardı. Bir gün, hastalığını tam olarak tarif ettiği hasta bir kişiye danışmanlık yaptı.

"Hepsi bu değil," dediler; "şimdi çareyi göstermelisin." "Yapamam," diye cevapladı. "Melek doktorum burada değil." "Ne demek istiyorsun?

melek doktorunuz mu?" "Bana dikte eden." "O halde ilaçları gören siz değilsiniz?" "Neden,

hayır; sana melek doktorumun bunları bana dikte ettiğini söylemiyor muyum?"

Böylece, bu uyurgezerle, hastalığı görme eylemi, bunun için yardıma ihtiyacı olmayan kendi ruhunun eylemiydi, ancak çarelerin göstergesi bir başkası tarafından verilmişti; bu diğeri orada olmadığı için hiçbir şey söyleyemezdi. Tek başına, o sadece bir uyurgezerdi; melek doktoru dediği şeyin yardımıyla, uyurgezer bir medyumdu.

174. Uyurgezerlik berraklığı organizmaya ait olan ve öznenin yüceliğinden, ilerlemesinden ve hatta ahlaki durumundan tamamen bağımsız olan bir yetenektir. O halde bir uyurgezer çok net olabilir ve eğer ruhu birazcık gelişmişse bazı soruları çözmekten aciz olabilir. Kendi kendine konuşan kişi iyi veya kötü, doğru veya yanlış şeyler söyleyebilir; kendi ruhunun yücelik veya aşağılık derecesine göre işlemlerine daha fazla veya daha az incelik veya titizlik katabilir; o zaman yabancı bir ruhun yardımı onun yetersizliğini giderebilir;

ancak bir uyurgezer yalancı, önemsiz ya da hatta kötü bir ruh tarafından ve medyumlar tarafından desteklenebilir; ahlaki niteliklerin iyi ruhları çekmekte büyük bir etkisi olduğu yer burasıdır. (Ruhlar Üzerine Kitap, Somnambulism, No. 425'e ve buradaki Medyumların Ahlaki Etkisi bölümüne bakın)

7. Şifa Medyumları.

175. Burada bu çeşitli ortamlara sadece bir göz atacağız, çünkü bu konu taslağımız için çok uzun gelişmeler gerektiriyor; ayrıca, arkadaşlarımızdan biri olan bir doktorun bunu sezgisel şifa üzerine özel bir çalışmada ele almayı önerdiğini biliyoruz. Sadece bu tür medyumluğun, bazı kişilerin sahip olduğu, herhangi bir ilaç yardımı olmadan, basit dokunuşla, bakışla, hatta jestle şifa verme armağanından oluştuğunu söyleyeceğiz. Şüphesiz, bunun sadece manyetizma olduğu söylenecektir. Burada manyetik sıvının büyük bir rol oynadığı açıktır; ancak bu olgu dikkatlice incelendiğinde, daha fazlasının olduğu kolayca görülebilir. Sıradan manyetizasyon gerçek bir tedavidir, sürekli, düzenli ve metodiktir; onda işler çok farklı şekilde gerçekleşir. Neredeyse tüm manyetizatörler, bunu nasıl düzgün bir şekilde yapacaklarını biliyorlarsa, tedavi edebilirler; ancak şifa medyumlarında bu yetenek kendiliğinden gelir ve bazıları manyetizma hakkında hiçbir şey duymadan bile buna sahiptir. Medyumluğu oluşturan gizli bir gücün müdahalesi, belirli koşullar altında belirginleşir: özellikle de şifa medyumları olarak nitelendirebileceğimiz kişilerin çoğunun, gerçek bir yakarış olan duaya başvurdukları düşünüldüğünde böyledir. (Bkz. No. 131.)

176. Bu konuda ruhlara yöneltilen şu soruların cevapları şunlardır: —

1. “Manyetik güce sahip olan kişilerin çeşitli ortamlar oluşturduğu düşünülebilir mi?”

"Bundan şüphe edemezsin."

2. “Ancak medyum, ruhlar ile insan arasında bir aracıdır; fakat gücünü kendi içinden alan mıknatıslayıcı, hiçbir yabancı gücün aracısı gibi görünmüyor.”

“Bu bir hatadır: manyetik güç şüphesiz insanda bulunur; ancak yardımına çağırdığı ruhların eylemiyle artar. Örneğin, şifa amacıyla mıknatıslama yaparsanız ve sizinle ve hastanızla ilgilenen iyi bir ruhu çağırırsanız, o sizin gücünüzü ve iradenizi artırır; akışkanınızı yönlendirir ve ona gerekli nitelikleri verir.”

3. “Ama ruhlara inanmayan çok iyi mıknatıslayıcılar da var.”

"Ruhların sadece kendilerine inananlar üzerinde mi hareket ettiğini sanıyorsunuz? İyi amaçlar için mıknatıslayanlar iyi ruhlar tarafından desteklenir. İyilik yapma arzusu olan her insan şüphesiz onları çağırır; aynı şekilde kötülük arzusu ve kötü niyetlerle de kötüyü çağırır."

4. “Gücü olan kişi, ruhların müdahalesine inanırsa daha etkili mi davranır?”

"O, sizin mucize olarak göreceğiniz şeyler yapardı."

5. “Bazı kişilerde manyetik geçişler kullanmadan, sadece dokunarak şifa verme yeteneği gerçekten var mıdır?”

"Elbette; bunun sayısız örnekleri sizde yok mu?"

MEDYALAR.

6. “Bu durumda manyetik etki mi var, yoksa sadece ruhların etkisi mi var?”

“Her ikisi de; bu kişiler gerçek medyumlardır, çünkü ruhların etkisi altında hareket ederler; ancak bu, sizin anladığınız anlamda yazı medyumları oldukları anlamına gelmez.”

7. “Bu güç iletilebilir mi?”

“Güç, hayır; ancak sahip olunan yerde uygulanması için gerekli olan şeylerin bilgisi. Bir kişi, kendisine aktarıldığına inanmasaydı, bu güce sahip olduğundan şüphelenmezdi.”

8. “Sadece dua ile şifa bulunabilir mi?”

“Evet, bazen, Allah izin verirse; ama belki de hastanın iyiliği onun acı çekmesidir ve o zaman dualarınızın kabul edilmediğine inanırsınız.”

9. “Bunun için diğerlerinden daha etkili olan dua biçimleri var mıdır?”

“Yalnızca batıl inanç belirli sözcüklere bir erdem bağlayabilir ve yalnızca cahil veya yalancı ruhlar bu tür fikirleri reçete formlarında eğlendirebilirler. Yine de, çok fazla aydınlanmamış ve salt ruhsal şeyleri anlamaktan aciz kişiler için bir formülün kullanılması onlara güven vermeye yardımcı olabilir; bu durumda etkili olan form değil, formun kullanımına bağlı fikirle artan inançtır.”

8. Pnömatografik Ortamlar.

177. Bu isim, tüm yazma ortamlarına verilmeyen doğrudan yazının elde edilmesine uygun ortamlara verilir. Bu yetenek, henüz, son derece nadirdir; muhtemelen, egzersizle geliştirilir; ancak, dediğimiz gibi, pratik faydası, gizli bir müdahalenin açık bir şekilde doğrulanmasıyla sınırlıdır.

tezahürlerdeki güç. Deneyim tek başına sahipliğini kanıtlayabilir: bir kişi deneyebilir ve ayrıca bunu diğer iletişim araçları aracılığıyla bir koruyucu ruhtan isteyebilir. Ortamın sahip olduğu güç derecesine göre |basit işaretler, işaretler, harfler, kelimeler, ifadeler ve hatta bütün sayfalar elde edilir. Genellikle bir kağıt parçasını katlamak, ruhun belirlediği bir yere koymak, on dakika veya çeyrek saat veya bazen daha uzun süre yeterlidir. Dua ve düşüncenin yoğunlaşması temel koşullardır; bu yüzden, çok az ciddi olan veya sempatik ve hayırsever duygularla hareket etmeyen kişilerin bir araya gelmesinde bir şey elde etmenin imkansız olduğu düşünülebilir. (Bkz. Doğrudan Yazma Teorisi, Bölüm VIII., Görünmez Dünya Laboratuvarı ' No. 127, &c., ve Bölüm XII., Pnömatografi)

Yazım ortamlarını aşağıdaki bölümlerde özel olarak ele alacağız.

Bölüm XV.

YAZILI VEYA PSİKOGRAFİK ORTAMLAR.

Mekanik. — Sezgisel. — Yarı-mekanik. — İlham verici veya istemsiz ortamlar. — Önseziler için ortamlar.

178. Tüm iletişim araçları arasında, elle yazma en basit, en kullanışlı ve en eksiksiz olanıdır. Tüm çabalar buna yönelmelidir, çünkü ruhlarla kendi aramızda olduğu gibi sürekli ve düzenli ilişkiler kurmamızı sağlar. Ona daha çok tutunmalıyız, çünkü ruhların doğalarını ve mükemmelliklerinin veya aşağılıklarının derecesini en iyi şekilde ortaya koydukları şeydir. Kendilerini ifade etme kolaylığıyla, gizli düşüncelerini bize bildirirler ve aynı zamanda onları değerlerine göre yargılamamıza ve takdir etmemize izin verirler. Bir

araç için yazma yeteneği, özellikle egzersizle geliştirilmeye en yatkın olanıdır.

Mekanik Ortamlar.

179. Masanın, sepetin veya yazan planşetin hareketlerinde meydana gelen bazı etkiler incelenirse, ruhun bu nesneler üzerinde doğrudan doğruya gerçekleştirdiği bir eylemden şüphe edilemez.

Sepet bazen öyle şiddetli bir şekilde sallanıyor ki, medyumun elinden kurtuluyor;

Bazen çemberdeki bazı kişilere doğru yöneltilir, onlara vurulur; bazen de hareketleri sevgi dolu bir duyguyu yansıtır.

Kalem eldeyken de aynı şey olur; sıklıkla zorla uzağa fırlatılır veya el, sepet gibi, kasılarak sarsılır ve medyum tamamen sakin olsa ve kendinin efendisi olmamaktan şaşkına dönse bile öfkeyle masaya vurur. Bu arada, bu etkilerin her zaman kusurlu ruhların varlığını gösterdiğini belirtelim; gerçekten üstün olanlar sürekli olarak sakin, onurlu ve iyilikseverdir; eğer uygun şekilde dinlenmezlerse, geri çekilirler ve yerlerini başkaları alır. Böylece ruh, düşüncesini doğrudan, ya medyumun elindeki bir nesnenin hareketiyle ya da elin kendisi üzerindeki eylemiyle ifade edebilir.

Ruh doğrudan ele etki ettiğinde, ona iradeden tamamen bağımsız bir dürtü verir. Ruhun söyleyecek bir şeyi olduğu sürece, kesintisiz ve ortama rağmen devam eder ve bitirdiğinde durur.

Bu durumda fenomeni karakterize eden şey, medyumun yazdığı şeyin bilincinde olmamasıdır; mutlak bilinçsizlik, edilgen veya mekanik

medyumları oluşturur. Bu yetenek değerlidir, çünkü yazanın düşüncesinden bağımsızlığı konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmaz.

Sezgisel Ortamlar.

180. Düşüncenin iletimi medyumun ruhunun veya daha doğrusu ruhunun müdahalesiyle gerçekleşir; çünkü bu isimle bedenlenmiş ruhu belirtiriz. Yabancı ruh, bu durumda, elin yazmasını sağlamak için el üzerinde etkide bulunmaz; onu tutmaz,

onu yönlendirmez; özdeşleştiği ruh üzerinde hareket eder. Ruh, bu dürtü altında eli yönlendirir ve el kalemi yönlendirir.

Burada bilinmesi gereken önemli bir şeye dikkat çekelim; yabancı ruh, ruhun yerine geçmez, çünkü onu yerinden edemez: onu kendi isteğiyle kontrol eder, iradesini ona nakşeder. Ruhun parçası kesinlikle edilgen bir parça değildir; yabancı ruhun düşüncesini alır ve iletir. Bu durumda medyum, kendi düşüncesi olmasa da, yazdıklarının bilincindedir; buna sezgisel medyum denir.

Eğer durum buysa, denebilir ki, hiçbir şey bunun bir yabancı ruhun düşüncesi olmaktan çok bir medyumun düşüncesi olduğunu kanıtlamaz. Aslında, bazen ayrım yapmak oldukça zordur, ancak bunun pek de önemli olmayabileceği de olabilir. Önerilen düşünce her zaman tanınabilir, çünkü asla önceden tasarlanmamıştır; yazıldığı gibi doğar ve sıklıkla daha önce oluşturulmuş fikre aykırıdır; hatta medyumun bilgisi ve kapasitesinin ötesinde bile olabilir.

Mekanik ortamın parçası bir makinenin parçasıdır, sezgisel ortam bir yorumlayıcı olarak hareket eder. Aslında, düşünceyi iletmek için onu anlamalı; onu bir şekilde benimsemeli, sadık bir şekilde tercüme

edebilmelidir; ancak bu düşünce ona ait değildir — beyninden geçer. Sezgisel ortamın parçası tam olarak budur.

Sem i-Meehanical Ortamlar.

181. Tamamen mekanik ortamda, elin hareketi iradeden bağımsızdır; sezgisel ortamda ise hareket gönüllü ve isteğe bağlıdır.

Yarı mekanik ortam hem doğal hem de

tures ; eline kendisine rağmen bir dürtü verildiğini hisseder, ama aynı zamanda, sözcüklerin oluştukları kadar hızlı bir şekilde bilincindedir. İlkinde, düşünce yazma eylemini izler; ikincisinde, ondan önce gelir; üçüncüsünde, ona eşlik eder. Bu son ortamlar en çok sayıda olanlardır.

İlham Veren Ortamlar.

182. İster normal durumda ister vecit halinde olsun, düşünce yoluyla önceden tasarlanmış fikirlerine yabancı iletiler alan her kişi, ilham edilmiş medyumlar kategorisinde sıralanabilir; bu, görülebileceği gibi, sezgisel medyumluğun bir çeşididir, ancak bu farkla, gizli bir gücün müdahalesi daha da az belirgindir; çünkü ilham edilmiş olanlarda, uygun düşünce ile telkin edilen şey arasında ayrım yapmak daha zordur. Bunu özellikle karakterize eden şey, kendiliğindenliğidir. İlham, bizi iyi veya kötü yönde etkileyen ruhlardan gelir, ancak daha çok, bize iyiliği dileyen ve tavsiyelerini çok sık yanlış bir şekilde takip etmekten kaçındığımız kişilerden gelir. Hayattaki her duruma, aldığımız kararlara uygulanır; bu noktada, dünyadaki herkesin bir medyum olduğunu söyleyebiliriz, çünkü koruyucu ruhları ve yakınları olmayan, koruyucularına yararlı düşünceler telkin etmek için her türlü çabayı gösteren hiç kimse yoktur.

Eğer herkes bu gerçeğe tamamen ikna olsaydı, ne söyleyeceğini veya ne yapacağını bilmediği anlarda koruyucu meleğe daha sık başvurulurdu. O halde, zorunluluk durumlarında onu şevkle ve güvenle çağıralım ve büyülenmiş gibi gelen fikirlere daha sık şaşıracağız, bir şeyimiz olabilir mi?

karar vermek veya bestelemek için bir şey. Eğer hiçbir fikir gelmezse, beklememiz gerektiği içindir.

Beklenmedik bir şekilde gelen fikrin bizim için yabancı bir fikir olduğunun kanıtı, eğer içimizde olsaydı, her zaman onun efendisi olmamız ve onun istediği zaman kendini gösterememesi için hiçbir neden olmamasıdır. Kör olmayan kişi, istediği zaman görmek için sadece gözlerini açmak zorundadır; aynı şekilde, kendi fikirleri olan kişi, onları her zaman emrinde bulundurur; eğer onlar istediği zaman gelmezlerse, bu, onları başka kaynaklardan çekmek zorunda olduğu içindir.

Bu kategoride, olağanüstü bir zekaya sahip olmadan ve normal durumu terk etmeden, kendilerine geçici olarak alışılmadık bir kavrama ve konuşma kolaylığı ve bazı durumlarda geleceğe dair bir önsezi kazandıran entelektüel berraklık anları yaşayan kişiler de sınıflandırılabilir. Haklı olarak ilham olarak adlandırılan bu anlarda, fikirler bol miktarda bulunur, süreklidir, bizi istemsiz ve neredeyse ateşli bir dürtüyle sanki kendiliğinden sürükler; bize üstün bir zekanın yardımımıza geldiği ve zihnimizin bir yükten kurtulduğu gibi gelir.

183. Her türden dahi insanlar - sanatçılar, bilim adamları, edebiyatçılar - şüphesiz ki gelişmiş ruhlardır, büyük şeyleri anlama ve kavrama yeteneğine sahiptirler; ancak tam da yetenekli oldukları düşünüldüğü için belirli bir işi başarmayı arzulayan ruhlar onlara gerekli fikirleri önerirler; ve bu yüzden çoğu zaman bilmeden medyum olurlar. Yine de yabancı bir yardıma dair

belirsiz bir sezgiye sahiptirler; çünkü ilhama başvuran kişi sadece bir dua eder; eğer bir

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Duymuş olsaydı, neden sık sık, "Yardım et bana, iyi deham!" diye bağırırdı?

Aşağıdaki cevaplar bu iddiayı doğrulamaktadır: —

"İlhamın temel sebebi nedir?"

“Düşünce yoluyla iletişim kuran ruhlar.”

“Vahyin amacı büyük şeylerin vahyedilmesi değil midir?”

“Hayır; genellikle hayatın en sıradan olaylarıyla ilişkilidir. Örneğin, bir yere gitmek istersiniz, gizli bir ses size bunu yapmamanızı söyler, çünkü sizin için tehlike vardır; veya düşünmediğiniz bir şeyi yapmanızı söyler; bu ilhamdır. Belirli anlarda az ya da çok ilham almamış çok az kişi vardır.”

“Mesela bir yazar, bir ressam, bir müzisyen, ilham anlarında medyum sayılabilir mi?”

"Evet, çünkü bu anlarda ruh daha özgürdür ve maddeden daha uzaktır; ruh olarak yeteneklerinin bir kısmını geri kazanır ve kendisine ilham veren diğer ruhların iletişimlerini daha kolay alır"

Önsezi Ortamları.

184. Önsezi, gelecekteki şeylerin belirsiz bir sezgisidir. Bazı kişilerde bu yetenek az ya da çok gelişmiştir; bunu, şimdiki şeylerin sonuçlarını ve olayların gidişatını önceden görmelerine izin veren bir tür çift görüşe borçlu olabilirler; ancak sıklıkla, okült iletişimlerden de kaynaklanır ve bu

durumda, bu şekilde donatılmış olanlara, ilham edilmiş medyumların bir çeşidi olan önsezi medyumları adı verilebilir.

Bölüm XVI.

ÖZEL ORTAMLAR.

Medyumların Özel Yetenekleri. — Farklı Medyum Çeşitlerinin Sinoptik Listesi.

185. Saydığımız medyum kategorilerinin yanı sıra medyumluk, tezahür eden ruhun niteliklerine ve bilgisine göre henüz tanımlanmamış özel yeteneklere sahip olan, özel medyumlar olarak adlandırılanları oluşturan sonsuz çeşitlilikte nüanslar sunar.

İletişimin doğası her zaman ruhun doğasıyla bir ilişkiyi sürdürür ve onun yüceliğinin veya aşağılığının, bilgisinin veya cehaletinin mührünü taşır; ancak, hiyerarşik bir bakış açısından liyakat eşit olduğundan, şüphesiz bir şeye diğerine göre daha fazla katılma eğilimi vardır; örneğin, vuran ruhlar asla fiziksel tezahürlerden ayrılmazlar; ve zeki tezahürler verenler arasında ruh şairleri, müzisyenler, ressamlar, ahlakçılar, bilim adamları, doktorlar vb. vardır. Orta düzeydeki ruhlardan bahsediyoruz, çünkü belirli bir dereceye ulaşıldığında, yetenekler mükemmellik birliği içinde harmanlanır. Ancak, ruhun yeteneğinin yanı sıra, onun için bir araç olan, az çok uygun, az çok esnek olan ve bizim takdir edemediğimiz özel nitelikleri keşfettiği medyumun yeteneği de vardır.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Bir karşılaştırma yapalım: Çok yetenekli bir müzisyenin elinde, sıradan bir göze çok iyi enstrümanlar gibi görünen birkaç keman vardır; ancak usta bir

sanatçı aralarında büyük bir fark görür; onlarda aşırı incelik nüansları algılar, bu nüanslar bazılarını seçmesine ve bazılarını reddetmesine neden olur, bu nüansları onlarda tanımlayabileceği herhangi bir şeyden ziyade sezgisiyle kavrar. Aynı şey medyumlar için de geçerlidir; medyum gücünde eşit niteliklere sahip olan ruh, yapmak istediği iletişim türüne göre birine veya diğerine öncelik verecektir. Böylece, örneğin, medyum olarak kişiler, sıradan koşullarda nasıl yazacaklarını asla bilmemelerine ve iki beyit yazamamalarına rağmen hayranlık uyandıran şiirler yazarlar; tam tersine, şair olan ve medyum olarak arzularına rağmen sadece düzyazı yazabilmiş olanlar vardır.

Aynı şey resim, müzik vb. için de geçerlidir.

Kendi başlarına hiçbir bilimsel bilgiye sahip olmadan, bilimsel iletişimleri almaya daha özel bir yatkınlığı olanlar vardır; diğerleri tarihsel çalışmalara yöneliktir; diğerleri ruh ahlakçıları için daha kolay yorumcu olarak hizmet eder; tek kelimeyle, ortamın esnekliği ne olursa olsun, en kolaylıkla aldığı iletişimler genellikle özel bir mühür taşır; hatta belirli bir fikir çemberinden asla çıkmayanlar ve oradan alındıklarında, yalnızca eksik, özlü ve çoğu zaman yanlış iletişimleri olanlar bile vardır. Yatkınlık nedenlerinin yanı sıra, ruhlar sempatilerine göre, şu veya bu aracı aracılığıyla az veya çok gönüllü olarak iletişim kurarlar; bu nedenle, diğer her şey eşit olduğunda, aynı ruh, yalnızca ona daha uygun oldukları için, belirli ortamlarla çok daha açık olacaktır.

ÖZEL ORTAMLAR.

227

186. O zaman, elimizde iyi bir aracı, hatta son derece kolaylıkla yazan biri varsa, sadece ondan her türden iyi iletişimler elde etmeyi beklemek bir hata

olur. Birincil koşul kesinlikle, bunların nereden kaynaklandığından, yani onları ileten ruhun niteliklerinden emin olmaktır; ancak ruha verilen aracın niteliklerine dikkat etmek daha az gerekli değildir: o zaman, ruhun doğasını incelediğimiz gibi, aracın doğasını da incelemeliyiz, çünkü bunlar tatmin edici bir sonuç elde etmek için iki temel unsurdur. Eşit derecede önemli bir rol oynayan üçüncü bir unsur daha vardır — niyet, gizli düşünce, sorgulayanın az ya da çok övgüye değer duygusu; ve bu nedenle denebilir ki, iyi bir iletişim elde etmek için, iyi bir ruhtan kaynaklanmalıdır; bu iyi ruhun bunu iletebilmesi için, iyi bir araca sahip olması gerekir; bunu iletmek istemesi için, güdü ona uygun olmalıdır.

Düşünceyi okuyan ruh, sorulan sorunun ciddi bir cevabı hak edip etmediğine ve kendisine hitap eden kişinin bu cevabı almaya layık olup olmadığına karar verir; tersi durumda, taşlık zemine iyi tohum ekmek için zaman kaybetmez; sonra da önemsiz, alaycı ruhlar onun yerini alır, çünkü onlar hakikatle pek ilgilenmediklerinden, şeylere çok yakından bakmazlar ve genellikle amaç veya araç konusunda pek titiz değillerdir.

Burada, daha önceki bölümlerde tanımladığımız medyumluk türlerini içeren bir tür sinoptik liste sunmadan önce, başlıca medyumluk türlerini özetliyoruz ve bunlara daha fazla ayrıntı ekleyeceğimiz medyumluk türlerinin numaralarını da belirtiyoruz.

Farklı medya çeşitlerini gruplandırdık

nedenler ve sonuçlarla benzerlik kurarak, ancak bu sınıflandırmada mutlak bir şey olacağını önermiyoruz. Bazıları sıklıkla karşılaşılır, diğerleri nadir ve istisnaidir, bunlardan bahsetmeye özen gösterdik. Bu son göstergelerin hepsi ruhlar tarafından sağlanmıştır, ayrıca bu betimleyici listeyi son derece

özel bir özenle incelemişler ve çok sayıda gözlem ve yeni kategoriyle tamamlamışlardır, böylece tüm çalışmaları olduğu söylenebilir. Bunları daha belirgin hale getirmenin gerekli olduğunu düşündüğümüzde metinsel gözlemlerini tırnak işaretiyle belirttik. Bunlar çoğunlukla Erastus ve Sokrates'tendir.

187. Medyumlar iki büyük sınıfa ayrılabilir.

Fiziksel Etkiler İçin Ortamlar. Maddi etkiler veya görünür tezahürler yaratma gücüne sahip olanlar. (No. 160.)

Entelektüel Etkiler İçin Ortamlar. Akıllı iletişimleri almaya ve iletmeye daha uygun olanlar. (No. 65, &c.)

Diğer tüm çeşitler az çok doğrudan bu sınıflardan birine veya diğerine aittir; bazıları her ikisine de aittir. Medianimik etki altında üretilen farklı fenomenler analiz edilirse, hepsinde fiziksel bir etki olduğu ve fiziksel etkilere çoğunlukla akıllı bir etkinin katıldığı görülecektir. İkisi arasındaki sınırı belirlemek bazen zordur; ancak bunun bir önemi yoktur. Düzenli ve sürekli iletişimler için daha özel olarak aracı olarak hizmet edebilenleri, Dtellek-tual Etkiler için Ortamlar adı altında anlıyoruz. (No. 133.)

ÖZEL ORTAMLAR.

229

Her Türlü Medyumluğun Ortak Çeşitleri.

188. Hassas Medyumlar. Genel veya yerel, belirsiz veya maddi bir izlenimle ruhların varlığına duyarlı kişiler. Çoğu, ruhları, iyi veya kötü, izlenimin doğasına göre ayırt eder.

“Hassas ve çok hassas medyumlar, şiddetli ruhlarla veya izlenimleri acı veren kişilerle iletişim kurmaktan, bundan kaynaklanan yorgunluk nedeniyle kaçınmalıdırlar.”

Doğal veya Bilinçsiz Ortamlar. Olayları kendiliğinden, iradelerinin herhangi bir katılımı olmadan ve çoğu zaman buna karşı üretenler. (No. 161)

İsteğe bağlı veya gönüllü medyumlar. İradelerinin bir eylemiyle fenomenleri başlatma gücüne sahip olanlar. (No. 160.)

"Bu istek ne olursa olsun, ruhlar reddederse hiçbir şey yapamazlar, bu da yabancı bir gücün müdahalesini kanıtlar."

Fiziksel Etkiler İçin Özel Çeşitler.

189. Bahşiş Veren Ortamlar. Etkileri sayesinde gürültü ve tıkırtılar üretilenler. Çok yaygın bir tür, iradeyle veya iradesiz.

Hareketli Ortamlar. Hareketsiz cisimlerin hareketini üretenler. Çok yaygındır. (No. 61.)

Çeviriler ve Askıya Almalar için Ortamlar. Hareketsiz cisimlerin havadan çevirilerini ve uzayda, desteksiz olarak askıda kalmasını sağlayanlar. Kendilerini kaldırabilenler de vardır. Olayın gelişimine göre az çok nadir; ikinci durumda çok nadir. (No. 75, &c. ve No. 80.)

Müzikal Ortamlar. Bunlar, in-

temassız aletler. Çok nadir. (No. 74 > soru 24.)

Görünümler için Ortamlar. Mevcut olanlara görünür sıvısal veya elle tutulur görünümler yaratabilenler. (No. 100, soru 27 ve No. 104.)

Maddeleşme için medyumlar. Ruhlara yardımcı olarak hizmet edebilenler, maddi nesneleri getirebilenler. Hareket eden medyumların çeşitliliği ve tercümeler için medyumlar. Olağanüstü. (No. 96.)

Gececi Medyumlar. Sadece karanlıkta belirli fiziksel etkiler elde edenler. Bu medyumların bir çeşitlilik oluşturduğu düşünülebilir mi sorusuna bir ruhun cevabını veriyorum.

"Bundan kesinlikle bir uzmanlık çıkarılabilir; ancak bu olgu, medyumun veya ruhların doğasından ziyade çevre koşullarıyla ilgilidir. Bazılarının çevrenin bu etkisinden kurtulduğunu ve gece medyumlarının çoğunun pratik yaparak, ışıkta olduğu kadar karanlıkta da başarılı olabildiğini eklemeliyim. Bu çeşitlilik çok fazla değildir; ve söylenmelidir ki, hileler, karın konuşmacılığı ve akustik flüt kullanımında çok fazla özgürlük sağlayan bu koşulun örtüsü altında, şarlatanlar çok sık olarak safdilliğe oynamış, para kazanmak için kendilerini medyum olarak tanıtmışlardır. Ama ne önemi var? Hem özel hem de kamusal hokkabazlar acımasızca maskeleri düşürülecek ve ruhlar onlara işlerine karışmanın iyi olmadığını kanıtlayacak. Evet, tekrar ediyorum, bazı şarlatanlar sahte medyum rolüyle iğrenmelerini sağlayacak kadar kaba bir şekilde parmaklarına vurulacaktır. Ayrıca, bunların hepsi sadece bir süreliğine.

“Erastus.”

Pnömatografik Ortamlar. Doğrudan elde edenler

yazma. Çok nadir görülen bir olgu ve hokkabazlık tarafından taklit edilmesi çok kolay olan bir olgu. (No. 177.)

Not. Ruhlar, bizim görüşümüze karşı, doğrudan yazıyı fiziksel fenomenler arasında sınıflandırmakta ısrar ettiler, çünkü diyorlar ki, “zeki etkiler, ruhların ortamın beyinsel materyalini kullandıkları etkilerdir, bu doğrudan yazıda böyle değildir; ortamın eylemi burada tamamen maddidir, oysa yazma ortamıyla, tamamen mekanik olsa bile, beyin her zaman aktif bir rol oynar.”

Şifa Medyumları. Ellerini koyarak veya dua ederek şifa verme veya yatıştırma gücüne sahip olanlar.

“Bu yetenek esasen medyumsal değildir; medyum olsun ya da olmasın tüm gerçek inananlara aittir; çoğu zaman sadece manyetik gücün yüceltilmesidir ve ihtiyaç halinde iyi ruhların bir araya gelmesiyle güçlendirilir.” (No. 175.)

Heyecan verici Ortamlar. Etkileri yoluyla başkalarında yazma yeteneğini geliştirme gücüne sahip olan kişiler.

"Bu, gerçek medyumluktan ziyade manyetik bir etkidir, çünkü hiçbir şey bir ruhun müdahalesini kanıtlamaz. Her durumda, fiziksel etkiler düzenine aittir. (Medyumların Oluşumu bölümüne bakın.)

Entelektüel Etkiler İçin Özel Ortamlar. — Çeşitli

Yetenekler.

190. Duyabilen Medyumlar. Ruhları duyanlar. Oldukça yaygındır. (No. 165.)

"Birçokları duyduklarını sanırlar, oysa duydukları sadece bir hayaldir."

Konuşan Medyumlar. Ruhların etkisi altında konuşanlar. Oldukça yaygın. (No. 166.)

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Medyumları Görmek. Uyanık haldeyken ruhları görenler.

Belirli koşullar altında bir ruhun tesadüfen veya öngörülmeyen bir şekilde görülmesi oldukça sık görülür; ancak, ayrım yapılmaksızın ruhların alışılmış veya isteğe bağlı olarak görülmesi istisnai bir durumdur. (No. 167.)

“Bu, organların gerçek durumunun zıt olduğu bir yetenektir; bu yüzden ruhları gördüğünü söyleyenlerin sözlerine her zaman inanmamalısınız.”

İlham Alan Medyumlar. Ruhlar tarafından, çoğunlukla iradeleri dışında, hayatın sıradan eylemleri veya büyük entelektüel çalışmalar için düşünceler telkin edilenler. (No. 182.)

Şimdiki Zaman İçin Ortamlar 7 its. Belirli koşullar altında, sıradan gelecekteki olaylar hakkında belirsiz bir sezgiye sahip olan kişiler. (No. 184.)

Peygamberlik Medyumları. İlham almış veya önsezili medyumların bir çeşidi; Tanrı'nın izniyle ve önsezili medyumlardan daha kesin bir şekilde, genel ilgiyi çeken ve insanlara öğretmek için görevlendirildikleri gelecekteki olayların vahiylerini alırlar.

“Eğer gerçek peygamberler varsa, daha da çok sayıda sahte peygamber ve hayallerindeki rüyaları vahiy sananlar vardır. Oysa bunlar, peygamber gibi davranan ve hırslarından dolayı sahtekâr değillerdir.” (Bkz. Ruhlar Kitabı, No. 624, Gerçek peygamberlerin karakterleri.)

Uyurgezer Medyumlar. Uyurgezerlik halindeyken ruhlar tarafından yardım görenler. (No. 172.)

Vecd halindeki medyumlar. Vecd halindeyken ruhlardan vahiyler alan kişiler.

"Birçok vecitli, kendi hayal güçlerinin ve kendi yüceliklerinden çıkar sağlayan aldatıcı ruhların oyuncağıdır.

Mükemmel güveni hak edenler çok nadirdir.”

Resim ve Çizim Ortamları. Ruhların etkisi altında resim yapan veya çizenler. Ciddi şeyler elde edenlerden bahsediyoruz, çünkü bu isim, alaycı ruhlar tarafından, en sıradan bilginin bile reddedeceği kadar grotesk şeyler çizmeye zorlanan bazı ortamlara verilemez. Hafif ruhlar taklitçidir. Jüpiter'in dikkat çekici çizimleri ortaya çıktığında, alaycı ruhların en gülünç şeyleri çizdirerek eğlendikleri çok sayıda sahte çizim ortamı ortaya çıktı. Bunlardan biri, diğerleri arasında, Jüpiter'in çizimlerini, en azından kalite açısından değilse de boyut olarak geride bırakmak isteyerek, bir ortama iki kat yüksekliğe ulaşacak kadar çarşafları kaplayan bir anıt çizdirdi. Diğer birçoğu ise gerçek karikatürler olan sözde portreler çizdi. {Revue Spirite, Ağustos, 1858.)

Orta Müzisyenler. Ruhların etkisi altında müzik icra eden, besteleyen veya yazanlar. Mekanik, yarı mekanik, sezgisel ve ilham alan orta müzisyenler vardır; edebi iletişimlerde olduğu gibi. (Müzikal Etki için Ortalara bakın si)

Yazma Ortamlarının Çeşitleri.

1. İnfaz Yöntemlerine Göre.

191. Yazılı veya Psikografik Ortamlar. -ruhların etkisi altında yazma yeteneğine sahip olanlar.

Mekanik Yazı Ortamları. Elleri istemsiz bir dürtü alan ve ne yazdıklarının bilincinde olmayanlar. Çok nadir. (No. I 79 -)

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Yarı-mekanik Medyumlar. Elleri istemsizce hareket eden, ancak yazarken kelimelerin veya ifadelerin anında bilincinde olanlar. En yaygın olanı. (No. 181.)

Sezgisel Medyumlar. Ruhun düşünceyle iletişim kurduğu ve eli iradeyle yönlendirilen kişiler. İlhamlı medyumlardan farklıdırlar, çünkü bunların yazmaya ihtiyacı yoktur, sezgisel medyum ise kendisine verilen ve uyarılmış herhangi bir konu hakkında anında telkin edilen düşünceyi yazar. (No. 180.)

"Çok yaygındırlar, ama aynı zamanda hataya da çok açıktırlar, çünkü çoğu zaman neyin ruhlardan, neyin kendi fikirlerinden kaynaklandığını ayırt edemezler.'*

Çok grafikli Ortamlar. Yazıları iletişim kuran ruhla değişen veya ruhun yaşamı boyunca sahip olduğu yazıyı yeniden üretmeye yatkın olanlar. İlk durum çok yaygındır; ikinci durum — yazının kimliği — daha nadirdir. (No. 219.)

Çok dilli medyumlar. Kendilerine yabancı dillerde konuşma veya yazma yeteneğine sahip olanlar. Çok nadir.

Okuma-yazma bilmeyen medyumlar. Normal halde okuma-yazma bilmeden medyum olarak yazanlar.

"Öncekinden daha nadir; üstesinden gelinmesi gereken çok daha büyük bir maddi zorluk var"

2. Fakültenin Gelişimine Göre.

192. Acemi Medyumlar. Yeteneği henüz tam olarak gelişmemiş ve gerekli deneyimden yoksun olanlar.

Üretken Olmayan Ortamlar. Başarılı olabilenler

yalnızca önemsiz şeyler elde etmek—bağlantısı olmayan tek heceli kelimeler, işaretler veya harfler. (Medyumların Oluşumu bölümüne bakınız.)

Biçimlenmiş veya Tamamlanmış Medyumlar. Medyanimik yetenekleri tamamen gelişmiş, aldıkları iletişimleri tereddüt etmeden, kolaylıkla ve süratle iletenler. Bu sonucun pratik yapmadan elde edilemeyeceği kolayca varsayılabilirken, acemi medyumlarda iletişimler yavaş ve zordur.

Laconic Medyumlar. İletişimleri,

kolay olmakla birlikte kısa ve gelişmeden uzaktır.

Açık Ortamlar. Elde ettikleri iletişimler, mükemmel bir yazarın ulaşabileceği tüm doluluk ve genişliğe sahiptir.

“Bu yetenek, genellikle kısa sürede edinilen alışkanlığın genişlemesi ve kolaylığından kaynaklanırken, deneyim, Spiritizm uygulamasında sunulan tüm zorlukların ciddi bir şekilde incelenmesinin sonucudur. Deneyim, medyuma, kendilerini gösteren ruhların doğasını takdir etmek, iyi veya kötü niteliklerini en ufak işaretlerle yargılamak, gerçeğin görünümü altında saklanan aldatıcı ruhların sahtekarlıklarını ayırt etmek için gerekli olan inceliği verir.”

Bu niteliğin önemi, ki eksikliğinde diğerlerinin hepsi gerçek bir faydadan yoksundur, kolayca kavranabilir; sorun şu ki, birçok medyum çalışmanın meyvesi olan deneyimi, örgütlenmenin ürünü olan yetenekle karıştırır; kendilerini "geçmiş ustalar" olarak görürler, çünkü kolay yazarlar; bütün öğütleri reddederler ve gururlarını okşayarak onları esir alan yalancı ve ikiyüzlü ruhların avı olurlar. (Sonraki Saplantı bölümüne bakın.)

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Esnek Ortamlar. Yeteneğinin çeşitli iletişim türlerine en kolay adapte olduğu ve tüm ruhların veya neredeyse tümünün kendiliğinden veya çağrı yoluyla kendini gösterebildiği kişiler.

"Bu tür medyalar hassas medyalara çok yakın."

Özel Medyumlar. Bir ruhun kendisini tercih ederek ve hatta diğerlerini dışlayarak gösterdiği kişiler.

“Bu her zaman esneklikteki bir kusurdan kaynaklanır; ruh iyi olduğunda, sempati ve övgüye değer bir amaç için medyuma bağlanabilir; kötü olduğunda, bu her zaman medyumu kendisine tabi kılmak içindir. Bu iyi bir özellikten ziyade bir kusurdur ve neredeyse saplantıdır.” (Saplantı üzerine bölüme bakın.)

Çağrı İçin Medyumlar. Esnek medyumlar bu tür iletişim için ve ruhlara yöneltilebilecek ayrıntılı sorular için en uygun olanlardır. Bu başlık altında, tamamen özel medyumlar vardır.

“Cevapları hemen hemen her zaman genel konuların gelişimiyle bağdaşmayan, kısıtlı bir çerçeveyle sınırlıdır.”

Spontan Dikteler için Medyumlar. Tercihen, çağrılmadan gelen ruhlardan spontan iletişimler alırlar. Bu yetenek bir medyumda özel olduğunda, onun tarafından bir çağrı yapmak zor, hatta bazen imkansızdır.

"Yine de önceki gölgedekilerden daha iyi donanımlıdırlar. Burada donatmaktan kastedilenin beyinsel materyal olduğu anlaşılmalıdır; çünkü kendiliğinden dikteler için çoğu zaman, hatta her zaman diyeceğim, dualar için olduğundan daha fazla zekaya ihtiyaç vardır.

Burada, gerçekten bu adı hak edenlerin kendiliğinden dikte ettiklerini anlayın; birkaç eksik cümleyi veya her insan başlığında bulunabilecek sıradan düşünceleri değil.

3. İletişimin Türüne ve Özelliğine Göre.

193. Şiirsel Ortamlar. Diğerlerinden daha kolay bir şekilde şiirsel iletişimler elde ederler. Kötü şiirler için çok yaygın, iyi şiirler için çok nadirdir.

Şiirsel Ortamlar. Şiir elde etmeden, aldıkları iletişimler bir nebze buharlı ve duygusaldır; hiçbir şey kabalığı ifade etmez: onlar, diğerlerinden daha çok, şefkatli ve sevecen ifadelerin ifadesine uygundurlar. Her şey belirsizdir ve onlardan kesin bir şey istemek faydasız olacaktır. Çok yaygındır.

Pozitif Ortamlar. İletişimleri, genel olarak, durumsal ayrıntılara ve kesin öğretilere kolayca uyum sağlayan bir açıklık ve kesinlik karakterine sahiptir. Oldukça nadirdir.

Edebi Ortamlar. Ne şiirsel ortamların belirsizliğine, ne de olumlu ortamların olgusallığına sahiptirler; ancak anlayışla tartışırlar; üslupları doğru, zarif ve çoğu zaman dikkate değer derecede belagatlidir.

Yanlış Ortamlar. Çok iyi şeyler, kusursuz ahlak düşünceleri elde edebilirler; ancak üslupları dağınık, yanlış, tekrarlarla ve uygunsuz terimlerle doludur.

"Üslubun maddi yanlışlığı, genel olarak, bu bakımdan ruh için iyi bir araç olmayan medyumun entelektüel kültürünün eksikliğinin hatasıdır; ruh buna pek önem vermez; onun için esas olan düşüncedir ve o,

uygun bir biçim vermekte özgür bırakır. Bir iletişimin içerebileceği yanlış ve mantıksız fikirlerle aynı şey değildir; bunlar her zaman ruhun aşağılığının bir göstergesidir.”

Tarihsel Medyumlar. Tarihsel gelişmelere karşı özel bir yatkınlığı olanlar. Bu yetenek, diğerleri gibi, medyumların bilgisinden bağımsızdır; çünkü cahil kişiler ve hatta çocuklar, sıklıkla zihinsel kapasitelerinin çok üstündeki konuları ele aldıkları görülür. Nadir bir pozitif medyum çeşidi.

Bilimsel Ortamlar. Bilim insanları demiyoruz, çünkü çok cahil olabilirler ve buna rağmen, bilimlerle ilgili iletişimlere daha uygun olabilirler.

Tıbbi Medyumlar. Uzmanlıkları, tıbbi reçeteler için ruhlara tercüman olarak daha kolay hizmet etmektir. Şifa medyumlarıyla karıştırılmamalıdırlar, çünkü bunlar kesinlikle ruhun düşüncesini iletmekten başka bir şey yapmazlar ve kendi başlarına hiçbir etkileri yoktur. Oldukça yaygındırlar.

Dini Medyumlar. Özellikle dini nitelikteki iletişimleri veya inançları veya alışkanlıkları dikkate alınmaksızın dinsel soruları ele alan iletişimleri alırlar.

Ahlak Felsefesi Ortamları. İletişimleri genellikle ahlak ve yüksek felsefe konularını konu alır. Ahlak için çok yaygındır.

"Bütün bu gölgeler iyi medyumların yeteneklerinin çeşitleridir. Bilimsel, tarihi, tıbbi veya başka konularda belirli iletişimler için özel bir yeteneğe sahip olanlara gelince, gerçek kapasitelerinin ötesinde, bu bilgilere başka bir varoluşta sahip olduklarından ve bunların gizli bir durumda onlarla birlikte kaldığından emin olun; bunlar beyinsel materyalin bir parçasıdır

ÖZEL ORTAMLAR.

239

kendini gösteren ruh için gereklidir; bunlar onun kendi fikirlerini iletmesini kolaylaştıran unsurlardır; çünkü bu ortamlar onun için sadece birer araçtır, bir hayvandan daha zeki ve daha kolay yönetilebilir. Erastus."

Önemsiz ve Müstehcen İletişimler İçin Medyumlar. Bu kelimeler, belirli medyumların alışkanlıkla aldıkları iletişim türlerini ve bunları yapan ruhun doğasını gösterir. Ruh dünyasını ölçeğinin tüm derecelerinde incelemiş olan herkes, sapkınlıkları en ahlaksız insanlarınkine eşit olan ve düşüncelerini en kaba terimlerle ifade etmekten hoşlananların olduğunu bilir. Daha az aşağılık olanlar ise önemsiz ifadelerle yetinir. Bu medyumlar, bu ruhların kendilerine verdiği tercihten kurtulmak istemeli ve aldıkları iletişimlerde hiçbir zaman zararlı bir söz duymamış olanları kıskanmalıdır. Böyle bir dilin iyi ruhlara ait olabileceğine inanmak için, insanın tuhaf bir fikir sapkınlığına ve sağduyudan tamamen kopmuş olması gerekir.

4. Medyumların Fiziksel Özelliklerine Göre.

194. Sakin Medyumlar. Her zaman belli bir yavaşlıkla ve en ufak bir heyecan yaşamadan yazarlar.

Hızlı Medyumlar, sıradan durumda gönüllü olarak yapabileceklerinden daha hızlı yazarlar; ruhlar onlarla şimşek hızıyla iletişim kurar; ruhla anında özdeşleşmelerini sağlayan aşırı miktarda sıvıya sahip oldukları söylenebilir. Bu niteliğin bazen sakıncaları vardır, yazının hızı, medyum dışında herhangi biri için okumayı çok zorlaştırır.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Ayrıca çok yorucudur, çünkü çok fazla sıvıyı gereksiz yere harcar."

Konvulsif Medyumlar. Neredeyse ateşli bir aşırı heyecan halindedirler; elleri ve bazen tüm benlikleri, kontrol edemedikleri bir titremeyle çalkalanır. Birincil neden, şüphesiz, organizasyondadır, ancak aynı zamanda onlarla iletişim kuran ruhların doğasına da çok bağlıdır; iyi ve yardımsever ruhlar her zaman nazik ve hoş bir izlenim bırakır; kötü olanlar ise tam tersine, acı verici bir izlenim bırakır.

“Medyumlar medyanmik yeteneklerini çok nadiren kullanmalıdırlar; çünkü çok sık kullanılması sinir sistemini etkileyebilir.” (Kimlik Bölümü, iyi ve kötü ruhlar arasındaki ayrım.)

5. Ortamın Ahlaki Özelliklerine Göre.

195. Bunları ezberlemek ve listeyi tamamlamak için kısaca zikrediyoruz; ancak bunlar, -Medyumların Ahlaki Etkisi Üzerine; Saplantı Üzerine; Ruhların Kimliği Üzerine; ve özellikle dikkat çektiğimiz diğer özel bölümlerde yavaş yavaş geliştirilecektir; medyumların niteliklerinin ve kaprislerinin iletişimlerin kesinliği üzerinde ne gibi bir etki yaratabileceği ve makul bir şekilde kusurlu medyumlar veya iyi medyumlar olarak kabul edebileceğimiz kişilerin kimler olduğu o zaman görülecektir.

Kusurlu Medyalar.

196. Takıntılı Medyumlar. Kendilerini rahatsız edici ve aldatıcı ruhlardan kurtaramayan, ancak aldatılmayanlar.

Büyülenmiş Medyumlar. Aldatıcı ruhlar tarafından yönlendirilen ve aldıkları iletişimlerin doğası konusunda yanılgıya düşenler.

ÖZEL ORTAMLAR.

Boyunduruk Altına Alınmış Medyumlar. Kötü ruhların ahlaki ve çoğu zaman maddi hakimiyetine maruz kalanlar.

Önemsiz Ortamlar. Yeteneklerini ciddi olarak kabul etmeyen ve onu yalnızca eğlence için veya boş şeyler için kullananlar.

Kayıtsız Ortamlar. Talimatlardan hiçbir ahlaki kazanç elde etmeyen ve davranışlarını veya alışkanlıklarını hiçbir şekilde değiştirmeyenler.

Küstah Medyumlar. Sadece kendilerinin üstün ruhlarla ilişki içinde olduğunu iddia edenler. Kendilerinin yanılmazlığına inanırlar ve kendilerinden kaynaklanmayan her şeyi aşağı ve hatalı olarak görürler.

Kibirli Alediumlar. Aldıkları iletişimlerden böbürlenenler; Spiritizm hakkında öğrenecekleri başka bir şey olmadığını düşünürler ve ruhlardan sık sık aldıkları dersleri kendilerine almazlar. Sahip oldukları yeteneklerle yetinmezler; hasta olmak isterler.

Hassas Ortamlar. Kibirli ortamların bir çeşidi; iletişimlerinin nesnesi olabilecek eleştirilerden yaralanırlar; en ufak bir çelişkide öfkelenirler ve elde ettiklerini gösterirlerse, bu hayranlık uyandırmak ve tavsiye istememektir. Genellikle, kendilerini çekinmeden alkışlamayan kişilere karşı bir nefret duyarlar ve dayatıp kontrol edemeyecekleri buluşmaları terk ederler.

"Gidip başka yerde dolaşsınlar, daha hoşgörülü kulaklar arasınlar, ya da kendilerini izole etsinler; varlıklarından mahrum bıraktıkları birleşmeler çok büyük bir kayba yol açmaz. Erastus."

Paralı Medyumlar. Yeteneklerini satanlar.

Hırslı Ortamlar. Hiçbir şey koymadan,

Fakültelerine fiyat biçiyorlar ama bundan bazı avantajlar elde etmeyi umuyorlar.

Samimiyetsiz Medyumlar. Gerçek yetenekleri olan, önemli olmak uğruna sahip olmadıkları yetenekleri taklit edenler. Hiçbir medyanik yeteneği olmayan, sadece hokkabazlıkla etki üretenlere medyum unvanı verilemez.

Egoist Medyumlar. Yetilerini sadece kişisel kullanım için kullanan ve aldıkları tüm iletişimleri kendilerine saklayanlar.

kıskanç medyumlar. Diğer medyumların daha iyi takdir edildiğini kıskanarak görenler ve kendilerinden üstün olanlar.

Bütün bu kötü niteliklerin, iyi niteliklerde mutlaka karşılığı vardır.

İyi Ortamlar.

197. Ciddi Medyumlar. Yeteneklerini yalnızca iyi ve gerçekten yararlı amaçlar için kullananlar; meraklı ve ilgisizlerin tatmini için veya önemsiz şeyler için kullanıldığında bunu küfür olarak değerlendirirler.

Mütevazı Medyumlar. Aldıkları iletişimler için kendilerine hiçbir değer biçmeyenler, ne kadar güzel olurlarsa olsunlar; kendilerini, bu iletişimlerle bağlantılı olarak, yabancı olarak görürler ve kendilerini mistifikasyonlara karşı bir kanıt olarak görmezler. Tarafsız tavsiyelerden kaçınmaktan çok, onları isterler.

Adanmış Medyumlar. Gerçek medyumun yerine getirmesi gereken bir misyonu olduğunu ve gerektiğinde başkalarının iyiliği için zevklerini, alışkanlıklarını, zevklerini, zamanını ve hatta maddi çıkarlarını feda etmesi gerektiğini anlayanlar.

Belirli Medyumlar. İcra kolaylığı ile, kendi karakterleriyle, ruhların yüce doğasına en çok güveni hak edenler,

yardımcılardır ve aldatılmaya en az maruz kalanlardır. Yavaş yavaş göreceğiz ki, bu güvenlik ruhların aldığı az ya da çok saygın isimlere hiç bağlı değildir.

“Tartışmasız, kolayca görebileceğiniz gibi, medyumların niteliklerini ve kaprislerini bu şekilde eleştirmek, bazılarında zıtlıkları ve hatta düşmanlıkları kışkırtacaktır; ama ne önemi var? Medyumluk her geçen gün daha da yaygınlaşıyor ve bu düşünceleri yanlış anlayan medyum bir şeyi kanıtlayacaktır - iyi bir medyum olmadığını veya kötü ruhlar tarafından desteklendiğini. Sonra da, daha önce söylediğim gibi, bu sadece bir süre içindir; ve kötü medyumlar veya yeteneklerini kötüye kullananlar, bazılarının daha önce yaptığı gibi, üzücü sonuçlara katlanacaklardır; Tanrı'nın onlara ahlaki ilerlemeleri için verdiği bir armağanı dünyevi tutkularının yararına kullanmanın ne olduğunu kendi bedelleriyle öğreneceklerdir. Onları iyi yola yönlendiremiyorsanız, onlara acıyın, çünkü size söyleyebilirim ki Tanrı tarafından reddedildiler. Erastus.”

“Bu betimleyici liste, yalnızca onu okurken maruz kaldıkları tehlikelerden kaçınmaya gerçekten çalışacak olan samimi medyumlar için değil, aynı zamanda medyumlardan faydalananlar için de büyük önem taşımaktadır, çünkü onlara rasyonel olarak içinde ne bekleyebileceklerini gösterecektir. Tezahürlerle uğraşan herkes tarafından, tamamlayıcısı olan Ruh Ölçeği ile aynı şekilde, her zaman göz önünde bulundurulmalıdır: bu iki betimleyici liste, doktrinin tüm ilkelerini özetler ve Spiritizmi gerçek misyonuna geri döndürmek için varsayılabilecekten daha fazla katkıda bulunacaktır. Sokrates.”

198. Tüm bu ortam çeşitleri yoğunluklarında sonsuz dereceler sunarlar: aslında sadece gölgeler oluşturan, ancak

özel yeteneklerin daha az etkisi değil. Bir ortamın yeteneğinin tek bir türe sıkı sıkıya bağlı olması oldukça nadir olduğu kolayca varsayılabilir; aynı ortam, şüphesiz, birkaç eğilime sahip olabilir, ancak her zaman yönetici bir eğilim vardır ve eğer yararlı olacaksa, kendini o eğilimin yetiştirilmesine adamalıdır.

Sahip olmadığımız bir yeteneğin geliştirilmesini istemek ciddi bir yanlıştır: Tohumları içimizde olduğu görülenlerin hepsini yetiştirmek gerekir; ama diğerlerini kovalamak, ilk etapta zaman kaybetmek, ikinci olarak da belki de bize bahşedilenleri kaybetmek, kuşkusuz zayıflatmak demektir.

"Bir yeteneğin tohumu olan ilke var olduğunda, her zaman kesin işaretlerle gösterilir. Uzmanlığına bağlı kalarak, medyum üstün gelebilir ve büyük ve güzel şeyler elde edebilir; her şeyi yapmaya çalışırken, hiçbir şeyi iyi yapamaz. Geçerken belirtelim ki, yeteneklerinin çemberini sonsuza kadar genişletme arzusu, ruhların asla cezasız kalmayacağı kibirli bir varsayımdır; iyiler her zaman küstahları terk eder ve böylece yalancı ruhların oyuncağı olurlar.

"Ne yazık ki, aldıkları armağanlardan hoşnut olmayan ve bencillik ya da hırs nedeniyle, fark edilmek için olağanüstü yeteneklere sahip olmayı arzulayan medyumları görmek nadir değildir; bu varsayım, onların en değerli niteliğini, yani güvenilir medyum olma niteliğini yok eder.

“Sokrates.”

199. Medyumların uzmanlıklarının incelenmesi sadece onlar için değil, aynı zamanda çağıran için de gereklidir. Çağrılması istenen ruhun doğasına ve kendisine yöneltilecek sorulara göre, çağrılan kişiye en uygun medyumu seçmek uygundur.

ÖZEL ORTAMLAR.

amaç; ilkini ele almak, eksik veya hatalı cevapların kabulüne maruz kalmaktır. Sıradan kullanımdan bir karşılaştırma yapalım. Bir editoryal, hatta basit bir kopya bile, ilk gelene emanet edilmez, çünkü o nasıl yazılacağını biliyor olabilir. Bir müzisyen, kendi bestelediği bir şarkının icra edilmesini ister; emrinde, hepsi yetenekli birkaç şarkıcı vardır; yine de şans eseri almaz: tercümanı için sesi, ifadesi, tüm nitelikleri, aslında, müziğin doğasına en iyi şekilde cevap veren kişiyi seçecektir. Ruhlar da medyum konusunda aynısını yapar ve biz de ruhların yaptığı gibi yapmalıyız.

Ayrıca, medyumluğun sunduğu ve başkaları da eklenebilecek gölgelerin her zaman medyumun karakteriyle ilişkili olmadığı da belirtilmelidir; bu nedenle, örneğin, doğal olarak neşeli ve şen bir medyum, alışkanlık olarak ciddi, hatta sert iletişimler kurabilir ve bunun tersi de geçerlidir; burada, yine, onun yabancı bir etki altında hareket ettiğine dair açık bir kanıt vardır. Bu konuya, Medyumun Ahlaki Etkisini ele alan bölümde geri döneceğiz.

Bölüm XVII.

ORTAMLARIN OLUŞUMU.

Medyumların Gelişimi. —- Yazının Değiştirilmesi. — Medyumların Kaybı ve Askıya Alınması.

Medyumluğun Gelişimi.

200. Burada özellikle yazı ortamlarından bahsedeceğiz, çünkü bu en yaygın ortamdır ve aynı zamanda en basit ve en kullanışlı olanıdır, en tatmin edici ve en eksiksiz sonuçları veren şeydir; ayrıca tüm insanların arzuladığı şeydir. Ne yazık ki, şu ana kadar bu yeteneğe sahip olmayı yaklaşık olarak bile gösterebilecek bir teşhis yoktur; bazılarının bu tür belirtileri keşfedebileceklerine inandıkları fiziksel işaretlerde hiçbir kesinlik yoktur. Çocuklarda ve yaşlılarda, erkeklerde ve kadınlarda, mizaç, sağlık durumu, entelektüel veya ahlaki gelişim derecesi ne olursa olsun bulunur. Varlığını kanıtlamanın tek bir yolu vardır; o da deneme yapmaktır.

Yazı, gördüğümüz gibi, sepetler ve planşetlerle veya doğrudan elle elde edilebilir; bu son yöntem daha kolay ve diyebiliriz ki şu anda kullanılan tek yöntem olduğundan, tercih edeceğimiz yöntem budur. İşlem en basit olanlardandır: yalnızca kalem ve kağıt almaktan ibarettir,

ORTAMLARIN OLUŞUMU.

247

ve yazmanın konumu, başka bir hazırlık olmaksızın; ancak başarılı olmak için, birkaç tavsiyenin zorunlu olduğu belirtiliyor.

201. Önemli bir nokta olarak, elin serbest hareketine müdahale edebilecek her şeyden kaçınmayı öneriyoruz; hatta hiç kağıt üzerinde durmaması daha da tercih edilir. Kalemin ucu iz bırakacak kadar durmalı, ancak herhangi bir dirençle karşılaşmayacak kadar durmamalıdır. Kişi kolayca yazmaya başladığında tüm bu önlemler işe yaramaz, çünkü o zaman hiçbir engel onu durduramaz: bunlar sadece bilginin ön hazırlıklarıdır.

202. Kalemin veya kurşun kalemin kullanılması fark etmez; bazı araçlar kalemi tercih eder; ancak bu yalnızca eğitimli ve düzenli yazanlar için uygundur; bazıları öyle bir hızla yazar ki, kalem kullanımı neredeyse imkânsızdır veya en azından çok elverişsizdir; yazı sarsıntılı ve düzensiz olduğunda veya sivri uçlu kalemle vurarak onu kıran ve kağıdı yırtan vahşi ruhlar iletişim halinde olduğunda da durum aynıdır.

203. Medyum olmayı arzulayan herkesin arzusu, doğal olarak, kendilerine yakın olan kişilerin ruhlarıyla sohbet edebilmektir; ancak sabırsızlıklarını kontrol altına almaları gerekir, çünkü özel bir ruhla iletişim kurmak sıklıkla yeni başlayanlar için imkansız hale getiren maddi zorluklar sunar. Bir ruhun iletişim kurabilmesi için, kendisi ile medyum arasında akışkan ilişkiler olmalıdır, ki bunlar her zaman anında kurulmaz; medyum ancak yetenek geliştikçe, ilk gelenle ilişkiye girme uygunluğunu yavaş yavaş kazanır. O zaman, iletişim kurulması istenen kişi, iletişimi kurmak için uygun bir durumda olmayabilir, buna rağmen-

onun varlığının farkında olması, aynı zamanda yapılan çağrıya gelme olanağının veya izninin olmaması da olabilir. Bu yüzden, başlangıçta, diğerlerini dışlayarak bir ruhu istemekte ısrar etmemek en iyisidir; çünkü çoğu zaman, ona karşı sempati ne olursa olsun, akışkan ilişkilerin o ruhla en kolay şekilde kurulmaması olur. Bu yüzden, böyle veya böyle bir ruhtan iletişimler almayı beklemeden önce, yeteneğin geliştirilmesini zorlamak ve bu amaçla genel bir çağrıda bulunmak ve her şeyden önce koruyucu meleğinize başvurmak gerekir.

Kullanılacak belirli bir form yoktur; kim bir tane vermeye kalkışırsa, hokkabazlıkla cezalandırılabilir, çünkü ruhlar için form hiçbir şeydir. Dua her zaman Tanrı adına yapılmalıdır; aşağıdaki terimlerle veya eşdeğer bir

şeyle yapılabilir: Yüce Tanrı'dan iyi bir ruhun benimle iletişim kurmasına ve bana yazmamı sağlamasına izin vermesini diliyorum; ayrıca koruyucu meleğimden bana yardım etmesini ve kötü ruhları uzaklaştırmasını rica ediyorum. Sonra bir ruh bir şeyler yazarak kendini gösterene kadar bekleyin. İstenen ruh olabilir veya bir yabancının ruhu veya koruyucu melek olabilir; her durumda genellikle adını yazarak kendini belli eder; ancak sonra kimlik sorunu gelir, bu en fazla deneyimi gerektirir, çünkü aldatılmaya meyilli olmayan çok az yeni başlayan vardır. Bunu daha sonra özel bir bölümde ele alacağız.

Belirli ruhları çağırmak istendiğinde, başlangıçta yalnızca iyi ve sempatik oldukları bilinen ve akraba veya arkadaş olarak gelmeleri için bir nedenleri olabilecek kişilere hitap etmek çok önemlidir. Bu durumda çağrı şu şekilde ifade edilebilir: Yüce Tanrı adına, böyle bir ruhun

bir, benimle iletişim kurmak için: veya, Yüce Tanrı'dan falancanın ruhunun benimle iletişim kurmasına izin vermesini diliyorum: veya aynı düşünceye cevap veren başka bir form. İlk soruların, cevabın basitçe evet veya hayır olabilmesi için, örneğin, Orada mısın? Bana cevap verecek misin? Yazmamı sağlayabilir misin? vb. gibi, o kadar da zor olması gerekmez. Daha sonra bu önlem işe yaramayacaktır: sadece ilişkinin kurulacağı başlangıçtan bahsediyoruz: esas olan, sorunun işe yaramaz olmamasıdır; özel ilgi alanlarına ilişkin olmamasıdır; ve her şeyden önce, hitap edilen ruha karşı hayırsever ve sempatik bir duygunun ifadesi olmasıdır. (Daha sonra, Dualarla ilgili özel bölüme bakın.)

204. Başvuru tarzından daha da önemli olan bir şey, ateşli bir arzu ve başarılı olma konusunda sağlam bir iradeye bağlı sakinlik ve düşünce konsantrasyonudur; ve iradeden, sarsıntılarla hareket eden ve her dakika başka meşguliyetler tarafından kesintiye uğrayan geçici bir iradeyi değil; sabırsızlık veya ateşli bir arzu olmadan ciddi, ısrarcı, sürekli bir iradeyi anlıyoruz. Düşünce konsantrasyonu, yalnızlık, sessizlik ve dikkati dağıtabilecek her şeyin ortadan kaldırılmasıyla desteklenir. Ancak yapılması gereken bir şey daha var; her gün çabayı on dakika veya çeyrek saat boyunca yenileyin ve bunu on beş gün, bir ay, iki ay ve gerekirse daha fazla yapın: altı aylık uygulamadan sonra yetişmiş medyumlar biliyoruz, diğerleri ise ilk uygulamadan itibaren kolayca yazıyor.

205. Yararsız girişimlerden kaçınmak için, ciddi ve ileri bir ruh başka bir medyum aracılığıyla sorgulanabilir; ancak burada şunu belirtmeliyiz ki, bir kişinin medyum olup olmadığı sorusu ruhlara yöneltildiğinde, onlar hemen hemen her zaman

olumlu, ancak çabaların verimsiz olmasını engellemez. Bu çok doğal olarak açıklanabilir. Ruha genel bir soru sorulur; o da genel bir şekilde cevap verir; çünkü herkesin bildiği gibi, medyanimik yetenekten daha elastik hiçbir şey yoktur, çünkü en çeşitli biçimlerde ve çok farklı derecelerde gösterilebilir. Bir kişi haydut, bunu fark etmeden ve tek düşünceden farklı bir anlamda bir medyum olabilir. Bu belirsiz soruya, Ben bir medyum muyum? ruh, Evet cevabını verebilir: daha kesin olana, Ben bir yazma medyumu muyum? ruh, Hayır cevabını verebilir. Sorgulanan ruhun doğası da dikkate alınmalıdır; bazıları o kadar önemsiz ve cahildir ki, gerçek aptallar gibi rastgele cevap verirler: bu yüzden, aydınlanmış ruhlara hitap ediyoruz deriz, onlar

genellikle bu soruları gönüllü olarak cevaplar ve başarı olasılığı varsa izlenecek en iyi yöntemi gösterirler.

206. Sıklıkla başarılı olan bir yöntem, halihazırda oluşturulmuş iyi ve esnek bir yazma ortamını geçici yardımcı olarak kullanmaktan oluşur. Elini veya parmaklarını yazmak istediği elin üzerine koyarsa, bunun hemen başarılı olmaması nadirdir: bu kolayca anlaşılabilir: kalemi tutan el, bir bakıma, bir sepet veya bir planşet gibi, ortamın eline bir eklenti haline gelir; ancak bu, bu egzersizin yapılabildiğinde çok yararlı olmasını engellemez, çünkü sık sık ve düzenli olarak tekrarlanırsa, maddi engeli aşmaya ve yeteneği geliştirmeye yardımcı olur. Kolu ve eli güçlü bir şekilde mıknatıslamak bazen yeterli olacaktır; çoğu zaman mıknatıslayıcı bile elini omzuna koyabilir ve bu etki altında olan kişilerin hemen yazdığını gördük. Aynı etki,

ORTAMLARIN OLUŞUMU.

251

temas olmadan, yalnızca iradenin çabasıyla üretilir. Mıknatıslayıcının bu sonucu üretme güveninin büyük bir fark yaratacağı ve şüpheci birinin çok az veya hiç eylemde bulunmayacağı kolayca görülebilir.

Deneyimli bir rehberin katılımı, ayrıca, yeni başlayanın, ilerlemesinin hızına zarar verecek şekilde, sıklıkla ihmal ettiği bazı küçük önlemleri gözlemlemesini sağlamak için bazı yararlı ipuçlarıdır; ve özellikle de ilk soruların doğası ve bunları sorma biçimi hakkında onu aydınlatmak için. Onun rolü, kişi yeterince becerikli olduğunda vazgeçilecek bir profesörün rolüdür.

207. Yeteneğin gelişimine güçlü bir şekilde katkıda bulunabilecek başka bir araç, aynı arzu ve bir niyet topluluğu tarafından harekete geçirilen belirli sayıda kişiyi bir araya getirmektir; sonra hepsi aynı anda, mutlak bir

sessizlik içinde ve dini bir yoğunlaşmayla yazmaya çalışsın, her biri koruyucu meleğine veya sempati duyan bir ruha başvursun. Bunlardan biri, özel bir atama olmaksızın ve meclisin tüm üyeleri için, iyi ruhlara genel bir çağrıda bulunabilir, örneğin, Yüce Tanrı adına, iyi ruhların burada bulunan kişiler aracılığıyla lütfen iletişim kurmasını rica ediyoruz diyebilir. Sayı arasında, medyumluk belirtileri gösteren veya hatta çok kısa bir sürede kolayca yazan birilerinin olmaması çok nadirdir.

Bu kolayca açıklanabilir. Bir niyet topluluğu tarafından bir araya getirilen kişiler, gücü ve duyarlılığı, yeteneğin gelişimine yardımcı olan bir tür manyetik etki tarafından artırılan kolektif bir bütün oluştururlar. Bu irade topluluğu tarafından cezbedilen ruhlar arasında, aracı bulan bazıları vardır

kendilerine uygun olanı seçerler; biri olmazsa diğeri seçerler ve ondan da faydalanırlar.

Bu yöntem, medyumlara ihtiyaç duyan veya yeterli sayıda medyum bulunmayan bir grup spiritüelist için uygundur.

208. Ortamların oluşumu için süreçler, insanların teşhis araması gibi aranmıştır; ancak şimdiye kadar belirttiğimiz süreçlerden daha etkili olanını bilmiyoruz. Yeteneğin gelişimine engel olan şeyin tamamen maddi bir direnç olduğuna inanarak, bazıları bunu neredeyse kolu ve başı yerinden çıkaracak bir tür jimnastikle aşmaya çalışıyor. Atlantik'in ötesinden bize gelen bu süreci, yalnızca etkinliğine dair bir kanıtımız olmadığı için değil, aynı zamanda sinir sisteminin bozulmasıyla hassas bünyeler için tehlikeli olabileceğine dair inancımız nedeniyle anlatmıyoruz. Yeteneğin dümenleri yoksa, hiçbir şey onlara veremez, aynı amaç için başarısız bir şekilde kullanılan elektrik bile.

209. Çırak medyum inancı mutlak bir koşul değildir; çabaları destekler, kesinlikle, ancak vazgeçilmez değildir: niyetin, arzunun ve iyi niyetin saflığı yeterlidir. Tamamen şüpheci kişilerin, kendilerine rağmen yazmaktan şaşırdıkları bilinirken, samimi inananlar şaşıramaz; bu da bu yeteneğin organik bir yatkınlık olduğunu kanıtlar. (Not 10.)

210. Yazma eğiliminin ilk belirtisi, kol ve elde bir tür titremedir; el, yavaş yavaş, kontrol edemediği bir dürtü tarafından sürüklenir. Genellikle, ilk başta önemsiz işaretler izler; sonra karakterler giderek daha net çizilir ve sonunda,

sıradan yazı. Her durumda el doğal hareketine bırakılmalı, ne direnmeli ne de itilmelidir.

Bazı medyumlar başlangıçtan itibaren kolay ve hızlı yazarlar, hatta bazen ilk oturuşta bile, ki bu oldukça nadirdir; diğerleri uzun süre çizgiler ve gerçek kaligrafi egzersizleri yaparlar; ruhlar elinizi esnetmenizi söyler. Eğer bu egzersizler çok uzarsa veya gülünç işaretlere dönüşürse, şüphesiz ki bu kendini eğlendiren bir ruhtur, çünkü iyi ruhlar asla işe yaramaz bir şey yapmazlar: böyle bir durumda onlara iki kat daha fazla hararetle seslenmek gerekir. Buna rağmen bir değişiklik olmazsa, ciddi bir şey elde edilemediği görülür görülmez durun. Girişim her gün yenilenebilir, ancak alaycı ruhlara böyle bir tatmin vermemek için ilk belirsiz işaretlerde durmak en iyisidir.

Bu gözlemlere bir ruh şunu ekler: "Bu işaretlerin ötesine geçemeyen medyumlar vardır; birkaç ayın sonunda önemsiz şeyler, evet veya hayır veya sürekliliği olmayan harfler elde ettiklerinde, saf kayıp içinde kağıdı kirletmeye devam etmenin faydası yoktur: onlar medyumlardır, ancak

verimsiz medyumlardır. Elde edilen ilk iletişimler yalnızca ikincil ruhlara emanet edilen egzersizler olarak düşünülmelidir; ancak, yeni başlayanlara öğretmek için bir nevi yazı ustası olarak çalıştırılan ruhlar nedeniyle, bunlara önemsiz bir önem verilmelidir; çünkü medyumu bu hazırlık egzersizlerinden geçirenlerin yüce ruhlar olduğuna inanmayın; yalnızca, medyumun ciddi bir amacı yoksa, bu ruhlar kalır ve kendilerini ona bağlarlar. Neredeyse tüm medyumlar, deşifre edilmek üzere bu potadan geçmiştir.

gelişmiştir; gerçekten üstün ruhları uzlaştırmak için ellerinden geleni yapmak onlara düşer.

21 1. Çoğu yeni başlayanın üzerine bastığı kaya, aşağı ruhlu kişilerle ilgilidir; ve onlar sadece önemsiz ruhlar olduklarında kendilerini mutlu sanmalıdırlar. Tüm dikkatleri, onların ayak basmalarına izin vermemeye verilmelidir; çünkü bir kez demir attıklarında onlardan kurtulmak her zaman kolay değildir. Bu, özellikle başlangıçta o kadar özel bir noktadır ki, gerekli önlemler alınmadığı takdirde, en iyi yeteneklerin meyvesi kaybolabilir.

Asıl mesele, samimi bir imanla kendini Tanrı'nın koruması altına almak ve her zaman iyi olan koruyucu meleğin yardımını istemektir; oysa medyumun iyi veya kötü niteliklerine sempati duyan medyum ruhu önemsiz, hatta kötü bile olabilir.

İkinci nokta, deneyimin sağladığı her belirtiye göre, titiz bir dikkatle, iletişim kuran ilk ruhların doğasını ve her zaman dikkatli olmanın ihtiyatlı olduğunu tespit etmektir. Bu belirtiler şüpheliyse, koruyucu meleğe ateşli bir çağrı yapılmalı ve kötü ruh tüm gücüyle geri püskürtülmeli, onu

caydırmak için ona sizin onun kandırdığı olmadığınızı kanıtlanmalıdır. Bu nedenle, deneyimsizlikten ayrılamaz tehlikelerden kaçınılacaksa, teorinin önceden incelenmesi vazgeçilmezdir: bu konu hakkında tam olarak geliştirilmiş talimatlar, Saplantı ve Ruhların Kimliği bölümlerinde bulunabilir. Şu anda kendimizi, dilin yanı sıra, tüm işaretlerin, şekillerin, işe yaramaz veya önemsiz amblemlerin, tüm saçma yazıların, sarsıntılı, kasıtlı olarak çarpıtılmış, abartılı boyutlarda veya gülünç veya alışılmadık biçimlerin yanılmaz kanıtlar olduğunu söylemekle sınırlayacağız.

ORTAMLARIN OLUŞUMU.

255

ruhların aşağılığı; yazı çok kötü, hatta tamamen okunaksız olabilir, ki bu ruhtan çok medyumun hatasıdır, hiç de alışılmadık değildir. Medyumların ruhların üstünlüğünü karakterlerin boyutlarına göre ölçtüklerini ve baskı gibi biçimlendirilmiş harflere büyük önem verdiklerini gördük — gerçek üstünlükle açıkça bağdaşmayan bir çocuksuluk.

212. Kötü ruhların gücüne istemeden düşmemek önemliyse, kişinin kendisini gönüllü olarak onlara bağımlı bir duruma sokmaması daha da önemlidir; ve aşırı bir yazma isteği, ilk gelene hitap etmenin, eğer uygun olmazsa daha sonra ondan kurtulmayı umarak, kayıtsızlık olduğu inancına yol açmamalıdır; çünkü kötü bir ruhtan herhangi bir konuda yardım cezasız bir şekilde istenemez; o, hizmetleri için her zaman pahalıya mal olabilir.

Bazı kişiler, kendi içlerindeki medianimik yeteneğin gelişimi için sabırsızlanıyorlardı — onlar için büyümesi çok yavaştı — kötü bir ruh bile olsa, yardımlarına herhangi bir ruhu çağırmayı düşünmüşlerdi, onu daha sonra kovmayı planlamışlardı. Birçoğu isteklerine hizmet ettiler ve hemen yazdılar; ancak ruh, geçici bir çözüm olarak görülmeyi umursamadığı için,

gitmektense gelmek konusunda daha az uysal davrandı. Kendilerini istedikleri gibi uzaklaştırabilecek kadar güçlü sanmalarındaki küstahlıkları yüzünden, her türden saplantıyla, en gülünç aldatmacalarla, inatçı bir büyülenmeyle ve hatta maddi talihsizlikler ve en acımasız aldatmacalarla yıllarca cezalandırılan bazılarını tanıyoruz. Ruh önce açıkça kötü, sonra ikiyüzlü davrandı, böylece dönüşümüne veya kurbanının istediği zaman onu uzaklaştırma gücüne inanmaya yol açtı.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

213. Yazı bazen çok okunaklıdır, kelimeler ve harfler mükemmel bir şekilde birbirinden ayrılmıştır; ancak bazı medyumlarda onu yazandan başkası için deşifre etmek zordur; alışkanlık edinilmelidir. Genellikle büyük karakterlerle oluşturulur; ruhlar kağıttan pek de tasarruflu değildir. Bir kelime veya cümle okunaksız olduğunda, ruhtan lütfen tekrar başlamasını isteyin, ki o genellikle bunu yapmaya isteklidir. Yazı, medyum için bile alışılmış bir şekilde okunaksız olduğunda, sık ve sürekli pratik yaparak, ona güçlü bir irade getirerek ve ruhtan daha doğru olmasını içtenlikle isteyerek neredeyse her zaman daha net bir kopya elde etmeyi başarabilir. Bazı ruhlar genellikle alışılmış çevrelerde geçerli olan geleneksel işaretleri benimserler. Bir soru onları rahatsız ettiğinde veya cevaplamak istemedikleri zaman bunu belirtmek için örneğin uzun bir çubuk veya buna eşdeğer bir şey yaparlar.

Ruh söyleyeceklerini bitirdiğinde ya da artık cevap vermediğinde, el hareketsiz kalır ve medyum, gücü ve isteği ne olursa olsun, başka bir kelime elde edemez. Tam tersine, ruh bitirene kadar, kalem elin durduramayacağı şekilde devam eder. Eğer kendiliğinden bir şey söylemek isterse, el kalemi kasılarak kavrar ve ona karşı koyacak bir güç olmadan yazmaya başlar.

Medyum neredeyse her zaman içinde bir şey hisseder, eğer bu sadece bir askıya almaysa ya da ruh sona ermişse. Gittiğinde hissetmediği nadirdir.

Psikografinin gelişimiyle ilgili olarak vermemiz gereken en temel açıklamalar bunlardır; deneyim, uygulamada, buraya getirilmesinin yararsız olduğu ve her birinin ayrı ayrı ele alınması gereken bazı ayrıntıları gösterecektir.

genel prensiplerle yönlendirilir. Herkes denesin, varsayılandan daha fazla ortam bulunacaktır.

214. Söylediklerimizin hepsi mekanik yazı için geçerlidir; tüm medyumların elde etmeye çalıştığı şeydir ve bunu akılla yaparlar; ancak tamamen mekanik yazı çok nadirdir; sezgiyle az çok karışmıştır. Yazdıklarının bilincinde olan medyum, doğal olarak, yeteneğinden şüphe etmeye meyillidir; bunun kendisinden mi yoksa yabancı ruhtan mı geldiğini bilmez. Huzursuzlanmasına gerek yoktur ve yine de devam etmelidir; dikkatle gözlemlesin ve yazdıklarında, düşüncesinde olmayan, hatta ona zıt olan bir sürü şeyi kolayca tanıyacaktır — bunların kendisinden gelmediğinin açık kanıtı. Sonra devam etsin ve şüphe deneyimle dağılacaktır.

215. Bir ortama bütünüyle mekanik olma yeteneği verilmezse, bu sonucu elde etmek için yapılan tüm girişimler sonuçsuz kalacaktır; ancak, kendisinin mirastan mahrum bırakıldığını düşünmek yanlış olacaktır: eğer sadece sezgisel ortamla donatılmışsa, bununla yetinmelidir ve eğer bundan nasıl yararlanacağını bilirse ve onu geri çevirmezse, bu ona büyük hizmet etmekten geri kalmayacaktır.

Eğer, bir süre takip edilen yararsız girişimlerden sonra, istemsiz hareket belirtisi ortaya çıkmazsa veya bu hareketler sonuç vermek için çok zayıfsa,

kendisine ilk önerilen düşünceyi, kendisinden mi yoksa yabancı bir kaynaktan mı geldiği konusunda endişelenmeden yazmaktan çekinmemelidir; deneyim ona bu ayrımı yapmayı öğretecektir. Mekanik hareketin sonradan geliştirilmesi çok sık olur.

Yukarıda, düşüncenin ortamdan olup olmadığını bilmenin kayıtsız olduğu durumlar olduğunu söyledik.

veya yabancı bir ruh; tamamen sezgisel veya ilham edilmiş bir medyum hayal ürünü bir eser yazdığında, kendisine önerilen bir düşünceyi kendisine atfetmesinin pek bir önemi yoktur; eğer ona iyi fikirler gelirse, iyi dehasına teşekkür etsin ve ona başka iyi fikirler önerilecektir. Şairlerin, filozofların ve bilginlerin ilhamı böyledir.

216. Şimdi medyanimik yeteneğin tamamen geliştiğini varsayalım; medya kolayca yazıyor; kısacası, onun biçimlendirilmiş bir medya olduğunu varsayalım; tüm ek eğitimden vazgeçebileceğini düşünmesi onun açısından çok yanlış olacaktır; sadece maddi bir direnci aşmıştır; ancak o zaman onun için gerçek zorluklar başlar ve eğer kendisine kurulacak binlerce tuzağa düşmezse, her zamankinden daha fazla, ihtiyat ve deneyim tavsiyesine ihtiyacı vardır. Kendi kanatlarıyla uçmak istese, çok geçmeden yalancı ruhların kandıracağı ve onun küstahlığından sermaye yapmaya çalışacakları ortaya çıkacaktır.

217. Yeteneğin bir medyumla geliştirilmesi durumunda, onu kötüye kullanmaması esastır. Bazı yeni başlayanlara verdiği tatmin, onlarda ölçülü olması gereken bir coşku uyandırır; bunun kendilerine iyilik yapmak için verildiğini ve boş bir merakı tatmin etmek için verilmediğini unutmamalıdırlar; bu yüzden onu sadece uygun anlarda kullanmak en

iyisidir, her an değil; ruhlar sürekli olarak emirlerinde olmadıkları için, gizemcilerin kandırdığı kişiler olma riskiyle karşı karşıyadırlar. Bu amaçla belirli gün ve saatleri benimsemek iyidir, çünkü o zaman ona daha fazla yoğunlaşılabilir ve gelmek isteyen ruhlar bilgilendirilir ve dolayısıyla hazırlanırlar.

218. Eğer tüm çabalara rağmen medyumluk hiçbir şekilde ortaya çıkmazsa, bir kişi medyumluktan vazgeçmelidir, çünkü

Sesi olmayan biri şarkı söyler. Bir dili bilmeyen biri tercüman kullanır; burada da aynısını yapmalıdır, yani başka bir medyuma başvurmalıdır. Bir medyuma sahip olmadığında, ruhların yardımından mahrum kaldığını düşünmemelidir. Medyumluk onlar için kendilerini ifade etmenin bir yoludur, ancak yalnızca bir çekim aracı değildir; bizi sevenler, medyum olsak da olmasak da yanımızdadır: bir baba çocuğunu, bu çocuk sağır ve kör olduğu ve onu ne görebildiği ne de duyabildiği için terk etmez; iyi ruhların bizim için yaptığı gibi onu şefkatiyle çevreler; eğer düşüncelerini maddi olarak bize iletemezse, ilhamla bize yardım etmeye gelirler.

Yazının Değiştirilmesi.

219. Yazı medyumlarında çok sıradan bir olgu, iletişim kuran ruhlara göre yazının değişmesidir; ve daha da dikkat çekici olanı, aynı yazı sürekli olarak aynı ruhla yeniden üretilir ve bazen yaşarken sahip olduğuyla aynıdır; bundan özdeşlik açısından çıkarılabilecek sonuçları yavaş yavaş göreceğiz. Yazının değişmesi yalnızca mekanik veya yarı mekanik olan medyumlarda gerçekleşir, çünkü onlarda elin hareketi istemsizdir ve ruh tarafından yönetilir; tamamen sezgisel medyumlarda aynı şey değildir, çünkü böyle bir durumda ruh yalnızca düşünce üzerinde hareket eder ve el, sıradan koşullarda olduğu gibi irade tarafından yönetilir, ancak yazının tekdüzeliği, mekanik bir medyumda bile, yetenek aleyhine kesinlikle hiçbir şey

kanıtlamaz, değişim ruhların tezahürlerinde mutlak bir koşul değildir; en mekanik medyumların her zaman sahip olmadığı özel bir yetenekle ilgilidir

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Bu yeteneğe sahip olanları çok grafikli ortamlar adı altında adlandırıyoruz.

Medyumluğun Kaybı ve Askıya Alınması.

220. Medyanimik yetenek, ister fiziksel tezahürler ister yazı için olsun, kesintilere ve geçici askıya almalara tabidir. Bu konu hakkında ruhların bazı sorulara verdiği cevapları veriyoruz.

1. “Medyumlar yeteneklerini kaybedebilirler mi?”

"Bu çok sık olur, ne tür olursa olsun; ama çoğu zaman bu sadece geçici bir kesintidir ve onu ortaya çıkaran nedenin ortadan kalkmasıyla sona erer."

2. “Bu kaybın sebebi sıvının tükenmesi midir?”

“Medyum hangi yetenekle donatılmış olursa olsun, ruhların sempatik onayı olmadan hiçbir şey yapamaz; hiçbir şey elde edemediğinde, bu her zaman yeteneğin eksik olmasından değil, ruhların artık onu kullanamamasından veya kullanamayacağından kaynaklanır.”

3. “Ruhlar onu hangi sebepten terk etsin?”

“Onun yeteneğini kullanma şekli iyi ruhlarla en güçlüsüdür. Onu anlamsız şeyler veya hırs için kullandığında; sözlerimizi veya gerçeklerimizi kendisine seslenen veya ikna olmak için görmeleri gereken enkarne olanlara aktarmayı reddettiğinde onu terk edebiliriz. Tanrı'nın bu armağanı medyuma kendi zevki için veya daha da azı hırsına hizmet etmesi için değil, kendi ilerlemesi ve insanlara gerçeği duyurması için verilmiştir. Eğer ruh

medyumun artık görüşlerine cevap vermediğini ve talimatlarından ve ona verdiği uyarılardan yararlanmadığını görürse, daha değerli bir koruma bulmak için çekilir<%6.

4. “Geri çekilen ruh yerine başkası konmasın,

ORTAMLARIN OLUŞUMU.

261

ve böylece yeteneğin askıya alınması anlaşılmıyor mu?”

“İletişim kurmaktan daha iyi bir şey istemeyen ruhlar eksik olmaz ve geri çekilenlerin yerini almaya hazırdırlar; ancak medyumu terk eden iyi bir ruh olduğunda, onu sadece geçici olarak terk edebilir ve ona bir ders vermek ve ona yeteneğinin kendisine bağlı olmadığını ve bununla kibirlenmemesi gerektiğini kanıtlamak için onu belirli bir süre tüm iletişimden mahrum bırakabilir. Bu geçici güçsüzlük aynı zamanda medyuma yabancı bir etki altında yazdığının bir kanıtını vermek içindir; aksi takdirde bunda hiçbir kesinti olmazdı.

“Ancak, yeteneğin kesintiye uğraması her zaman bir ceza olarak gerçekleşmez; bazen bu, ruhun sevdiği medyuma duyduğu ilginin bir kanıtıdır; bu şekilde ona gerekli gördüğü maddi bir dinlenme sağlamak ister ve böyle bir durumda diğer ruhların kendisini değiştirmesine izin vermez.”

5. “Hâlbuki ahlaki açıdan çok değerli olan medyumların dinlenmeye ihtiyaç duymadıklarını ve nedenini anlayamadıkları kesintilerden rahatsız olduklarını görüyoruz.”

“Bu, onların sabrını sınamak ve sebatlarını yargılamak içindir; bu yüzden ruhlar bu askıya almaya genel bir son vermezler; medyumun cesaretini kırıp kırmayacağını görmek isterler. Ayrıca, onlara verdikleri talimatlar üzerinde

meditasyon yapmaları için zaman bırakmak da sıklıkla gereklidir ve öğretilerimiz üzerine bu meditasyonu tüm gerçekten ciddi spiritistlere tavsiye ederiz; gerçekte sadece iletişim amatörleri olanlara bu ismi veremeyiz.”

6. “Bu durumda medyumun yazma çabalarını sürdürmesi gerekli midir?”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Ruh ona böyle tavsiye ederse, evet; eğer ona uzak durmasını söylerse, bunu yapmalıdır."

7. “Bu davayı kısaltmanın bir yolu var mı?”

"İstifa ve dua. Her gün birkaç dakika denemesi yeterlidir, çünkü sonuçsuz çabalarla zaman kaybetmek yararsız olacaktır; bu girişimin tek amacı, yeteneğin geri kazanılıp kazanılmadığını görmektir.''

8. “Askıya alma, iletişim kurmaya alışkın olan ruhların yokluğunu mu ima ediyor?”

4< Dünyadaki en önemsiz şey değil; medyum o zaman geçici olarak görme yetisini kaybetmiş, ancak yine de arkadaşları tarafından çevrelenmiş, ancak onları göremeyen bir kişi gibidir. Medyum o zaman yakın ruhlarıyla düşünce yoluyla sohbet etmeye devam edebilir ve etmelidir ve onlar tarafından duyulduğuna ikna olmalıdır. Eğer medyumluk eksikliği onu ruhlarla maddi iletişimlerden mahrum bırakabiliyorsa, ahlaki iletişimlerden mahrum bırakamaz.”

9. “O halde, medyanimik yeteneğin kesintiye uğraması her zaman ruhların kusurlu olduğu anlamına gelmez mi?”

"Hayır, şüphesiz; çünkü bu iyi niyetin bir kanıtı olabilir."

10. “Kesintide kınama hangi işaretle tanınabilir?”

44 Medyum vicdanını sorgulasın; yeteneğini ne amaçla kullandığını, başkalarına ne gibi faydalar sağladığını, kendisine verilen öğütten ne kadar kazanç sağladığını kendine sorsun, cevabını alacaktır.”

11. “Artık yazamayan medyum başka bir medyumdan yardım alamaz mı?”

"Bu, kesintinin nedenine bağlıdır;

ORTAMLARIN OLUŞUMU.

263

size tavsiyede bulunduktan sonra, sizi bir süre iletişimsiz bırakmak için bir nedeni olabilir, böylece bizim olmadan hiçbir şey yapmaya alışmayacaksınız; böyle bir durumda başka bir medyum kullanmaktan artık memnun olmayacaktır; ve bunda hala bir neden vardır, size ruhların özgür olduğunu ve onları kendi isteğinize göre gelip gidemeyeceğinizi kanıtlamak için. Ayrıca medyum olmayanların her zaman istedikleri tüm iletişimlere sahip olmamalarının nedeni de budur.”

Açıklama. İletişim için üçüncü bir kişiye başvuranın, ortamın niteliğine bakılmaksızın, çoğu zaman tatmin edici bir şey elde edemediği, diğer zamanlarda ise yanıtların çok açık olduğu gözlemlenmelidir. Bu, ruhun iradesine o kadar bağlıdır ki, ortamı değiştirerek daha fazla ilerlemezsiniz; ruhlar bu konuda birbirlerine söz veriyor gibi görünürler, çünkü birinden hiçbir şey elde edilmezse, diğerinden daha fazlasını elde edemezsiniz. Aldatıcı ruhların kandırmasına kapılmamak için ısrar etmemeye veya sabırsızlanmamaya dikkat etmeliyiz, çünkü tüm gücümüzle istersek cevap verecekler ve iyilik, ısrarımız için bizi cezalandırmalarına izin verecektir.

12. “İlahi Takdir hangi sebeple bazı kişilere özel bir şekilde medyumluk bahşetmiştir?”

"Bu, kendilerine yüklenen ve yerine getirmekten mutluluk duydukları bir görevdir; onlar ruhlar ile insanlar arasında tercümandırlar."

13. 44 Fakat medyumlar da vardır ki, güçlerini ancak nefretle kullanırlar.”

"Onlar kusurlu aracılardır; kendilerine verilen nimetin kıymetini bilmezler."

14. "Eğer bir misyon ise, nasıl oluyor da bu oluyor?

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"İyi insanların ayrıcalığı değil midir ve bu yetenek saygıyı hak etmeyen ve onu kötüye kullanabilecek kişilere verilmeli midir?"

“Bu onlara kendi ilerlemeleri için ve iyi bir eğitim alabilmeleri için verilmiştir; eğer bundan faydalanmazlarsa, sonuçlarına katlanacaklardır. İsa balıkçılara, elinde olmayana vermesi gerektiğini söyleyerek sözünü vermeyi tercih etmedi mi?”

15. “Yazma konusunda büyük bir istek duyan ve bunu başaramayanlar, bu konuda ruhların iyi hislerinde kendilerine karşı bir şeyler olduğu sonucuna mı varmalılar?”

“Hayır; zira Tanrı onlara bu yeteneği vermemiş olabilir, tıpkı şiir veya müzik armağanını vermemiş olabileceği gibi; fakat eğer bu lütfa sahip değillerse, başka lütfa sahip olabilirler.”

16. “Bir insan, ne kendi başına ne de başka medyumlar aracılığıyla bu öğretiyi doğrudan alma olanağına sahip değilse, ruhların talimatlarıyla kendini nasıl mükemmelleştirebilir?”

"Hristiyanın İncil'i olduğu gibi, onun da kitapları yok mu? İsa'nın ahlakını uygulamak için, Hristiyanın O'nun ağzından çıkan sözleri duymasına gerek yok."

Bölüm XVIII.

SIKINTILAR VE TEHLİKELER

MEDYUMLULUK.

Medyumların Egzersizlerinin Sağlık, Beyin ve Çocuklar Üzerindeki Etkileri.

221. i. “Medyanimik yetenek patolojik bir durumun göstergesi midir, yoksa sadece anormal midir?”

“Bazen anormal olabilir, ama patolojik değildir; sağlam sağlığın araçları vardır; hasta olanlar başka sebeplerden dolayı hastadır.”

2. “Orta zekanın kullanılması yorgunluğa neden olabilir mi?”

"Herhangi bir yeteneğin çok uzun süre kullanılması yorgunluğa yol açar: medyumluk da aynıdır, özellikle kendilerini fiziksel etkilere adayanlar için; zorunlu olarak yorgunluğa yol açan bir sıvı harcamasına neden olur ve dinlenmeyle giderilir."

3. “Medyumluk yapmanın hijyenik açıdan, kötüye kullanılmasa bile, kendi başına bir tehlikesi var mıdır?”

“Bazı durumlarda ondan uzak durmak, hatta en azından kullanımını ılımlı tutmak akıllıca, hatta gerekli olabilir; bu, medyumun fiziksel ve ahlaki durumuna bağlıdır. Ayrıca, medyum bunu genellikle hisseder ve yorgunluk hissettiğinde uzak durmalıdır.”

4. “Bu egzersizin bazı kişiler için diğerlerinden daha uygunsuz olduğu durumlar var mıdır?”

"Fiziksel ve ruhsal duruma bağlı olduğunu söyledim.

ortamın ahlaki durumu. Heyecan için her türlü nedenden kaçınması gereken kişiler vardır ve bu da sayılardandır.” (No. 188-194.)

5. “Medyumluk deliliğe yol açabilir mi?”

“Beynin zayıflığı nedeniyle, yatkınlık olmadığında, başka herhangi bir şeyden daha fazla değil. Mikrop olmadığında medyumluk delilik üretmeyecektir; ancak mikrop varsa, ki ahlaki durumdan bunu anlamak çok kolaydır, sağduyu her şekilde dikkatli yönetimin gerekli olduğunu söyler, çünkü en ufak bir şok bile zararlı olabilir.”

6. “Çocuklarda medyumluk geliştirmenin tehlikesi var mıdır?”

“Elbette; ve bunun çok tehlikeli olduğunu iddia ediyorum; çünkü bu hassas ve narin örgütler çok fazla sarsılır ve genç hayal güçleri aşırı heyecanlanırdı. Akıllı ebeveynler tüm bu fikirleri onlardan uzaklaştıracak veya en azından onlara sadece ahlaki sonuçlardan bahsedecektir.”

7. “Ancak fiziksel etkiler, yazı ve vizyonlar için doğal olarak aracı olan çocuklar var: bunun tehlikesi var mı?”

“Hayır; yetenek bir çocukta kendiliğinden olduğunda, onun doğasında vardır ve yapısı onunla uyuşur; uyarıldığında ve aşırı uyarıldığında aynı değildir. Vizyonları olan çocuğun genellikle bunlardan çok az etkilendiğini unutmayın; ona tamamen doğal bir şey gibi görünür, buna pek dikkat etmez

ve sıklıkla unutur: daha sonra gerçek aklına gelir ve Spiritizm hakkında bir şey biliyorsa, bunu kolayca açıklayabilir.”

8. “Kişi hangi yaşta, tehlikesiz bir şekilde medyumluk yapabilir?”

"Kesin bir yaş yoktur; gelişime bağlıdır.

MEDYUMLULUK TEHLİKELERİ.

2 67

zihinsel, fiziksel, ama yine de daha çok ahlaki. On iki yaşında bazı çocuklar, bazı yetişkinlerden daha az etkilenir. Genel olarak orta düzeyden bahsediyorum, ama fiziksel etkilere uygulanan şey bedensel olarak daha yorucudur; yazmanın bir çocuk için büyük bir tehlikesi vardır, deneyimsizlik nedeniyle; tek başına bununla ilgilenebilir ve bunu bir spor meselesi haline getirebilir.”

222. Spiritizm uygulaması, göreceğimiz gibi, aldatıcı ruhların hilelerini açığa çıkarmak için çok fazla incelik gerektirir; eğer yetişkin insanlar onların kandırdıklarıysa, çocukluk ve gençlik deneyimsizliklerinden dolayı daha da fazla açığa çıkar. Düşüncenin yoğunlaşmasının, ciddi ruhlarla ilişki kuramayacağımız bir durum olduğu iyi bilinir; dikkatsizlikle veya şaka yollu yapılan dualar, alaycı veya yaramaz ruhlara kolayca erişim sağlayan gerçek bir küfürdür; ve böyle bir eylem için gerekli ciddiyet bir çocuktan beklenemeyeceğinden, kendi haline bırakılırsa, bunu bir oyun haline getireceğinden kolayca korkulabilir. En uygun koşullar altında bile, medyanimik yeteneğe sahip bir çocuğun bunu yalnızca, ona örnekleriyle, daha önce yaşamış ruhlara gösterilmesi gereken saygıyı öğretecek deneyimli kişilerin gözü önünde kullanması istenmelidir.

Bundan da görüleceği gibi, yaş sorusu mizaç kadar karakterin koşullarına da bağlıdır. Her durumda, yukarıda verilen cevapların açık sonuçları, kendiliğinden olmadığında bu yeteneğin çocuklarda geliştirilmesi için baskı yapmamak ve her durumda büyük bir dikkatle kullanılması gerektiğidir; güçsüz kişilerde ne uyarılmalı ne de teşvik edilmelidir. En ufak bir eksantriklik belirtisi gösterenler

ty, ya fikirlerde ya da zihinsel yeteneklerin zayıflığında, mümkün olan her yolla bundan caydırılmalıdır; çünkü, onlarla birlikte, herhangi bir fazla heyecan verici nedenin geliştirebileceği deliliğe açık bir yatkınlık vardır. Ruhsal fikirlerin bunun için daha büyük bir etkisi yoktur, ancak delilik, bir kez uyandırıldığında, kişi kendini aşırı dindar uygulamalarda terk ederse, dini bir karakter alacağı gibi, baskın meşguliyetin karakterini alacaktır; ve herkes Spiritizmi sorumlu tutacaktır. Sabit bir fikre eğilim gösteren herhangi biriyle yapılacak en iyi şey, zayıflamış organların dinlenebilmesi için zihnini başka şeylere yöneltmektir.

Bu bağlamda okuyucularımızın dikkatini Ruhlar Kitabı'nın girişinin XII. paragrafına çekmek istiyoruz.

Bölüm XIX.

Ruhsal İletişimlerde Medyumun Rolü.

Medyumun Kişisel Ruhunun Etkisi. — Piert Medyumlarının Sistemi. — Bazı Medyumların Bilmedikleri Şeylere Olan Yetenekleri: Meslekler ve Müzik, Resim, vb. — Bir Ruhun Medyumların Rolü Üzerine Tezi.

223. 1. “Medyum, yeteneğini kullandığı sırada tamamen normal bir durumda mıdır?”

“Bazen az ya da çok belirgin bir kriz hali içindedir; onu yoran ve dinlenmeye ihtiyaç duymasının nedeni budur; ama çoğu zaman hali, özellikle yazma ortamlarında, normal halinden belirgin bir şekilde farklı değildir.”

2. “Yazılı veya sözlü iletişimler de medyumda enkarne olan ruhtan kaynaklanabilir mi?”

"Medyumun ruhu, tıpkı diğerlerininki gibi iletişim kurabilir; eğer belli bir özgürlük derecesine sahipse, ruhsal niteliklerini yeniden kazanır. Bunun kanıtını, sizi ziyarete gelen ve sizinle yazı yoluyla iletişim kuran, çoğu zaman onları çağırmanıza gerek kalmadan yaşayan kişilerin ruhunda bulabilirsiniz.

"Çünkü şunu bilmelisin ki, çağırdığın ruhlar arasında yeryüzünde enkarne olmuş olanlar vardır; onlar seninle insan olarak değil, ruh olarak konuşurlar.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Neden bunun medyanınkiyle aynı olamayacağını varsayıyorsunuz?"

"Bu açıklama, tüm iletişimlerin medyumun ruhundan kaynaklandığına ve yabancı ruhlardan kaynaklanmadığına inananların görüşünü doğrular niteliktedir."

"Yanlıştırlar, çünkü mutlaktırlar; medyumun ruhunun kendi başına hareket edebileceği kesindir, ancak bu başkalarının onun aracılığıyla hareket edemeyeceği anlamına gelmez."

3. “Cevap verenin medyumun ruhu mu, yoksa yabancı bir ruh mu olduğu nasıl anlaşılabilir?”

“İletişimlerin doğası gereği. Koşulları ve dili inceleyin, ayırt edeceksiniz. Medyumun ruhu özellikle uyurgezerlik veya vecit halindeyken kendini gösterir, çünkü o zaman daha özgürdür; ancak normal halde daha zordur. Ayrıca, ona atfedilmesi imkansız cevaplar vardır: bu yüzden size çalışmanızı ve gözlemlemenizi söylüyorum.”

Not: Bir kimse bizimle konuştuğunda, neyin ondan geldiğini, neyin sadece bir yankı olduğunu kolayca ayırt ederiz; medyumlar için de aynı şey geçerlidir.

4. “Medyumun ruhu, daha önceki varoluşlarında, bedensel zarfının altında unuttuğu, ancak ruh olarak hatırladığı bilgiyi edinmiş olabilir; öğretiminin genişliğini aşan fikirleri kendi kaynaklarından çekemez mi?”

"Bu, uyurgezerlik veya vecit krizlerinde sıklıkla olur; ancak o zaman bile şüpheye yer bırakmayacak durumlar vardır; uzun süre çalışın ve meditasyon yapın."

5. “İletişimler medyadan mı geliyor?

"Diyum her zaman yabancı içkilerle yapılmış olanlardan daha mı kötüdür?"

“Her zaman değil; çünkü yabancı ruh, medyumunkinden daha aşağı bir düzende olabilir ve o zaman daha az mantıklı konuşabilir. Bu uyurgezerlikte görülür, çünkü o zaman kendini gösteren ve yine de çok iyi şeyler söyleyen çoğu zaman uyurgezerin ruhudur.”

6. “Medyum aracılığıyla iletişim kuran ruh, düşüncelerini doğrudan mı iletir; yoksa ruh, aracı olarak medyumda enkarne mi olmuştur?”

“Medyumun ruhu tercümandır, çünkü konuşmamıza yarayan bedene bağlıdır ve sizinle iletişim kuran yabancı ruhlar arasında, uzaktan gelen

haberleri iletmek için elektrik teline ihtiyaç olduğu gibi, bir zincir gereklidir ve telin ucunda onu alıp ileten akıllı bir kişi vardır.”

7. “Medyumda enkarne olan ruh, yabancı ruhlardan iletmek zorunda olduğu iletişimleri etkiler mi?”

“Evet; eğer onlarla aynı fikirde değilse, onların cevaplarını değiştirebilir ve onları kendi fikir ve eğilimlerine uydurabilir; ama ruhların kendisini etkileyemez; o sadece kötü bir yorumcudur.”

8. “Bu, içkilerin belirli medyumlara tercih edilmesinin sebebi midir?”

"Başka yoktur; kendileriyle en iyi şekilde empati kuran ve düşüncelerini en doğru şekilde ifade eden tercümanı ararlar. Aralarında bir sempati yoksa, medyumun ruhu bir düşmandır, bir direnç getirir ve kötü niyetli ve çoğu zaman sadakatsiz bir tercüman olur. Aynı şey

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“Akıllı bir adamın tavsiyesi bir gaflet veya samimiyetsiz bir kişi tarafından iletildiğinde,

9. “Sezgisel bir ortamda bunun böyle olabileceği kolayca varsayılabilir, ancak mekanik olanlarda böyle olamaz.”

“Medyumun oynadığı rolü tam olarak dikkate almıyorsunuz; henüz kavrayamadığınız bir yasa var. Hareketsiz bir cismin hareketini sağlamak için ruhun, masayı geçici olarak canlandırmak için, iradesine uymadan önce, ortamdan ödünç aldığı hayvanlaştırılmış bir sıvıya ihtiyacı olduğunu unutmayın. Ayrıca, akıllı bir iletişim için akıllı bir aracıya ihtiyacı olduğunu ve bu aracının da ortamın ruhu olduğunu anlayın.”

— “Bu, konuşan masalar olarak adlandırılan şeylere uygulanabilir görünmüyor; çünkü masalar, planşet ve sepetler gibi hareketsiz nesneler akıllıca cevaplar verdiğinde, sanki medyumun ruhunun bununla hiçbir ilgisi yokmuş gibi görünüyor.”

“Bu bir hatadır; ruh, hareketsiz bedene anlık, sütlü bir hayat verebilir, ama zekâ veremez: hareketsiz bir beden asla zeki olmamıştır. O halde, düşünceyi farkında olmadan alan ve onu çeşitli aracıların yardımıyla yavaş yavaş ileten medyumun ruhudur.”

10. “Bu açıklamalardan, medyumun ruhunun asla tamamen pasif olmadığı sonucu çıkıyor.”

“Kendi fikirlerini yabancı ruhun fikirleriyle karıştırmadığında pasiftir, ama asla mutlak anlamda boş değildir; onun katılımı, sizin mekanik ortamlar dediğiniz ortamlarda bile, aracı olarak her zaman gereklidir.”

11. Bağımsızlığın bundan daha büyük bir garantisi yok mudur?

"Mekanik ortamdaki yoğunluk, sezgisel ortamdaki yoğunluktan daha mı fazladır?"

“Hiç şüphesiz; ve bazı iletişimler için mekanik bir ortam tercih edilir; fakat sezgisel bir ortamın yetenekleri bilindiğinde, koşullara göre önemsizdir; yani, daha az kesinlik gerektiren iletişimler vardır.”

12. “Ruhsal olguları açıklamak için ortaya konmuş farklı sistemler arasında, gerçek medyumluğun tamamen hareketsiz bir bedende olduğuna, örneğin, araç olarak hizmet eden sepet veya kartta olduğuna; yabancı ruhun kendisini bu nesneyle özdeşleştirdiğine ve onu sadece canlı değil, aynı zamanda zeki kıldığına; buradan bu nesnelere hareketsiz medyumlar adı verildiğine inanmaktan oluşan bir sistem vardır. Siz ne düşünüyorsunuz?”

“Buna söylenecek tek bir söz var: Eğer ruh, karta hayatla aynı anda zeka aktarmış olsaydı, kart, medyumun yardımı olmadan tek başına yazardı; zeki bir adamın bir makineye, hareketsiz bir nesnenin ise zekiye dönüşmesi garip olurdu. Bu, önceden tasarlanmış bir fikirden doğan ve diğer pek çokları gibi deneyim ve gözlemin önüne geçen birçok sistemden biridir.”

13. “Bilinen bir olgu -hareketleriyle öfke veya sevgiyi ifade eden masalar, sepetler vb.- canlı, hareketsiz cisimlerde zekâdan, hatta yaşamdan daha fazlasının bulunduğu görüşünü kolayca doğrulayabilir.”

“Bir adam öfkeyle bir değneği salladığında, bu değneğin öfkelenmesinden ya da değneği tutan elin öfkelenmesinden değil, eli yönlendiren düşüncenin öfkelenmesinden kaynaklanır; masalar ve sepetler değnekten daha akıllı değildir;

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP,

"Onların tek bir akıllı duygusu yoktur, fakat bir zekaya itaat ederler; kısacası, ruh bir sepete dönüşmemiştir, hatta onun içinde yaşamamaktadır."

14. “Bu nesnelere zekâ atfetmek akılla bağdaşmıyorsa, bunlar çeşitli ortamlar olarak kabul edilebilir ve bunlar hareketsiz ortamlar olarak adlandırılabilir mi?”

"Bu sadece bizim için pek önemli olmayan bir kelime meselesi, yeter ki bizi anla. Bir adama kukla diyebilirsin."

15. “Ruhların yalnızca düşünce dili vardır; eklemli bir dilleri yoktur; bu yüzden onlar için yalnızca tek bir dil vardır; buna göre, bir ruh yaşamı boyunca hiç konuşmadığı bir dilde bir medyum aracılığıyla kendini ifade edebilirse, bu durumda kullanacağı kelimeleri nereden alacaktır?”

“Kendi sorunuza, ruhların tek bir dili olduğunu söyleyerek cevap verdiniz: düşünce dili; bu dil herkes tarafından, hem insanlar hem de ruhlar tarafından anlaşılır. Gezgin ruh, medyumun enkarne ruhuna hitap ederken ona ne Fransızca ne de İngilizce konuşur, ancak evrensel dil olan düşünce dilini konuşur; fikirlerini anlaşılır, aktarılabilir bir dile çevirmek için kelimelerini medyumun kelime dağarcığından çeker.”

16. “Eğer durum böyleyse, ruh kendini ancak medyumun diliyle ifade edebilir; oysa medyumların bilmedikleri dillerde yazdıkları görülür: bu bir çelişki değil midir?”

"Öncelikle şunu anlayın ki, tüm medyumlar bu tür bir uygulama için uygun değildir; ve ikinci olarak, ruhlar buna yalnızca tesadüfen, yararlı olabileceğini düşündüklerinde yanaşırlar; ancak sıradan iletişimler ve bir dereceye kadar olanlar için, bir

"Ortama aşina bir dil kullanın, çünkü üstesinden gelinmesi gereken daha az maddi zorluk sunar."

17. “Bazı medyumların kendilerine yabancı bir dilde yazmaya yatkınlığı, onların başka bir dünyada bu dili biliyor olmalarından ve bu dilin bir amacını koruyabilmiş olmalarından kaynaklanmıyor mu?”

"Elbette öyle olabilir, ama bu bir kural değil; ruh, biraz çabayla, karşılaştığı maddi direnci geçici olarak aşabilir - tıpkı medyumun kendi dilinde, anlamadığı sözcükleri yazdığında olduğu gibi."

18. “Yazmayı bilmeyen bir kimse, yazı aracı olarak görev alabilir mi?”

“Evet; ancak harfleri oluşturmak için gerekli harekete elin alışkın olmaması nedeniyle üstesinden gelinmesi gereken büyük bir mekanik zorluk olacağını

kolayca hayal edebilirsiniz. Çizim yapmayı bilmeyen çizim ortamları için de durum aynıdır.”

19. “Biraz zeki bir medyum, yüksek düzeyde haberleşmeler iletebilir mi?”

“Evet, aynı şekilde, bir kişi bilmediği bir dilde yazabilir. Gerçek anlamda medyumluk, zekâdan ve ahlaki niteliklerden bağımsızdır ve daha iyi bir araç olmadığında, ruh elindekini kullanabilir; ancak, belli bir düzendeki iletişimler için, en az maddi engeli sunan medyumu tercih etmesi doğaldır. Ve sonra, bir başka düşünce: Aptal, çoğu zaman sadece organlarının kusurundan dolayı aptaldır, ancak ruhu sizin zannettiğinizden daha gelişmiş olabilir; bunun kanıtı, ölü veya diri, aptalların belirli çağrılarıyla elde edilir.”

Açıklama. Bu deneyimle doğrulanmış bir gerçektir; biz

kimliklerinin kanıtlarını açıklayan ve çok mantıklı ve hatta üstün bir şekilde cevap veren yaşayan aptalları birkaç kez çağırdılar. Bu durum, bağlı olduğu kısıtlamadan muzdarip olan ruh için bir cezadır. Aptal bir medyum, kendini göstermek isteyen ruha bazen varsayıldığından daha büyük kaynaklar sunabilir. (Bkz. Revue Spirite, Temmuz 1860, Frenoloji ve Fizyonomi üzerine makale.)

20. “Bazı medyumların şiir konusunda kesin bir bilgisi olmamasına rağmen şiir yazma yetenekleri nereden geliyor?”

“Şiir bir dildir; bilmedikleri bir dilde yazabildikleri gibi şiir de yazabilirler; ve sonra, başka bir varoluşta şair de olabilirler; ve size söylendiği gibi, edinilen bilgi, her şeyde mükemmelliğe ulaşması gereken ruha asla kaybolmaz. Bu nedenle, bildikleri şey, şüphesiz, onlara sıradan durumda sahip olmadıkları bir kolaylık sağlar.”

21. “Resim ve müzikte genel bir yeteneği olanlar için de aynı şey geçerli midir?”

“Evet, resim ve müzik de düşünceyi ifade etme yöntemleridir; ruhlar kendilerine en büyük kolaylığı sağlayan araçları kullanırlar.”

22. “Düşüncenin şiir, resim veya müzikle ifade edilmesi, yalnızca ortamın özel yeteneğine mi, yoksa iletişim kuran ruhun yeteneğine mi bağlıdır?”

“Bazen medyumda, bazen ruhta. Üstün ruhlar tüm yeteneklere sahiptir, aşağı ruhlar sınırlı bilgiye sahiptir.”

23. “Bir varoluşta üstün bir yeteneğe sahip olan kişi, neden bir sonraki varoluşta aynı yeteneğe sahip olmasın?”

“Her zaman böyle değildir, çünkü çoğu zaman bir önceki varoluşta başladığını bir varoluşta mükemmelleştirir; ancak aşkın bir yeteneğin belli bir süre uyuyarak, daha özgürce gelişebilecek başka bir yetenek bırakması da mümkündür; bu, daha sonra bulunacak olan gizli bir tohumdur ve her zaman bazı izleri veya en azından belirsiz bir sezgi kalır.”

224. Yabancı ruh şüphesiz tüm dilleri anlar, tıpkı dillerin düşüncenin ifadesi olması ve ruhun düşünceyle anlaması gibi; ancak bu düşünceyi iletmek için bir araca ihtiyacı vardır; bu araç medyumdur. Yabancı iletişimi alan medyumun ruhu bunu yalnızca vücudunun organları aracılığıyla iletebilir; ve bu organlar, kendilerine tanıdık olan dil için sahip oldukları esnekliği bilinmeyen bir dil için gösteremezler. Sadece Fransızca bilen bir medyum, bu arada, örneğin, ruhun hoşuna giderse, İngilizce bir cevap verebilir; ancak düşüncenin hızını göz önünde bulundurarak insan dilini zaten çok yavaş bulan ruhlar, ellerinden geldiğince kısaltmalarına rağmen, deneyimledikleri mekanik dirençten sabırsızlanırlar; bu yüzden bunu her zaman yapmazlar. Bu aynı zamanda, kendi dilinde bile, zahmetle ve yavaş

bir şekilde yazan acemi bir medyumun genellikle çok kısa ve gelişmemiş cevaplar almasının nedenidir; bu yüzden ruhlar, onun aracılığıyla yalnızca basit soruların sorulmasını önerirler. Daha yüksek bir duruşa sahip olanlar için, ruha mekanik zorluk çıkarmayan biçimlendirilmiş bir ortama ihtiyaç vardır. Okuyucumuz için heceleme yapan bir bilgini kabul etmeyiz. İyi bir işçi, kötü aletler kullanmaktan hoşlanmaz.

Yabancı dillerle ilgili olarak büyük bir ciddiyet taşıyan başka bir hususu daha ekleyelim. Bu tür denemeler

her zaman meraktan ve deney için yapılır ve hiçbir şey ruhlar için kişilerin kendilerini tabi tutmaya çalıştıkları denemelerden daha antipatik değildir. Üstün ruhlar buna asla yanaşmazlar ve bu başlar başlamaz ayrılırlar. Yararlı ve ciddi şeyleri sevdikleri ölçüde, anlamsız şeylerle ve sebepsiz şeylerle meşgul olmaktan hoşlanmadıkları ölçüde. Şüpheciler, "Bizi ikna etmek içindir; ve bu yararlı bir sebeptir, çünkü inananları davalarına kazandırır." diyeceklerdir. Buna ruhlar, "Davamızın, kendilerini vazgeçilmez sayacak kadar gururlu olanlara ihtiyacı yok: Biz, istediklerimizi çağırırız ve onlar genellikle en önemsiz ve en alçakgönüllü olanlardır. İsa, yazıcıların kendisinden talep ettiği mucizeleri gerçekleştirdi mi ve dünyayı altüst etmek için hangi adamları kullandı? Eğer ikna olmak istiyorsanız, hilelerden başka yollarınız var; önce kendinizi teslim ederek başlayın: bilginin öğretmenine iradesini dayatması doğru değildir." diye cevap verirler.

Böylece, bazı istisnalar dışında, medyumun ruhların düşüncelerini kendi emrindeki mekanik araçlarla ilettiği ve bu düşüncenin ifadesinin bu araçların kusurluluğundan pay alabileceği ve çoğunlukla pay alması gerektiği sonucu çıkar; böylece, kültürsüz insan, köylü, bir köylü olarak

konuşarak en güzel şeyleri söyleyebilir, en yüce, en felsefi düşünceleri ifade edebilir, çünkü ruhlar için düşüncenin her şey olduğu iyi bilinir.

Bu, bazı eleştirmenlerin, ruha yöneltebilecekleri ve hem ortamdan hem de ruhtan kaynaklanabilecek stil ve yazım yanlışlığı konusundaki itirazlarına yanıt verir. Bu tür şeyleri önemsemek anlamsızdır. Bu tür hataları yeniden üretmek için büyük çaba sarf etmek daha az çocukça değildir

Bazen yapıldığını gördüğümüz gibi, küçük bir kesinlikle. En azından, iletişim kuran ruhun karakteristik bir tipi olmadıkları sürece, çekinmeden düzeltilebilirler; bu durumda, kimliğin kanıtı olarak bunları korumak yararlıdır. Bu nedenle, örneğin, bir ruhun torunuyla konuşurken sürekli olarak yule (s'siz) yazdığını gördük, çünkü, yaşamı boyunca bunu bu şekilde yazmıştı ve medyumluk yapan torunu, adını nasıl yazacağını gayet iyi biliyordu.

225. En yüksek düzeydeki iletişimlerle kendini ifşa eden üstün bir ruh tarafından kendiliğinden verilen aşağıdaki tez, medyumların rolü sorusunu en açık ve en eksiksiz şekilde özetler: "Yazılı medyumların doğası ne olursa olsun, ister mekanik, ister yarı-mekanik veya sadece sezgisel olsun, onlarla iletişim kurma süreçlerimiz esasen farklılık göstermez. Aslında, enkarne olmuş ruhlarla, tıpkı gerçek ruhlarla olduğu gibi, yalnızca düşüncelerimizi yayarak iletişim kurarız.

“Düşüncelerimizin ruhlar tarafından anlaşılması için kelimelerin kıyafetine ihtiyacı yoktur ve tüm ruhlar, onlara iletmek istediğiniz düşünceyi, sadece düşünceyi onlara yöneltmenizle algılarlar ve bu, onların entelektüel yetenekleri nedeniyledir; yani, belirli bir düşünce, ilerlemelerine göre bazı kişiler tarafından anlaşılabilirken, bazı diğerleri için düşünce, kalplerinin veya beyinlerinin derinliklerinde hiçbir anı, hiçbir bilgi uyandırmadığından, onlar tarafından algılanamaz. Böyle bir durumda, bize medyum olarak

hizmet eden enkarne ruh, onu anlamasa bile, düşüncemizi diğer enkarne varlıklar için iletmeye, enkarne olmayan ve

Ancak, onun müdahalesine başvurmak zorunda kalsaydık, bunu başarmamız için pek fazla ilerleme kaydedemezdik; çünkü dünyevi varlık bedenini bizim emrimize verirken, gezgin ruh bunu yapamazdı.

“Böylece, beyni gerçek yaşamı boyunca edindiği bilgilerle donatılmış ve ruhu iletişimimizi kolaylaştırmaya uygun gizli ön bilgiyle zengin bir medyum bulduğumuzda, onu tercih ederiz, çünkü onunla iletişim olgusu bizim için zekası sınırlı ve ön bilgisi yetersiz olabilecek bir medyumdan çok daha kolaydır. Birkaç özlü ve kesin açıklamayla kendimizi anlaşılır kılacağız.

"Gerçek veya ön zekası geliştirilmiş bir medyumla, düşüncemiz anında, ruhtan ruha, ruhun kendisine özgü bir yetenekle iletilir. Böyle bir durumda medyumun beyninde, düşüncemize düşünceye karşılık gelen kelime-giysiyi vermeye uygun unsurları buluruz ve medyumun sezgisel, yarı-mekanik veya saf mekanik olması fark etmez. Bu, bir medyum aracılığıyla iletişim kuran ruhların sayısı ne kadar büyük olursa olsun, onun tarafından elde edilen diktelerin, farklı ruhlardan gelse bile, medyumun kişisel biçim ve renk mührünü taşımasının nedenidir. Evet, düşünce ona tamamen yabancı olsa da veya konu onun alışkın olduğu türden biri olsa da veya söylemek istediğimiz şey hiçbir şekilde ondan gelmese bile, o, biçimi, kendi bireyselliğine ait niteliklerle, özelliklerle etkilemez. Bu, kesinlikle farklı noktalara renkli gözlüklerle baktığınız zamanki gibidir - yeşil, beyaz veya mavi; bakış açısı veya bakılan nesneler tamamen farklı olsa da

pozitif veya birbirinden tamamen bağımsız olsalar da, gözlüklerin renginden gelen renk tonundan her zaman daha az etkilenmezler. Ya da daha iyisi, ortamları eczacıların pencerelerinde görülen renkli ve şeffaf sıvılarla dolu kavanozlara benzetelim; peki, bizler mavi, yeşil veya kırmızı ortamlar aracılığıyla belirli bakış açılarını -ahlaki, felsefi ve içsel- aydınlatan ışıklar gibiyiz, öyle ki ışıklı ışınlarımız, az çok kesilmiş, az çok şeffaf camlardan geçmek zorunda kalıyor -yani, az çok zeki ortamlar aracılığıyla- aydınlatmak istedikleri nesneye yalnızca bu ortamlara özgü ve özel renk tonu veya daha doğrusu biçimle ulaşıyor. Son olarak, son bir karşılaştırmayla bitirmek gerekirse, biz ruhlar, bir hava bestelemiş veya doğaçlamak isteyen müzik bestecileri gibiyiz ve elimizde yalnızca bir piyano, bir keman, bir flüt, bir fagot veya yalnızca iki penilik bir düdük var. Piyano, flüt veya kemanla, partisyonumuzu dinleyicilerimiz için çok anlaşılır bir şekilde icra edebileceğimiz doğrudur; ve bir piyanodan, fagottan veya klarnetten gelen sesler esasen farklı olsa da, kompozisyonumuz ses tonları dışında daha az aynı olmayacaktır. Ancak elimizde sadece iki penilik bir düdük varsa —- bizim için zorluk burada yatar.

"Çok az gelişmiş ortamları kullanmak zorunda kaldığımızda, işimiz daha uzun, çok daha sıkıcı hale gelir, çünkü yalnızca eksik biçimlere başvurmak zorunda kalırız ve bu bizim için bir karmaşıklıktır; çünkü o zaman düşüncemizi kelime kelime, harf harf parçalamaya zorlanırız, bu da bizim için bir sıkıntı ve yorgunluktur ve tezahürlerimizin hızına ve gelişimine gerçek bir engeldir.

"Bu nedenle, iyi donanımlı medyumlar bulduğumuzda mutlu oluyoruz.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

sivri uçlu, iyi donanımlı, çalışmaya hazır malzemelerle donatılmış, tek kelimeyle iyi araçlarla, çünkü o zaman medyumlaştırdığımız kişinin

medyumu üzerinde etki eden medyumluğumuz, kalem tutucu olarak bize hizmet eden ele sadece itici güç vermek zorundadır; yetersiz medyumlarla ise, iletmek istediğimiz düşüncelerin çevirisini oluşturan her bir ifadeyi harf harf, kelime kelime belirterek, tıklatarak iletişim kurduğumuz zamankine benzer bir emek sarf etmek zorunda kalırız.

"Bu sebeplerden dolayı, Spiritizm'in yayılması ve yazılı medyanimik yeteneklerin geliştirilmesi için aydınlanmış ve bilgili sınıflara öncelik veriyoruz, ancak bu sınıflar arasında en şüpheci, en asi ve en ahlaksız bireylerle karşılaşabiliriz. Aynı sebepten dolayı, şimdi elle tutulur iletişimlerin, vuruşların, maddeleştirmenin uygulanmasını hokkabaz ruhlara ve çok az gelişmiş olanlara bırakıyoruz, tıpkı sizin aranızda çok az ciddi olan insanların, gözlerine veya kulaklarına çarpan fenomenleri, tamamen ruhsal, tamamen psikolojik olanlara tercih etmesi gibi.

“Kendiliğinden gelen diktelerle çalışmak istediğimizde, medyumun beynine etki ederiz ve malzemelerimizi onun bize sağladığı unsurlarla karıştırırız; üstelik bunu tamamen onun isteği dışında yaparız, sanki onun kesesindeki parayı alıp, farklı türleri bizim için en yararlı görünen sıraya göre düzenleriz.

"Ancak medyumun kendisi bize özel bir şekilde soru sormak istediğinde, metodik bir şekilde soru sorabilmesi ve böylece cevaplama çalışmamızı kolaylaştırabilmesi için ciddi bir şekilde düşünmesi iyi olur. Çünkü, size daha önceki bir talimatta söylendiği gibi, beyniniz sıklıkla içinden çıkılmaz bir karmaşa içindedir ve bu,

Düşüncelerinizin labirentinde hareket etmemiz zordur. Sorular birbirini içerdiğinde ve uygun bir şekilde ardışık olarak sorulması gerektiğinde, soru dizisinin medyuma önceden iletilmesi iyidir, faydalıdır, böylece o, kendisini çağıranın ruhuyla özdeşleştirebilir ve onunla aşılanabilir, çünkü o zaman biz

kendimiz, perispritimiz ile yorumcu olarak bize hizmet eden medyumunki arasında var olan yakınlık sayesinde, cevaplamada çok daha büyük bir kolaylığa sahip oluruz.

"Elbette, bu konuda hiçbir şey bilmiyormuş gibi görünen bir medyum aracılığıyla matematik hakkında konuşabiliriz; ancak aynı medyumun ruhu, bu bilgiye genellikle gizli bir durumda, yani akışkan varlığa özel olarak sahip olabilir ve enkarne olana değil, çünkü gerçek bedeni bu bilgiye isyan eden veya aykırı olan bir araçtır. Aynı şey astronomi, şiir, tıp ve farklı diller ve insanlığa ait diğer tüm bilgiler için de geçerlidir. Ele alınan konudan tamamen habersiz, tipografide olduğu gibi kelimeler ve harflerle bir araya getirilen medyumlarla hala zahmetli bir şekilde ayrıntılandırma araçları kullanıyoruz.

“Söylediğimiz gibi, ruhların düşüncelerini giydirmeye ihtiyaçları yoktur; düşünceyi, onun içlerinde var olması gerçeğiyle algılar ve iletirler. Buna karşın, bedensel varlıklar, düşünceyi ancak giydirildiğinde algılarlar. Harf, kelime, öz, fiil, cümle, hepsi sizin için zihinsel olarak bile algılamanız için gerekli olsa da, bizim için görünür veya elle tutulur bir biçim gerekli değildir. Erastus ve Timotheus.”

Açıklama. Medyumların rolü ve ruhların iletişim kurmasını sağlayan süreçler hakkındaki bu analiz, mantıklı olduğu kadar açıktır. Buradan şu sonuçlar çıkar:

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Bu ilke — ruh fikirlerini değil, onları ifade etmek için gerekli malzemeleri medyumun beyninden çeker ve bu beyin malzemeler açısından ne kadar zenginse, iletişim de o kadar kolay olur. Ruh kendini medyumun aşina olduğu dilde ifade ettiğinde, içinde fikri giydirmek için oluşturulmuş tüm

kelimeleri bulur; eğer medyumun bilmediği bir dilse, kelimeleri değil, sadece harfleri bulur; o zaman ruh, sanki harf harf dikte etmek zorunda kalır, tıpkı o dili hiç bilmeyen birine Almanca yazdırdığınız gibi. Eğer medyum ne okuyabiliyor ne de yazabiliyorsa, harflere bile sahip değildir; o zaman elini, bir bilginin elini yönettiğiniz gibi yönetmeniz gerekir; ve üstesinden gelinmesi gereken daha da büyük bir maddi zorluk vardır. Bu fenomenler mümkündür; bunların sayısız örneği var; Ancak bu işlem tarzının iletişimin kapsamı ve hızıyla pek uyuşmadığı ve ruhların en esnek araçları, ya da kendi ifadeleriyle, kendi bakış açılarına göre araçlarla en iyi donatılmış medyumları tercih etmeleri gerektiği kolayca anlaşılabilir.

Bu olguları bir kanaat aracı olarak soran kişiler, daha önce teoriyi incelemiş olsalardı, bunların hangi istisnai koşullar altında üretildiğini bilirlerdi.

Bölüm XX.

MEDYANIN AHLAKİ ETKİSİ.

Çeşitli Sorular. -— Bir Ruhun Tezleri

Ahlaki Etki.

226. 1. “Medyumluğun gelişimi, medyumun ahlaki gelişimiyle orantılı mıdır?”

“Hayır; asıl yetenek organizmaya aittir; ahlaki olandan bağımsızdır; kullanımıyla aynı şey değildir; ortamın niteliklerine göre daha fazla veya daha az iyi olabilir.”

2. “Medyumluğun Tanrı’nın bir armağanı, bir lütfu, bir lütfu olduğu her zaman söylenmiştir; peki neden iyi insanların ayrıcalığı değildir ve neden en yüksek derecede bahşedilmiş olan ve bunu kötüye kullanan değersiz insanları görüyoruz?”

“Bütün yetenekler, Tanrı'ya şükretmemiz gereken lütuflardır, çünkü bunlardan mahrum olan insanlar vardır. Tanrı'nın kötü niyetlilere görme, hırsızlara beceri, kötü şeyler söylemek için kullananlara belagat vermesini de sorabilirsiniz. Medyumluk da aynıdır; değersiz kişilere bu yetenek bahşedilmiştir, çünkü geliştirilmeye daha çok ihtiyaçları vardır: Sizce Tanrı, suçlulara kurtuluş araçlarını reddediyor mu? Bu tür araçları yollarına çıkarır; onları ellerine verir; bundan yararlanmaları onlara aittir. Hain Yahuda, elçi olarak mucizeler yaratmadı mı,

ve hastaları iyileştirmek mi? Tanrı, ihanetini daha da iğrenç kılmak için ona bu armağanı verdi.”

3. “Medyumlar, yeteneklerini kötü kullanırlarsa veya hayır işlerinde kullanmazsa veya kendi eğitimlerinde bundan faydalanmazsa, sonuçlarına katlanmak zorunda mıdırlar?”

“Eğer yanlış kullanırlarsa, iki kat cezalandırılacaklardır, çünkü aydınlanmanın bir yolu vardır ve bundan faydalanmazlar. Açıkça görüp tökezleyen kişi, çukura düşen kör adamdan daha suçludur.”

4. “Aynı konu hakkında, örneğin belirli ahlaki sorular, belirli hatalar hakkında, neredeyse sürekli olarak kendiliğinden iletişimler yapılan medyumlar var: Bunun özel bir nedeni var mı?”

“Evet; ve amaç, onları sık sık tekrarlanan bir konu hakkında aydınlatmak veya belirli hatalarını düzeltmektir; bu nedenle birine sürekli gururdan, diğerine yardımseverlikten bahsederler: yalnızca tokluk gözlerini açabilir. Yeteneğini hırs veya çıkar uğruna kötüye kullanan veya gurur, egoizm, hafiflik vb. gibi büyük bir hatayla tehlikeye atan hiçbir medyum yoktur ki,

zaman zaman ruhlardan bir uyarı almasın; kötü olan, uyarıyı nadiren kendilerine almalarıdır.”

Not. Ruhlar derslerini verirken sıklıkla yönetimi kullanırlar; bunları dolaylı bir şekilde verirler, böylece bunları nasıl uygulayacağını ve bunlardan nasıl yararlanacağını bilenlere daha fazla değer bırakırlar; ancak bazı insanlarda körlük ve gurur öyledir ki, gözlerinin önüne konulan resimde kendilerini tanıyamazlar; eğer ruh onlara söz konusu olanın kendileri olduğunu anlamalarını sağlarsa, çok daha fazlası olurlar.

öfkelenir ve ruha yalancı veya soytarı gibi davranır. Bu, ruhun haklı olduğunu açıkça kanıtlar.

5. “Genel bir şekilde ve kişisel uygulama olmaksızın medyuma dikte edilen derslerde, başkalarının öğretimi için pasif bir araç görevi görmüyor mu?”

"Çoğu zaman öğüt ve tavsiyeler ona kişisel olarak dikte edilmez, ancak yalnızca onun aracılığıyla hitap edebileceğimiz başkaları için dikte edilir; ancak o da eğer bencillik tarafından kör edilmemişse, bundan payını almalıdır.

“Medya yeteneğinin yalnızca bir veya iki kişiyi düzeltmek için verildiğini düşünmeyin; hayır, amaç daha büyüktür; bu tüm insanlığın meselesidir. Bir medyum, bireysel olarak çok az öneme sahip bir araçtır: bu nedenle, genel çıkar için talimatlar verdiğimizde, gerekli olanaklara sahip olanları kullanırız; ancak emin olun ki, iyi medyumlar o kadar yaygın olacak ki, ruhların kötü araçlar kullanmasına gerek kalmayacak.”

6. “Medyumun ahlaki nitelikleri kusurlu ruhları uzak tuttuğuna göre, nasıl oluyor da iyi niteliklerle donatılmış bir medyum yanlış veya kaba cevaplar iletiyor?”

"Ruhun iç derinliklerini biliyor musun? Ayrıca, kötü niyetli olmadan, hafif ve anlamsız olabilir ve sonra, ayrıca, bazen, uyanık olması için bir derse ihtiyacı vardır."

7. “Üstün ruhlar neden büyük güçlerle donatılmış ve çok iyilik yapabilecek kişilerin medyum olarak kullanılmasına izin veriyorlar?”

"Onları etkilemeye çalışırlar; ancak kendilerinin kötü bir yola sürüklenmesine izin verdiklerinde, onları serbest bırakırlar. Onları kullanmalarının nedeni budur.

tiksinti, çünkü hakikat batıl ile yorumlanamaz”

8. “Kusurlu bir ortamda iyi iletişim kurmak kesinlikle imkansız mıdır?”

"Kusurlu bir ortam bazen iyi şeyler elde edebilir, çünkü eğer iyi bir yeteneğe sahipse, iyi ruhlar, bir durumda, bir başkasının eksikliğinde ondan faydalanabilirler; ancak bu her zaman geçicidir, çünkü kendilerine daha uygun birini buldukları anda, ona öncelik verirler."

Not. İyi ruhların bir medyumun iyi yardım görmediğini ve kusurları nedeniyle aldatıcı ruhların avı haline geldiğini algıladıklarında, neredeyse her zaman onun düzensizliklerini açığa çıkaran koşulları çağırdıkları ve samimiyetleri suistimal edilebilecek ciddi ve iyi niyetli kişileri ondan uzaklaştırdıkları gözlemlenmelidir. Böyle bir durumda, yetenekleri ne olursa olsun, pişman olunacak bir şey değildir.”

9. “Mükemmel denebilmesi için bir ortamın nasıl olması gerekir?”

“Mükemmel! Mükemmelliğin dünyada olmadığını gayet iyi biliyorsun, yoksa burada olmazdın; iyi bir medyum de, bu çok fazla, çünkü nadirdirler.

Mükemmel medyum, kötü ruhların asla aldatmaya cesaret edemediği kişi olurdu; en iyisi, sadece iyi ruhlara sempati duyan ve en az aldatılan kişidir.”

10. “Eğer sadece iyi ruhlara sempati duyuyorsa, nasıl olur da onun aldatılmasına izin verebilirler?”

"İyi ruhlar bazen, yargılarını kullanmak ve onlara doğruyu yanlıştan ayırt etmeyi öğretmek için en iyi medyumlara izin verirler; ve sonra, bir medyum ne kadar iyi olursa olsun, içinde zayıf bir taraf bulunmayacak kadar mükemmel olamaz.

yaklaşılabilir; bu ona bir ders olarak hizmet etmelidir. Zaman zaman aldığı yanlış iletişimler, kendisini yanılmaz sanmaması ve bununla övünmemesi gerektiği konusunda uyarılardır; çünkü en dikkat çekici şeyleri elde eden medyum, enstrümanın kolunu çevirerek en güzel havaları üreten orgcudan daha fazla yüceltilecek bir şeye sahip değildir.”

11. “Üstün ruhların sözlerinin her türlü tağşişten temiz olarak bize ulaşması için gerekli şartlar nelerdir?”

“İyiliği istemek; her türlü gururu ve bencilliği ortadan kaldırmak: ikisi de gereklidir.”

12. “Üstün ruhların sözleri ancak ulaşılması zor şartlar altında saf olarak bize ulaşıyorsa, bu hakikatin yayılmasına engel değil midir?”

“Hayır; çünkü ışık her zaman onu almak isteyene gelir. Aydınlanmak isteyen karanlıktan kaçmalıdır ve karanlık kalbin kirliliğindedir.

“İyiliğin kişileştirilmiş hali saydığınız ruhlar, kalpleri gurur, açgözlülük ve sevgi eksikliğiyle kirlenmiş olanların çağrısına gönüllü olarak cevap vermezler.

“O halde aydınlanmayı arzulayanlar, bütün insani kibri bir kenara atsınlar ve Yaratıcının sonsuz gücü önünde kendilerini alçaltsınlar: Bu, onların samimiyetinin en iyi kanıtı olacaktır; ve bu koşulu herkes yerine getirebilir.”

227. Eğer medyum, icraat açısından, sadece bir araçsa, yine de ahlaki ilişki altında, büyük bir etki uygular. İletişim kurmak için yabancı ruh, medyumun ruhuyla özdeşleştiğinden, bu özdeşleşme ancak şu şekilde gerçekleşebilir:

Aralarında sempati ve tabiri caizse yakınlık olduğu sürece. Ruh, yabancı ruh üzerinde, benzerlik veya farklılık derecesine göre bir tür çekim veya itme uygular; böylece, iyiler iyiye, kötüler de kötüye yakınlık duyar; bundan, medyumun ahlaki niteliklerinin, onun aracılığıyla iletişim kuran ruhların doğası üzerinde güçlü bir etkiye sahip olduğu sonucu çıkar. Eğer kötü biriyse, aşağı ruhlar onu çevreler ve her zaman çağrılan iyi ruhların yerini almaya hazırdırlar. İyi ruhları en iyi çeken nitelikler, nezaket, iyilikseverlik, kalbin sadeliği, komşuyu sevme, maddi şeylerden uzak durmadır; onları iten kusurlar, gurur, egoizm, kıskançlık, haset, nefret, açgözlülük, şehvetçilik ve insanın maddeye bağlandığı tüm tutkulardır.

228. Bütün ahlaki kusurlar, kötü ruhlara kapı açan pek çok açık kapıdır; fakat en ustaca oynayabilecekleri şey gururdur, çünkü insanların kendilerine bile itiraf etmeye en isteksiz oldukları şeydir: gurur, en iyi yeteneklere sahip sayısız medyumu mahvetmiştir ve bu yetenekler olmasa, dikkate değer ve çok yararlı kişiler olabilirlerdi; fakat yalancı ruhların avı haline geldiklerinde, yetenekleri önce çarpıtılmış, sonra yok edilmiş ve birden fazlası en acımasız aldatmacalarla aşağılanmıştır.

Gurur, medyumlarda, dikkat çekilmesi gereken kesin işaretlerle kendini ele verir, çünkü bu, onların iletişimlerine karşı en kısa sürede bir güvensizlik

uyandırması gereken şeylerden biridir. Bu, ilk olarak, bu iletişimlerin üstünlüğüne ve yanılmazlığına körü körüne bir güvendir.

onlara veren ruh; oradan kendilerine gelmeyen her şeye karşı belli bir küçümseme, çünkü gerçeğin ayrıcalığına sahip olduklarına inanırlar. Koruyucuları olarak gördükleri ruhlar tarafından ödünç alınan büyük isimlerin itibarı onları büyüler ve kendilerini aldatılmış olarak kabul ettiklerinde öz sevgileri acı çekeceğinden, her türlü tavsiyeyi geri çevirir; hatta arkadaşlarından ve gözlerini açma aracı olabilecek her kim varsa onlardan uzaklaşarak bundan kaçınırlar: onları dinlemeye tenezzül ederlerse, tavsiyelerini küçümserler; çünkü ruhlarının üstünlüğünden şüphe etmek neredeyse bir küfürdür. En ufak bir çelişkiden, basit bir eleştiriden rahatsız olurlar ve hatta kendilerine hizmet eden kişilerden neredeyse nefret etmeye başlarlar. Çelişki istemeyen ruhlar tarafından yaratılan bu tecrit örtüsü altında, onları yanılsamalarında tutmakta güzel bir oyun oynarlar ve kolayca en kaba saçmalıkları yücelikler olarak kabul etmelerini sağlarlar. Böylece, elde ettiklerinin üstünlüğüne mutlak bir güven duyma, kendilerinden gelmeyen şeylere karşı küçümseme, büyük isimlere aşırı önem verme, öğütleri reddetme, tüm eleştirileri kötü gözle görme, tarafsız tavsiyelerde bulunabilecek kişilerden uzak durma, deneyim eksikliğine rağmen kendi becerilerine inanma, — işte gururlu ve kendini beğenmiş medyumların özellikleri.

Gururun bir ortamda çevresi tarafından sıklıkla uyandırıldığını söylemek yerinde olur. Sıradan olandan daha büyük yetenekleri varsa, aranır ve övülür; kendini vazgeçilmez görür ve yardım ettiğinde hemen kendi kendine yeterlilik ve küçümseme havaları takınır. Biz, bir kereden fazla, onları cesaretlendirmek için belirli ortamlara verdiğimiz övgülerden pişmanlık duyduk.

229. Bu resmin yanına, gerçekten iyi aracının, yani güvenebileceğimiz kişinin resmini koyalım. Öncelikle, ruhların maddi bir türdeki herhangi bir zorluk tarafından engellenmeden serbestçe iletişim kurmalarına izin verecek kadar büyük bir uygulama kolaylığı olduğunu varsayalım. Bu verildiğinde, dikkate alınması gereken en önemli şey, ona her zaman yardım eden ruhların doğasıdır; ve bunun için bakılması gereken şey isme değil, diledir. İyi ruhlar arasında teşvik ettiği sempatinin, kötü ruhlardan uzak durmasıyla orantılı olacağı gerçeğini asla gözden kaçırmamalıdır. Yeteneğinin kendisine iyilikte kullanılmak üzere bahşedilmiş bir armağan olduğunu bildiğinden, kendini övmeyi aramaz, bunun için kendisine hiçbir hak görmez. Kendisine yapılan iyi iletişimleri, nezaket, iyilikseverlik ve alçakgönüllülükle kendisini layık kılmaya çalışması gereken bir iyilik olarak kabul eder. Birincisi, üstün ruhlarla olan ilişkileriyle övünür; ikincisi ise sonuç olarak daha alçakgönüllü olur ve her zaman böyle bir iyiliğin altında olduğuna inanır.

230. Bu konu hakkında bize bir ruh tarafından şu talimat verilmiştir; daha önce birkaç mesajını vermiştik: —

"Daha önce de söylediğimiz gibi, medyumlar, medyumlar olarak, ruhların iletişiminde yalnızca ikincil bir etkiye sahiptirler: görevleri, dünyanın bir noktasından çok uzaktaki bir başka noktasına telgraf mesajlarını ileten bir elektrik makinesinin görevidir. Bu nedenle, bir iletişimi dikte etmek istediğimizde, medyum üzerinde, telgraf operatörünün aletleri üzerindeki etkisi gibi davranırız; yani, telgrafın tak-tak'ı, binlerce mil ötede, bir kağıt parçasına, mesajın yeniden üretilmiş harflerini yazdığı gibi, biz de, görünür dünyayı görünmez dünyadan ayıran ölçülemez mesafeden,

cisimleşmiş dünyadan gelen materyal, medyanimik araç vasıtasıyla size öğretmek istediklerimizi iletir. Fakat, aynı zamanda, atmosferik etkiler elektrikli telgrafın iletimi üzerinde etki eder ve sıklıkla bozar, ortamın ahlaki etkisi de mezarın ötesinden gelen mesajlarımızın iletimi üzerinde etki eder ve bazen etkiler, çünkü onları doğası kendilerine zıt olan bir ortamdan geçirmek zorundayız. Aynı zamanda, bu etki çoğu zaman enerjimiz ve irademiz tarafından iptal edilir ve hiçbir rahatsız edici unsur ortaya çıkmaz. Gerçekten de, yüksek, felsefi bir tavırdaki dikteler, mükemmel ahlak iletişimleri, bazen bu üstün öğretilere pek uygun olmayan ortamlar vasıtasıyla iletilir; öte yandan, öğretici olmaktan çok uzak olan iletişimler, bazen iletkenleri olarak kullanılmış olmaktan çok utanan ortamlar tarafından gelir.

"Genel bir kural olarak, ruhların kendilerine benzeyenleri çağırdıkları ve yüksek bir düzeydeki ruhların, ellerinde iyi aracılar, yani iyi medyumlar varken, nadiren kötü iletkenler aracılığıyla iletişim kurdukları söylenebilir.

"Hafif, önemsiz medyumlar aynı doğadaki ruhları çağırır; ve böylece iletişimleri kaba ifadeler, anlamsızlıklar, kopuk ve sıklıkla çok sapkın fikirlerle ruhsal olarak etkilenir. Elbette bazen iyi şeyler söyleyebilirler ve söylerler, ancak özellikle bu durumda onları katı bir incelemeye tabi tutmak gerekir; çünkü bu iyi şeylerin ortasında, bazı ikiyüzlü ruhlar ustalıkla ve hesaplı bir hainlikle, dinleyicilerinin samimiyetini aldatmak için uydurmalar, yalan iddialar ima ederler. Sonra her belirsiz kelime veya ifade acımasızca silinmeli, yalnızca o kadarını

mantık tarafından kabul edildiği veya doktrin tarafından öğretildiği gibi dikte. Bu doğadaki iletişimler yalnızca izole ruhçular, yeni oluşmuş veya henüz tam olarak aydınlanmamış çevreler için korkulacak şeylerdir; çünkü

inananların daha ileri olduğu ve deneyim kazandığı toplantılarda, karga tavus kuşunun tüylerini boşuna ödünç alır; her zaman acımasızca kovulur.

“Kirli iletişimleri istemekten ve dinlemekten hoşlanan medyumlardan bahsetmeyeceğim; onları alaycı ruhların toplumunda kendilerini memnun etmeye bırakalım. Ayrıca, bu türden iletişimler kendi başlarına yalnızlık ve izolasyon ararlar; her halükarda felsefi ve ciddi çevrelerin üyeleri arasında sadece küçümseme ve tiksinti uyandırabilirler. Ancak medyumun ahlaki etkisinin kendisini gerçekten hissettirdiği yer, ruhların ona telkin etmeye çalıştıkları fikirlerin yerine kendi kişisel fikirlerini koyduğu zamandır; ve yine, kendi hayal gücünden, kendisi de içtenlikle sezgisel bir iletişimin sonucu olduğuna inandığı fantastik teoriler çıkardığı zamandır. O zaman bunun medyumun kişisel ruhunun yansıması olması binde birdir; sonra şu garip gerçek ortaya çıkar — medyumun eli bazen ikincil ve alaycı bir ruh tarafından yönlendirilerek neredeyse mekanik bir şekilde hareket ettirilir. Bu kadar çok ateşli hayal gücü tam da bu mihenk taşına karşı paramparça olur; çünkü kendi fikirlerinin coşkusuyla, edebi bilgilerinin gösterişliliğiyle sürüklenip, bilge bir ruhun mütevazı diktelerini hor görürler ve özünü gölgeye terk edip, onun yerine yüksekten uçan bir tefsir koyarlar. Bu korkunç kayanın üzerinde, iyi ruhların kendilerine reddettiği iletişimlerin eksikliğinde, kişisel hırslar da mahsur kalır,

ORTAMIN AHLAKİ ETKİSİ. 2g$

kendi işlerini aynı ruhların işi olarak görürler. Bu nedenle, spiritüel çevrelerin şeflerinin, otantik iletişimleri ayırt etmek ve kendilerini kandıranları yaralamamak için, mükemmel bir inceliğe ve nadir bir anlayışa sahip olmaları gerekir.

"Şüphe halinde, uzak dur" der eski atasözlerinden biri; gerçeği kesin olarak kanıtlanmamış hiçbir şeyi kabul etme. Yeni bir görüş ortaya çıkar çıkmaz,

eğer biraz bile şüpheli görünüyorsa, onu akıl ve mantığın süzgecinden geçir; aklın ve sağduyunun reddettiğini, cesaretle reddet; tek bir yalanı, tek bir yanlış teoriyi kabul etmektense, on gerçeği reddetmek daha iyidir. Çünkü bu teori üzerine, kayan kumların üzerine yükseltilmiş bir anıt gibi, ilk gerçek nefesiyle çökecek bütün bir sistem kurabilirsin; oysa bugün bazı gerçekleri, açık ve mantıksal olarak kanıtlanmadıkları için reddedersen, çok geçmeden güçlü bir gerçek, çürütülemez bir kanıt, sana gerçekliğini gösterecek.

"Ancak ey ruhçular, şunu unutmayın ki, Tanrı için ve iyi ruhlar için, adaletsizlik ve kötülükten başka imkânsız hiçbir şey yoktur.

“Spiritizm artık insanlar arasında yeterince yayılmış durumda ve kutsal doktrininin samimi inananlarını öylesine ahlakçılaştırdı ki, ruhların artık kötü araçlar -kusurlu medyumlar- kullanmaya indirgenmesine gerek kalmadı. Şimdi, kim olursa olsun bir medyum, davranışları veya tavırlarıyla, gururuyla, sevgi ve merhamet eksikliğiyle şüphe için meşru bir sebep veriyorsa, iletişimlerini reddedin, reddedin, çünkü otların arasında saklanan bir yılan var. Medyumların ahlaki etkisine dair sonucum bu. Erastus.”

Bölüm XXI.

ÇEVRENİN ETKİSİ.

231. i. “Medyumun alanı tezahürler üzerinde bir etki yapar mı?”

“Medyumu çevreleyen bütün ruhlar, iyi günde de kötü günde de ona yardım ederler.”

2. “Üstün ruhlar, kendilerine tercüman olarak hizmet eden enkarne ruhun ve onu çevreleyenlerin kötü iradesine karşı zafer kazanamazlar mı?”

“Evet, bunu yararlı gördüklerinde ve kendilerine hitap eden kişinin niyetine göre. Bunu daha önce söyledik; en yüce ruhlar bazen, medyumun ve onun küresinin kusurlu olmasına rağmen, özel bir iyilik ile iletişim kurabilirler; ancak o zaman çevredeki ruhlar buna tamamen yabancı kalırlar”

3. “Üstün ruhlar, anlamsız çevreleri daha ciddi fikirlere mi yönlendirmeye çalışırlar?”

“Üstün ruhlar, varlıklarının yararsız olduğunu bildikleri çevrelere girmezler. Çevrenin sadece hafifçe eğitildiği, ancak samimi olduğu yerlere, zayıf araçlar bulsak bile, isteyerek gideriz; ancak ironinin hüküm sürdüğü eğitilmiş alanlara gitmeyiz. O zaman gözlere ve kulaklara konuşmak gerekir; bu, ruhları vurmanın veya alay etmenin rolüdür. Bilimleriyle övünen kişilerin, daha az bilgili ve daha az gelişmiş ruhlar tarafından aşağılanması doğrudur.”

4. “Aşağılık ruhluların ciddi buluşmalara erişimi engelleniyor mu?”

"Hayır; onlar orada kalırlar, bazen size verilen talimatlardan yararlanmak için; ama bilgelerin meclisindeki başı dönenler gibi sessizdirler."

232. Görünmeyen dünyadan varlıkları kendinize çekmek için bir aracı olmanız gerektiğini varsaymak bir hata olurdu. Uzayın tamamı onlarla doludur; onlar sürekli etrafımızda, yanımızdadır; bizi görürler, bizi gözlemlerler* buluşmalarımızda kaynaşırlar, bizi takip ederler veya bizden kaçarlar, biz onları çekerken veya iterken. Bunun için aracılık yeteneği gerekli değildir; bu sadece bir iletişim aracıdır. Ruhların sempati veya antipatisinin nedenlerini gördüklerimizden, ruhumuza, yükseltilmiş veya alçaltılmış olmasına göre, yakınlık duyan kişilerle çevrili olmamız gerektiği kolayca anlaşılacaktır. Dünyamızın ahlaki durumunu göz önünde bulundurursak, gezgin ruhlar arasında ne tür ruhların baskın olması

gerektiğini algılayacağız. Her bir halkı özel olarak ele alırsak, orada yaşayanların baskın özelliklerine, kaygılarına, az ya da çok ahlaki ve insani duygularına, oraya tercihli olarak hangi ruhların gideceğine bakarak karar verebiliriz.

Bu ilkeyi başlangıç noktamız yaparak, zevkleriyle meşgul önemsiz, uyumsuz kişilerin bir araya geldiğini varsayalım; aralarında ne tür ruhlar bulunurdu? Elbette, üstün ruhlar değil, tıpkı bizim "bilginlerimiz" ve filozoflarımızın zamanlarını aralarında geçirmeleri gibi. Bu yüzden, insanlar bir araya geldiklerinde, yanlarında onların niteliklerine veya kaprislerine sempati duyan görünmez bir topluluk vardır ve tüm çağrışım düşüncelerini bir kenara bırakırsak -

cation. Şimdi, görünmez dünyanın varlıklarıyla bir tercüman, bir medyum aracılığıyla ilişki kurma olasılığını kabul edelim; kim onların çağrısına cevap verir? Açıkça, zaten orada olanlar ve sadece iletişim kurmak için bir fırsat arayanlar. Eğer, anlamsız bir toplantıda, üstün bir ruh çağrılırsa, gelip, kaybolmuş koyunlarının ortasında iyi bir papaz gibi, uygun birkaç söz söyleyebilir; ancak ne anlaşıldığını ne de dinlendiğini gördüğü anda, sizin onun yerinde yapacağınız gibi gider ve sonra diğerleri tam özgürlüğe kavuşur.

233. Bir meclisin ciddi olması, yüksek düzeyde iletişimler kurması için her zaman yeterli değildir; asla gülmeyen ve kalpleri daha da saf olmayan insanlar vardır; ve iyi ruhları çeken, her şeyden önce kalptir. Hiçbir ahlaki durum ruh iletişimlerini dışlamaz, ancak kişiler kötü koşullardaysa, bizi aldatmanın bir zararı olmadığını düşünen ve genellikle önyargılarımızı benimseyen benzerleriyle konuşurlar.

Bununla, kürenin zeki tezahürlerin doğası üzerindeki muazzam etkisi görülebilir; ancak bu etki, bazılarının varsaydığı gibi, ruhlar dünyası şimdi olduğu kadar iyi bilinmediğinde ve ikna edici kanıtlar tüm şüphelerimizi ortadan kaldırmadan önce uygulanmaz. İletişimler yardımcıların görüşleriyle uyuştuğunda, bunun nedeni görüşün medyumun ruhunda, bir aynada olduğu gibi yansıtılması değildir; bunun nedeni, sizinle hem iyi hem de kötü için sempati duyan ve sizin kibirlerinize sahip olan ruhların yanınızda olmasıdır; ve bunu kanıtlayan şey, eğer sizi çevreleyenlerden başka ruhları kendinize çekecek güce sahipseniz, aynı medyum tamamen farklı bir dil kullanacak ve size şeyler söyleyecektir.

düşüncelerinizden ve inançlarınızdan çok uzakta. Özetlemek gerekirse: kürenin koşulları daha iyi olacak çünkü daha fazla homojenlik, iyilik için daha saf ve yüce duygular, sonradan düşünülmeden daha samimi bir şekilde eğitilme arzusu olacak.

Bölüm XXII.

HAYVANLARDA MEDYUMLUĞA DAİR.

234. Hayvanlar medyum olabilir mi? Bu soru sıklıkla sorulmuştur ve bazı gerçekler buna olumlu yanıt veriyor gibi görünmektedir. Bazı eğitimli kuşların sergilediği dikkat çekici zeka belirtileri bu görüşe itibar kazandırmıştır; düşünceyi sezmiş ve bir deste karttan önerilen soruya tam yanıtı verecek olanları çıkarmış gibi görünmüşlerdir. Bu deneyleri çok özel bir dikkatle gözlemledik ve en çok da eğitimlerinde sergilenen sanata hayran kaldık. Onlara belli bir oranda göreceli zekayı reddedemeyiz; ancak bu durumda, onların kavrayışının insanın kavrayışını çok aştığını kabul etmeliyiz, çünkü hiç kimse onların yaptıklarını yapabileceğini iddia edemez;

bazı deneyler için, en açık görüşlü uyurgezerlerinkinden daha üstün bir ikinci görüş armağanına sahip olduklarını varsaymak bile gerekebilir. Onların berraklığının esasen değişken olduğunu ve sık sık kesintilere tabi olduğunu biliyoruz, oysa bu kuşlarda bu kalıcı olurdu ve herhangi bir uyurgezerde görülmeyen bir düzenlilik ve kesinlikle belirli bir noktaya kadar ilerlerdi; kısacası, onlar asla hatalı değildi. Gördüğümüz deneylerin çoğu hokkabazların doğasındadır ve bize bazı yöntemlerinin, özellikle de zorla kart oynamanın kullanımı konusunda hiçbir şüphe bırakmaz. El çabukluğu sanatı,

bu yöntemler olmadan, etkinin hiçbir çekiciliği olmazdı. Bu orana indirgenmiş olsa bile, fenomen daha az ilginç değildir ve eğitmenin yeteneği, öğrencinin zekası kadar takdire şayandır; çünkü zorluk, kuşun kendi yetenekleri sayesinde hareket etmesinden çok daha büyüktür: şimdi, kuşların insan zekası için mümkün olanın sınırını aşan şeyler yapmasını sağlamak, yalnızca bununla gizli bir sürecin kullanıldığını kanıtlamaktır.

Ayrıca, kesin bir gerçek var ki, bu kuşlar bu beceri derecesine ancak belirli bir zamanın sonunda ve zekâları tek şey olsaydı gerekli olmayacak olan özel ve ısrarcı özen yoluyla ulaşıyorlar. Onlara kart çekmeyi öğretmek, onları melodileri veya kelimeleri tekrarlamaya alıştırmaktan daha sıra dışı değildir. El çabukluğu ikinci görüşü taklit etmeye çalıştığında da aynı şey olmuştur; öznenin uzun süreli olması için çok fazla şey yapmasına neden olmuşlardır. Bu tür bir seansa ilk katıldığımız zamandan beri, yalnızca uyurgezerliğin çok kusurlu bir taklidini gördük ve bu da bu yeteneğin en temel koşullarının cehaletini ortaya koydu.

235. Yukarıdaki deneylerde ne olursa olsun, asıl soru başka bir bakış açısından yine de eksiksiz kalır; zira uyurgezerliğin taklidi yeteneğin varlığını engellemediği gibi, medyumların kuşlar aracılığıyla taklit edilmesi de onlarda ve diğer hayvanlarda benzer bir yeteneğin var olma olasılığına karşı hiçbir şey kanıtlamaz. Mesele, hayvanların insanlar gibi ruhlara aracılık etmeye, zeki iletişimler kurmaya uygun olup olmadığını bilmektir. Hatta belli bir zeka derecesine sahip canlı bir yaratığın bu etki için daha uygun olması gerektiğini varsaymak bile yeterince mantıklı görünüyor

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Örneğin bir masa gibi canlılığı olmayan hareketsiz bir cisimden daha farklı bir şeydir; ama gerçekleşmeyen şeydir.

236. Hayvanların ortancalığı sorusu, derinliği ve bilgeliği daha önce yaptığımız alıntılarla takdir edilebilecek bir ruh tarafından verilen aşağıdaki tezde tamamen çözülmüştür. Onun ispatının değerinin tamamen farkında olmak için, iletişimde ortamın rolüne ilişkin verdiği ve yukarıda verdiğimiz açıklamaya başvurmak yeterlidir. (No. 225.)

Bu bildiri, Paris Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde bu konu üzerinde yapılan bir tartışmanın sonunda verilmiştir.

"Bugün, en ateşli inananlarınızdan birinin gündeme getirdiği ve desteklediği hayvanlardaki ortancalık sorununa değiniyorum. O, 'En çok şeyi yapabilen en az şeyi de yapabilir' aksiyomu sayesinde, kuşları ortancalaştırabileceğimizi ve onları insanlıkla iletişimimizde kullanabileceğimizi iddia ediyor. Felsefede veya daha doğrusu mantıkta, buna tamamen ve basitçe bir sofizm diyorsunuz. 'Canlandırıyorsunuz' diyor, 'hareketsiz madde; yani bir masa, bir sandalye, bir piyano; a fortiori, zaten

canlandırılmış maddeyi ve özellikle kuşları canlandırmalısınız.' Eh, Spiritizmin normal durumunda bu böyle değildir ve olamaz.

"Öncelikle olgularımıza iyi bakalım. Bir medyum nedir? Ruhların birleşme noktası olarak hizmet eden varlık, bireydir, böylece onlar insanlarla -enkarne ruhlarla- kolayca iletişim kurabilirler. Sonuç olarak, bir medyum olmadan, elle tutulur, zihinsel, yazılı, fiziksel veya herhangi bir tür iletişim olmaz.

"Eminim ki kabul edilen bir ilke var

HAYVANLARDA MEDYUMLUĞA DAİR.

303

Tüm spiritistler için: benzerlerin benzerleriyle ve benzerleri olarak hareket ettiğidir. Şimdi, ruhların benzerleri, enkarne olmuş veya enkarne olmamış ruhlar değilse nedir? Size sürekli tekrarlanması mı gerekiyor? Pekala, tekrar edeceğim: sizin perisprit'iniz ve bizimki aynı küreden çekilmiştir, aynı doğaya sahiptir, tek kelimeyle benzerdir; az veya çok gelişmiş bir asimilasyon özelliğine, az veya çok güçlü bir manyetik eyleme sahiptirler, bu da bizim, ruhların ve enkarne olmuşların, kendimizi çok hızlı ve kolay bir şekilde uyum içinde koymamızı sağlar. Son olarak, medyumlara özel olarak ait olan, hatta bireyselliklerinin özü olan şey, özel bir yakınlık ve aynı zamanda, onlardaki tüm kırılabilirliği yok eden ve aramızda bir tür akım, bir tür kaynaşma kuran, iletişimimizi kolaylaştıran özel bir genişleme gücüdür. Maddenin bu kırılabilirliği, medyum olmayanların çoğunda medyumluğun gelişmesine engel teşkil eder.

“İnsanlar her zaman abartmaya eğilimlidir. Bazıları —burada materyalistlerden bahsetmiyorum— hayvanlara bir ruh vermeyi reddeder; bazıları da onlara, tabiri caizse, bizimki gibi bir ruh verir.

Mükemmelleştirilebilir olanı mükemmelleştirilemez olanla karıştırmak neden isteniyor? Hayır, hayır; buna ikna olun: hayvanları canlandıran ateş, onları hareket ettiren, hareket ettiren ve kendi dillerinde konuşturan nefes, ilahi nefesle, eterik ruhla, özünde mükemmelleştirilebilir olan varlığı canlandıran ruhla, yani insanla karışmaya, birleşmeye, kaynaşmaya şu an için hiçbir yatkınlığa sahip değildir; yaratılışın bu kralı. Şimdi, insan türünün üstünlüğünün oluştuğu mükemmelleştirilebilirliğin bu çok temel koşulu değil midir? Öyleyse, yeryüzünde yaşayan diğer ırklardan hiçbir bireyin

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

İnsanla karşılaştırıldığında, yalnızca kendi içinde ve eserlerinde mükemmelliğe erişebilen tek varlıktır.

“Hayvanlar arasında üstün zekâsı onu insanın dostu ve yoldaşı yapan köpek, kendi kafası ve kişisel inisiyatifiyle mükemmelleştirilebilir mi? Hiç kimse onu sürdürmeye cesaret edemez, çünkü köpek ırkının ilerlemesini sağlamaz; aralarında en iyi eğitilmiş olanı her zaman efendisi tarafından eğitilir. Dünya bir dünya olduğundan beri, su samuru kulübesini her zaman aynı oranlarda ve değişmez bir kurala göre suyun üzerine kurmuştur; bülbüller ve kırlangıçlar yuvalarını hiçbir zaman babalarının yaptığından farklı bir şekilde yapmamışlardır.

“Tufandan önceki bir serçe yuvası, bugünün serçe yuvasıdır, her zaman bir serçe yuvasıdır; aynı koşullarda ve baharda, aşk mevsiminde toplanan ot ve çöplerin iç içe geçirildiği aynı sistemle inşa edilmiştir. Arılar ve karıncalar, o küçük cumhuriyetçi ev sahipleri, stok yapma alışkanlıklarında, ilerleme tarzlarında, davranışlarında, üretimlerinde asla değişmemişlerdir. Örümcek ağını her zaman aynı şekilde örer.

“Öte yandan, eğer yeryüzünün ilk çağlarındaki sazdan damlı kulübeleri ve çadırları ararsanız, onların yerine modern uygarlığın saraylarını ve şatolarını bulursunuz; deriden yapılmış giysilerin yerini altın ve ipek kumaşlar almıştır; nihayet, her adımda, insanlığın ilerlemeye doğru durmaksızın yürüyüşünün kanıtlarını bulursunuz.

"İnsan türünün bu sürekli, yenilmez, inkar edilemez ilerlemesi ve diğer canlı türlerinin bu belirsiz durağanlığı hakkında benimle birlikte şu sonuca varın: Eğer yeryüzünde yaşayan ve hareket eden her şeyde, nefeste ve maddede ortak ilkeler varsa, bu hiçbir şekilde

HAYVANLARDA MEDYUMLUĞA DAİR.

305

daha az doğru olan, yalnızca sizin, enkarne olmuş ruhların, sizi sürekli ileriye ve her zaman ileriye doğru iten o kaçınılmaz ilerleme yasasına tabi tutulduğunuzdur. Tanrı, hayvanları yanınıza yardımcılar olarak, beslemek, giydirmek, size yardım etmek için yerleştirmiştir. Onlara belirli bir zeka derecesi vermiştir, çünkü size yardım edebilmeleri için anlamaları gerekir; ve zekalarını, yapmaları gereken hizmetlere göre oranlamıştır; ancak, bilgeliğinde, onların aynı ilerleme yasasına tabi tutulmalarını kastetmemiştir; nasıl yaratıldılarsa öyle kalmışlardır ve ırklarının yok oluşuna kadar öyle kalacaklardır.

“Dendi ki, ruhlar hareketsiz maddeyi aracılaştırır ve sandalyeleri, masaları, piyanoları hareket ettirir; hareket ettirir, evet; ama aracılaştırmaz, hayır! Çünkü, yine de, bir araç olmadan bu olgulardan hiçbiri üretilemez. Bir veya birkaç aracın yardımıyla hareketsiz veya edilgen maddeyi hareket ettirmemizde, ki bu madde, tam da edilgenliği, ataletinden dolayı, üzerine basmak istediğimiz hareketi ve itici güçleri almaya uygundur, olağanüstü

olan nedir? Bunun için araçlara ihtiyacımız var - bu kesin; ancak aracın mevcut veya bilinçli olması gerekli değildir, çünkü onun sağladığı, onun bilmediği ve onun varlığı olmadan da, onun sağladığı unsurlarla hareket edebiliriz; her şeyden önce, elle tutulurluk ve maddeleşme olgularında. Gazlarınızın en ince ve en anlaşılmaz olanından daha anlaşılmaz ve daha ince olan akışkan zarfımız, ortamın akışkan fakat başlangıçsız zarfıyla birleşerek, evlenerek, birleşerek, genişleme ve nüfuz edilebilirlik özelliği sizin kaba duyularınızla kavrayamayacağınız ve sizin için neredeyse açıklanamaz olan bu zarf sayesinde, meskun yerlerdeki mobilyaları hareket ettirebilir ve hatta kırabiliriz.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Elbette ruhlar kendilerini hayvanlara görünür ve elle tutulur hale getirebilirler ve sıklıkla sahip oldukları ve size sebepsiz görünen ani bir korku, bu ruhlardan bir veya birkaçının orada bulunan bireylere veya hayvanların ait olduğu kişilere kötü niyetli görünmesinden kaynaklanır. Çok sıklıkla ne ilerleyecek ne de geri gidecek veya hayali bir engele dikilecek atlar görürsünüz. Pekala, hayali engelin sıklıkla onun ilerlemesini engellemekten hoşlanan bir ruh veya ruh grubu olduğunu kesin olarak kabul edin.

“Balaam'ın eşeğini hatırlayın, önünde bir melek görünce ve onun alevli kılıcından korktuğundan kıpırdamadı; melek, Balaam'a görünür şekilde görünmeden önce, yalnızca hayvana görünmek istedi; ama tekrar ediyorum, biz ne hayvanları ne de cansız maddeyi doğrudan doğruya aracısız olarak nitelendirmeyiz; bilinçli veya bilinçsiz bir insan ortamının bir araya gelmesi her zaman gereklidir ve bunu ne hayvanlarda ne de cansız maddede bulabiliriz.

“MT, köpeğini mıknatıslamış, diyor. Ne oldu? Onu öldürdü, çünkü zavallı hayvan bir tür atoniye, uyuşukluğa düştükten sonra öldü, sonuç olarak. Gerçekten de, onu doğasına özgü olandan daha üstün bir özden alınan bir sıvıyla doldururken, onu ezdi,—onun üzerinde, daha yavaş da olsa, yıldırım gibi bir etki yaptı. Sonra, perisprit'imiz ile hayvanların akışkan zarfı arasında mümkün olan bir asimilasyon olmadığından, onları anında medianizasyon yoluyla ezmeliyiz.

"Bunu saptadıktan sonra, hayvanlar arasında çeşitli yeteneklerin varlığını mükemmel bir şekilde tanıyorum; insan tutkuları ve duygularıyla aynı olan belirli tutkuların onlarda geliştiğini; onların duygulu ve minnettar, kindar ve nefret dolu olduklarını, buna göre hareket ettiklerini görüyorum.

HAYVANLARDA MEDYUMLUĞA DAİR.

307

iyi veya kötü muamele görürler. Bunun nedeni, hiçbir şeyi eksik yapmayan Tanrı'nın, insanın yoldaşları ve hizmetkarları olan hayvanlara, vahşi hayvanlarda tamamen eksik olan toplumsallık nitelikleri vermiş olmasıdır. Ancak oradan, ruhsal düşüncenin iletimi için aracı olarak hizmet edebilmeye kadar bir uçurum vardır—doğaların farklılığı.

"Biliyorsunuz, düşüncemize algılanabilir bir biçim vermek için gerekli unsurları medyumun beynine çekiyoruz, kavrayabileceğiniz bir biçim: medyum, sahip olduğu malzemenin yardımıyla düşüncemizi sıradan dile çevirir: peki, bir hayvanın beyninde hangi unsuru bulursunuz? İnsanın, hatta en az zeki olanın bile sahip olduğu sözcükler, sayılar, harfler, herhangi bir işaret var mıdır? Yine de diyeceksiniz ki, hayvanlar insanın düşüncesini anlar; hatta kehanet bile yaparlar. Evet, eğitilmiş hayvanlar belirli düşünceleri anlar; ama onları hiç yeniden ürettiklerini gördünüz mü? Hayır;

o zaman şu sonuca varın ki, hayvanlar bize yorumcu olarak hizmet edemezler.

“Özetle: medyanimik gerçekler, medyumların bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde bir araya gelmesi olmadan tezahür ettirilemez ve yalnızca enkarne olanlar, kendimiz gibi ruhlar arasında, medyum olarak bize hizmet edebilecek kişilerle buluşabiliriz. Köpekler, kuşlar veya belirli egzersizler için eğitilmiş diğer hayvanlara gelince, bu sizin işinizdir, bizim değil. Erastus.”

Bölüm XXIII.

TAKINTI ÜZERİNE.

Basit Saplantı. — Hayranlık. — Boyun eğme. — Saplantının Nedenleri. — Onunla mücadele yolları.

237. Spiritizm uygulamasının sunduğu tehlikelerin sayısından, ön sıraya Saplantı yerleştirilmelidir; yani, bazı ruhların belirli kişileri nasıl ele geçireceğini bildikleri hakimiyet. Bu, yalnızca aşağı ruhlar tarafından yapılır, onlar yönetmeye çalışırlar; iyi ruhlarda hiçbir kısıtlama deneyimlemiyoruz; onlar öğüt verir, kötünün etkisine karşı savaşır ve eğer dinlenilmezlerse geri çekilirler. Kötüler ise, tam tersine, kendilerini savunmasız buldukları kişilere bağlanırlar; eğer herhangi biri üzerinde hakimiyet kazanırlarsa, kendilerini onun kendi ruhuyla özdeşleştirirler ve onu gerçek bir çocuk gibi yönlendirirler.

Saplantı, birbirinden ayırt edilmesi çok gerekli olan ve kısıtlamanın derecesinden ve ürettiği etkilerin doğasından kaynaklanan çeşitli özellikler sunar. Saplantı kelimesi, bir bakıma, bu tür olguyu belirttiğimiz genel bir terimdir; başlıca çeşitleri basit saplantı, büyülenme ve boyun eğmedir.

238. Basit saplantı, kötü niyetli bir ruhun bir medyuma kendini dayatması, ona rağmen, aldığı iletişimlere karışması, onu engellemesidir.

TAKINTI ÜZERİNE.

309

diğer ruhlarla iletişim kurmasını engeller ve çağrılanların yerine kendini koyar.

Yalancı bir ruh tarafından aldatılmak saplantı değildir: en iyi medyum, özellikle başlangıçta, henüz gerekli deneyimden yoksunken, buna maruz bırakılır; tıpkı bizde olduğu gibi, en dürüst insanların bile dolandırıcılar tarafından aldatılabilmesi gibi. Kişi saplantılı olmadan da aldatılabilir; saplantı, kurtulamayacağınız ruhun inatçılığındadır.

Basit saplantıda medyum aldatıcı bir ruh olduğunu çok iyi bilir ve ruh kendini gizlemez: kötü niyetlerinden ve engelleme arzusundan hiçbirini gizlemez. Medyum sahtekarlığı kolayca tanır ve tetikte olduğu için nadiren aldatılır. Bu tür saplantılar basitçe tatsızdır ve ciddi ruhlarla veya sevdiklerimizle istenebilecek iletişimlere bir engel koymaktan başka bir sakıncası yoktur.

Fiziksel Saplantılar bu sınıfa girebilir; bunlar, kendiliğinden vuran ve başka sesler çıkaran bazı ruhların gürültülü ve inatçı tezahürlerinden oluşur.

239. Büyülenmenin çok daha ciddi sonuçları vardır. Ruhun medyumun düşüncesi üzerindeki doğrudan eylemiyle üretilen bir yanılsamadır ve bir ölçüde iletişimler konusunda yargısını felç eder. Büyülenen medyum kendisinin aldatıldığına inanmaz; ruh ona kör bir güven aşılama sanatına sahiptir, bu da onun ihaneti görmesini ve yazdıklarının saçmalığını

anlamasını engeller, hatta herkesin gözüne açık olsa bile: yanılsama ona en gülünç dilde yüceliği görmesini sağlayacak kadar ileri gidebilir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Bu tür bir saplantının yalnızca basit, cahil ve yargısız kişilere gelebileceğini varsaymak bir hata olur; en keskin, en bilgili, diğer ilişkilerde en zeki olan insanlar bile bundan muaf değildir, bu da bu sapmanın, etkisine maruz kaldıkları yabancı bir nedenin sonucu olduğunu kanıtlar. Büyülenmenin sonuçlarının çok daha ciddi olduğunu söylemiştik; çünkü yanılsama yoluyla, ruh, yönettiği kişiyi kör bir adamı yönetir gibi yönetir, ona en saçma doktrinleri, en yanlış teorileri gerçeğin tek ifadesi olarak kabul ettirebilir; dahası, onu en gülünç, uzlaşmacı ve hatta tehlikeli işlemlere teşvik edebilir.

Kişi, basit saplantı ile büyülenme arasında var olan büyük farkı kolayca kavrayabilir; ayrıca bu iki etkiyi üreten ruhların karakter olarak farklı olması gerektiği de anlaşılabilir. Birincisinde, ruh yalnızca inatçılığıyla sorun yaratan ve kişinin kurtulmak için sabırsızlandığı bir varlıktır. İkincisinde ise, tamamen farklı bir şeydir: bu tür amaçlara ulaşmak için becerikli, kurnaz ve son derece ikiyüzlü bir ruha ihtiyaç vardır, çünkü yanılsamayı yaratabilir ve kendisini yalnızca taktığı maske ve bir erdem görünümü aracılığıyla kabul ettirebilir; büyük sözler, hayırseverlik, alçakgönüllülük ve Tanrı sevgisi, inanç mektupları gibidir; ancak tüm bunların içinde, kişinin fark etmemesi için büyülenmesi gereken aşağılık belirtileri gösterir. Ayrıca, çok açık gören tüm insanlardan korkar; bu nedenle taktikleri, neredeyse her zaman, yorumcusunu gözlerini açabilen herkesten çekilmeye teşvik etmektir: bu sayede, tüm çelişkilerden kaçınarak, her zaman haklı olduğundan emin olur.

240. Boyun eğme, iradeyi felç eden bir bağdır.

kendisine tabi olan ve onu kendi isteği dışında hareket ettiren. Kısacası, gerçek bir boyunduruktur.

Boyun eğdirme ahlaki veya bedensel olabilir. İlk durumda, boyun eğdirilen kişi, genellikle saçma ve uzlaşmacı şeyler yapmaya teşvik edilir ve bunların mantıklı olduğuna inandırılır: bu bir tür büyülenmedir. İkinci durumda, ruh maddi organlar üzerinde etki eder ve istemsiz hareketleri kışkırtır. Kendini, en uygunsuz anlarda bile, yazma konusunda bitmeyen bir arzuyla, yazma ortamında gösterir. Kalem veya kurşun kalem eksikliğinden dolayı, nerede olurlarsa olsunlar, sokaklarda, kapılara ve duvarlara bile parmaklarıyla yazanları gördük.

Bedensel boyun eğme bazen daha da ileri gider; en gülünç eylemlere yol açabilir. Bu türden bir saplantının hakimiyeti altında olan, ne genç ne de yakışıklı bir adam tanıyorduk; karşı konulamaz bir güç tarafından daha önce hiç görmediği genç bir kızın önünde diz çökmeye ve ona evlenme teklif etmeye zorlanmıştı. Diğer zamanlarda sırtında ve kasıklarında şiddetli bir baskı hissediyordu ve bu, karşıt iradesine rağmen, onu halka açık ve kalabalık yerlerde diz çökmeye ve yeri öpmeye zorluyordu. Bu adam arkadaşları arasında deli olarak kabul ediliyordu, ama biz onun hiç de öyle olmadığına ikna olmuştuk; çünkü istemeden sebep olduğu alay konusu olduğunun tamamen farkındaydı ve bundan korkunç acılar çekiyordu.

241. Eskiden, kötü ruhların etkisi yeteneklerin sapmasına kadar uzandığında, bu egemenliğe sahip olma adı verilirdi. Sahip olma, bizim için, boyun eğdirmeyle eşanlamlı olurdu. Bu terimi benimsememizin iki nedeni var; birincisi, kötülüğe yaratılmış ve sürekli olarak kötülüğe adanmış

varlıkları ima etmesi, oysa gerçekte, hepsi de az ya da çok kusurlu olan, sadece yaratılabilen varlıklar vardır.

daha iyi; ikincisi, yabancı bir ruh tarafından bedenin ele geçirilmesi fikrini de ima ediyor — bir tür birlikte yaşama; gerçekte yalnızca kısıtlama varken. Boyun eğdirme kelimesi düşünceyi mükemmel bir şekilde ifade ediyor. Dolayısıyla, bizim için, kelimenin olağan anlamıyla sahip olunan yoktur; yalnızca takıntılı, boyun eğdirilmiş ve büyülenmiş vardır.

242. Saplantı, dediğimiz gibi, medyumluğun en büyük tehlikelerinden biridir; aynı zamanda en sık görülenlerden biridir: bu yüzden onunla mücadele etmek için fazla çaba sarf edemeyiz; çünkü, ortaya çıkabilecek kişisel rahatsızlıkların ötesinde, iletişimlerin iyiliği ve doğruluğu için mutlak bir engeldir. Saplantı, ne kadar taşınırsa taşınsın, her zaman bir kısıtlamanın etkisi olduğundan ve bu kısıtlama asla iyi bir ruh tarafından uygulanmadığından, sonuç, saplantılı bir medyum tarafından verilen her iletişimin şüpheli bir kökene sahip olması ve güvenilmemesidir. Bazen onlarda iyilik bulunursa, iyiyi alın, ancak şüpheli olan her şeyi reddedin.

243. Saplantı şu özelliklerle tanınabilir: Birincisi: Bir ruhun iletişimde, bon gre, mat gre, yazarak, duyarak, tipolojiyle, vb. ısrarı ve diğer ruhların yaptığı her şeye karşı çıkması.

İkincisi. Medyumun zekâsına rağmen, kendisine gelen haberlerin yanlışlığını ve saçmalığını görmesini engelleyen yanılsama.

Üçüncüsü. İletişim kuran ve saygı duyulan ve yüceltilen isimler altında yanlış veya saçma şeyler söyleyen ruhların yanılmazlığına ve mutlak kimliğine inanç.

O

Dördüncüsü. Övgüye ilişkin medyanın güveni

TAKINTI ÜZERİNE

313

Kendisiyle iletişim kuran ruhlar ona lütuflarda bulunurlar.

Beşincisi. Kendisine faydalı tavsiyelerde bulunabilecek kişilerden uzaklaşma eğilimi.

Altıncısı. Kendisine iletilen yazışmalarla ilgili tüm eleştirileri olumsuz karşılamak.

Yedinci. Sürekli ve yersiz bir yazma isteği.

Sekizinci. Kişinin iradesi dışında herhangi bir bedensel kısıtlamaya uğraması ve kişinin iradesi dışında bir şey yapmaya veya konuşmaya zorlanması.

Dokuzuncusu. Birisi hakkında ve onun sebebi veya nesnesi olduğu şey hakkında sürekli gürültüler ve rahatsızlıklar.

244. Bu saplantı tehlikesi karşısında, medyum olmanın yazık olup olmadığı sorulabilir; bunu sağlayan bu yetenek değil midir ve ruhsal iletişimlerin uygunsuzluğunun bir kanıtı değil midir? Cevabımız kolaydır ve dikkatlice düşünülmesini rica ediyoruz.

Ne medyumlar ne de spiritüalistler ruhları yaratmadılar, ancak ruhlar spiritüalistlerin ve medyumların var olmasının nedeni olmuştur: ruhlar sadece insanların ruhları olduğundan, insanlar var olduğundan beri ruhlar var olmuştur; ve sonuç olarak, her zaman insanlık üzerinde yararlı veya

zararlı etkilerini kullanmışlardır. Medyan yeteneği onlar için sadece kendilerini göstermenin bir yoludur; bu yeteneğin eksikliğinde, bunu az çok gizli olmak üzere binlerce başka şekilde yaparlar. Ruhların etkilerini sadece yazılı veya sözlü iletişimlerle kullandıklarına inanmak bir hata olur; etkileri kesintisizdir ve ruhlarla ilgilenmeyenler veya onlara inanmayanlar, buna başkaları kadar ve diğerlerinden daha fazla maruz kalırlar, çünkü onlar

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Karşıtlık. Medyumluk ruh için kendini tanıtmanın bir yoludur; eğer kötü biriyse, ne kadar ikiyüzlü olursa olsun, her zaman kendine ihanet eder; bu nedenle medyumluğun, kişinin düşmanını yüz yüze görmesini, eğer böyle ifade edilebilirse, ve onunla kendi silahlarıyla savaşmasını sağladığı söylenebilir; bu yetenek olmadan karanlıkta hareket eder ve görünmezliğinin örtüsü altında çok zarar verebilir ve verir. İnsanlar talihsizliklerine yol açan ve aydınlanma araçlarına sahip olsalardı kaçınabilecekleri kaç eyleme teşvik edilmemiştir! İnançsızlar, inatla yoldan çıkan bir adam hakkında, "Onu yıkıma sürükleyen onun kötü dehasıdır." dediklerinde ne kadar doğru konuştuklarını bilmezler. Böylece, Spiritizm bilgisi kötü ruhlara egemenlik sağlamaktan çok uzaktır; tam tersine, er ya da geç, yaygınlaştığında, herkese onların telkinlerine karşı uyanık olma imkânı vererek bu egemenliğin yıkılmasıyla sonuçlanacaktır; o zaman teslim olanın suçlayacağı tek kişi kendisi olacaktır.

Genel kural: Yazılı veya sözlü kötü ruh iletişimleri olan kişi kötü bir etki altındadır; bu etki, yazsa da yazmasa da; yani medyum olsa da olmasa da; inansa da inanmasa da, onun üzerinde uygulanır. Yazmak, bir kişiye, üzerinde hareket eden ruhların doğasını bilme ve eğer kötü iseler onlara karşı savaşma araçlarını verir; bu, onları hareket ettiren sebep bilindiğinde

çok daha büyük bir başarıyla yapılabilir. Eğer bunu anlayamayacak kadar körse, başkaları onun gözlerini açabilir.

Özetlemek gerekirse: Tehlike, Spiritizm'in kendisinde değildir, çünkü tam tersine, kontrol edici bir etki olarak hizmet edebilir ve onu inatçı olandan kurtarabilir.

TAKINTI ÜZERİNE

3 T 5

irademiz dışında bizi akıllıca takip eder; bazı medyumların kendilerinin üstün ruhların münhasır araçları olduğuna çok kolay inanma eğiliminde olmaları ve yorumcuları oldukları aptalca şeyleri anlamalarını engelleyen büyülenme türündedir. Medyum olmayanlar bile buna maruz kalabilirler. Bir karşılaştırma yapalım. Bir adamın gizli bir düşmanı vardır, en kara kötülüğün icat edebileceği her türlü iftira dolu haberi yayar; servetinin kaybolduğunu, arkadaşlarının yabancılaştığını, içsel mutluluğunun mahvolduğunu görür; kendisine vuran eli keşfedemediği için kendini savunamaz ve teslim olur; ancak bir gün bu gizli düşman ona yazar ve stratejisine rağmen kendine ihanet eder. Şimdi keşfedilen düşmanla karşı karşıyadır, onu şaşkına çevirebilir ve kendini toparlayabilir. Spiritizmin bilinmesini ve maskesinin düşürülmesini mümkün kıldığı kötü ruhların rolü budur.

245. Saplantının nedenleri ruhun doğasına göre değişir; bazen şikayet sebebi olan bir bireye karşı uyguladığı bir intikamdır, ya yaşamı boyunca ya da başka bir varoluşta; ayrıca, çoğu zaman, kötülük yapma arzusundan başka bir nedeni yoktur; acı çekerken, başkalarının da acı çekmesini ister; onlara işkence edip onları kızdırmakta bir tür zevk bulur; ayrıca, sergiledikleri sabırsızlık onu heyecanlandırır, çünkü amacı budur, oysa

sabırlı davranarak onu yorarız; sinirlenerek ve kızdırarak, tam olarak onun istediğini yaparız. Bu ruhlar bazen iyiliğe karşı nefret ve kıskançlıktan hareket ederler; bu yüzden kötü niyetli gözlerini en iyi insanlara dikerler. Bunlardan biri, aldatmanın bile zevkini yaşamadığı, tanıdığımız onurlu bir aileye sülük gibi yapışır; sorguya çekildiğinde

Kendisi gibi kötü insanlar yerine iyi insanlara saldırmasının sebebine, "Bana kıskançlık için hiçbir sebep vermiyorlar!" diye cevap verdi. Diğerleri, kendilerine karşı koyamayacaklarını bildikleri kişilerin ahlaki zayıflıklarından faydalanmalarına yol açan bir korkaklık duygusuyla yönlendirilirler. Çok sınırlı bir zekaya sahip genç bir adamı boyunduruk altına alan bunlardan biri, seçiminin sebepleri sorulduğunda, "Birine işkence etmem için çok büyük bir ihtiyacım var: aklı başında bir insan benden iğrenir. Bana karşı koyma imkânı olmayan bir aptala bağlanıyorum!" diye cevap verdi.

246. Kötü niyet taşımayan, hatta bazı iyi şeyleri bile olan, ancak yanlış bilginin gururunu taşıyan takıntılı ruhlar vardır; kendi fikirleri, bilim sistemleri, toplumsal ekonomi, ahlak, din, felsefeleri vardır; kendi görüşlerinin geçerli olmasını isterler ve bu amaçla onları gözleri kapalı kabul edebilecek kadar saf medyumlar ararlar ve onları büyüleyerek doğruyu yanlıştan ayırt etmelerini engellerler. Daha tehlikelidirler çünkü sofizmler onlara hiçbir şeye mal olmaz ve en gülünç abartılar için itibar kazanabilirler: büyük isimlerin prestijini bildikleri için en saygın isimleri ödünç almaktan çekinmezler, hatta kendilerine İsa, Meryem Ana veya saygı duyulan bir aziz demenin kutsallığına bile karşı koymazlar. Derin olmaktan çok iddialı, teknik terimlerle dolu ve büyük hayırseverlik ve ahlak sözcükleriyle süslenmiş gösterişli bir dille göz kamaştırmaya çalışırlar; Kötü

tavsiye vermemeye dikkat ederler, çünkü reddedileceklerini bilirler: bu yüzden güvenlerini suistimal ettikleri kişiler, "Görüyorsun, yanlış bir şey söylemiyorlar." diyerek onları herkese karşı savunurlar. Ancak ahlak onlar için sadece bir pasaporttur; en az önemsedikleri şeydir; istedikleri şey

yönetmek ve ne kadar mantıksız olursa olsun kendi fikirlerini başkalarına dayatmaktır.

247. İlerletmek için bir sistemi olan ruhlar genellikle yazarlardır: bu yüzden kolayca yazan ve onları uysal araçlar haline getirmeye çalıştıkları medyumları ararlar, böylece meraklı olabilirler. Neredeyse her zaman çok konuşurlar, çok ayrıntılıdırlar, nitelik olarak eksiklerini nicelikle telafi etmeye çalışırlar. Tercümanlarına hacimli, kaba ve çoğu zaman neredeyse anlaşılmaz yazılar dikte ederek kendilerini memnun ederler, ki bu yazıları ne mutlu ki kitlelerin okuması neredeyse imkansızdır. Gerçekten üstün ruhlar konuşmada ayıktırlar; az kelimeyle çok şey söylerler: bu yüzden bu muazzam doğurganlıktan her zaman şüphelenilmelidir.

Bu tür yazıları yayınlamak söz konusu olduğunda fazla dikkatli olmak mümkün değildir: bol miktarda bulunan Ütopyacılıklar ve eksantriklikler, Spiritizm hakkında yanlış bir fikir vererek, acemilerde acınası bir izlenim yaratır, düşmanlarına onu gülünç duruma düşürmek için sağlanan silahlar oldukları gerçeğini saymazsak. Bu yayınlar arasında, kötü olmamakla birlikte, saplantı göstermemekle birlikte, yine de ihtiyatsız, zamansız veya beceriksiz olarak görülebilecek olanlar da vardır.

248. Bir medyumun yalnızca kendisine bağlanan ve aracılığı ile çağrılanlar adına cevap veren tek bir ruhla iletişim kurabilmesi sıklıkla olur. Bu her

zaman bir saplantı değildir, çünkü medyumdaki belirli bir esneklik eksikliğine ve onun şu veya bu ruha karşı özel bir yakınlığına ait olabilir. Uygun şekilde adlandırılan bir saplantı yoktur, ancak bir ruh kendini bir medyuma dayattığında ve iradesiyle başkalarını uzaklaştırdığında; bu

İyi bir ruh için durum asla böyle değildir. Genellikle kendisini bir medyumun efendisi yapan ve onu yönetmeyi amaçlayan ruh, iletişimlerinin eleştirel incelemesine maruz kalmaz; kabul edilmediklerini ve tartışıldıklarını gördüğünde geri çekilmez, ancak medyuma kendisini tecrit etme düşüncesi aşılar; hatta çoğu zaman ona bunu yapmasını emreder. Elde ettiği iletişimlerin eleştirisiyle yaralanan her medyum, kendisini yöneten ruhun yankısıdır ve bu ruh mantıksız bir düşünceyi, yani incelemeyi reddetmeyi ilham ederse iyi olamaz. Medyumun tecrit edilmesi onun için her zaman acınası bir şeydir, çünkü o zaman iletişimleri için bir eleştirmeni olmaz. Sadece başkalarının tavsiyeleriyle içgörü kazanmakla kalmamalı, aynı zamanda bunları karşılaştırmak için her türlü iletişimi incelemesi gerekir; kendisi elde ettiklerine kendini kapattığında, ona ne kadar iyi görünürlerse görünsünler, her şeyi bilemeyeceğini ve neredeyse her zaman aynı çizgide ilerlediklerini hesaba katmadan, değerleri konusunda yanılgıya düşer. (No. 192, Özel Ortamlar.)

249. Saplantıyla mücadele yolları, takıntının aldığı karaktere göre değişir. Tamamen ikna olmuş bir medyumun, basit saplantıda olduğu gibi, yalancı bir ruhla ilişkiye girmesi tehlikesi gerçekten yoktur; bu onun için sadece tatsız bir şeydir. Ama tam da onun için tatsız olduğu için, ruhun onu ısrarla takip edip onu kızdırması için daha da fazla bir nedendir. Böyle bir durumda yapılacak iki temel şey vardır: ruha, onun kandırılmadığını ve bizi

aldatmanın imkansız olduğunu kanıtlamak; ikincisi, kendimizi ondan daha sabırlı göstererek sabrını yormak; eğer tamamen ikna olmuşsa,

zaman, bizi dinlemeyen ısrarcıların yaptığı gibi, emekliye ayrılarak son bulacaktır.

Fakat bu her zaman yeterli olmaz ve uzun sürebilir, çünkü bazıları çok inatçıdır ve aylar ve yıllar onlar için çok azdır. Ortam, iyi meleğine ve ona sempati duyan iyi ruhlara hararetli bir çağrıda bulunmalı ve onlardan kendisine yardım etmelerini rica etmelidir. Takıntılı ruha gelince, ne kadar kötü olursa olsun, ona sertlikle ama nazik davranılmalı, onun için dua ederek iyilikle yenilmelidir. Eğer gerçekten sapkınsa, ilk başta onunla alay edecektir; ama onunla ısrarla ahlak dersi verirken, sonunda düzelecektir; üstlenilmesi gereken bir dönüşümdür, çoğu zaman acı verici, nankör, hatta cesaret kırıcı bir görevdir, ama değeri zorluktadır ve iyi başarıldığında, her zaman bir hayır görevini yerine getirmenin ve çoğu zaman kayıp bir ruhu iyi yola yönlendirmenin memnuniyetini verir.

Kötü bir ruhtan geldiği anlaşıldığı anda, ona dinlenme zevkini vermemek için, tüm yazılı iletişimi kesmek de aynı derecede uygundur. Hatta bazı durumlarda, bir süre yazmayı bırakmak gerekebilir; koşullara göre düzenlenmelidir. Ancak, yazma ortamı yazmaktan kaçınarak bu söylemlerden kaçınabiliyorsa, aynı şey, takıntılı ruhun bazen kaba ve müstehcen sözleriyle her an peşini bırakmadığı ve kulaklarını kapatma olanağı bile olmayan duyma ortamı için geçerli değildir. Bu ruhların anlamsız dillerinden eğlenen, onları susturmak yerine, aptallıklarına gülerek cesaretlendiren ve teşvik eden kişiler vardır ve

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

onlara daha iyi öğretmek için. Tavsiyemiz kendilerini boğacak olanlar için geçerli değildir.

250. O halde, aldatılamayacağı için kendisine kötü muamele edilmesine izin vermeyen herhangi bir medyum için tehlike değil, sadece iğrenme vardır; büyülenmede ise durum tamamen farklıdır, çünkü o zaman ruhun istila ettiği kişi üzerinde üstlendiği hakimiyetin sınırı yoktur. Onunla yapılacak tek şey, aldatıldığına ikna etmeye çalışmak ve saplantısını basit bir saplantı durumuna sürüklemektir; ancak bu her zaman kolay değildir, hatta bazen imkansızdır. Ruhun üstünlüğü, büyülenen kişiyi her türlü mantığa sağır edecek kadar olabilir ve ruh bazı büyük bilimsel sapkınlıklar yaptığında, bilimin kendisinin yanlış olup olmadığından şüphe edecek kadar ileri gitmesine neden olabilir. Daha önce de söylediğimiz gibi, genellikle tavsiyeyi çok kötü bir şekilde kabul eder; eleştiri onu rahatsız eder, sinirlendirir ve hayranlığını paylaşmayanlardan hoşlanmamasına neden olur. Ruhundan şüphelenmek onun gözünde neredeyse bir küfürdür ve ruhun istediği tek şey budur, çünkü istediği şey, sözünün önünde eğilmemizdir. İçlerinden biri, tanıdığımız birine olağanüstü bir hayranlık duydu; onu çağırdık ve biraz flört ettikten sonra, kimliği konusunda bizi kandıramayacağını görünce, adını aldığı kişinin kendisi olmadığını itiraf etti. Bu kişiyi neden bu kadar aldattığını sorduğumuzda, bu tür ruhların karakterini çok açık bir şekilde ifade eden şu sözlerle cevap verdi: "Yönlendirebileceğim bir adam aradım; onu buldum ve burada kalıyorum." "Ama eğer onu açıkça görmeye zorlarsak, sizi uzaklaştırır." "Bunu görelim!" Görmek istemeyen birinden daha kör kimse olmadığı gibi, büyülenenin gözlerini açmaya yönelik her girişimin yararsız olduğunu gördüğümüzde, en iyi

TAKINTI ÜZERİNE.

Yapılacak şey, onu kendi sanrılarına bırakmaktır. Hastalığını sürdürmekte ısrar eden ve hatta bundan zevk alan bir hasta tedavi edilemez.

251. Bedensel boyun eğdirme, genellikle takıntılıdan kötü ruhu yönetmek için gerekli enerjiyi alır; bu nedenle, ya manyetizma ya da irade gücüyle hareket eden üçüncü bir kişinin müdahalesine ihtiyaç vardır. Takıntılıdan herhangi bir yardım gelmemesi durumunda, bu kişi ruh üzerindeki üstünlüğü ele geçirmelidir; ancak bu üstünlük yalnızca ahlaki olabileceğinden, onu kullanmak için yalnızca ruhtan ahlaki olarak üstün olan bir varlığa verilir ve onun gücü, ahlaki üstünlüğü ne kadar büyükse o kadar büyük olacaktır, çünkü önünde eğilmeye zorlanan ruha hükmeder; bu yüzden İsa, o zamanlar iblisler olarak adlandırılanları, yani kötü takıntılı ruhları kovmak için bu kadar büyük bir güce sahipti.

Burada yalnızca genel tavsiyelerde bulunabiliriz, çünkü takıntılı ruhları uzaklaştırma gücüne sahip hiçbir maddi süreç, formül veya kutsal bir söz yoktur. Bazen takıntılı kişi akışkan kuvvetten yoksundur; böyle bir durumda iyi bir mıknatıslayıcının manyetik etkisi çok faydalı bir yardım olabilir. O zaman her zaman, emin bir araçla, üstün bir ruhun veya onun koruyucu meleğinin tavsiyesini almak iyidir.

252. Takıntılıların ahlaki kusurları çoğu zaman kurtuluşlarına engel olur. İşte herkese ders olabilecek dikkate değer bir örnek: —

Birkaç kız kardeş, uzun yıllar boyunca çok tatsız yağmaların kurbanı oldu. Giysileri evin her köşesine ve hatta çatıya bile sürekli atıldı, kesildi, yırtıldı ve delikler açıldı, onu kilitlemek için ne kadar özen gösterirlerse göstersinler. Küçük bir taşra kasabasında yetişen bu hanımlar

yerel, Spiritizm'i hiç duymamıştı. İlk düşünceleri, doğal olarak, bir şakacının oyunlarının hedefi olduklarıydı; ancak ısrarları ve önlemleri bu fikri yok etti. Uzun bir süre sonra, bazı belirtilere göre, sorunun nedenini ve mümkünse onu düzeltmenin yollarını öğrenmek için bize başvurmaları gerektiğini düşündüler. Nedeni şüpheli değildi; çaresi daha zordu. Bu eylemlerle kendini gösteren ruh açıkça kötü niyetliydi. Duayla, büyük bir sapkınlık gösterdi ve her iyi duyguya erişemezdi. Yine de duanın yararlı bir etkisi varmış gibi görünüyordu; ancak kısa bir aradan sonra, yağmalar yeniden başladı. Bu konu hakkında üstün bir ruhun tavsiyesi burada verilmiştir.

“Bu hanımların yapması gereken en iyi şey, ruh koruyucularının onları terk etmemesi için dua etmektir; ve onlara verebileceğim en iyi tavsiye vicdanlarına bakmaları, kendilerine itiraf etmeleri ve komşu sevgisini ve hayırseverliği her zaman uygulayıp uygulamadıklarını incelemeleridir; veren ve dağıtan hayırseverliği değil, dilin hayırseverliğini kastediyorum; çünkü ne yazık ki kendi hayırseverliklerini nasıl kontrol edeceklerini bilmiyorlar ve dindar davranışlarıyla, kendilerine eziyet eden kişiden kurtulma arzularını haklı çıkarmıyorlar. Komşularına iftira atmayı çok seviyorlar ve onları takıntılı hale getiren ruh intikamını alıyor, çünkü hayatı boyunca onların kölesiydi. Sadece hafızalarını araştırmaları yeterli ve yakında kiminle iş yapmaları gerektiğini görecekler.

“Aynı zamanda, eğer iyileşirlerse, koruyucu melekleri onlara geri dönecek ve onların varlığı, onlardan birini rahatsız edemeyecek olan kötü ruhu uzaklaştırmak için yeterli olacaktır, ama o

koruyucu melek, bazı kınanacak hareketler veya kötü düşünceler nedeniyle ondan uzaklaşmıştı. Yapmaları gereken şey, acı çekenler için hararetle dua etmek ve Tanrı'nın her birine kendi durumuna göre emrettiği erdemleri uygulamaktır.”

Bu sözlerin bize biraz sert göründüğünü ve iletilmeden önce biraz yumuşatılması gerektiğini gözlemlediğimizde, ruh ekledi:

“Söylediklerimi ve söylediklerimi olduğu gibi söylemeliyim, çünkü söz konusu kişiler dilleriyle hiçbir kötülük yapmadıklarına inanma alışkanlığına sahipler, ama çok şey yapıyorlar. Bu nedenle, zihinlerine öyle bir şekilde vurmalıyız ki, bu ciddi bir uyarı olsun.”

Bundan büyük önem taşıyan bir talimat çıkarılabilir: ahlaki kusurlar takıntılı ruhlara zemin hazırlar ve onlardan kurtulmanın en kesin yolu iyilik yaparak iyiyi çekmektir. İyi ruhlar, şüphesiz, kötülerden daha fazla güce sahiptir ve iradeleri bu sonuncuları ortadan kaldırmak için yeterlidir; ancak daha iyi olmak için gösterdikleri çabalarla yalnızca kendilerini destekleyenlere yardım ederler; aksi takdirde geri çekilirler ve alanı kötü ruhlara bırakırlar, böylece bazı durumlarda ceza araçları haline gelirler, çünkü iyiler bu amaçla hareket etmeleri için onları terk eder.

253. Yine de, ortaya çıkabilecek tüm rahatsızlıkları doğrudan ruhların eylemine atfetmekten kaçınmalıyız: bu rahatsızlıklar genellikle ihmalkarlık veya tedbirsizliğin sonucudur. Bir çiftçi bize, on iki yıldır hayvanlarının başına her türlü talihsizliğin geldiğini yazdı. Bazen inekleri öldü veya süt vermedi; bazen sorun atlardaydı; yine koyunlarında veya domuzlarında. Yeni insanlar işe aldı, ancak kötülüğü düzeltmeden,

söylediği ayinler veya yaptığı şeytan çıkarmalar. Sonra, ülke önyargısına göre, birisinin hayvanlarına kötü gözle baktığına ikna oldu. Şüphesiz, köyünün rahibinden daha büyük bir güce sahip olduğumuza inanarak, bize tavsiyemizi sormak için birini gönderdi. Şu cevabı aldık: —-

"Bu adamın hayvanlarının ölümü veya hastalığı, ahırlarının enfekte olmasından ve onları tamir ettirmemesinden kaynaklanıyor, çünkü bu pahalıya mal oluyor!"

254. Bu bölümü, söylediklerimizi destekleyen bazı sorulara ruhların verdiği cevaplarla kapatıyoruz.

1. “Bazı medyumlar neden yanlarında bulunan kötü ruhlardan kurtulamıyorlar ve neden çağırdıkları iyi ruhlar kötü ruhları uzaklaştıracak ve doğrudan iletişim kuracak kadar güçlü değiller?”

"İyi ruhların eksikliği güç değildir, çoğu zaman onları destekleyecek kadar güçlü olmayan ortamdır; doğası belirli ilişkilere daha iyi uyum sağlar, ya da daha doğrusu akışkanlığı bir ruhla bir başkasından daha çabuk özdeşleşir; bundan yararlanmak isteyenlere bu kadar büyük bir etki sağlayan şey budur."

2. “Bununla birlikte, bize öyle geliyor ki, kusursuz ahlaka sahip çok sayıda değerli kişi, yine de iyi ruhlarla iletişim kurmaktan alıkonulmaktadır.”

“Bu bir imtihandır; ayrıca, kalbin kötü bir düşünceyle lekelenmediğini kim bilebilir? Eğer gurur iyiliğin görünümünü biraz olsun yönetmiyorsa? Bu imtihanlar, takıntılı kişiye zayıflığını göstererek onu tevazuya yöneltmelidir.

"Yeryüzünde kendisinin mükemmel olduğunu söyleyebilen var mıdır? Ve erdemin bütün görünüşlerine sahip olan kişi,

TAKINTI ÜZERİNE

hâlâ gizli kusurları, eski bir kusur mayası olabilir. Böylece, örneğin, hiçbir kötülük yapmayan, toplumsal ilişkilerinde sadık olan biri için, Bu gerçek ve değerli bir adamdır diyorsunuz: ama onun iyi niteliklerinin gurur tarafından lekelenip lekelenmediğini biliyor musunuz; içinde bir bencillik fonu olup olmadığını; açgözlü, kıskanç, kinci, iftiracı olup olmadığını ve onunla ilişkileriniz geliştirmediği için algılayamadığınız yüzlerce başka şey olup olmadığını biliyor musunuz? Kötü ruhların etkisine karşı mücadele etmenin en güçlü yolu, kendinizi mümkün olduğunca iyilere benzetmektir."

3. "Bir medyumun istediği iletişimleri elde etmesini engelleyen saplantı, her zaman onun değersizliğinin bir işareti midir?"

"Bunun değersizlik belirtisi olduğunu söylemedim, ancak belirli iletişimlere karşı bir engel olabileceğini söyledim; içindeki engeli kaldırmak için tüm dikkat ona verilmelidir; bu olmadan tüm duaları, yakarışları hiçbir işe yaramayacaktır. Hasta bir kişinin doktoruna, Bana sağlık ver; iyileşmek istiyorum: Hasta gerekeni yapmazsa doktor hiçbir şey yapamaz' demesi yeterli değildir."

4. "O halde yoksunluk bir tür ceza mıdır?"

"Bazı durumlarda bu gerçek bir ceza olabilir, çünkü onlarla iletişim kurma olasılığı hak etmeye çalışmanız gereken bir ödüldür." (Bkz. Medyumluğun Kaybı ve Askıya Alınması, No. 220.)

5. "Kötü ruhların etkisi, onlara ahlaki eğitim verilerek de giderilemez mi?"

"Evet; bu hiç kimsenin yapmadığı bir şeydir, ancak ihmal edilmemesi gereken bir şeydir; çünkü bu size sıklıkla verilen bir görevdir ve bunu hayırsever bir şekilde yerine getirmeniz gerekir.

ve dinsel olarak. Akıllıca bir öğütle tövbeye teşvik edilebilirler ve ilerlemeleri hızlandırılabilir.”

"Bu konuda bir insanın ruhlardan daha fazla etkisi nasıl olabilir?"

“Sapkın ruhlar, mümkün olduğunca uzak durdukları ruhlardan ziyade, işkence etmeye çalıştıkları insanlarla müttefiktirler. İnsana bu yaklaşımda, ahlaklarını iyileştirmeye çalışan kendileriyle konuşan birini bulduklarında, ilk başta dinlemezler; buna gülerler; sonra, onları nasıl ele alacağınızı biliyorsanız, sonunda etkilenmelerine izin verirler. Yükseltilmiş ruhlar onlarla yalnızca Tanrı adına konuşabilirler ve bu onları korkutur. İnsan, elbette, üstün ruhlardan daha fazla güce sahip değildir, ancak dili onların doğasıyla daha iyi özdeşleşmiştir ve aşağı ruhlar üzerinde uygulayabileceği üstünlüğü gördüğünde, gökler ile yer arasında var olan dayanışmayı daha iyi anlar.

“Sonra, insanın ruhlar üzerinde uygulayabileceği üstünlük, onun ahlaki üstünlüğünden kaynaklanır. Üstün ruhlara, hatta üstün olmasalar bile iyi ve iyiliksever olanlara hükmedemez, ancak kendisinden ahlaki olarak aşağı olan ruhlara hükmedebilir.”

6. “Bedensel boyun eğdirme belli bir noktaya kadar sürdürüldüğünde deliliğe yol açabilir mi?”

"Evet; nedeni dünya tarafından bilinmeyen, ancak sıradan delilikle hiçbir ilgisi olmayan bir delilik türü. Deli olarak kabul edilenler arasında, sadece boyun eğdirilenler de var; onlar için ahlaki bir tedavi gereklidir, ancak bedensel tedavileriyle onları gerçekten delirtirler. Doktorlar Spiritizmi anladıklarında, nasıl bir

TAKINTI ÜZERİNE.

32 7

“Ayrımcılık yaratacak ve duş banyolarıyla şu anda iyileştirdiklerinden daha fazla hastayı iyileştirecekler.” (221.)

7. “Spiritizmada tehlike görüp, ruhsal iletişimleri engelleyerek onu engellemeyi düşünenler hakkında ne düşünülebilir?”

“Eğer bazı kişilerin ruhlarla iletişim kurmasını önleyebiliyorlarsa, aynı kişilere yapılan kendiliğinden tezahürleri önleyemezler, çünkü ruhları bastıramazlar veya gizli etkilerini engelleyemezler. Bu, çocukların gözlerini kapatıp kimsenin onları göremeyeceğini düşünmelerine benzer. Bazı tedbirsiz kişiler onu kötüye kullanabileceği için büyük avantajlar sunan bir şeyi bastırmak aptallık olur; bu kötüye kullanımları önlemenin yolu, tam tersine, şeyi dibine kadar araştırmaktır.”

Bölüm XXIV.

RUHLARIN KİMLİĞİ.

Kimliğin Olası Kanıtları. — İyi ve Kötü Ruhların Ayrımı. — Ruhların Doğası ve Kimliği Üzerine Sorular.

Kimlik Kanıtlarının Olası Örnekleri.

255. Ruhların kimliği sorunu, Spiritizme inananlar arasında bile en büyük tartışmaya yol açan bir sorundur; ruhlar bize tanıtım mektupları getirmezler ve bazılarının ödünç alınmış isimleri ne kadar kolaylıkla aldıkları iyi bilinir; bu yüzden, saplantıyı bir kenara bırakırsak, Spiritizm uygulamasındaki en büyük zorluklardan biridir; yine de, birçok durumda, mutlak kimlik ikincil bir sorundur ve gerçek bir önemi yoktur.

Antik şahsiyetlerin ruhlarının özdeşliği doğrulanması en zor olanıdır, hatta çoğu zaman imkansızdır ve biz tamamen ahlaki bir değerlendirmeye indirgeniriz. Ruhlar, insanlar gibi, dillerine göre yargılanırlar; örneğin bir ruh kendini Fenclon ismiyle sunarsa ve bize önemsizlikler veya çocukça şeyler söylerse, kesinlikle o olamaz; eğer sadece Fenclon karakterine yakışır şeyler söylerse ve bunları reddetmezse, maddi kanıt olmasa bile en azından ahlaki bir olasılık vardır ki o o olmalıdır. Özellikle böyle bir durumda, gerçek özdeşlik ikincil bir sorudur: eğer ruh

sadece iyi şeyler söyler, hangi ad altında verildiği pek önemli değildir.

Şüphesiz, sadece iyi demek için bile olsa, varsayılan bir isim alan ruhun yine de bir sahtekarlık yapmayacağı ve dolayısıyla iyi bir ruh olamayacağı itiraz edilecektir. Burada, kavranması oldukça zor olan, ancak geliştirmeye çalışacağımız hassas tonlar vardır.

256. Ruhlar hiyerarşide arındırılıp yükseltildikçe, kişiliklerinin ayırt edici karakterleri, bir şekilde, mükemmelliğin tekdüzeliğinde silinir ve yine de bireyselliklerini daha az korumazlar: bu, üstün ve saf ruhlar için geçerlidir. Bu durumda, yeryüzünde, binlerce geçici bedensel varoluşlarından birinde sahip oldukları isim, oldukça önemsiz bir şeydir. Tekrar belirtelim ki, ruhlar niteliklerinin benzerliğiyle birbirlerine çekilirler ve böylece sempatik gruplar veya aileler oluştururlar. Yine, zamanın başlangıcından beri en yüksek rütbeye ulaşmış olan muazzam sayıdaki ruhu ele alırsak ve bunları yeryüzünde büyük bir isim bırakmış olan çok sınırlı sayıdaki insanla karşılaştırırsak, iletişim kurabilen üstün ruhlar arasında, büyük bir kısmının bizim için bir isme sahip olmaması gerektiği anlaşılacaktır; ancak isimler, fikirlerimizi sabitlemek için bizim için gerekli olduğundan, doğası en iyi şekilde kendi doğalarıyla özdeşleştirilen herhangi bir bilinen kişinin ismini alabilirler; böylece koruyucu meleklerimiz kendilerini en sık saygı

duyduğumuz azizlerden birinin ismiyle ve genellikle en çok sempati duyduğumuz kişinin ismiyle duyururlar. Bundan dolayı, bir kişinin koruyucu meleği ismini örneğin St. Peter olarak verirse, o ismin havarisi olduğuna dair gerçek bir kanıt yoktur; o olabilir veya

tamamen bilinmeyen bir ruh, Aziz Petrus'un da bir parçası olduğu ruhlar ailesine aittir: bundan da anlaşılacağı üzere, koruyucu melek hangi ad altında çağrılırsa çağrılsın, yapılan çağrıya gelir, çünkü düşünce tarafından çekilir ve ad onun için kayıtsızdır.

Üstün bir ruh, bilinen bir şahsın adı altında kendiliğinden iletişim kurduğunda her zaman aynıdır; hiçbir şey, bunun tam olarak o şahsın ruhu olduğunu kanıtlamaz; ancak eğer bu sonuncusunun karakterinin yüceltilmesini itibarsızlaştıran hiçbir şey söylemezse, onun o olduğu varsayılır ve her durumda, eğer o değilse, aynı dereceden bir ruh olması gerektiği veya belki de onun tarafından gönderilmiş biri olması gerektiği söylenebilir. Özetle, isim sorusu ikincildir; ismi, ruhun ruh ölçeğinde işgal ettiği rütbenin basit bir göstergesi olarak düşünebiliriz.

Aşağı tabakadan bir ruh, sözlerine güven vermek için saygın bir isim ödünç aldığında durum tamamen farklıdır ve bu durum o kadar sık görülür ki bu tür ikamelere karşı dikkatli olamayız; çünkü bu ödünç isimler altında ve büyülenmenin yardımıyla, bilgili olmaktan çok kendini beğenmiş bazı ruhlar en gülünç fikirlere güven kazanmaya çalışırlar.

O halde, kimlik sorusu, dediğimiz gibi, genel talimatlar açısından neredeyse kayıtsız bir konudur, çünkü en iyi ruhlar herhangi bir sonuç doğurmadan birinin diğerinin yerine geçebilir. Üstün ruhlar, tabiri caizse, bireysellikleri birkaç istisna dışında bizim için tamamen bilinmeyen kolektif bir bütün

oluştururlar. Bizim için ilgi çekici olan şey, onların kişiliği değil, öğretileridir: şimdi, eğer bu öğreti iyiyse, onu verenin onu çağırıp çağırmaması pek önemli değildir

kendisi Peter veya Paul; imzasına göre değil, niteliğine göre yargılarız. Bir şarap kötüyse, ticari marka onu daha iyi yapmaz. Özel iletişimlerde durum farklıdır, çünkü bizi ilgilendiren bireydir, onun kendisidir; ve bu durumda, çağrımıza gelen ruhun gerçekten istediğimiz kişi olduğundan emin olmak için özel davranmamız doğrudur.

257. Çağdaş ruhların özdeşliği çok daha kolay kanıtlanır, karakterleri ve alışkanlıkları bilinenler, çünkü henüz bir kenara atmaya vakit bulamamış oldukları bu alışkanlıklar sayesinde tanınabilirler; ve burada, bu bireysel alışkanlıklarda özdeşliğin en kesin işaretlerinden birini bulduğumuzu söyleyelim. Şüphesiz, ruh kendisinden istendiğinde kanıtları verebilir, ancak kendisi için uygun olmadıkça bunu her zaman yapmaz ve genellikle soru onu yaralar; bu nedenle bundan kaçınılmalıdır. Ruh, bedenini terk ederken hassasiyetini bir kenara bırakmamıştır; onu kanıta yöneltmeye meyilli herhangi bir sorudan yaralanır. Bunlar, eğer yaşıyor olsaydı, uygunluk sınırlarını aşma korkusuyla ona sormaya cesaret edilemeyecek sorulardır; o zaman, neden ölümünden sonra daha az saygı duyulsun ki? Bir adam bir salona girip ismini vermeyi reddederse, sahtekârların olduğu bahanesiyle, ünvanlarını göstererek kimliğini kanıtlaması için her ne pahasına olursa olsun ısrar mı etmeliyiz? Sorgulayan kişiye iyi terbiye kurallarını hatırlatma hakkına sahip olmaz mıydı? Ruhlar bunu yapar, ya cevap vermeyerek ya da geri çekilerek. Bir karşılaştırma yapalım. Diyelim ki gökbilimci Arago, hayatı boyunca, kimsenin kendisini tanımadığı bir evde bulunmuş ve bu şekilde

hitap etti: "Arago olduğunuzu söylüyorsunuz; ancak sizi tanımadığımız için lütfen sorularımızı cevaplayarak bunu kanıtlayın: bu astronomik problemi çözün; bize adınızı, Hıristiyan adınızı, çocuklarınızın adlarını, şu günde, şu saatte ne yaptığınızı söyleyin, vb." Ne cevap verirdi? Pekala, bir ruh olarak, yaşamı boyunca yapacağını yapacaktır; ve diğer ruhlar da aynısını yapar.

258. Ruhlar, bir kişinin yaşamı boyunca sormaktan çekineceği çocukça ve küstah soruları cevaplamayı reddederken, sıklıkla karakterleriyle, dillerinde ortaya çıkan, kendilerine tanıdık gelen kelimeleri kullanarak, bazı gerçekleri, hayatlarının bazen yardımcılar tarafından bilinmeyen özelliklerini ve doğruluğu doğrulanmış gerçekleri aktararak kimliklerinin çürütülemez kanıtlarını kendiliğinden verirler. Kimlik kanıtları, ilk bakışta değil, konuşmalar sırasında ortaya çıkan birçok öngörülemeyen şekilde ortaya çıkacaktır. O halde, onları çağırmadan beklemek, iletişimlerin doğasından kaynaklanabilecek her şeyi dikkatle gözlemlemek daha iyidir. (Verilen gerçeğe bakın, No. 70.)

259. İletişim kuran ruhtan şüphelenildiğinde, bazen başarıyla kullanılan bir kimlikten emin olma yöntemi, Yüce Tanrı adına, kendisinin iddia ettiği kişi olduğunu teyit ettirmekten ibarettir. Bir ismi gasp eden kişi, bir küfür karşısında geri çekilir ve yazmaya başladıktan sonra, — adına, ben teyit ediyorum, durur ve önemsiz birkaç satır çizer veya öfkeyle kalemi kırar: eğer daha ikiyüzlüyse, zihinsel bir çekinceyle soruyu geçiştirir, örneğin, Sana gerçeği söylediğimi teyit ediyorum; veya, Tanrı adına, ben şahitlik ediyorum, seninle konuşan benim diye yazar.

sen, vb. Ama o kadar titiz olmayan ve istediğin her şeye yemin eden bazıları da var. Bunlardan biri kendisine Tanrı diyerek bir medyuma haber verdi; ve bu kadar yüce bir lütufla fazlasıyla onurlandırılan medyum ona inanmakta tereddüt etmedi. Bizim tarafımızdan çağrıldığında, sahtekarlığını sürdürmeye cesaret edemedi ve "Ben Tanrı değilim, ama O'nun oğluyum" dedi. "O zaman sen İsa mısın? Bu olası değil, çünkü İsa hileye başvurmayacak kadar yücedir. Öyleyse Tanrı adına Mesih olduğunu iddia etmeye cesaret et." "Ben İsa'yım demiyorum: Ben Tanrı'nın oğluyum diyorum, çünkü O'nun yaratıklarından biriyim."

Bir ruhun kimliğini Tanrı adına tasdik etmeyi reddetmesi, ismin bir sahtekarlık olduğunun açık bir kanıtıdır, ancak tasdikin sadece bir varsayım olduğu ve kesin bir kanıt olmadığı sonucuna varabiliriz.

260. Kimlik kanıtları arasında yazının ve imzanın benzerliği de sınıflandırılabilir, ancak bu sonucu elde etmek için her zaman tüm medyumlara verilmediğinden, her zaman yeterli bir garanti değildir; ruhlar dünyasında olduğu gibi burada da sahteciler vardır; bu nedenle bu, yalnızca eşlik eden koşullarla değer kazanan varsayımsal bir kanıttır. Bazılarının yalancı ruhlar tarafından taklit edilemeyen tılsım olarak verdiği tüm maddi işaretler için de durum aynıdır. Tanrı adına yalan yere yemin etmeye veya bir imzayı taklit etmeye cesaret edenler için hiçbir maddi işaret engel teşkil etmeyecektir. Kimliğin en iyi kanıtları dilde ve rastgele koşullardadır.

261. Şüphesiz ki, bir ruh bir imzayı taklit edebiliyorsa, dili de taklit edebilir denilecektir. Bu doğrudur: bu imzaya sahip olanları gördük.

Mesih'in adını almak ve aldatmak için, İncil tarzını taklit etti, iyi bilinen kelimeleri sürekli olarak gelişigüzel tanıttı, Gerçekten, gerçekten, size diyorum; ama bütün önyargısız incelendiğinde, düşüncelerin derinliği, ifadelerin tavrı incelendiğinde, —güzel hayırseverlik özdeyişlerinin yanında, gülünç ve çocukça tavsiyeler görüldüğünde— onu yanlış anlamak için büyülenmeye ihtiyacı olurdu. Evet, dilin maddi biçiminin belirli kısımları taklit edilebilir, ama düşünce taklit edilemez: cehalet asla gerçek bilgiyi taklit etmeyecek, asla ahlaksızlık gerçek erdemi taklit etmeyecek; bir kısmı her zaman, sadece kulağın ucuyla olsa bile, belli olacaktır; medyum, tıpkı çağıran gibi, gerçeği yalandan ayırmak için tüm kavrayışlarına, tüm yargılarına ihtiyaç duyar. Sapkın ruhların her türlü hileye muktedir olduğunu ve bir ruhun kendini duyurduğu isim ne kadar yüceyse, o kadar fazla güvensizlik uyandırması gerektiğini unutmamalıdırlar. Kaç medyumun İsa, Meryem veya saygıdeğer bir azizin imzalı apokrif iletişimleri olmuştur!

İyi ve Kötü Ruhların Ayrımı.

262. Ruhların mutlak özdeşliği, birçok durumda, ikincil bir soru, önemsiz bir soru ise, iyi ve kötü arasındaki ayrımla aynı şey değildir; bireysellikleri bizim için kayıtsız olabilir, nitelikleri ise asla. Tüm öğretici iletişimlerde, tüm dikkat bu noktaya yoğunlaştırılmalıdır, çünkü yalnızca bu, ruha verebileceğimiz güven derecesini, kendisini hangi ad altında gösterirse göstersin, bize verebilir. Ruh iyi midir, kötü müdür? Ruh ölçeğinin hangi derecesine aittir? Bu büyük

RUHLARIN KİMLİĞİ.

335

soru. (Bkz. Ruhlar Kitabı, No. ioo'daki Ruh Ölçeği).

263. Ruhlar, insanların yargılandığı gibi, dilleriyle yargılanırlar, demiştik. Diyelim ki bir adam, aynı sayıda bilinmeyen kişiden yirmi mektup alsın: üsluptan, düşüncelerden, birçok işaretten, kimin eğitimli veya cahil, cilalı veya terbiyesiz, yüzeysel, derin, anlamsız, kibirli, ciddi, hafif, duygusal, vb. olduğuna karar verecektir. Ruhlar için de aynı şey geçerlidir: onlar bilinmeyen muhataplar olarak düşünülmeli ve böyle şeyler yazan bir adamın bilgisi ve karakteri hakkında ne düşüneceğimizi kendimize sormalıyız. Ruhların dilinin her zaman yükselme derecelerine uygun olduğu değişmez ve istisnasız bir kural olarak verilebilir. Gerçekten üstün ruhlar yalnızca iyi şeyler söylemekle kalmaz, aynı zamanda bunları en mutlak şekilde tüm önemsizlikleri dışlayan terimlerle söylerler; bu şeyler ne kadar iyi olursa olsun, eğer düşüklük kokan tek bir ifadeyle lekelenirlerse, bu şüphesiz bir aşağılık işaretidir; iletişimin tamamı kaba yapısıyla nezaket kurallarına aykırıysa daha da fazlası. Dil her zaman kökenini ele verir, ister sunduğu düşünceyle, ister biçimiyle; ve eğer bir ruh bizi sözde üstünlüğü konusunda aldatmak isterse, onu uygun değerinde takdir etmemiz için biraz sohbet yeterlidir.

264. İyilik ve iyilikseverlik arınmış ruhların temel nitelikleridir; ne insanlara ne de diğer ruhlara karşı nefretleri yoktur; zayıflıklara acır, hataları eleştirir, ancak her zaman ılımlılıkla, öfke ve düşmanlık olmadan. Gerçekten iyi ruhların yalnızca iyiyi isteyebileceği ve yalnızca iyi şeyler söyleyebileceği kabul edilirse, buradan şu sonuca varılmalıdır:

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Ruhların dilinde iyilik ve hayırseverlikten yoksunluğu ele veren hiçbir şeyin iyi bir ruhtan kaynaklanamayacağı.

265. Zekâ, kesin bir üstünlük işareti olmaktan uzaktır, çünkü zekâ ve ahlak her zaman aynı çizgide ilerlemez. Bir ruh iyi ve iyiliksever olabilir ve çok

sınırlı bilgiye sahip olabilirken, zeki ve eğitimli bir ruh ahlakta çok aşağı seviyede olabilir.

Dünyada bir uzmanlık alanında eğitim görmüş bir adamın ruhunu sorgulayarak gerçeğin daha kesin olarak elde edileceğine genel olarak inanılır: bu mantıklıdır, ancak her zaman doğru değildir. Deneyim, bilginlerin ve diğer insanların, özellikle de dünyayı yeni terk etmiş olanların, hala bedensel yaşamın önyargılarının egemenliği altında olduğunu göstermektedir; kendilerini sistem ruhundan hemen kurtarmazlar. O halde, yaşamları boyunca besledikleri ve kendilerine görkemli bir unvan kazandıran fikirlerin etkisi altında, bizim düşündüğümüzden daha az net görüyor olabilirler. Bu ilkeyi bir kural olarak vermiyoruz; tam tersi; sadece kendi kendine gösterdiğini ve dolayısıyla, insan bilimlerinin her zaman ruhlar olarak yanılmazlıklarının bir kanıtı olmadığını söylüyoruz.

266. Tüm iletişimleri titiz bir incelemeye tabi tutarak, düşünce ve ifadeleri inceleyerek ve analiz ederek, edebi bir eseri yargılıyormuşuz gibi, mantığa ve sağduyuya aykırı olan her şeyi, tezahür ettiği söylenen ruhun karakterine aykırı olan her şeyi tereddütsüz reddederek; aldatıcı ruhlar cesaretini kaybeder ve bizi aldatamayacaklarına iyice ikna olduktan sonra geri çekilirler. Tekrar ediyoruz, bu tek araçtır, ancak yanılmazdır, çünkü hiçbir kötü iletişim titiz bir eleştiriye direnemez.

RUHLARIN KİMLİĞİ.

337

İyi ruhlar bundan asla rahatsız olmazlar, çünkü kendileri bunu öğütlerler ve sınavdan korkacak hiçbir şeyleri yoktur; yalnızca kötüler rahatsız olur ve bundan caydırmaya çalışırlar: bu bile onların ne olduklarını kanıtlar.

Bu konuda St. Louis'in tavsiyesini veriyoruz: —

“Çalışmalarınıza başkanlık eden ruhların size verdiği güven ne kadar büyük olursa olsun, sık sık tekrarlayamayacağımız ve kendinizi çalışmalarınıza verdiğinizde her zaman aklınızda tutmanız gereken bir tavsiyedir; aldığınız tüm iletişimleri tartıp olgunlaştırmak, yani en katı aklın sansürüne tabi tutmak; bir nokta size şüpheli, kuşkulu veya anlaşılmaz göründüğü sürece, sizi tatmin etmek için gerekli açıklamaları sormayı ihmal etmemek.”

267. İçkilerin niteliğini tanımanın yolları aşağıdaki ilkelerde özetlenebilir: —

1. Sağduyu, ruhların değerini ayırt etmenin tek ölçütüdür. Ruhların kendileri tarafından bu amaçla verilen her formül saçmadır ve üstün ruhlardan kaynaklanamaz.

2. Ruhlar dillerine ve eylemlerine göre yargılanırlar. Ruhların eylemleri, ilham ettikleri duygular ve verdikleri öğütlerdir.

3. İyi ruhların sadece iyi şeyler söyleyebilecekleri ve yapabilecekleri kabul edildiğinden, iyi bir ruhtan kötü hiçbir şey çıkmaz.

4. Üstün ruhların her zaman değerli, asil, yüce, en ufak bir önemsizlik izi taşımayan bir dili vardır; her şeyi sadelik ve alçakgönüllülükle söylerler, asla övünmezler, bilgilerinden veya başkaları arasındaki konumlarından asla söz etmezler. Aşağı veya sıradan ruhların her zaman bir miktar refleksi vardır

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

insan tutkularının; bayağılık, kendine yeterlilik, kibir, övünme, sertlik kokan her ifade, aşağılığın, ya da ruh saygı duyulan ve hürmet edilen bir ad altında kendini gösteriyorsa ihanetin karakteristik bir göstergesidir.

5. Ruhları maddi biçimlerine ve üsluplarının doğruluğuna göre yargılamamalıyız, fakat en derin anlamlarını araştırmalı, kelimelerini

dikkatle incelemeli, onları soğukkanlılıkla, kasıtlı olarak ve önyargısız bir şekilde tartmalıyız. Mantık, akıl ve bilgelikten herhangi bir sapma, ruhun hangi isimle gizlenmiş olursa olsun, kökenleri konusunda hiçbir şüphe bırakmaz. (224.)

6. Yükselmiş ruhların dili, biçim olarak olmasa da en azından en içte her zaman aynıdır. Zaman ve mekan ne olursa olsun düşünceler aynıdır; koşullara, iletişimin ihtiyaçlarına ve olanaklarına göre az ya da çok gelişmiş olabilirler, ancak çelişkili olmayacaklardır. Aynı adı taşıyan iki iletişim zıtlık içindeyse, ikisinden biri açıkça apokriftir ve gerçek olanı, kişinin bilinen karakteriyle hiçbir şeyin çelişmediği iletişim olacaktır. Örneğin, St. Vincent de Paul tarafından imzalanan ve biri birliği ve hayırseverliği vaaz etmesi gereken, diğeri ise anlaşmazlık ekmeye meyilli olan iki iletişim arasında, aklı başında hiçbir kimse hata yapamaz.

7. İyi ruhlar yalnızca bildiklerini söylerler; ya sessiz kalırlar ya da bilmedikleri şey hakkındaki cehaletlerini itiraf ederler. Kötüler her şeyden cesaretle, gerçeği umursamadan bahsederler. Herhangi bir kötü şöhretli bilimsel sapkınlık, sağduyuyu sarsan herhangi bir ilke, ruh aydınlanmış bir ruh gibi davranıyorsa sahtekarlık gösterir.

8. Yine, önemsiz içkileri kolaylıklarına göre tanırız

geleceği ve bize bildirilmeyen maddi gerçekleri tahmin ettikleri. İyi ruhlar, bu bilginin bizim için yararlı olduğu gelecekteki şeyleri önceden haber verebilirler, ancak asla tarih belirlemezler; belirli bir tarihte bir olayın duyurulması, mistifikasyonun göstergesidir.

9. Üstün ruhlar kendilerini sade bir şekilde, gereksiz yere uzatmadan ifade ederler; üslupları özlüdür, fikir ve ifadelerin şiirini dışlamaz, herkes tarafından anlaşılır, anlaşılırdır ve anlaşılması için çaba gerektirmez; az kelimeyle çok şey söyleme sanatına sahiptirler, çünkü her kelimenin bir anlamı vardır. Aşağı ruhlar veya sahte bilginler, şişirilmiş bir dilin altına saklanırlar ve düşüncelerinin boşluğunu vurgularlar. Dilleri genellikle derin görünmek istedikleri için yapmacık, gülünç veya anlaşılmazdır.

10. İyi ruhlar asla emir vermezler; kendilerini kimseye zorla kabul ettirmezler; öğüt verirler ve dinlenilmediklerinde geri çekilirler. Kötüler buyurgandır; emir verirler, itaat edilmek isterler ve ister kalmasınlar, kalırlar. Kendini birine zorla kabul ettiren her ruh kökenini ele verir. Görüşlerinde seçkinci ve mutlaktırlar ve gerçeğin ayrıcalığına yalnızca kendilerinin sahip olduğunu iddia ederler. Kör bir inanç isterler ve akla başvurmazlar çünkü aklın onları ifşa edeceğini bilirler.

11. İyi ruhlar dalkavukluk yapmazlar; iyi davrandığımızda onaylarlar, ama her zaman ihtiyatla; kötü ruhlar abartılı övgülerde bulunurlar, alçakgönüllülüğü vaaz ederken gurur ve kibri teşvik ederler ve kendilerine yakınlık göstermek istedikleri kişilerin kişisel önemini yüceltmeye çalışırlar.

12. Üstün ruhlar her şeyde formun çocukluğunun üstündedir. Sadece sıradan ruhlar, gerçekten seçkin olanla bağdaşmayan küçük ayrıntılara önem verirler.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

değerli fikirler. Herhangi bir aşırı ayrıntılı reçete, etkileyici bir isim alan bir ruhun aşağılık ve ihanetinin kesin bir işaretidir.

13. İnanılırlığı zorlamak isteyen bazı ruhların taktığı tuhaf ve gülünç isimlere güvenilmemelidir; bu isimleri ciddiye almak son derece saçma olacaktır.

14. Ayrıca, son derece saygın isimler altında kolayca kendilerini sunanlara güvenmemek ve sözlerini son derece çekingen bir şekilde kabul etmek gerekir; bu durumda sert bir sansür vazgeçilmezdir, çünkü bu genellikle onların kendilerinden öte ruhlarla olan sözde yakın ilişkilerine itibar kazandırmak için takındıkları bir maskeden başka bir şey değildir. Bu yolla medyumun kibrini okşarlar ve onu sık sık gülünç şeyler yapmaya veya pişman olunacak şeyler yapmaya çekmek için kullanırlar.

15. İyi ruhlar tavsiye ettikleri adımlar konusunda çok dikkatlidirler; asla ciddi ve son derece yararlı bir amaçtan başka bir amaca sahip olmazlar. O halde, bu karakterde olmayan veya akıl tarafından kınanacak olan tüm güdülere şüpheyle yaklaşmalı ve bunlara girişmeden önce ciddi bir şekilde düşünmeliyiz, çünkü hoş olmayan gizemlere maruz kalabiliriz.

16. İyi ruhları, uzlaşmaya yol açabilecek tüm konulardaki ihtiyatlı çekingenliklerinden tanırız; kötülüğü açığa vurmaktan hoşlanmazlar; hafif veya kötü niyetli ruhlar onu sergilemekten hoşlanırlar. İyiler yaraları örtbas etmeye ve hoşgörüyü vaaz etmeye çalışırken, kötüler onları abartır ve hain imalarla anlaşmazlık yaratırlar.

17. İyi ruhlar yalnızca iyiyi öğütler. Saf evanjelik hayırseverliğe kesinlikle uymayan herhangi bir özdeyiş, herhangi bir öğüt, iyi bir ruhun işi olamaz.

18. İyi ruhlar yalnızca tamamen akılcı şeyleri öğütlerler.

RUHLARIN KİMLİĞİ.

Sağduyunun doğru çizgisinden veya doğanın değişmez yasalarından ayrılan herhangi bir tavsiye, dar bir ruhu gösterir ve dolayısıyla güvene pek layık değildir.

19. Yine, kötü veya basitçe kusurlu ruhlar, yanılma payı olmayan maddi işaretlerle kendilerini ele verirler. Medyum üzerindeki eylemleri bazen şiddetlidir ve ani ve sarsıntılı hareketlerin kışkırtıcısıdır, ateşli ve kasılmacı bir ajitasyon, iyi ruhların sakinliği ve yumuşaklığına tamamen zıttır.

20. Kusurlu ruhlar, kendilerine açılan iletişim araçlarını çoğu kez hain öğütler vermek için kullanırlar; kendilerine karşı antipati duyanlara karşı güvensizlik ve düşmanlık uyandırırlar; sahtekârlıklarını açığa çıkarabilecek olanlar özellikle onların düşmanlıklarının hedefi olurlar.

Zayıf adamlar en iyi oyunlarıdır; onları kötülüğe teşvik etmek. Sırayla sofizmler, alaylar, hakaretler, hatta gizli güçlerinin maddi işaretlerini kullanarak onları daha iyi ikna ederek, onları hakikat yolundan döndürmeye çalışırlar.

21. Dünyada, maddi veya manevi olsun, özel bir meşguliyete sahip olan insanların ruhları, eğer maddenin etkisinden kurtulmamışlarsa, hala dünyevi fikirlerin hakimiyeti altındadırlar ve önyargılarının, tercihlerinin ve hatta burada aşağıda sahip oldukları fantezilerin bir kısmını korurlar. Bu, onların dillerinde kolayca ayırt edilebilir.

22. Bazı ruhların, genellikle bir tür gösterişle sergiledikleri öğrenme, onların üstünlüğünün bir işareti değildir. Ahlaki duygunun değişmez saflığı gerçek mihenk taşıdır.

23. Bir ruhun basit sorgusu gerçeği bilmek için yeterli değildir. Her şeyden önce,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Kime hitap ettiğimizi biliyoruz; çünkü kendileri de cahil olan aşağılık ruhlar, en ciddi soruları bile hafife alırlar.

Bir ruhun yeryüzünde büyük bir adam olması, ruh dünyasında üstün bir bilime sahip olması için yeterli değildir. Sadece erdem, onu arındırmada, onu Tanrı'ya yakınlaştırabilir ve bilgisini genişletebilir.

24. Üstün ruhlar açısından nezaket genellikle ince ve keskindir, ancak asla önemsiz değildir. Kaba olmayan şakacı ruhlar arasında, keskin hiciv genellikle anlamla doludur.

25. Özellikle ahlaki açıdan, kendilerini gösteren ruhların karakterini dikkatlice inceleyerek, onların doğası ve onlara verilebilecek güven derecesi kolayca belirlenebilir. Sağduyu aldatılamaz.

26. Ruhları yargılamak için, insanları yargılamak için olduğu gibi, kişi kendini nasıl yargılayacağını bilmelidir. Ne yazık ki, iyi ve kötü, doğru ve yanlış için kişisel görüşlerini tek ölçüt olarak alan birçok insan vardır; görme biçimlerine, fikirlerine, tasarladıkları veya benimsedikleri sisteme aykırı olan her şey, onların gözünde kötüdür. Bu tür kişiler açıkça sağlıklı bir takdir için gereken ilk şeyden yoksundur - yargılama doğruluğu; ama bundan şüphelenmezler; en büyük yanılgıları tam da bu kusurdadır.

Bütün bu talimatlar tecrübeden ve ruhların öğretilerinden kaynaklanır; en önemli noktalarda onların verdiği cevaplarla bunları tamamlarız.

268. Ruhların Doğası ve Kimliği Üzerine Sorular.

1. “Ruhların üstünlüğünü veya aşağılığını hangi işaretlerle ayırt edebiliriz?”

"Dillerinden, bir önemsizi bir önemsizden nasıl ayırt ederseniz,

sağduyulu bir adam. Daha önce de söylediğimiz gibi, üstün ruhlar asla kendileriyle çelişmezler ve yalnızca iyi şeyler söylerler; yalnızca iyi şeyler isterler: bu onların tüm düşüncesidir

“Aşağıdaki ruhlar hala maddi fikirlerin egemenliği altındadır; söylemleri cehaletlerini ve kusurlarını gösterir. Her şeyi bilmek ve tutkusuzca yargılamak yalnızca üstün ruhlara verilmiştir.”

2. “Bilimsel bilgi her zaman bir ruhun yükselişinin kesin bir işareti midir?”

"Hayır, çünkü eğer hala maddenin etkisi altındaysa, senin kötü huylarına ve önyargılarına sahip olabilir. Bu dünyada aşırı kıskanç ve kibirli kişiler vardır: buradan ayrılır ayrılmaz bu kusurlarından kurtulduklarına mı inanıyorsun? Buradan ayrıldıktan sonra, özellikle çok kararlı tutkulara sahip olanlar için, onları saran ve onlara tüm bu kötü şeyleri bırakan bir tür atmosfer kalır.

“Bu yarı kusurlu ruhlar kötü ruhlardan daha çok korkulmalıdır, çünkü çoğu kurnazlık ve gururu zekayla birleştirir. Sahte bilgileriyle, saçma ve yalan teorilerini eleştirmeden kabul eden basit insanlara ve cahil insanlara dayatırlar; bu teoriler gerçeğe karşı galip gelemese de, yine de geçici bir zarar verirler, çünkü Spiritizmin ilerlemesini engellerler ve medyumlar kendilerine iletilen şeyin değerine karşı gönüllü olarak kördürler. Aydınlanmış spiritistler ve medyumlar açısından büyük bir çalışma gerektiren şey budur; tüm dikkatleri doğruyu yanlıştan ayırmaya verilmelidir.”

3. "Birçok ruh koruyucusu kendilerini şu şekilde tanımlar:

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Azizlerin veya tanınmış şahsiyetlerin isimleri; bu konuda neye inanmalıyız?”

“Azizlerin ve tanınmış şahsiyetlerin bütün isimleri her insana bir koruyucu sağlamaya yetmez; ruhlar arasında yeryüzünde bilinen bir ismi olan çok az kişi vardır; bu yüzden çoğu zaman hiç isim vermezler; ama hemen hemen her zaman bir isim istersiniz; sonra sizi tatmin etmek için tanıdığınız ve saygı duyduğunuz bir adamın ismini alırlar.”

4. “Bu ödünç isim bir sahtekarlık olarak kabul edilemez mi?”

“Bu, aldatmak isteyen kötü bir ruhun hilesi olurdu; fakat iyi bir şey olduğunda, Tanrı aynı düzendeki ruhlar arasında buna izin verir, çünkü aralarında bir dayanışma ve düşünce benzerliği vardır.”

5. “Öyleyse, bir ruh koruyucusu kendini örneğin Aziz Paul olarak adlandırdığında, onun o elçinin ruhu veya canı olması kesin değil midir?”

"Hayır, çünkü koruyucu meleklerinin Aziz Paul veya başka biri olduğu söylenen binlerce kişi bulursunuz; ancak sizi koruyan ruh Aziz Paul kadar yüceyse ne önemi var? Dedim ki, bir isim istiyorsunuz; onlar çağrılmak ve tanınmak için bir isim alırlar, tıpkı sizin sizi ailenizin diğer üyelerinden ayırt etmek için bir vaftiz ismi almanız gibi. Aynı şekilde baş melek Raphael, Aziz Michael, vb.'nin isimlerini de alabilirler ve bu hiçbir önem taşımaz.

"Ayrıca, ruh ne kadar yükselirse, radyasyonu o kadar çok olur; üstün bir düzenin ruh koruyucusunun himayesi altında yüzlerce enkarne olmuş varlık olabileceğine inanın. Sizinle birlikte, yeryüzünde, bir veya iki yüz ailenin işlerinden sorumlu noterleriniz var: neden varsayıyorsunuz ki

RUHLARIN KİMLİĞİ.

"Ruhsal açıdan konuşursak, bizlerin insanları ahlaki açıdan yönlendirmede, onların maddi çıkarlarını yönlendirmekten daha az yetenekli olacağımızı mı düşünüyorsunuz?"

6. “Neden bu kadar sık iletişim kuran ruhlar azizlerin isimlerini alırlar?”

“Kendilerine hitap edenlerin alışkanlıklarıyla özdeşleşirler ve inançları nedeniyle kişi üzerinde en güçlü etkiyi bırakacak isimleri seçerler.”

7. “Üstün ruhlar, çağrıldıklarında her zaman bizzat mı gelirler? Yoksa bazılarının düşündüğü gibi, sadece düşüncelerini iletmekle görevli kişiler aracılığıyla mı gelirler?”

"Eğer gelebiliyorlarsa neden bizzat gelmesinler? Ama ruh gelemiyorsa, mutlaka bir emir olacaktır."

8. “Vekil, kendisini gönderen ruhun isteyeceği şekilde cevap verebilecek kadar her zaman aydınlanmış mıdır?”

“Üstün ruhlar, kendilerini değiştirme sorumluluğunu kime emanet ettiklerini bilirler. Ayrıca, ruhlar ne kadar yüceyse, tek bir ortak düşüncede o kadar karışırlar, öyle ki kişiliğe karşı kayıtsızdırlar; ve sizin için de aynısı olmalı. Üstün ruhlar dünyasında, yalnızca yeryüzünde tanıdığınız kişilerin size talimat verebileceğini mi düşünüyorsunuz? Kendinizi evrenin tipleri olarak görmeye o kadar yatkınsınız ki, her zaman dünyanızdan başka hiçbir şey olmadığına inanırsınız. Gerçekten de, kendi adalarından hiç ayrılmamış, dünyanın kendisinden öteye gitmediğini düşünen vahşiler gibisiniz.

9. "Ciddi bir öğreti söz konusu olduğunda bunun böyle olabileceğini anlıyoruz; ancak üstün ruhlar, alt sınıftan ruhların bu öğretilerden faydalanmasına nasıl izin veriyorlar?

saygın isimlere sahip oldukları için kendilerini sapkın ilkelerle hataya sürüklemek mi istiyorlar?

“Onların izniyle değil; sizin aranızda da aynı şey olmuyor mu? Bu şekilde aldatanlar cezalandırılacak, inanın bana ve cezaları da aldatmacanın ağırlığına orantılı olacak. Ayrıca, eğer kusurlu olmasaydınız, etrafınızda sadece iyi ruhlar olurdu ve eğer aldatılırsanız, kendinizden başka kimseyi suçlamamalısınız. Tanrı, sizin azminizi ve yargınızı sınamak ve size gerçeği yanlıştan ayırmayı öğretmek için buna izin veriyor; eğer bunu yapmazsanız, yeterince yücelmemişsinizdir ve hala deneyimin derslerine ihtiyacınız vardır.”

10. “Biraz ilerlemiş, fakat iyi niyetler ve ilerleme arzusuyla canlanan ruhlar, bazen üstün bir ruhun yerine geçmek üzere görevlendirilmezler mi, böylece öğretme işini kendileri yapabilirler mi?”

“Asla büyük çevrelerde değil; genel eğitim için ciddi çevrelerden bahsediyorum; oraya gelenler bunu kendi arzularından ve sizin dediğiniz gibi kendilerini eğitmek için yapıyorlar; bu yüzden iletişimleri iyi olsa da her zaman aşağılıklarının izlerini taşır. Delege edildikleri yerlerde, bu önemsiz iletişimler ve kişisel denebilecek iletişimler içindir.”

11. “Bazen gülünç ruhsal iletişimler çok iyi özdeyişlerle iç içe geçiyor: İyi ve kötü ruhların aynı anda var olduğunu gösteriyor gibi görünen bu anormallik nasıl uzlaştırılabilir?”

"Kötü veya anlamsız ruhlar, ifadeleri veya anlamları konusunda fazla kaygı duymadan cümleler kurmak için böyle karışırlar. Aranızdakilerin hepsi üstün insanlar mı? Hayır; iyi ve kötü ruhlar karışmaz; bu,

RUHLARIN KİMLİĞİ.

347

“İyi iletişimlerin sürekli bir şekilde bir arada olması, iyi ruhların varlığını fark etmenizi sağlar.”

12. “Kişileri hataya sürükleyen ruhlar bunu her zaman bilerek mi yaparlar?”

“Hayır; iyi ama cahil ruhlar vardır ki, samimiyetlerine rağmen aldatabilirler; yetersizliklerinin farkına vardıklarında bunu söylerler ve yalnızca bildiklerini söylerler.”

13. “Bir ruh sahte bir iletişim kurduğunda, bunu her zaman kötü niyetle mi yapar?”

“Hayır; eğer önemsiz bir ruhsa, kendini şaşırtmakla eğlendiriyor ve başka bir amacı yok.”

14. “Bazı ruhlar dilleriyle aldatabildikleri gibi, gören bir medyumun gözünde de yanlış bir görünüm alabilirler mi?”

“Bu yapılabilir, ancak büyük zorluklarla. Hiçbir durumda, kötü ruhların kendilerinin bilmediği bir amaç olmadıkça, asla gerçekleşmez. Bir ders vermek için araç olarak hizmet ederler. Gören medyum, başkalarının duyduğu veya onların etkisi altında yazdığı gibi, anlamsız ve yalancı ruhları görebilir. Anlamsız ruhlar, aldatıcı görünümlerle onu kötüye kullanmak için bu eğilimden yararlanabilirler; bu, kendi ruhunun niteliklerine bağlıdır.”

15. “İyi niyetlerle hareket etmemiz, aldatılmamamız için yeterli midir; ve çalışmalarımıza boş merak duygusu katmayan, tamamen ciddi insanlar olmamız, aldatılmaya müsait olmamız için yeterli midir?”

"Başkalarından daha az, açıkça; ancak insanın her zaman alaycı ruhları çeken bir hobisi vardır; kendini güçlü sanır ve çoğu zaman güçlü değildir;

gurur ve önyargılardan doğan zayıflığa karşı dikkatli olmalıdır. Ruhların yararlandığı bu iki neden yeterince

dikkate alındığında; kaprislerini pohpohlayarak başarıya ulaşacaklarından emin olabilirler.”

16. “Tanrı neden kötü ruhların iletişim kurmasına ve kötü şeyler söylemesine izin veriyor?”

“En kötü şeyde bile bir öğreti vardır; onu nasıl çıkaracağınızı bilmeniz gerekir. İyi ruhları kötülerden ayırt etmeyi ve kendinize ayna tutmayı öğrenmeniz için her türlü iletişimin olması gerekir.”

17. “Ruhlar, yazılı iletişimler yoluyla bazı kişilere karşı haksız şüpheler uyandırabilir ve dostları birbirine düşürebilir mi?”

“Sapkın ve kıskanç ruhlar, insanların yapabileceği her şeyi kötülükle yapabilirler; bu nedenle, onlara karşı dikkatli olmak gerekir. Üstün ruhlar, suçlamak zorunda kaldıklarında her zaman ihtiyatlı ve çekingendirler; asla kötü konuşmazlar; ihtiyatla uyarır. Eğer iki kişinin çıkarları için birbirlerini asla görmemelerini isterlerse, onları tamamen doğal bir şekilde ayıracak olaylara yol açarlar. Sorun ve anlaşmazlık ekmeye yönelik dil, her ne isim alırsa alsın, her zaman kötü bir ruhtan gelir. Bu nedenle, bir ruhun sizden biri hakkında söyleyebileceği kötülüğü, özellikle de iyi bir ruh sizin için aynı şey hakkında iyi şeyler söylediyse, en büyük ihtiyatla karşılayın; ayrıca kendinize ve önyargılarınıza güvenmeyin. Ruhlardan gelen iletişimlerde, yalnızca iyi, büyük, mantıklı ve vicdanınızın onayladığı şeyleri alın.”

18. “Kötü ruhların iletişimde kolayca bir araya gelmesinden, insanın gerçeklerden asla emin olamayacağı anlaşılıyor.”

"Evet, eğer onları değerlendirecek yargıya sahipseniz. Bir mektubu okurken, onun bir hod-

“Size yazan bir adam veya rafine bir kişi, bir aptal veya bir bilgin: ruhlar size yazdığında siz neden aynısını yapamıyorsunuz? Uzaktaki bir arkadaşınızdan bir mektup alırsanız, bunun gerçekten ondan geldiğini size ne kanıtlar? Onun yazısı, diyeceksiniz: ama tüm yazıları taklit eden sahtekârlar, işlerinizi bilebilecek alçaklar yok mu? Yine de yanılmayacağınız işaretler var. Ruhlar için de aynı şey geçerlidir. Öyleyse, size yazanın bir arkadaş olduğunu veya edebi bir eser okuduğunuzu hayal edin ve aynı şekilde yargılayın.”

19. “Üstün ruhlar kötü ruhların sahte isimler almasını önleyebilir mi?”

“Elbette bunu yapabilirlerdi; ancak ruhlar ne kadar kötüyse, o kadar inatçıdırlar ve genellikle emirlere karşı gelirler. Ayrıca, üstün ruhların başkalarından daha fazla ilgi duyduğu kişiler olduğunu da bilmelisiniz; ve gerekli gördüklerinde, onları yalanın zararından nasıl koruyacaklarını bilirler: bu kişilere karşı aldatıcı ruhlar güçsüzdür.”

20. “Bu tarafgirliğin sebebi nedir?”

"Bu tarafgirlik değil, adalettir: İyi ruhlar, kendi tavsiyelerinden yararlanan ve kendi gelişimleri için ciddi şekilde çalışan kişilerle ilgilenirler: Bunlar onların tercih ettikleri kişilerdir ve onlara yardım ederler; ancak boş sözlerle zamanlarını kaybettikleri kişilerle pek ilgilenmezler."

21. “Tanrı, ruhların kutsal isimleri yanlış bir şekilde kullanarak kutsal şeylere saygısızlık yapmalarına neden izin veriyor?”

"Ayrıca Tanrı'nın insanların yalan söylemesine ve küfür etmesine neden izin verdiğini de sormalısınız. Ruhlar da insanlar gibi iyi ve kötüde özgür iradeye sahiptir; ancak Tanrı'nın adaleti ikisine de eksik olmayacaktır."

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

22. “Aldatıcı ruhları uzaklaştıracak bir formül var mıdır?”

“Formül maddedir; Allah’a karşı iyi düşünce daha kıymetlidir.”

23. “Bazı ruhlar, kendilerinin taklit edilemez grafik işaretlere, bir tür ambleme sahip olduklarını ve bu sayede tanınabileceklerini ve kimliklerinin belirlenebileceğini söylediler. Bu doğru mu?”

“Üstün ruhların, kendilerinin tanınmasını sağlayacak başka hiçbir işaretleri yoktur, sadece fikirlerinin ve dillerinin üstünlüğü. Herhangi bir ruh maddi bir işareti taklit edebilir. Aşağı ruhlara gelince, kendilerini o kadar çok şekilde ele verirler ki, aldatılmak için kör olmak gerekir.”

24. “Aldatıcı ruhlar da düşünceyi taklit edemezler mi?”

"Tiyatro dekoratörlerinin doğayı taklit etmesi gibi, onlar da düşünceyi taklit ediyorlar."

25. “O halde, dikkatli bir incelemeyle dolandırıcılığı tespit etmenin her zaman kolay olduğu anlaşılıyor.”

"Asla şüphe etmeyin; ruhlar yalnızca kendilerinin aldatılmasına izin verenleri aldatır. Ancak gerçek taşı sahtesinden ayırt etmek için elmas tüccarlarının gözlerine sahip olmak gerekir; birini diğerinden nasıl ayırt edeceğini bilmeyen taş ustasına gider."

26. “Kendilerini vurgulu dilin baştan çıkarmasına izin veren, fikirlerden çok sözcükleri düşünen, sahte ve sıradan fikirleri yüce kabul eden kişiler var: İnsanların işlerini bile yargılayamayan bu kişiler, ruhların işlerini nasıl yargılayabilirler?”

"Bu kişiler yeterli tevazuya sahip olduklarında

kendi yetersizliklerini bildiklerinde, kendilerine güvenmezler; gururları yüzünden kendilerini yetenekli sandıklarında, olmadıklarında, aptalca kibirlerinin cezasını çekmek zorunda kalırlar. Aldatıcı ruhlar kime hitap ettiklerini bilirler: zekâ ve öğrenime sahip olanlardan daha zor aldatılan, basit, eğitimsiz kişiler vardır. Tutkularını okşayarak bir adamın istediklerini yapmasını sağlarlar.”

27. “Yazılı olarak, kötü ruhlar sık sık istemsiz maddi işaretlerle kendilerini ele vermezler mi?”

"Ustalar yapmaz; beceriksizler yoldan çıkar. Herhangi bir yararsız veya çocukça işaret, aşağılığın kesin bir göstergesidir; yüce ruhlar yararsız bir şey yapmaz."

28. “Birçok medyum, iyi ve kötü ruhları, yaklaştıklarında yaşadıkları hoş veya acı verici izlenimden tanır. Herhangi bir hoş olmayan izlenimin, kasılma ajitasyonunun, herhangi bir huzursuzluğun, kısacası, kendilerini gösteren ruhların kötü doğasının her zaman bir göstergesi olup olmadığını soruyoruz?”

“Medyum, kendisine gelen ruhun içinde bulunduğu durumun duyumlarını deneyimler. Ruh mutlu olduğunda, sakin, rahat, ağırbaşlıdır; mutsuz

olduğunda, heyecanlı, ateşlidir ve bu heyecan doğal olarak medyumun sinir sistemine geçer. Dünyadaki insanlar için de durum aynıdır; iyi olan sakin ve huzurludur, kötü olan sürekli heyecanlıdır.”

Açıklama. Sinirsel olarak daha fazla veya daha az etkilenebilirliğe sahip ortamlar vardır, bu yüzden ajitasyon genel bir kural olarak kabul edilemez; diğer tüm şeylerde olduğu gibi, bunda da koşulları hesaba katmalıyız. İzlenimin acı verici ve nahoş karakteri bir karşıtlık etkisidir; çünkü eğer

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Orta düzey, kendini gösteren kötü ruha sempati duyarsa, bundan çok az veya hiç etkilenmeyecektir. Yazının hızı,

Bazı ortamların aşırı esnekliği,

♦

en yavaş medyumların bile kusurlu ruhlarla temaslarından kaynaklanan sarsıcı heyecanla kurulmuştur.

Bölüm XXV.

DUALAR ÜZERİNE.

Genel Hususlar. — Çağrılabilecek ruhlar. — Ruhlarla kullanılacak dil. — Özel Çağrıların Faydası. — Çağrılar Üzerine Sorular. — Hayvanların Çağrıları. — Yaşayan Kişilerin Çağrıları. — İnsan Telgrafı.

Genel Hususlar.

269. Ruhlar kendiliğinden iletişim kurabilir veya çağrımızla gelebilirler; yani, çağrı üzerine. Bazı kişiler, şu veya bu ruhu çağırmaktan kaçınmamız gerektiğini ve iletişim kurmak isteyeni beklemenin daha iyi olduğunu düşünürler. Bu görüş, belirlenmiş bir ruhu çağırdığımızda, kendisini gösterenin o olduğundan emin olmadığımız, kendiliğinden ve kendi dürtüsüyle gelen kişinin ise bizimle sohbet etme isteğini böylece duyurmasıyla kimliğini daha iyi kanıtladığı gerçeğine dayanmaktadır. Bizim görüşümüze göre bu bir hatadır; birincisi, etrafımızda her zaman, çoğunlukla düşük sınıftan, iletişim kurmaktan başka bir şey istemeyen ruhlar olduğu için; ikincisi, ve yalnızca bu son nedenden dolayı, belirli birini çağırmamakla, kapı içeri girmek isteyen herkese açıktır. Bir mecliste, herhangi birine söz vermemek, bunu herkese bırakmaktır; ve bunun sonucu iyi bilinmektedir. Belirlenmiş bir ruha yapılan doğrudan çağrı, onunla aramızda bir bağdır; Onu arzumuzla çağırırız,

ve böylece davetsiz misafirlere karşı bir tür bariyer kurar. Doğrudan bir çağrı olmadan, bir ruh, aşina olduğumuz ruh olmadıkça, bize gelmek için genellikle hiçbir nedene sahip olmazdı. Bu iki yöntemin her birinin avantajları vardır ve zorluk, yalnızca ikisinden birinin mutlak dışlanmasında olurdu. Kişinin ruhların efendisi olduğu ve kötülerin herhangi bir hakimiyet kazanmasına izin vermediğinden emin olduğu kendiliğinden iletişimlerde hiçbir sorun yoktur; o zaman iletişim kurmak isteyenlerin iyi zevkini beklemek genellikle yararlıdır, çünkü düşünceleri hiçbir kısıtlama altında değildir; ve bu şekilde çok takdire şayan şeyler elde edilebilirken, çağırdığınız ruhun konuşmaya meyilli olacağından veya bunu istendiği anlamda yapabileceğinden emin olamazsınız. Tavsiye ettiğimiz titiz inceleme, kötü iletişimlere karşı bir garantidir. Düzenli yeniden birleşmelerde, özellikle sürekli bir işte çalışanlarda, her zaman çağrılmadan

buluşma yerinde bulunan alışılmış ruhlar vardır, çünkü seansların düzenliliği nedeniyle önceden meşguldürler; Bunlar çoğu kez kendiliğinden belli bir konuyu ele almaya, bir önerme geliştirmeye veya ne yapılması gerektiğini emretmeye başlarlar; ve sonra ister dillerinin biçiminden, ister yazılarından, isterse kendilerine tanıdık gelen bazı alışkanlıklarından dolayı kolayca tanınırlar.

270. Belirli bir ruhla iletişim kurulmak istendiğinde, mutlaka onun çağrılması gerekir. (No. 203.) Eğer gelebilirse, genellikle şu cevap alınır:

Evet; ya da, Ben buradayım; ya da, Benden ne istiyorsunuz? Bazen doğrudan konuya girer, kendisine yöneltilmesi önerilen soruları önceden cevaplayarak.

Bir ruh ilk kez çağrıldığında, onu biraz kesin bir şekilde belirtmek en iyisidir. Soruda

DUALAR ÜZERİNE.

355

Ona hitap eden ifadelerde, kuru, emir kiplerinden kaçınmalıyız; bunlar onun geri çekilmesinin bir nedeni olabilir. Biçimler ruha göre şefkatli veya saygılı olmalı ve her durumda çağıranın nezaketini kanıtlamalıdır.

271. Çağrılan bir ruhun, ilk kez bile olsa, kendini gösterdiği bu çabukluğa sık sık şaşırırız; önceden uyarıldığı söylenebilir; aslında, bir çağrı yapmayı düşündüğümüzde yapılan şey budur. Bu düşünme bir tür önceden tahmin edilen çağrıdır ve düşüncelerimizle özdeşleşmiş olan aşina ruhlarımız her zaman olduğu için, yolu hazırlarlar, böylece hiçbir şey buna karşı çıkmaz; çağırmak istediğimiz ruh zaten oradadır. Durum böyle olmadığında, medyumun, sorgulayanın veya müdavimlerden birinin aşina ruhu onu

bulmaya gider, ki bu da fazla zaman gerektirmez. Çağrılan ruh anında gelemezse, haberci (putperestler Merkür derdi) bazen beş dakika, çeyrek saat ve hatta birkaç gün gecikme ister ve geldiğinde, O orada der; ve sonra ona sormak istediğimiz sorulara başlayabiliriz.

Haberci her zaman gerekli bir aracı değildir, çünkü çağrıcının çağrısı doğrudan ruh tarafından duyulabilir, tıpkı düşüncenin iletilme biçimine ilişkin 282 No'lu Soru 5'te söylendiği gibi.

"Allah adına dua edin" dediğimizde, tavsiyemizin ciddiye alınması gerektiğini, hafife alınmaması gerektiğini kastediyoruz; bunu sadece bir formül ve önemsiz bir şey olarak görenler, bundan uzak dursalar daha iyi olur.

-R*

272. Duaların kendiliğinden dikte edilenlerden daha fazla zorluk yarattığı, özellikle de

Kesin cevaplar, dolaylı sorulara istenir. Bu amaçla, esnek ve pozitif özel medyumlara ihtiyaç vardır; ve gördük ki (No. 193)? sonuncular oldukça nadirdir, çünkü dediğimiz gibi, akışkan ilişkiler (uyumlar) her zaman ilk gelen ruhla anında kurulmaz. Bu nedenle, medyumların, yeteneklerinin gelişiminden ve kendilerine yardım eden ruhların doğasından emin olana kadar özel çağrılar yapmamaları en iyisidir; çünkü kötü bir şekilde çevrelenmiş olanlarda, çağrılar hiçbir otorite karakteri taşıyamaz.

273. Medyumlar genellikle genel ilgi iletişimlerinden çok özel ilgi çağrıları için aranırlar; bu, bizim için değerli olan kişilerle sohbet etme konusunda sahip olduğumuz çok doğal arzuyla açıklanır. Bu konuda medyumlara birkaç

önemli tavsiyede bulunmamız gerektiğini düşünüyoruz. Birincisi, bu arzuya yalnızca samimiyetlerine tamamen güvenemeyecekleri kişilerle son derece ihtiyatlı bir şekilde uymaları ve kötü niyetli kişilerin kendileri için kurabileceği tuzaklara karşı dikkatli olmaları. İkincisi, merak veya ilgi güdüleri ve çağrıcının ciddi bir niyeti olmadığını keşfederlerse, hiçbir bahaneyle buna yanaşmamaları; kendilerini tüm boş sorulardan veya ruhlara rasyonel olarak yöneltilebilecek sorular çemberinin dışındaki sorulardan mahrum bırakmaları. Kategorik cevaplar isteniyorsa, öneriler açıklıkla, anlaşılırlıkla ve kaçamak cevaplarla sunulmalıdır.

Sinsi bir karaktere sahip olanların hepsi reddedilmelidir, çünkü ruhların kendilerini teste tabi tutmayı amaçlayanlardan hoşlanmadıkları iyi bilinir; bu tür sorularda ısrar etmek aldatılmayı istemektir. Çağrıcı, açıkça ve dürüstçe

DUALAR ÜZERİNE.

357

İstenen son, hile veya dolambaç olmaksızın: Kendini açıklamaktan korkuyorsa, bundan uzak durması daha iyi olur. Dualaların, onları talep eden kişinin yokluğunda yapılması durumunda, bu en büyük ihtiyatla yapılmalıdır; hatta çoğu zaman tamamen uzak durmak daha iyidir, çünkü yalnızca bu kişiler cevapları eleştirmeye, kimliği yargılamaya, sebep varsa açıklamalara meydan okumaya ve koşulların ortaya çıkardığı tesadüfi soruları sormaya uygunlardır. Ayrıca, onların varlığı, genellikle sempati duymadığı yabancılarla iletişim kurmaya pek de istekli olmayan ruhu çeken bir bağdır. Kısacası, medyum kendisini bir danışman ajana dönüştürebilecek her şeyden uzak durmalıdır, bu da birçok kişinin gözünde bir falcıyla eşanlamlıdır.

Çağrılabilen ruhlar.

274. Tüm ruhlar, ait oldukları ölçeğin hangi derecesinde olursa olsun, çağrılabilir - iyiler ve kötüler; bu hayatı yeni terk edenler ve en uzak zamanlarda yaşamış olanlar; seçkin adamlar ve en bilinmeyenler; akrabalarımız, arkadaşlarımız ve bize karşı ilgisiz olanlar; ancak her zaman çağrımıza gelecekleri veya gelebilecekleri söylenmez: kendi iradelerinden veya üstün bir güç tarafından reddedilebilecek izinden bağımsız olarak, her zaman nüfuz etmemize izin verilmeyen sebepler tarafından engellenebilirler. İletişimlere, hemen vereceğimiz dışında mutlak bir engel olmadığını söyleyebiliriz; bir ruhun tezahürünü engelleyebilecek engeller neredeyse her zaman bireyseldir ve koşullarla ilgilidir.

275. Bir ruhun tezahürüne karşı çıkabilecek nedenler arasında bazıları ona ait, bazıları ise

yabancı. Birincilerin arasına, onun meşgul olduğu ve bizim isteklerimize boyun eğmek için vazgeçemeyeceği mesleklerini veya görevlerini koymalıyız; böyle bir durumda, ziyareti yalnızca ertelenmiş olur.

Yine, kendi durumu var. Enkarnasyon hali mutlak bir engel olmasa da, belirli belirli anlarda, özellikle de alt dünyalarda gerçekleştiğinde ve ruhun kendisi henüz çok az demateryalize olduğunda bir engel olabilir. Üst dünyalarda, ruh ve madde bağlarının çok zayıf olduğu yerlerde, tezahür neredeyse dolaşma halindeki kadar kolaydır ve her durumda bedensel maddenin daha yoğun olduğu durumlardan daha kolaydır.

Yabancı nedenler esas olarak medyumun doğasına, çağıranın doğasına, çağrının yapıldığı küreye ve son olarak önerilen amaca aittir. Bazı medyumlar, daha çok veya daha az yüceltilmiş olabilen tanıdık ruhlarından

daha özel iletişimler alırlar; diğerleri tüm ruhlara aracılık etme yeteneğine sahiptir; bu, medyumun kişisel ruhunun yabancı ruh üzerinde uyguladığı sempati veya antipatiye, çekim veya itmeye bağlıdır; yabancı ruh onu zevkle veya iğrenerek yorumcu olarak alabilir. Bu, yine medyumun doğuştan gelen niteliklerini bir kenara bırakırsak, medyanimik yeteneğin gelişimine bağlıdır. Ruhlar daha gönüllü olarak gelirler, kendilerine maddi bir engel sunmayan bir medyumla daha açık sözlüdürler. Ayrıca, her şey ahlaki koşullar açısından eşit olduğundan, bir medyumun yazma veya kendini ifade etme konusunda ne kadar fazla kolaylığı varsa, ruh dünyasıyla ilişkileri o kadar genelleştirilebilir.

276. İletişim kurma alışkanlığının sağladığı kolaylık

şu veya bu ruhla yemek yemek de hesaba katılmalıdır; zamanla yabancı ruh kendini medyumun ruhuyla ve onu çağıranla özdeşleştirir. Sempati meselesi bir yana, aralarında iletişimleri daha hızlı hale getiren akışkan ilişkiler kurulur: bu yüzden ilk sohbet her zaman istenildiği kadar tatmin edici olmaz ve aynı zamanda ruhların kendilerinin sık sık geri çağrılmayı istemelerinin nedeni de budur. Gelme alışkanlığı olan ruh sanki evde gibidir; dinleyicileriyle ve tercümanlarıyla tanışıktır; daha özgürce konuşur ve hareket eder.

277. Özetlemek gerekirse: az önce söylediklerimizden, herhangi bir ruhu çağırma gücünün, ruhun bizim emrimizde olduğu anlamına gelmediği sonucu çıkar; bir anda gelebilir, başka bir anda gelemez, istediği bir araç veya çağırıcıyla, istediği başka bir araçla gelemez; söylemek istemediği bir şeyi söylemek zorunda kalmadan istediğini söyleyebilir; istediği zaman gidebilir; son olarak, kendi iradesine bağlı olsun veya olmasın, bir süre kendini gayretle gösterdikten sonra, aniden gelmeyi bırakabilir. Tüm bu sebeplerden dolayı, yeni bir ruhu çağırmak istediğimizde, rehber koruyucumuza çağırmanın mümkün olup olmadığını sormamız gerekir; mümkün olmayabileceği durumlarda, genellikle sebepleri verir ve o zaman ısrar etmenin faydası olmaz.

278. Burada önemli bir soru ortaya çıkıyor: Kötü bir ruhu çağırmanın hoş olmayan sonuçları olup olmayacağını bilmek. Bu, önerilen amaca ve onlar üzerinde sahip olunabilecek üstünlüğe bağlıdır. Onları ciddi ve öğretici bir amaçla veya onları geliştirme amacıyla çağırdığımızda hiçbir zorluk yoktur; bu çok büyüktür,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Tam tersi, eğer bu sadece meraktan veya şakadan kaynaklanıyorsa, ya da birisi onlardan herhangi bir hizmet isteyerek kendini onların eline bırakıyorsa.

İyi ruhlar, böyle bir durumda, onlara isteneni yapma gücünü çok iyi verebilir, yardımlarını istemeye cesaret eden ve onları Tanrı'dan daha güçlü sanan pervasız adamı daha sonra sert bir şekilde cezalandırmak güvenlidir. Sonunda bunu iyi bir şekilde kullanmaya ve hizmet verildikten sonra hizmetçiyi işten çıkarmaya söz vermiş olması boşunadır; istenen hizmet, ne

kadar küçük olursa olsun, kötü ruhla yapılmış gerçek bir pakttır ve o asla kolayca kullanılmasına izin vermez. (Bkz. No. 212.)

279. Aşağı ruhlar üzerinde üstünlük ancak ahlaki üstünlükle sağlanır.

Sapık ruhlar efendilerini iyi insanlarda hissederler; kendilerine karşı çıkanlarla sadece irade gücüyle, bir tür kaba kuvvetle mücadele ederler ve çoğu zaman daha güçlü olurlar. Bir kişi bu şekilde asi bir ruhu iradesiyle evcilleştirmeye çalışır; ruh ona cevap verir, "Beni rahat bırak, senin zorba tavırlarınla, benden daha iyi olmayan sen; onlar, bir hırsıza vaaz veren bir hırsız diyebilirler."

İnsan, Tanrı'nın isminin onlara karşı anılmasının çoğu zaman güçsüz kalmasına şaşırıyor. St. Louis, bunun nedenini şu cevapta açıklamıştır: —

“Tanrı’nın adı, kusurlu ruhlar üzerinde ancak onu erdemleriyle yetkiyle kullanabilen birinin ağzında etkilidir; ruh üzerinde ahlaki üstünlüğü olmayan bir adamın ağzında, bir diğeriyle aynı bir kelimedir. Onlara karşı olan kutsal şeyler için de aynıdır. En korkunç silahlar bile, bunları kullanmada beceriksiz veya bunları taşımaktan aciz ellerde zararsızdır.”

DUALAR ÜZERİNE.

Ruhlarla tutulacak dil.

280. Ruhların üstünlük veya aşağılık derecesi, doğal olarak onlarla birlikte alınması gereken uygun tonu gösterir. Ne kadar yüceyseler, saygımıza, ilgimize ve boyun eğmemize o kadar hak kazandıkları açıktır. Onlara,

yaşamları boyunca yapmamız gerektiği kadar saygı göstermeliyiz, ancak farklı nedenlerle; dünyada onların rütbelerini ve toplumsal konumlarını dikkate almalıydık; ruhlar dünyasında saygımız yalnızca ahlaki üstünlüğe yöneliktir. Onların yüceltilmesi, onları bizim yalakalık biçimlerimizin çocuksuluğunun üzerine çıkarır. Onların nazik duygularını kelimelerle değil, duygularımızın samimiyetiyle sağlayabiliriz. O halde, onlara, adetlerimizin rütbe ayrımına adadığı ve yaşamları boyunca kibirlerini okşayabilecek unvanları vermek gülünç olurdu; eğer gerçekten üstünlerse, sadece onlara aldırış etmeyecekler, aynı zamanda bunu yapmak onları rahatsız edecektir. İyi bir düşünce, en pohpohlayıcı sıfatlardan daha hoşlarına gider; aksi olsaydı, insanlıktan üstün olmazlardı. Bu dünyada kilisenin bir prensi, iyi bir adam olan, İsa'nın yasasını uygulayan saygıdeğer bir din adamının ruhu, kendisine "Efendim" unvanıyla yalvaran bir kişiye bir kez cevap verdi, "En azından, eski-Efendim, çünkü burada Tanrı'dan başka Rab yoktur; bilin ki yeryüzünde önümde diz çökenleri ve benim eğildiğim kişileri görüyorum"

Aşağı ruhlara gelince, karakterleri bize onlarla birlikte kullanmak için uygun dili gösterir. Sayının arasında, zararsız ve hatta nazik olsalar da önemsiz, cahil, aptal olanlar vardır: onlara davranmak

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Bazı kişilerin yaptığı gibi ciddi ruhlar için aynı şey, bir akademisyenin veya profesör şapkasına sarınmış bir eşeğin önünde eğilmekle hemen hemen aynıdır. Samimi bir ton onlar için yersiz olmazdı ve bundan alınmazlar; aksine, bunu isteyerek kabul ederler.

Aşağı ruhlar arasında mutsuz olanlar da vardır. Kefaretini ödedikleri hatalar ne olursa olsun, çektikleri acılar onları bizim değerlendirmemize hak kazandırır, öyle ki hiç kimse Mesih'in şu sözlerini hak etmediğini iddia edemez: "Sizden günahsız olan ilk taşı atsın." Onlara gösterdiğimiz nezaket

onlar için bir teselli olur: sempati duymadıklarında, bize göstermelerini istediğimiz hoşgörüyü bulmalıdırlar.

Dillerindeki alaycılıkla, yalanlarıyla, duygularının bayağılığıyla, öğütlerinin hainliğiyle aşağılıklarını ortaya koyan ruhlar, pişmanlıklarını sözleriyle gösterenlerden kesinlikle daha az ilgimizi hak ederler; en azından en büyük suçlulara gösterdiğimiz acımayı onlara borçluyuz ve onları sessizliğe sürüklemenin yolu kendimizi onlardan üstün göstermektir: Onlar sapkınlıklarını ancak korkulacak bir şey olmadığını düşündükleri kişiler arasında yaparlar; çünkü sapkın ruhlar, iyi insanlarda efendilerini üstün ruhlarda olduğu kadar hissederler.

Özetlemek gerekirse: Üstün ruhlara eşit muamele etmek ne kadar saygısızlıksa, aynı saygıyı istisnasız herkese göstermek de o kadar saçma olurdu. Bunu hak edenlere hürmet, bizi koruyan ve yardım edenlere minnettarlık, bir gün kendimiz için ihtiyaç duyabileceğimiz diğer herkese karşı minnettarlık. Bedensiz dünyaya nüfuz ederek onu bilmeyi öğreniriz ve bu bilgi düzenlenmelidir

DUALAR ÜZERİNE.

363

Eski insanlar, cahilliklerinden dolayı, onlara sunaklar diktiler; bizim için, onlar sadece az ya da çok mükemmel yaratıklardır ve biz sunaklarımızı sadece Tanrı'ya dikeriz.

Özel Dualaların Faydası.

281. Çok üstün ruhlardan veya antik çağın büyük şahsiyetlerini canlandıranlardan elde edilen iletişimler, yüce öğretileri nedeniyle değerlidir. Bu ruhlar, daha geniş bir fikir alanını kucaklamalarına, insanlığın

olağan sınırlarının ötesindeki gizemlere nüfuz etmelerine ve sonuç olarak bizi belirli şeylere diğerlerinden daha iyi başlatmalarına izin veren bir mükemmellik derecesi elde etmişlerdir. Daha az yüce ruhlardan gelen iletişimlerin faydasız olması gerektiği sonucu çıkmaz; gözlemci birden fazla talimat çıkarabilir. Bir halkın davranışlarını bilmek için, ölçeğin her derecesinde incelenmelidir. Bunu yalnızca bir açıdan gören kişi, onu kolayca bilebilir. Bir halkın tarihi, krallarının ve üst sosyal çevrelerinin tarihi değildir; onu yargılamak için, onu özel hayatında ve geleneklerinde görmek gerekir.

Şimdi, üstün ruhlar ruh dünyasının üst çemberleridir: onların yüksekliği onları bizden o kadar yukarıya yerleştirir ki, bizi ayıran mesafeden korkarız. Daha burjuva ruhlar (ifadeyi mazur görün) yeni varoluşlarının koşullarını bizim için daha elle tutulur hale getirirler. Onlarda, bedensel yaşam ile ruhsal yaşam arasındaki bağ daha samimidir; bunu daha iyi kavrarız, çünkü bizi daha yakından etkiler. Kendilerinden her koşuldaki ve her karakterdeki insanların başına ne geldiğini, ne düşündüklerini, ne deneyimlediklerini, iyiyi ve kötüyü, büyük ve küçük, mutlu ve kötüyü öğrenerek

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

mutsuz çağın, kısacası aramızda yaşamış, gördüğümüz ve tanıdığımız, gerçek hayatlarıyla tanışık olduğumuz, erdemlerini ve kaprislerini bildiğimiz insanların, sevinçlerini ve acılarını kavrarız, onlarla birlikte oluruz ve onlardan, aramızdaki ilişkiler ne kadar yakınsa, o kadar yararlı bir ahlaki ders çıkarırız. Kendimizi, yalnızca göksel bir ihtişamın serabıyla gördüğümüz kişiden çok, bize eşit olanın yerine daha kolay koyarız.

Sıradan ruhlar bize, üstün ruhların bize teorisini öğrettiği büyük ve yüce gerçeklerin pratik uygulamasını gösterir. Ayrıca, bir bilimin çalışmasında

hiçbir şey işe yaramaz değildir; Newton, evrenin kuvvetleri yasasını en basit olgularda bulmuştur.

Sıradan ruhların çağrılmasının, ayrıca, bizi teselli edilebilen ve ilerlemeleri yararlı tavsiyelerle kolaylaştırılabilen acı çeken ruhlarla ilişkiye sokma avantajı vardır, böylece kendimizi eğitirken aynı zamanda yararlı olabiliriz; ruhlarla ilişkide yalnızca kendi tatminini aramada egoizm vardır ve mutsuzlara yardım eli uzatmayı küçümseyen kişi gururunun kanıtını verir. En yüksek düzeydeki ruhlardan büyük öğretiler almanın, bizi hem bu dünyada hem de öbür dünyada kardeşlerimiz için içsel olarak daha iyi, daha hayırsever, daha iyiliksever yapmadığı sürece ne faydası var? Doktorlar yaralarına dokunmayı reddederse hastalara ne olur?

282. Dualarla İlgili Sorular.

1. “Medyum olmadan ruhları çağırabilir miyiz?”

"Herkes ruhları çağırabilir ve eğer çağırdığınız kişiler

Maddi olarak kendilerini gösteremeseler bile, yine de size yakındırlar ve sizi dinlerler.”

2. “Çağrılan ruh her zaman kendisine yapılan çağrıya gelir mi?”

"Bu, içinde bulunduğu şartlara bağlıdır, çünkü bunu yapamayacağı durumlar da vardır."

3. “Bir ruhun çağrımıza gelmesini hangi sebepler engelleyebilir?”

“Öncelikle iradesi; sonra, eğer yeniden bedenlenirse, bedensel durumu; kendisine verilebilecek görevler; ve daha da ötesi, kendisine izin

verilmeyebilir. Asla iletişim kuramayan ruhlar vardır; bunlar, doğaları gereği, hala dünyadan daha aşağı dünyalara ait olanlar. Ceza kürelerinde olanlar da, en azından yalnızca genel iyilik için verilen üstün bir izin olmadan iletişim kuramazlar. Bir ruhun iletişim kurabilmesi için, çağrıldığı dünyanınkiyle aynı ilerleme derecesine ulaşmış olması gerekir; aksi takdirde, o dünyanın fikirlerine yabancıdır ve hiçbir karşılaştırma noktası yoktur. Aynı şey, aşağı dünyalara misyon veya kefaret için gönderilenler için de geçerli değildir; onlar, cevap vermek için gerekli fikirlere sahiptirler."

4 "Bir ruha iletişim izni hangi sebeplerden dolayı reddedilebilir?"

"Bu, onun veya onu çağıran kimsenin bir imtihanı veya cezası olabilir."

5. "Uzayda veya farklı alemlerde dağılmış ruhlar, evrenin her noktasından yapılan duaları nasıl duyabilirler?"

"Sizleri çevreleyen ve onları aramaya giden tanıdık ruhlar tarafından sık sık önceden uyarılırlar; ancak burada size açıklanması zor bir olgu var, çünkü henüz düşüncenin iletimini anlayamıyorsunuz.

ruhlar arasında. Size söyleyebileceğim tek şey, çağırdığınız ruhun, ne kadar uzakta olursa olsun, düşüncenin geri tepmesini, sanki, bir tür elektriksel kargaşa gibi aldığıdır, bu da onun dikkatini, kendisine yöneltilen düşüncenin geldiği tarafa çeker. Düşünceyi duyduğu söylenebilir, tıpkı yeryüzünde sesi duyduğunuz gibi."

"Evrensel sıvı düşüncenin taşıyıcısı mıdır, tıpkı havanın sesin taşıyıcısı olması gibi?"

“Evet, bu farkla, o ses ancak çok sınırlı bir yarıçap içinde duyulabilirken, düşünce sonsuza ulaşır. Ruh, uzayda, geniş bir ovanın ortasındaki, isminin aniden telaffuz edildiğini duyan ve dikkatini çağrıldığı tarafa yönelten yolcuya benzer.”

6. “Mesafelerin ruhlar için önemsiz şeyler olduğunu biliyoruz; ancak bazen sanki her şey hazırmış gibi çağrıya bu kadar çabuk yanıt verdiklerini görmek insanı şaşırtıyor.”

“Ve gerçekten de bazen öyledirler. Eğer çağrı önceden tasarlanmışsa, ruh önceden uyarılır ve çoğu zaman çağrılmadan önce kendini orada bulur.”

7. “Dua edenin düşüncesi koşullara göre daha mı kolay duyulur yoksa daha mı az duyulur?”

“Şüphesiz; sempatik ve nazik bir duyguyla çağrılan ruh daha çabuk etkilenir: ona tanıdığı bir dostun sesidir; bu olmadan, çağrının başarısız olması sık sık olur. Çağrıdan kaynaklanan düşünce ruha çarpar; iyi yönlendirilmezse, boşluğa çarpar. Ruhlar için de insanlar için olduğu gibidir; onları çağıran kişi kayıtsız veya antipatikse 7 duyabilirler, ancak sık sık dinlemezler.”

8. “Çağrılan ruh gönüllü olarak mı gelir, yoksa gelmeye zorlanır mı?”

DUALAR ÜZERİNE.

367

“Tanrı'nın iradesine, yani evreni yöneten genel yasaya itaat eder; ve yine de kısıtlama kelimesi uygun değildir; çünkü gelmenin yararlı olup olmadığına karar verir ve hala özgür iradesi vardır. Yararlı bir amaç için çağrıldığında her zaman üstün bir ruh gelir; yalnızca ciddi olmayan veya şeyi bir şaka olarak gören kişilerin çevrelerinde cevap vermeyi reddeder.”

9. “Çağrılan ruh, kendisine yapılan çağrıya gelmeyi reddedebilir mi?”

“Mükemmel; yoksa onun özgür iradesi nerede olurdu? Evrendeki tüm varlıkların sizin emrinizde olduğunu mu düşünüyorsunuz? Ve adınızı söyleyen herkese cevap vermekle yükümlü olduğunuzu mu düşünüyorsunuz? Reddedebileceğini söylediğimde, çağıranın talebi üzerine demek istiyorum, çünkü aşağı bir ruh, üstün bir ruh tarafından gelmeye zorlanabilir.”

10. “Çağıran kişinin, bir ruhu kendi isteği dışında gelmeye zorlamasının bir yolu var mıdır?”

“Hiçbiri, eğer ruh ahlakta sizinle eşit veya sizden üstünse; zekâda değil, ahlakta diyorum, çünkü onun üzerinde bir yetkiniz yok: eğer sizden aşağıysa, onun iyiliği içinse, yapabilirsiniz, çünkü o zaman diğer ruhlar size destek olacaktır.” (No. 279.)

11. ''Aşağı ruhları çağırmanın bir zorluğu var mıdır? Ve onları çağırdığımızda kendimizi onların gücüne bırakma tehlikesi var mıdır?''

“Onlar yalnızca kendilerine hükmedilmesine izin verenleri yönetirler. İyi ruhlar tarafından desteklenen kişinin korkacak hiçbir şeyi yoktur: o aşağı ruhları kontrol eder; onlar onu kontrol etmez. İzole halde, medyumlar, özellikle de yeni başlayanlar, bu tür dualardan uzak durmalıdırlar” (No. 278.)

12. “Dua etmek için belirli bir ruh halinde olmak gerekli midir?”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Tüm eğilimlerin en önemlisi, ciddi ruhlardan herhangi birini arzuladığımızda, düşüncenin yoğunlaşmasıdır. İnanç ve iyiliğin arzusuyla, kişi üstün ruhları çağırmak için daha güçlüdür. Düşüncenin yoğunlaşmasıyla ruhu yükseltirken, çağırma anında, iyi ruhlarla özdeşleşiriz ve onları kendimize çekeriz.

13. “Dualarda iman şart mıdır?”

“Tanrıya iman, evet; eğer iyiliği arzularsan ve öğretiyi istersen, iman geri kalanı için de gelecektir.”

14. “İnsanlar düşünce ve niyet birliğiyle birleştiklerinde ruhları çağırma konusunda daha fazla güce sahip midirler?”

“Herkes hayırseverlik ve iyilik için birleştiğinde, büyük şeyler elde ederler. Dualaların sonucuna, düşünce ayrılığından daha zararlı hiçbir şey yoktur.”

15. “Toplantıların başlangıcında birkaç dakika el ele tutuşup zincir oluşturmanın bir faydası var mıdır?”

“Zincir, düşüncede mevcut değilse aranızda birliği teşvik etmeyen maddi bir araçtır: daha yararlı olan, her birinizin iyi ruhları yanına çağırarak, ortak bir düşüncede birleşmenizdir. Her türlü gurur ve kişilik duygusunun sürüldüğü ve karşılıklı samimiyet duygusunun hüküm sürdüğü ciddi bir birleşmede ne elde edebileceğinizi bilemezsiniz.”

16. “Belirli gün ve saatlerde yapılan dualar daha mı tercih edilir?”

"Evet, ve eğer mümkünse, aynı yerde; ruhlar daha gönüllü olarak gelirler: ruhların gelip sizinle iletişime geçmesine yardımcı olan şey, sizin sürekli arzunuzdur. Ruhların, sizin kişisel tatmininiz için bir anda uyarıda bulunarak terk edemeyecekleri işleri vardır. Diyorum ki, aynı yerde; ama bunun bir

mutlak bir zorunluluktur, çünkü ruhlar her yere gelir: Yani, oraya adanmış bir yer tercih edilir, çünkü orada düşünce yoğunluğu daha mükemmeldir.”

17. “Madalyonlar ve tılsımlar gibi bazı nesneler, bazılarının iddia ettiği gibi, ruhları çekme veya uzaklaştırma özelliğine sahip midir?”

"Bu gereksiz bir soru, çünkü maddenin ruhlar üzerinde hiçbir etkisi olmadığını çok iyi biliyorsunuz. Hiçbir iyi ruhun böyle saçmalıkları asla tavsiye etmediğinden çok emin olun; tılsımların erdemi, ne tür olursa olsun, saf insanların hayal gücü dışında hiçbir zaman var olmamıştır."

18. “Korkunç yerlerde ve uygunsuz saatlerde randevu veren ruhlar hakkında ne düşünmeliyiz?”

“Bu ruhlar, onları dinleyenlerin pahasına kendilerini eğlendirirler. Bu tür telkinlere boyun eğmek her zaman yararsızdır ve sıklıkla tehlikelidir: yararsızdır, çünkü kişinin kesinlikle hiçbir şey elde etmediği tek şey şaşkınlığa uğramak olur; tehlikelidir, ruhların yapabileceği kötülükten dolayı değil, zayıf beyinler üzerindeki etkisinden dolayı.”

19. “Dua etmek için diğerlerinden daha elverişli günler ve saatler var mıdır?”

“Ruhlar için bu, maddi olan her şey gibi tamamen kayıtsızdır ve günlerin ve saatlerin etkisine inanmak bir batıl inançtır. En hayırlı anlar, dua edenin alışılmış meşguliyetlerinden en az rahatsız olabileceği anlardır; bedeni ve zihni en sakin olduğunda.”

20. “Çağırma ruhlar için hoş bir şey mi yoksa acı verici bir şey mi? Çağrıldıklarında gönüllü olarak mı gelirler?”

"Bu, onların karakterlerine ve çağrıldıkları güdülere bağlıdır. Nesne övgüye değer olduğunda ve çevre onlara sempati duyduğunda,

onlar için hoştur ve hatta çekicidir; ruhlar kendilerine tanıklık edilen sevgiden her zaman mutludurlar. İnsanlarla iletişim kurmaktan büyük mutluluk duyan ve bırakıldıkları kayıtsızlıktan muzdarip olanlar vardır. Ancak, dediğim gibi, bu onların karakterlerine bağlıdır; ruhlar arasında rahatsız edilmekten hoşlanmayan ve cevapları kötü mizahlarını gösteren, özellikle de hiç ilgilenmedikleri kayıtsız kişiler tarafından çağrıldıklarında, mizantroplar da vardır. Bir ruhun, kendisine kayıtsız olan ve neredeyse her zaman merakla hareket eden bilinmeyen bir kişinin çağrısına gelmek için çoğu zaman hiçbir nedeni yoktur; gelirse, çağrıda ciddi ve öğretici bir amaç olmadıkça, genellikle kısa ziyaretler yapar.

Açıklama. Akrabalarını yalnızca maddi yaşamın en sıradan şeylerini sormak için çağıran insanları görüyoruz; örneğin, biri evini kiraya verip vermeyeceğini, bir başkası mallarından ne kadar kâr elde edeceğini, paranın nereye yatırılacağını, belirli bir işin avantajlı olup olmayacağını bilmek istiyor. Mezarın ötesindeki akrabalarımız yalnızca onlara duyduğumuz sevgi nedeniyle bizimle ilgileniyorlar. Tüm düşüncemiz onları büyücü olarak düşünmekle sınırlıysa, onları yalnızca onlardan iyilik istemek için düşünüyorsak, bize karşı çok fazla sempati duyamazlar ve bazen gösterdikleri küçük iyilikseverliğe şaşırmamalıyız.

21. “İyi ve kötü ruhlar arasında, çağrımıza gelmeye hazır olmaları açısından bir fark var mıdır?”

"Çok büyük bir fark var; kötü ruhlar sadece yönetmeyi ve insanları kandırmayı umdukları için gönüllü olarak gelirler; ancak güçlü bir zıtlık yaşarlar.

DUALAR ÜZERİNE.

371

hatalarını itiraf etmeye zorlandıklarında ve sadece bir öğrencinin düzeltme için çağrılması gibi tekrar gitmek istediklerinde. Üstün ruhlar tarafından bir ceza olarak ve enkarne olanın eğitimi için gelmeye zorlanabilirler. Çağrı, iyi ruhlar için, boşuna, anlamsız şeyler için çağrıldıklarında acı vericidir; sonra hiç gelmezler veya kısa sürede geri çekilirler."

"İlke olarak şunu kabul edebilirsiniz ki, ruhlar, her ne iseler, meraklıları eğlendirmek için sizden daha fazla hoşlanmazlar. Çoğu zaman, bir ruhu çağırmanın tek amacı, size ne söyleyeceğini görmek veya size anlatmak istemediği hayatının ayrıntıları hakkında ona soru sormaktır, çünkü size güvenmesi için bir nedeni yoktur; ve sizin iyiliğiniz için kendisini mahkemeye çıkaracağını mı düşünüyorsunuz? Kendinizi kandırmayın: Yaşamı boyunca yapmayacağı şeyi, bir ruh olarak da yapmayacaktır."

Not. Deneyim, aslında, ciddi ve yararlı bir amaçla yapıldığında, çağrının ruhlar için her zaman hoş olduğunu kanıtlıyor; iyiler bize öğretmek için zevkle gelirler; acı çekenler kendilerine gösterilen sempatide teselli bulurlar; tanıdığımız kişiler bizim hatırlamamızdan memnun kalırlar. Hafif ruhlar, hafif kişiler tarafından çağrılmaktan hoşlanırlar, çünkü bu onlara kendi zararlarına eğlenme fırsatı verir; ciddi kişilerle rahat değillerdir.

22. "Kendilerini gösterebilmeleri için ruhların her zaman çağrılması gerekir mi?"

"Hayır; çoğu zaman çağrılmadan geliyorlar ve bu da onların gönüllü olarak geldiklerini kanıtlıyor."

23. “Bir ruh kendiliğinden geldiğinde, onun kimliğinden emin olabilir miyiz?”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Hayır, hayır; çünkü aldatıcı ruhlar, daha iyi kandırmak için, sık sık bu yola başvururlar."

24. “Bir kimsenin ruhunu düşünce yoluyla çağırdığımızda, yazı veya başka bir şekilde tezahür etmediği halde o bize gelir mi?”

“Yazı, ruhun varlığını teyit edebileceği maddi bir araçtır; fakat onu çeken düşüncedir ve biz bunu yazarak gösteririz.”

25. Aşağı bir ruh kendini gösterdiğinde onu geri çekilmeye zorlayabilir miyiz?”

“Evet; onu dinlemeyerek. Ama siz onun aşağılıklığıyla eğlenirken onun sizden çekilmesini nasıl bekliyorsunuz? Aşağılık ruhlar, aranızdaki aptallar gibi, kendilerini hoşnutlukla dinleyenlere bağlanırlar.”

26. “Tanrı adına yapılan dua, kötü ruhların karışmasına karşı bir garanti midir?”

“Tanrı’nın adı bütün sapkın ruhlara bir engel değildir, ama birçoğunu engeller; bu şekilde her zaman bazılarını uzaklaştırırsınız ve eğer kalbin derinliklerinden gelseydi ve sıradan bir formül olarak yapılmasaydı, çok daha fazlasını uzaklaştırırdınız.”

27. “Birkaç ruh aynı anda isimleriyle çağrılabilir mi?”

“Bunda hiçbir zorluk yoktur; ve eğer yazmak için üç veya dört elin olsaydı, aynı anda üç veya dört ruh sana cevap verebilirdi: Bu, birden fazla medyum olduğunda olan şeydir.”

28. “Birçok ruh aynı anda çağrıldığında ve sadece bir medyum olduğunda, hangisi cevap verir?”

“Birisi herkese cevap verir ve kolektif düşünceyi ifade eder.”

29. “Bir seansta aynı ruh aynı anda iki medyumla iletişim kurabilir mi?”

"Aynı anda birden fazla harfi dikte edebilen adamlarınız olduğu kadar kolay."

Not. Bir ruhun aynı anda iki medyum tarafından cevap verdiğini gördük, — İngilizce tovone, Fransızca bir diğerine — ve cevaplar anlam olarak aynıydı; bazıları diğerlerinin tam çevirisiydi. İki medyum tarafından aynı anda çağrılan iki ruh, birbirleriyle bir sohbet başlatabilirdi; bu iletişim biçimi onlar için gerekli olmadığından, birbirlerinin düşüncelerini okuyabildikleri için, bazen bunu bizim talimatımız için yaparlar. Eğer onlar aşağı ruhlarsa, çünkü hala dünyevi tutkularla ve bedensel fikirlerle doludurlar, büyük sözlerle birbirleriyle tartışıp apostrof yapabilirler, birbirlerine yaptıkları haksızlıklarla birbirlerini azarlayabilirler ve hatta birbirlerine kalem, sepet, planşet vb. fırlatabilirlerdi.

30. “Bir ruh, aynı anda farklı yerlerde çağrıldığında, kendisine yöneltilen sorulara aynı anda cevap verebilir mi?”

"Evet, eğer yüce bir ruh ise."

—“Bu durumda ruh kendini böler mi? Yoksa her yerde bulunma armağanına mı sahiptir?”

“Güneş birdir, yine de her tarafa ışık saçar, ışınlarını kendini bölmeden uzağa fırlatır: ruhlar için de durum aynıdır. Ruhun düşüncesi, ışığını uzaklara yansıtan ve ufkun her noktasından görülebilen bir yıldız gibidir. Ruh ne kadar safsa, düşüncesi de ışık gibi o kadar çok yayılır ve yayılır. Aşağı ruhlar çok maddeseldir; aynı anda yalnızca tek bir kişiye cevap verebilirler ve başka bir yere çağrıldıklarında gelemezler. Aynı anda iki farklı noktaya çağrılan üstün bir ruh,

Eğer ikisi de aynı derecede ciddi ve ateşliyse her iki çağrıya da cevap verin; eğer değilse, daha ciddi olanı tercih edecektir.”

Not. Aynı şey, yerini değiştirmeden, düşüncelerini farklı noktalardan görülen sinyallerle iletebilen bir adam için de geçerlidir.

Paris Ruh Çalışmaları Derneği'nin bir seansında, her yerde bulunma sorunu tartışılırken, bir ruh kendiliğinden şu iletişimi dikte etti: "Bu akşam, her yerde bulunma açısından ruhların hiyerarşisinin ne olduğunu sordunuz? Bizi, havada azar azar yükselen bir balon pilotuyla karşılaştırın. Yerden ayrıldığında, çok küçük bir daire onu algılayabilir; yükseldikçe daire onun için genişler; ve belirli bir yüksekliğe ulaştığında, sonsuz sayıda kişiye görünür. Aynı şekilde bizde de: Hala yere bağlı olan kötü bir ruh, onu gören kişilerin ortasında, çok dar bir daire içinde kalır. Eğer lütufta büyürse, eğer daha iyi olursa, birkaç kişiyle konuşabilir; ve üstün bir ruh olduğunda, güneş ışığı gibi parlayabilir, kendini birçok kişiye ve aynı anda birçok yerde gösterebilir. Channing."

31. “Saf ruhlar, yani enkarnasyon serilerini tamamlamış olanlar çağrılabilir mi?”

"Evet, ama çok nadiren: onlar sadece saf ve samimi kalplerle iletişim kurarlar, kibirli ve egoist olanlarla değil: kendilerini sizin gözünüzde daha fazla önemsemek için bu özelliği kullanan aşağılık ruhlara güvenmemeye dikkat etmelisiniz."

32. “En seçkin adamların ruhu, en bilinmeyenlerin çağrısına nasıl bu kadar kolay ve samimi bir şekilde gelir?”

İnsanlar ruhları kendi başlarına yargılarlar ve bu da bir

DUALAR ÜZERİNE.

375

Hata: Bedenin ölümünden sonra, dünyevi rütbe artık yoktur; aralarında yalnızca iyilik ayrımı vardır; ve iyi olanlar, yapılacak iyilik olan her yere giderler.”

33. “Ölümden sonra ne kadar süre sonra bir ruh çağrılabilir?”

"Bu, ölüm anında bile yapılabilir; ancak, bu anda ruh hâlâ sıkıntıda olduğundan, ancak kusurlu cevaplar verir."

Not. Sıkıntının süresi çok değişken olduğundan, duayı yapmak için sabit bir zaman olamaz; ancak sekiz günün sonunda ruhun cevap verebilecek kadar iyileşmemiş olması nadirdir: bazen ölümden iki veya üç gün sonra bunu çok iyi yapabilir; her durumda, dikkatle denenebilir.

34. “Ölüm anında yapılan dua, daha sonra yapılan duadan daha mı acı vericidir?”

“Bazen; sanki tam olarak uyanmadan uykudan koparılmışsınız gibi olur. Ancak, bundan hiç rahatsız olmayanlar ve hatta onların sıkıntılarından kurtulmalarına yardımcı olanlar da vardır.”

35. “Çok genç yaşta ölmüş bir çocuğun ruhu, henüz yaşamı boyunca kendi bilincinde değilken, bilgiyle nasıl cevap verebilir?”

“Bir çocuğun ruhu, hâlâ maddenin kundaklarına sarılı bir ruhtur; ancak, maddeden kurtulduğunda, ruhsal yeteneklerinin tadını çıkarır, çünkü ruhların yaşı yoktur; bu da çocuğun ruhunun zaten yaşadığını kanıtlar. Yine de, tamamen kurtulana kadar, dilinde çocukluğun karakterinin bazı izlerini koruyabilir.”

Açıklama. Çocuğun ruhunda daha uzun süre veya daha uzun süre hissedilen bedensel etki.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

daha kısa bir zaman, bazen aynı şekilde, delilik halinde ölmekte olan bir kişinin ruhu için de belirtilir. Ruhun kendisi deli değildir, ancak bazı ruhların bir süre kendilerini hala bu dünyada sandıklarını biliyoruz: o zaman, deli bir kişinin ruhunun, hayatı boyunca, özgür tezahürüne karşı çıkan zincirleri, tamamen serbest kalana kadar, hala hissetmesi şaşırtıcı değildir. Bu etki, deliliğin nedenlerine göre değişir, çünkü bazı manyaklar, ölümlerinden hemen sonra fikirlerinin berraklığını geri kazanırlar.

283. Hayvanların Çağrılması.

36. “Bir hayvanın ruhu çağrılabilir mi?”

“Hayvanın ölümünden sonra, içindeki akıllı prensip gizli bir durumdadır; bu tür kaygılarla görevli ruhlar tarafından derhal kullanılır ve yeni varlıkları canlandırır, bu varlıklarda da kendi geliştirme işini sürdürür. Bu nedenle,

ruh dünyasında dolaşan hayvanların ruhları yoktur, sadece insan ruhları vardır. Bu, sorunuza cevap verir.”

"Peki, nasıl oluyor da bazı kişiler hayvanları çağırıp cevap alabiliyorlar?"

"Bir taşı çağırın ve size cevap verecektir. Her zaman her şey için konuşmaya hazır bir ruh kalabalığı vardır."

Açıklama. Aynı şekilde bir miti veya alegorik bir şahsiyeti çağırırsanız, cevap verecektir; yani, cevaplanacaktır ve kendisini gösterecek olan ruh onun karakterini ve görünümünü alacaktır. Bir gün, bir kişi Tartufe'yi çağırmak istedi ve Tartufe hemen geldi; dahası, Orgon'dan, Elmire'den, Damis'ten ve haber verdiği Va.lire'den bahsetti; kendisi içinse, hipnozu taklit etti.

DUALAR ÜZERİNE.

377

Tartufe gerçek bir şahsiyetmiş gibi sanatla tasvir etti. Daha sonra, o karakteri canlandıran bir aktörün ruhuna sahip olduğunu söyledi.

Alçak gönüllüler, sorgucuların deneyimsizliğinden her zaman yararlanırlar; ancak, sahtekârlıklarını anlayabilecek kadar aydınlanmış olduklarını bildikleri ve hikâyelerine itibar etmeyecek olan kişilerle asla muhatap olmamaya özen gösterirler.

Erkekler arasında da durum aynıdır.

Bir beyefendinin bahçesinde çok ilgi duyduğu bir saka kuşu yuvası vardı; bir gün yuva ortadan kayboldu; evdeki hiç kimsenin yuvanın yıkılmasından sorumlu olmadığından emin olarak, yavruların annesini çağırmayı düşündü; annesi geldi ve çok iyi bir Fransızcayla, "Kimseyi suçlamayın ve yavrularım

konusunda nazik olun; kedi zıplayarak yuvayı devirdi; otların altında yenmemiş tüm yavruları bulacaksınız." dedi. Adam baktı ve öyle buldu. Kuşun kendisine cevap verdiği sonucuna mı varmalıydı? Kesinlikle hayır; sadece bir ruhun bunun tarihini bildiği sonucuna mı varmalıydı. Bu, görünüşlere ne kadar güvenilmemesi gerektiğini ve yukarıdaki cevabın ne kadar doğru olduğunu kanıtlıyor: Bir taş çağırın, size cevap verecektir. (Daha fazla bilgi için, Hayvanlar Arasında Medyumluk bölümüne bakın, No. 234.)

284. Yaşayan Kişilerin Çağrılması.

37. “Ruhun enkarnasyonu, onun çağrılmasının önünde mutlak bir engel midir?”

Hayır; ancak bedenin durumu, o anda, ruhun kendisini serbest bırakmasına izin verecek şekilde olmalıdır. Enkarne olmuş ruh, kendisini içinde bulduğu dünya daha kolay olduğu kadar kolay gelir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“Yüksek düzen, çünkü oradaki bedenler daha az maddi.”

38. “Yaşayan bir kişinin ruhu çağrılabilir mi?”

"Elbette, enkarne olmuş bir ruhu çağırabilirsiniz.

Yaşayan bir kişinin ruhu, özgürlük anlarında, çağrılmadan da gelebilir; bu, iletişim kurduğu kişiye duyduğu sempatiye bağlıdır.” (Bkz. No. 116 — İnsan ve Enfiye Kutusunun Tarihi.)

39. “Ruh çağrıldığında kişinin bedeni hangi durumdadır?”

“Uyuyor veya kestiriyor; o zaman ruh özgürdür.”

“Ruh yokken beden uyanabilir mi?”

“Hayır; ruh oraya tekrar girmek zorundadır; eğer o anda sizinle konuşuyorsa, sizi terk eder ve sık sık size bunu yapmasının nedenini söyler.”

40. “Ruh, bedenden uzak olduğunda, geri dönmesinin gerekliliği konusunda nasıl uyarılır?”

“Canlı bir bedenin ruhu hiçbir zaman tamamen ayrılmaz; kendisini ne kadar uzağa götürürse götürsün, gerektiğinde onu geri çağırmaya yarayan akışkan bir bağla bedene tutunur; bu bağ ancak ölümle kopar.”

Not. Bu akışkan bağ, sıklıkla gören medyumlar tarafından fark edilmiştir. Bu, uzayda beden yönünde kaybolan bir tür fosforlu trendir. Bazı ruhlar, bunun sayesinde hala bedensel dünyaya bağlı olanları tanıdıklarını söylerler.

41. “Uyku halinde ve ruhun yokluğunda beden ölümcül şekilde yaralanırsa ne olur?”

“Ruh uyarılır ve ölümden önce tekrar içeri girer.”

DUALAR ÜZERİNE.

379

— “Öyleyse, ruhun yokluğunda bedenin ölmesi ve ruhun geri dönüşünde tekrar bedene girememesi mümkün olamaz mı?”

“Hayır; bu, ruh ve bedenin birliğini düzenleyen kanuna aykırı olurdu.”

— "Peki ya darbe ansızın ve önceden düşünülmeden vurulmuşsa?"

"Ölümcül darbe vurulmadan önce ruh uyarılmış olurdu."

Açıklama. Bu noktada sorguya çekilen yaşayan bir kişinin ruhu, — diye cevapladı.

"Eğer beden, ruhun yokluğunda ölebilirse, bu, ikiyüzlü intiharları gerçekleştirmenin çok kolay bir yolu olurdu."

42. “Uykusu sırasında çağrılan bir kişinin ruhu, ölmüş bir kişinin ruhu kadar özgürce iletişim kurabilir mi?”

"Hayır; madde onu her zaman az veya çok etkiler."

Açıklama. Bu eyalette bulunan ve bu sorunun yöneltildiği bir kişi, — yanıtını verdi.

"Ben her zaman peşimden sürüklediğim topa zincirliyim

— “Bu halde ruhun başka bir yerde bulunması, onun gelmesine engel olabilir mi?”

"Evet; ruh, kalmaktan hoşlanacağı bir yerde olabilir; o zaman, özellikle de ilgi duymadığı biri tarafından yapılmışsa, duaya gelmez."

43. “Uyanık bir kimsenin ruhunu çağırmak kesinlikle imkânsız mıdır?”

“Zor olsa da, kesinlikle imkansız değildir; çünkü eğer dua devam ederse, kişide uyku meydana getirebilir; fakat ruh, ruh olarak, yalnızca varlığının bedenin akıllı faaliyeti için gerekli olmadığı anlarda iletişim kurabilir.”

Not. Deneyim, yapılan çağrının

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

uyanıklık hali sırasında uykuya veya en azından uykuya yakın bir dalmaya neden olabilir; ancak bu yalnızca çok enerjik bir iradeyle ve iki kişi arasında

sempati bağları mevcut olduğunda gerçekleşebilir; aksi takdirde çağrı geçerli olmaz. Çağrının uykuya neden olduğu bir durumda bile, an uygunsuzsa, uyumak istemeyen kişi direnir ve eğer teslim olursa, ruhu sıkıntıya girer ve zorlukla cevap verir. Böylece, yaşayan bir kişinin çağrılması için en uygun anın doğal uykusu sırasında olduğu ortaya çıkar, çünkü ruhu özgür olduğu için, onu çağıran kişiye doğru gelebilir veya başka bir yere gidebilir.

Kişinin rızasıyla dua edilir ve bu amaçla uyumak istenirse, bu arzu uykuyu geciktirebilir ve ruhu rahatsız edebilir; zorlanmadan uyumak daha iyidir.

44. “Yaşayan bir kişi, uyandığında, çağrılmış olduğu bilincine varır mı?”

"Hayır; siz kendiniz düşündüğünüzden daha sık çağrılıyorsunuz. Bunu yalnızca ruh bilir ve bazen onunla birlikte bir rüya gibi belirsiz bir izlenim bırakabilir"

— “Eğer biz sadece belirsiz varlıklarsak, bizi kim çağırabilir?”

"Diğer varoluşlarda bu dünyada veya başkalarında tanınıyor olabilirsiniz ve bu dünyada veya başkalarında aynı akrabalarınız ve arkadaşlarınız olmuş olabilir. Diyelim ki ruhunuz başka bir kişinin babasının bedenini canlandırmış olabilir: o zaman, babasını çağırır; çağrılan ve cevap veren ruhunuzdur/'

45. “Yaşayan bir kişinin çağrılan ruhu, ruh olarak mı, yoksa uyanıklık durumuna ait fikirlerle mi cevap verir?”

"Bu onun yüksekliğine bağlıdır; ama onun yargısı

daha sağlıklıdır ve uyurgezerler gibi daha az önyargıya sahiptir; neredeyse benzer bir durumdur.”

46. “Manyetik uyku halindeki bir uyurgezerin ruhu çağrılsaydı, diğer insanlardan daha mı berrak olurdu?”

"Kuşkusuz daha berrak bir şekilde cevap verirdi, çünkü daha özgürleşmiş olurdu; her şey ruhun bedene olan bağımsızlığının derecesine bağlıdır."

— “Bir uyurgezerin ruhu, kendisini çağıran bir kişiye, aynı anda sözlü olarak cevap verirken, aynı zamanda uzaktan cevap verebilir mi?”

“İki farklı noktada aynı anda iletişim kurabilme yeteneği, yalnızca maddeden tamamen kopmuş ruhlara özgüdür.”

47. “Uyanık haldeki bir kişinin fikirleri, uyku halinde ruhuna müdahale edilerek değiştirilebilir mi?”

“Evet, bazen; ruhu maddeye bağlayan bağlar o zaman çok yakın değildir; o, ahlaki izlenimlere daha açıktır ve bu izlenimler onun sıradan durumdaki görme biçimini etkileyebilir.”

48. “Yaşayan bir kişinin ruhu istediğini söylemekte veya söylememekte özgür müdür?”

"Ruhsal yetenekleri ve dolayısıyla özgür iradesi var; ve daha fazla kavrayışa sahip olduğu için uyanık haldeyken olduğundan daha dikkatlidir."

49. “Bir kimseyi çağırırken, o kişi susmak isterken konuşmaya zorlanabilir mi?”

“Ruhun özgür iradesi olduğunu söyledim; ancak ruh olarak, olağan durumda olduğundan bazı şeylere daha az önem vermesi de gayet mümkün olabilir; vicdanı daha özgürce konuşabilir. Ayrıca, konuşmak istemiyorsa, terk ederek kolayca ısrarlardan kurtulabilir, çünkü bir ruh, bedenini elinizde tutabildiğiniz gibi elinizde tutulamaz.”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

50. Yaşayan bir kişinin ruhu, başka bir ruh tarafından gelip konuşmaya zorlanabilir mi, tıpkı dolaşan ruhlar arasında yapılabileceği gibi?

"İster ölü ister diri olsun, ruhlar arasında ahlaki üstünlük dışında hiçbir üstünlük yoktur; ve üstün bir ruhun asla korkakça bir dikkatsizliğe destek vermeyeceğine inanabilirsiniz."

Açıklama. Bu güven suistimali aslında kötü bir eylem olurdu, ancak bunun bir sonucu olmazdı, çünkü bir ruhtan saklamak istediği bir sırrı koparamazsınız, en azından bir adalet duygusuyla etkilenip, başka koşullar altında saklayacağı şeyi itiraf etmediği sürece. Bir kişi, bu yolla, akrabalarından birinin vasiyetinin onun lehine olup olmadığını bilmek isterdi. Ruh, "Evet, sevgili yeğenim ve yakında bunun kanıtını göreceksin." diye cevap verdi.

Gerçek şuydu; ama birkaç gün sonra akrabası vasiyetini yok etti ve kendisine seslenildiğini bilmemesine rağmen bunu ona bildirecek kadar yaramazlık yaptı. Şüphesiz içgüdüsel bir his, sorgulandığı sırada ruhunun aldığı kararı uygulamaya yöneltti onu. Ölü ya da yaşayan bir ruhtan, şahsen sormaya cesaret edemeyeceğiniz bir şeyi istemek korkakçadır ve bu korkaklık beklenen sonuçla bile telafi edilmiyor.

51. “Bedeni hâlâ ana rahminde olan bir ruh çağrılabilir mi?”

“Hayır; bilirsin ki, böyle zamanlarda ruh tam bir sıkıntı içindedir.”

Not. Enkarnasyon aslında sadece çocuğun ilk nefes aldığı anda gerçekleşir; ancak gebe kalma anından itibaren onu canlandırmakla görevli ruh, doğumla birlikte artan bir sıkıntıya kapılır.

DUALAR ÜZERİNE.

yaklaşır ve ondan öz-bilincini ve dolayısıyla cevaplama yeteneğini alır. (Bkz. Ruhlar Üzerine Kitap — Bedensel Yaşama Dönüş, Ruh ve Bedenin Birliği, No. 344.)

52. “Aldatıcı bir ruh, çağrılan canlı bir kişinin yerini alabilir mi?”

"Bu şüphesizdir ve özellikle çağıranın niyeti saf olmadığında çok sık gerçekleşir. Ancak yaşayan kişilerin çağrılması yalnızca psikolojik bir çalışma olarak ilginçtir: öğretici bir sonucu olamayacağı zaman her zaman uzak durmak gerekir."

Not. Eğer gezgin ruhların çağrılması her zaman gerçekleşmiyorsa, —kendi ifadelerini kullanacak olursak— enkarne olanlar için çok daha sık gerçekleşiyor olmalı; o zaman, özellikle aldatıcı ruhlar onların yerini alır.

53. “Yaşayan bir kişinin çağrılmasında tehlike var mıdır?”

"Her zaman tehlikesiz değildir; bu, kişinin durumuna bağlıdır, çünkü eğer hasta ise, bu onun acılarına bir yenisini ekleyebilir."

54. “Yaşayan bir kişinin çağrılması hangi durumda en fazla tehlikeyi taşıyabilir?”

“Çok küçük yaştaki çocukları, ağır hasta kişileri, güçsüz yaşlıları anmaktan kaçınmalısınız; aslında, vücudun çok zayıf olduğu her durumda tehlikeler vardır.”

Not. Uyanık haldeyken zihinsel yeteneklerin aniden askıya alınması, kişinin o anda zihninin varlığına ihtiyaç duyduğunu hissetmesi durumunda da tehlikeli olabilir.

55. “Canlı bir kimsenin zikri sırasında, onun gaib ruhunun yaptığı işten dolayı bedende yorgunluk meydana gelir mi?”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“Vücudunun yorgun olduğunu söyleyen bu haldeki bir kimse, şu soruyu şöyle cevaplamıştır: 'Ruhum, direğe bağlanmış bir balon gibidir; vücudum ise balonun çırpınışlarıyla sarsılan bir direktir.'”

56. “Yaşayan kişilerin çağrılması, önlem alınmadan yapıldığında tehlikeli olabileceği gibi, enkarne olduğunu bilmediğimiz ve kendisini uygun koşullarda bulamayan bir ruhu çağırdığımızda da tehlike söz konusu olmaz mı?”

“Hayır; şartlar aynı değil: O, ancak bunu yapabilecek durumda olursa gelecektir; ayrıca, dua etmeden önce, bunun mümkün olup olmadığını sormanızı söylemedim mi?”

57. “En uygunsuz anlarda, karşı konulmaz bir uyuma isteği duyduğumuzda, bu bize birisi tarafından çağrıldığımız konusunda bir uyarı mı verir?”

“Olabilir, ama çoğunlukla bu salt fiziksel bir etkidir; ya bedenin ya da ruhun özgürlüğe ihtiyacı vardır.”

Açıklama. Tanıdığımız bir medyum olan bir hanım, bir gün aynı odada uyuyan torununun ruhunu çağırdı. Çocuğun kimliği dil, çocuğun tanıdık ifadeleri ve yatılı okulunda yaşanan birkaç şeyin tam olarak anlatılmasıyla doğrulandı; ancak özel bir durum bunu doğruladı. Birdenbire medyumun eli bir cümlenin ortasında durdu ve daha fazla bir şey elde etmek imkansızdı: bu anda, yarı uyanık olan çocuk yatağında hareket etti. Birkaç dakika sonra tekrar uyudu; el tekrar devam etti, kesilen konuşmaya devam etti.

İyi koşullar altında yapılan yaşayan kişilerin çağrılması, en az tartışılır şekilde, ruh ve bedenin farklı eylemini kanıtlar ve sonuç olarak

DUALAR ÜZERİNE.

385

Sonuç olarak, maddeden bağımsız akıllı bir ilkenin varlığı. (Bkz. 1860 tarihli Revue Spirite, sayfa 11 ve 18, yaşayan kişilere yapılan çağrının dikkate değer birkaç örneği.)

285. İnsan Telgrafı.

58. “İki kişi birbirlerini çağırarak düşüncelerini iletebilir ve böylece yazışabilir mi?”

"Evet; ve bu insan telgrafı bir gün evrensel bir iletişim aracı olacak

"Bugün neden uygulanmasın?"

“Bu durum bazı kişiler için geçerlidir, ancak herkes için değil: İnsanlar ruhlarının maddeden ayrılması için kendilerini arındırmalıdır; ve bu, Tanrı adına dua etmenin bir başka nedenidir. O zamana kadar, bu dua, dünya sakinlerinin gerçek durumunda nadiren karşılaşılan seçilmiş ve maddeden arındırılmış ruhlarla sınırlıdır.”

Bölüm XXVI.

YÖNELİK OLABİLECEK SORULAR

RUHLARA.

Ön Gözlemler. — Ruhlara sempati duyan veya karşı çıkan sorular. — Gelecekle ilgili sorular. — Geçmiş ve Gelecek Varoluşlar Üzerine. — Ahlaki ve Maddi Çıkarlar Üzerine. — Ruhların Kaderi Üzerine. — Sağlık Üzerine. — İcatlar ve Keşifler Üzerine. — Gizli Hazineler Üzerine. — Öteki Dünya Üzerine.

Ön Gözlemler.

2 86. Soru sorma biçimine ve daha da önemlisi soruların doğasına çok fazla önem verilemez. Ruhlara yöneltilen sorularda iki şey dikkate alınmalıdır: biçim ve konu. Biçime gelince, karmaşıklıktan kaçınılarak açıklık ve kesinlikle derlenmelidirler. Ancak daha az önemli olmayan başka bir nokta daha vardır: bunların düzenlenmesinde başkanlık etmesi gereken sıra. Bir konu bir dizi soru gerektirdiğinde, bunların yöntemle bir araya getirilmesi esastır, böylece doğal olarak birbirlerine akarlar; ruhlar daha sonra şans eseri sorulduklarında olduğundan çok daha kolay ve açık bir şekilde cevap verirler, aniden bir nesneden diğerine geçerler. Bu nedenle, bunları önceden hazırlamak her zaman en iyisidir, bir seans sırasında koşullar tarafından ortaya çıkarılanları araya eklemek. Derleme,

RUHLARA SORULAR.

387

Kafanızı sakinleştirin; ve bu hazırlık çalışması, daha önce de söylediğimiz gibi, ruhun yardım etmiş olabileceği ve cevaplamaya hazır olabileceği bir tür önceden tahmin edilen çağrıdır. Ruhun, çoğu zaman, belli sorulara önceden tahmin ederek cevap verdiği ve bu soruların onu zaten bildiğini kanıtladığı fark edilecektir.

Sorunun konusu daha da ciddi bir dikkat gerektirir, çünkü çoğu zaman doğru veya yanlış bir cevabı ortaya çıkaran talebin doğasıdır; ruhların bizim bilmediğimiz sebeplerden dolayı cevaplayamayacağı veya cevaplamaması gerekenler vardır: bu nedenle ısrar etmenin faydası yoktur; ancak özellikle kaçınmamız gereken şey, onların kavrayışlarını kanıtlamak için hesaplanmış sorulardır. Bir şey olduğunda, bunu bilmeleri gerektiği söylenir; ancak tam da bu şey sizin tarafınızdan bilindiği veya onu kendiniz doğrulama

araçlarına sahip olduğunuz için cevap verme zahmetine girmezler; bu şüphe onları rahatsız eder ve tatmin edici hiçbir şey elde edilemez.

Bunun günlük örneklerini kendinizde görmüyor musunuz? Değerlerinin bilincinde olan üstün insanlar, kendilerini bilginler gibi sınava tabi tutmak için hesaplanmış tüm aptalca soruları yanıtlar mı? Şu veya bu kişiyi inandırma arzusu, ruhlar için boş bir merakı tatmin etme güdüsü değildir; onlar, kanaatin er ya da geç geleceğini bilirler ve buna ulaşmak için kullandıkları araçlar her zaman sizin düşündüğünüz araçlar değildir. Yararlı ve ciddi konularla meşgul, bir çocuğun çocukça sorularıyla sürekli rahatsız edilen ciddi bir adam varsayalım ve üstün ruhların kendilerine atfedilen tüm saçmalıklar hakkında ne düşündükleri hakkında bir fikriniz olacaktır. Bundan, ruhlardan çok yararlı öğretiler ve mükemmel tavsiyeler alınamayacağı sonucu çıkmaz; ancak onlar,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Kendilerinin sahip olduğu bilgi, sizin tarafınızdan hak ettiğiniz ilgiye ve size duydukları sevgiye göre, önerilen amaca ve şeyde gördükleri yararlılığa göre değişir; ama eğer tüm düşüncelerimiz onları bu dünyadaki şeyleri bize öğretmeye daha uygun düşünmekle sınırlıysa, onlar bize karşı çok derin bir sempati duyamazlar; o zaman kusurlarının derecesine göre çok kısa veya çok sık ziyaretler yaparlar ve gereksiz yere rahatsız edilmiş olmaktan duydukları rahatsızlığı gösterirler.

287. Bazı kişiler soru sormaktan kaçınmanın daha iyi olduğunu ve ruhların öğretisini çağırmadan beklemenin en iyisi olduğunu düşünürler; bu bir hatadır. Ruhlar, kesinlikle, ihmal edilmesi yanlış olacak çok yüksek bir etkiye sahip kendiliğinden talimatlar verirler; ancak istenmeselerdi uzun süre beklememiz gereken açıklamalar vardır. Sorduğumuz sorular olmasaydı, Ruhlar Kitabı ve Medyumlar Kitabı henüz yapılmamış olurdu

veya en azından çok daha az tamamlanmış olurdu ve büyük öneme sahip bir sürü sorun hala çözülmemiş olurdu. Sorular, kendilerine eşlik eden en ufak bir tehlikeden uzak olmakla birlikte, onları öngörülen sınırlar içinde nasıl tutacağımızı bildiğimizde, eğitim açısından büyük bir fayda sağlarlar. Başka bir avantajları daha vardır; aldatıcı ruhların maskesini düşürmeye yardımcı olurlar, çünkü onlar, bilgili olmaktan çok kibirli olduklarından, son siperlerine sürüklendikleri yakın mantık sorularının sınavından nadiren kendi avantajlarına geçerler. Gerçekten üstün ruhların böyle bir sansürden korkacak hiçbir şeyleri olmadığından, belirsiz noktalarda ilk önce açıklamalar sunanlar onlar oluyor; diğerleri ise, tam tersine, daha güçlü bir tarafla karşılaşmaktan korktukları için, onlardan kaçınmak için büyük özen gösteriyorlar; bu nedenle, genel olarak, yönetmek istedikleri medyumlara,

ve öğretilerinin yerinde kendi teorilerini kabul ettirmek, her türlü tartışmadan uzak durmak.

Bu eserde şimdiye kadar söylediklerimiz iyice anlaşılmışsa, ruhlara yöneltilecek soruların hangi çember içinde sınırlandırılması gerektiği konusunda bir fikir edinilebilir; ancak daha fazla kesinlik için, az deneyimli kişilerin genellikle kendilerine sormaya meyilli oldukları başlıca konularda verilen cevapları aşağıda veriyoruz.

288. Ruhlara sempati duyan veya karşı çıkan sorular.

1. “Ruhlar kendilerine yöneltilen sorulara gönüllü olarak cevap verirler mi?”

"Bu sorulara göredir. Ciddi ruhlar, amaçları iyi olanlara ve sizi ilerletmek için araçlara her zaman zevkle cevap verirler. Boş soruları dinlemezler."

2. “Bir sorunun ciddi olması, ciddi bir cevap almak için yeterli midir?”

"Hayır; bu, soruyu cevaplayan ruha bağlıdır."

— “Fakat ciddi bir soru, önemsiz ruhları uzaklaştırmaz mı?”

"Küçük ruhları kovmak, sorunun kendisi değil, soruyu soran kişinin karakteridir!"

3. “İyi ruhlara özellikle aykırı olan sorular nelerdir?”

"Faydasız olanların veya merak veya deneme amacıyla sorulanların hepsi; cevap vermezler, fakat... çekilirler."

— “Kusurlu ruhlara aykırı sorular var mıdır?”

"Sadece aldatmaya çalıştıklarında cehaletlerini veya sahtekarlıklarını açığa çıkarabilecek olanlar; aksi takdirde

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Her şeyi cevaplayın, gerçeği merak etmeden."

4. “Ruhsal iletişimleri yalnızca bir eğlence, bir eğlence veya kendilerini ilgilendiren konularda vahiy alma aracı olarak gören kişiler hakkında ne düşünülmelidir?”

"Bu kişiler, kendileri gibi eğlendirilmek isteyen ve onları şaşırttıklarında mutlu olan aşağı ruhlu kişiler için çok hoştur."

5. “Ruhların bazı sorulara cevap vermemeleri kendi iradelerinin bir sonucu mudur, yoksa daha üstün bir gücün bazı vahiylere karşı çıkması mıdır?”

“Her ikisi de; açığa çıkarılamayan şeyler vardır, ve ruhun bilmediği şeyler de vardır.”

— “Şiddetle ısrar edersek, ruh sonunda cevap mı verecek?”

“Hayır; cevap vermek istemeyen ruh her zaman gidebilir. Bu nedenle, size söylendiğinde beklemeniz gerekir; ve bizi cevap vermeye zorlamak konusunda inatçı olmayın. Cevap vermek istemediğimizde bir cevapta ısrar etmek, aldatılmanın kesin bir yoludur.”

6. “Bütün ruhlar kendilerine sorulan soruları anlayabilir mi?”

“Kesinlikle hayır; aşağı ruhlular bazı soruları anlamaktan acizdirler, ama bu onların iyi ya da kötü cevap vermelerine engel değildir, tıpkı sizin aranızda olduğu gibi.”

Not. Bazı durumlarda ve şey yararlı olduğunda, daha aydınlanmış bir ruhun cahil ruhun yardımına gelmesi ve ona söylemesi gereken şeyi üflemesi sık sık olur.

Cevaplar arasındaki karşıtlık kolayca fark edilir; ayrıca, ruh bunu sıklıkla kabul eder.

kendi. Bu sadece gerçekten cahil ruhlar için olur, asla yanlış bilgiyle gösteri yapanlar için olmaz.

289. Geleceğe Dair Sorular.

7. “Ruhlar bize gelecekten bahsedebilir mi?”

“Eğer insan geleceği bilseydi, şimdiki zamanı ihmal ederdi. Ve her zaman kesin bir cevaba sahip olmakta ısrar ettiğiniz yer burasıdır; bu büyük bir yanlıştır, çünkü ruhların tezahürü bir kehanet aracı değildir. Eğer kesinlikle bir cevaba sahip olmak isterseniz, bu size aptal bir ruh tarafından verilecektir; size bunu her zaman söyleriz.” (Bkz. Ruhlar Üzerine Kitap — Geleceğin Bilgisi, No. 868.)

8. “Bazen ruhlar tarafından kendiliğinden ve gerçekten duyurulan gelecekteki olaylar yok mudur?”

“Ruhun, bildirilmesinin yararlı olduğunu düşündüğü şeyleri önceden görmesi veya bildirmesi gereken bir misyonu olması mümkün olabilir; ancak, tahminlerde bulunarak kendilerini eğlendiren aldatıcı ruhlar olduğundan şüphelenmek için daha büyük bir neden vardır. Yalnızca tüm koşulları bir araya getirerek, bunların hak ettiği güven derecesini belirleyebiliriz.”

9. u Hangi tür tahminlere en çok güvenmemeliyiz?

"Genel bir fayda amacı olmayan her şey. Kişisel tahminler neredeyse her zaman uydurma olarak kabul edilebilir.

10. “Olmayan olayları kendiliğinden haber veren ruhların amacı nedir?”

*' Çoğu zaman, inandırıcılık, dehşet veya neden oldukları sevinçle eğlenirler; sonra hayal kırıklığına gülerler. Yine de bu yalan tahminlerin bazen daha ciddi bir amacı vardır — kendilerine yapılan tahminleri nasıl karşılayacağını görmek için, kendilerine yapılan tahminleri sınamak.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“Onlarda, iyi ya da kötü duyguların doğası, onda uyanabilir.”

Açıklama. Örneğin, açgözlülüğü veya hırsı tahrik edebilecek bir şeyin duyurulması, bir kişinin ölümü veya olası bir miras vb.

n. “Ciddi ruhlar, bir olayı tahmin ederken neden genellikle bir tarih belirlemezler; bunun nedeni, yapamamaları veya yapmak istememeleri midir?”

“Her ikisi de; bazı durumlarda bir olayı tahmin edebilirler; o zaman bu size verdikleri bir uyarıdır. Kesin bir tarih vermeye gelince, çoğu zaman bunu yapmamalıdırlar; çoğu zaman da yapamazlar, çünkü kendileri de bilmezler. Ruh bir şeyin gerçekleşeceğini önceden görebilir, ancak kesin an henüz gerçekleşmemiş ve yalnızca Tanrı'nın bildiği olaylara bağlı olabilir. Sizi aldatmaktan çekinmeyen önemsiz ruhlar, sorunla uğraşmadan günleri ve saatleri belirtirler. Bu nedenle, tüm dolaylı tahminlere güvenilmemelidir.

“Bir kez daha, görevimiz sizi ilerletmektir; elimizden geldiğince size yardım ediyoruz. Üstün ruhlardan bilgelik isteyen asla aldatılmayacaktır; ancak saçmalıklarınızı dinleyerek ve falınıza bakarak zamanımızı kaybettiğimize inanmayın; bunu, yaramaz çocuklar gibi eğlendiren anlamsız ruhlara bırakıyoruz.

“İlahi takdir, insana yapılabilecek vahiylere sınırlar koymuştur. Ciddi ruhlar, bilinmesi yasak olan her şey hakkında sessiz kalırlar. Bir cevapta ısrar ederek, her zaman saflığınıza tuzak kurmak için her fırsatı değerlendirmeye hazır olan aşağılık ruhların sahtekarlıklarına maruz kalırsınız.”

Not: Ruhlar, tümevarım yoluyla gelecekteki olayları görür veya öngörür; bunların, önceden belirlenmiş bir zaman diliminde gerçekleştiğini görürler.

RUHLARA SORULAR.

393

onlar bizim yaptığımız gibi ölçmüyorlar; kesin tarihi verebilmek için, her zaman gerekli görmedikleri süreyi hesaplama yöntemimizle özdeşleşmeleri gerekiyor; bu da çoğu zaman görünürdeki hatanın nedeni oluyor.”

12. “Geleceği önceden görmelerini sağlayan özel bir yeteneğe sahip olan insanlar yok mudur?”

“Evet; ruhları maddeden kopmuş olanlar; o zaman gören ruhtur; ve faydalı olduğunda, Tanrı onlara bazı şeyleri iyiye yönelik olarak ortaya çıkarmalarına izin verir; ancak sahtekârlar ve şarlatanlar daha çoktur. Bu yetenek gelecekte daha da yaygınlaşacaktır.”

13. “Bir kişinin ölümünü belirli bir gün veya saatte tahmin eden ruhlar hakkında ne düşünülmelidir?”

"Bunlar kötü niyetli soytarılardır, — çok kötü niyetlidirler, — korkularından zevk almaktan başka bir amaçları yoktur. Onlara asla inanmayın."

14. “Bazı kimseler ölüm zamanının önceden haber verilmesiyle nasıl uyarılırlar?”

“Çoğu zaman bunu özgürlük anlarında bilen ve uyandığında buna dair bir sezgiyi koruyan kendi ruhlarıdır. Hazırlıklı olan bu kişiler korkmaz veya etkilenmez. Beden ve ruhun bu ayrılığında yalnızca bir durum değişikliği veya daha çok beğeniyorsanız ve daha yaygın olarak söylemek gerekirse, kalın bir paltodan ipek bir paltoya geçiş görürler. Ruh inancı genişledikçe ölüm korkusu azalacaktır.”

290. Geçmiş ve Gelecek Varlıklara Dair Sorular.

15. “Ruhlar bize geçmiş varoluşlarımızı bildirebilir mi?”

“Tanrı bazen onların amaca göre vahyedilmesine izin verir; eğer sizin aydınlanmanız ve öğretiniz içinse, onlar doğru olacaklardır ve böyle bir durumda vahiy

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“Neredeyse her zaman kendiliğinden ve tamamen öngörülemeyen bir şekilde yapılır; fakat O, bunun boş bir merakı tatmin etmesine asla izin vermez.”

— “Bazı ruhlar neden bu tür vahiyleri vermekten asla kaçınmazlar?”

“Bunlar, sizin pahasına kendilerini eğlendiren şakacı ruhlardır. Genel olarak, bu nitelikteki, son derece ciddi ve yararlı bir amacı olmayan tüm vahiyleri yanlış veya en azından şüpheli olarak görmelisiniz. Alaycı ruhlar, sahte kökenlerle, pohpohlayıcı öz sevgiyle kendilerini tatmin ederler. Bu konuda söylenen her şeyi geçerli para olarak kabul eden ve ruhlarının gerçek durumunun, iddia ettikleri rütbeyi hiçbir şekilde haklı çıkarmadığını görmeyen medyumlar ve inananlar vardır; şakacı ruhların insanlar kadar eğlendiği küçük bir kibir. Varlıkların ilerlemesiyle daha mantıklı ve daha uyumlu olurdu, alçalmış değil, yükselmiş olmaları; onlar için daha onurlu olurdu. Bu vahiylerin güvene değer olması için, birbirlerine yabancı olan çeşitli medyumlar tarafından kendiliğinden yapılmış olmalı ve daha önce onlara vahyedilmiş olmalılardı: o zaman onlara inanmak için açık bir neden olurdu.”

—Önceki bireyselliğimizi bilemiyorsak, sahip olduğumuz varoluş biçimi, işgal ettiğimiz toplumsal konum, içimizde baskın olan nitelikler ve kusurlar aynı mıdır?”

“Hayır; bu açığa çıkabilir, çünkü bundan ilerlemeniz için faydalanabilirsiniz; ancak şimdiki zamanınızı inceleyerek, geçmişinizi kendiniz çıkarabilirsiniz.” (Ruhlar Üzerine Kitap — Geçmişin Unutulması, No. 392'ye bakın)

RUHLARA SORULAR. 395

16. “Gelecekteki varlığımız hakkında bize herhangi bir şey vahyedilebilir mi?”

"Hayır; bazı ruhların bu konuda size söylediği her şey sadece bir şakadır, — kolayca anlaşılabilir; gelecekteki varoluşunuz önceden kararlaştırılmamıştır, çünkü bu, dünyadaki davranışlarınızla ve ruh olduğunuzda vereceğiniz kararlarla kendiniz yaptığınız şey olacaktır. Kefaret ödemeniz gereken şey ne kadar az olursa, o kadar mutlu olursunuz; ancak bu varoluşun nerede ve nasıl olacağını bilmek, dünyada yalnızca önemli bir görevi yerine getirmek için bulunan ruhların özel ve nadir durumları dışında imkansızdır, çünkü o zaman yolları bir şekilde önceden çizilmiş olur.

291. Manevi ve Maddi Çıkarlar Üzerine Sorular.

17. “Ruhlara akıl sorulabilir mi?”

"Evet, kesinlikle; iyi ruhlar, kendilerine güvenle yalvaranlara, özellikle de ruhla ilgili konularda, yardım etmeyi asla reddetmezler; ancak ikiyüzlüleri, ışık ister gibi görünen ama karanlıktan zevk alan kişileri uzaklaştırırlar.

18. “Ruhlar özel ilgi gerektiren konularda tavsiye verebilir mi?”

“Bazen, nedene göre. Ayrıca, hitap ettiğiniz kişilere de bağlıdır. Özel hayatınızla ilgili tavsiyeler, tanıdık ruh tarafından daha kesin bir şekilde verilir, çünkü o bir kişiye bağlanır ve onu ilgilendiren şeylerle ilgilenir. Bu, en gizli düşüncelerinizin dostu, sırdaşıdır; ancak onu sıklıkla amacı o kadar az olan sorularla yorarsınız ki sizi terk eder. Size yabancı olan ruhlara özel işleriniz hakkında soru sormak, size hitap etmek kadar saçma olurdu.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

kendin, bu amaçla, yolda karşılaşabileceğin ilk kişiye. Soruların çocukça olmasının ruhların üstünlüğüyle bağdaşmadığını asla unutmamalısın. Ayrıca, kendisini bağladığı kişiye olan sempatisine göre iyi veya kötü olabilen, yakın ruhun niteliklerini de hesaba katmalısın. Kötü bir adamın

yakın ruhu, tavsiyesi zararlı olabilecek, ancak adam kendisi daha iyi hale gelirse yerini daha iyi bir ruha bırakan kötü bir ruhtur. Beğenmek gibi.”

19. “Cinler vahiy yoluyla maddi çıkarları destekleyebilirler mi?”

“Bazen yapabilirler ve yaparlar da, koşullara göre; ancak emin olun ki iyi ruhlar asla açgözlülüğe hizmet etmeye yanaşmazlar. Kötüler gözlerinize binlerce cazibe sunarak onu kışkırtır ve sonunda sizi aldatarak büyülerler. Ayrıca, kaderinizin belirli bir iniş çıkışa uğraması durumunda, koruyucu ruhlarınızın onu daha fazla teslimiyetle desteklemenize yardımcı olabileceğinden, bazen onu yumuşatabileceğinden de çok emin olun; ancak geleceğinizin çıkarları için sizi bundan kurtarmalarına izin verilmez; tıpkı iyi bir babanın çocuğuna istediği her şeyi vermemesi gibi.”

Açıklama. Ruh koruyucularımız, birçok durumda, aynı zamanda bizi bir tasmayla yönlendirmeden, bize daha iyi yolu gösterebilirler; aksi takdirde tüm inisiyatifi kaybederiz ve onlara başvurmadan bir adım atmaya cesaret edemeyiz ve bu da mükemmelleşmemizin aleyhine olur. İlerlemek için, insan genellikle kendi pahasına deneyim kazanmak zorundadır; bu nedenle bilge ruhlar, bize öğüt verirken bile, yetenekli bir öğretmenin öğrencilerine yaptığı gibi, bizi kendi enerjimize bırakırlar. Hayatın olağan koşullarında, bize öğüt vererek

ilham verir ve böylece bize iyi olanın tüm erdemini bırakırlar, tıpkı kötü seçimin tüm sorumluluğunu bize bıraktıkları gibi. Bazı medyumların yaptığı gibi, onlara en sıradan şeyler hakkında her an soru sormak, aşina ruhların küçümsemesinin kötüye kullanılması ve misyonları açısından bir hata olurdu. Evet veya hayır için kalemi alıp en basit eylem için tavsiye isteyenler

vardır. Bu alışkanlık fikir yoksulluğunu gösterir; aynı zamanda, her zaman emrimizde olan, bizimle ve küçük çıkarlarımızla meşgul olmaktan başka yapacak bir şeyi olmayan bir ruhun olduğunu varsaymak bir varsayımdır. Ayrıca kişinin kendi yargısını yok etmeye ve kendini pasif bir parçaya indirgemeye, şimdiki yaşam için kârsız ve kesinlikle gelecekteki ilerlemeye zarar veren bir parçaya indirmeye hizmet edecektir. Önemsiz şeyler için ruhları sorgulamak çocukça bir davranışsa, ev halkının ayrıntılarıyla kendiliğinden ilgilenen ruhlar için de aynı şey geçerlidir: iyi olabilirler, ama kesinlikle çok dünyevilerdirler.

20. “Bir kimse ölürken işlerini sıkıntılı bir şekilde bırakırsa, kişi onun ruhundan bu işleri çözmesine yardım etmesini isteyebilir mi ve ayrıca, adaletin yararına olacaksa, mirası bilinmese bile, bıraktığı gayrimenkul hakkında ona soru sorabilir mi?”

"Ölümün dünyanın kaygılarından bir kurtuluş olduğunu unutuyorsun; özgürlüğünde mutlu olan ruhun, zincirlerini almak ve artık umursamadığı şeylerle meşgul olmak için gönüllü olarak geri döndüğünü, belki de ölümünden sevinç duyanların açgözlülüğünü tatmin etmek için, bunun onlar için karlı olacağı umuduyla mı düşündüğünü sanıyorsun? Adaletten bahsediyorsun, ama adalet onların açgözlülüklerini aldatmadadır; bu,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Tanrı'nın dünya mallarına olan açgözlülükleri için sakladığı ceza. Ayrıca, bir kişinin ölümünün bazen geride bıraktığı karışıklık, hayatın denemelerinin bir parçası haline gelir ve sizi bunlardan kurtarmak hiçbir ruhun gücünde değildir, çünkü bunlar Tanrı'nın kararlarındadır.”

Açıklama. Yukarıdaki cevap, şüphesiz, ruhların bize yardımcı durugörücüler olarak hizmet etmekten, bizi cennete değil, yeryüzüne yönlendirmekten

daha iyi bir işi olmadığını düşünenleri hayal kırıklığına uğratacaktır. Bu cevabı destekleyen başka bir düşünce daha var. Eğer bir adam, hayatı boyunca işlerini ihmalkarlıktan dolayı düzensiz bırakmışsa, ölümünden sonra daha fazla özen göstermesi olası değildir, çünkü kendisine verdikleri sıkıntıdan kurtulmaktan mutlu olacaktır ve ne kadar az yüceltilmiş olursa olsun, onlara ruh olarak insan olarak olduğundan daha az önem verecektir. Bırakmış olabileceği bilinmeyen mallara gelince, muhtemelen bir şey kazanmayı ummasalardı onu daha fazla düşünmeyecek olan açgözlü mirasçılar için kendisini ilgilendirmesi için hiçbir nedeni yoktur; ve eğer hala insan tutkularıyla doluysa; onların hayal kırıklığından kötü bir zevk alabilir. Eğer bir ruh, adalet ve sevdiği kişiler için bu tür vahiyler yapmayı yararlı görürse, bunları kendiliğinden yapar ve bunun için bir aracı olmaya veya birine başvurmaya gerek yoktur; görünüşte tesadüfi koşullar aracılığıyla şeylerin bilgisine götürür, ancak asla kendisine bu konuda sorulan bir soru üzerine değil; bu soru katlanılacak sıkıntıları değiştiremeyeceği için, daha çok onları artırmaya eğilimlidir, çünkü hemen hemen her zaman açgözlülüğün bir göstergesidir ve ruhlara onu sadece çıkar amaçlı düşündüklerini kanıtlar. (Bkz. No. 295.)

RUHLARA SORULAR.

399

292. Ruhların Kaderi Üzerine Sorular .

21. “Ruhlardan, ruhlar dünyasındaki durumları hakkında bilgi isteyebilir miyiz?”

"Evet; ve bu soruyu meraktan değil, sempati veya faydalı olma isteğinden dolayı sorduklarında bunu isteyerek verirler."

22. “Ruhlar, çektikleri acıların veya mutluluklarının doğasını tarif edebilirler mi?”

"Mükemmel; ve bu vahiyler sizin için büyük bir öğretidir, çünkü sizi gelecekteki acıların ve karşılıkların gerçek doğasına başlatır, bu konuda sahip olduğunuz yanlış fikirleri yok eder; inancınızı ve Tanrı'nın iyiliğine olan güveninizi yeniden canlandırmaya eğilimlidir. İyi ruhlar size seçilmişlerin mutluluğunu anlatmaktan mutluluk duyarlar; kötüler, onları tövbeye teşvik etmek için acılarını anlatmak zorunda kalabilirler; bazen bunda bir teselli bulurlar; mutsuzlar, şefkat umuduyla şikayetlerini dökerler.

"Spiritizmin esas, münhasır amacının sizin ilerlemeniz olduğunu ve ruhların sizi gelecekteki hayata başlatmalarına izin verilmesinin sebebinin, size faydalanabileceğiniz örnekler sunmak olduğunu unutmayın. Sizi bekleyen dünyayla ne kadar özdeşleşirseniz, şu anda içinde bulunduğunuz dünyadan o kadar az pişmanlık duyacaksınız. Kısacası, vahyin gerçek amacı budur."

23. “Akıbeti bilinmeyen bir kimseyi anarak, onun hala hayatta olup olmadığını kendisinden öğrenebilir miyiz?”

"Evet, eğer ölümüyle ilgili belirsizlik bir zorunluluk değilse veya bunu bilmek isteyenler için bir imtihan değilse."

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

"Eğer öldüyse, ölümünün koşullarını bize bildirebilir mi, böylece bunlar doğrulanabilir?"

"Eğer bir şeye önem veriyorsa onu yapar; yoksa pek aldırmaz."

Açıklama. Deneyim, böyle bir durumda ruhun, ölümünün koşullarını bilmekle ilgili çıkar güdülerinden etkilenmediğini kanıtlıyor; eğer bunları

açıklamayı seçerse, bunu ya bir medyum aracılığıyla ya da vizyonlar veya hayaletler aracılığıyla kendisi yapar ve o zaman daha kesin işaretler verebilir; eğer bunu istemezse, aldatıcı bir ruh onu mükemmel bir şekilde taklit edebilir ve onun sebep olduğu boşuna arayışla eğlenebilir.

Ölümü resmen doğrulanamayan bir kişinin kaybolması sıklıkla ailevi meselelerde karışıklığa yol açar. Ruhların, kendilerine bunu yapmaları söylendikten sonra gerçeğe ulaşmanın yolunu gösterdiğini çok nadir ve istisnai durumlarda biliyoruz; eğer bunu yapmak isterlerse, şüphesiz yapabilirler, ancak çoğu zaman utançlar onları çözmekle ilgilenenler için birer denemeyse buna izin verilmez.

Dolayısıyla, bir mirası geri almak için bu tür yollara başvurduğumuzda, bu sadece hayal ürünü bir umuttur; bu konuda en kesin olan şey, bu çaba için harcanan para olacaktır.

Böyle umutları okşamaya meyilli, çoğu zaman biraz alay konusu olma pahasına bile olsa, bu tür olaylara sebep olmaktan mutluluk duyacak kişileri kışkırtmaktan çekinmeyen pek çok kişi vardır.

293. Sağlık Soruları.

24. "Ruhlar sağlığımız için bize tavsiyelerde bulunabilir mi?"

"Sağlık, kişinin dünyada başarması gereken iş için gerekli bir koşuldur; bu nedenle onlar

Buna gönüllü olarak katılabilirsiniz; ancak aralarında cahil olanlar da var, bilgili olanlar da var; bu nedenle, ilk gelene hitap etmeniz, başka herhangi bir şeyde olduğu gibi, doğru değildir.”

25. “Tıbbi bir ünlünün ruhuna hitap edildiğinde, iyi bir tavsiye alma olasılığı daha mı yüksektir?”

“Dünyadaki ünlüler yanılmaz değildir ve çoğu zaman her zaman doğru olmayan ve ölümün onları hemen kurtarmadığı sistematik fikirlere sahiptirler. Dünya bilimi, gök bilimiyle karşılaştırıldığında çok küçük bir şeydir; yalnızca üstün ruhlar bu son bilime sahiptir; aranızda isimleri bilinmese bile, her şey hakkında sizin bilgili adamlarınızdan çok daha fazlasını biliyor olabilirler. Yalnızca bilim, ruhları üstün kılmaz ve bazı bilgili adamların aramızda işgal ettiği rütbeye çok şaşırırdınız. Bilgili bir adamın ruhu, bir ruh olarak ilerlememişse, dünyadayken olduğundan daha fazlasını bilmiyor olabilir.”

26. “Alim, ruh olduktan sonra, ilmî hatalarını tanıyamaz mı?”

“Eğer kibrinden kurtulacak ve gelişiminin tamamlanmadığını anlayacak kadar yüksek bir dereceye ulaşmışsa, bunları utanmadan kabul eder ve itiraf eder; fakat eğer yeterince maddi olmaktan çıkmamışsa, dünyada kendisine aşılanan önyargıların bir kısmını koruyabilir.”

27. “Bir doktor, ölmüş hastalarına başvurarak, onlardan ölümlerinin nedeni, tedavide işlemiş olabileceği hatalar hakkında bir miktar bilgi alabilir ve böylece bilgisine bir yenisini ekleyebilir mi?”

" O yapabilir; ve eğer o bunu yaparsa bu çok faydalı olacaktır.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

aydınlanmış ruhların yardımına sahip olmalı, bu da bazı hastaların bilgisindeki eksiklikleri giderebilir. Ancak bunun için bu çalışmayı ciddi ve titiz bir şekilde, insani bir tasarımla yapmalı ve kolayca bilgi ve servet edinme aracı olarak değil."

294. İcatlar ve Keşifler ile ilgili sorular.

28. "Ruhlar bilimsel araştırma ve keşiflerde rehberlik edebilir mi?"

"Bilim, dehanın eseridir; yalnızca emekle edinilmelidir; çünkü insan yalnızca emekle yolunda ilerler. Her şeyi bilmek için yalnızca ruhları sorgulamak zorunda kalsaydı, bunun ne değeri olurdu? Herhangi bir saftirik bu bedelle bilgili olabilirdi. Yalnızca endüstri bize icatlar ve keşifler verebilir. Sonra başka bir husus daha var; her şey, fikirler onu almaya olgunlaştığında, zamanında gelmelidir: eğer insan bu güce sahip olsaydı, şeylerin düzenini altüst eder, meyveleri mevsiminden önce öne sürerdi.

"Tanrı insana, yüzünün teriyle toprağın besinini çekeceksin demiştir: hayranlık verici bir figür! Bu, onun durumunu aşağıda resmeder. Her şeyde emek çabasıyla ilerlemelidir; ona önceden yapılmış şeyleri verirsek, zekasının ne faydası olur? Başka birinin görevini yaptığı bilgin gibi olur."

29. "Bilginler ve mucitler araştırmalarında hiçbir zaman ruhlardan yardım almazlar mı?"

"Ah, bu çok farklı. Bir keşif zamanı geldiğinde, bu keşifle görevli ruhlar, onu iyi bir sonuca ulaştırabilecek kişiyi ararlar ve ona gerekli fikirleri ilham ederler, böylece ona bunun tüm değerini bırakırlar; çünkü bu fikirler

- İnsan zekasının tüm büyük başarıları böyledir. Ruhlar her insanı kendi alanında bırakır; sadece toprağı işlemeye uygun olan kişiyi Tanrı'nın sırdaşları yapmazlar; ancak O'nun tasarımlarını destekleyebilecek kişiyi belirsizlikten nasıl çıkaracaklarını bilirler. Merak veya hırsla, Spiritizmin sonu olmayan ve sadece en gülünç tezahürlere yol açacak bir yola sürüklenmenize izin vermeyin."

Açıklama. Spiritizm hakkında daha aydınlanmış bir bilgi, başlangıç aşamasında bu yolla ulaşılması beklenen keşifler için ateşi yatıştırdı. İnsanların saçlarını boyamak veya uzatmak, ayaklarındaki nasırları tedavi etmek vb. için ruhlardan sadece tarif istemeleri gerektiği varsayılıyordu. Servetlerinin yapıldığını düşünen ve bunun için sadece az ya da çok gülünç işlemler alan birçok insan gördük. Kişiler, ruhların yardımıyla şeylerin kökeninin gizemlerini araştırmak istediklerinde de durum aynıdır; bazı ruhların bu tür konularda sistemleri genellikle insanlarınkinden daha değerli değildir ve bunları son derece ihtiyatlı bir şekilde kabul etmek akıllıca olur.

295. Gizli Hazinelerle İlgili Sorular.

30. "Ruhlar bize gizli hazineleri keşfedebilir mi?"

"Üstün ruhlar bu tür meselelerle uğraşmazlar; ancak alaycı ruhlar sıklıkla var olmayan hazineleri işaret eder veya tam olarak bulunduğu yerin zıt yönünde bir yerde olduğunu düşünmenize neden olabilir; ve bu, gerçek talihin emekte olduğunu göstermek için faydalıdır. Eğer İlahi Takdir birisi için gizli zenginlikler takdir ederse, onları doğal olarak bulacaktır; aksi takdirde bulamaz."

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

31. "Gizli hazineler için ruh bekçilerinin inancı hakkında ne düşünmeliyiz?"

“Maddi olmayan ruhlar şeylere bağlıdır. Hazinelerini saklayan cimriler, öldükten sonra bile onları gözetleyip koruyabilirler ve bunların götürülmesini görmek, onlar için ne kadar işe yaramaz olduklarını anlayana kadar, cezalarından biridir. Ayrıca, doğal zenginliklerin koruyucuları olarak alegorik olarak yapılmış, dünyanın içsel dönüşümlerini yönlendirmekle görevli ruhlar da vardır.”

Açıklama. Gizli hazineler sorunu, bilinmeyen miraslar sorunuyla aynı kategoridedir; görünmez dünyanın soytarıları tarafından kendisine yapılabilecek sözde vahiyleri hesaba katan kişi çok aptal olurdu. Ruhların böyle vahiyler yapmak istediklerinde veya yapabildiklerinde bunu kendiliğinden yaptıklarını ve bunun için medyumlara ihtiyaç duymadıklarını söylemiştik. Bir örnek verelim. Bir kadın, otuz yıllık evlilik hayatından sonra kocasını kaybetti ve üvey oğlu tarafından, kendisine annelik yapmış olduğu üvey oğlu tarafından, hiçbir kaynak olmaksızın evinden kovulmak üzere buldu kendini. Çaresizliğinin zirvesindeydi, bir akşam kocası ona göründü ve çalışma odasına kadar onu takip etmesini söyledi; orada ona hala mühürlü olan yazı masasını gösterdi ve bir tür ikinci görüşle içini görmesini sağladı; bilmediği gizli bir çekmeceyi gösterdi, mekanizmasını açıkladı ve ekledi, "Ne olacağını önceden gördüm ve rahatınızdan emin olmak istedim: bu çekmecede son vasiyetim var; size bu evin kullanımını ve yıllık bir geliri verdim sonra ortadan kayboldu. Mühürleri çıkarma günü geldiğinde, kimse çekmeceyi açamadı; sonra

Kadın başına gelenleri anlattı. Kocasının anlattığı gibi açtı ve orada vasiyeti buldu, tam olarak onun bahsettiği şekilde.

296. Diğer Dünyalarla ilgili sorular.

32. “Ruhların bize verdiği farklı dünyalara dair tasvirlere ne ölçüde güvenebiliriz?”

“Bu, bu açıklamaları yapan ruhların ulaşmış olabileceği gerçek ilerlemenin derecesine bağlıdır; çünkü sıradan ruhların bu konuda size bir şey öğretmekten aciz olduğunu, tıpkı dünyadaki bir cahilin dünyadaki tüm ülkeleri tarif etmekten aciz olması gibi, anlarsınız. Bu dünyalar hakkında sık sık bu ruhların çözemediği bilimsel sorular sorarsınız: eğer samimiyseler, kişisel fikirlerine göre konuşurlar; eğer önemsiz ruhlarsa, size saçma ve fantastik açıklamalar vererek kendilerini eğlendirirler; çünkü bu ruhlar, dünyada olduğu gibi, gezgin haldeyken de hayal gücünden yoksun olmadıkları için, gerçekliği olmayan birçok şeyi anlatmak için bu yetiyi kullanırlar. Yine de, bu dünyalarda bir miktar aydınlanma yaşamanın mutlak bir imkansızlığı yoktur; iyi ruhlar, size talimat vermek ve ilerlemeniz için hizmet etmek ve sizi oraya götürecek yolu izlemeye ikna etmek amacıyla, bu dünyalarda yaşayanları size tarif etmekten bile hoşlanırlar; geleceğe dair fikirlerinizi sabitlemenin bir yoludur, böylece sizde belirsiz bir izlenim bırakmaz'

"Bu açıklamaların doğruluğundan nasıl emin olabiliriz?"

"En iyisi, aralarındaki anlaşmadır; ancak unutmayın, onlar sizin ahlaki ilerlemenizi hedefliyorlar ve dolayısıyla, sakinlerin ahlaki durumuna göre en iyi sonucu alabilirsiniz.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

öğretiler ve fiziksel veya jeolojik durumları üzerine değil. Gerçek bilginizle bunu kavrayamazsınız bile; bunun incelenmesi burada aşağıda ilerlemenize

hizmet etmeyecektir ve orada olduğunuzda bunu başarmak için her türlü araca sahip olacaksınız.”

Açıklama. Dünyaların fiziksel yapısı ve astronomik unsurları hakkındaki sorular, ruhların size zahmetten kaçınmaması gereken bilimsel araştırmaların düzenine girer; aksi takdirde bir gökbilimci, şüphesiz tereddüt etmeden yapacağı hesaplamaları onlara yaptırmayı çok uygun bulurdu. Eğer ruhlar, vahiy yoluyla bir keşfin emeğinden kurtulabilselerdi, bunu, kaynağı açıkça itiraf edecek kadar mütevazı bir "bilgin" lehine yapmaları muhtemeldir; onları inkar edenlerin bundan faydalanmasına izin vermektense ve aksine, bencillikleri uğruna sık sık aldatmacalar düzenlerler.

Bölüm XXVII.

ÇELİŞKİLER VE MİSTİFİKASYONLAR.

Çelişkiler.

297. Spiritizm'in muhalifleri, inananlarının kendi aralarında anlaşamadıklarını; herkesin aynı inançlara sahip olmadığını; hatta birbirleriyle çeliştiklerini ileri sürmekten geri kalmıyorlar. Eğer, diyorlarsa, öğretiler size ruhlar tarafından verildiyse, nasıl oluyor da aynı değiller? Bu argümanı haklı değerine indirgeyebilecek tek şey, bilimin ciddi ve derin bir şekilde incelenmesidir.

Öncelikle, bazı kişilerin çok önemsediği bu çelişkilerin genel olarak gerçek olmaktan çok görünürde olduğunu; çoğu zaman şeyin derinliğinden çok yüzeyselliğine ait olduğunu ve dolayısıyla önemsiz olduğunu söylemek için acele edelim. Çelişkiler iki kaynaktan gelir, insanlar ve ruhlar.

298. İnsanın kökenindeki çelişkiler, okuyucularımızı yönlendirdiğimiz Sistemler bölümünde, No. 36'da yeterince açıklanmıştır. Herkes, başlangıçta, gözlemler henüz tamamlanmamışken, ruh fenomenlerinin nedenleri ve sonuçları konusunda farklı görüşlerin ortaya çıktığını, bu görüşlerin dörtte üçünün daha ciddi ve araştırıcı bir çalışma önünde düştüğünü anlayacaktır. Çok az istisna dışında ve benimsedikleri fikirlerden kolayca vazgeçmeyen veya benimsedikleri fikirlerden vazgeçmeyen kişiler hariç

doğum yapmış olmaları nedeniyle, şu anda spiritüalistlerin büyük çoğunluğu arasında, önemsiz ayrıntılarda olmasa bile, en azından genel ilkeler konusunda bir birlik olduğu söylenebilir.

299. Ruhsal kökenin çelişkilerinin nedenini ve değerini kavramak için, kişi görünmez dünyanın doğasıyla özdeşleşmeli ve onu her yönüyle incelemiş olmalıdır. İlk bakışta, ruhların hepsinin aynı düşünmemesi şaşırtıcı görünebilir; ancak bu, ölçeğin zirvesine ulaşmadan önce geçilmesi gereken sonsuz sayıda dereceyi düşünen hiç kimseyi şaşırtamaz. Onların şeyleri eşit şekilde takdir ettiğini varsaymak, hepsini aynı seviyede varsaymak olurdu; hepsinin doğru şekilde gördüğünü düşünmek, hepsinin mükemmelliğe ulaştığını kabul etmek olurdu; bu, bedensel zarftan sıyrılmış insan varlıkları oldukları hatırlanırsa, değildir ve olamaz. Her rütbeden ruhlar kendilerini gösterebildiğinden, iletişimleri cehaletlerinin veya bilgilerinin, ahlaki aşağılıklarının veya üstünlüklerinin mührünü taşır. Verdiğimiz talimatlar, doğrunun yanlıştan, iyinin kötüden ayırt edilmesini sağlamaktır.

Unutulmamalıdır ki, ruhlar arasında, insanlar arasında olduğu gibi, sahte ve yarı eğitimli bilim adamları, kibirli ve küstah ruhlar ve sistemciler vardır. Her şeyi bilmek yalnızca mükemmel ruhlara verildiğinden, başkaları için de,

bizim için de, kendi yollarıyla, kendi fikirlerine göre açıkladıkları ve az ya da çok doğru görüşlere sahip olabilecekleri, öz sevgiden dolayı üstün gelmesini istedikleri ve ortaya koymayı sevdikleri gizemler vardır.

iletişimleri. Yanlış olan, bazı yorumcularının sağduyuya aykırı görüşleri çok hafife almış olmaları ve yazarlarının sorumlu tutulması gerektiğidir. Dolayısıyla, ruhsal kökenin çelişkilerinin nedeni, henüz her şeyi bilmeye veya her şeyi kavramaya uygun olmayan ruhların zeka, bilgi, yargı ve ahlak çeşitliliğinden başka bir şey değildir. (Bkz. Ruhlar Üzerine Kitap. Giriş, § XIII. ; Sonuç, § IX.)

300. Bazı kişiler, ruhların öğretileri bize insan öğretilerinden daha fazla kesinlik sunmuyorsa ne işe yarar diyeceklerdir. Cevap kolaydır: Tüm insanların öğretilerini eşit güvenle kabul etmiyoruz ve iki doktrin arasında, yazarı bize en aydınlanmış, en yetenekli, en sağduyulu, tutkuya en az açık görüneni tercih ediyoruz; ruhlar için de aynısını yapmalıyız.

Sayıda insanlığın üstünde olmayanlar varsa, çok daha ötesinde olanlar da vardır; ve bunlar bize talimat verebilirlerse, en bilgili adamlar arasında boşuna arama yapmış oluruz. Onları aşağı ruhların ayaktakımından ayırmalıyız ve Spiritizm hakkında derin bir bilgi bizi kesinlikle bu ayrıma götürecektir.

Fakat bu talimatlar bile sınırlıdır ve eğer ruhlara her şeyi bilmeleri için bir şey verilmezse, daha büyük bir nedenden ötürü insanlar için de aynı şey olmalıdır. Bu nedenle, ya bunları ifşa etmenin yasak olması ya da kendileri bunlardan habersiz olmaları ve bize yalnızca kişisel görüşlerini verebilmeleri nedeniyle boşuna sorgulandıkları şeyler vardır; fakat bu çok kişisel görüşler boş ruhların mutlak gerçekler olarak verdikleri şeylerdir. Özellikle, gelecek ve şeylerin ilkesi gibi gizli kalması gereken şeyler konusunda ısrar ederler.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Çoğu, Tanrı'nın sırlarında görünmek için; bu yüzden en çok çelişki bu noktalardadır. (Önceki bölüme bakınız.)

301. Çelişkilerle ilgili sorulara ruhlar tarafından şu cevaplar verildi: —

1. “Aynı ruh, iki farklı çevreye ulaştığında, aynı konu hakkında onlara çelişkili cevaplar iletebilir mi?”

“Eğer iki çevre görüş ve düşüncelerde farklılaşırsa, cevap onlara çarpıtılmış bir şekilde ulaşabilir, çünkü onlar farklı ruh hallerinin etkisi altındadırlar: Çelişkili olan cevap değil, cevabın veriliş biçimidir.”

2. “Bir cevabın değişebileceğini anlıyoruz; ancak ortamın nitelikleri kötü etki fikrini tamamen dışladığında, nasıl oluyor da üstün ruhlar aynı konu üzerinde son derece ciddi olan kişilerle farklı ve çelişkili bir dil kullanıyor?”

“Gerçekten üstün ruhlar asla kendileriyle çelişmezler ve dilleri her zaman aynı kişilerle aynıdır. Kişilere ve yerlere göre farklı olabilir; ancak buna dikkat etmek gerekir - çelişki genellikle sadece görünürdedir; düşünceden çok sözcüklerde; çünkü derinlemesine düşünüldüğünde temel fikrin aynı olduğu görülecektir. O zaman aynı ruh, kendisini çağıranların mükemmellik derecesine göre aynı soruya farklı yanıt verebilir, çünkü herkesin aynı yanıtı vermesi, onlar o kadar ileri değilken her zaman iyi değildir. Bu tıpkı bir çocuğun ve bir dâhinin size aynı soruyu sorması gibidir; şüphesiz her birine anlaşılabilecek ve onları tatmin edecek şekilde yanıt verirsiniz; yanıt farklı olsa da her zaman aynı temele sahip olur.”

3. “Ciddi ruhlar neden bazı kişilerin fikir ve önyargılarıyla aynı fikirde görünürken, diğerlerinde aynı şeylere saldırır?”

“Kendimizi anlaşılır kılmamız gerekir. Bir kişinin yanlış bile olsa bir doktrin hakkında çok kesin bir kanaati varsa, onu bu kanaatinden azar azar döndürmeliyiz; bu nedenle sık sık onun terimlerini kullanırız ve onun fikirlerine ortakmış gibi görünürüz, böylece aniden rahatsız olmasın ve onu eğitmemize izin vermeyi bırakmasın. Ayrıca, önyargıları çok ani bir şekilde sarsmak iyi değildir; bu dinlenmemenin bir yolu olabilir: bu nedenle ruhlar sık sık onları duyanların fikirleri anlamında konuşurlar, onları azar azar gerçeğe yönlendirmek için. Kişilerin dilini, sizin de biraz yetenekli bir hatip olsaydınız yapacağınız gibi benimserler; bu nedenle bir Çinliyle veya bir Müslümanla, bir Fransızla veya bir Hıristiyanla konuşacakları gibi konuşmazlar, çünkü kesinlikle itici geleceklerdir.

"Çoğu zaman gerçeğin ustaca işlenmiş hali olan bir şeyi çelişki olarak almamalısınız. Tüm ruhların görevleri Tanrı tarafından belirlenmiştir; bunları, iletişimlerini alanların iyiliği için Tanrı'nın doğru gördüğü koşullarda gerçekleştirirler."

4. “Görünüşte çelişkiler bile bazı kimselerin ruhunda şüphelere yol açabilir; gerçeği nasıl bilebiliriz?”

"Hataları gerçeklerden ayırt etmek için, yanıtlar iyice incelenmeli ve uzun ve ciddi bir şekilde düşünülmelidir; bu bütün bir çalışmadır. Bunun için de, diğer tüm çalışmalar için olduğu gibi, zaman gereklidir.

“İnceleyin, karşılaştırın, iyice inceleyin; size bunu sürekli söylüyoruz; gerçeğin bilgisi bu bedele tabidir. Araştırdığınızda gerçeğe nasıl ulaşmayı bekliyorsunuz?

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

her şeyi kendi dar fikirlerinize göre mi yapıyorsunuz, ki bunları büyük fikirler olarak mı görüyorsunuz? Ama ruhların öğretilerinin her yerde

temellerde olduğu gibi ayrıntılarda da aynı olacağı gün çok da uzak değil. Onların görevi hatayı yok etmektir, ama bu ancak derece derece olabilir.”

5. “Ciddi ve kapsamlı bir çalışma için ne zamanı ne de kapasitesi olan ve kendilerine öğretilenleri incelemeden kabul eden kişiler vardır. Bu şekilde hataya itibar etme tehlikesi yok mudur?”

“İyilik yapsınlar ve kötülük yapmasınlar; esas olan budur; çünkü iki doktrin yoktur. İyilik her zaman iyidir, ister Allah adına ister Yehova adına yapılsın, çünkü evren için yalnızca bir Tanrı vardır.”

6. “Zekâca gelişmiş gibi görünen ruhlar, bazı şeyler hakkında açıkça yanlış fikirlere nasıl sahip olabilirler?”

“Onların kendi doktrinleri var. Yeterince ileri olmayanlar, ama kendilerini ileri sananlar, hakikat hakkında kendi fikirlerini alırlar. Sizin aranızda da durum aynıdır.”

7. “Sadece bir ruhun iletişim kurabileceğini ve bunun Tanrı veya İsa olduğunu söyleyen doktrin hakkında ne düşünmeliyiz?”

“Bunu öğreten ruh, yönetmeyi arzulayan kişidir; bu nedenle yalnız olduğuna inanılmasını ister; ancak Tanrı adını almaya cesaret eden alçak, gururunun kefaretini acı bir şekilde ödeyecektir. Bu doktrinlere gelince, bunlar kendilerini çürütür, çünkü en kanıtlanmış gerçeklerle çelişmektedir; ciddi bir incelemeyi hak etmezler, çünkü hiçbir kökleri yoktur.

"Akıl sana iyiliğin iyi bir kaynaktan, kötülüğün ise kötü bir kaynaktan geldiğini söyler: neden sen de aynı şeyi yapasın ki?

İyi bir ağacın kötü meyve vermesi için mi? Hiç elma ağacından üzüm topladın mı? İletişimlerin çeşitliliği, kökenlerinin çeşitliliğinin en açık kanıtıdır.

"Ayrıca, yalnızca kendilerinin iletişim kurduğunu iddia eden ruhlar, diğerlerinin neden iletişim kuramadığını söylemeyi unuturlar. Onların iddiası, Spiritizmin en güzel ve teselli edici gerçeklerinin, görünür ve görünmez dünyaların, insanlığın kendilerine değerli olan ve aksi takdirde geri dönüşü olmayacak varlıklarla olan ilişkilerinin inkarıdır. Bu ilişkiler insanı geleceğiyle özdeşleştirir ve onu maddi dünyadan ayırır; onları bastırır, o tekrar işkencesini oluşturan şüpheye düşer - egoizmi için yiyecek verilir.

“Bu ruhların öğretilerini dikkatle incelediğimizde, her adımda, haklı gösterilemeyecek çelişkiler, en belirgin şey hakkındaki cehaletlerinin izleri ve sonuç olarak, aşağılıklarının kesin işaretlerini görüyoruz. Hakikat Ruhu.”

8. “Ruhların iletişimlerinde gözlemlediğimiz tüm çelişkilerden en çarpıcı olanı reenkarnasyonla ilgili olanıdır. Eğer reenkarnasyon ruhsal yaşamın bir zorunluluğuysa, neden tüm ruhlar bunu öğretmiyor?”

"Dünyadaki birçok insan gibi, fikirleri şimdiki zamanla sınırlı olan ruhların olduğunu bilmiyor musunuz? Onlar, kendileri için olanın sonsuza dek sürmesi gerektiğine inanırlar; algılarının çemberinin ötesini görmezler ve ne nereden geldikleri ne de nereye gittikleri konusunda kendilerini üzmezler; ve yine de zorunluluk yasasına tabi olmak zorundadırlar. Reenkarnasyon, onlar için, gelene kadar düşünmeyecekleri bir zorunluluk yasasıdır; ruhun,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

İlerlemeler, ama onlar için nasıl bir sorun. Sonra, eğer onlara sorarsan, sana yedi gökten bahsedecekler, birbirinin üstünde, sahneler gibi: hatta bazıları var ki, ateş küresinden, yıldız küresinden, sonra çiçekler şehrinden ve seçilmişlerin şehrinden bahsedecekler.”

9. "Çok az gelişmiş ruhların bu soruyu anlayamayacağını kolayca hayal edebiliriz; ama o zaman, ahlaki ve entelektüel açıdan çok aşağı seviyede olan ruhlar, farklı varoluşlarından ve geçmişlerini telafi etmek için yeniden bedenlenme arzularından nasıl kendiliğinden bahsedebiliyorlar?"

“Ruhlar dünyasında sizin için anlaşılması zor olan birçok şey meydana geliyor. Aranızda bazı şeyler hakkında çok cahil, bazı şeyler hakkında ise aydınlanmış kişiler yok mu; öğretiden çok yargıya sahip olanlar ve yargıdan çok öğretiye sahip olanlar? Ayrıca, bazı ruhların, insanları cahil tutmaktan hoşlandıklarını, onlara öğretiyormuş gibi görünerek, sözlerinin itibar kazanmasından yararlandıklarını bilmiyor musunuz? İşin özüne inmeyenleri baştan çıkarabilirler, ancak mantık yürütmelerle aşırılığa itildiklerinde, rollerini uzun süre sürdüremezler.

“Özellikle, ruhların genel olarak gerçeği yaymadaki ihtiyatlılığına dikkat edin; çok canlı ve çok ani bir ışık, aydınlatmadan göz kamaştırır. Bazı durumlarda, onu yalnızca zamana, yere ve kişilere göre kademeli olarak yaymanın yararlı olduğunu düşünebilirler. Musa, Mesih'in öğrettiği her şeyi öğretmedi ve Mesih'in kendisi, anlaşılması gelecek nesillere saklanan birçok şey söyledi. Reenkarnasyondan bahsediyorsunuz ve bu ilkenin belirli

ülkeler; ancak unutmayın ki, renk önyargısının hüküm sürdüğü, köleliğin görgü kurallarına dayandığı bir ülkede, sadece reenkarnasyonu ilan ettiği için bile olsa, Spiritizmi reddederlerdi, çünkü efendi olanın köle olabileceği fikri ve bunun tersi, korkunç görünürdü. Genel ilkenin önce kabul edilmesi, güvenli olması ve daha sonra sonuçlarını getirmesi daha iyi olmaz mıydı? Ey insanlık! Tanrı'nın tasarımlarını yargılamak ne kadar da dar görüşlülük! Bilin ki, O'nun izni olmadan ve çoğu zaman kavrayamadığınız bir sebep olmadan hiçbir şey yapılamaz.

“Size, ruhsal inançta birliğin geleceğini söyledim; bunun gerçekleşeceğinden ve zaten derinlere yerleşmiş olan anlaşmazlıkların, insanlar aydınlandıkça yavaş yavaş silineceğinden ve tamamen ortadan kalkacağından emin olun; çünkü Tanrı'nın isteği böyledir ve buna karşı hata galip gelemez.

“Hakikat Ruhu.”

10. “Bazı ruhların öğrettiği hatalı doktrinler, gerçek bilimin ilerlemesini geciktirme etkisine sahip olmayacak mı?”

"Her şeye zahmetsizce sahip olurdunuz: işçinin söküp atabileceği yabani otların yetişmeyeceği bir tarla olmadığını anlayın. Bu yanlış doktrinler dünyanızın aşağılığının bir sonucudur; eğer insanlar mükemmel olsalardı, sadece doğruyu kabul ederlerdi; hatalar, yalnızca deneyimli bir gözün ayırt edebileceği sahte taşlar gibidir; doğruyu yanlıştan ayırt etmek için bir çıraklığa ihtiyacınız vardır: peki, bu yanlış doktrinler sizi doğruyu yanlıştan ayırt etme konusunda eğitmede faydalıdır"

— “Sapkınlığa düşenlerin ilerlemeleri geri kalmıyor mu?”

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

“Eğer sapıklığa düşerlerse, bu, onların gerçeği kavramaya yetecek kadar gelişmemiş olmalarındandır.”

302. “Birliğin gelmesini beklerken, her insan kendisinde hakikatin olduğuna inanır ve hakikatte yalnız kendisinin olduğunu ileri sürer; bu yanılsama, aldatıcı ruhları kendisine çağırmaktan geri kalmaz: tarafsız ve tarafsız bir insan, yargısını neye dayandırabilir?”

“En saf ışık hiçbir bulutla örtülmez; kusursuz elmas en değerlisidir: o halde ruhları öğretilerinin saflığına göre yargılayın. Birlik, iyinin kötüyle asla

karışmadığı taraftan gelecektir; insan, olayların yasasına göre o tarafa doğru toplanacaktır, çünkü orada hakikat olduğuna karar vereceklerdir. Ayrıca, temel ilkelerin her yerde aynı olduğunu ve sizi ortak bir düşüncede birleştirmesi gerektiğini unutmayın - Tanrı sevgisi ve iyiliğin uygulanması. Ruhlar için varsayılan ilerleme biçimi ne olursa olsun, nihai amaç aynıdır ve ona ulaşmanın araçları da aynıdır - iyilik yapmak; ve bunu yapmanın iki yöntemi yoktur.

"Doktrinin ilkesi konusunda bile büyük farklılıklar ortaya çıkarsa, onları değerlendirmek için kesin bir kuralınız vardır: En iyi doktrin, kalbi ve aklı en iyi şekilde tatmin eden ve insanları iyiye götürecek en fazla unsuru içeren doktrindir; sizi temin ederim ki, galip gelecek olan odur.

“Hakikat Ruhu.”

Not. Ruh iletişimlerinde ortaya çıkan çelişkiler aşağıdaki nedenlerden kaynaklanabilir: bazı ruhların bilgisizliği; kötü niyet veya kötülük amacıyla, adını gasp ettikleri ruhun daha önce söylediğinin tam tersini söyleyen aşağı ruhların aldatmacaları.

başka bir yerde şöyle denildi: zamanlara, yerlere ve kişilere göre konuşan ve herkese her şeyi söylememeyi yararlı gören ruhun iradesi; bedensiz dünyadaki şeyleri ifade etmek için insan dilinin yetersizliği; ruhun her zaman bütün düşüncesini ifade etmesine izin vermeyen iletişim araçlarının yetersizliği; son olarak, her birinin bir kelime veya bir açıklamayı kendi fikirlerine, önyargılarına veya şeyi gördüğü bakış açısına göre yorumlaması. Yalnızca çalışma, gözlem, deneyim ve her türlü öz sevgi duygusundan vazgeçme, bize bu farklı tonları ayırt etmeyi öğretebilir.

Gizemlerin.

303. Aldatılmak tatsızsa, şaşkınlığa uğramak daha da tatsızdır; ve bu, korunması en kolay tehlikelerden biridir. Aldatıcı ruhların hilelerini açığa çıkarmanın yolları, önceki tüm talimatlarla gösterilmiştir; bu nedenle çok az şey söylüyoruz. Konuyla ilgili ruhların cevaplarını veriyoruz:—■

1. “Spiritizma uygulamasında en büyük tatsızlıklardan biri gizemlerdir: Onlardan korunmanın bir yolu var mıdır?”

"Bana öyle geliyor ki, size öğretilen her şeyde cevabı bulabilirsiniz. Evet, kesinlikle çok basit bir yol var; o da Spiritizmden size verebileceğinden veya vermesi gerektiğinden fazlasını istememektir; amacı insanlığın ahlaki iyileşmesidir; bundan ayrılmadığınız sürece asla aldatılmayacaksınız, çünkü her sağduyulu insanın kabul edeceği gerçek ahlakı kavramanın iki yöntemi yoktur.

"Ruhlar size talimat vermek ve sizi doğru yola yönlendirmek için gelirler.

iyiliğin yoluna değil, onur ve servetin yoluna veya aşağılık tutkularınıza hizmet etmeye değil. Eğer onlardan hiçbir zaman önemsiz bir şey veya niteliklerinin ötesinde bir şey istenmezse, aldatıcı ruhlara hiçbir dayanak noktası verilmez; buradan, şaşkınlığa uğrayan kişinin yalnızca hak ettiğini elde ettiği sonucuna varabilirsiniz.

"Ruhların rolü size bu dünyadaki şeyler hakkında bir şeyler öğretmek değil, sizi kesinlikle diğer dünyada sizin için yararlı olabilecek şeyler konusunda yönlendirmektir. Size burada aşağıdaki şeylerden bahsettiklerinde, bunun gerekli olduğuna karar verdikleri içindir, ancak sizin isteğiniz üzerine değil. Ruhlara yalnızca kahinlerin veya büyücülerin yerini dolduran kişiler olarak bakarsanız, kesinlikle aldatılacaksınız.

“İnsanlar her şeyi bilmek için ruhlara sormak zorunda kalsalardı, artık özgür iradeleri olmazdı ve Tanrı'nın insanlık için çizdiği yoldan saparlardı. İnsan kendi adına hareket etmelidir; Tanrı ruhları maddi yaşamın yolunu düzeltmek için değil, geleceğin yolunu hazırlamak için gönderir.”

“Fakat hiçbir şey istemeyen ve kendiliğinden, çağrılmadan gelen ruhlar tarafından değersiz bir şekilde aldatılan kişiler de vardır.”

"Hiçbir şey sormasalar bile, yine de kendilerine ne olduğunu anlatmalarına izin verirler. Eğer çekingen davranırlarsa ve Spiritizmin temel amacı olmayan her şeye güvenmezseler, önemsiz ruhlar onları kolayca kandırılmış olarak kabul etmeyecektir."

2. “Tanrı neden samimi kişilerin, Spiritizmi samimi bir şekilde kabul edenlerin mistifikasyona uğramasına izin veriyor? Bu onların inançlarını sarsamaz mı?”

"Eğer inançlarını sarsıyorsa, bunun sebebi inançlarının çok sağlam olmaması olmalı: Basit bir hayal kırıklığı yüzünden Spiritizmi reddedenler, onu anlamadıklarını ve ciddi bir gruba ait olmadıklarını kanıtlayacaklardır.

Parti. Allah, gerçek müminlerin sabrını sınamak ve onu eğlence konusu haline getirenleri cezalandırmak için, hilelere izin verir.

''Hakikat Ruhu.''

Açıklama. Gizemli ruhların dönüşleri ve ikilemeleri bazen hayal edilebilecek her şeyi aşar; bataryalarını hazırlama ve ikna etme araçlarını düzenleme sanatı, her zaman sadece masum şakalar için olsaydı, bir merak konusu olurdu; ancak bu gizemler, tetikte olmayanlar için tatsız sonuçlar doğurabilir: zamanında, tavsiyemizi isteyen bazı kişilerin gözlerini açabildiğimiz ve onları gülünç ve uzlaşmacı eylemlerden kurtarabildiğimiz

için mutluyuz. Bu ruhların kullandığı araçlar arasında, en sık görülenler olarak, açgözlülüğü kışkırtmayı amaçlayanları, örneğin sözde gizli hazinelerin ifşası, mirasların duyurulması veya diğer servet kaynaklarını ön sıraya koymalıyız.

İlk bakışta, belirli bir zaman için yapılan tüm öngörülerden ve maddi çıkarlara dokunan tüm kesin işaretlerden özellikle şüphelenmeliyiz; güdü son derece rasyonel olmadığında ruhlar tarafından öngörülen veya tavsiye edilen her adımdan sakınmalıyız; sözlerine gerçeklik görünümü vermek için aldıkları isimler tarafından asla gözümüzün kamaşmasına izin vermemeliyiz; cesur bilimsel teorilere ve sistemlere güvenmemeliyiz; kısacası, tezahürlerin gerçek ahlaki amacına yabancı olan her şeye. Bilgimize ulaşan tüm garip gizemlerin tarihiyle bir cilt doldurabiliriz.

Bölüm XXVIII.

ŞARLATANLIK VE JUNGLERLİK.

Çıkarcı Medyumlar. — Ruh Sahtekarları.

Bencil medyumlar.

304. Her şey sermaye yapmanın konusu olabileceğinden, kişilerin içkilerden sermaye yapmak istemeleri şaşırtıcı değildir; böyle bir spekülasyon başlatılırsa, bunu nasıl karşılayacakları görülecektir. Öncelikle, bu tür işlerin şarlatanlığa ve hokkabazlığa en büyük yardımı sağladığını söyleyeceğiz. Sahte uyurgezerler görürsek, daha da sık sahte medyumlar görürüz ve bu sebep tek başına güvensizliğe yol açmalıdır. Öte yandan, tarafsızlık, olgularda sadece ustaca bir manevra görenlere verilecek en kesin cevaptır. Tarafsız bir şarlatanlık yoktur. Kişilerin kar amacı gütmeden aldatmacayı kullanmalarının ne gibi bir nedeni olabilir? Dahası, kanıtlanmış onurları onları şüpheden uzak tuttuğunda?

Bir medyumun yeteneğinden elde edebileceği kazanç kuşku konusu olabiliyorsa, bu kuşkunun yerinde olduğunun kanıtı olmaz; gerçek bir yeteneği olabilir ve bunu yaparken de tam bir samimiyetle hareket ediyor olabilir: Bu durumda makul bir şekilde tatmin edici bir sonuç bekleyip bekleyemeyeceğimizi görelim.

305. İyi ruhlara tercüman olmak için gerekli koşullar hakkında söylediklerimizin hepsi bu kadardır;

Onları itebilecek inançsız nedenler; onların gelişine çoğu zaman engel olan, kendi iradeleri dışında gelişen koşullar; iletişimler üzerinde etkili olabilecek tüm ahlaki koşullar - eğer tüm bunlar iyice anlaşılmışsa, ne kadar az yüce olursa olsun, bir ruhun, günün her saatinde, bir seans yöneticisinin emrinde olabileceği ve ilk gelenin merakını gidermek için onun isteklerine tabi olabileceği nasıl düşünülebilir?

Ruhların açgözlülük ve egoizm kokan her şeye karşı duydukları nefreti, maddi şeylere yardım ettikleri birkaç vakayı biliyoruz; ve yine de varlıklarıyla para kazanmaya yardım etmeleri bekleniyor! Bu düşünce bile iğrençtir ve bunun böyle olabileceğine inanmak için ruh dünyası hakkında çok az şey bilmek gerekir. Ancak, önemsiz ruhlar daha az titiz oldukları ve sadece bizim pahasına kendilerini eğlendirmek için fırsat aradıkları için, eğer kişiler sahte bir medyum tarafından şaşırtılmamışlarsa, bu tür ruhlar tarafından şaşırtılma olasılıklarının çok yüksek olduğu sonucuna varılır. Sadece bu düşünceler bile bu tür iletişimlere verilmesi gereken güven derecesinin ölçüsünü gösterecektir. Gerisi için, neden ücretli medyumlar işe alınsın ki, şimdi, eğer bir kişi kendisinde bu yeteneğe sahip değilse, bunu ailesinde veya arkadaşları ve tanıdıkları arasında kesinlikle bulabilir?

306. İlgilenen medyumlar sabit bir ödeme talep edebilen tek kişiler değildir; kişisel çıkar her zaman maddi bir kazanç umudunda görülmez, aynı

zamanda kişisel umutların dayandırılabileceği her türden hırslı görüşlerde de görülür; bu da alaycı ruhların nasıl ele geçirileceğini ve bundan nasıl faydalanılacağını çok iyi bildikleri bir özelliktir, gerçekten dikkate değer bir hitap ve beceriyle, kendilerini kontrolleri altına alan kişileri aldatıcı yanılsamalarla uyuturlar. Özetlemek gerekirse: ben-

dimlik iyilik için verilen bir yetenektir ve iyi ruhlar, bunu İlahi Takdir'in görüşlerine uymayan her şey için bir basamak taşı haline getirmek isteyen herkesten çekilir. Egoizm, toplumsal sistemdeki hassas noktadır; iyi ruhlar bununla mücadele eder ve ona hizmet etmek için geldikleri varsayılamaz. Bu o kadar mantıklıdır ki bu noktada daha fazla ısrar etmek faydasız olacaktır.

307. Fiziksel etkiler için medyumlar aynı kategoride değildir; bu etkiler genellikle daha az titiz, aşağı ruhlar tarafından üretilir. Bu ruhların mutlaka kötü olabileceğini söylemiyoruz: biri hamal ve çok dürüst bir adam olabilir; bu kategoriden, yeteneğinden para kazanmak isteyen bir medyum, ona iğrenmeden yardım edecek birine sahip olabilir; ancak burada yine başka bir tehlike vardır. Fiziksel etkiler için medyum, yeteneğini onun zevki için almamıştır, akıllı iletişimler için medyumdan daha fazla: ona iyi kullanması koşuluyla verilmiştir; ve eğer onu kötüye kullanırsa, geri çekilecektir veya onun zararına kullanılacaktır, çünkü, kesin olarak, aşağı olanlar üstün ruhların kontrolü altındadır.

Aşağılık ruhlar gizem yaratmayı severler, ancak gizemlendirilmeyi sevmezler; eğer kendilerini şakalaşmaya, merak uyandıran şeylere gönüllü olarak ödünç veriyorlarsa, çünkü eğlenceyi severler, para kazanmak veya bencil görüşler için kullanılmayı başkalarından daha fazla sevmezler; ve her an iradelerinin olduğunu kanıtlarlar; ne zaman ve nasıl iyi görünüyorsa öyle

davranırlar, böylece fiziksel etkiler için ortam, yazı ortamından daha az emindir. Bunları belirli gün ve saatlerde ürettiğini iddia etmek, en derin cehaletin kanıtı olurdu. Ne,

sonra, parasını kazanmak için mi yapılacak? Olayları simüle edin: bu sadece bunu düzenli bir iş haline getirenlerin başına gelen bir şey değil, hatta bunu çalışmaktan daha kolay ve daha hoş bulan, görünüşte basit olan kişilerin başına gelen bir şeydir. Eğer ruh vermezse, onlar sağlar: para söz konusu olduğunda hayal gücü çok verimlidir! Kişisel çıkar, şüphenin meşru bir nedeni olduğundan, titiz bir inceleme hakkı verir ve hiç kimse şüpheleri haklı çıkarmadan bundan rahatsız olamaz. Ancak şüphe bu gibi durumlarda meşru olduğu sürece, onurlu ve tarafsız kişilere karşı da saldırgandır.

308. Fiziksel tezahürlerin sınırına kadar sınırlandırılmış olsa bile, medyanimik yetenek platformda bir geçit töreni yapmak için verilmemiştir ve her kim ki emrinde ruhlar olduğunu iddia eder, kamuya açık alanda sergilemek için, az ya da çok becerikli bir şarlatanlık ya da hokkabazlıkla haklı olarak şüphelenilebilir. Bunun gerçek olduğu kabul edilsin, her ne zaman bir Spiritizm ya da Spiritüalizm seansı duyurusu yapılırsa, yer neresi olursa olsun; ve herkes girişiyle satın aldığı hakkı hatırlasın.

Öncekilerden çıkan sonuca göre, mutlak tarafsızlık şarlatanlığa karşı en iyi güvencedir; akıllı iletişimlerin iyiliğini her zaman garantilemezse, kötü ruhlardan güçlü bir eylem aracı alır ve muhalifleri susturur.

309. Amatör hokkabazlık denebilecek şey kalır; yani, yaramaz soytarıların masum sahtekarlıkları. Şüphesiz bunu, eğlence olarak, önemsiz ve anlamsız çevrelerde uygulayabilirler, ancak yalnızca ciddi kişilerin kabul edildiği ciddi toplantılarda değil. Bir kişi, anlık bir gizemle kendini memnun edebilir

ancak bu rolü aylarca ve yıllarca ve her seferinde birkaç ardışık saat boyunca oynayabilmek için ona eşsiz bir sabır bahşedilmesi gerekir. Bir tür ilgi, yalnızca bu azmi verebilir; ve bu ilgi, tekrar ediyoruz, her şeyi şüpheli hale getirir.

310. Belki de, zamanını kamuya, şeyin çıkarı için veren bir medyumun, onu karşılıksız veremeyeceği söylenecektir; çünkü yaşamak zorundadır. Ama zamanını şeyin çıkarı için mi yoksa kendi çıkarı için mi verir? Ve daha çok, onda kazançlı bir iş gördüğü için mi? Bu fiyata her zaman sadık insanlar bulabilirsiniz. Emrinde başka bir endüstri yok mu? Unutmayalım ki, ruhlar, üstünlükleri veya aşağılıkları ne olursa olsun, ölülerin ruhlarıdır; ve ahlak ve din, kalıntılarına saygı göstermeyi bir görev haline getirdiğinde, ruhlarına saygı gösterme yükümlülüğü daha da büyük olur.

Merak uyandıracak bir şey olabileceği düşüncesiyle, mezardan bir cesedi alıp para karşılığında teşhir eden biri hakkında ne söylenebilir?

Ruhun hareket ettiğini görmek merak uyandırıcı bahanesiyle ruhun bedeni sergilemesi daha mı az saygısızlıktır? Ayrıca koltukların fiyatının, gerçekleştirebilecekleri harikalara ve gösterinin çekiciliğine göre belirlendiğini de belirtmek gerekir. Elbette, yaşamı boyunca bir komedyen olsaydı, ölümünden sonra, söz konusu yöneticinin kendi çıkarı için kendisine bedava komedi oynatacak bir yönetici bulacağını pek tahmin edemezdi.

Unutulmamalıdır ki, hem fiziksel hem de aklî tecelliler, Allah tarafından sadece bizim irşadımız için izin verilmiştir.

311. Bu ahlaki değerlendirmeleri bir kenara bırakırsak, ilgili medyumların, onurlu kişilerin olamayacağını iddia etmeyeceğiz.

Dürüst ve vicdanlı insanlar, çünkü her işte dürüst insanlar vardır; biz sadece suistimalden bahsediyoruz: ancak ücretli medyumlarda suistimalin, yeteneklerini bir lütuf olarak görüp sadece bir hizmet sunmak için kullananlara göre daha fazla nedeni olduğu kolayca kabul edilecektir.

Ücretli bir medyuma verilebilecek güven veya güvensizlik derecesi, tamamen onun karakterinin ve ahlakının, koşullardan bağımsız olarak, emredebileceği saygıya bağlıdır. Son derece ciddi ve karlı bir amaçla, zamanını başka bir şekilde kullanmaktan alıkonulup bu nedenle aklanacak olan medyum, önceden tasarlanmış bir tasarımla medyumluğunu ticarete dökmek isteyen spekülasyon yapan medyumla karıştırılmamalıdır. Sebep ve amaca göre, ruhlar kınayabilir, affedebilir veya hatta kayırabilir; maddi olgudan ziyade niyeti yargılarlar.

312. Yeteneklerini kazançlı bir şekilde kullanan uyurgezerler aynı durumda değildir. Bu suistimale tabi olabilir ve tarafsızlık samimiyetin daha büyük bir garantisi olabilir, ancak durum farklıdır, çünkü hareket eden kendi ruhlarıdır; bu nedenle, her zaman onların emrindedir ve gerçekte, sadece kendilerinden para kazanırlar, çünkü kişiliğini anladıkları şekilde elden çıkarmakta özgürdürler, spekülasyon yapan medyumlar ise ölülerin ruhlarını kullanırlar. (Bkz. No. 172, Uyurgezer Medyumlar)

313. Çıkarcı aracılar konusundaki sertliğimizin, bu yeni ticaretten para kazanan veya para kazanmaya teşvik edilebilecek olan herkesi bize karşı kışkırtacağının tamamen farkındayız; ve onları ve doğal olarak davalarını üstlenecek olan dostlarını acımasız düşmanlarımız haline getireceğiz; kendimizi,

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

İsa'nın tapınaktan kovduğu tüccarlar ona olumlu gözle bakamazlardı. Aynı ciddiyetle meseleyi görmeyenler de bize karşıdır; yine de kendi görüşümüzü söyleme ve ifade etme hakkımız olduğuna inanıyoruz: kimseyi onu benimsemeye zorlamıyoruz. Eğer büyük bir çoğunluk bizimle aynı fikirdeyse, bunun nedeni görünüşe göre onu adil bulmalarıdır; çünkü spekülasyonda dolandırıcılık ve suistimal için tarafsızlıktan daha fazla şans olmadığının nasıl kanıtlanabileceğini gerçekten göremiyoruz. Kendimize gelince, eğer yazılarımız Fransa'da ve diğer ülkelerde ilgili medyumluklara itibar kaybettirme eğilimindeyse, bunun ciddi Spiritizme yapacakları en ufak hizmetlerden biri olmayacağına inanıyoruz.

Ruh Sahtekarlıkları.

314. Fiziksel tezahürlerin gerçekliğini kabul etmeyenler genellikle ortaya çıkan etkileri dolandırıcılığa bağlarlar. Görüşlerini, usta hokkabazların sırlarını bilmediğimizde dahiyane görünen şeyler yaptıkları gerçeğine dayandırırlar; buradan medyumların sadece başka bir tür keskinleştirici olduğu sonucuna varırlar. Bu argümanı, daha doğrusu bu görüşü, esas olarak Bay Home hakkındaki makalelerimizde ve Review'un Ocak ve Şubat 1858 sayılarında çürüttük; bu nedenle, daha ciddi bir şeyden bahsetmeden önce sadece birkaç kelime söyleyeceğiz.

Ayrıca, biraz düşünen hiç kimsenin gözünden kaçmayacak bir husustur. Şüphesiz, harikulade derecede becerikli hokkabazlar vardır, ancak bunlar nadirdir. Tüm medyumlar hokkabazlık yapıyorsa, sanatın kısa sürede duyulmamış bir ilerleme kaydettiği ve aniden çok yaygın hale geldiği kabul edilmelidir; çünkü

Bu özellik, bundan şüphelenmeyen kişilerde bile doğuştan bulunur: hatta çocuklarda bile.

Kamusal alanlarda uyuşturucu satan şarlatanların olduğu gibi, kamusal alanlara gitmeden güveni sarsan medyumlar da vardır: bundan tüm doktorların şarlatan olduğu ve bu nedenle tıbbi birliklerin dikkate alınmaya değer olmadığı sonucu mu çıkar? Şarap için sahtecilik satan kişiler olduğu için, tüm şarap tüccarlarının şarabın sahtecisi olduğu ve temiz olanın olmadığı sonucu mu çıkar? Her şey kötüye kullanılıyor, en saygın şeyler bile ve dolandırıcılığın da bir dehası olduğu söylenebilir. Ancak dolandırıcılığın her zaman bir nedeni, bir maddi çıkarı vardır: kazanılacak bir şey yoksa, aldatmada da çıkar yoktur. Bu yüzden, paralı medyumlara atfen, en iyi garantinin mutlak tarafsızlık olduğunu söylüyoruz.

315. Tüm ruhsal olgular arasında, hileye en çok yatkın olanlar, sebeplerinden dolayı dikkate alınması yararlı olan fiziksel olgulardır. Birincisi, zekadan çok gözlere hitap ettikleri için, hokkabazlığın en kolay taklit edebileceği olgulardır. İkincisi, diğerlerinden daha fazla merak uyandırdıkları için, kalabalığı çekmeye daha uygundurlar ve dolayısıyla daha üretkendirler. Bu çift bakış açısında, şarlatanların onları taklit etmekte her türlü çıkarı vardır: çoğunlukla bilime yabancı olan seyirciler, onları genellikle ciddi bir eğitimden çok bir eğlence olarak ararlar; ve herkes eğlendirenin, öğretenden daha çok para kazandırdığını bilir. Ama bunu bir kenara bırakın, daha az belirgin olmayan başka bir sebep daha var. Eğer hokkabazlık, yalnızca hitap gerektiren maddi etkileri taklit edebiliyorsa, henüz çok da karmaşık olmayan bir zeka derecesi gerektiren doğaçlama yeteneğine sahip olduğunu bilmiyoruz.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

mon, ne de spfritlerin iletişimlerinde verdikleri, genellikle çok yerinde olan, o güzel ve yüce dikteleri üretme armağanı. Bu bize şu gerçeği hatırlatıyor: —

Oldukça iyi tanınan bir edebiyatçı bir gün bizi görmeye geldi ve bize çok iyi bir sezgisel yazma aracı olduğunu ve kendini Spirit Society'nin emrine vereceğini söyledi. Topluluğa yalnızca yetenekleri bizim tarafımızdan bilinen medyumları kabul etmeye alışkın olduğumuzdan, özel bir toplantıda gelip kanıt sunmasını istedik. Geldi; birkaç deneyimli medyum, önerilen sorular ve bilmedikleri konular hakkında dikkate değer kesinlikte tezler ve cevaplar verdi. Bu beyefendinin sırası geldiğinde, önemsiz birkaç kelime yazdı, o gün rahatsız olduğunu söyledi ve o zamandan beri onu hiç görmedik: şüphesiz, zeki etkiler için medyum rolünün tahmin ettiğinden daha zor olduğunu fark etti.

316. Her şeyde en kolay aldananlar, bu işte çalışmayanlardır; Spiritizm için de aynı şey geçerlidir; bu konuda hiçbir şey bilmeyenler, görünüşlere en kolay aldananlardır; daha önce yapılmış dikkatli bir çalışma, onları yalnızca olayların nedenine değil, aynı zamanda bunların hangi normal koşullar altında üretilebileceğine de alıştırır ve ayrıca, varsa, sahtekarlığı tespit etme araçlarını da sağlar.

317. Aldatıcı medyumlar, Review dergisinin Ağustos 1861 tarihli şu mektubunda hak ettikleri şekilde damgalanıyor: —

“Paris, 21 Temmuz, 1S61.

" Beyefendi: Kişi bazı noktalarda aynı fikirde olmayabilir ve bazılarında aynı fikirde olabilir. Derginizin son sayısının 213. sayfasını okudum, dolandırıcılık üzerine düşünceler

spiritüalist (veya spiritüalist) deneyler, ki bunlara tüm onayımı vermekten mutluluk duyuyorum. Orada teori veya doktrin konularındaki tüm farklılıklar büyülenmişçesine ortadan kaybolur.

"Belki de, uzun ve yorucu deneylere ayırdıkları zaman için tazminat olarak bir ücret kabul eden medyumlar konusunda sizin kadar katı değilim; ancak bu gibi durumlarda, zaman zaman hile ve dolandırıcılıkla, vaat edilen ve beklenen sonuçların yokluğunu veya yetersizliğini ortaya koyanlar konusunda sizin kadar katıyım - ve insan bundan daha fazlasını yapamaz. (Bkz. No. 311.)

"Ruhların müdahalesiyle elde edilen olgular söz konusu olduğunda, yanlışı doğruyla karıştırmak tamamen rezilliktir ve bunu tereddüt etmeden yapabilen medyumda tüm ahlaki duygunun tamamen yok olması gerekir. Çok iyi gözlemlediğiniz gibi, kararsızların zihninde, onu sahtekarlıkla karışık bulmak, davayı itibarsızlaştırıyor. Şunu da eklemek isterim ki, medyumlara bilgilerinin ve ışıklarının tarafsız desteğini veren, onların samimiyetinin garantisi ve bir bakıma da patronları olan onurlu insanları en acınası şekilde tehlikeye atıyor; onlara karşı gerçek bir suç işliyor.

"Hilmi hilelerle suçlanan, halk arasında deyim yerindeyse eli çantada olan her medyum, tüm spiritüalistler ve ruhçular tarafından dışlanmayı hak eder; çünkü onları açığa çıkarmak ve başıboş bırakmak onlar için en ciddi görev olmalıdır.

"Eğer efendim, bu birkaç satırı Günlüğünüze eklemeyi seçerseniz, hizmetinizdeyim.

"Ben, vb.,

"Matta

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

318. Tüm ruh fenomenleri aynı derecede kolay taklit edilemez ve deneyimli hokkabazların tüm becerilerine açıkça meydan okuyanlar vardır; özellikle temas olmadan nesnelerin hareketleri, ağır cisimlerin uzayda asılı kalması, farklı taraflara vurulan darbeler, hayaletler, vb. yardımcılar ve yoldaşlar kullanılmadan; bu nedenle, diyoruz ki, bu gibi durumlarda yapılması gereken, koşulları dikkatlice gözlemlemek ve özellikle kişilerin karakterini ve konumunu, güdüyü ve aldatmaya olan ilgilerini hesaba katmaktır; bu, tüm sansürün en iyisidir, çünkü bunlar şüphe için her türlü nedeni ortadan kaldıran koşullardır. O halde, ilke olarak, bu fenomenleri bir gösteri veya merak veya eğlence nesnesi haline getiren ve bunları istediği zaman veya belirli bir yerde ürettiğini iddia eden herhangi birinden sakınmak gerektiğini düşünüyoruz, bunu daha önce açıklamıştık. Kendilerini bize gösteren gizli zekâların, kendi hassasiyetleri olduğunu ve bize özgür iradeleri olduğunu ve kaprislerimize tabi olmadıklarını kanıtlayacaklarını yeterince tekrarlayamayız. (No. 38)

Bazı hilelerden bahsetmek yeterli olacaktır veya bazı durumlarda samimi gözlemcileri dolandırıcılığa karşı uyarmak için bunların kullanılmasının mümkün olduğunu belirtmek yeterli olacaktır. Çalışmadan yargılamaya devam eden kişilere gelince, onları ikna etmeye çalışmak boşa harcanmış bir emek olacaktır.

319. En sıradan olaylardan biri, masanın veya kullanılan diğer nesnenin hareket ettirilmesiyle veya ettirilmemesiyle, ahşabın özüne vurulmasıdır; bu etki, ayakların temasıyla veya mobilyadaki küçük çatlakları söyleyerek taklit edilmesi en kolay olanlardan biridir; ancak ortaya çıkarılabilecek özel bir küçük strateji vardır. İki elin dinlenmesi yeterlidir

ŞARLATANLIK VE JUNGLERLİK.

masanın üzerine düz bir şekilde, başparmak tırnaklarının birbirine güçlü bir şekilde dayanabileceği kadar yakın; sonra, tamamen fark edilmeyen kaslı bir hareketle, birbirlerine sürtülürler, bu da iç tipolojiye çok benzeyen küçük, kuru bir ses çıkarır. Bu ses ahşapta yankılanır ve tam bir yanılsama yaratır. İstenilen kadar çok vuruşun duyulmasını sağlamaktan, bir davul vuruşundan, vb., belirli sorulara evet veya hayır, sayılarla veya hatta alfabenin harflerini belirterek cevap vermekten daha kolay bir şey yoktur.

Uyarıldıktan sonra, bu dolandırıcılığı tespit etmenin yolları çok basittir. Eller ayrılmışsa ve başka hiçbir temasın sesi üretmediğinden eminseniz, bu mümkün değildir. Ancak gerçek vuruşların, istedikleri zaman yer ve ton değiştirmeleri gibi bir özelliği vardır; bu, bahsettiğimiz nedenden veya benzer bir nedenden kaynaklanıyorsa, masadan kimsenin dokunmadığı bir mobilya parçasına, duvarlara, tavana vb. gidiyorlarsa, doğaçlama sorulara cevap veriyorlarsa mümkün olamazdı. (Bkz. No. 41.)

320. Doğrudan yazıyı taklit etmek daha da kolaydır; en sıradan önlemlerle açığa çıkarılabilecek, boş bir kağıt parçası üzerinde yazının belirli bir zamanda görünmesini sağlayan iyi bilinen kimyasal maddelerden bahsetmeden, ustaca bir hileyle bir kağıt parçasının bir diğeriyle değiştirilmesi mümkün olabilir. Aldatmak isteyen kişi, birkaç kelime yazarken dikkati dağıtma sanatına sahip olabilir. Yazının, çivinin altına gizlenmiş küçük bir kurşun kırıntısıyla üretildiği söylendi.

321. Maddeleşme olgusu hokkabazlık için daha az erişilebilir değildir ve bir kişi, bir sihirbaza başvurmadan kolayca yetenekli bir sihirbazın kandırıcısı olabilir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

profesyonel. Yukarıda yayınladığımız özel makalede (No. 96), ruhlar, bunların üretilebileceği istisnai koşulları kendileri anlatmışlardır; buradan, bunların kolay ve isteğe bağlı olarak elde edilmesinin az ya da çok şüpheli tutulması gerektiği sonucuna varılabilir. Doğrudan yazma aynı başlık altındadır.

322. Özel Medyumlar bölümünde, ruhlardan yaygın medyanimik yetenekleri ve nadir olanları verdik. Bunlara çok kolay sahipmiş gibi davranan medyumlar ve ayrıca çok sayıda yeteneğe sahip olma hırsı olanlar şüphelenilmelidir - nadiren haklı görülen bir iddia.

323. Akıllı tezahürler, şartlara göre en güçlü güvenceyi sunanlardır; ama yine de taklit edilmeye, en azından sıradan ve önemsiz iletişimlere karşı bir kanıt değildirler.

Mekanik ortamlarda daha fazla güvenlik olduğu varsayılır, sadece fikirlerin bağımsızlığı için değil, aynı zamanda sahtekarlığa karşı da; bu nedenle birçok kişi maddi aracıları tercih eder. Eh, bu bir yanılgıdır. Sahtekarlık her yerdedir ve beceriyle, bir yazı sepeti veya planşetin bile istenildiği gibi yönlendirilebileceğini biliyoruz. İfade edilen duygular, ister mekanik, sezgisel, işitsel, konuşan veya gören bir ortamdan gelsin, tüm şüpheleri ortadan kaldıracaktır. Ortamın fikirlerinin, bilgisinin ve hatta entelektüel gücünün çok ötesinde iletişimler vardır ki, yazarlık onurunu ona vererek kendimizi garip bir şekilde aldatmalıyız. Şarlatanlıkta olağanüstü bir beceri ve verimli kaynaklar görüyoruz, ancak cahil olana bilgi veya ondan yoksun olana zihin verebilecek kapasitede olduğunu henüz bulamadık.

Özetle: Tekrar ediyoruz, en iyi garanti şudur:

medyumların bilinen ahlakı ve onda medyumsal yeteneklerin kullanımını teşvik edebilecek her türlü maddi çıkar güdüsü veya öz sevginin

yokluğunda; çünkü aynı nedenler onu sahip olmadığı yetenekleri taklit etmeye yöneltebilir.

Bölüm XXIX.

TOPLANTILAR VE SPİRİTİST TOPLULUKLAR.

Genel Olarak Toplantılar Hakkında. — Gerçek Topluluklar Hakkında. — Çalışma Konuları. — Topluluklar Arası Rekabet.

Genel Olarak Rewiyonlar.

324. Spiritist birleşmelerden, her birinin yapabileceği ve herkesin faydalanabileceği karşılıklı düşünce, soru ve yorum alışverişi yoluyla büyük avantajlar elde edilebilir; ancak bunlardan tüm istenen meyveleri elde etmek için, inceleyeceğimiz özel koşullara ihtiyaç duyarlar, çünkü onları sıradan topluluklara benzetmek yanlıştır. Birleşmeler kolektif bütünler olduğundan, önceki talimatlar doğal olarak onları ilgilendirir; aynı önlemleri almalı ve bireylerle aynı tehlikelere karşı dikkatli olmalıdırlar: bu nedenle bu bölümü sona yerleştirdik.

Spiritist birleşmeler, önerilen amaca göre çok farklı karakterlere sahiptir ve nitelikleri de aynı sebepten dolayı farklı olmalıdır. Doğalarına göre, anlamsız, deneysel veya öğretici olabilirler.

325. Hafif toplantılar, tezahürlerin sadece şakacı tarafını gören, önemsiz ruhların mizahıyla eğlenen, bu toplantıları çok seven, istediklerini söylemekte tam özgürlüğe sahip olan ve hatalı olarak kabul edilmeyen kişilerden oluşur. Bu toplantılarda saçmalık

her türlü soru sorulur; burada ruhların falına bakarlar, yaşları, ceplerinde ne olduğunu, küçük sırları ve bunun gibi yüzlerce önemli şeyi tahmin etmek için zekâlarını kullanırlar.

Bu birleşmelerin pek bir önemi yoktur; fakat önemsiz ruhlar sıklıkla çok zeki olduklarından ve genellikle rahat ve neşeli bir ruh halinde olduklarından, sıklıkla bir gözlemcinin faydalanabileceği çok ilginç şeyler üretirler; sadece bunu görmüş olan ve ruhlar dünyasını bu örnekten yargılayan kişi, büyük bir şehrin tüm toplumunu belirli bir bölümündeki sakinlere göre yargılayan biri kadar yanlış bir fikre sahip olurdu. Basit sağduyu bize, yüce ruhların, seyircilerin oyunculardan daha ciddi olmadığı bu tür birleşmelere giremeyeceğini söyler. Eğer kişiler boş şeylerle meşgul olmak istiyorlarsa, bir toplumu eğlendirmek için soytarılar dedikleri gibi önemsiz ruhları da açıkça çağırmalılar; fakat oraya saygıdeğer isimleri davet etmek, kutsal olanı dünyevi olanla karıştırmak küfür olurdu.

326. Deneysel birleşmelerin nesnesi özellikle fiziksel tezahürlerin üretilmesidir. Birçok kişi için bu öğretici olmaktan çok eğlenceli bir gösteridir; şüpheciler, başka hiçbir şey görmediklerinde ve tüm düşünceleri sahtekarlıkları aramaya yöneldiğinde, ikna olmaktan çok şaşkın bir şekilde onlardan gelirler, çünkü hiçbirini anlamadıklarından, isteyerek hilelerden şüphelenirler. Çalışmış olanlarda durum farklıdır; onlar olasılığı zaten anlarlar ve olumlu gerçekler daha sonra inançlarına ulaşır veya onları tamamlar; eğer sahtekarlık varsa, onu keşfetmeleri güvenli olur.

Ancak bu deneylerde hiç kimsenin bilmediği bir fayda var.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

hor görmeli, çünkü onlar görünmez dünyada hüküm süren yasaları keşfetmenin araçlarıydı; ve birçokları için kesinlikle güçlü bir ikna

aracıdırlar; ancak biz, onların tek başlarına Spiritizm bilimini başlatamayacaklarını, tıpkı yasalarını bilmeseydik, ustaca bir mekanizma parçasının bize mekaniği anlamamızı sağlayamayacağı gibi, savunuyoruz; eğer her zaman yöntem ve basiretle yürütülselerdi, daha iyi sonuçlar elde edilirdi. Bu konuya geri döneceğiz.

327. Öğretici buluşmaların bambaşka bir karakteri vardır ve gerçek öğretinin alınabileceği yerler buralar olduğundan, bunların hangi koşulları karşılaması gerektiği konusunda ısrarcı olacağız.

Her şeyden önce, sözcüğü tam olarak kabul etmede ciddi olmaktır. Hitap edilen ruhların çok özel bir yapıya sahip olduğunu; yüce olanın önemsiz olanla, iyi olanın da kötü olanla müttefik olamayacağını; iyi şeyler elde etmek istiyorsak iyi ruhlara hitap etmemiz gerektiğini; ancak iyi ruhlardan istemek yeterli değildir; açık koşullar gereklidir, elverişli koşullarda olmak gerekir, böylece gelmek isteyebilirler; ancak üstün ruhlar, yaşamları boyunca oraya gelmeyecekleri gibi, önemsiz ve yüzeysel kişilerin meclislerine de gelmeyeceklerdir.

Bir toplum, yalnızca diğer her şeyi dışlayarak yararlı şeylerle meşgul olması koşuluyla gerçekten ciddidir; eğer merak veya eğlence için sıra dışı şeyler elde etmeyi arzuluyorsa, bunları üreten ruhlar gelecektir, ancak diğerleri geri çekilecektir. Kısacası, bir birleşmenin karakteri ne olursa olsun, her zaman eğilimlerini desteklemeye hazır ruhlar bulacaktır. Ciddi bir birleşme, eğer öğretimi eğlence için bırakırsa, amacından uzaklaşır. Fiziksel tezahürler, dediğimiz gibi, kendi kullanımlarına sahiptir; onları görmek isteyenler

Deneysel toplantılara gidin: Anlamak isteyenler çalışma için toplantılara gitsinler; böylece her ikisi de ruhsal öğretilerini tamamlayabileceklerdir, tıpkı tıp öğreniminde kimisi kursa, kimisi de kliniğe gittiği gibi.

328. Ruh eğitimi yalnızca ruhlar tarafından verilen ahlaki öğretileri değil, daha da fazlası, olguların incelenmesini içerir; tüm olguların teorisi, nedenlerin araştırılması ve dolayısıyla neyin mümkün olup neyin mümkün olmadığının doğrulanması buraya aittir; tek kelimeyle, bilimi ilerletebilecek her şeyin gözlemlenmesi. Ancak olguların olağanüstü olgularla sınırlı olduğunu varsaymak bir hata olur; duyuları en güçlü şekilde etkileyenlerin yalnızca dikkate değer olduğunu; çalışmak için birleşmiş insanların ihmal etmemesi gereken akıllı iletişimdeki her adımda, öngörülemeyen bir dizi durumdan kaynaklanan, sayılması imkansız bu olgularla karşılaşılır; daha az belirgin olsalar da, bunlar gözlemci için en yüksek ilgiyi çeker; gözlemci ya bilinen bir ilkenin onayını ya da onu görünmez dünyanın gizemlerine daha da fazla götüren yeni bir ilkenin vahiyini bulur: ayrıca felsefe de vardır.

329. Çalışma için bir araya gelmeler özellikle medyumlar, zeki tezahürler, özellikle kendilerini mükemmelleştirmeyi arzulayanlar ve onlara aptalca bir yanılmazlık varsayımıyla gitmeyenler için faydalıdır. Medyumluğun en büyük tehlikelerinden biri, dediğimiz gibi, saplantı ve büyülenmedir; bunlar medyumu elde ettiği şeyin değeri konusunda tamamen yanıltabilir ve aldatıcı ruhların yorumcuları kör olduğunda tam bir kapsama sahip oldukları iyi anlaşılabilir; bu nedenle medyumlarını tüm eleştirilerden uzaklaştırırlar: gerekirse, onda aydınlanmaya karşı bile bir nefret yaratırlar; "

yalnızlık ve hayranlık, istedikleri her şeyi ona kabul ettirebilirler.

Bunu çok sık tekrarlayamayız, burada sadece tökezleme taşı değil, tehlike de var; evet, diyoruz, gerçek bir tehlike. Bundan kurtulmanın tek yolu, iletişimleri soğukkanlılıkla ve tarafsızlıkla değerlendiren, gözlerini açabilecek ve kendisinin göremediğini görmesini sağlayabilecek tarafsız ve iyi kalpli kişilerin sansürüdür. Bu yargıdan korkan her medyum zaten saplantı yolundadır; ışığın sadece kendisi için yaratıldığına inanan kişi, tamamen boyunduruk altındadır; eğer yorumları kötü karşılarsa, iğrenirse, onlardan rahatsız olursa, ona yardım eden ruhun kötü doğasından şüphe edilemez. Dedik ki, bir medyum hataları anlamak için gerekli bilgiden yoksun olabilir; büyük sözler ve gösterişli dil tarafından aldatılabilir, sofizmlerle yanlışa sürüklenebilir ve bunu tüm samimiyetiyle yapabilir; bu nedenle, kendi ışığının eksikliğinde, dört gözün ikisinden daha iyi gördüğü ve hiç kimsenin kendi davası için iyi bir yargıç olmadığı şeklindeki bu iki özdeyişe göre, başkalarının ışığına mütevazı bir şekilde başvurmalıdır. Bu bakış açısına göre, bir medyum için, eğer tavsiyeleri dinleyecek kadar aklı başındaysa, buluşmalar çok büyük bir fayda sağlar; çünkü bu buluşmalarda, bir ruhun aşağılığını ele verebileceği en ince tonları yakalayabilen, kendisinden daha basiretli kişiler bulabilir.

Yalanların oyuncağı olmak istemeyen her medyum, ciddi toplantılarda gelişmeye çalışmalı ve özelde elde ettiklerini oraya getirmelidir; aldığı iletişimlerin eleştirel bir şekilde incelenmesini minnettarlıkla kabul etmeli, hatta talep etmelidir; eğer aldatıcı ruhların kurbanı olmuşsa, onlardan kurtulmanın ve onlara

onu kandıramazlar. Eleştiriden rahatsız olan bir medyum için durum çok daha kötüdür, çünkü kendi sevgisi hiç de söz konusu değildir, çünkü söylediği şey kendisine ait değildir ve kötü bir şairin dizelerini okuması durumunda olduğundan daha fazla bundan sorumlu değildir.

Bu noktada ısrar ettik çünkü medyumlar için bir engel olduğu gibi, aynı zamanda ruhların tüm yorumcularına güvenmenin hafife alınmaması gereken yeniden birleşmeler için de bir engeldir. Herhangi bir takıntılı veya büyülenmiş medyumun yardımı yararlı olmaktan çok zararlı olacaktır; kabul edilmemelidir. Gelişimlerine o kadar tam olarak girdiğimizi düşünüyoruz ki, medyum bunu kendisi tanıyamazsa, takıntının özelliklerini yanlış anlamak imkansız olacaktır; en belirgin noktalardan biri, tüm dünyada yalnızca onun haklı olduğu varsayımıdır. İkna olmayacak olan takıntılı medyumlar, sağlık durumları konusunda yanılgıya düşen ve sağlıklı rejime uymadıkları için kaybolan hasta kişiler gibidir.

330. Ciddi bir birleşme, özellikle yalancı ruhları kovmayı amaçlamalıdır; amacının ve medyumlarının niteliğinin onlara karşı bir güvence olduğunu varsaymak bir hata olur; kendisi uygun koşullar altında olmadığı sürece hiçbir şey onu kurtaramaz.

Bu koşullar altında ne olduğunu mükemmel bir şekilde kavrayabilmek için okuyucudan Çevrenin Etkisi üzerine söylenenlere, No. 331'e dönmesini rica ediyoruz. Her birey, karakteri, zevkleri ve eğilimleriyle özdeşleşmiş belli sayıda görünmez mürit tarafından çevrelenmiştir: bu nedenle, bir araya gelen her kişi kendisiyle sempati duyan ruhları da beraberinde getirir. Sayılarına ve doğalarına göre, bu müritler

mecliste ve onun iletişimlerinde iyi veya kötü bir etki yaratır. Mükemmel bir birleşme, tüm üyelerin iyiye eşit bir sevgiyle canlandığı ve yanlarında yalnızca iyi ruhlar getirdiği bir birleşme olurdu; bu mükemmelliğin olmaması durumunda, iyiliğin kötülüğe üstün geldiği daha iyi bir durum olurdu. Bu, üzerinde ısrar etmemizi gerektirecek kadar mantıklıdır.

331. Birleşme, nitelikleri ve özellikleri üyelerinin nitelikleri ve özellikleri sonucu olan ve bir demet oluşturan kolektif bir varlıktır ve bu demet ne kadar homojen olursa o kadar fazla güce sahip olacaktır. Okuyucularımız, ruhların çağrımız konusunda nasıl uyarıldığı konusunda söylenenleri (No. 282, Soru 5) iyice anlamışlarsa, yardımcılardaki düşüncenin birleşmesinin gücünü kolayca kavrayabilirler. Ruh, bir şekilde, bizim sese çarptığımız gibi düşünceye çarpmışsa, aynı niyette birleşmiş yirmi kişi, tek başına bir kişiden zorunlu olarak daha fazla güce sahip olacaktır; ancak tüm bu şeylerin aynı amaca yönelebilmesi için, uyum içinde titreşmeleri gerekir; düşüncenin yoğunlaşması olmadan yapılamayacak olan, sanki bir tekte karışsınlar.

Sonra, yine, ruh, tamamen sempatik bir çembere girdiğinde, daha rahattır; orada sadece dostlar bulduğunda, daha gönüllü gelir ve cevap vermeye daha yatkındır. Zeki ruh tezahürlerini dikkatle izleyen herhangi bir kişi, bu gerçeğe ikna olmuş olmalıdır.

Düşünceler farklıysa, sonuç ruh için hoş olmayan ve tezahürlere zarar veren fikirlerin çatışması olacaktır. Bir meclise hitap eden bir adam için de aynı şey geçerlidir; eğer tüm düşüncelerin kendisine karşı sempatik ve nazik olduğunu hissederse, izlenimi

Aldığı tepkiler kendi fikirlerine daha fazla şevk verecektir; meclisin oybirliği onun üzerinde bir tür manyetik etki yaratır, bu da imkanlarını iki katına çıkarırken, kayıtsızlık ya da düşmanlık onu rahatsız eder ya da felç eder; bu yüzden aktörler alkışlardan ilham alırlar; ve ruhlar, insanlardan çok daha kolay etkilenebildikleri için, çevrenin etkisine karşı çok daha duyarlıdırlar.

Her spiritüel birleşme mümkün olduğunca homojenliğe yönelmelidir; elbette ciddi ve gerçekten yararlı sonuçlar elde edecek olanlardan bahsettiğimiz anlaşılmaktadır; eğer onlar sadece iletişimleri almak istiyorlarsa ve onları

verenlerin kalitesine aldırış etmiyorlarsa, bütün bu önlemlerin gerekli olmadığı açıktır; ancak o zaman ürünün kalitesinden şikayet etmemelidirler.

332. Her ciddi birleşmenin temel koşullarının konsantrasyon ve düşünce birliği olması nedeniyle, çok fazla yardımcının homojenliğe en doğrudan zarar veren nedenlerden biri olması gerektiği görülebilir. Elbette, bu sayı için kesin bir sınır yoktur; ve yeterince toplanmış ve dikkatli yüz kişi, dikkatsiz ve gürültücü on kişiden daha iyi olacaktır; ancak sayı ne kadar büyükse koşullara uymanın o kadar zor olduğu da açıktır. Ayrıca, deneyimle kanıtlanmış bir gerçektir ki, küçük özel çevreler, daha önce belirtilen nedenlerden dolayı, her zaman güzel iletişimler için daha elverişlidir.

333. Daha az gerekli olmayan bir nokta daha var: yeniden bir araya gelmelerin düzenliliği. Her şeyde her zaman alışılmış olarak adlandırılabilecek ruhlar vardır: her yerde bulunabilen ve her şeye karışan ruhları kastetmiyoruz; ancak ya ruh koruyucuları ya da en sık

sorguya çekildi. Bu ruhların bizi dinlemekten başka yapacak bir şeyleri olmadığı varsayılmamalıdır; onların kendi işleri vardır ve ayrıca, çağrı için elverişsiz koşullarda olabilirler. Buluşmalar belirli gün ve saatlerde gerçekleştiğinde, buna göre idare ederler ve nadiren yok olurlar. Dakiklik konusunda aşırı olanlar vardır; çeyrek saatlik gecikmeden rahatsız olurlar ve eğer kendileri başlama saatini belirlerlerse, onları birkaç dakika daha erken çağırmak boşunadır. Şunu da ekleyelim ki, ruhlar düzenliliği tercih ettiği gibi, gerçekten üstün olanlar bu noktada inatçı değildir. Sıkı bir dakikliğin zorunlu kılınması, çocukça olan her şey gibi, aşağılık belirtisidir. Adanmış saatlerin ötesinde gelebilirler ve hatta gelirler, eğer amaç yararlıysa; ancak iyi iletişimler için onları rastgele, özellikle de ciddi bir neden olmadan çağırmaktan daha zararlı bir şey yoktur; Kaprislerimize

boyun eğmek zorunda olmadıkları için, kendilerini pek de yormasalar bile; o zaman başkaları onların yerini alacaktır.

Derneklerin Gerçekleri.

334. Genel olarak birleşmeler hakkında söylediklerimizin hepsi, düzenli olarak kurulmuş topluluklar için de geçerlidir; bu topluluklar ayrıca, üyelerini birleştiren bağın kendisinden doğan bazı özel zorluklarla da uğraşmak zorundadırlar.

Örgütlenmeleri konusunda bize birkaç kez sorulan tavsiyeleri burada birkaç kelimeyle özetleyeceğiz.

Spiritizm, henüz yeni doğmuş olmasına rağmen, çok sayıda inanan tarafından hâlâ çok çeşitli şekillerde takdir edilmekte, özü yeterince anlaşılmamakta ve bu da bir dernek olarak adlandırılabilecek şeyin üyeleri arasında güçlü bir bağ oluşmasını sağlamaktadır.

Bu bağ, ahlaki amacını algılayan, anlayan ve kendilerine uygulayanlar arasında var olabilir. Sadece az ya da çok ilginç gerçekleri görenler arasında ciddi bir bağ olamaz; gerçekleri prensiplerin üstüne koyarak, onlara bakma biçimindeki basit bir farklılık bölünmeye neden olabilir. İlk bahsedilenle aynı şey değildir, çünkü ahlaki sorulara bakmanın iki yolu olamaz: ayrıca, belirtmek gerekir ki, karşılaştıkları her yerde karşılıklı bir güven onları birbirlerine çeker; aralarında hüküm süren karşılıklı iyilikseverlik, hassasiyetten, en ufak bir çelişkide rencide olan gururdan, her şeyi kendine alan bencillikten doğan huzursuzluğu ve kısıtlamayı ortadan kaldırır. Bu tür duyguların hüküm sürdüğü, herkesin ruhların öğretileriyle eğitilmek amacıyla birleştiği, şeyleri daha az ya da çok ilginç görme veya kendi fikrinin hakim olmasını sağlama umuduyla değil, böyle bir toplum, diyoruz ki, sadece yaşamın unsurlarını içermekle kalmaz, aynı zamanda

çözülemez olurdu. Yine, bu amaç için çok sayıda homojen unsuru bir araya getirmenin zorluğu, bizi çalışmanın yararına ve hatta şeyin iyiliği için, ruh birleşmelerinin büyük kümeler halinde değil, küçük gruplar halinde çoğaltılması gerektiğini söylemeye yöneltiyor. Bu gruplar, yazışarak, ziyaret ederek, gözlemlerini ileterek, artık büyük ruhçu ailenin çekirdeğini oluşturabilirler, bu da bir gün tüm görüşleri bir araya getirecek ve tüm insanları Hristiyan hayırseverliğiyle mühürlenmiş tek bir kardeşlik duygusunda birleştirecektir.

335. İyi sonuçlar elde etmek için duygu birliğinin önemini gördük; sayı ne kadar çok olursa, bu birliğin elde edilmesi o kadar zor olacaktır. Küçük komitelerde

birbirlerini daha iyi tanırlar ve tanıtılan unsurlardan daha emin olurlar; sessizlik ve konsantrasyon daha kolaydır ve hepsi tek bir aile gibidir. Büyük meclisler, kendilerini oluşturan unsurların çeşitliliği nedeniyle yakınlığı dışlar; özel yerler, parasal kaynaklar ve küçük gruplarda işe yaramayan bir idari mekanizma gerektirirler: karakter, fikir, görüş çeşitliliği daha iyi sergilenir ve karışan ruhlara anlaşmazlık ekmek için daha fazla kolaylık sunar. Ne kadar çok olursa, herkesi tatmin etmek o kadar zor olur; her biri kendi zevkine göre yönetilen bir iş ister, toplum onun için en ilgi çekici olan konuları tercih etmelidir: bazıları üyeliklerinin onlara her şeyin kendi istedikleri gibi olması hakkını verdiğini düşünür; buradan anlaşmazlıklar, er ya da geç bölünmeye, sonra da dağılmaya yol açan bir huzursuzluk hissi - tüm toplumların kaderi, amaçları ne olursa olsun. Küçük komiteler aynı dalgalanmalara tabi değildir; Büyük bir topluluğun çöküşü, Spiritizm davasına karşı açık bir engel teşkil edecek ve düşmanları bundan faydalanmaktan geri kalmayacaktır; küçük bir grubun dağılması fark

edilmeden geçecektir; ve sonra, eğer biri dağılırsa, yanında yirmi tane daha oluşacaktır: ayrıca, on beş ila yirmi kişilik yirmi grup, üç veya dört yüz kişilik bir topluluktan daha fazla şey elde edecek ve daha fazla yayılma sağlayacaktır.

Böyle bir şekilde hareket eden bir toplumun üyelerinin gerçek spiritistler olmayacağı şüphesiz söylenecektir, çünkü doktrinin dayattığı ilk görev hayırseverlik ve iyilikseverliktir. Bu tamamen doğrudur; bunu yapanlar gerçekte değil, ismen spiritistlerdir; kesinlikle üçüncü kategoriye ait değillerdir (bkz. No. 28); ancak kim bir anlamda spiritist olmadıklarını söyleyebilir? Bu düşüncenin ciddiyeti yoktur.

TOPLANTILAR VE SPİRİTİST TOPLUMLAR. 445

336. Spiritizmin ona karşı çıkmakla ilgilenen ve başarısını öfkeyle izleyen düşmanları olduğunu unutmayalım: en tehlikeli olanlar ona açıkça saldıranlar değil, karanlıkta hareket edenlerdir - bir eliyle okşayıp diğer eliyle parçalayanlar. Bu kötü niyetli varlıklar, zarar vermeyi umdukları her yere gizlice girerler; birliğin güç olduğunu bildikleri için, anlaşmazlık markaları atarak yok etmeye çalışırlar. Öyleyse, birleşmelerde sorun ve anlaşmazlık ekenlerin, düzensizlikle ilgilenenlerin ajanları olmadığını kim söyleyebilir? Elbette onlar ne gerçek ne de iyi spiritistlerdir; asla iyilik yapamazlar, ancak çok zarar verebilirler. Herkesin birbirini tanıdığı küçük komitelere kıyasla büyük birleşmelere kendilerini sızdırmak için sonsuz derecede daha fazla olanaklara sahip oldukları kolayca görülebilir; gizli entrikalarının örtüsü altında şüphe, güvensizlik ve hoşnutsuzluk ekerler; ikiyüzlü bir ilgi görünümü altında, her şeyi eleştirir, kısa sürede bütünün uyumunu bozan gizli toplantılar ve topluluklar kurarlar: istedikleri budur. Bu tür kişilerle hayırseverlik ve kardeşlik duygularına hitap etmek, bilerek sağır olan kişilerle konuşmaya benzer, çünkü amaçları tam olarak bu

duyguları, komplolarının önündeki en büyük engelleri yok etmektir. Tüm toplumlarda üzücü olan bu durum, spiritistlerin toplumlarında daha da üzücüdür, çünkü bir kopuşa yol açmasalar bile, konsantrasyon ve dikkatle bağdaşmayan bir meşguliyete neden olurlar.

337. Denebilir ki, eğer birleşme yanlış yolda ise, ihtiyatlı ve iyi niyetli adamların eleştiri hakkı yok mudur? Ve kötülüğün hiçbir şey söylemeden devam etmesine izin vermeli, sessiz kalarak onaylamalı mıdırlar? Şüphesiz bu onların hakkıdır; dahası, bir görevdir; fakat eğer niyetleri gerçekten iyiyse, tavsiyelerini

uygun ve güzel bir şekilde, açıkça ve gizlice değil; uyulmadığı takdirde çekilirler; çünkü iyi niyetli bir insanın, kendisine yakışmayan şeylerin yapıldığı bir toplumda kalması düşünülemez.

O halde, bir spiritüel birleşmede, herhangi bir yolla, açıkça veya gizlice, düzensizlik veya ayrılığa neden olan kişinin ya bir düzenbaz ya da en azından çok kötü bir spiritüel olduğu ve kendilerini bundan çok çabuk kurtaramayacakları bir prensip olarak kabul edilebilir; ancak üyeleri bağlayan yükümlülükler çoğu zaman buna engel olur; ve bu nedenle, bütün çözülmez taahhütlerden kaçınmak en iyisidir: iyi insanlar her zaman yeterince bağlıdır, kötü insanlar ise her zaman çok fazla bağlıdır.

338. Buluşmalara müdahale eden kötü niyetli adamların yanı sıra, karakterleri gereği bulundukları her yerde sorun getirenler de vardır; bu yüzden getirilen yeni unsurlar konusunda fazla dikkatli olamayız. Bu gibi durumlarda en sorunlu olanlar, konuyu bilmeyenler veya inanmayanlar değildir; inanç yalnızca deneyimle kazanılır ve içtenlikle aydınlanmayı arzulayan kişiler vardır. Dikkat edilmesi gerekenler sistematikçiler, her şeyden, hatta kanıtlardan bile şüphe eden şüphecilerdir; yalnızca kendilerinin gerçek ışığa sahip olduğunu düşünen, kendi görüşlerini herkese dayatmak isteyen ve kendileri gibi düşünmeyen herkese küçümseyerek bakan kibirliler. Onların sözde aydınlanma arzularına aldanmayın; aldatıldığını kabul etmeye zorlanmaktan çoğu kişi üzülür; özellikle, her zaman son sözü söylemek isteyen ve sadece çeliştiğinde hoşlanan o tatsız konuşanlara dikkat edin; ikisi de başkaları için zaman harcarken,

Kendileri bundan faydalanmazlar: ruhlar boş sözlerden hoşlanmazlar.

339. Her türlü sıkıntı ve dikkat dağıtıcı şeyden kaçınmanın gerekliliği göz önüne alındığında, örgütlenmek üzere olan bir spiritüalist topluluk, özellikle nifak çıkaranları zarar verme araçlarından mahrum edecek ve onların uzaklaştırılması için en büyük kolaylığı sağlayacak önlemlere dikkat etmelidir; küçük toplantılar için seansların düzeni için sadece çok basit bir disiplin kuralı yeterlidir; düzenli olarak kurulan topluluklar daha eksiksiz bir örgütlenme gerektirir: en iyisi, çarkların en az karmaşık olduğu yerdir.

340. Küçük ve büyük toplumlar ve önemleri ne olursa olsun tüm birleşmeler başka bir tehlikeyle mücadele etmek zorundadır. Anlaşmazlık kışkırtıcıları yalnızca onların içinde değil, aynı zamanda görünmez dünyada da bulunurlar. Toplumlar, şehirler ve uluslar için ruh koruyucuları olduğu gibi, kötü ruhlar da bireylere olduğu gibi gruplara da bağlanırlar; önce en zayıflara, en ulaşılabilir olanlara saldırırlar, onları araç haline getirmeye çalışırlar ve yavaş yavaş kitleleri alt etmeye çalışırlar; çünkü kötü neşeleri boyun eğdirebildikleri sayıya göre artar. Bu yüzden, bir gruptan bir kişi bir tuzağa düştüğünde, diyelim ki hemen, kampta bir düşman vardır, — ağılda bir kurt — ve tetikte olmalıyız, çünkü büyük olasılıkla girişimlerini çoğaltacaktır; enerjik bir dirençle cesareti kırılmazsa, saplantı o zaman medyumlar arasında medyumluğun bozulmasıyla ve diğerleri arasında duygu düşmanlığı, ahlaki duygunun sapkınlığı ve uyumun bozulmasıyla kendini gösteren bulaşıcı bir hastalık gibi olur. Bu zehre karşı en güçlü panzehir hayırseverlik olduğundan, bastırmaya çalışacakları şey hayırseverliktir.

Kötülük tedavi edilemez hale gelmiştir, buna bir çare getirmek için, belirtileri beklemeye bile gerek yok, onu önlemek için her yolu deneyin; bunun için iyi kullanılabilecek iki etkili yol vardır: yürekten dua ve aldatıcı ruhların varlığını ortaya koyan en küçük işaretlerin dikkatli bir şekilde incelenmesi; ilki, Tanrı'ya güvenerek kendilerini destekleyenlere gayretle yardım eden iyi ruhları çeker; diğeri kötü olanlara, aldatılmaya izin vermeyecek kadar açık görüşlü ve akıllı kişilerle iş yaptıklarını kanıtlar. Üyelerden biri saplantının etkisine yenik düşerse, ilk belirtilerden itibaren her çaba, kötülüğün artmaması için gözlerini açmaya, sonra da onu aldatıldığına ikna etmeye ve kendisine yardım etmek isteyenlere destek olma arzusuna yöneltmeye yönelmelidir.

341. Çevrenin etkisi ruhların doğasının ve canlı varlıklar üzerindeki etki biçimlerinin sonucudur; bu etkiden her biri, iyi ruhların sempatisini kazanmayı ve yalnızca iyi iletişimler elde etmeyi amaçlayan bir toplum için en elverişli koşulları kendisi için çıkarabilir. Bu koşullar tamamen yardımcıların ahlaki karakterlerindedir; aşağıdaki noktalara göre özetlenebilirler: —

Mükemmel görüş ve duygu topluluğu.

Tüm üyeler arasında karşılıklı iyi niyet duygusu.

Gerçek Hıristiyan sevgisine aykırı her türlü duygudan vazgeçmek.

Tek arzumuz eğitim, iyi ruhların öğretileri aracılığıyla ilerlemek ve onların tavsiyelerinden faydalanmak. Üstün ruhların bizi ilerletmek amacıyla ve bizim zevkimiz için değil, kendilerini gösterdiğine ikna olan herkes, neden

Öğretilerinin meyvesini alamadan, sadece kendi tarzlarına hayranlık duymakla sınırlı olan ve seansları sadece kendi kişisel zevklerine sundukları ilgiye göre değerlendirenlerden uzak durmalıdırlar.

İletişimde ruhlardan istenen her şeyin, sadece amacını merak edenlerin dışlanması.

Ruhlarla yapılan görüşmelerde konsantrasyon ve saygılı sessizlik.

Düşünce yoluyla bütün yardımcıların çağrışımları, çağrılan ruhlara yapılan çağrışımlarla gerçekleşir.

Meclisteki medyumların, her türlü gurur, kendini beğenme ve üstünlük duygusundan vazgeçerek, yararlı olma arzusunda bir araya gelmeleri

Bu koşulların yerine getirilmesi o kadar zor mu ki yapılamıyor? Biz öyle düşünmüyoruz; aksine, farklı yerlerde zaten çok sayıda olduğu gibi, gerçekten ciddi yeniden birleşmelerin çoğalacağını umuyoruz ve Spiritizmin en güçlü yayılımını onlara borçlu olacağını söylemekten çekinmiyoruz; dürüst ve vicdanlı insanları ona getirerek, eleştiriyi susturacaklar; ve niyetleri ne kadar saf olursa, rakipleri tarafından bile o kadar saygı görecekler; alay iyiye saldırdığında, artık alay konusu olmayacak, aşağılık olacak. Bu tür yeniden birleşmeler arasında, olayların gücüyle gerçek bir sempati bağı, karşılıklı bir dayanışma kurulacak ve genel ilerlemeye katkıda bulunacaktır.

342. Bu kardeşçe konserin, özellikle fiziksel tezahürler için bir araya gelmelerde gereksiz olduğunu ve her türlü ciddi düşünceyi dışladığını düşünmek bir hata olur; eğer bu kadar katı koşullar gerektirmiyorlarsa, hafiflikle üstlenilmeleri cezasız kalmaz ve bir kişi aldatılmış olur.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

yardımcıların mutabakatının kesinlikle geçersiz olduğunu varsayarsa; bunun kanıtı, bu tür tezahürlerin, güçlü medyumlar tarafından çağrılsa bile, bazı yerlerde hiçbir şey üretememesi gerçeğindedir. Bunun bir nedeni vardır ve

bu yalnızca ruhların çabalarını felç eden duygu farklılığı veya düşmanlığında olabilir.

Fiziksel tezahürler, dediğimiz gibi, büyük bir faydaya sahiptir; gözlemciye geniş bir alan açarlar, çünkü bu, sonuçları hesaplanamayan, onun görüşüne açılan sıra dışı fenomenlerin bütün bir düzenidir. Bu nedenle, bir meclis çok ciddi görüşlerle meşgul olabilir, ancak uygun koşullara yerleştirilmezse, ister çalışma ister ikna araçları olsun, amacına ulaşamaz: her şeyden önce, yardımcılara olan inanç değil, hile yapmadan veya kanıtı reddetme kararlılığı olmadan aydınlanma arzularıdır; ikincisi, heterojen unsurların bir araya gelmesini önlemek için sayılarının sınırlandırılmasıdır. Fiziksel tezahürler, genel olarak, daha az gelişmiş ruhlar tarafından üretiliyorsa, yine de ilahi bir amaca sahiptirler ve iyi ruhlar, yararlı bir sonuç elde edebilecekleri zaman her zaman onları desteklerler.

Konu Sttidy'e ait.

343. Bir kişi akrabalarını ve arkadaşlarını, bazı ünlü şahsiyetleri, ruhlar olarak kendi görüşlerini yaşamları boyunca sahip oldukları görüşlerle karşılaştırmak için çağırdığında, önemsiz şeylere düşmeden bir sohbeti sürdürmekten sık sık utanır. Birçok kişi Ruhlar Kitabı'nın ahlak ve felsefe üzerine bir dizi soruyu tükettiğini düşünür: bu bir hatadır; bu nedenle, neredeyse sınırsız sayıda çalışma konusunun nereden çıkarılabileceğini belirtmek yararlı olabilir.

344. Eğer seçkin insanların, üstün ruhların çağrılması bize verdikleri eğitim için fazlasıyla yararlıysa, sıradan ruhların çağrılması da daha az yararlı değildir, her ne kadar yüksek düzeydeki soruları çözmede yetersiz olsalar da: aşağılıklarıyla kendilerini tasvir ederler ve aramızdaki mesafe ne kadar küçükse, kendi durumumuza o kadar yakınlık buluruz, yukarıda, No. 281'de özel çağrıların faydasından bahsederken açıkladığımız gibi, bize sıklıkla en

yüksek ilgiyi çeken karakteristik özellikler verdiklerini hesaba katmadan. İşte tükenmez bir gözlem madenimiz, sadece ölüm türleri, yaşları, iyi veya kötü nitelikleri, dünyadaki mutlu veya mutsuz konumları, alışkanlıkları, zihinsel durumları vb. açısından hayatları bazı tuhaflıklar gösterenleri ele alıyor.

Yükselmiş ruhlarla, çalışma alanı genişler; sınırlı olan psikolojik soruların yanı sıra, onlara yaşamın tüm konumları, belirli verili koşullar altında en iyi davranış, karşılıklı görevlerimiz vb. üzerine sonsuza kadar uzanan çok sayıda ahlaki problem önerilebilir. Herhangi bir konuda, ahlaki, tarihsel, felsefi veya bilimsel olsun, aldığımız eğitimin değeri tamamen sorgulanan ruhun durumuna bağlıdır; yargılamak bize düşer.

345. Uygun dualara ek olarak, kendiliğinden dikteler sayısız sükûnet konusu sunar. Bunlar, ruhların tedavi etmeyi hoşuna gidecek herhangi bir konuyu beklemekten oluşur. Bu gibi durumlarda, birkaç medyum aynı anda çalışabilir. Bazen belirlenmiş bir ruha çağrı yapılabilir; daha sıradan olarak, gelmeyi seçenler beklenir ve sıklıkla en beklenmedik şekilde gelirler. Bu dikteler, teması şu şekilde olan bir soru kalabalığına yol açabilir:

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Zaten hazırlanmış olarak bulunurlar. İçerdikleri tüm düşünceleri incelemek ve hakikat mührünü taşıyıp taşımadıklarına karar vermek için dikkatlice taranmalıdırlar. Ciddiyetle yapılan bu inceleme, dediğimiz gibi, aldatıcı ruhların müdahalesine karşı en iyi garantidir. Bu sebepten ve bütünün eğitimi için, birleşmenin dışında elde edilen iletişimlerin bilgisi verilmelidir. Görüldüğü gibi, orada tükenmez bir kaynak, son derece ciddi ve öğretici öğeler yatmaktadır.

346. Her seansın meslekleri aşağıdaki şekilde düzenlenebilir: —

1. Son duruşmada alınan ve doğru olarak düzenlenen tutanakların okunması.

2. Çeşitler. — Yazışmalar. — Seanslar dışında elde edilen iletişimlerin okunması. — Spiritizmle ilgili ilginç gerçeklerin ilişkisi.

3. Çalışma İşleri. — Kendiliğinden dikteler. — Ruhlara önerilen çeşitli ahlaki sorular ve problemler. — Dua.

4. Konferans 7 buz. — Çeşitli iletişimlerin eleştirel ve analitik incelemesi. — Ruh biliminin çeşitli noktalarının tartışılması.

347. Çemberler genellikle medyum eksikliğinden dolayı doğdukları anda durdurulurlar. Medyumlar, şüphesiz, ruhsal birleşmelerin temel unsurlarından biridir; ancak vazgeçilmez bir unsur değildir ve onlar olmadan yapılacak hiçbir şey olmadığını varsaymak yanlış olur. Şüphesiz, sadece deney yapmak için bir araya gelenler, bir konserdeki müzisyenlerin enstrümanlar olmadan yapamayacakları gibi medyumlar olmadan yapamazlar; ancak ciddi bir çalışma düşünenler, sanki onlar için çalıştırabiliyorlarmış gibi, onları meşgul edecek binlerce konuya sahiptirler.

Kendileri. Ayrıca, medyumları olan birleşmeler, kazara onlardan mahrum kalabilir ve bu nedenle, onlar için geri çekilmekten başka bir şey kalmadığını hissederlerse yazık olur. Ruhlar, bazen, onlara nasıl yapacaklarını öğretmek için onları böyle bir duruma sokabilirler. Ayrıca, öğretilerden yararlanmak için, meditasyonlarına belirli bir zaman ayırmanın gerekli olduğunu söyleyeceğiz. Bilimsel topluluklar her zaman ellerinde gözlem araçları bulundurmazlar ve yine de tartışma konularında asla kaybolmazlar; şairlerin ve hatiplerin yokluğunda, edebi topluluklar eski ve modern yazarları okur ve yorumlar; dini topluluklar Kutsal Yazılar üzerinde meditasyon yapar; spiritist topluluklar da aynısını yapmalıdır ve Spiritizmle

ilgili olabilecek her şeyi, lehinde veya aleyhinde, okuyup yorumlayabilecekleri konferanslar kurarak ilerlemeleri için büyük kazanç elde ederler. Her birinin kendi düşüncelerinin övgüsünü getirebildiği bu tartışmadan, bireysel bir okumada fark edilmeyen ışık huzmeleri çıkabilir; özel çalışmalar, gerçeklerle dolu dergiler, anlatımlar, olaylar, erdem veya ahlaksızlık özellikleri, Spiritizm'in tek başına çözebileceği ciddi ahlaki sorunları gündeme getirir ve bunun toplumsal düzenin her dalına uygun olduğunu kanıtlar.

Çalışmalarını bu şekilde organize eden ve gerekli malzemeleri temin eden bir spiritüalist topluluğun, ruhlarla doğrudan iletişim kurmaya zaman ayıramayacağını garanti ederiz; bu nedenle, gönüllerinde eğlenceden çok kendini eğitmeyi barındıran gerçekten ciddi çevrelerin dikkatini bu noktaya çekiyoruz. (Bkz. No. 207, Medyumların Eğitimi bölümü.)

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Toplumlar Arası Rekabet.

348. Sadece akıllı iletişimlerle uğraşan ve fiziksel tezahürlerin incelenmesine adanmış olan toplantıların her birinin kendi misyonu vardır; eğer birbirlerine olumsuz gözlerle bakıyorlarsa ve her ikisinin de bir taş atması onun kötü etkiler tarafından yönetildiğinin kanıtı olacaksa, hiçbiri gerçek Spiritizm duygusuna sahip olamazdı; hepsi, farklı şekillerde de olsa, ortak amaçta, gerçeğin araştırılması ve yayılmasında hemfikir olmalıdır; aşırı tahrik edilmiş gururun bir sonucu olan düşmanlıkları, muhaliflere silah sağlayarak, savunduklarını iddia ettikleri davaya zarar vermekten geri kalmazdı.

349. Bu son düşünceler, doktrinin küçük noktalarında farklılaşabilecek tüm çevreler için eşit olarak geçerlidir. Çelişkiler bölümünde söylediğimiz gibi,

bu farklılıklar çoğunlukla sadece aksesuarlarda, sıklıkla sadece basit kelimelerde olduğundan, tam olarak aynı düşünmedikleri için ayrılmak çok önemsiz olurdu. Aynı şehirdeki farklı çevreler birbirlerini kıskanırsa daha kötü olurdu. Maddi olarak birbirlerine karşı önyargılı olabilecek kişiler arasındaki kıskançlık kolayca anlaşılabilir; ancak spekülasyon olmadığında, kıskançlık sadece kendini sevmekten kaynaklanan aptalca bir rekabettir. İçinde her inananı barındırabilen bir toplum olmadığı kesin olduğundan, gerçeği yaymak için gerçek bir arzuyla canlananlar, amacı yalnızca ahlaki olanlar, birleşmelerin çoğaldığını görmekten memnun olmalılar; ve aralarında rekabet varsa, bu kimin daha çok iyilik yapacağını görmek için olmalıdır. Diğerlerini dışlayarak gerçeğe sahipmiş gibi davrananlar, bunu kendi amaçları için Sevgi ve Merhameti kullanarak kanıtlamalıdırlar; çünkü bu her gerçek spiritistin hilesidir. Ruhların üstünlüğünü kanıtlamak mı istiyorlar?

Onlara kim yardım ediyor? Bunu aldıkları öğretilerin üstünlüğüyle ve bunları kendilerine uygulayarak kanıtlasınlar: Bu, daha iyi yolda olanları ayırt etmek için yanılmaz bir ölçüttür.

Mantıklı olmaktan çok küstah olan bazı ruhlar, ödünç aldıkları saygıdeğer isimler altında bazen garip ve uygulanamaz sistemler dayatırlar. Sağduyu bunları hemen ortadan kaldırır; ancak bu arada, inananlar arasında şüphe ve belirsizlik ekebilirler ve bu da geçici anlaşmazlıklara yol açar. Onları tanımak için verdiğimiz araçlara ek olarak, değerlerini ölçmek için başka bir ölçüt daha vardır; bu, topladıkları taraftarların sayısıdır. Akıl bize, kitlelerde en yüksek yankıyı bulan sistemin, çoğunluk tarafından reddedilen sistemden daha yakın bir gerçeğe yakın olması gerektiğini söyler; bu nedenle, ruhların öğretileri hakkında tartışmayı yasaklamalarının, zayıflıklarının farkında oldukları için olduğundan emin olun.

350. Spiritizm, duyurulduğu gibi, insanlığın dönüşümüne yol açacaksa, bu ancak kitlelerin iyileşmesiyle olabilir, ki bu da ancak kademeli olarak ve birbiri ardına, bireylerin iyileşmesiyle gerçekleşebilir. Eğer inanç bizi daha iyi, daha yardımsever, türümüze karşı daha hoşgörülü, daha alçakgönüllü, zorluklar karşısında daha sabırlı yapmıyorsa, ruhların varlığına inanmanın ne önemi var? Cimrinin spiritist olmasının, hala cimri olmaya devam ediyorsa ne faydası var? Gururlu için, her zaman kendisiyle doluysa? Kıskanç için, her zaman kıskançsa? Tüm insanlar tezahürlere inanabilir, ancak insanlık hareketsiz kalır; ancak bunlar Tanrı'nın tasarımları değildir. Tüm spiritist topluluklar, etraflarında toplanarak, ilahi sona doğru yönelmelidir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

Aynı duyguları paylaşan herkes; o zaman birlik, sempati, kardeşlik olacak, kendini sevmenin, şeylerden çok sözlerin boş ve çocukça bir düşmanlığı olmayacak; o zaman güçlü ve kudretli olacaklar, çünkü herkes için iyi olan sağlam bir temele dayanacaklar; o zaman saygı görecekler ve aptalca alaylara sessizliği dayatacaklar, çünkü herkes tarafından saygı duyulan Evanjelik ahlak adına konuşacaklar.

Spiritizmi sürdürmek için bağlı olduğumuz yol budur. Yükseklerde taşıdığımız bayrak, dünyanın her yerinde bu kadar çok insanın etrafında toplandığını görmekten mutluluk duyduğumuz Hristiyan ve Yahudi Spiritizmidir, çünkü burada güvenliğin çapası, kamu düzeninin güvencesi, insanlık için yeni bir çağın işareti olduğunu anlıyorlar. Tüm spiritist toplulukları bu büyük işte birleşmeye çağırıyoruz; dünyanın bir ucundan diğer ucuna kadar kardeşçe el uzatıp kötülüğü içinden çıkılmaz bir ağla çevreleyebilsinler.

NOTLAR

►O*-

1. M. Jobert (de Lamballe). Adil olmak gerekirse, bu keşfin M. SchifF'e ait olduğunu söylemeliyiz: M. Jobert, ruh-rapçılarına son darbeyi vurmak için sonuçlarını Tıp Akademisi önünde geliştirdi. Tüm ayrıntılar, Haziran 1859 ayının Revue Spirite'inde bulunacaktır.

2. Cemaat. Ruhun fenomenlerinin ışığı. Konuşma masaları, uyurgezerler, medyumlar, mucizeler, ruhsal manyetizma; inancın uygulanmasının gücü. Emah Tirpse tarafından, bir Planchette yardımıyla yazan kolektif bir ruh. Brüksel, 1858, Devroye's.

3. Bu soru Ruhlar Kitabı'nda (No. 128 ve devamı) ele alınmıştır; ancak bu konuda ve aynı zamanda dini açıdan bu soruya değinen her şeyde, Fransa eski konsolosu Dr. Grand'ın yazdığı Spiritizm Üzerine Bir Katoliğin Mektubu adlı broşürü tavsiye ediyoruz (Ledoyen'de, fiyatı 1 fr.); ayrıca, Spiritizmin Karşıtları, din, bilim ve materyalizm açısından başlığı altında yayınlamayı düşündüğümüz bir broşür de bulunmaktadır.

4. Ruhlar Kitabı'nda rüyalar ve uyku sırasında ruhun durumu hakkında söylediğimiz her şeye baktığımızda (No. 400 ila 418), hemen hemen herkesin deneyimlediği, sanki uçuyormuş gibi havada taşındığımızı sandığımız rüyaların, uyku sırasında ruhun geçici olarak bedensel bedeni terk edip, sadece ölümden sonra da koruduğu sıvı bedenini alarak deneyimlediği duygunun bir anısından başka bir şey olmadığı kolayca hayal edilebilir. Bu rüyalar bize ruhun dünyaya bağlayan zincirlerden kurtulacağı zamanki durumu hakkında bir fikir verebilir.

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP.

5. Dilin terimden yoksun olduğu yeni bir fikri ifade etmek gerektiğinde, ruhların yeni sözcükler yaratmayı gayet iyi bildikleri görülebilir. Bu electromedi-aminique, pdrispritique sözcükleri ouis değildir. Benzerlikleri olmayan spirite, spiritisme, perisprit (kelimenin tam anlamıyla ruh-örtücü) sözcüklerini ürettiğimiz için bizi eleştirenler, aynısını ruhlara da yapabileceklerdir.

6. Uyku sırasında ruhun durumu hakkında daha fazla ayrıntı için Ruhlar Kitabı'nın 409. Bölümüne bakınız. Ruhun Kurtuluşu.

7. Ruhların ve tezahürlerinin gerçekliği, doğrudan yazı fenomeniyle gösterilmiştir. Baron de Gul-denstubbe tarafından, 8 ayda 1 cilt, on beş levha ve doksan üç faksimile. Franck's, rue Richelieu'da 8 fr. fiyatı. Ledoyen's'da da bulunabilir.

8. Bu doğanın en sıra dışı olgularından biri, olayların çeşitliliği ve tuhaflığı açısından, 1852'de Palatinate'de (Ren Bavyera) Wissembourg yakınlarındaki Bergzabern'de gerçekleşen olgudur. Daha da dikkat çekici olanı, neredeyse her türden kendiliğinden tezahürü aynı konuyla bir araya getirmesidir - evi sarsacak kadar gürültü, mobilyaların devrilmesi, görünmez bir el tarafından uzağa fırlatılan nesneler, vizyonlar ve hayaletler, uyurgezerlik, vecit, katalepsi, elektriksel çekim, havadan gelen çığlıklar ve sesler, temas olmadan çalan enstrümanlar, akıllı iletişimler, vb. ve önemsiz olmayan bir şey de, bu olguların neredeyse üç yıl boyunca sayısız görgü tanığı tarafından doğrulanmasıdır, hepsi bilgi ve sosyal konumlarından inanmaya değerdir. Bunun gerçek anlatımı birkaç Alman gazetesinde ve özellikle artık basılmayan ve çok nadir bulunan bir risalede yayınlanmıştır. Bu tact'ın tam çevirisi, gerekli yorumlar ve açıklamalarla birlikte 185'teki Revue Spirits'te bulunacaktır. Bildiğimiz kadarıyla bu, tek Fransızca yayındır. Bu fenomenlere bağlı büyük ilginin ötesinde, Spiritizm'in pratik çalışması için fazlasıyla öğreticidirler.